

92 - 1 F3

LEXICON HEBRAICUM

ET

CHALDÆO-BIBLICUM

ORDINE ALPHABETICO TAM PRIMIGENIA , QUAM
DERIVATA VETERIS TESTAMENTI HEBRAICA ,
ET CHALDAICA VERBA , ET LATINAS
EORUMDEM INTERPRETATIONES

EX JOHANNIS BUXTORFII

ALIORUMQUE ERUDITISSIMORUM VIRORUM
OPERIBUS EXCERPTAS

EXHIBENS

DIGESSIT , MULTISQUE AUXIT , ATQUE ILLUSTRAVIT

FR. JOSEPHUS MONTALDI

ORD. PRÆDICATORUM

ROMÆ IN COLLEGIO GERMANICO

CONTROVERSIARUM FIDEI , ET HEBRÆE LINGUÆ PROFESSOR

TOMUS PRIMUS

N ad

ROMÆ MDCCLXXXIX.

EX TYPOGRAPHIA JO. ZEMPEL.

SUMPTIBUS NATALIS BARBIELLINI BIBLIOPOLÆ
IN FORO PASQUINI.

SUPERIORUM FACULTATE.

S. A U G U S T I N U S .

Latinæ Lingux homines, quos nunc instruendos suscepimus; duabus aliis ad Scripturarum Divinarum cognitionem opus habent, Hebræa scilicet, & Græca, ut ad exemplaria præcedentia recurratur, si quam dubitationem adtulerit Latinorum Interpretum infinita varietas, *lib. 2. de Doct. Christ. cap. xi. tom. 3. nov. edit. part. 1.*

EMINENTISSIMO , AC REVERENDISSIMO PRINCIPI
IGNATIO BONCOMPAGNIO
S. R. E. CARDINALI
COLLEGII GERMANICI
PROTECTORI.

FR. JOSEPHUS MONTALDI ORD. PRÆD.

Uòd Lexicon hoc Hebraicum, Chaldaeo-Biblicum jamdiù à me cœptum, & sæpenumero , aliis negotiis, quibus me vel necessitas adigebat, vel voluntas , præpedito, intermissum, nunc demum , post creditam tibi , EMINENTISSIME PRINCEPS, supremam Colle-

gii Germanici curam , perfectum , absolutumque Tuo Nomini inscriptum in lucem edendi , venia mihi , atque facultas fuerit data , felicitate quadam mea contigisse , jure , ac merito arbitror . Itaque non solum honore lætor singulari meo , Patrono scilicet tanto , qui vel solo nomine splendorem rebus & obscurissimis afferre , & nullius in Litteraria Republica famæ hominem illustrare potest ; sed & vehementer oblata gaudeo occasione , qua , quod mea intererat maximè , sum assequutus , ut nimirum quanti Te facerem , & quantum Tibi , Excellentissimæque , qua prognatus es , Stirpi deberem , grati , devinctique animi publico declararem argumento . Ecquis enim tam est ignarus historiæ , tamque imperitus rerum ab immortalis , Tibique cumprimis jucundæ , dulcisque memoriæ Gregorio XIII. præclarè gestarum , qui , animo colligens , qua de re hoc ipsum opus sit , qua de causa , quo auctore conceptum , quorum gratia , atque commodo susceptum , exactumque , quin illud & sit totum Tuum , & esse debeat , Tibique propterea non tam offerendum , quam reddendum esse , dubitare queat ? Atque est quidem in eo perpetua de Veteris Testamenti libris,

bris , qui Proto-Canonici appellantur , quique sunt aliorum omnium basis , atque fundamentum , exponendis , illustrandis , vindicandisque tractatio , accepta ab ipsomet Hebræo , & Chaldaico fonte , quo illi primò conscripti , editique fuere , quo & Hebræi , ut divinis de Christo oraculis tenebras offundant , & Hæretici , ut Vulgatæ nostræ elevent veritatem , turpiter abutuntur . Quid porro Theologis , quorum est & Christianos instruere , & cum Religionis nostræ hostibus de fide certare , quorum est , Christianæ Republicæ non salutem modò , sed & tranquillitatem , decus , atque incrementum procurare , conservareque , quid , inquam , jucundius , aptius , facilius , feliciusque Orientalium Linguarum studio , peritia , plenaque scientia ? Majores quidem nostri , imprimisque Pontifices Maximi qualibet Christiani nominis ætate , cum cognitum , perspectumque haberent , quàm magnæ , quàmque illustres ex Græcorum , atque Hebraicorum fontium cultu in Ecclesiasticam Rempublicam opportunitates , atque utilitates profluant , in illum quoque tota animi contentione , ut vigeret , incubuerunt , effeceruntque , ut è gravissimis viris alii aliis semper in hoc studiorum genere succede-

rent : rari tamen . Nam multi , qui hujus rei tuendæ socii esse debebant , subsidiis , quibus allicerentur , destituti , studia hæc vel tanquam arida , contentiosa , minusque apta ad Sacras Literas intelligendas dimiserunt , vel certè ut laboriosa , & molesta declinaverunt . Gregorio XIII. Pontifici Maximo divinitus datum , ut alienatos , vel oscitantes excitaret ; excitatos vero magis magisque incenderet , foveret , tuereturque ita , ut omnium quidem disciplinarum , sed Sacrarum præsertim Literarum cultus non conservator modò , verum etiam amplificator ab omnibus meritò habeatur , & prædicetur . Nimirum quum ea esset natura , eoque ingenio , ut ad grandia , ac summa quævis natus videretur , non consiliis tantum , hortamentis , legibus contentus , summa etiam animi , qua perpetuò usus , beneficentiâ , ac liberalitate omnia ea abundè suppetitavit , firmavitque præsidia , quibus hoc in genere non modò omnes abstergeret laborum molestias , sed efficeret labores molles etiam , & jucundos . Tantæ rei tot sunt publica testatissima , nullaque unquam oblivione delenda argumenta , quot ille Romæ , quot aliis in remo-

tissi-

tissimis Mundi partibus à fundamentis extrui , ornari , & rerum omnium , quæ ad vitæ necessitatem , cultumque , & ad sacra studia excolenda , conferunt , mirabili , eximiaque copia ditari Collegia , curavit . Et ut mittam de aliis , in illorum quolibet , & maximè Germanico , quod sane omnium princeps , scholas de Hebræa , ac Græca lingua perpetuo à peritis habendas , statuit . Et ne sollicitudo tanta , atque labor præcipuo , optatoque careret fine , neve ingenia hoc in genere inculta , socordia , otioque torperent , & percepta doctrina sub modio lateret , incredibili , quo Gregorius idemmet Tuus flagrabat , Religionis propagandæ , veræque hominum salutis procurandæ desiderio , quæ exemplo suo suaserat , quibusvis deinde Ecclesiæ Præsulibus hortatu , imperioque mandavit . Statuit nimirum , omnibus in civitatibus , terris , & locis , in quibus Judæorum extaret Synagoga , parandos esse idoneos viros Hebraicæ Linguae peritos , „ qui Sabbati , vel alio cujusque hebdomadis „ statuto die ad Judæos ipsos , in locum constitutum convocatos , sermonem haberent de Christianæ fidei veritate ; unde illorum conversio- „ ni , & saluti opportunius provideatur , ipsique „ ad intelligentiæ viam , quam præcluserunt , va-

„ leant , Deo propitio , pervenire „ . Hinc multi ab ea ætate Hebrææ Linguae eximii Doctores , qui ejus peritiam studiosa instructione in alios transfundant : Hinc eruditissimæ , ac gravissimæ Sacrarum Literarum ex Hebræo fonte petitiæ interpretationes : Hinc permulti , & quidem præcipuè è Prædicatorum Familia , verbi Dei ad Hebræos præcones , quorum doctrina , atque opera eorundem Judæorum non pauci & Romæ , & in aliis Catholici Orbis partibus , ablato de cordibus velamine , veritatis lucem , quæ Christus est , agnoverunt , atque in dies agnoscunt , ac profitentur . Quæ cum ita sint , non mihi profectò , non aliis dubium , quin hoc qualecumque de Sacra Hebræa , & Chaldaica Lingua opus ad Te unum omnium maximè pertineat , & quin Tibi vel ipsa rei dignitate , etsi alia desint , non injucundum futurum ; Tibi scilicet , qui tùm omnibus excellens , tùm cum Gregorio non tam sanguinis , quàm morum cognatione , & omni voluntate , sententiaque es conjunctus , qui nimirum semper es arbitratus , nihil Tibi esse committendum , quamobrem ejus , quem laudas , non Te similem præbeas , & Tibi tam propinquo respondeas . Et re quidem vera tam proximè illum assectaris , tam bellè illum exprimis , ut ejus

in

in Te spiritus commigrasse*, & in Te planè insedisse videatur. Et ut mittam de cæteris præstantissimis animi Tui dotibus, atque virtutibus dicere, quæ Tibi cum Gregorio communes sunt, quæque PIVM VI. Pontificem Maximum, justissimum virtutis, ac meritorum æstimatorem, & judicem permoverunt, Te, ætate adhuc florentem, ut ad amplissima, atque gravissima eveheret munera, in quibus fungendis tanta innocentia, curâ, diligentia, prudentia, fide, tantâ humanitate, liberalitate, tantâ in arduis quibusque rebus constantia cum facilitate, & felicitate conjuncta es versatus, ut illemet Te in totius Reipublicæ negotiis procurandis Adjutorem sibi esse voluerit; illam quidem tam inexhaustam, quæ in Te à primis ætatis temporibus fuit, nec satiari unquam potuit, legendi, discendique aviditatem, illam tam vehementem, tam assiduam in humanarum, divinarumque rerum studio, quam, etsi variis, maximis, difficillimisque semper distentus curis, posuisti, & constanter ponis, operam celebrant ubique omnes; progressus verò, quos in omni disciplinarum genere fecisti, rerum etiam maximarum comprehensionem, atque Tuam in omnibus orationibus, sententiis dicendis, cau-

sis agendis , omnibus scriptis Græcis , Latinis , omni denique varietate linguarum , litterarumque insignem virtutem admirantur ita , ut in sacra , civilique Republica par quidem amplissimis , nulli vero secundus meritò habere . Sed longus essem , si omnia , quæ de Te constans virorum litteratorum fert fama , atque tuetur sententia , describere vellem . Illud abs Te majorem in modum petam , ut hoc in opere , quod jam Tuum est , quodque jure Tibi dedico , non quàm distributè , politè , ornatè perscriptum sit , sed , quæ contineat , attendas , atque Tua , qua maxima polles , doctrina , virtute , dignitateque non illa ipsa modo , sed horum etiam auctorem tueri velis : quo certe uno arbitror , laboris hujus me fructum esse amplissimum consequutum .

P R Æ F A T I O.

*Immortali, eoque eximio Pontificis Maximi in Prædicatorum Ordinem beneficio cum mihi, quamquam immo-
renti, is fuerit tamen sexdecim abhinc annis delatus ho-
nos, ut spectatos Germanicæ Gentis juvenes in celeberrimum hujusce alme Urbis Collegium, Sanctæ Apostolicæ
Sedis munificentia, liberalitate, providentiaque paterna
institutum, collectos quotidianis & lectionibus, & dis-
putationibus non ad gravissima modo Christiana Religio-
nis, quæ in controversiam vocantur, dogmata informa-
rem, verum etiam Hebrææ Linguae peritiam studiosa in-
structione in illos ipsos transfunderem, qua nimirum il-
lorum quisque eruditus potens esset exhortari in doctrina
sana, & eos, qui contradicunt, ad mentis sanitatem re-
vocare, vel saltem pertinaces, ne aliis detrimento sint,
redarguere, quod est, ut Apostolus Paulus ad Titum ait,
Christiani Doctoris præcipuum institutum; contendendum
mihi sane etiam atque etiam erat, ne quid eorum præ-
terirem, quibus ad illam ipsam, prima fronte perarduam,
laboriosam, atque molestam, assequendam, angendam,
conservandam, atque aliis propagandam planior, expedi-
tiorque sterneretur via: Curandum propterea imprimis,
& quidem maxime, ne hebraici deessent libri, quibus
facile, ac tutò discipulorum quisque Veteris Testamenti
veritatem ex ipso Hebræo fonte haurire, & juxta Gram-
matices leges vindicare posset. Itaque cum diù, multum-
que hac de re cogitasset, operæ pretium, quin & ne-
cessarium duxi, Lexicon hoc Hebræicum, & Chaldæo-
Biblicum conscribere, atque ea quidem ratione illud ag-
gredi, absolvereque constitui, quod & viris doctis, nisi
me opinio fallit, non ineptum, indoctis vero magnopere
utile foret. Etsi autem mihi in tanto officio, tamque*
græ

gravi causa non cura, non diligentia defuerit, nec a
 capto labor, improbus licet, aut longum in multis hac
 de re scriptis evolvendis, expeditisq; variorum gene-
 rum quæſtionibus ſtudium deterruerit unquam: tamen, quòd
 publici juris modò fiat, uni Romano integerrimæ fidei Bi-
 bliopole, quem in grati, devotique animi argumentum
 jure, & meritò laudo, Natali Barbiellino omniuo tri-
 buendum fateor. Is enim eſt, qui, licet aliis negotiis
 præpeditus, non propriis, iisque graviffimis ſumptibus,
 non diutinis moleſtiis, non adverſe in re tanta fortu-
 næ periculis cedens, magnum editious opus inſce-
 pit; atque ita ſe geſſit, ut nemini de illa juſta conque-
 rendi cauſa relinquereſſetur: Nimirum veteres Hebrææ lin-
 guæ characteres, qui certè in promptu erant, quia
 partim uſu attriti, partim non ſatis operi parando apti
 videbantur, pro dereliſtis habens, de novis, qui Latinis
 literis plane reſponderent, tam majusculis, quibus radi-
 ces, quam minusculis, quibus derivata exhiberentur, cu-
 dendis, de chartarum quoque nitore, deque copioſiſſimo
 rerum, & verborum Latino indice, qui Tyronibus vel
 in inveniendis radicibus, vel Latinis Hebræice vertendis
 præſidio eſſet, a ſtudioſo, & hoc in genere verſato viro conſcri-
 bendo ſollicitus maxime fuit. Non eſt cur de ſtudio, quo,
 ut emendatè totum ederetur opus, multa dicam. Certè
 cujuſque folii ſpecimen, antequam prælo committeretur,
 à me ipſo bis, terque, & iterum ab aliis tribus eru-
 diſſimis, & Hebrææ Linguae peritiſſimis Magiſtris
 exactè perluftratum, correctumque fuit. Erunt for-
 tè, quibus tantus labor, non improbetur ſolum,
 ſed & temerè ſuſceptus videatur. Neminem pro-
 feſſò latet, multos & ex Catholicis, & ex Proteſtanti-
 bus fuiſſe viros, eoſque & ingenio, & eruditione præcel-
 lentes, qui operam, ſtudiumque in hoc ſcientia genus il-
 luſtrandum contulerunt, qui ſcilicet tota hac, quam
 ego de Hebræa Lingua exponenda capi, provincia jam
 ſumma cum exiſtimatione, laudeque variis editis Lexicis
 perfuncti ſunt. Et re quidem vera quid Theſauro Linguae
 Sanctæ, cujus auctor Sanctes Pagninus Ordinis Prædica-
 torum,

torum, quid, ut de aliis taceam, Gulielmi Robertſon Concordantiali Lexico Hebræo Latino-Biblico copioſius, locupletiusque excogitari poterit? Ille enim, ut Sixtus Senenſis ejuſdem Præd. Ord. ſcribit lib. quarto Bibliothecæ Sanctæ, in ſuo Theſauro omnes opes, ac divitias linguæ ſanctæ in uſum eorum, qui ad hebræicam ſacrarum literarum peritiâ aspirant, affluentia copia congregavit. Iſte vero, ſæculo elapſo, omnium fere Lexicographorum, & præcipuè utriuſque Buxtorſii, patris nempe, & filii laboribus, eruditione, diligentia uſus, non tantum ipſas Conjugationes in unaquaque radice occurrentes, aut pauca earumdem tempora una cum nominibus, quæ indè dimanant, ſed etiam omnes perſonas utriuſque numeri, cujuſque temporis, atque Conjugationis, omnia quoque nomina utriuſque numeri, generis, formæ, abſolutæ ſcilicet, & conſtructæ, cum omnibus ſive verborum, ſive nominum præfixis, & affixis, prout in ipſo Textu leguntur, & deſcripſit, & eſt interpretatus. In hoc utique laborioſo opere omnia nomina propria virorum, mulierum, &c. quin & omnes Veteris Teſtamenti verſus Chaldaici, numero ducenti & ſexaginta octo, quorum ſcil. ducenti in Daniele, ſexaginta ſeptem in Eſdra, & unus in Jeremia, deſiderantur. Verum tanto deſectui occurrit plane Clariffimus Ordinis S. Benedicthi è Congregatione S. Mauri vir, Petrus Guarin, qui videlicet hoc ipſo ineunte ſæculo omnes hebræas voces ex quibuſque Veteris Teſtamenti libris collegit, collectas in duos tomos ordinatim diſpoſuit, diſpoſitasque explicuit, atque illustravit. Quod ſi hæc cujuſque conditionis, ſive fortuna tyronibus non plane accommodata videbantur; nonne tot, tantaque extant Lexica Manualia ab doctiſſimis viris Johanne Buxtorſio, Johanne Leuſden, Johanne Simone, aliisque in lucem edita, in quibus breviter, & dilucide, quæ hæc de re ſcitu neceſſaria ſunt, exhibentur? Quæ ergo cauſſa, cur aliud in mentem veniret, atque capium, abſolutumque in vulgus ederetur? Dicam ingenuè: Una ratio, ut ita agerem, omnino me vel repugnantem movit. Nimirum hæc noſtra ætate adeo excrevit in Hebræa Lingua ſtudium incumben-
tium

tium numerus, ut tam primæ, quam secundæ classis Lexicorum exemplaria vix aliqua, & quidem maxima cum difficultate, & gravi impensa haberi queant. Itaque ut & officio meo, quoad ejus facere possem, hac in causa erga studiosos satisfacerem, & temeritatis reprehensionem effugerem, id mihi primò consilii injectum fuit, ut, missis tot aliis, ad unam Lexici Hebraici, & Chaldaici Johannis Buxtorfii novam editionem typis Romanis curandam oculos, animumque converterem. Buxtorfii siquidem in Hebraicis rebus admiranda fuit diligentia, magnus omnino labor, varia, & penè incredibilis lectio, ac grave in lectionis varietate iudicium. At cum nemo fuerit omnium, qui non, ut homo, interdum hallucinaretur, omnino res ipsa postulabat, (agitur enim de recta verbi Dei intelligentia), ut singula, quæ illo in opere statuuntur, non de summa facie, quod ajunt, spectarem, sed curiosius intropiscerem, & sedulò ad Majorum nostrorum regulas, atque præcepta perpenderem. Comperi autem, imprimis non pauca esse rescanda, quæ, ut jam est Johanni Simoni animadversum, ad mœra Rabbiorum cogitata, sive eruditionem spectant: Multa deinde ab Auctore brevitatæ ergo prætermissa, vel conglobatim tantum collecta, nec singillatim, clareque exposita, quæ tamen, experientia ipsa magistra, ni ad verbum, distribute, & ordine exprimantur, adolescentum ingenia torquent, ita ut in illis sæpe hæreant, addenda esse, atque illustranda: Nonnulla tandem, quæ cum veritate pugnarent, castiganda. Unum, vel alterum aberrationis hujus exemplum in medium proferatur: Ea Jeremiæ cap. 11. v. 19. hebræa verba: אֱלֹהִים וְבָקָר אֶתְּנָה אֶתְּנָה אֶתְּנָה a Buxtorfio redduntur, sicut agnus, & bos: At hoc in loco אֱלֹהִים, non Fulgato tantum Interpreti, sed & aliis etiam è Protestantium schola doctis viris est agni epitheton, id est agnus mansuetus. Quem quidem sensum postulat vel ipsa Sacri Auctoris orationis series, atque scopus, ut multis evincit Bochartus de Animalibus S. Scripturæ lib. 11. cap. XLVI. Sed & in Epistola dedicatoria eidem Lexico præfixa hæc inter alia habet: Ποῦ Hieronymi tempora studium Lin-
gua-

guarum Sacrarum diù cessasse videtur : Unde non tantum translatio ipsius graviores depravationes passa est, quam nunquam antea Biblia Græca Sed & in universa doctrina Ecclesiæ horrendæ tenebræ obortæ sunt, quæ ad mille ferè annos durarunt Tandem Deus, clementer Ecclesiæ suæ misertus, excitavit circa annum *M. D.* linguarum studiosissimos. *Hinc addit*, inter eos, qui post Hieronymi tempora studium Hebraicū illustrarunt, atque propagarunt, Christianorum primus fuit Joh. Capnion, qui scil. de hebræa lingua varios edidit libros anno 1494. 1506. 1516. Atqui in hac una orationis parte tot ferè peccata, quot verba. Quis namque tam est ignarus historiæ, quem fugiat, vel è Jolis Dominicanis, quos utique, ne filius in parentes, ne discipulus in magistros & ingratus sim, & videar, speciatim, absque tamen aliorum injuria, laudo, plurimos decimo tertio vel ineunte Ecclesiæ sæculo Linguarum Sacrarum studium coluisse, atque in id totis viribus studuisse, ut in alios quoque illud transfunderetur? Extat adhuc in Collegio generali Paris. S. Jacobi, & in Paulina Lips. librorum sacrorum codex ab exscriptorum vitiis anno 1236. jussu F. Jordani Magistri Ord. Præd. & F. Hugonis tunc Prioris Provincialis in Galliis, dein S. R. E. Cardinalis, expurgatus, variisque MSS. Hebræorum, Græcorum, & Veterum Latinorum Codicum lectionibus in margine appositis illustratus, quem & Lucas Brugensis (in notis ad Job. cap. 3.) laudavit, & Ricardus Simonius (Nonvelles observations sur le Texte, & les Versions du Nouveau Testament. p. 2. ch. 1.) numeris omnibus absolutum habuit (2). Quid? Eadem atate S. Raymundus de Pennafort in Hispania publicas Hebraicæ, & Arabica Lingua suo in Ordine Præd. scholas regiis impensis instituit. Quo eruditionis genere claruerunt maximè Franc. de Ceudra, Arnaldus de Segarra, Petrus de Janua, Paulus Christiani, Raymundus Martini. Atque Christiani quidem, Hebraice, & Rabbinice peritissimus, publico, solemnique certamine die 20. Julii an. 1263. cum R. Moyse Gerundenfi, vulgò Rambam, Barcinone habito, ita eundem docē

(2) Vide Clar. P. Gabrielem Fabriey de titres primitifs de la Revelation tom. II. pag. 132. & seqq.

perstrinxit, atque ad incitas redegit, ut, nihil habens, quod diceret, clam se subduxerit, fugaeque dederit: Cujus rei acta, Jacobi I. Aragoniae regis, qui una cum omnium Ordinum sapientissimis viris contentationi adfuit, jussu literis consignata servantur in Archivo Reg. Barcinon. Registro T. fol. 109. Eximia autem Raymundi Martini linguarum Hebraeae, Arabicae, Chaldaicae, nec non Rabbinicae scientia elucet quidem in variis, quos conscripsit, libris adversus Mahumedis doctrinam, & Judaeorum commenta; sed praecipue in opere, cui titulus, uomenque Pugio Fidei, Latine, & Hebraice perscripto, vulgatoque anno 1278. Cujus typographica editio Parisiis primum an. 1625. dein Lipsiae an. 1687. denuo curata est, Multos alios, qui in idem Linguarum Orientalium studium & hac ipsa, qua floruit Martini, aetate, & secutis temporibus incubuerunt, asserere possem; sed, ne sim longior, quam par sit, quamque oporteat, praetermitto. Per vulgatum sane est Clementis V. Romani Pontificis decretum, saeculo XIV. incunte latum, quo scilicet ille statuit, in Universitatibus Bononiensi, Parisiensi, Salmaticensi parandos esse trium Linguarum, Hebraicae, Graecae, & Arabicae Doctores, qui earum peritiam in alios transfunderent. Quod utique decretum confirmarunt postea, qui illum in Romana Sede excepere Pontifices Maximi, & praesertim Gregorius XIII. & Paulus V. Peccavit ergo Buxtorfius in testatissima temporum monumenta, asserens, Christianorum primum Joh. Capnion anno 1494. circiter studium Hebraicum inter Christianos illustrasse, & propagasse. Peccavit etiam, & quidem vehementer, in Religionem. Qui enim fit, ut in Universa Doctrina Ecclesiae horrendae tenebrae obortae sint, quae ad mille ferè annos durarint, quemadmodum ille scribit: In doctrina, inquam, illius Ecclesiae, quam Christus supra petram aedificavit, & adversus quam portae inferi non praevalerunt, (Matth. 16.); Ecclesiae, quae teste Apostolo 1. ad Timoth. 3. est columna, & firmamentum veritatis? Sed et quodnam tantarum tenebrarum argumentum? Profecto unum praecipue assertur, Latinorum scilicet

Codicum ad Hebraica, Græcave exemplaria diu neglecta collatio. Verum quid tum inde? Num, ut fidei dogmata, morumque præcepta farta testâ præstarentur, Hebraici codices Ecclesiæ opus erant? Qui ita censent, in Christi Sponsam injuriosi sunt quammaximè: eidem namque abjudicant, quod non veteri modo, sed & præsentî etiam Synagoga, decem & octo abhinc sæculis divinis omnibus spoliata donibus, tot exiliis, atque malis agitata, maxima coecitate percussa, continenter concessum arbitrantur, atque tuerentur, divinam nimirum Moysis, aliorumque Sacrorum Auctorum doctrinam fuisse integram servatam, etsi nulla ad Autographum facta collatio. Et quanam? Cum vel a soluta Jaltêm Babylonica captivitate nullius Autographi libri canonici vestigium occurrat. At Hieronymi translatio, quæ longe, lateque ab Ecclesia acceptata fuit, graviore, post ejusdem Doctoris tempora, depravationes passa est, quam nunquam antea Biblia Græca. Esto: Sed etiam Hebræorum, aut Græcorum codices multis in locis, Amanuensium, atque Typographorum sive oscitantia, sive ignorantia vitiatos fuisse, imo interdum aliter modo habere, quam ratio ipsa, aut veritas postulat, res facti est testatissima, non Christianis modo Doctoribus, sed & Rabbiniis, Massoretis præcipue, probata: Tamen & nostra, & Adversariorum sententia stat firma eisdem fontibus & fides, & auctoritas, quia nimirum nil illi unquam additum, nil detractum, quod ipsa doctrinæ capita corrumpat, aut violet. Cur non idem de nostris Exemplaribus? Quidquid enim sit de privatis sive codicibus, sive translationibus Latinis, (jam siquidem vel Augustini atate, qui ex Hebræa Lingua Scripturas in græcam verterunt linguam, numerari poterant; Latini autem nullo modo, lib. 2. de Doctrina Christiana cap. 2. sive, ut scripsit Hieron. præf. in Josue, apud Latinos tot sunt Exemplaria, quot Codices) ; certè in Vulgata sive veteri, sive nova Latina editione, quam unam Romano-Catholica Ecclesia probatam habuit, eamque est semper secuta, nihil falsi contineri, quod ad fidem, moresque

que pertineat, quinimo ipsi fonti & Hebraeo, & Græco quoad substantiam saltem plane respondere, diligenti unius ad alterum collatione non semel instituta, demonstrarunt prorsus è nostris multi eruditissimi viri. Sed & ipsorum etiam Protestantium doctissimi, Theodorus Beza (Præfat. in version. suam Nov. Test.) Isaacus Casanbonus (Not. in Matth. 15. v. 39. c. 21. v. 7. Joan. c. 12. v. 40. c. 18. v. 1. Act. cap. 3. v. 2. c. 12. v. 8. &c. Ludovicus de Dieu (Præfat. in notis ad Evang.) Hugo Grotius (Præf. annot. in Vet. Testam.) Paulus Fagius (Not. in cap. 4. vers. suæ Lat. Paraph. Chald. ad cap. 4. Gen. v. 8. illam plurimi esse faciendam, ingenue sunt contestati. Nec Interpres noster incusandus, quin laudandus, quod plerumque sensuum potius veritatem, quam verborum ordinem conservaverit: Nam Hieronymus ipse ad Suniam, & Fretellam boni interpretis regulam ponit, ut non verba verbis quasi paria, & demensa respondeant, sed sensus sensui. Quid, quod Cicero in lib. 3. de finibus ait, verbum e verbo exprimere, indifertos interpretes solere? Multa alia proferrem, si instituti ratio postularet; & nisi ad alia properaret oratio. Nec ego hic tamen adversus Buxtorfium accusationem instituo virum doctissimum, deque Hebraicis literis omnibus bene meritum. Sed cum plerique ab illo nunc non aliter atque ab oraculo pendere videantur, secureque omnia illius opera legere, minuenda est hæc opinio, ne, ab hujus Lexicographi placitis dissentire, piaculi loco illis esse videatur.

Nunc autem quid isto in Lexico egerim, & quam methodum fuerim sequutus, comprehendam brevi. Omnes equidem, & singulas voces Hebraicas, atque Chaldaicas, tam primarias, quam ab eisdem dimanantes, & non simplices modo, sive absolutas, sed & constructas, atque cum variis sive affixis, sive præfixis conjunctas, (quarum quidem multa huc transtuli exempla), quæ in Veteris Testamenti Proto-Canonicis libris sparsim continentur, ordine alphabetico ita disposui, ut cuique serid legenti, quenam radicem inter, & ejusdem surculum affinitas habeatur, facile patere queat. Sed & voces irregulares, quarum frequens in Sacro Textu usus, quæque studio-

diosis molestiam, tediumque non leve interdum exhibent,
 & descripsi, & qua ratione ad regularem formam, sive
 ad radicem sint illa revocandæ, persæpe ostendi. Et cum
 nomina propria ab appellativis, ipsa literarum forma spe-
 ctata, plerumque a Tyronibus secerni vix possint, hæc ipsa
 eodem alphabetico ordine apponenda judicavi. Porro in
 his omnibus, aliisque sive vocibus, sive sententiis Hebrai-
 cis describendis sum usus Biblii Hebraicis secundum ul-
 timam editionem Jos. Athiæ, à Joh. Leusden recogni-
 tam, & secundum alios codices optimos recensitam, va-
 riisque notis ab Everardo vander Hooght illustratam,
 atque typis Amstelædami, & Ultrajecti C1010CCV. evul-
 gatam. Hinc & Lectiones Textus Sacri Variantes, quas
 Massorethæ in diversis MSS. observarunt, quasque iidem
 Critici expresserunt per voces קרי, & תיב, hoc in ope-
 re indicare curavi. Sequitur jam, ut de reliqua una
 parte, de Latina scilicet cujusque Hebrææ vocis inter-
 pretatione, dicendum sit. Inprimis itaque, quum ex
 Hebraicis vocibus sint non pauca, quæ non multiplicem
 modo, sed & oppositum, aut contrarium sensum inter-
 dum habent, quin & sæpe vel ipsæ derivatæ voces di-
 versum a sua radice, sive themate significent; hinc ad
 uniuscujusque radices initium omnes varios sensus per se
 ipsos distincte, & speciatim una cum textus Hebraei lo-
 cis, in quibus occurrunt, explicatos exhibui. In dubiis
 vero non unius, aut alterius auctoris sententia contentus
 fui; sed quotquot optimæ, vel alicujus saltem momenti
 ad controversam rem explanandam videbantur, ex multis
 Lexicographis, Criticisque Sacris animadversiones collegi,
 collectasque, atque descriptas veterum Interpretum LXX.
 Aquila, Theodotionis, Symmachi sententiis, necnon
 aliarum Linguarum Hebraicæ cognatarum usu, quoties
 res postulabat, illustrare, confirmareque non prætermisi.
 Imo vero obscura quædam, implicataque, integras item
 phrasas Hebraismo peculiares accuratè, quoad ejus facere
 potui, adnotavi, & qua ratione essent intelligenda, ostendi.
 De plerisque tandem divinis prædictis, quibus Christiana ni-
 titur Religio, & quibus propterea Hebræorum doctores,

nostri videlicet inimici, tenebras offundere, multo studio contenderunt, brevem disputationem, qua illorum commentis occurrerem, & Christianorum causam defenderem, interjeci, semper tamen literarum alphabetico ordine servato. Et ut rem in pauca conferam, *Lexicon* hoc ita digessi, ut, nisi meus me fallit amor, *Commentarii Apologetici* loco Juvenibus studiosis sit magna ex parte futurum. Qua sane ex re factum est, ut opus mole plus creverit, quam ut posceret ratio instituti mei, & ipse initio dicere constituerim. Sed ignosci id mihi abs Lectoribus pervelim. Legendo namque, scribendoque cognovi, difficilem quamdam temperantiam postulari in eo genere, quod, cum difficile sit, & latissime pateat, paucis verbis neque tractari dilucidè, neque pro dignitate expediri potest. Ne quis autem me furti jure arguat, fateor, quidquid boni, quidquid commodi, utilitatisque *Lexicon* hoc, quod in Tyronum gratiam sum aggressus, præferre videatur, id ferè totum Auctoribus, quorum & sententiis, & verbis sum usus, videlicet Sanctes Pagnino Lucensi, Buxtorfio, Joh. Simoni, Robertsonio, Guarini, Noldio (de particulis Hebraicis) Bocharto, aliisque Criticis Sacris tribuendum: Salva tamen *Vulgatae Latinae* editionis auctoritate. Hanc profecto unam maximè ante oculos habui; hanc unam ceteris omnibus editionibus præferendam, atque authenticam, hoc est in iis saltem, quæ ad fidem, & mores pertinent, cujusque erroris expertem habendam, declaravi; quin etiam, opportunitate data, ab invidia liberavi, in quam ab adversariis per summam injuriam fuisse vocatam, animadvertentem: Atque ita sum Hebraeas voces, sive sententias interpretatus, ut vel tacitus ostenderem, quàm meritò doctissimus, è Protestantium secta vir, Paulus Fagius eos, qui sicubi *Vulgatam Latinam* illam editionem non ad literam per omnia textui Hebraico correspondere vident, exhibitant, damnant; rejiciunt, atque penitus explodunt, sciolos, stultos, & imprudentes dixerit, „
Not. in cap. 4. vers. suæ Lat. Paraph. Cald. ad cap. 4. Gen. v. 8.

FR. BALTHASAR DE QUINNONES

SACRÆ THEOLOGIÆ PROFESSOR,

*Ac universi Ordinis Fratrum Prædicatorum humilis
Magister Generalis, & Servus.*

HArum serie, nostrique auctoritate officii, quantum in nobis est, facultatem concedimus Rev. P. Lectori Fr. Josepho Montaldi Congregationis nostræ S. Sabinæ Provinciæ nostræ utriusque Lombardiæ typis vulgandi opus ab ipso elaboratum, cui titulus = *Lexicon Hebraicum, & Chaldaeo = Biblicum* &c. dummodo a duobus Sacræ Theologiæ Professoribus Ordinis nostri praelo dignum judicetur, & serventur cætera de jure servanda. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen. In quorum fidem &c.

Datum Viterbii in Conventu nostro S. Mariæ super Quercum die quintadecima Julii anni millesimi septingentesimi octuagesimi noni.

Fr. Balthasar de Quinnotes

Magister Ordinis

Regist. pag. 10.

*Fr. Joseph Maria Salicati
Mag. & Socius.*

A P-

A P P R O B A T I O N E S .

ETSI complura Hebraica Lexica hætenus prodierint in lucem, quæ variis ex capitibus sint Philologorum commendatione dignissima; nihilominus post eorundem quoque celebrium Auctorum labores, A. R. P. L. Josephi Montaldi Lexicum, (quod jussu Reverendissimi Patris Generalis Ordinis Prædicatorum attente, diligenterque perlegimus,) suas, easque non exiguas præseferre utilitates, arbitramur. Nam in primis, ex omnibus Lexicographis excerptisse, (ut ille egregie præstitit), atque in unum corpus, quod scitu dignius, dispersumque erat in singulis, redegisse, id non mediocris est utilitatis, cum ceteris omnibus, tum vero iis, qui labori, sumptui, temporique parcere cupiunt. Accedit & illud, quod maxime ex usu Tironum esse dignoscitur, ad vivum omnia reseccasse, & singula minutatim fuisse persecutum: quinimmo, quod reconditoris certè est operæ, animadvertens universalium ferme, ut idearum, ita etiam vocum rationem, quæ apud homines usurpantur, juxta naturæ humanæ conditionem, ab aliqua externa actione, quæ in sensus incurrit, primitus esse profectam, ac subinde ad alia etiam spiritalia, quæ mente sola cernantur, significanda, analogia quadam, serieque solere transferri, istud magnum intelligentiæ, memoriæque præsidium ad genuinum vocum hebraicarum sensum deprehendendum, plerumque, ac feliciter adhibet. Ex quo demum illud est commodum consecutus, ut, dum Adolescentum profectui pro sui muneris ratione consulit, viris interim gravibus, ac cordatis vel tacitus innuat, plurimi faciendum esse Vulgatum Interpretem, quippe qui, omisso sæpe, præsertim in locis abstrusioribus, externo literæ cortice, intimum veluti succum, ac spiritum, medullamque Hebraici fontis expresserit. Quare si istud Lexicum publicum in lucem edatur, magno emo-

emolumento Juvenibus , qui ad Hebraicam eruditionem aspirant, futurum, ominamur .

Ex Ædibus Minervitanis Nonis Junii anni millesimi septingentesimi octuagesimi noni .

Fr. Gabriel Fabricius
S. Th. Magist., ac Theologus Casanatensis.

Fr. Petrus Masdea Sacr. Theol. Magister,
ac in Collegio Germ. Metaphysices Ethicesq. Professor .

QUOD erat in votis , ut Hebraicæ Linguæ addiscendæ cupidis , maxima , heic saltem loci , Lexicorum penuria laborantibus , accuratum aliquod, atque completum ejusdem Linguæ Lexicon præberetur , id diuturno , improboque labore egregie præstitit eruditissimus P. Josephus Montaldi Ordinis Prædicatorum . Hoc ego , jubente Rmo S. P. Ap. Magistro attente lustravi ; cumque in eo nihil repererim a fide , bonisque moribus alienum , publica luce dignissimum censeo .

Dat. Romæ die 30. Maii anni millesimi septingentesimi octuagesimi noni .

Joseph Teoli In Archigym. Rom.
Hebraica Lingua Professor .

I M P R I M A T U R,

Si videbitur Rñno Patri Sacri Palatii Apostolici
Magistro.

F. X. Passeri Vicesgerens .

I M P R I M A T U R;

Fr. Th. Maria Mamachius Ord. Præd. Sac.
Pal. Apost. Magister.

JOHANNIS BUXTORFII L E X I C O N HEBRAICUM, ET CHALDAICUM.

N

XXXXX

✕ ✕ ✕ ✕ ✕
✕ N ✕ *Hebrais est littera Arithmetica unitatis; quemadmodum*
✕ ✕ ✕ *apud Chaldaeos, Samaritanos, Syros, & Arabes. Cum*
✕ ✕ ✕ *n est littera servilis, ab initio in verbis indicat primam*
personam sing. temporis futuri; & apud Chaldaeos est signum con-
jugationis Aphel. In fine quandoque per paragogen ex Arabismo
additur personae 3. plur. praet.; apud Chaldaeos in nominibus ge-
nus fem., & flatum emphaticum exprimit., rarius est paragog.

אכב *Inusit. מְכִיב nomen masc. Culmus, spica mutica, Exo-*
di 9. v. 31., arista virens, Levit. 2. v. 14. Inde mensis
מְכִיב Exod. 13. v. 4., quasi mensis spicarum, quia bordeum tunc
fuit spicatum. Idem autem mensis Chaldaico nomine appellatur
נִסְכָּן; quem vide suo loco.

מ *m. Viror, virens, fructus recens. Cum affixo מְכִיב in viro-*
re suo. Job. 8. v. 12. Plurale constructum מְכִיב הַנָּחַל in vi-
rentia vallis. Cant. 6. v. 11. Aquila מְכִיב est pulchritudo, spe-
cies, aetas: Vulgato vero, aliisque interpretibus est flos,
fructus, planta.

מְכִיב, **מְכִיב** *m. Chald. idem: cum Aff. מְכִיב & dispergite*
fructum ejus, Dan. 4. 11. מְכִיב Et recens fructus ejus,
Dan. 4. 9 ubi מְכִיב est loco Dagesch. Radix מְכִיב primum, vel
præcocem fructum producere, legitur in Targum, Hos. 9. 10.

A

מְכִיב

מַבְנִיתָא *Juxta Vulg. Abgata, nomen proprium unius Eunuchorum regis Assueri, Esth. 1. v. 10.*

מָכַר Peritit, interitit : *Partic. Benoni, מָכַר periens, vel per-dita, Deut. 32. 28. in Pathach, propter constrictionem, ut Aben Ezra censet. Futur. יָמָר peribit, Proverb. 19. 9. in Tzere propter pausam. Chald. futur. יָמָר peribunt, Jerem. 10. v. 11. Pib. מָכַר perire fecit, perdidit. Futurum, יָמָר Et perdidit te, Ezech. 28. 16. pro וַיִּמָּכֶר euphoniae causa. Hipb. Praterit, וַיִּמָּכֶר Et perdet, Num. 24. 19. Fut. מָכַר perdam, Jerem. 46. 8. מ radicali abjecto, ו Cholem ex forma Kal., vel certe Chaldaica, assumpto. Chald. Infinit. לְהִזְכֵּר ad perdendum, Dan. 2. 12. ו In Aleph, לְהִזְכֵּר v. 24. Futurum, הָזְכִּיר perdes, v. 24. הָזְכִּיר perderent, v. 18. in quibus מ radicale mutatum in ו, ו characteris-ticum ex Hebraismo servatum, loco מ. Hipb. Praterit. הִזְכִּיר perditum fuit, Dan. 7. 11.*

מָכַר m. Perditio, Num. 24. 20. Psal. 119. v. 176. *Quibusdam manes particip. Kal. Est forma מָכַר vultu generosa.*

מָכַר f. Res perditā, sive amissa, Levit. 5. v. 22. *Constructum, מָכַר omni rei amissa fratris tui, Deut. 22. v. 3.*

מָכַר m. Perditio, perditionis locus, interitus, Jobi 28. 22. Prov. 15. 11.

מָכַר f. Idem, Prov. 27. 20. *quod legitur מָכַר.*

מָכַר m. Idem : *Constr. מָכַר in perditionem cognationis meae, Esth. 8. 6. juxta Aben Ezram.*

מָכַר m. Idem, Esth. 9. 5. *quod juxta R. D. Kimchi possit esse infinitum Pibet cum ו paragogico, ו Dagesch ejecto.*

מָכַר Voluit, acquievit : *Constructum saepe cum Dat. ו fere, addita negatione : Prat. לֹא מָכַר מִי non acquievit mihi,*

Psal. 81. 12. וְלֹא מָכַר & non volnerunt, Jes. 28. 12. cum מ paragog. Fut. מִלֵּי הָמָּא ne acquiescito, Prov. 1. 10., ubi prima radicali abjecta, ו tertia in מ mutata est. Aquila, Sym-

machus, Theodotion מָכַר vertunt, διχομασθαι suspicio.

מָכַר m. Pater, à propensa voluntate erga liberos, quasi benevolus dicitur : Item, auctor, inventor primus, Gen. 4. v. 20. do-

ctor, 2. Reg. 1. 12. id est, וְיָי juxta paraphrasin Chaldaeorum : socer, affinitate pater, 1. Sam. 24. 12. Tribuitur ו regi-

bus, principibus, heris, dominis, qui officio suis ministris, sub-

subditi, aut domesticis patrum loco sunt, ut 2. Reg. 5. 13. Denique includit et avum et proavum: et pluraliter, quolibet majores: Constr. אבי et bis אב, Genes. 17. 5. Cum aff. אבי cum patre meo, Genes. 19. 34. Cum Kamez ad differentiam forme construat. Plur. אבות patres, majores; Constr. אבות: Cum aff., אבות patres, vel majores mei, Psal. 39. 13. Chald. אב: Cum aff. אב pater tuus, Daniel. 5. 11. אב pater ejus, Dan. 5. 2. אב pater meus, vers. 13. Plurale, אבות patrum meorum, Dan. 2. 25. cum Chirek loco Paschab, אבות patrum tuorum, Esrae 4. 15. אבות patres nostri, Esrae 5. 12. אבות patribus vestris, Jerem. 7. v. 14.

אב m. Voluntas, desiderium: Cum אביו Cum navibus desiderii, Job. 9. 26., id est, velocibus, in quibus homines cito compotes sunt desiderii sui, perveniendo, quo volunt, et desiderant, ut explicat R. Levi Gerson, et R. David in lib. Rad.

אב Heu, cheu, Prov. 23. 29.: Septuaginta interpr. est, Tumultus; Vulg. patri vx; legebat enim אב, vel vocem illam ex his duabus compositam existimavit: Aliis est nomen substantivum, paupertas, mendicitas, penuria, egestas, angustia, et Radice אב voluit, desideravit.

אב Ah, o, utinam, optandi, et desiderandi affectum significans, Job. 34. v. 36. Vulg. est, pater mi; ex אב, et aff; aliis vero est, voluntas mea, vel cupio ut et. ab אב voluit, concupivit.

אב Abi, nomen proprium matris Ezechia Regis Juda; 2. Reg. 18. v. 2. Quae dicitur Abia, 2. Paral. 29. v. 1.

אב Abiel, nomen proprium virorum, 1. Sam. 9. v. 1., et 14. v. 51., 1. Paral. 11. v. 32., qui 2. Sam. 23. v. 31. dicitur Abialbon.

אב Abigabaon, nomen proprium viri, 1. Paral. 8. v. 29.

אב Abigail, nomen proprium mulierum, 1. Sam. 25. v. 3., et 30. v. 5., 2. Sam. 17. v. 25., 1. Paral. 2. v. 16., et 3. v. 1.

אב Abidhan, nomen proprium filii Gedeonis, Num. 1. v. 11.

אב Abida, nomen proprium filii Madian filii Abrahae, Gen. 25. v. 4.

אב Abia, nomen proprium viri, 1. Sam. 8. v. 2., 2. Reg. 14. v. 1., 1. Paral. 3. v. 10., et 6. v. 13. Item mulieris, 1. Paral. 2. v. 24., 2. Paral. 29. v. 1. et.

אֲבִיחֻם Abiù, *nomen proprium filii Aarons*, Exod. 6. v. 23.,
1. Paral. 5. v. 29. וְ.

אֲבִיחֻד Abiud, *nomen proprium filii Belæ*, 1. Paral. 8. v. 3.

אֲבִיגַיִל Abigail, *nomen proprium mulieris*, 1. Paral. 2. v. 29.

אֲבִיזֵן m. Egenus, *quasi desiderans dñus: cum enim sit pauper*,
וְ בֹנִים דִּפְלִטוּס, *semper habere desiderat*, scribit R. Sal.
Exod. 23. 6., Deuter. 15. 4. Cum aff. אֲבִיזֵן egeni tui, Exod.
23. 6. Plur. אֲבִיזֵנִים, וְ Confir. אֲבִיזֵנִי egeni, Exod. 23. 11.
Cum aff. אֲבִיזֵנִי egenos suos, Psal. 132. v. 15.

אֲבִיזֻנָּה f. Appetitus, concupiscentia, Eccles. 12. 5. *Allis est coitus, membrum virile, vis concupiscibilis. Vulg. est, caparis, qua, teste Avicenna, & allis, excitatur appetitus venerens.*

אֲבִיזֻנָּה f. Cuspis, mucro: Confir. אֲבִיזֻנָּה mucronem gladii, Ezech. 21. 20. *Interpretes Hebraei variant: allus terrorem, allus mastrationem, allus clamorem, allus exterminium, Vulg. conturbationem exponit, respiciendo ad Radices אֲבִיזֻנָּה, אֲבִיזֻנָּה, אֲבִיזֻנָּה, per litterarum commutationem.*

אֲבִיחַיֵּל Abihaiel, וְ Abihail, *nomen proprium viri*, Num. 3. v. 35., וְ mulieris, 2. Paral. 11. v. 18.

אֲבִיטוֹב Abitob, *nomen proprium filii Mehusim*, 1. Paral. 8. v. 11.

אֲבִיטָל Abital, *nomen proprium matris Saphatie filii David*, 2. Sam. 3. v. 4., 1. Paral. 3. v. 3.

אֲבִיָּם Abiam, *nomen proprium filii Roboam*, 1. Reg. 14. v. 31., וְ 15. v. 1. Idem dicitur Abia 1. Paral. 3. v. 10.

אֲבִימַאֵל Abimacl, *nomen proprium filii Ictan*, Gen. 10. v. 28.

אֲבִימַלֵּךְ Abimalech, *nomen proprium viri*, 1. Paral. 18. v. 16.

אֲבִימֶלֶךְ Abimelech, *nomen commune omnibus Regibus Philistinorum, sicuti Caesar Imperatoribus Romanis, Pharao, & Ptolemæus Egyptiis Regibus: singulis tamen Philisteorum Reges præter commune nomen sua etiam propria habebant nomina, ut Abimalech tempore Davidis vocabatur. Achis, 1. Sam. 21. v. 12. & 14. Fuit etiam nomen proprium filii Gedeonis, Jud. 8. v. 31., & filii Jerobaal, 2. Sam. 11. v. 21.*

אֲבִינָדָב Abinadab, *nomen proprium filii Isai, & filii Saulis*, 1. Sam. 16. v. 8., 1. Paral. 8. v. 33.

אֲבִינוֹם Abinõem, *nomen patris Barac ducis populi Iudæi*, Jud. 4. v. 6.

אַבְנֵר Abnèr, *nomen principis militie Saul*, 1. Sam. 14. v. 50.

אַבִּיָּסָפִי Abiasaph, *nomen proprium filii Core, & filii Elcanæ*, Exod. 6. v. 24., 1. Paral. 6. v. 22.

אַבִּיאלְבֹּן Abialbòn, *nomen proprium viri*, 2. Sam. 23. v. 31., qui 1. Paral. 11. v. 32. dicitur Abiel.

אַבִּיעֶזֶר Abiezer, *nomen proprium virorum*, Jos. 17. v. 2., Jud. 6. v. 34., 2. Sam. 23. v. 27.

אַבִּירָם Abiram, *nomen proprium virorum*, Num. 16. v. 1., Dent. 11. v. 6., 1. Reg. 16. v. 34.

אַבִּישָׁג Abisàg, *nomen proprium adolescentule, quæ Davidem se- nem calefaciebat*, 1. Reg. 1. v. 3.

אַבִּישׁוּעַ Abisue, *nomen proprium virorum*, 1. Paral. 5. v. 30., & 8. v. 4.

אַבִּישׁוּר Abisur, *nomen proprium viri Semel*, 1. Paral. 2. v. 29.

אַבִּישַׁי, *Qui alibi dicitur אַבִּישַׁי Abisai, nomen proprium filii Sar- viae sororis Abigail*, 1. Sam. 26. v. 6., 2. Sam. 10. v. 14.

אַבִּעֲשָׁלוֹם Abessalòm, *nomen proprium patris Maacha*, 1. Reg. 15. v. 2. Idem Abessalom dicitur Uriel, 2. Paral. 13. v. 2.

אַבִּיחָתָר Abiathar, *nomen proprium Sacerdotis filii Achimelech*, 1. Sam. 22. v. 20.

אַבְנֵי אֲבִיחָתָר Pepones. *Quidam volunt esse nomen quatuor lile- rarum. Vide infra in בָּבֶל.*

אַבָּר *Hithpab. הִתְאַבֵּר Elevari, elevare se: Futur. וְהִתְאַבְּרוּ e- levabunt se, juxta Aben Efram, Isaj. 9. v. 17. Quidam interpretantur, in minutissimum pulverem abibunt, quasi ab אָב, Capb, & Koph permutatis: verbum illud הִתְאַבֵּר uno tan- tum apud Isajam laudato loco legitur, & ex orationis contextu dissipari significat, inquit Guarin; Vulg. autem reddidit: & convolveretur superbia fumi.*

אַבֵּל Luxit, in luctu fuit: *Tribuitur etiam metaphorice inani- - tatis. Præter. וַיִּבֶל הָאֵל luget mustum, Jes. 24. 7. Hithp. הִתְאַבֵּל lugere fecit, luctum attulit. Præter. הִתְאַבֵּל Lu- ctum attuli, Ezech. 31. 15. Fut. וְהִתְאַבְּלוּ & luctum attulit munitioni, Thren. 2. 8. Hithpab. Præter. הִתְאַבֵּל Luxit, 1. Sam. 15. 35.*

אַבֵּל m. Lugens. *At 1. Sam. 6. 18. juxta Paraphrasen Chald., Rab. Salomonem, & etiam LXX. ponitur pro אָבֶן lapis, ut ex v. 15. liquet, Sym. tamen legebat, ut textus Hebraeus bodier- nus:*

- nus : scripsit enim א'על. Et *ו'* nomen proprium loci a *לול* sic dicitur, Genes. 50. 11. *Constr.* כְּמֵלֶמֶס sicut lugens matris, Psal. 35. 14. *Plurale*, מְלֵלִים lugentes : *Constr.* לְמֵלֵי צִיּוֹן lugentibus Tzionis, Isa. 61. 3. *Fem. plural.* מְלֵלוֹת Thren. 1. 4. מְלֵל m. Luctus Genes. 27. 41. *Item*, dolor, tristitia, funus, exequiz, planctus. Amos 8. v. 10. Esth. 4. v. 3. *Cum affixo* מְלֵלֵם luctus eorum, Jerem. 31. v. 13. מְלֵלֵךְ luctus tui, Isai. 60. v. 20.
- מְלֵל Abel, *nom. propr. loci, aut civitatis in Tribu Gad*, Jud. 7. v. 22., *ו'* 11. v. 33., 1. Sam. 6. v. 18.
- מְלֵל At, ast, sed, verum, verumtamen, immo : vere, certe, profecto.
- מְלֵל m. Porta, palus, Dan. 8. v. 2. 3. 6., *ita translulerunt LXX., Sym., Vulg. Sed Aq. v. 2., Theod. vero v. 2. 3. 6. vocem Hebr. retinentes verterunt* מְלֵלֵם. Aliis ubique eadem vox est, fluvius, aquæductus, processus aquarum. Radix est מְלֵל, in *Hiph.* attulit, adduxit &c.
- מְלֵל אֲבֵל Abèl satim, *nomen proprium loci*, Num. 33. v. 49., *non procul a Jordane in deserto, ad meridiem Moabitarum, ubi etiam fuit אב. mansio Israelitarum.*
- מְלֵל מְחֻלָּה Abel mehulà, *nomen proprium civitatis in dimidia Tribu Manasse cis Jordanem*, Jud. 7. v. 22.
- מְלֵל מַיִם Abèl màim, *nomen civitatis in Tribu Nephthali*, 2. Paral. 16. v. 4.
- מְלֵל מֶלֶךְ f. Lapis ; *mesonymice*, pondus, Deut. 25. v. 13. Perpendiculum : Massa, *ut* lapis plumbi, Zach. 5. 8. lapis stanni, Zach. 4. 10. *Cum aff.* מְלֵכִי lapidem suum, 2. Reg. 3. 25. *Chald.* מֶלֶךְ lapis, Esth. 5. 8. *ו'* forma emphatica, מְלֵכִי Dan. 2. 35. *Plur.* מְלֵכִים lapides, pondera, perpendicula : *Constr.* מְלֵכֵי שֹׁהַם lapides onychis, Exod. 28. 9. *Cum affixo* מְלֵכֵם lapidum eorum מְלֵכֵיךְ lapides ejus, Deut. 8. 9.
- מְלֵכִים m. d. Sellæ parturientium, *juxta R. Sal.* Exo. 1. 16. *Selle, Tabula figulorum*, Jer. 18. 3. *Forma dualis duple forme servit : plicate enim circumflectantur commoditatis causa.*
- מְלֵכִי בֹהַן Even bôhan, *nomen loci in finibus Tribus Juda, ו' Benjamin, quem locum Vulg. in Josue cap. 15. v. 6. appellat* Aben boën ; *ו'* cap. 18. ejusdem Jos. v. 17. *verit*, lapidem Boen.
- מְלֵכִי הַזֶּזֶר Even haazer, *nomen loci inter Masphath, ו' Sen, ad septem-*

septentrionalem plagam Tribus Dan , in finibus Tribuum Juda , & Benjamin , 1. Sam. 7. v. 12.

אבנֵה Abanè , *nomen fluvii Damasci* , 2. Reg. 5. v. 12.

מ. אבנט m. Balteus , cingulum , zona , Levit. 8. 13. *Cum affix.*

וְאֶבְנֶתָהּ & balteus tuus , Isa. 22. 21. *Plur. אֶבְנִים* , Exod.

28. 40. *Balteo , cujus fit mentio in Sacra Scriptura , utebantur vet. legis Sacerdotes ad cingendas tunicas , ut expeditiores ad opus essent , vestitumque fluvium cohercerent .*

אֶבְנִין ; *Vide supra in אבנה* .

אֶבֶס Saginare : *Particip. Pabul.* **מְבֹס** saginatus , Prov. 15. 17.

Plur. מְבֹסִים 1. Reg. 5. v. 3.

מ. אבוס m. Præsepe , *quasi saginatorium* : **מִבּוֹס** cum non fuerint boves , præsepe mundum est , Proverb. 14. 4.

Plural. cum affix. **מְבֹסֶיךָ** præsepia tua , Job. 39. 9.

מ. מִאֲבֹסִים m. p. Granaria : *Cum aff.* **מִאֲבֹסֶיהָ** granaria , horrea , ejus , Jer. 50. 26.

מִאֲבֹסֶיהָ f. *Plur. vesica , bulla , pustula . Radix* **בָּעַר** bullas excitavit .

אֶבֶס A'bes , *nomen civitatis in Tribu Issachar* , Jos. 19. v. 20. .

אֶבְסָן Abesàn , *nomen Judicis Israel , de Bethlehém* , Jud. 12. v. 8.

אֶבֶס m. Pulvis , pulvisculus : *Confl.* **רַגְלֵי אֶבֶס** pulvis pedum ejus , Nahum 1. 3. *Cum affix.* **מִאֲבֹסִים** pulvis eorum ,

Ezech. 26. 10.

אֶבֶס f. *Idem* : *unde Confl.* **כָּל אֶבֶס רֹכֵל** præ omni pulvere aromatarii , Cant. 3. 6.

נִפְּבִי Nipb. *Luctari , quod hoc in pulvere fieret* : *Unde* ; *fulva luctantur arena , apud Virgil. in arenam descendere . Futurum* , **וְנִפְּבִי** & luctatus est , Gen. 32. 25. *Infinit. cum affix.*

בְּנִפְּבִי in luctando ipsum , Gen. 32. 26.

אֶבֶר m. Robustus , fortis , potens , validus : *Conflr.*

אֶבֶר יַעֲקֹב robustus Jacobi , Gen. 49. 24. **יִשְׂרָאֵל**

fortis Israël , Jes. 1. 24. *Apud Rabbinos* , **אֶבֶר** roborare , obfirmare .

אֶבֶר m. *Idem* : **כְּאֶבֶר** Ut potentissimus , Jesa. 10. 13. *pro* **כְּאֶבֶר** ,

& junta Masoretas legendum **כְּאֶבֶר** . *Plur. אֶבְרִים* Robusti : *synecdochice* Tauri , juvenci , equi , *quod his robur competat* : *unde* , *fortes invertant tauri , apud Virgil. , & , non fortitudine equi delectatur* , Psal. 147. 10. *Confl.* **אֶבְרִי בָּשָׂן** Robusti ju-

- venci Baschanis, Psal. 22. 13. *Cum aff.* מְבִירֵי fortes meos, Thren. 1. 15.
 מֶנֶר *m.* Penna, ala, quod in iis robur avium sit : מְבִירֵי Ala quasi colombarum, Psal. 55. 7. *Ag.* in Ezech. 17. v. 3. μετασπαρασ tergum, dorsi pars, cui renes adjacent.
 מֶנֶר *f.* Penna, ala, Job. 39. 13. *Cum aff.* מְבִירֵי alas suas, Deuteronom. 32. v. 11. *Plur. cum aff.* מְבִירֵי pennæ ejus, Psal. 68. 14. LXX. μετασπαρασ dorsum, Sym. μέλος membrum.
 הַמְבִירֵי *Hipb.* Volare : Futurum, יִמְבִירֵי volabit accipiter, Job. 39. 26. *Allis*, plumescere.
 מְבִירֵי Abraham, nomen filii Thare ; *Etym.* ; pater multitudinis ; מְבִירֵי, מְבִירֵי, מְבִירֵי multitudo, Gen. 17. v. 5.
 מְבִירֵי, Abram, nomen proprium, וְ prius ejusdem Patriarchæ filii Thare. *Etym.* pater excelsus ; מְבִירֵי, מְבִירֵי excelsus, Gen. 11. v. 31.
 מְבִירֵי, Quis וְ מְבִירֵי, nomen filii Sarvia, ut supra.
 מְבִירֵי Absalòm, nomen filii Davidis ex Maacba, 2. Sam. 3. v. 30., 1. Paral. 3. v. 2.
 מְבִירֵי Obòth, nomen loci, in quo castra metati sunt Israelitæ, etique 36. mansio, Num. 21. v. 10., וְ 33. v. 44.
 מְבִירֵי Agè, nomen proprium patris Samma, 2. Sam. 23. v. 11.
 מְבִירֵי Agàg, nomen regis Amalec, 1. Sam. 15. v. 9.
 מְבִירֵי Aghaghì, nomen commune posteris Agàg, Esth. 3. v. 1.
 מְבִירֵי Aggregare, colligere, ligare. Hinc מְבִירֵי *f.* fasciculus ; - *metaphorice*, cuneus, agmen militum : *Constr.* מְבִירֵי מְבִירֵי Fasciculus hyssopi, Exod. 12. 22. *Cum aff.* מְבִירֵי & cuneum suum, id est, hominum, וְ animalium turmas, Amos 9. v. 6. *Plur.* מְבִירֵי fascies, sarcinæ, Jcl. 58. 6. Quidam deducunt a מְבִירֵי, ut tradit Aben Esra, Genes. 7. 11. unde וְ מְבִירֵי turma.
 מְבִירֵי *m.* Nux, jussu Hebræos interpretes communiter, Cant. 6. 11. Quibusdam est, tonsio, putatio, colluctatio, quasi a מְבִירֵי rescuit, putavit, totondit.
 מְבִירֵי *m.* Gutta : *Plur. constr.* מְבִירֵי guttas toris, Job. 38. 28. *Ab. Esra* vult, מְבִירֵי esse formativum : *R. Levi* explicat per מְבִירֵי.
 מְבִירֵי Gallim, nomen proprium civitatis Moabitarum in Tribu Ruben, Isai. 15. v. 8.

- אגם** *m. Stagnum* Jefa. 35. 7. *Plural.* מַגְמִים *stagna*, Jefa. 42. 15. *Confl.* מַגְמֵי מַיִם & *stagna aquarum*, Jefa. 14. 23. *Cum aff.* מַגְמֵיהֶם *Stagna eorum*, Exod. 7. v. 19., ex quibus *Dogeshb euphoniae causa ejectionis est*, aut sunt a forma מַגְמִים *inquit Kimchi. R. Sal. hic scribit: אגם est collectio aquarum non scaturientium, neque fluentium, sed flantium in loco uno.*
- אגמון** *m. Juncus*, à *flagnis*, in quibus *crescit*, Jefa. 58. 5. *cortina*, ahenum majus, Job. 41. 12. *quomodo* מַיִם *mare*, ad vas amplum refertur, ut est suo loco. *Aben Ezra vertit, Stagnum, ex aeris calore fumans. Aliis est, restis ex juncis.*
- אגן** מֵיִן, *Crater*; Cant. 7. v. 3. *Plur.* כְּאֵנִיּוֹת in crateribus, Exod. 24. 6. - Isa. 22. 24.
- אגף** מַגְמִים *Masc. Plur. Alm*; *metaphorice*, Agmina, *quomodo Latinis alm equitum, alm legionum dicuntur. Cum aff.* מַגְמֵי *agmina ejus*, Ezech. 12. v. 14.
- אגר** *Collegit, congeffit, comportavit: Prater.* מְאָרֶץ *comportat in messe*, Prov. 6. 3. *Part.* מֵאֵר פְּקִיץ *congregans in aestate*, Prov. 10. 5.
- אגור** Aghur, Prov. 30. v. 1. *Nomen proprium, aut potius enigmaticum Salomonis, qui ita vocatur, quod multas sententias collegerit; ab* מְאָר *collegit.*
- אגודה** *Vide in* גִּדּוּר. *Quidam tamen hinc deducunt, quasi sit forma כְּשׁוּרָה: Vide R. David in Michlol.*
- אגרת** *fam. Epistola, literæ, sic dicta, quod in ipsis variæ res comportentur*, Nehem. 6. 5. *Chald.* מִגְרָא *f. epistola*, Esr. 4. v. 8. *Emphat.* מִגְרָתָה v. 11. *Plural.* מִגְרֹת epistolæ, Neh. 2. 7. *Cum aff.* מִגְרֹתֶיהֶם *litteras suas*, Neh. 6. 17.
- אגרקל** *m. Pelvis, pollubrum: Plur. Conflr.* מְאָרֶסֶלִי זָהָב *pelves aureæ*, Esræ 1. 9.
- אדב** *Hipb. וְאֵדָבִי Cruciavit. Infm. וְלֵאדָבִי & ad cruciandum*, 1. Sam. 2. 33. *Vide* דָּאָב.
- אדבֶּעַל** Adbèel, *nomen filii Ismaelis*, Gen. 25. v. 13., 1. Paral. 1. v. 29.
- אדָד** Adàd, *nomen viri Idumæi*, 1. Reg. 11. v. 17.
- אדדוֹ** Eddò, *nomen proprium viri, qui primus erat in Caspia*, Esd. 8. v. 17.
- אדָלִיָּא** Adalià, *nomen filii Aman, filii Amadathi*, Esth. 9. v. 8.

- אָרם** Rubere, rubrum, rufum esse: *Pres.* אָרמָה Rubebant, Thren. 4. 7. *Pyb. Part.* אָרמָה Rubricatus, Nah. 2. v. 4. *Plural.* אָרמָה Rubricatus, rubescens, Exod. 25. 5. *Hiph. Futur.* אָרמָה אם הוּ rubra fuerint, Ios. 1. 18. *Hiph. Futurum,* אָרמָה cum rubescit, Proverb. 23. 31.
- אָרם**, אָרמָה *m.* Ruber, rufus, rubicundus. Gen. 25. 25., Cant. 5. v. 10. *Aliquando substantivè* Rubedo. *Plural.* אָרמָה rubentes, rufi, 2. Reg. 3. 22. *Fam.* אָרמָה rufa, Num. 19. 2.
- אָרם** *m.* Pyropus, rubinus, lapis pretiosus, Exod. 28. 17. אָרם 29. 10. Ezech. 28. 13. LXX., אָרם *Vulg.* sardius.
- אָרם** *m.* Homo, quia fuit creatus ex pulvis. *Pulvis ex terra*, Genes. 2. 7. *Interdum generalitatem utriusque sexus significat: interdum distributive*, quisque, ut Levit. 1. v. 2.
- אָרם** *c.* Terra, culta proprie, rubri sive argillacei coloris: *Confl.* אָרם אָרם terra sanctitatis, Exod. 3. 5. *Cum aff.* אָרם אָרם colens terram suam saturabitur pane, Prov. 12. 11. *Plural.* אָרמָה terræ, Psal. 49. 12.
- אָרם** Subrubidus, vel rubris maculis varius. *Majmonidi est*, rubedo in intenso gradu Levit. 13. 42. *Fam.* אָרמָה 14. 37.
- אָרם** *m.* Edom, nomen proprium, seu cognomen, primo Esau Edomitæ patris, qui ita est dictus a pulmento rufo, pro quo primogenituram vendidit, Gen. 25. 30., & cap. 36. v. 1., deinde regionis, quæ ab eodem Idumæa vocatur, 1. Reg. 11. v. 14. Isaj. 34. v. 6.
- אָרם** Edomæ, nomen urbis in Tribu Nephthali, Ios. 19. 36.
- אָרם** Adamæ, nomen urbis pentapoleos in terra Chanaan, Gen. 10. 19.
- אָרם** Adami, nomen urbis in Tribu Nephthali, quæ etiam dicitur Neceb, Ios. 19. 33. Sunt, qui duas distinctas statuunt urbes.
- אָרם** Idumæus, 1. Sam. 21. v. 8., nomen propr., aut gentile Idumææ incolarum.
- אָרם** Adumim, nomen loci latrocinis, אָרם cadibus famosi in Tribu Benjamin, Ios. 15. 7.
- אָרם** Idumæ, 1. Reg. 11. v. 1.
- אָרם** Admætha, nomen unius e septem Persarum regis ducibus, Esth. 1. 14.

- מִרְיָה** *m. Stylobates, basis*, Exod. 38. 27. *Plural.* מִרְיָהִים, & *Confir.* מִרְיָהִים Exod. 26. 37. *Cum aff.* מִרְיָהִים & *ily-* lobatæ earum, Exod. 38. 10. מִרְיָהִים bases ejus, Job. 38. v. 6. מִרְיָהִים bases ejus, Exod. 35. 11.
- מִרְיָה** *m. Dominus, de Deo & Hominibus*, Jos. 3. 11. Mich. 4. 11. *Cum aff.* מִרְיָהִים Dominus meus, Gen. 23. 15. de Abrahama. *Plural.* מִרְיָהִים Domini, & dicitur de uno & pluribus. Gen. 24. 9. & 39. 2. 40. 1. & alibi. *Confir.* מִרְיָהִים *Cum aff.* מִרְיָהִים Domini ejus, *pro*, Dominus ejus, *passim*. *Semel de Angelis*, Gen. 19. 2. *quod viri esse putarentur*. Sic, מִרְיָהִים Domini tui, *singulariter*, Genes. 24. 51. מִרְיָהִים Domini mei, *cum Patribus, de hominibus*; מִרְיָהִים *cum Kamez, de Deo*, & *Angelis divinis*, & *habet sensum singulare*. De Angelis, quando ut legati Deum & Dominum suum referunt, Genes. 18. v. 3. 27. 30. 31. 32. Judic. 6. 15. 22.
- מִרְיָה** Addon, *nomen loci in Chaldaea*, Nehem. 7. 61.
- מִרְיָה** *Idem locus*, Eisd. 2. v. 59.
- מִרְיָה** Adonibefec, *nomen principis, sive regis Bezer*, Jud. 1. 5.
- מִרְיָה** Adoniah, vel Adonias, *nomen filii Davidis ex Haggith*, 2. Sam. 3. v. 4., 1. Paral. 3. v. 2.
- מִרְיָה** Adonisedec, *nomen regis Jerusalem*, Jos. 10. 1.
- מִרְיָה** Adoniam, *nomen viri, principis familie sue*. Eisd. 2. 13.
- מִרְיָה** Adoniram, *nomen proprium filii Abdam*, 1. Reg. 4. v. 6.
- מִרְיָה** *Chald. Tunc*: מִרְיָהִים in tunc; *per Pleonasmum*, Dan. 2. *Oritur ex Heb.* מִרְיָהִים vel מִרְיָהִים *commutato* in מִרְיָהִים.
- מִרְיָה**, *Unde Niph. particlp.* מִרְיָהִים magnificus, glorificatus, Exod. 15. 11. *Cum* מִרְיָהִים *paragolico*, מִרְיָהִים magnificum exhibes te, Exod. 15. 6. *Hiph.* מִרְיָהִים magnificavit, magnificum reddidit: *Futur.* מִרְיָהִים & magnificum reddidit, Jer. 42. 21.
- מִרְיָה** *m. Magnificus: Validus, Princeps*; *Cum aff.* מִרְיָהִים magnificus ejus, Jer. 30. 21. *Plur.* מִרְיָהִים. *Confir.* מִרְיָהִים magnifici pecoris, Jer. 25. 34. *Cum aff.* מִרְיָהִים magnifici tui, Nah. 3. 18.
- מִרְיָה** *m. Magnificentia*, Zach. 11. 13. *Item*, toga, pallium magnificum, Mich. 2. 8.
- מִרְיָה** *m. Adar, mensis sextus anni civilis Judaeorum, duodecimus vero sacri, qui partim Februario, partim Martio nostro respondet*,

det, Esf. 6. 15. Esth. 3. 7. 13. , *ע*. Von hac dicitur Syriaca 2. Machab. 15. 37.

מִדָּר Addar, nomen propr. filii Balac filii Benjamin, 1. Paral. 8. v. 3. , *ע* civitatis in meridionali limite Tribus Juda, Jos. 15. v. 3. Cum *מִדָּרָה* Addaram versus.

מִדָּרָה f. Magnificentia : toga, Jos. 7. 21. Cum aff. *מִדָּרָהּ* togam magnificam suam, paludamentum suum, Jon. 3. 6. *מִדָּרָהּ* magnificentia eorum, Zach. 11. 3.

מִדָּרָה Chald. Area, in Targum sepe : Plurale, Constr. *מִן מִדָּרֵי קִיס* Ex arcibus aestatis, Danielis 2. v. 35.

מִדָּרָהּ Chald. m. p. Senatores, Judices, Dan. 3. v. 2. 3. *Sunt qui magnificus, ע* decrevit, compositum existimant, quasi Judices magnificos dicat.

מִדָּרָהּ Chald. Sedulo, diligentes, Esd. 7. 23.

מִדָּרָהּ m. Drachma : Plur. *מִדָּרָהּ* Drachmae, 1. Par. 29. v. 7. *ע* Esf. 8. 27.

מִדָּרָהּ Aduram, nomen propr. civitatis in Tribu Juda, 2. Paral. 11. v. 9.

מִדָּרָהּ Aduram, nomen propr. viri tributis Davidis praefecti, 2. Sam. 20. v. 24. , 1. Reg. 13. v. 18.

מִדָּרָהּ Adramèlec, nomen propr. filii Sennacheribi regis Assyriorum, 2. Reg. 19. v. 37. Isai. 37. v. 38. , nomen est etiam Del Sepharvaim, 2. Reg. 17. v. 31.

מִדָּרָהּ Edrai, nomen propr. urbis regiae regis Og. in Basanide, Deut. 1. v. 4. Et alterius civitatis in Tribu Nephtali, Jos. 19. v. 37.

מִדָּרָהּ Amavit, dilexit : Partic. fam. cum *י* paragogico, *מִדָּרָהּ* amans, Hos. 10. 11. pro *מִדָּרָהּ*. Futur. *מִדָּרָהּ* diligam, Prover. 8. 17. Ex forma Chaldaica : *מִדָּרָהּ* amabitis, Prov. 1. 22. pro *מִדָּרָהּ* ut Aleph audiatur : Quidam tamen ex *Pikel* esse volunt. Niph. Partic. Plural. *מִדָּרָהּ* amantes se, dilectissimi inter se, 2. Sam. 1. v. 23. Niph. Particip. *מִדָּרָהּ* amantes, amatores : *מִדָּרָהּ* amantium me, Zach. 13. 6. Hiph. *מִדָּרָהּ* amare fecit.

מִדָּרָהּ m. 1. Sam. 20. v. 17. Plural. *מִדָּרָהּ* amores, Prov. 5. v. 19. ; *ע* *מִדָּרָהּ* amatoria, res amatoriae, res ad amorem spectantes. Prov. 7. v. 18.

מִדָּרָהּ Amor, dilectio : Constr. *מִדָּרָהּ* amore animae suae, 1. Sam.

1. Sam. 20. 17. *Cum aff.* אֶהְבֵּתִי amor meus, Psal. 109. 4.

אָהָה Abah, Ah, Jud. 6. 2. *Interfectio dolentis*. Alias אָהָה, Ezech. 30. 2.

אָהָה Abavà, *nomen fluxu in Perside, seu potius Chaldaea*, Eisd. 2, v. 15. 21. 31.

אָהָה Aod, *nomen propr. filii Gera filii Jemini*, Jud. 3. v. 15.

אָהָה Ubi? Hof. 13. 10. 14. *quasi pro אָהָה positum*. *Allis est Futurum*, עָוָה, per Apocopam pro אָהָה ab אָהָה.

אָהָה m. Tentorium, Genes. 4. 20. *Cum aff.* אָהָה tentorium ejus, Gen. 13. 3. *cum ה in fine loco Vau*: אָהָה tentorii mei, Jos. 7. 21. *cum Articulo ה ו' affixo*; vide *Thesaurum nostrum Grammaticum*, lib. 2. cap. 5. *in fine*: Plur. אָהָה & אָהָה: *Contr.* אָהָה. *Cum aff.* אָהָה in tentoria sua, Jud. 7. 8. אָהָה a tentoriis tuis, Job. 22. 23. *Cholem manente vel mutato*.

אָהָה Tentorium figere, tendere, vel movere. *Futur.* אָהָה Et tentoria movit, Genes. 13. 12. *Hiph. Futur.* אָהָה tentorium figet, Jos. 13. 20. *pro אָהָה abjecta prima radicali*: אָהָה. *Vide in הלל*.

אָהָה m. p. Santali, arbores praestantissima, Num. 24. 6. *cujus ligna siccata, aut fructus, odoris grati sunt, ut liquet ex Prov. 7. 17. Et sam.* אָהָה Et santali, Cant. 4. 14. *Et sic* Psal. 45. 9. *Vulgo Aloen reddunt*.

אָהָה O'hol, *nomen propr. filii Zorobabel*, 1. Paral. 3. v. 20.

אָהָה O'olà, *cognomen myslicum Samariae*, Ezech. 23. v. 4., *quo innuitur, eam habere Templum a vero Dei Templo separatum*. *Ety.* tabernaculum, vel tentorium ejus, ab אָהָה, ו' ה affix.

אָהָה O'oliab, *nomen propr. filii Achisamech*, Exod. 31. v. 6.

אָהָה O'olibà, *nomen myslicum Jerusalem*, Ezech. 23. v. 4., *quo, verum Dei Templum in ea esse, significatur*. *Ety.* tentorium meum in ea; ex אָהָה, affix. י, ו' ב in, ו' ה affix. 3. p. singul. fem.

אָהָה O'olibamà, *nomen propr. uxoris Esau*, Gen. 36. v. 21., *ו' clivitatis unius e duobus Idumaeorum*, Gen. 36. v. 41., ו' 1. Paral. 1. v. 52.

אָהָה Aaròn, *nomen propr. filii Amram patris Moysi*, Exod. 4. v. 14. ו'.

in Aut, vel, five, &, Genes. 24. v. 55., Levit. 1. v. 14., & c. 4. vv. 23. 28.

נֹחַ m. Pytho, qui responsa dando diabolicis artibus homines a Deo avocat, Levit. 20. 27. Plur. נֹחִים Pythones, Lev. 19. 31. Item, Utres; unde, נֹחִים כְּנֹחִים sicut utres. Job. 32. 19. Hinc Pythonis significatio juxta Aben Efram, quod ex tumido ventre, quasi Utre, oracula depromeret. Inde וְנֹחִי אֲשִׁיפִּימֻבָּהוּ, hoc est, ventriloquus affinis fuit.

נֹכִי Ubil, nomen propr. viri, qui praepositus erat super camelos Davidis; 1. Paral. 27. v. 30.

נֹד Radix Hebraeis inusit., quae notionem fumandi, & vaporandi habuisse videtur Joanni Simoni. Inde enim sunt.

נֹד m. Titio, torris; lignum fumans, Amos 4. v. 11. מְנִיחִים titiones fumigantes, Isa. 7. v. 4.

נֹד m. Fons; Aquila est, scatebra, scaturigo; alius est, vapor. נֹד & vapor, Genes. 2. v. 6. Cum affix. נֹד vapor ejus, Psal. 104. v. 27.

נֹד m. Afflictio, calamitas, inedia, perniciēs, ruina, interitūs, excidium. Cum affix. מְנִיחִים & perniciēs vestra, Prov. 1. v. 27., Psalm. 118. v. 19. מְנִיחִים calamitas ipsorum, Ezech. 35. v. 5.

נֹד, Vel מִנֹּחַ, f. plur. מִנֹּחַ על propter, causa, de; semper precedente particula על; pro qua semel legitur מִנֹּחַ, 2. Sam. 13. v. 16. Cum affix. מִנֹּחַי וְעַל מִנֹּחַי mei causa, & tui causa, Jos. 14. v. 6.

נֹד, Unde Niph. נֹד pro נֹד, atque inde pret. 3. p. 4. m. נֹד, Psal. 93. v. 5. Vulg. lat. decet.; alii vertunt, decora, pulchra, speciosa est. In hunc sensum LXX., Aq., Sym., Vulg., interpretantur eandem vocem, quae apud Isa. 52. v. 7., & Cant. 1. v. 10. Pibel. מֹנֵה Expectavit, concupivit, desideravit: Pret. מֹנֵה desidero te Isa. 26. 9. Futur. מֹנֵה desiderabit, Deuter. 12. 20. מֹנֵה מֹנֵה vide in מֹנֵה Hist. מֹנֵה desiderat, Proverb. 21. 26. מֹנֵה מֹנֵה vide in מֹנֵה.

נֹד m. desiderium juxta quosdam, vehemens affectus ira, Proverb. 31. 4. Vide & in מֹנֵה.

נֹד Desiderium: Constr. מֹנֵה נֹד desiderium animae tuae, Deut. 12. 15. Cum aff. מֹנֵה in desiderio meo, Hos. 10. 10. מֹנֵה f. Item: Constr. מֹנֵה לִבִּי desiderium cordis ejus, Psal. 11.

3. Cum

3. *Cum aff.* דֶּסִידֶרִי Defiderium meum, Psal. 38. 10. *Vide aliam ejus significationem in דֶּסִידֶרִי.*

מִדֶּסִידֶרִי m. p. Idem: *Constr.* רָשָׁע מִדֶּסִידֶרִי defideria improbi, Psalm. 140. 9.

וִזְלִי Ozl, *nomen propr. patris Phalel*, Neh. 3. 25.

וִזְלִי Ouzal, *vel Uzal, nomen propr. filii Iethan*, Gen. 10. 17.

חֹמִים m. p. Aves ferales, animalia terribilia. Isai. 13. 21.

חֹמִים *Variant interpretes. Nam LXX.* ἤχος sonus, echo; *Aq.* τυφῶνες, *teste Hieron. in laudatum Isa. locum: Vulg.*, dracones: *Alii*, simiz, mustela, ulula, striges, &c., *a clamore gemitando, sive ululatu dicta. Sed Bochartus, atque Costellus intelligunt ipsos clamores, rugitus, ululatus, quibus deserta personant fere.*

חֵי Eheu, *vm*, Ezech. 16. 23. *Et cum ה paragogico, חֵימ* Hei, Heu, Psalm. 120. 5.

חֵי Evi, *nomen propr. regis Madianitarum*, Num. 31. 8.

חֵי עִילְמֶרֶדַח Evilmerodach. *nomen propr. regis Babylonis*, 2. Reg. 25. 4. 27.

חֹלִי *חֹלִי Fortassis, fortasse, forsitan. Est bene sperantis potius, quam dubitantis. Inde R. Salomon Gen. 50. 15. vult etiam Optantis esse, idem quod לֹא utinam; Petafi etiam ad מֵלָה referri. Vulg. Et alii vertunt, ne forte.*

חֹלִי m., *cum aff.* חֹלִים Psalm. 73. v. 4. LXX. *versus*: flagellum eorum, *Vulg.*, plaga eorum; *Sym.* τὰ ἀσπύλα αὐτῶν vestibula eorum; *alii*, robur eorum. *Affine est ἰψὶ מִלִּי.*

חֹלִי Ulal, *nomen propr. fontis, ex quo egreditur fluvius Ubal, vel, ut aliis videtur, nomen ipsius fluvii, qui a profanis scriptoribus Eulæus appellatur*, Dan. 8. v. 2.

חֹלִים Oulam, *vel Ulam, nomen propr. filii Sares filii Machir*, 1. Paral. 7. v. 6., & filii Esec, 1. Paral. 3. v. 39.

חֹלִים Populus, *vide חֹלִים.*

חֹמֶר Omâr, *nomen propr. Eliphat filii Esau, ac Ada uxore*; Gen. 36. v. 11. *Etym.* *dicens, vel loquens*; *ac חֹמֶר dixit, loquutus est. Vel amarus חֹמֶר.*

חֹלִים Profecto, certe, veruntamen, Gen. 28. 19. *Confirmandi particula, quasi ab חֹלִי. Vide Et infra in חֹלִים.*

חֹלִי Stultus, Prov. 12. 15. חֹלִי Idem, Zach. 11. 15. *Plural.* חֹלִים Stulti, Prov. 1. 7.

חֹלִי

תִּלְתִּית Stultitia, res stulta, Prov. 19. 3. Cum aff. תִּלְתִּית Stultitia mea, Psalm. 38. 6.

לִמְלִי Stulte agere, pro נִמְלִי Vide in ימל.

תִּנִּין Kal, unde Hithpabel תִּנְנִין, ex quo Ben. plur. m. cum prefix. תִּנְנִינִים, Num. 11. v. 1. LXX. vertunt תִּנְנִינִים murmurans, Vulg., quasi dolentes, Alii, sicut quiritantes, aut simpliciter quiritantes; nam כ non semper similitudinem, sed interdum etiam veritatem exprimit, inquit Guarin in sua Gram. Heb. tom. 1. cap. 1.

תִּנִּי m. Iniquitas, vanitas, molestia, Idolum, a vanitate, vel תִּנִּי molestia, Jer. 66. 3., 1. Sam. 15. 23. Cum aff. תִּנִּינִי vanitatis, iniquitatis tuae, Jer. 4. 14. תִּנִּינִי iniquitatem ipsorum, Psal. 94. 23. Aliter mon.

תִּנִּי A'ven, Ezech. 30. v. 17., LXX., & Vulg. vertunt, Heliopolis (urbs solis), nomen propr. civitatis Aegypti.

תִּנִּי m. Robur, potentia, vires, substantia, opes, quomodo cum תִּנִּי convenit, ut David Kimchi scribit, Hof. 12. 8. Sic autem dicuntur opes, quod vel robore, vel iniquitate, aut molestia, & labore parentur, aut quod homines robur suum in his ponant. Eadem dictio metaphorice est, semen, filius, Deuter. 21. v. 17. Item violentia, dolor, tristitia, luctus, oppressio, rapina, ita interdum accipiunt Sym., Aquil., & Vulg., Job. 20. 10. Hof. 9. v. 4. Cum aff. תִּנִּי in tristitia mea, Deuter. 26. v. 14., תִּנִּי roboris ejus Job. 18. v. 7. Plur. תִּנִּינִי vires, Jer. 40. v. 26., Psal. 78. v. 51. At Proverb. 11. 7. Chaldaeus, & Aben Esra accipiunt ex significatione תִּנִּי pro adjectivo, iniqui, forma תִּנִּינִי boni. Vide & תִּנִּי.

תִּנִּינִי m. plur. Molestiae, labores: mendacia, injuriae, Ezech. 24. v. 12.

תִּנִּי O'n, nomen propr. Civitatis Aegypti, quae a LXX., & Vulg. dicitur Heliopolis, Gen. 41. v. 50., est etiam nomen filii Phelath, qui a Vulg. dicitur Hon, Num. 16. v. 1.

תִּנִּי Onò, nomen propr. civitatis in Tribu Benjamin, quam edificavit Samad filius Elphaai, 1. Paral. 8. v. 12. Sita erat in valle, vel campo, Nehem. 6. v. 2.

תִּנִּי Onàm, nomen propr. filii Soba, Gen. 36. v. 23., & filii Jerameel, 1. Paral. 2. v. 26.

תִּנִּי Onàn, nomen propr. filii Juda ex Sue ejus uxore, Gen. 38. v. 4.

תִּנִּי

אֹפְרַח Ouphaz, Dan. 10. v. 5. *Aq., Theod.* Ὠφάζ, *nomen propr. loci, aut regionis, unde aurum optimum afferebatur. Vide Bochari. Phaleg., & Canaan. Conjecturam hanc firmat locus Jerem.* 10. v. 9. **אֹפְרַח מִדֹּפָן** & aurum de Ophaz, *juxta Vulg., LXX. praepositionem cum nomine conjunxerunt; habent enim מִדֹּפָן: Allis est nomen appellativum, quo significatur aurum optimum, ac praestantissimum. Vulg. in Dan. 10. v. 5. Obritzum transtulit.*
אֹפִיר Ophir, *nomen propr. filii Ictian, Gen. 10. v. 29., unde regionem Ophir distam velunt nonnulli.*

אָרַץ Urfit, arcnavit, pressit, Festinavit: *Præter.* אָרַץ festinabat, Jos. 10. 13. אָרַץ urfi, Jer. 17. 16. *Hiph. Futur.* אָרַץ & urgebant, Genes. 19. 15. אָרַץ urgebitis, Isa. 22. 4.

אָרַץ m. Præceps, festinus, arcus, angustus, Jos. 17. 15.

אֹרֶךְ Lucidum esse, illuminari, lucere, illucere: *Præter.* אֹרֶךְ Mane illuxerat, Genes. 44. 3. *Niph.* אֹרֶךְ lucidum fieri, illustrari, illucere. *Part.* אֹרֶךְ illustris factus es, Psal. 76. 5. *Inf.* אֹרֶךְ Ut illustretur, Job. 33. 30. *Futur.* אֹרֶךְ & illuxit, 2. Sam. 3. 32. *Hiph.* אֹרֶךְ lucere fecit, lucidum reddidit, illustravit, illuminavit, incendit: & *Intransitive,* luxit, reluxit: *Præterit.* אֹרֶךְ ut lux, vel lucidum sit, aut lucem præbeat, Exod. 25. 37.

אֹרֶךְ m. Lux, lumen. *Cum aff.* אֹרֶךְ lucem suam, Job. 36. v. 30. *Plur.* אֹרֶךְ lumina, Psal. 136. 7. *Quandoque pluvia, juxta Hebræos:* ut אֹרֶךְ יָרַן Spargit nubes pluviam suam, Job. 37. 11. *Sic Targum* אֹרֶךְ pluviam suam. *Vide & v. 21., & 36. 30. Vide & R. Sal. Psal. 139. 11.*

אֹרֶךְ f. Idem, Esth. 8. 16. *Plur.* אֹרֶךְ Olera, 2. Reg. 4. 39.; Isa. 26. v. 19. *Sic dicta, quod suo virore oculos illuissent, ut Talmudici scribunt in Joma fol. 18.*

אֹרֶךְ m. Ignis, a lucendo: focus, Isa. 50. v. 11. *Plur.* אֹרֶךְ in ignibus, *Vulg. vertit, in doctrinis, Isai. 24. v. 15.*

אֹרֶךְ m. *Plur.* Exod. 28. v. 30., Levit. 8. v. 8. Deut. 33. v. 8. *LXX., Aq. Sym., Theod. vertunt, φωτισμοί illuminationes: Sym. habet, διδασκαλία; Vulg. doctrina, quod mentem illuminet, Alli vocem Hebraicam Urim, sicut & hanc aliam, quæ cum illa sæpe conjungitur, nempe אֹרֶךְ Tummim, retinent, quia, quid significant, ignorare se fateantur RR. D. Kimchi, & Aben-Esra. Sunt, qui duabus his vocibus duodecim lapides pre-*

ziosos rationali, seu pectorali summi Sacerdotis a Mose infitos, ex quorum fulgore responsa dabantur, indicatos existimant. Ita censet Josephus, qui lib. 3. Antiqq. cap. 8. ait, ducentis antequam scriberet annis, Deum per Urim, & Tummim voluntatem suam consulentibus se desisse indicare. Apud Talmudicos legitur, שְׁמֵינִי דְּבִרְיָהּ אֵין דְּבִרְיָהּ dicuntur quia illustrent, & explicent verba ipsorum, Joma cap. 7. in fine; Et cessarunt post Templum primum, Sota. Vide R. Salom., & Targum Jonathanis in cap. 28. v. 30. Exod. Alii putant Urim, & Tummim nihil aliud fuisse, quam Dei nomen יהוה descriptum, & intra plicas Rationalis inclusum; Alii. solas has duas voces aliqua in materia scriptas, & intra duos Rationalis pannos insertas arbitrantur. Alii alias offerunt conjecturas, de quibus Interpretes consuli possunt.

אור Ur, nomen propr. urbis in Chaldaea, quae ab igne, quem Chaldaei colebant, nomen accepisse, videtur, Gen. 11. v. 31., Nehem. 9. v. 7. Fuit patria Abrahami. Fuit etiam nomen propr. patris Eliphaz, 1. Paral. 11. v. 35. Vulg. in Nehem. 9. v. 7., אור vertit, de igne.

אורח, אורח, Vedi in אורח.

אור m. Lumen, luminare: Confir. לְאֹרֶךְ פָּנֶיךָ lumini vultus tui, Psal. 90. 8. Plur. Confir. אֲנֹרִי luminaria lucis, Ezech. 32. 8. Fam. Plur. אֲנֹרִי Gen. 1. 16.

אורח f. Caverna, specus: Confir. עַל קַמְרֵה עֶסְעֻנִי super specum viperæ, Isa. 11. 8.

אורי Uri, nomen propr. filii Hur, 1. Paral. 2. v. 20.

אוריאל Uriel, nomen propr. patris Michai, 2. Paral. 13. v. 2.

אוריה Uriah, vel Urias, nomen propr. Sacerdotis cuiusdam, Isai. 8. v. 2., 2. Reg. 16. v. 11., & Propheta filii Semel, Jerem. 26. v. 20.; item mariti Beth-sabee, 2. Sam. 11. v. 3., 1. Paral. 11. v. 41.

אות c. Signum, tam nudum, quam prodigiosum, Gen. 4. 15.

Plur. אותות Signa, Exod. 4. 9. לְאוֹתֹת in signa, Gen. 1. 14. Cum aff. אותות signa mea, Numer. 14. 22. Chald. אות: Plur. אותות signa, Dan. 6. 28. Emph. אותות Dan. 3. 32. Cum aff. אותות signa ejus v. 33. אותות vide in אותות.

אז Tunc: Futurum cum hac voce plerumque convertitur in Praeteritum, ut docet Ab. Esra Exod. 15. 1. אז Idem, Psal.

124. 3. מִתָּחַל a tunc , ex tunc , id est , a quo tempore , ex quo , Jer. 44. 18. מִתָּחַל Idem , Gen. 39. 5. vel a tunc , pro ab eterno , ante ullum tempus , Psal. 93. 2. Prov. 8. 22.

מִתָּחַל Chald. Accendi , succendi : *Partic. Pebl.* מִתָּחַל accendit , Isa. Daniel. 3. v. 22. pro מִתָּחַל vel מִתָּחַל . *Infin.* מִתָּחַל ad accendendum , v. 19. Cum aff. מִתָּחַל ad accendendum eam , *ibid.*

מִתָּחַל m. Hyssopus , cuius in aspergionibus sacris erat usus , fasciculo ex eo facto , Exod. 12. 22. ubi vide Interpretes .

מִתָּחַל Asbài , nomen propr. patris Naarai , 1. Paral. 11. v. 37.

מִתָּחַל Chald. Abiit , exiit . *Partic. sem.* מִתָּחַל Abiit , Dan. 2. v. 5. 8. Juxta R. Saadlam Idem est quod מִתָּחַל per commutationem ל ו ט ר .

מִתָּחַל , מִתָּחַל מִתָּחַל vide in מִתָּחַל , מִתָּחַל .

מִתָּחַל Abiit , defecit , digressus , profectus fuit . *Præter.* מִתָּחַל abiit , defecit , Deuter. 32. 36. *Simile vide in* מִתָּחַל . *Futurum* , מִתָּחַל digredieris , Jer. 2. 36. *Quæ sunt ex forma Chald. Chald. Præter.* מִתָּחַל לְבֵיתָה domum suam abiit , Dan. 2. 17. מִתָּחַל profecti sunt , Esr. 4. 23. מִתָּחַל profecti sumus , Esr. 5. 8. *Imper.* מִתָּחַל abi , v. 15. cum *Tuere loco Caspeth segol. Pyb. Partic.* מִתָּחַל abire factus , vagus , circumforaneus , Ezech. 27. 19. *Sic Kimchi .* Quibusdam est nomen proprium . R. Salomon exponit netum , pro מִתָּחַל . Nam מִתָּחַל Chaldaice nere . מִתָּחַל m. Itio , abitio , iter , profectio ; 1. Sam. 20. v. 19. Aliis est nomen propr. loci in Tribu Benjamin ; unde *Vulg.* E'zel ; aliis est itinerarius ; aliis lapis haazel , scil. , qui est signum transseuntibus per viam .

מִתָּחַל מִתָּחַל f. Auris : מִתָּחַל Auris ejus , Jesa. 33. 15. *Duale* , מִתָּחַל aures , Isa. 42. 20. *Constr.* מִתָּחַל , Isa. 32. 3. Cum aff. מִתָּחַל aures ejus , Isa. 11. 3. מִתָּחַל in auribus vestris , Deut. 5. vers. 1.

מִתָּחַל *Pib.* Attendit : *Præter.* מִתָּחַל Et attendit , Eccles. 12. 9. *Hiph.* מִתָּחַל Auribus percepit , aures præbuit , advertit ; *Partic.* מִתָּחַל Prov. 17. v. 4. pro מִתָּחַל . *Sic Futur.* מִתָּחַל aurem præbui , Job. 32. 11. pro מִתָּחַל .

מִתָּחַל m. , unde cum aff. , מִתָּחַל in pausa , Deut. 23. v. 14. LXX. zona tua , *Vulg.* balteus tuus , alii arma tua vertunt . *Radix* מִתָּחַל Chald. armatura .

מִתָּחַל m. d. Lances , statera , trutina : *Constr.* מִתָּחַל מִתָּחַל lan-

lances doli, id est, dolose, Prov. 11. 1.

* מִנְיָם Vide in נקד.

מִן שְׁמֶרָה Ozensarà, nomen propr. urbis in tribu Ephraim a Sara filia Ephraim edificatæ, 1. Paral. 7. v. 24.

מִנְחֹרֶת thabòr, nomen propr. civitatis, quæ erat terminus meridionalis Tribus Nephthali, ad quam pertinebat, Jos. 19. v. 34.

מִנְיָ Ozni, nomen propr. filii Gad, a quo familia Oznitarum, Num. 26. v. 16.

מִנְיָ Azanias, nomen propr. patris Josue, Nehem. 10. v. 10.

מִנְיָ Cinxit, accinxit: accinctus fuit: Præterit. מִנְיָ accinguntur, 1. Sam. 2. 4. Niph. Part. מִנְיָ accinctus, Psal. 65. 7. Pib. מִנְיָ, Futur. וְתִנְיָ & accinges me, 1. Sam. 22. 40. pro וְתִנְיָ ut pro eo legitur, Psal. 18. 40. Hitph. Præterit. וְתִנְיָ accingit se, Psal. 93. 1. Imp. וְתִנְיָ accingimini, Isai. 8. 9.

מִנְיָ m. Cingulum, cinctura, Isa. 11. 5.

מִנְיָ Ezrahita, cognomen Emanis, וְ Ethanis, Psal. 88. v. 1., וְ 89. v. 1.

מִנְיָ Ahab, nomen proprium filii Amri regis Israel, 1. Reg. 16. v. 29. וְ.

מִנְיָ Ahobban, nomen proprium filii Abisur, 1. Paral. 2. v. 29.

מִנְיָ In conjugatione Kal Unire, adunare se, Genes. 49. v. 6., וְ Unde Hitph. וְתִנְיָ Uni te, Ezech. 21. 21. Vide יָחַד.

מִנְיָ וְ מִנְיָ m. Unus, quidam, primus. Plur. מִנְיָ uni, aut iidem, Genes. 11. 1., aut pauci, Gen. 27. 44., וְ 29. 20. מִנְיָ in una, id est unita, Ezech. 37. 17. Cum præfixo כְּ sumitur adverbialiter מִנְיָ simul, una, pariter, Isai. 65. 25.

מִנְיָ Fam. Una, וְ ad accentus pausantes מִנְיָ, contractum ex mascul. pro מִנְיָ, ut docet Aben Ezra Exod. 26. 8. Interdum significat adverbium semel, vel nude, ut 2. Reg. 6. 10., Psal. 62. 12., Job. 40. 5., וְ., vel cum בְּמִנְיָ Num. 10. 4., Job. 33. 14. Item est, simul, pariter, Jerem. 10. 8.

מִנְיָ Per apocopeam pro מִנְיָ unum, juxta R. David, Ezech. 18. 10., vel est, frater, juxta Targum, ab מִנְיָ ex forma Ghalduica.

מִנְיָ Vide in חָדָר.

חֶמֶד Radix Hebraica inusit. Chald. consociavit, Arab. colligavit; Inde sunt חֶמֶד m. frater, propinquus, agnatus, cognatus, & qui eadem professione, gente, moribus, vel amicitia frater est: pro agnato, ut Lotho, Gen. 14. 14. qui v. 12. dicitur fuisse filius fratris Abrahami: pro gentili, Lev. 25. 46. pro quolibet proximo, Lev. 19. 17. & fratre moribus. Prov. 18. 18. Constr. חֶמֶד Cum aff. חֶמֶד frater meus, Gen. 20. 1. חֶמֶד fratrem ejus, Genes. 4. 2. חֶמֶד לִי fratri suo, Num. 6. 7. Plur. חֶמֶד fratres, Gen. 13. 8. & sic Hof. 13. 15. Ubi tamen Aben Esra, & R. Sal. pratum, ulvam, vel carectum exponunt, pro חֶמֶד, de quo mox. Constr. חֶמֶד 2. Reg. 10. 13. Cum aff. חֶמֶד fratres ejus, Jer. 49. v. 10. חֶמֶד לִי fratribus meis, Psal. 22. 23. חֶמֶד לִי fratres tuos, Genes. 48. 22. חֶמֶד לִי fratrum nostrorum, Genes. 31. v. 32. Chald. חֶמֶד לִי fratribus ejus, Esdræ 7. v. 18.

חֶמֶד f. Soror, Cant. 8. 8. Constr. חֶמֶד. Cum aff. חֶמֶד & soror mea, Job. 17. 14. Plur. חֶמֶד, & Constr. חֶמֶד, unde cum aff. חֶמֶד sorores ejus, Job. 42. 11. Et contrarie, חֶמֶד & sorores tuæ, Ezech. 16. 55. Juxta hebraicæ linguae phrasim חֶמֶד frater, & חֶמֶד soror usurpantur de rebus etiam inanimatis, quæ simul conjunguntur, sibi quoque mutuo respondent, ut de cortinis Exod. 26. v. 3. Quinque cortinæ erunt conjunctæ חֶמֶד חֶמֶד unaquæque ad sororem suam, hoc est, altera cum altera connexa, altera alteri adhærens erit.

חֶמֶד Fraternitas, Zach. 11. 14.

חֶמֶד f. Focus, arula חֶמֶד לִי פֶתִיחַ & focus coram ipso ardebat, Jerem. 36. 22. Item Ah, heu, Ezech. 6. 11., vox dolentis, & gementis, quasi ab חֶמֶד, vel pro חֶמֶד gusturalib. ה, & ח commutatis: חֶמֶד Ezech. 18. Vide supra in חֶמֶד.

חֶמֶד Euge, Psal. 35. 21., Vox gessientis, & exultantis præ lætitiis, unde Chaldeus plerumque eam vertit חֶמֶד lætitiis, ut, Ezech. 36. 2., Job. 39. 24.

חֶמֶד Fam. vide supra in חֶמֶד.

חֶמֶד Vide supra in חֶמֶד.

חֶמֶד m. Ex radice inusit. חֶמֶד (mutata littera ח in ו) Job. 8. v. 11. Vulg., & alii vertunt, ulva, carectum, vel simpliciter, gramen; LXX., βυτομορ pratum, erba palustris; Aq. vero, Sym, Ελθ pulus; חֶמֶד Genes. 41. v. 2., & 18. Vulg. vertit:

in locis palustribus : LXX. vocem *Hebræam* , sed corruptam , nempe *in* *תּוֹ אֲחִי* , retinuerunt ; de qua voce videatur Hieron. *quest. in Genes.*

חֲחִי Chald. vide in *חֲחִי* .

חֲחִי Ahòc , nomen proprium viri , 1. Paral. 8. v. 4.

חֲחִי Ahobites , 2. Sam. 13. v. 9. , 1. Paral. 27. v. 4. , nomen familie , secundum quosdam interpretes ; secundum alios , loci in Tribu Juda .

חֲחִי Ahumai , nomen propr. filii Jabath , 1. Paral. 4. v. 2. .

חֲחִי Cepit ,prehendit , apprehendit , comprehendit , tenuit , possedit : hæsit , cohæsit , ut 1. Reg. 6. 6. Ezech. 41. 6. hære fecit , adiecit , adjunxit , contignavit , textit , ut 1. Reg. 6. 10. *Construitur cum Accus.* , & sepe cum 2. Niph. *חֲחִי* captus , detentus fuit , possessor constitutus , vel factus fuit . *Præter.* *חֲחִי* & possessor fient , Num. 32. 30. cum *in* quiescente , ut in *Futuro Kal. Part.* *חֲחִי* detentus , Gen. 22. 13. *Plural.* *חֲחִי* qui capiuntur , Eccl. 9. 12. *Pib. Partic.* *חֲחִי* continet , Job. 26. 9. *Hoph. Part.* *חֲחִי* comprehensu , conjuncti , 2. Par. 9. 18.

חֲחִי Possessio , sors , hæreditas : *Constr.* *חֲחִי* & possessionem urbis , Ezech. 45. v. 6. *Cum aff.* *חֲחִי* & possessionem tuam , Psal. 2. v. 8.

חֲחִי Pars hæreditatis , quæ possessione detinetur , Numer. 31. 30.

חֲחִי Achàz , & Ahàz , nomen propr. filii Joatham , regis Juda , 2. Reg. 16. v. 1. , & filii Michà , 1. Paral. 8. v. 35.

חֲחִי Ahazi , nomen propr. viri , Nehem. 11. 13.

חֲחִי Ochoziàs , nomen propr. filii Achab regis Israel , 1. Reg. 22. v. 50. , & filii Joram regis Juda , 2. Reg. 8. v. 24. , 1. Paral. 3. v. 11.

חֲחִי Oosam , nomen propr. filii Assur ex Naara uxore , 1. Paral. 4. v. 6.

חֲחִי Ochozàth , nomen propr. amici Abimelech regis Geraræ , Gen. 26. 26.

חֲחִי Echì , nomen propr. filii Benjamin , Gen. 46. v. 21. , qui 1. Paral. 8. v. 2. Rapha dicitur .

חֲחִי Ahì , nomen propr. filii Somer , 1. Paral. 7. v. 34.

חֲחִי Ahiam , nomen propr. filii Sarar , 2. Sam. 13. v. 33. , qui 1. Paral. 11. v. 34. dicitur filius Sachar .

חֲחִי

אַחִיָּה Achîâ, *sive* Achîas, *nomen propr. viri*, 1. Sam. 14. v. 3., 1. Paral. 2. v. 25.

אַחִיָּהוּד Ahiûd, *nomen propr. filii Saloni, principis Tribus Aser*, Num. 34. v. 27.

אַחִיָּהוּ Ahiô, *nomen propr. virorum*, 1. Paral. 3. vv. 14. 31., 9. v. 37., 1. Sam. 6. v. 3.

אַחִיָּהוּד Ahiûd, *nomen proprium viri e posteris Benjamin*, 1. Paral. 8. v. 7.

אַחִיטוֹב Achitob, *nomen propr. viri*, 1. Sam. 14. v. 3., 21. v. 9., 1. Sam. 8. v. 17., 1. Paral. 5. vv. 37. 38., 9. v. 11.

אַחֲלִי Utinam, 1. Reg. 5. 3. *Et in Psalms* **אַחֲלִי** Psalm. 119. 5. *Sunt qui a הָלָה deducant, quod in Pibel, præter alia, etiam precari significat, quasi precantis & optantis vox sit.*

אַחֲלָב Ahalab, *nomen propr. urbis in Tribu Aser*, Jud. 1. v. 31.

אַחִילוּד Ahilud, *nomen propr. viri*, 1. Sam. 8. v. 16., 1. Reg. 4. v. 12.

אַחֲלִי, *Vel in pausa אֲחִלִּי Oholai, & Oholi, *nomen propr. virorum*, 1. Paral. 2. v. 31., & 11. v. 41.*

אַחֲסִי **אַחֲסִיָּה** Chald. Arca, scrinium, pro recondendis scriptis & aëlis regum, & principum, ut *Aben Esra* & *R. Sal. Tarchi* putant, Esra 6. 2. *Quidam nomen proprium urbis esse existimant, Achmeta, Ecbatana, olim Medorum metropolis, vulgo sic dicta, quod æliivam stationem reges illic haberent, ab Hebræo אַחֲסִיָּה. In Targum Esra reperi, אַחֲסִיָּהוּ* scripnia ærea, Esth. 1. 4. in Venetis.

אַחִימֹדֶה Achimôth, *nomen propr. filii Elcana*, 1. Paral. 6. v. 25. vel 10. juxta editionem Athia.

אַחִימֶלֶךְ Achimèlech, *nomen propr. viri*, 1. Sam. 21. v. 2., 2. Sam. 8. v. 17., 1. Paral. 14. v. 3., & alibi.

אַחִימָן Achimân, *nomen propr. filii Enac, & Levitæ cujusdam janitoris*, Num. 13. v. 22., & 1. Paral.

אַחִימָאֵשׁ Achimâas, *nomen propr. virorum*, 1. Sam. 14. v. 50., 2. Sam. 15. v. 36., 1. Paral. 5. vv. 33., 35., & 6. v. 38.

אַחִין Ahin, *nomen propr. filii Semide*, 1. Paral. 7. v. 19.

אַחִינָדָב Ahinadab, *nomen propr. filii Addo*, 1. Reg. 4. v. 14.

אַחִינֹדָם Achinôdam, *nomen propr. mulierum*, 1. Sam. 14. v. 50., & 25. v. 43., 1. Paral. 3. v. 1.

אַחִישָׁמֶךְ Achisamêch, *nomen propr. patris Ooljab de Tribu Dan*, Exod. 31. v. 6.

- אַחֲבָיִם** Aasbài, *nomen propr. filii Machati*, 2. Sam. 23. v. 34.
- אַחֲזֵזֶר** Ahîezer, *nomen propr. virorum*, Num. 1. v. 12., **וְ** 2. v. 25., 1. Paral. 12. v. 3.
- אַחֲבָנִים** Ahicam, *nomen propr. filii Sapban*, 2. Reg. 22. v. 12.
- אַחֲרָ** Moratus est, tardavit, distulit, posterior fuit. *Fut.* **וְאַחֲרָ** & moratus sum, Gen. 32. v. 5., *ex sermone Chald.*, sed potius est יָחַר. *Plb. pret.* **וְאַחֲרָ** diu moratus est, Gen. 34. v. 19. **וְ** *transitive*, morari fecit, retardavit **וְאַחֲרָ** Jud. 5. v. 28. *Hiph.* **וְאַחֲרָ**, unde *futur.* **וְיָחַר** & moratus est, & distulit, & tardavit, 2. Sam. 10. v. 5. *Vide in* יָחַר.
- אַחֲרָיִם** Post, postea, postquam: **וְאַחֲרָיִם** Et postea, Gen. 15. 14. *Cum aff.* **וְאַחֲרָיִם** post cum, **וְאַחֲרָיִם** post te, **וְאַחֲרָיִם** post me, **וְאַחֲרָיִם** post vos, **וְאַחֲרָיִם** *Chald.* **וְאַחֲרָיִם** posthac, Daniel. 2. 29. **וְאַחֲרָיִם** post cos, Dan. 7. 24. **וְאַחֲרָיִם** postremo, tandem, Dan. 4. 5.
- אַחֲרָיִם** m. Alius, alter, quasi posterior. *Plural.* **וְאַחֲרָיִם** alii, quod est quasi a singulari **וְאַחֲרָיִם**; *Et in Num more Chaldaico*, **וְאַחֲרָיִם** Job. 31. 10. *Fam.* **וְאַחֲרָיִם** alia, altera, Gen. 26. 21. *Plur.* **וְאַחֲרָיִם** Gen. 29. 27. *Chal.* **וְאַחֲרָיִם** regnum aliud, Dan. 2. 39., *in quibus Apocopa literæ ח*.
- אַחֲרָיִם** Retrò, retrorsum; posterum, posterius: occidens, *Plaga mundi posterior, respectu Orientis, quæ dicitur* **וְאַחֲרָיִם** anterior pars: **וְאַחֲרָיִם** in posteriore parte, pone, Prov. 29. 11. **וְאַחֲרָיִם** a posteriore parte, a tergo, 2. Sam. 10. 9. **וְאַחֲרָיִם** retrorsum, Psal. 114. 3. in posterum, Isa. 42. 23. *Plur. Constr.* **וְאַחֲרָיִם** על versus posterioritates, sive posteriorem partem, Exod. 16. 12. *Cum aff.* **וְאַחֲרָיִם** posteriora eorum, Ezech. 8. 16.
- אַחֲרָיִם** m. Posterior, ultimus, novissimus; posterius, postremum; Exod. 4. v. 8. *Sumitur etiam substantivè*, occasus, occidens, q. d. *plaga mundi posterior respectu orientis*, Deuter. 11. v. 24. *Plur.* **וְאַחֲרָיִם** postremi, posteriores, Eccl. 1. v. 11. *Fam.* **וְאַחֲרָיִם** postrema, ultima, Dan. 11. v. 29. *Et cum prefixis ב*, **וְאַחֲרָיִם**, *adverbialiter*, postea, postremo, Deut. 13. v. 10., Eccl. 1. v. 11.
- אַחֲרָיִם** Retrorsum, Genes. 9. 23.
- וְאַחֲרָיִם** m. *Chald.* Alius, Dan. 2. 11. **וְ** 7. 24. **וְ** *alibi*.
- וְאַחֲרָיִם** f. Posterius, postremum, extremum, ultimum, novissimum, finis, consequens: merces, præmium, quod se habet *tumquam finis*, **וְ** *ultimum laboris*, Psal. 37. v. 37., Prov. 23. v. 18.

v. 18., ו' 24. v. 14. Item Soboles, filius; posteritas, Psal. 109. v. 13.; Amos 8. v. 10. Cum affix. למחרית Posteritati ejus, Dan. 11. v. 4. Metaphorice, residuum, reliquæ, Amos 4. v. 1. Ezech. 23. v. 25. Adverbialiter etiam accipitur, tandem, denique, postremo, ultimo. Chald. יומתא למחרית in extremo dierum, Dan. 2. v. 28. מחרין Dan. 4. v. 5. Theod. ius; Vulg. donec; Alii, postremo, tandem, vertunt.

אֶחָר Aher, nomen propr. viri ex posteris Benjamin, 1. Paral. 7. vers. 12.

אֶחֱרָם Ahiram, nomen propr. filii Benjamin, Num. 26. v. 38.

אֶחֱרָמִית Ahiramitæ, nomen gentile posterorum Ahiram, Num. 26. vers. 38.

אֶחֱרָא Ahiræ, nomen propr. filii Enan, principis Tribus sue Nephthali, Num. 1. v. 15.

אֶחָרָא Aharæ, nomen propr. filii Benjamin, 1. Paral. 8. v. 1.

אֶחָרְחֵל Aharehèl, nomen propr. filii Arum, 1. Paral. 4. v. 8.

אֶחָשׁ Chald. Magnus, princeps, item, dignitas, majestas, honor, pretium.

אֶחָשָׁרָפִים m. plur. Judices, principes, satrapæ: juxta LXX. διοικηται administratores, οἰκονόμοι procuratores domus, στρατηγοὶ duces exercitus, Esth. 8. v. 9. ו' 9. v. 3. In regim. אֶחָשָׁרָפִים Esth. 3. v. 12., Esdr. 8. v. 36. Chald. אֶחָשָׁרָפִים; in statu Emph. אֶחָשָׁרָפִים, Dan. 3. vv. 2. 3. 27., ו' 6. vv. 2. 3. 4. 7. 8. Vox hæc origine Persica exilimatur; ו' sunt, qui hanc ipsam componant ex אֶחָשׁ Chald. magnus, princeps, ex רָא habitavit, ו' ex פָּנִים facies; quod satrapæ, utpote consiliarij regis Persarum, continuo faciem ejus viderent, ו' cum eo habitarent.

אֶחָשָׁרָפִים m. plur. Esth. 8. vv. 10. 14. Vox Persica exilimatur, cujus varia est interpretatio. LXX. edit. Origen. habent, οἱ μαγιστῆρες magnates: Vulg. veredarii: R. Salom. Jarchi, ו' Cassellus, cameli præstantiores: Aben Esra, alique interpretantur mulos; quia אֶחָשׁ Persis est mulus; deinde, quia ibidem v. 10. illa animalia appellantur בְּנֵי הָרָמִים filii equarum; אֶחָשׁ enim Arabibus equam significat.

אֶחֱשָׁח Ahisahar, nomen propr. filii Balan filii Jadibel filii Benjamin, 1. Paral. 7. v. 10.

אֶחֱשָׁר Ahisar, nomen propr. prepositi domus Salomonis, 1. Reg. 4. v. 6.

אֶחָשָׁרָפִים

אֲחַשְׁתָּרִי Assuerus ; *nomen propr. patris Darii regis Medorum* , Dan. 9. v. 1. , Esd. 4. v. 6.

אֲחַשְׁתָּרִי Ahashthari, *nomen propr. filii Assur ex uxore ejus Naara* , 1. Paral. 4. v. 6.

אֲחַת *Vide in אֲחַת .*

אֲחִיתּוֹפֶל Achithophel, *nomen propr. virorum* , 2. Sam. 15. v. 12. , 1. Paral. 27. v. 33.

רֶחֱמָן m. Rhamnus, spina summe aculeata, sentis canis, rubus caninus, *ita Vulg.* , & alii. LXX. autem, Aq., Sym., Theod. habent ραμνος . Sed in caput 50. v. 10. 11. Gen. a LXX. , & a Vulg. hoc nomen spectatur ut proprium ; vertunt enim, Atad.

לֵנָס Inusit. , unde נָס 1. Reg. 21. v. 27. , quam vocem LXX. vertunt κακλιμηνος inclinatus ; Vulg. autem demisso capite ; illam enim referebant ad נָס . Sed alii adverbialiter accipiunt, nempe : sensum, leniter, lente. Cum pref. לֵנָסִי 2. Sam. 18. v. 5. leniter mihi, ubi Vulg. habet, servate : & לֵנָסִי Isa. 8. v. 6. sensum ; Vulg. autem vertit, cum silentio. Cum aff. לֵנָסִי Gen. 33. v. 14. ad lentitudinem meam, lente, pro commoditate mea. LXX. vertunt, in otio (meo) : Vulg. paulatim. Plur. לֵנָסִי Isa. 19. v. 3. divini, praestigiatores, malefici ; sic fortasse appellati, quod sensum in exercenda arte sua procederent .

אֲחַסְתָּר Clausit, occlusit, obturavit : Partic. אֲחַסְתָּר occludens , Isa. 33. v. 15. Part. אֲחַסְתָּר clausæ, id est, angustæ, quasi clausæ videantur, secundum Chald. paraphrasen, vel clausæ, scil. vitro, 1. Reg. 6. v. 4. Et sic Ezech. 40. 16. Hiph. futur. אֲחַסְתָּר obturabit, Psal. 58. 5.

אֲחַסְתָּר m. Funis, funiculus, filum : metonymice linteum, ex filis contextum : אֲחַסְתָּר fune Aegypti, id est, linteis Aegyptiacis, quæ erant subtilissima, Prov. 7. 16.

אֲחַסְתָּר Clausit, occlusit : Futur. אֲחַסְתָּר ne occludat super me, Psal. 69. 16. Aliis est, Aperire.

אֲחַסְתָּר m. Præclusus : אֲחַסְתָּר præclusus manu dextera sua, Jud. 3. 15. id est, impos manu dextera. Fuit enim אֲחַסְתָּר scæva, ut Kimchi scribit.

אֲחַסְתָּר Ather, *nomen propr. viri principis cujusdam, qui Babylone in*

in *Judcam cum Zorobabele rediit*, Efd. 1. v. 16.

איב Inimicus est, inimicitias gessit, hodio habuit. *Præter.*
- וְאִיבִיךָ מֵאִיבִיךָ & inimicus ero inimicis tuis, Exod.
23. 22.

איב m. Inimicus : Cum aff. מִיבִי inimicus ejus, 1. Sam. 24. 20.
מִיבִי Inimici tui, Exod. 23. 4. *Plural.* מִיבִים, & *Constr.* מִיבִי
inimici : Cum aff. וְאִיבִי & inimicos meos, Psal. 18. 41.

איב f. Inimica : Cum aff. מִיבִי inimica mea, Mich. 7. 9.

איב f. Inimicitia, Gen. 3. 15. *Constr.* מִיבִת עוֹלָם inimicitia per-
petua, Ezech. 35. 5.

איר m. Interitus, calamitas, exitium, *Vide supra* מור.

איה Inusit. מִיָּה f. LXX. est milvus, Lev. 11. v. 14., Deut.
14. v. 13. : Jobi vero cap. 28. v. 7. מִיָּה vultur, *Ed*
Vulg. ubiq. vertit, vultur. *Allis* est, pica, cornix.

איה Aia, nomen propr. virorum, Gen. 36. v. 24., 1. Paral. 1.
v. 40., 2. Sam. 3. v. 7., *ע* 21. v. 11.

איה Ubi ? Cum aff. מִיָּה ubi tu ? Gen. 3. v. 9., מִיָּה ubi ille ?
2. Reg. 19. 13., מִיָּה ubi sunt illi ? Isa. 19. v. 12.

איה Ubi ? Genes. 4. 9. מִיָּה ubi ista, *scil. fit*, 1. Sam. 9. 18.
Quanam ? 1. Reg. 22. 24. Ubinam, quanam, Jer. 6. 16.
qualenam, quodnam, Eccles. 2. 3. *Et absque Makkaph*, מִיָּה
Quidnam, Eccles. 11. 6. מִיָּה מִיָּה Ubi ex quo venis ? 2.
Sam. 1. 3. *hoc est*, undenam ? מִיָּה מִיָּה Undenam es ? v. 13.
Jungitur etiam cum מִיָּה, *vide ille*.

איה m. Insula, regio, provincia, Isa. 20. v. 6. *Plur.* מִיָּה, Psal.
72. v. 10. *Item* aves insularæ, ululæ, Isa. 13. v. 22. מִיָּה
insulæ, Ezech. 16. v. 13. *Constr.* מִיָּה Gen. 10. v. 5.

איה Pro מִיָּה non, sublato ך per apocopen, 1. Sam. 4. v. 21., מִיָּה,
Job. 22. v. 30., quod LXX. vertunt : מִיָּה, *Vulg.*, innocens;
videntur autem legisse מִיָּה. *Alli contra vertunt* : non inno-
cens ; q. d. , si liberatur non innocens, quanto magis libera-
beris ob innocentiam tuam. *Hec ipsa vox* מִיָּה *latine est*, מִיָּה,
Eccles. 4. v. 10., *ע* 10. v. 16. *Vide etiam* מִיָּה.

איה Ichabod, nomen propr. filii Phinees, 1. Sam. 4. v. 21.
Etyim., non gloria.

איה Jezabel, nomen propr. filie regis Sidoniorum, uxoris A-
chab, 1. Reg. 16. v. 31., *ע* 21. v. 5.

מִיָּה

- אֵיךְ** Quomodo? Gen. 39. 9. **אֵיכָה** Idem, Deut. 1. 12. Ubinam? Cant. 1. 7. *Et cum cholem*, **אֵיכָה** Ubinam, 2. Reg. 6. 13. *quasi pro אֵיכָה, de quo in פֶּה. Et geminato Caph*, **אֵיכָכָה** Quomodo? Esth. 8. 6. *Duo sunt penacuta*, **אֵיכָכָה** Cant. 5. 3.
- אֵיל** **אֵיל** m. Fortitudo, virtus; **אֵיל** **אֵין** **אֵיל** Sicut vir sine virtute aut viribus, Psal. 88. 5. *Vide in אֵל*.
- אֵילוֹת** f. Idem: Cum aff. **אֵילוֹתֵי** Virtus mea, Psal. 22. 20.
- אֵיל** m. Aries, Num. 28. 27. *Item superliminare, limen*, 1. Reg. 6. 31. Ezech. 40. 14. *Constr.* **אֵיל** **מִלְבָּר** præter arietem, Num. 5. 8. *Et absque Iod*, **אֵיל** **מֵל** limen vestibuli, Ezech. 40. 48. *Plur.* **אֵילִים** arietes, Mich. 6. 7. **אֵילִים** **לְאֵילִים** liminibus, Ezech. 40. 10. **אֵילִים** **מֵל** superliminaria, Ezech. 40. 14. *Constr.* **אֵילֵי** arietes, Gen. 31. 38. **אֵילֵיהֶם** superliminaribus eorum *cum* **ה** *paragogico*, *pro* **אֵילֵיהֶם** Ezech. 40. 16. **אֵילוֹ** limina ejus, v. 24. *Vide mox in אֵל*, **אֵל** *in אֵלֵה*.
- אֵיל** m. Gen. 14. v. 6. (*ubi tantum occurrit*) **אֵיל** **פָּאָרָן** LXX. *serunt aspiciuntos terebintum*; Chald., planitiem; Vulg., campestris; alii, quercum.
- אֵילֹן** m. Idem: **אֵילֹן** **מֹרֶה** usque ad planiciem More, Gen. 12. 6. *Plural. constr.* **בְּאֵילֹנֵי מִמְרָא** in campestribus planis Mamre, Genes. 14. 13. *Quidam quercetum explicant, quasi idem cum אֵלֶה, de quo in אֵלֶה*.
- אֵיל** m. Cervus, quasi aries ferus, vel sylvestris, juxta quosdam, Deut. 15. 22. *Plur.* **אֵילִים** cervi, Cant. 2. 9. *Feminine legitur* Psal. 42. 2. *cujus diversas causas Hebr. reddunt*.
- אֵילָה** f. Cerva, Genes. 49. 21. *vel אֵילָה* Prov. 5. 19. **עַל אֵילָה** ad cervam auroræ, Psal. 22. 1. *quod alii initium alicujus Cantici, alii Instrumentum musicum fuisse existimant*: R. Menachem, citante R. Sal., *explicat מַעוֹז* robur. *Et sic Ahen Esra אֵילֹת הַשָּׁחַר כֹּחַ* robur ascensus auroræ. *Plur.* **אֵילָוֹת** quasi cervarum, Psal. 18. 34. *Constr.* **בְּאֵילֹת הַשָּׁחַר** per cervas agri, Cant. 2. 7.
- אֵל** m. Fortis: **אֵל** **גִּיּוֹם** **בְּיַד אֵל** in manu fortissimi gentium, Ezech. 31. 11. *Item substantiæ potestas, facultas, quando post se habet nomen יָד*: unde **לְאֵל יָדָךְ** in facultate manus tuæ, Prov. 3. 27 *Non est sine ל in hoc usu*. *Item Deus, a fortitudine, אֵל infinita potestate sic dictus*; unde a quibusdam, *Deus iortis, semper transfertur. Quidam tamen volunt, esse*
decur-

decurtatum ab מלח , sicut ab יהוה venit ית . Cum aff. מלי Deus mi , Psal. 22. 2. ט 68. 25. Isa. 44. 17. Nec cum ulitis aff. reperitur . Plural. מל מלים Deus Deorum , Dan. 11. 36. בני מלים filii fortium , Psal. 29. 1. Defestive , מלם inter fortissimos , Exod. 15. 11. Constr. מלי הארץ fortes terræ , Ezech. 17. 13. cum י in medio : Et absque eo , מלי גבורים fortes potentum , Ezech. 32. 11. Id est , duces potentissimi . Vide etiam infra מלגביש ט , מל ט , מלה ט .

מילון Aialon , nomen propr. civitatis in Tribu Dan , Jos. 19. v. 42. , ט alterius civitatis in Tribu Zabulon , Jud. 12. v. 12. , ט alterius civitatis in Tribu Benjamin , 2. Paral. 11. v. 10. , ט alterius in Tribu Ephraim , 1. Paral. 6. v. 54.

מילון Elon , nomen propr. virorum , Gen. 26. v. 34. , ט c. 36. v. 2. , ט c. 46. v. 14. , Iud. 12. v. 11. Est etiam nomen civitatis in Tribu Nephthali , 1. Reg. 4. v. 9. , quæ Jos. 19. v. 33. dicitur מלון .

מילות Ailath , nomen propr. civitatis in regno Edom , ad mare rubrum , 1. Reg. 9. v. 26. , 2. Paral. 8. v. 17. , c. 26. v. 2.

מילם , Et cum מילמה ה locall in Elim , nomen propr. loci , ubi fuit sexta Israelitarum mansio , Exod. 15. v. 27. , cap. 16. v. 1. , Num. 33. v. 9. Et etiam nomen putei , Isa. 15. v. 8.

מילת Aclath , Ailla , ט Ailath , nomen propr. civitatis in litore maris rubri , prope Asengaber , Deut. 2. v. 8. , 2. Reg. 14. vers. 22.

מים Inusit. , unde מים , ט מים , formidabilis , terribilis , terrificus , Habac. 1. v. 7. Femin. ממה terrifica , Cant. 6. vers. 4. מים vide in ממה .

מיתון Chald. m. Terribilis , Plur. מיתתין Habac. 1. 7. in Targum . Femin. מיתתין Terrifica , Dan. 7. 7. per apocopam , pro מיתתין ט Sægol est loco Tzere .

ממה f. Terror , formido : Et cum duplicata littera feminini generis , ממה formido maxima , Exod. 15. 16. Constr. ממה & terror ejus , Job. 9. 34. Plur. ממות terrores , Psal. 55. 5. ממות ex forma masc. Job. 20. 25. Item portenta , idola , Jer. 50. 38. Quasi terricula dicas , quod terrorem potius , quam tranquillitatem ; animis cultorum suorum afferant , ut Kimchi scribit hoc loco : Cum aff. ממה terrores tuos , Psal. 88. 16. ממות Emæi , Gigan-

gantes, quasi terrifici, & formidabiles dicitur, Gen. 14. v. 5.,
D. ut. 2. 11. R. Salomon hic scribit, אֲמִים dicuntur, על שם
: הפריות מִפְּנֵי הַיָּמִים propterea quod terror ipsorum pro-
jectus est super creaturas, id est, homines alios, Chald. אֲמִינִין
terribiles.

אין Non, nihil, nemo, nullus. Præterito, & futuro nun-
quam jungitur: אין usurpatur tantum, ubi sententia mem-
brarum aliquas est, ut Gen. 30. 1. Exod. 17. 7. Job. 3. 9 & ali-
bi: אין in continuatione. Cum præfixis servilibus, כִּמְאֵן tan-
quam nihil, Jesa. 41. 11. Id etiam elliptice usurpatur, quasi
nihil, scilicet. aberat, b e. pene, fere, Psal. 73. 2. מִמֵּן ex ni-
hilo, præ nihilo, magis quam nihilum, Jesa. 41. 24. מִמֵּן מִהֵּם
unde estis vos? Gen. 29. 4. Deservite, מִמֵּן, quod legendum
מִמֵּן undenam? 2. Reg. 5. 25., que sunt pro מִמֵּן, de quo in-
fra in מִן. Forma מִן in continuatione sententiae, ut, מִן רוֹמָה
מִן יוֹרֵעַ וְיִרְעַ וְיִרְעַ non est videns, nec cognoscens, nec evi-
gilans, 1. Sam. 26. 12. מִן? anne? מִן in non, dum non,
absque: לֹא מִן ad non, ut non: מִן a non, absque, eo quod
non. Hinc מִן quod legendum מִן, per Apocopam pro מִן, Prov.
31. vers. 4., juxta Ab. Efram. Quidam מִן desiderium expo-
nunt, ab מִן Desideravit. Semel etiam וְיִרְעַ & non, 1. Sam.
21. 8., unde per Apocopam מִן 1. Sam. 4. 21. Job. 22. 30. Sic
dicitur מִן בֶּן שָׁן, ut in בֶּן שָׁן: item מִן רֵשׁ, ut in רֵשׁ: item
מִן נִיר, ut in נִיר. Cum aff. מִן non illud, מִן non
tu, מִן non ego, מִן non illi, מִן non vos, מִן non ipsa, &c. ubi semper verbum substantivum subaudiendum est.

מִי vide sub radicali מִי in מִי.

מִיזֶר Jèzer, nomen propr. filii Galaad, Num. 26. v. 30.

מִיזֶרִי Unde cum præf. הַמִּיזֶרִי, Num. 26. v. 30., Jezeritæ, no-
men commune posteris Jezer.

אֵפָה f. Ephā; Deut. 25. 14. Mensura major, tantum con-
tinens in aridis, quantum batus in liquidis, Ezech. 45.
11. hec est, tres seas sive sata; vide סֵא. Et absque י juxta
Masoram, הָאֵפָה Ephā, Levit. 5. 11. Confir. אֵפָה 1. Sam.
17. 17.

מִיפָה, מִיפָה, מִיפָה Vnde in מִפָּה.

מִי m. Vir, mas, maritus: distributive quisque, unusquis-
que, quilibet: Aliquis, quidam, quispiam, Dicitur &
de

de reb. inanimatis : ut, מַלְאֲכֵי מַיִם viri ad fratrem suum *id est*, unus ad alterum, Exod. 25. 20. מִיִּשׁוּם quidquam, Jesh. 40. 26. מְשֻׁרֵּי הָאִישׁ beatus vir, *id est*, quilibet, Psal. 1. v. 1. *Cum aff.* לְאִשְׁתּוֹ viro suo, Genes. 3. 6. מִיִּשְׁמֶךָ virum tuum, v. 16. *Plur.* מִיִּשְׁמֵי viri, Prov. 8. 4. Jesh. 53. 3. Psal. 141. 4. *וְשֵׁם וִידֵה* in יֵשׁ.

מִשָּׁה f. Vira, foemina, mulier, uxor : *U* distributive quæque, unaquæque : מִשָּׁה מִלְּאֶחָתָה mulier ad sororem suam, *id est*, una ad alteram, Exod. 26. 3. *Plur.* מִשָּׁהוֹת foeminae, Ezech. 23. 4. 4., *nec saepius reperitur in plurali*.

מִשָּׁה f. Idem. *De forma vide Aben Efram*, Psal. 58. 9. *Cum aff.* וְאִשְׁתּוֹ & uxor ejus, Gen. 3. 8. *Semel cum saepol*, מִשָּׁהוֹת uxor tua, Psal. 128. 3.

מִשָּׁהוֹת Isbōset, *nomen propr. filii Saulis*, 2. Sam. 2. v. 12.

מִשְׁוֹן m. Nigrum, nigredo : בְּחִשְׁוֹן ut nigrum pupillæ oculi, Psal. 17. 8. בְּחִשְׁוֹן לַיְלָה in nigredine noctis, Prov. 7. 9. *Vulgo putant*, מִשְׁוֹן *significare* pupillam, *U* בָּרַר, *hoc loco*, filiam ; Pupillam, *quia in ea conspicitur* מִשְׁוֹן צוֹרָר *imaginem* la viri. *Si sic ; quis virunculus conspicitur in nigredine noctis, quæ etiam vocatur* מִשְׁוֹן ? *Deinde hic significat* pupillam, *ut est in* בָּבָה, *non filiam, ut putant*. *R. Salomon scribit hic*, מִשְׁוֹן *esse* בְּחִשְׁוֹן nigrum, quod est in oculo, in quo lux sita est ; *item esse* חֹשֶׁךְ לְשׁוֹן, *significare* tenebras, obscuritatem.

מִשְׁוֹן m. Idem, Prov. 30. 30. *Targum* מִשְׁוֹן mutato ו in ת.

מִשְׁוֹבִים Istòb, *nomen propr. principis, qui suppetias tulit Ammonitis contra Davidem*, 2. Sam. 10. v. 8.

מִשְׁוֹבִים Virum præbuit se. Imperat. הִתְמַשְׁבוּ viros præbete vos, Jesh. 46. 8. *Vide etiam infra in מִשְׁוֹבִים*.

מִשְׁוֹן m. Fortis, robustus, validus ; *metaphorice* asper, horridus : *U* substantive, vis, robur, מִשְׁוֹן מִלְּנַחַל ad vallem horridam, *sive asperam, aut duram*, Deut. 2. 4. בְּמִשְׁוֹן in robore, Gen. 49. 24. *Cum aff.* לְמִשְׁוֹן ad vim suam, Exod. 14. 27. *Semel absque* י, מִשְׁוֹן *forti, scil.* dolore, *ut supplent* Ab. Esra, *U* R. Levi, Job. 33. 19. *Plur.* מִשְׁוֹנִים & validos, Job. 12. 19. *Et absque* י, מִשְׁוֹנִים & robusta, Mich. 6. 2. *Fuit U* Ethaniam *mensis septimi, id est*, Septembris *nomen : ut*, In mense Ethaniam, is est mensis septimus, 1. Reg. 8. 2. *Ante exitum ex Aegypto, hic mensis anni civilis erat primus,*
poss

post exitum salus septimus anni Ecclesiastici, ratione festorum; Exod. 12. 2. Inde Paraphrasis Chaldaeus hoc loco transfert, בִּיְרֵחָא דְעֵרְמִיקָא קִרְוָ לֵיהּ יְרֵחָא קְדִמָּא וְכַעַן הוּא יְרֵחָא שְׁבִיעִמָּא : In mense, quem (prisci) vocarunt mensem primum, nunc est mensis septimus. Postea anni civilis initium rediit in principium mensis Septembris, quem usque hodie vocant תִּשְׂרִי Tisri.

מִתְּחִיל Vide in מִתְּחִיל.

אִית Chald. est, sunt, Hebraice יֵשׁ, וְ adjunctis affixis, personae distinguuntur. In Daniele semper dicitur אִיתִי : ut, אִיתִי גְבִרִין Dan. 3. 10. אִיתִי גְבִרִין Dan. 3. 12. Cum aff., אִיתְּהוּי לא non est ipsa, Dan. 2. 11. אִיתְּהוּי nuncquid es tu, v. 26 אִיתְּכוּן estis vos, Dan. 3. 14. אִיתְּנָא sumus nos, Dan. 3. 18. In Targum dicitur אִיתְּרִי.

אִיתְּהִל Ethèl, nomen propr. viri e posteris Benjamin, Nehem. 11. v. 7. Est aliud cum praef. Prov. 30. v. 1. אִיתְּהִל, quod Ag. Theod. vertunt אִתְּהִל Ethieli, LXX. vero Τοῖς πιστεύουσιν credentibus Deo; & Vulg., qui Deo secum morante, appellative acceperunt.

אִיתְּמָר Ithamar, nomen propr. filii Aaron, Exod. 6. v. 23.

אִכְרִי Achad, una ex urbibus, in quibus regnavit Nemrod in terra Sennar, Gen. 10. v. 10.

אִכְזִיב, Judic. 1. v. 31. Et cum אִכְזִיבָהּ Achazib, Achzib, וְ Achzibà, nomen propr. urbis maritimae in Tribu Aser, Jos. 15. v. 44., וְ cap. 19. v. 29.

אִכִּישׁ Achis, nomen propr. regis Geth, 1. Sam. 21. v. 11., וְ cap. 27. v. 2.

אִכְרִי Arab. vox, compressit, coarctavit, hinc, ut videtur Joanni Simoni in Lex., est.

אִתְּ Tantum, tantummodo, duntaxat, veruntamen, sed, profecto, certe, utique, omnino, sane. In media sententia fere exclusiva est, nempe: tantummodo, saltem, ut, Gen. 7. v. 23., Exod. 10. v. 17., Conjungitur interdum cum synonymo וְ; וְ majorem tunc praefert diminutionem: אִתְּ אִתְּ an tantum duntaxat, tantummodo, Num. 12. v. 2., pleonasmus, cui similem vide in בִּל.

אִכְרִי, אִכְרִי, אִכְרִי, vide in אִכְרִי. אִכְרִי vide in אִכְרִי.

אִכְלִי Edit, comedit, consumpsit. Fut. אִכְלִי comedam, Genes. 24. 33. אִכְלִי consumet, 1. Sam. 11. 25. Chal. Part. praef. sam. אִכְלִי comedens erat, Dan. 7. v. 7. Imp. sam. אִכְלִי comede,

mede, v. 5. *Futur.* יֹאכֵל comedet, Dan. 4. 30. & consumet, Dan. 7. 23. *est* וְיִשְׁתַּחֲוֶה vociferari, clamare, proclamare, promulgare, pervulgare, divulgare, *Præter.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה & proclamaverunt criminationes, *vel*, accusationes eorum, *nempe* Judæorum, Daniel 3. 8. *Id est*, accusaverunt, criminati sunt Judæos: וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה qui proclamaverant obtrectationes ejus, *nempe*, Danielis, Dan. 6. v. 25. *Id est*, accusaverant Danielem. *Ita hoc verbum junctum cum nomine* וְיִשְׁתַּחֲוֶה, *vel* וְיִשְׁתַּחֲוֶה, *aut* וְיִשְׁתַּחֲוֶה obtrectatio, delatio, crimen, *est*, obtrectare, detrectare, criminari, calumniari, deferre, accusare, *ut* וְיִשְׁתַּחֲוֶה *sequentiæ loca ex Targum declarant:* *Præter.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה non proclamans obtrectationes lingua sua, *Hebraice*, וְיִשְׁתַּחֲוֶה non obtrectat, Psalm. 15. v. 3. *Partic. plurale conftruct.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה viri proclamatores detractionis, *Hebraice*, וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה homines detractores, Ezech. 22. 9. *vide R. Sal. Levit. 19. 16.* *Niph.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה comedi, absumi, consumi. *Infin. cum futuro*, וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה comedendo comedetur, Lev. 7. v. 18. *Pib. futur.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה consumet eum, Job 20. 26. *et* וְיִשְׁתַּחֲוֶה *factum*, *pro* וְיִשְׁתַּחֲוֶה, *qualem formam Pehel vocant.* *Pyb. præter.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה consumptæ sunt, Neh. 2. 3. *Hiph.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה comedere fecit, comedendum dedit, cibavit, consumpsit: *Infin.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה ad comedendum, Ezech. 21. 33. *pro* וְיִשְׁתַּחֲוֶה.

מִכָּל *m.* Cibus, esca, commeatus, Gen. 41. 35.

מִכָּל *masf.* Idem: וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה & præbebo ipsi cibum, Hof. 11. v. 4.

מִכָּלָה *f.* Idem: וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה virtute cibi istius, 1. Reg. 19. v. 8.

מִכָּלָה *m.* Idem: *Constr.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה ex omni cibo Pharaonis, Gen. 40. 17. *Cum aff.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה ciscam suam, Prov. 6. 8.

מִכָּלָה *f.* Idem, Jesa. 9. 4.

מִכָּלָה *f.* Cibus, cibarium, *prima radicis deficiente.*

מִכָּלָה *f.* Culter, cibarius *proprie*: וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה *laze gladius, a consumendo, juxta illud:* & gladius meus וְיִשְׁתַּחֲוֶה absumet carnem, Deuter. 32. 42. וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִשְׁתַּחֲוֶה quia rectificat, *sive præparat cibum, ut dicitur in Bereschit rabba* *scilicet* 57. *Plural.* וְיִשְׁתַּחֲוֶה cultri, Prov. 30. v. 14.

אֲכָל *Certe, vere, profecto, utique, sane, Jcf. 53. 4. Quidam* וְיִשְׁתַּחֲוֶה *ad* וְיִשְׁתַּחֲוֶה *reducunt.*

אָכַף Curvavit, reflexit se, Prov. 16. 26. *Idem quod אָכַף, ut scribit R. Levi in hunc locum. Sed LXX. vertunt, vini facit; Vulg. vero, compulit; Alii exponunt, sollicitavit, ex rad. Syr., vel constrinxit, ligavit, ex rad. Arab.*

מָכַף m. Manus, a reflexione: Cum aff. **מָכַף** manus mea Job. 33. v. 7. *Idem quod מָכַף. Aliis, ut etiam Hieron., eloquentia mea.*

אֶכֶר m. Agricola, Jer. 51. 23. Plur. **אֶכָרִים** Joel. 1. 11. Cum aff. **אֶכָרִים** agricolæ vestri, Jesa. 61. 5.

אֶחְסָף Achsaph, Ὁ Αἰσῆφ, nomen propr. urbis in Tribu Aser, Jos. 11. v. 1., Ὁ 19. v. 25.

אֵל Ne, nequaquam, deborandi, Ὁ deprecandi particula; rarissime negandi, non. Jungitur futuro, **אֵל** ne comedatis, Exod. 12. 9. **אֵל** non mors, id est, immortalis, Prov. 12. 28., simile vide in **אֵל** : קֵדָם ad non, in nihilum, Job. 24. 25. Speciale est, **אֵל** pro מִן quo? ut Chaldeus reddit, 1. Sam. 27. 10. Quidam hanc ipsam distinctionem accipiunt pro עַל contra quem; alii vero interrogative exponunt, videl., anne? Sed 2. Sam. 13. v. 16. **אֵל** sumitur pro עַל super, contra. *Vi. de supra in מִן.* Chald. **אֵל** ne perturbent te, Dan. 5. 10.

אֵל Com. plur. Illi, isti, illi, istæ, hi, hæ, 1. Par. 10. 8. *Hic Masora notas, duo esse אֵל prophana, id est, quæ non significant Deum (de quo vide supra in אֵל): alterum, quod indicatur verbis אֵל וְאֵלֶּיךָ, est Esra 5. 15. Ab eo diversum est aliud, אֵל מִשְׁמֵי Numer. 24. 23. quod Chaldeus exponit מִלִּין, Ὁ R. Sal. אֵל; alius est, Deus: Cum ה ab initio, אֵל אֵלֶּיךָ omnes terras istas, Gen. 26. 3. Hic Masora enumerat octo, quæ sint profana: nam reliqua sunt divina, id est, Deum significant. Sæpius est cum ה paralogico; אֵלֶּיךָ. Semel legitur de Collatbo, 1. Sam. 17. 11. Chald. אֵלֶּיךָ cœlis istis, Jer. 10. 11. אֵלֶּיךָ hæc vasa, Esr. 5. 15. ubi ה juxta Masorethas redundat. Vide Ὁ supra in אֵל : אֵלֶּיךָ, tria sunt in hac forma, Jer. 10. v. 16. Ὁ 51. 19., Job. 16. 2. alias אֵלֶּיךָ.*

אֵל Ad, apud, juxta, erga, versus. *Varie sumitur: Interdum pro ב in, pro עַם cum, pro עַל contra, super: אֵל יוֹסֵף ad Josephum, Genes. 41. 57. אֵל אֶרְצָאֵן in arcam, Exod. 25. 16. אֵל בְּנֵי מִצְרַיִם cum filiis Aegypti, Ezech. 16. 26. אֵל עֶדְוִי contra Edom, Jer. 49. 20. pro מִת articulo, Psal. 2. 7., Jesa. 38. 19. אֵל מַיִם ad aquas, Job 29. 19. Cum aff. אֵלֶּיךָ, ad me, אֵלֶּיךָ ad*

ad te, מִלִּי ad cum, מִלִּיהָ ad eam, מִלִּינוּ ad nos, מִלִּים ad eos : מִלִּיהֶם ad eos, מִלִּיהֶן ad eas, מִלִּיכֶם ad vos, מִלִּיכֶן ad vos, *femin. semper sub forma plurali. Kimchi hæc ad radicem מִלָּא refert.*

מִלָּא, וְעַל מִלָּא Elā, *nomen propr. ciuitatis Idumæorum, Gen. 36. v. 41. Est etiam nom. propr. virorum, 1. Reg. 4. v. 18., ע' 16. vv. 6. 8., 2. Reg. 15. v. 30., 1. Paral. 4. v. 15., ע' 9. v. 8.*

מִלָּא מִלִּי מִלִּי מִלִּי m. Grando immanis : מִלִּי מִלִּי מִלִּי lapides immanis grandinis, 1. c. מִלִּי מִלִּי מִלִּי בְּרִיר גְּדוֹלוֹת lapides grandinis maximi, R. Salom., Ezech. 13. 11. 13., ע' 38. v. 21. Vide R. Davidem.

מִלִּי Plural. מִלִּי מִלִּי m. Ligna thyina, species cedri præstantissimi, 2. Paralip. 27. Et literis transpositis, מִלִּי מִלִּי, 1. Reg. 10. 11. Hebræi communiter Corallum putant esse : sed id non videtur competere illis operibus, ad quæ addibebatur.

מִלִּיר Eldad, *nom. prop. viri, super quem requieuit Spiritus Domini in castris. Num. 11. v. 26.*

מִלָּא *nom. propr., vide מִלָּא, vide etiam in מִלָּא.*

מִלָּא Exsecratus est, iuravit, pejeravit : *Semel ex significatio- ne Chaldaica, ejulavit : unde Imper. מִלָּא ejula, Joel. 1. 8.*

מִלָּא Hiph. מִלָּא adjuravit. Infinit. מִלָּא exsecratione adjurando cum, 1. Reg. 8. 31. Futur. מִלָּא adjuratione obstrinxit, 1. Sam. 14. v. 24. per Apocopam, pro מִלָּא, quod formam ab מִלָּא habet, vide in מִלָּא.

מִלָּא f. Exsecratio, adjuratio, iusjurandum : Cum aff. מִלָּא Et cum adjuratione ejus, Deut. 29. 11. Plural. מִלָּא exsecrationes, Num. 4. v. 23.

מִלָּא f. Idem ; Cum aff. מִלָּא exsecrationem tuam, Thren. 3. 65.

מִלָּא f. cauda, proprie ovium, aut arietis, juxta Eliam, cum וְנָב sit generale, idest, de omnibus animalibus usurpetur, Levit. 7. v. 3., i est loco ה radicalis.

מִלָּא f. unde cum ה præfix. מִלָּא, Jos. 24. v. 26., Aq., Sym. habent δῆρος, ע' Vulg., allig., quercus, a radice מִלָּא exsecratus est, quod, inquit, diris devoti essent, qui hujuscemodi arbores succidebant.

מִלָּא f. idem significat : Sed LXX., ע' Aq. interdum vertunt, τερεβινθος, terebinthus, Sym. vero, πλατανος, platanus ; Allig., ulmus, tilia, ilex, quercetum, Plur. מִלָּא ; ע' cum præfix. מִלָּא, Isai. 1. v. 29., a quercetis, propter quercus, sive, lucos,

lucos quercēos; Sed hunc eundem Isai. locum LXX., Ag., Sym., Theod., & Vulg. vertunt, ab idolis: **מִלְּחִי**, in quercetis, Isai. 57. v. 5. *Constr.* **מִלְּחִי** cum י post מ oratio, Isai 61. v. 13., quercus, secundum quosdam Interpretes. Cum affix., **מִלְּחִי** quercus ipsorum, Ezech. 31. v. 14. *Vide מִלְּחִי, & *que sequuntur.* **מִלְּחִי** m. Idem, Isai. 6. 13. *Plural.* **מִלְּחִי** *Vi quercus*, Amos 2. 9 *Constr.* **מִלְּחִי** Isai. 2. 13.*

מִלְּחִי m. Deus, Deut. 32. 17., Habac. 3. 3., Job 3. 4. 23., & *sepius in eo.* Cum aff. **מִלְּחִי** Dei sui, Hab. 1. 11. *Plur.* **מִלְּחִי** Dii, Deus: *Constr.* **מִלְּחִי** Cum aff. **מִלְּחִי** Deus ejus, **מִלְּחִי** Deus tuus, **מִלְּחִי** Deus meus, **מִלְּחִי** Deus noster, &c. Habet modo pluralem, modo singularem sensum. Pluralem, cum dicitur de diis falsis; ut, qui sacrificat **מִלְּחִי** Diis, anathema sit, Exod. 22. 19., & alibi passim: De Angelis bonis, qui sic dicuntur ab excellentia divina: aliter autem vocantur à functione, & ministerio, ut est in **מִלְּחִי**, Psal. 8. 6. & 97. 7. (qui locus adducitur ad Hebr. 1. 6.) de Judicibus, magistratibus, Exod. 21. 6. & 22. 7. 8. Singularem sensum habet de unico, & vero Deo usurpatum: de unico angelo, Jud. 13. 22. de uno Vitulo, Exod. 32. 31. de uno idolo, ut Dagone, Jud. 16. v. 23. *Historic.* Chamos, Milchom, 1. Reg. 11. 33. de uno Mose, Exod. 4. 16. & 7. 1. de Arca, 1. Sam. 4. 7. Dicitur & de sola persona Patris, Psal. 45. 8., Filii, Hof. 1. 7. Cum de unico & vero Deo dicitur, & vocem pluralem adjunctam habet, tunc habetur ratio terminationis, non sensus: vide Genes. 20. v. 13., & 35. 7. Jos. 24. 19., 1. Sam. 4. 8., 2. Sam. 7. 23., cum quo confer 1. Par. 17. 21. Jer. 10. 10. Cum in sacris litteris sermo sit de uno vero Deo, plurale **מִלְּחִי** frequentius usurpatur, quam ejus singulare **מִלְּחִי**. Ut autem est Theologi multis, & præcipue Ludovico Cappello, Diatriba de nomine **מִלְּחִי**, animadvertum, vocis illius terminatione plurali voluit Scriptura, tacite innuere, in uno vero Deo, seu Essentia divina plures esse personas. Porro idem nomen Judicibus, ac magistratibus tribuitur, quod Dei judicantis, & gubernantis vices gerant: Angelis, quod in ipsis divina, ac celestis gloria resuleat: Idolis, quod pro Diis habeantur a suis cultoribus. Videatur Klmehi in Psal. 82. v. 6. Hebræi nomen **מִלְּחִי** volunt esse nomen Judicis: **מִלְּחִי** vero nomen gratie. Radix hujusce vocis **מִלְּחִי** est, ut quibusdam videtur,

detur, ab מֵלֶךְ, quod Hebraeis est juravit, Arabibus coluit.
מֵלֶךְ Chald. Deus, Dan. 2. 28., **מֵלֶכְהָא**, Est. 4. 14. *Cum aff.* **מֵלֶכְהִי**
 Dei mei, Dan. 4. 5. **מֵלֶכְהָא** Dei ipsius, Dan. 6. 6. **מֵלֶכְהָא**
 Deus tuus, v. 21. **מֵלֶכְהוֹן** Deus ipsorum, Dan. 3. v. 28.
מֵלֶכְהוֹן Dei eorum, Est. 5. 5. *Plur.* **מֵלֶכְהִין** Dii, Dan. 2. 47.
מֵלֶכְהָא Jer. 10. 10. *Constru.* **מֵלֶכְהָא כְּסָפָא** Et Deos ar-
 genteos, Dan. 5. 23.

מֵלֶךְ illi, illa, illa, *vide in מֵלֶךְ pronom. demonstr.*

מֵלֶךְ Si, etiam si, quamvis. *Vulg. in Esth. 7. v. 4. vertit, at-*
que utinam; alii vero interpretantur, si, si autem. Von
hac quibusdam videtur Chaldaica, & Rabbinica; aliis videtur
composita ex לֵךְ, מֵלֶךְ, & מֵלֶכְהָא profletico; vel ex מֵלֶכְהָא, מֵלֶכְהָא, unde,
מֵלֶכְהָא ac si, quasi

מֵלֶךְ Chald. Ecce, Dan. 2. 31. **מֵלֶכְהָא** Et ecce, Dan. 7. 8. *idem*
quod מֵלֶכְהָא, de quo infra suo loco, per commutationem מֵלֶכְהָא & מֵלֶכְהָא.
מֵלֶכְהָא Elzabàd, *nom. propr. principis, qui sequutus est Davidem,*
cum fugeret Saulem, 1. Paral. 12. v. 12., & 26. v. 7.

מֵלֶכְהָא *Niph.* **מֵלֶכְהָא** foetidus, putidus, rancidus factus fuit; *Pret.*
מֵלֶכְהָא Putidi facti sunt, Psal. 14. v. 3. *Partic.* **מֵלֶכְהָא** Fo-
 tidus factus est, Job. 15. 16. *sed Hieron. in Psalm. 14. habet,*
conglutinati sunt, & in Psal. 53. adhæserunt: LXX. vero, &
Vulg. verunt, inutiles facti sunt.

מֵלֶכְהָא Elehanàn, Elchanàn, & Adeodatus, *quæ est interpreta-*
tio vocis hebraicæ; nom. propr. viri fortissimi, 2. Sam. 21. 19.
& 23. v. 24., 1. Paral. 11. v. 26.

מֵלֶכְהָא Eliàb, *nom. propr. virorum, Num. 1. v. 9., & 26. v. 8.,*
1. Sam. 16. v. 6., 1. Paral. 2. v. 13.

מֵלֶכְהָא Elièl, *nom. propr. virorum, 1. Paral. 6. v. 19., & 8. v. 19. &*
& 11. v. 46., 2. Paral. 31. v. 13.

מֵלֶכְהָא Eliàtha, *nom. propr. filii Eleman, 1. Paral. 25. v. 4.*

מֵלֶכְהָא Elidad, *nom. propr. filii Chafelon principis Tribus Benja-*
min, Num. 34. v. 21.

מֵלֶכְהָא Eliadà, *nom. propr. virorum, 2. Sam. 5. v. 16., 1. Reg. 11.*
v. 23., 1. Paral. 3. v. 8.

מֵלֶכְהָא Elias, *nom. propr. filii Jerobam, 1. Paral. 8. v. 27.*

מֵלֶכְהָא Elias, *nom. propr. propheta, 1. Reg. 17. v. 1. &c.*

מֵלֶכְהָא Eliù, *nom. propr. virorum, 1. Sam. 1. v. 1., 1. Paral. 12.*
v. 20., & 26. v. 7., & 27. v. 18.

מְלִיחֵנַיִ **Elièenai**, *nom. propr. virorum*, 1. Paral. 26. v. 3.; Efd. 8. v. 4.

מְלִיחֵנַיִ **Elièenai**, *nom. propr. virorum*, 1. Paral. 3. v. 23., **ע** 4. v. 26., **ע** 7. v. 8., **ע** v. 19.

מְלִיחֹרֶפֶת **Elihòreph**, *nom. propr. viri*, 1. Reg. 4. v. 3.

מְלִימֶלֶךְ **Elimèlech**, *nom. propr. mariti Noëmi*, Ruth. 1. v. 2.

מְלִיטָפָה **Eliasaph**, *nom. propr. filii Ducl principis Tribus suæ Gad*, Num. 1. v. 14.

מְלִיעֶזֶר **Elièzer**, *nom. propr. virorum*, Gen. 15. v. 2., Exod. 18. v. 4., 1. Paral. 7. v. 8., **ע** 23. v. 15.

מְלִיעֶם **Eliam**, *nom. propr. filii Achitophel*, 2. Sam. 23. v. 34.

מְלִיחָז **Eliphaz**, *nom. propr. filii Esau ex Ada uxore*, Gen. 36. 4.

מְלִיפָהַל **Eliphah**, *nom. propr. filii Ur*, 1. Pa al. 11. v. 35.

מְלִיפָהֻל **Eliphahu**, *nom. propr. cuiusdam Sacerdotis*, 1. Paral. 15. v. 18.

מְלִיפְהֶלֶט **Eliphèlet**, **ע** *in pausa*, מְלִיפְהֶלֶט **Eliphèlet**, **ע** *Eliphàlet*, *nom. propr. virorum*, 2. Sam. 5. v. 16., **ע** 23. v. 34., 1. Paral. 3. v. 6., **ע** 8. v. 39., **ע** 14. v. 7.

מְלִישֹׁר **Elisur**, *nom. propr. filii Seder*, Num. 1. v. 5.

מְלִישָׁפָן **Elisaphan**, *nom. propr. virorum*, Exod. 6. v. 22., Num. 34. v. 25.

מְלִיחָה **Elich**, *nom. propr. viri cuiusdam fortissimi*, 2. Sam. 23. v. 25.

מְלִיחִים **Eliacim**, *nom. propr. virorum*, 2. Reg. 18. v. 18., **ע** 23. v. 34., Isai. 22. v. 20.

מְלִישַׁבֶּת **Elisabeth**, *nom. propr. uxoris Aron*, Exod. 6. v. 23.

מְלִישָׁח **Elisa**, *nom. propr. filii Iavan*, Gen. 10. v. 4.

מְלִישֹׁא **Elisua**, *nom. propr. filii Davidis*, 2. Sam. 5. v. 15.

מְלִישִׁיב **Eliasib**, **ע** *Eliasub*, *nom. propr. viri*, 1. Paral. 3. v. 24., **ע** 24. v. 12., Efd. 10. v. 6.

מְלִישָׁמַע **Elisama**, *nom. propr. virorum*, Num. 1. v. 10., 2. Sam. 5. v. 16., 2. Reg. 25. v. 25., 1. Paral. 2. v. 41., **ע** 3. v. 6., **ע** 7. v. 26., **ע** 14. v. 6.

מְלִישָׁע **Eliseus**, *nom. propr. propheta filii Saphat*, 2. Reg. 19. v. 16., **ע** 2. Reg. 3. v. 11.

מְלִישָׁפָת **Elisaphat**, *nom. propr. filii Zechri*, 2. Paral. 23. v. 1.

מְלִי **Chald. m. Illi, isti, isti. pronoun. plur. masc. מְלִי** **Viri isti**, Dan. 3. v. 22.

לֵא *m.* Nihilum, res nihili: **לֵא** *m.* medici nihili, Job 13 v. 4. ubi R. Levi notat, esse deductum ab **ל** Non, geminata littera Lamed, ad extremam nullitatem indicandam: **לֵא** & re nihili, Jer. 14. v. 14., scribitur cum **ו**, & legitur per **ו**: Plur. **לֵא** Idola, Lev. 26. v. 1. sic dicta, quod sint omnino nihil, juxta illud Apostoli: Idolum enim nihil est. Quidam sic dicta putant, quasi **ל** *m.* Non dii. Constr. **לֵא** Jes. 2. 20. Cum aff. **לֵא** Et idolis ejus, Jes. 10. v. 11. Vide in **ל**. **לֵא** *m.* Elul, mensis sextus anni sacri, duodecimus vero anni civilis, & partim Augusto, partim Septembri respondet., Nehem. 6. v. 15.

לֵא Vide infra in **ל**.

לֵא *Nipb.* **לֵא** Mutus redditus fuit, obmutuit. *Prat.* **לֵא** Obmutui, Psal. 39. v. 10. **לֵא** obmutescas, Ezech. 24. v. 27. **לֵא** ligare, colligare, propriè manipulos, vel fasci segetum, significatione à nomine derivato perita: *Particip.* **לֵא** Colligantes segetum fascies, q. d. manipulantes manipulos, Genesi. 37. v. 7.

לֵא *m.* Vocis hujus non una est omnium intelligentia. Nam in Psal. 58. v. 2. **לֵא** vertunt, *ἀγα*; Vulg., & Hieron., utique; Aliis interpretantur, manipulus, idest, congregatio, caterva, ut Ab. Esra. Item in titulo Psalmi 56. v. 1. **לֵא** *q. d.* quidam interpretantur, de oppressione manipuli, qua scilicet. justum opprimit manipulus malignus: *Aq.*, & Hieron. habent, pro columba muta: **לֵא** vero, & Vulgat., neglecta voce **לֵא**, **לֵא** pro populo, seu pro congregatione hominum acceperunt, quemadmodum accepit etiam Sym., retenta tamen voce **לֵא**; vertit eulm: pro columba, pro tribu. Aliis **לֵא** hic est initium cantilenæ, aut instrumenti musici nomen; quod quidem Joanni Simoni videtur esse genus tiliarum ex buxo a Phrygiis inventum: Unde laudatum Psal. titulum sic vertit: super, vel juxta cantum tibiæ. Sunt qui & in Psal. 58., & in Psal. 56. **לֵא** interpretentur, multitudinem, congregationem. Radix **לֵא** in Piel ligavit, colligavit; unde **לֵא** mutus, vel mutitas, q. d., linguae colligatio; & congregatio, quasi manipulus hominum.

לֵא *m.* Mutus, Exod. 4. v. 11. Plur. **לֵא** Jes. 56. v. 10. q. d. lingua ligati.

מַלְמָח *f.* Manipulus, fasciculus. fascis: *Cum aff.* מַלְמָחֵי fascis meus, Gen. 37. v. 7. *Plur. cum Aff.* מַלְמָחוֹת Manipulos suos, Psal. 126. v. 6. *Ų forma masc.* מַלְמָחֵי Gen. 37. v. 7.

מַלְמָחָה *m.* Porticus, vestibulum, 1. Reg. 7. v. 6., *Ų cum Kitbur* מַלְמָחָה v. 7., *Ų cum daghesch* מַלְמָחָה Ezech. 40. v. 39. *Plural. confr.* מַלְמָחוֹת & vestibula, Ezech. 41. v. 15. *Vide supra in מוֹל*.
מַלְמָחָה *m.* Item; *Plur.* מַלְמָחוֹת. *Cum aff.* מַלְמָחוֹת Et vestibula ejus, Ezech. 40. v. 21. *Fem.* מַלְמָחָה, Ezech. 40. v. 30.

מַלְמוֹדָד Almodad, *nom. propr. filii Jethan*, Gen. 10. v. 26.

מַלְמוֹן palatium, vide infra מַרְמוֹן.

מַלְמֶלֶךְ Elmelech, *nom. propr. civitatis in Tribu Aser*, Jos. 19. v. 26.

מַלְמִיד viduus, viduatus, Jerem. 51. v. 5. *A rad.* מַלְמִיד in Niph. obmutescere; unde viduus, quod deflitutus sit colloquio cum uxore.

מַלְמִידָה *f.* Vidua, Genes. 38. v. 11. *Plur.* מַלְמִידוֹת, Exod. 22. 23. *Cum aff.* מַלְמִידוֹת Viduas ejus, Jer. 9. 16. מַלְמִידוֹת *vide in* מַרְמוֹן.
מַלְמִידָה Viduitas, Jer. 47. v. 9.

מַלְמִידוּת *f.* Idem, 2. Sam. 20. 3. *Cum aff.* מַלְמִידוּת Viduitatis sue, Gen. 38. v. 19. *Plural.* מַלְמִידוּת Viduitatis tue, Jer. 54. v. 4. *Kimchi scribit, posse in forma absoluta dici* מַלְמִידוּת, unde *confrutit* מַלְמִידוּת, *Ų ita cum affixis.* Sic Rabbini dicunt, רַחֲמֵנוּת misericordia.

מַלְמוֹנִי Almoni, *nomen filitium, quo vocatur is, cujus proprium reticemus*, Ruth. 4. 1. Dicitur *Ų de loco innotato*, 1. Sam. 21. v. 3., 2. Reg. 6. v. 8. מַלְמוֹנִי semper præponitur vox מַלְמוֹנִי; unde Dan. 8. v. 13. ex utraque sit unica nempe מַלְמוֹנִי, *Ų cum* ל præf. לַמַּלְמוֹנִי. *Aq. autem, Ų Theod. vertunt, ὁ δὲ οὐρα* quidam.

מַלְמוֹנִי *Vide supra מַלְמוֹנִי.*

מַלְמוֹנִי *m.* Chald. Arbor, Dan. 4. Putant quidam ad מַלְמוֹנִי referendum esse, ut Iod sit radicale, *Ų Ų forma* mativum.

מַלְמוֹנִי Chald. Illi, isti, illæ, istæ: מַלְמוֹנִי Omnia ista regna, Dan. 2. v. 44.

מַלְמוֹנִי Allon, *nom. propr. Sephel patris Zicæ*, 1. Paral. 4. v. 37.

מַלְמוֹנִי Elonitz, Num. 26 v. 26. *nom. commune posterorum* מַלְמוֹנִי.

מַלְמוֹנִי Elon, *nom. propr. filii Zabulon*, Gen. 46. v. 14. *Vide pag. 28.*
מַלְמוֹנִי

עֵלְנָעִם Elnaem, *nom. propr. viri*, 1. Paral. 11. v. 46.

עֵלְנָתָן Elnathàn, *nom. propr. virorum*, Jerem. 26. v. 22., 2. Reg. 24. v. 8.

עֵלְפָּאֵר Ellafar, *vertunt LXX. sed Sym. habet Πόντος, & Vulg. Pontus, non Euxinus sed alius vicinior*, Gen. 14. v. 1.

עֵלְעָלֵא Eleale, *nom. propr. civitatis a filiis Ruben edificatae, aut infrastructae*, Num. 32. v. 37., & postea Tribus Judae adscripta, Isai. 15. v. 4.

עֵלְאֵד Elad, aut Eladh, *nom. propr. filii Suthale*, 1. Paral. 7. v. 21.

עֵלְאֵדָה Eladhà, aut Eladhà, *nom. propr. filii Tabath*, 1. Paral. 8. v. 20.

עֵלְעֻזַּי Eluzai, *nom. propr. viri, qui sequutus est Davidem, cum Saulem fugeret*, 1. Paral. 12. v. 5.

עֵלְעֶזֶר Eleazar, *nom. propr. filii Aaron*, Exod. 6. v. 23., 1. Paral. 6. v. 3.

עֵלְעָלָה Elai, 15. v. 4. *Eadem civitas, quae מֵלְעָלָה, de qua supra.*

עֵלְעָסָה Elasa, *nom. propr. virorum*, Jerem. 29. v. 2., 1. Paral. 2. v. 39., & 8. v. 37., Efd. 10. v. 22.

עָלָה Didicit adfuevit : *Futur.* תִּלְמַד : *contracte pro תִּלְמַדִּים discas*, Prov. 22. v. 25., *Pib.* תִּלְמַדִּים *discere fecit, docuit, assuefecit : part.* מְלַמֵּד *docens nos*. Job. 35. v. 11., *ex Syris mo pro* מִלְּפָנָיו : *Hebr.* תִּלְמִידֵי : *unde part. sem. plur.* מִלְּפָנָיו *millena parientes, mille foetus parientes, q. d. millefantes, ut quibusdam videtur ; LXX. vero habent, multum parientes (oves) ; Vulg., latosae ; Hieron., in millibus : Sed diffinitio hac, quae legitur Psal. 144. v. 13., formata est a sequenti nomine, תִּלְמִיד mille.*

עָלָה m. Doctor, dux, ductor, *qui suos de omnibus rebus docet ; & instruit*. Gen. 36. vv. 15. 17. &c., Prov. 2. v. 17., & 16. v. 28., Jerem. 3. v. 4., Mich. 7. v. 5., Zach. 9. v. 7., *ubi pro a habetur* ׀ תִּלְמִיד *Aliis vox hac תִּלְמִיד est, familiaris, amicus, socius, alterius consuetudine assuetus : item LXX., Aq, Sym., Vulg., & aliis est, bos, sui generis ductor ; כִּבְבֵּשׁ תִּלְמִיד tamquam agnus, bos, Jerem. 11. v. 19. Sed verius hunc locum vertit Vulg. quasi agnus mansuetus, ex Arabismo ; nam תִּלְמִיד Arabice significat mansuescere. & תִּלְמִיד opud Arabes familiare esse episteton ovis, probat Sam. Bochartus auctoritate Alca-*
mi,

mi, qui, in explicacione verbi ravnun, quod ovem mansuetam, & cicuratam sonat, ita habet: ovis ravnun est ovis aluph, idest, cicurata, mansueta, quae lingit vestes educatoris sui. Proinde a Propheta consulto additum, Ego fui ut agnus מְלִיץ qui ducitur ad occisionem, idest, ut agnus tam mansuetus, ut illorum lambat vestes, a quibus ad lantum rapitur. LXX. balent, agnus innocens, Chaldaei, & Syrus, agnus electus. Cum aff. מְלִיץ dux meus; alii est, amicus, socius meus, Psal. 55. v. 14. Plur. מְלִיצִים duces, Jerem. 13. v. 21. Constr. מְלִיצִי, Gen. 36. v. 15., Exod. 15. v. 15. Cum aff. מְלִיצִים duces eorum, Gen. 36. v. 19. מְלִיצֵינוּ boves nostri, Psal. 114. v. 14.

מִלְּךָ c. Mille, graece Chilias: item, tribus, familia, quia Tribuum populus in Chiliadas distribueretur; unde passim מִלְּךָ princeps millium, sive Chiliarchus. Cum aff. מִלְּךָ Chilias mea, sive, ut habet Vulg., familia mea, nempe, sub qua ego sum, ut explicant R. Sal., & Kimchi, Jud. 6. v. 15. Duale, מִלְּכִים duo milia, Num. 35. v. 5., Jos. 3. v. 4. Plur. מִלְּכִים nullia, milleni, chiliades, Jos. 8. v. 12., 1. Paral. 21. v. 5. מִלְּכִים in millenos, Deut. 5. v. 10. Constr. מִלְּכֵי millia virorum, Exod. 32. v. 28. Cum aff. בְּמִלְכֵּי in millia sua, 1. Sam. 18. 7. חֲלִיפָה מִלְּכִים; hinc מִלְּכִים, quod vide in מִלְּךָ. Item מִלְּכִים sunt boves. Sic Psal. 8. v. 8. וּמִלְכִים, & boves. Proverb. etiam 14. v. 4., Isa. 30. v. 24. Et Deut. 7. v. 13. מִלְכֵי satus vaccarum tuarum: unde, inquit Bochartus, constat, etiam de femina dici. Itaque, addit, illis non assentior, qui, proprie armenti ducem significari, putant; quia saepe מִלְכֵי ducem sonat. Potius a verbo מִלְכֵי, quod discere est, & assuescere, מִלְכֵי puto dictos boves, quia nempe edocili, atque assueti, jugum pati: vel מִלְכֵי dicuntur boves, sub iugo jungi soliti, ab Arabico verbo alapha, quod jungere, & copulare significat. Atque inde est, quod non occurrit in singulari. Chald. מִלְכֵי millies mille, Dan. 7. v. 10. Item, מִלְכֵי, & מִלְכֵי, Dan. 5. v. 1. Plur. מִלְכֵי, ut ante, ubi Masoretha notant, legendum esse מִלְכֵי.

מִלְכֵי E'leph, nomen propr. urbis in Tribu Benjamin, Jos. 18 v. 28.

מִלְכֵי Eliphæet, nom. propr. filii David, 1. Paral. 14. v. 5.
מִלְכֵי

מֵלֶפֶעַל Elphaal, *nom. propr. filii Mebusim*, 1. Paral. 8. v. 11.

מֵלֶפֶיחַ, *quod hic afferunt, vide in חֵלֶח*.

מֵלֶץ *Pib.*, molestavit, moleste urisit, coarctavit. *Fut.* וְהִמְלִצְתָּ Jud. 16. v. 16., & moleste urgebat cum. *Vulg.* habet, cum jugiter adhereret ei.

מֵלֶצְפָן Elifaphan, *nom. propr. virorum*, Exod. 6. v. 22., Num. 34. v. 25.

מֵלֶקֶח *Vide rad.* קֶח.

מֵלֶקְנָה Elcanah, *nom. propr. virorum*, Exod. 6. v. 24., 1. Sam. 1. v. 4., 1. Paral. 6. v. 23., & 12. v. 6., 2. Paral. 28. v. 7.

מֵלֶקְשָׁי Elcesæus, *nom. commune habitatorum viculi Galilææ, ex quo oriundus erat Nabum propheta*, Nahum 1. v. 1.

מֵלֶוֶי Alûs, *nom. propr. loci, in quo Israelitæ decima vice castrametati sunt inter Dapcha & Raphidim, in terra Madian*, Num. 33. v. 13.

מֵלְחֹלָד Eltholad, *nom. propr. Civitatum in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 30., & in Tribu Simeon, Jos. 19. v. 4.

מֵלְתֶחֶה Elthecè, *nom. propr. Civitatis in Tribu Dan*, Jos. 11. 23.

מֵלְתֶחֶד Elthecò, *nom. propr. ejusdem civitatis*, Jos. 19. v. 44.

מֵלְתֶחֶן Elthecòn, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 59.

מֵמָּה *Vide in מַמָּה*.

מֵמָּה *Radix Hebræis inusit.*, Arab. inito pacto addixit: Hinc מֵמָּה f. ancilla, Exod. 21. v. 32., sic אֵמָּה, quod inito pacto se, operamque suam hero addicat. Cum aff. מֵמָּה ancillam suam, Exod. 21. v. 20. Plur. מֵמָּה Gen. 31. v. 33. Conf. מֵמָּה 2. Sam. 6. v. 22. Cum aff. מֵמָּה & ancillas eorum, Efd. 2. v. 65.

מֵמָּה *Chald.*, & מֵמָּה, vide in rad. מַמָּה, & מֵמָּה.

מֵמָּה Infirmare, debilitare, languidum reddere. *Part. Paul.* - & *scm.* מֵמָּה languidum, debile, infirmum, Ezech. 16. 30. Sed circa hunc locum variant alii Interpretes. LXX. vertunt ἀναδω disponam: in Tetralis καθάρω, juxta Hieronymum, & *Vulg.* mundabo: videntur legisse מֵמָּה in fut. Kal. verbi מֵמָּה circumcidere, & metaphorice, sordibus purgare. In Ps. loco dogesb fortis, tertia radicalis geminatur; sic in præter. מֵמָּה pro מֵמָּה languere, languescere, languescieri. Sed LXX., Aq., Sym., Theod. vertunt, περιθω λυγρο; LXX. item ἀδυναμι infirmus,

mus, vel, ut habet *Vulg.*, infirmatus sum. *Præf.* מְחַלֵּל & languebit, Hof. 4. v. 3. מְחַלֵּל languefcunt, Thren. 2. v. 8. . מְחַלֵּל languefcit vitis, Ifa. 24. v. 7. *Partic. præfens*, juxta quosdam מְחַלֵּל elanguet, languefcit, Ifa. 16. v. 8. . *Et in patibach*, מְחַלֵּל Pſal. 6. v. 3. , languefactus, vel, juxta *Vul.* *Lat.*, infirmus, ob pronomem ſeq. מִנִּי .

מְחַלֵּל languidi, *Vulg.*, imbecilles, Nehem. 3. v. 34.

מִנִּי Radix Hebræis inuſit., Arab., prævit exemplo ſuo, - ת præceſſit, præfuit, & Inde ſunt.

מִנִּי f. Mater, Gen. 3. v. 20. , quæ progeniem ſuam, & tempore, & exemplo, tamquam cauſa, & dux, præcedit. *Metaphorice*, bivium, ſive via in bivium exiens, Ezech. 21. v. 21. , Metropolis, 2. Sam. 10. v. 19. , Jer. 15. v. 8. *Cum aff.* מִמָּתַר mater ſua, Genef. 2. v. 24. *Plur.* מִמָּתַר; unde cum aff., מִמָּתַר matres eorum, vel ſuar, Jer. 16. v. 3. , Thren. 2. v. 12. .

מִנִּי m. Gens, natio, populus, ex una quaſi matre, ſive ex eadem gente propagatus. *Plur.* מִמָּתַר nationes, Pſal. 117. v. 1. , *Fem.* מִמָּתַר, Num. 25. v. 15. *Cum aff.* מִמָּתַר nationes ſuas, Gen. 25. v. 16. *Et cum ל præpoſito*: מִמָּתַר מִלֵּא נַתְיֹא natio præ natione, Gen. 25. v. 23. , Prov. 11. v. 26. , & 14. v. 28. , *Semel cum ſeburek*, מִמָּתַר & natio mea, Ifa 51. v. 4. *Plur.* מִמָּתַר nationes, Gen. 25. v. 23. , Pſal. 7. v. 8. *Vox hæc מִלֵּא a quibuſdam derivatur ab Arab.* מִלֵּא conjunctus fuit, coaluit; *Chald.* מִמָּתַר natio, Dan. 3. v. 29. *Plural.* מִמָּתַר, unde מִמָּתַר nationes, Dan. 3. v. 4. , Eſdr. 4. v. 10.

מִנִּי Particula, proprie præceſſionem, ſive præſuppoſitum aliquod cauſæ, conditionis exprimens, ut notant Jo: Simon, & Chriſtianus Noldtus. Eſt autem particula, I. conditionalis, ſi, ſi quando, Gen. 4. v. 7. , Deuter. 8. v. 19. , quandoquidem, ſi quidem, quia, Num. 22. v. 20. Eſth. 6. v. 13. , Ifa. 4. v. 4. II. Conceſſiva, etſi, quod ſi, Deuter. 30. v. 4. , Jud. 13. v. 16. III. Diſjunctiva, ſive, Exod. 19. v. 13. , Levit. 3. v. 1. , Deut. 18. v. 3. , &c. IV. Interrogativa, an? num? utrum? annon? nonne? Gen. 17. v. 17. , 2. Sam. 19. v. 36. , 2. Reg. 1. 2. , &c. V. Negativa, neque, non, Pſal. 132. 3. , Ezech. 14. 20. , &c. Item exprimit adverbia debortandi, vel prohihendi, ne, מִנִּי מִנִּי, ne inhiheas, Prov. 24. v. 11: optandi, o ſi, utinam, Pſal. 81. v. 9. : deprecandi, quaſo, obſecro, מִנִּי מִנִּי

אֲבָרֶכְךָ **מִן** obsecro, benedicas, 1. Paral. 4. v. 10. : *temporis*, quando, cum, postquam, dum, Gen. 38. v. 9., Num. 36. v. 4., Job 14. v. 14., Isa 24. v. 13, Amos 7. v. 2., Mich. 5. v. 7.. *Item מִן* est, ut, 2. Sam. 20. v. 20., Job 27. v. 5, *In iuramentis absolute positum, negat מִן* יִמְיָה quod non interficiet. 1. Reg. 1. v. 51. : *addita vero particula negandi, asfirmat, מִן* וְאִם וְלֹא מִן certe, profecto hoc faciam, Num. 14. v. 35., Isa. 5. v. 9. *Extra iuramenta autem מִן* לֹא *exponendum est*, sed, verum, Psal. 131 v. 3., Jerem. 22. v. 6. *Et cum aliis particulis separabilibus, ut מִן* אִין sin minus, Gen. 30. v. 1., Job. 6. v. 13. מִן אִין nisi, Exod. 33. v. 15., מִן לֹא, nisi, Deut. 32. v. 3. מִן מִן an vere?, Job. 19. v. 5., מִן מִן an non etiam, Ezech. 21. v. 18., מִן מִן si omnino, Gen. 18. v. 3., מִן מִן si loco, Levit. 13. vv. 23. 28. *Cum prefix. מִן* an vero? numquid? Num. 17. v. 28., מִן an? utrum? Job 40. v. 9., neque, 2. Reg. 3. v. 14., siue, Ecclef. 12. v. 14., & si, Levit. 27. v. 4.

מִן f. LXX., *Aqu., Sym., Theod. vertunt, Πῆχυς, latine, cubitus, mensura cubitalis, quæ communiter continebat quin. que palmos; in sacris autem sex, ut Hebræi docent, Sed alii Antiores circa cubiti quantitatem variant. Cum pref. מִן in cubito, Ezech. 40. v. 5. Constr. מִן, Jerem. 51. v. 13. Duale, מִן מִן duo cubiti, Exod. 25. v. 10. Plur. מִן מִן, Ezech. 43. v. 4. Chald. מִן cubiti, Dan. 3. v. 1. Efr. 6. v. 3. Item מִן apud Isa. 6. v. 4. sunt superliminaria, postes, frontes. Kimchi arbitrat, postium nomine esse hoc loco intelligendos angulos, qui inde sunt super postes.*

מִן 2. Sam. 2. v. 24. *varie ab Interpretibus accipitur. Plerisque recentioribus est nom. propr., Ammā: Sym. habet, אַמָּא saltus; Aqu. ὠδὴ αἰῶνος, & Vulg. aquæductus. Vom eadem מִן occurrit ibid. cap. 8. v. 1., & ab LXX. redditur ἀπορροήν segregata, ab Aq. Πῆχυς cubitus, & ὠδὴ αἰῶνος aquæductus, a. Sym. φόρος, a Vulg. tributum; Plerisque est nom. propr.*

מִן f. Chald., *vide in מִן.*

מִן Ami, *nom. propr. viri, Esd. 2. v. 57.*

מִן Amām, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda, Jos. 15. v. 26.*

מִן Emim, *nom. propr. gigantum, quos expulerunt Moabite, Deut. 2. v. 10.*

- נָמַן** Nutrivit, fideliter educavit. *Partic.* נָמֵן nutriens, Esth. 2. v. 7. nutricius, Num. 11. v. 12. *Plural.* נִמְנָמִים & ad eos, qui nutriverant, 2. Reg. 10. v. 1. *Cum aff.* נִמְנֵךְ nutritii tui, Jes. 49. v. 13. *Fam.* נִמְנָה nutrix, Ruth. 4. v. 16. *Cum aff.* נִמְנָה nutrix ejus, 2. Sam. 4. v. 4. *Part.* נִמְנֵה *Plur.* נִמְנָה qui nutriti erant, Thren. 4. v. 5. *Inf.* נִמְנָה cum nutrire ipsa, Esth. 2. v. 10. *Niph.* נִמְנָה firmum, fidum, fidele, stabile, statum, constans esse, verum esse, vel verificari, confirmari, nutriti: *Præter.* וְנִמְנָה Et firma erit, 2. Sam. 7. v. 16. *Futur. ex prima significatione,* נִמְנָה nutricantur, Isa. 60. v. 4. *Particip. præf.* נִמְנָה, usurpatur loco nominis, fidus, fidelis, verus. *Hiph.* נִמְנָה credidit, filius est: *Futur.* נִמְנָה vide יָמִין. Bocharto videtur, hoc ipsum verbum in *Hiph.* interdum significare idem, quod in *Niph.*, nempe, consistere, firmum, aut stabilem esse: Sic Job 39. v. 24. וְלֹא יִמְנָה בְּרִיקוֹל שׁוֹמֵר, sensus simplicior videtur, inquit ille, si ita reddantur: & non consistit firmus, cum tubæ sonus (supple) auditur, Quam Interpretationem confirmare nititur aliis exemplis ejusdem libri Job cap. 4. v. 18., & 15. v. 15., Deut. 28. v. 59. Sed & Chaldeis, Syrisque נִמְנָה non modo fidelem, verum etiam stabilem sonat. Sepe נִמְנָה construitur cum ב, & interdum cum ל. Chald. נִמְנָה, commutato מ in י juxta Chaldaism., credidit, Dan. 6. v. 24. *Part.* נִמְנָה fidus, fidelis, Dan. 2. v. 45.
- נִמְנָה** m. Fides, veritas, Deut. 32. v. 20. *Plur.* נִמְנָה fidelitates, veracitates, Proverb. 14. v. 5. & adjetivè, fideles, Psal. 31. v. 24; veraces, Psal. 12. v. 2. *Constr.* נִמְנָה ישראל, 2. Sam. 20. v. 19.
- נִמְנָה** m. Veritas, Isa. 25. v. 1. Sed LXX. habent, γὰρ οὐτο φησὶ, & Vulg. vertit, amen.
- נִמְנָה** fam. plur. a singul. innit. נִמְנָה; hinc cum præfix. נִמְנָה, 2. Reg. 18. v. 16., antæ: Chald. vertit, limina, postes, qui valvas sustentant; Vulg., laminæ; alii, trabes, columnæ, quæ sustinent, ac gestant ædificium, ut nutrix infantem.
- נִמְנָה** m. Nutritivus, Prov. 8. v. 30. Dicitio hæc vertitur a LXX. & Vulg., componens, ab Aq. נִמְנָה nutritia; ab aliis artifex, nimirum peritissimus, & quasi artis nutritivus. נִמְנָה pro נִמְנָה; unde cum præfix. נִמְנָה Jerem. 46. v. 25., Vulg., & alii

ו' alii vertunt, tumultus : radix est הַמָּחָה tumultuatus est :
Vide in הַמָּחָה .

אֲמֹן Amōn, nom. propr. virorum, 1. Reg. 22. v. 26., ו' 2. Reg.
21. v. 18., 1. Paral. 3. v. 14, 2. Paral. 18. v. 25., ו' 33.
v. 20., Jerem. 1. v. 2., ו' 25. v. 3., Soph. 1. v. 1., Nehem.
7. v. 59.

אֲמֵן, Chald., vide in rad. אִמַּם, ו' אִמַּח .

אֱמֵן Veritas, Isa. 65. v. 16. Inde transit in fidentis, ו' assentien-
tis particulam, Amen, Deut. 27. v. 15. quasi dicās, firmum,
ratum esto, verè fiat. In novo Test., ubi in principio senten-
tiæ addibetur, transit in naturam adverbii, ו' notat assevera-
tionem, relique confirmationem : ut, amen amen dico vobis, id
est, verè, certè, profectò, constanter .

אֲמֵן m. Artifex, quasi artis nutritius discipulus, vel quasi firmus in
arte, id est, excellens, Cant. 7. v. 2.

אֱמֵן f. Veritas, fides, firmitas : Item statum munus, & offi-
cium, Constr. אֱמֵן עֵתָךְ firmitas temporis tui, Isa. 33. v. 6.
Cum aff. אֱמֵן הוּא veritas, fides ejus, Psal. 100. v. 5. Plur.
אֱמֵנוֹת Prov. 28. v. 20.

אֱמֵן f. Firmitas, constitutio firma, Neh. 10. v. 1. constitutio;
pensio firma, ו' stata, Neh. 11. v. 23.

אֱמֵן Veritas, sed adverbialiter usurpatur, pro verè, revera,
Gen. 20. v. 12. Jos. 7. v. 20.

אֱמֵן Verè, revera, sanè, Job. 9. v. 2. אֱמֵן כִּי quia verè sic
est, Ruth. 3. v. 12. אֱמֵן an verè, an verò : אֱמֵן &
etiam sanè, enimverò esto, sed esto sanè, Job 19. v. 4.

אֱמֵן f. Veritas, fides, contractum quasi ex אֱמֵן, sicut בַּת est
ex בָּתָר, aut ex בָּתָר, de quo in בָּתָר : aut, ex אֱמֵן, ut scribit
Aben Esra, Genes. 24. v. 49. Cum aff. אֱמֵן veritas, vel fides
ejus, Psal. 91. v. 4., ו' Dagesch est loco ejusli Nun .

אֲמִינֹן Amnon, nom. propr. primogeniti Davidis, 2. Sam. 13. 20.
qui idem cap. 3. v. 2., ו' 1. Paral. 3. v. 1. vocatur אֲמִינֹן : Est
etiam nom. propr. filii Simonis, 1. Paral. 4. v. 20.

אֲמֵן Abana, nom. prop. mentis ad Septentrionem terræ Sanctæ,
undè oriuntur flumina Amara, aut Abana, & Parphar, Cant.
4. v. 8.

אֲמִי Robustus, fortis fuit : Præter. אֲמִי robusti sunt, Psal.
18. v. 18. Pib. אֲמִי roboravit, fortificavit, obfirmavit :
Hiph.

Hispb. מְחַמֵּץ roboravit, corroboravit, confirmavit se, vel allum; aut potius confortatus est, passivè; quæ est interdum conjugationis hujus potestas, ut in sua Gram. Hebr. animadvertit Guarin. Hinc hujus conj. fut. cum præf. מְחַמֵּץ, Psal. 27. 14., & Psal. 31. v. 25., LXX interpretantur, ἰσχυραίνωμαι; Vulg. confortetur; Alit, & roborabit, confortabit, fortiter aget. *Hispb.* מְחַמֵּץ roboravit, fortificavit se, vires suas excitavit, contendit: LXX. interdum vertunt στεῖνω festino, φθάνω prævenio.

מְחַמֵּץ m. Fortis, robustus, 2. Sam. 15. v. 12. Et מְחַמֵּץ robor, fortitudo, Job 17. v. 9.

מְחַמֵּץ f. Robur, fortitudo, Zach 12. v. 5. At locus ille videtur Guarin, esse imperativus Pib. ejusdem verbi cum ה' parag. Hinc Aq. habet, καρτερῶν confortata; Vulg., confortentur.

מְחַמֵּץ m. p., Zach. 6. v. 3., robusti, validi, & Aq. κατάρτοι, Vulg., & alit, fortes, interpretantur. Hebræi coloris aliquam speciem significare putant, & inde Chaldeus קַמְמֵץ cinerei; LXX. ἁπλοῖ varii, diversi coloris; Kimchi rufi: quam interpretationem multis vindicare nititur Bechartus.

מְחַמֵּץ m. p. Fortificationes, robora: Constr. מְחַמֵּץ כֹּחַ fortificationes virium, Job 36. v. 19.

מְחַמֵּץ Amos, nom. propr. patris Isac, Isa. 1. v. 1.

מְחַמֵּץ Amsi, & Amasai, nom. propr. virorum, 1. Paral. 6. 31., Nehem. 11. v. 12.

מְחַמֵּץ Amasia, vel Amasias, nom. propr. virorum, 2. Reg. 14. v. 1., 1. Paral. 3. v. 12., & 4. v. 34., & 6. v. 45., Amos 7. v. 12.

מָרַר Dixit, locutus, elocutus, proloquutus est: Item co-
-gitavit, statuit apud se, quando ad Cor refertur. Futur.
מָרַר dicam, Jef. 43. v. 6. יִמְרָר dicent tibi, Psal. 139. v. 20.
perdido מ radicali. Chald. Præter. מָרַר dixit, Dan. 2. v. 24.
מָרַר dixi, Dan. 4. v. 5. cum Pathach loco Cbtrek: מָרַרְנָה di-
ximus, Efr. 5. v. 4. מָרַר dixit illa, pro מָרַרְתָּ, propter מָרַר,
Dan. 5. v. 10. מָרַר dixerunt, Dan. 4. v. 23. Part. מָרַר di-
cens, Dan. 4. v. 4. cum Pathach loco Tzere: Plur. מָרַרְיִין di-
cences, Efr. 5. v. 3. Inf. מָרַרְנָה dicendo, Dag. 2. v. 9., &
absque Aleph, מָרַר Efr. 5. v. 11. Imper. מָרַר dic, Dan. 2. v.
4. מָרַר dicite, Dan. 2. v. 9. Futur. יִמְרָר dicet, Dan. 2.
v. 7.

- v. 7. **נאמרו** dicetis, Jer. 10. v. 11. **נאמר** dicemus, Dan. 2. v. 36. *Niph. Prater.* **נאמר** dicta fuit, Dan. 8. v. 26. *Hiph. Prater.* **הנאמרה** fecit dicere te, effecit, ut promiseris, & sponderis, sponsonem stipulatus est à te, Deut. 26. v. 18. **וְכִּי** sic, **הנאמרה** fecisti dicere, seu, spondere ipsum, sponsonem stipulatus es ab illo, v. 17. *Vulgò exaltare exponunt.* Sed priorem probat *Ab. Esra ex R. Juda Levita Hispano*, **וְכִי** *R. David Kimchi in lib. Rallicum. Hithp. Futur.* **יְהַנְמְרוּ** verbis prædicabunt, vel exaltabunt se, Psal. 94. v. 4. **וְכִי** in **י** commutato, **וְהַנְמְרוּ** summe prædicabitis, efferetis vos, Jef. 61. 6.
- מִמֶּנּוּ** m. Sermo, dictum, Psal. 68. v. 12. *R. Ab. Esra scribit ad Psal. 19. v. 4.* **מִמֶּנּוּ** שֵׁשׁ להם טעם שלם, b. t. **מִמֶּנּוּ** significat verba, quæ continent sensum perfectum, **וְכִי**. *Vide eum.* **מִמֶּנּוּ** sermonis mei, Joh 9. v. 27. **וְכִי** ex alia forma **מִמֶּנּוּ** sermonis ejus, Job 20. v. 29. *Plural.* **מִמֶּנּוּ** sermones, verba, dicta, Prov. 22. v. 21. *Constr.* **מִמֶּנּוּ**, *ibid.* **מִמֶּנּוּ** cum aff. **מִמֶּנּוּ** dicta mea, Psal. 5. v. 2. **מִמֶּנּוּ** sermones vestros, Jef. 41. v. 26.
- מִמֶּנּוּ** m. Cacumen arboris, ramus summus, altior, Isa. 17. v. 6. *Cum præfix.* **וְהַנְמְרוּ** *ibidem* v. 9; *ubi vertit Vulg., & segetes: Allè utroque in loco habent*, ramus, summus *videl.* *Apud Rabbinos* **מִמֶּנּוּ** rami ficuum. *Radix hujusce vocis est* **מִמֶּנּוּ**, *in Hithp., vel etiam in prima, & generali sui notione, uti videtur Joanni Simoni, significat*, extulit, exaltavit.
- מִמֶּנּוּ** f. Sermo. *Constr.* **מִמֶּנּוּ** Psal. 105. v. 19. **מִמֶּנּוּ** cum aff. **מִמֶּנּוּ** verbum ejus, Psal. 147. v. 15., **וְכִי** **מִמֶּנּוּ** Thren. 2. v. 17. *Plur.* **מִמֶּנּוּ**, **מִמֶּנּוּ** dicta, eloquia, Psal. 12. v. 7.
- מִמֶּנּוּ** m. Sermo, oratio, edictum, Esth. 1. v. 15. *Chald.* **מִמֶּנּוּ** & sermo, Dan. 4. v. 14. **מִמֶּנּוּ** secundum edictum, Esr. 6. v. 9.
- אֶמֶר** m. *Chald.*, agnus, in Targum frequens. *Plural.* **אֶמֶר**, **אֶמֶר** agni Esr. 6. vv. 9. 17., **וְכִי** 7. v. 17. *Bochartus arbitratur*, **אֶמֶר** radicem esse nomen Chaldaicum עמר lana, permutata littera ע in א; unde agnus dicitur אֶמֶר a lana: Joannes vero Simon derivat ejusdem vocis sensum ex radice Arab. **אֶמֶר** multiplicavit, vel multiplicatus est; unde existimat agnum dicitur אֶמֶר a fecunditate.

מִמֶּר Emmèr, *nomen propr. virorum*, 1. Paral. 9. v. 12., Efr. 1. v. 37., Jerem. 20. v. 1.

מִמְרִי Amrì, *nomen propr. virorum*, 1. Paral. 9. v. 4., Nehem. 3. v. 2.

מִמֶּרֶם Amorrhæus, *nomen propr. filii Cbanaam, a quo Amorrhæi populi*, Gen. 10. v. 16.

מִמְרִיָּה, *vel מִמְרִיָּהוּ Amariá, sive Amariás, nom. prop. virorum*, Soph. 1. v. 1., 1. Paral. 6. v. 7., 2. Paral. 31. v. 15.

מִמְרִיָּהֵל Amraphél, *nom. propr. regis Sennuar*, Gen. 14. v. 1.

מִמֶּשׁ Heri, heri vespere, nocte præterita, *quasi a מִשֶּׁשׁ pal-*
 v. 7. pavit; *quod in tenebris palpemus*, Gen. 19. v. 34.

מִמֶּחֶם Vide supra sub rad. מִחֶן.

מִמְתִּי Amathi, *nom. propr. patris Jonæ Prophete*, 2. Reg. 14. v. 25., Jon. 1. v. 1.

מִמְחֵי Chald. *sem.*, vide supra in מִיחֵ.

מִן Quò? 1. Sam. 10. v. 14. *loci*, & *temporis est*: עֲרִיָּן quo-
 usque? *de tempore*, Job 8. v. 2. מִיָּן de quo, *id est*, un-
 denam? 2. Reg. 5. v. 25. *quod legitur מִמֵּיִן, ut Gen. 27. v. 4.,*
 & *alibi*.

מִנָּה, & *sexies מִנָּה*, Sym. *vertit*, ἀξίω, *rogo, queso, obsecro*, LXX., ὦ, *Vulg.*, ὦ; *alii habent*, euge, 2. Reg. 20. v. 3.,
 Psal. 116. v. 4. 16.

מִנָּה, *Chald. pronom. ego*.

מִנְיָם *Nom. Chald.*, vide in מִנְיָם. *Sunt, qui vocem hanc ad מִנְיָם*
inussit. referant.

מִנָּה Mærui, luxit. *Præter. מִנְיָם & mærebunt*, Isa. 3. v. 26.
 מִנָּה Piel, מִנָּה, Exod. 21. v. 13., *ubi LXX. παραδωκεν*,
Vulg. tradidit: Alii vertunt, obvenire, occurrere fecit,
causam, vel, occasionem præbuit veniendi, id est, objecit,
impulit. Pual. מִנָּה, unde fut. מִנְיָם Prov. 12. v. 21., ubi In-
terpretes variant. LXX., ἀπὸς placebit, Vulg. contristabit,
alii, objicietur, tradetur, dabitur, inferetur, obveniet.
 מִנְיָם, Psal. 91. v. 10., *vertitur a LXX., & Vulg., accedet;*
ab Aq., μεταχθίστας traducetur; ab Sym., κατασχυσσά
prævalebit. Alii habent, dabitur causa, ut obveniat. *Hithp.*
Partic. מִנְיָם occasionem, prætextum quaerit, vel, fabrica-
tur secum, 2. Reg. 5. v. 7.

מִנְיָה f. Mœstitia, mæror, Isa. 29. v. 2. *Et: מִנְיָה, Thren.*
 2. v. 5., Isa. 29. v. 2.

מִנְיָה

תּוֹכַח *f.* Occasio, Jud. 14. v. 4. *Et תּוֹכַח* : *Cum aff.* תּוֹכַח occa-
sionem ejus, Jer. 2. v. 24. *Alitis est*, occurfus ejus.

מֵהָנָה Ubi? quo? Deut. 1. v. 28., Psal. 139. v. 7., *Et Nun cum*
daghest : מֵהָנָה quo abis? Jud. 19. v. 17., מֵהָנָה huc,
aut illuc, 1. Reg. 2. v. 36. מֵהָנָה usquequo? Psal. 13. v. 2.
מֵהָנָה vide supra in מֵהָנָה.

אֲנִי *Chald. pronom.*, ego, Dan. 2. v. 23.

אֲנִי *Vide in* אֲנִי.

אֲנִי *c.* Navis, *et collectivè*, classis, 1. Reg. 10. v. 11., *ubi*
mase., *et* v. 22. *femin. est.* אֲנִי *fem.* Prov. 30. v. 19., LXX.
Aq., Sym., Theod. est πλοῖον navigium; *Vulg. vero, et alitis est*,
navis; *a Radice* אֲנִי *in Piel* impulit dista est navis, quod ven-
to, aut remis impellatur. *Plur.* אֲנִי naves, Isai. 2. v. 16.
Cum aff. אֲנִי e classibus suis, vel e navibus eorum,
Ezech. 27. v. 29.

אֲנִי *Ego*, *pronom. primitivum sing. primæ personæ communis*, quod
verbum substantivum sum saepe includit, aut exprimit. *In pausa*
sub א habetur Kamez, אֲנִי, Zach. 7. v. 5. *Plur.* אֲנִי nos,
Jerem. 42. v. 6. *Legendum juxta vocales*, אֲנִי, secundum li-
teras esset, אֲנִי.

אֲנִי *Niph.* אֲנִי Suspiravit, gemit, ingemuit. *Præter.* אֲנִי
suspirabunt, Isa. 24. v. 7. *Imper.* אֲנִי suspira, Ezech.
21. v. 11.

אֲנִי *f.* Suspirium, gemitus, Isa. 35. v. 10. *Cum aff.* אֲנִי ge-
mitus mei, Psal. 102. v. 6. *Plur. cum aff.* אֲנִי gemitus mei,
Thren. 1. v. 22.

אֲנִי *Nos*, *pronom. plur. primæ personæ communis*; *et cum aphe-*
resi אֲנִי, *et in pausa*, אֲנִי.

אֲנִי *Idem pronom. Chald.*, nos, Dau. 3. v. 16.

אֲנִי *Anaharâth, nom. propr. civitatis in Tribu Issachar*, Jos.
19. v. 19.

אֲנִי *Aniâm, nom. propr. viri*, 1. Paral. 7. v. 19.

אֲנִי *Radix inusit. Hebræis; Arab. crassus fuit; et אֲנִי, plum-*
bum, stannum, a crassitie sic dictum, quæ causa est gravi-
tatis ejus. Hinc, ut videtur Joanni Simoni, אֲנִי, quæ dictio
quater occurrat Amos 7. vv. 7. 8. In quem locum Interpretes
variant: Sym. ἀδάμας adamas; Aq. γάρως stannatura, hoc
est, litura ex stanno facta; Hieron., tabescens; Vulg., litus,

trulla; *Pag.* amussis, regula, qua utuntur latomi ad dirigendos muros in edificando; *R. David*, & *alii*, libella, perpendiculum plumbeum, vel, stanneum.

אָנִי Ego, idem ac אֲנִי, *Exod.* 20. v. 2.

אָנָּה Plangere, lugere, mœstum, tristem esse, *Arab.*, gemuit, in *Kat. inusit.* In *Hithp.* אָנָּה לַמְּתָרָה lamentari, plangere, quiritari: *Particip.* אָנָּה לַמְּתָרָה sicut plangentes, quiritantes, *Num.* 11. v. 1. *Fut.* אָנָּה לַמְּתָרָה quiritabitur, *Thren.* 3. v. 39.

אָנָּה *m.* Planctus, mœror, luctus; אָנָּה דֹּלֹרִיס מֵי doloris mei, *Gen.* 35. v. 18., *Deut.* 26. v. 14., *Hof.* 9. v. 4. Sed pierique alii distionem hanc reducunt ad radicem אָנָּה. Vide pag. 16.

אָנָּה *Chald.* illi, isti, *Dan.* 2. v. 44. *Fem.*, אָנָּה istæ, eæ, cæ, *Dan.* 7. v. 17. Nun in fine ad terminationem plur. pertinet.

אָנָּה Adegit, coëgit, urisit, exegit, pressit: *Participium*, אָנָּה אָנָּה nemo erat urgens, *Esth.* 1. v. 8. *Chald.* *Particip.* אָנָּה Premens, negotium facessens, *Dan.* 4. v. 6. *Theod. vertit*, אָנָּה אָנָּה, *Vulg.*, impossibile est (*secretum*).

אָנָּה Spiravit, naribus flavit; & *metaphorice*, iratus fuit. *Fut.* אָנָּה אָנָּה irascatur, *Psal.* 2. v. 12. *Hithp.*, *prat.* אָנָּה אָנָּה ira percitus fuit, vel, iratum se exhibuit, ostendit, *Deut.* 9. v. 8.

אָנָּה *m.* *Chald.*, *emphatice* אָנָּה אָנָּה. *Plur.* אָנָּה אָנָּה, *emphat.*, אָנָּה אָנָּה. *Cum aff.* אָנָּה אָנָּה faciem suam, *Dan.* 2. v. 46., & 3. v. 19.

אָנָּה *m.* Ira; vultus, facies, sic dista, quod ira index sit: & per *synecdochen*, nasus, *Psal.* 115. v. 6. *Cum aff.* אָנָּה אָנָּה in ira tua, *Psal.* 6. v. 2. אָנָּה אָנָּה naso ejus, *Gen.* 24. v. 47. אָנָּה אָנָּה de naso vestro, *Num.* 11. v. 20. *Dagesch* est pro abjecto נ. *Duale* est אָנָּה אָנָּה, facies, vultus, nares, & forma dualis propriè geminas nares notat; & inde ad vultum quoque accomodatur, quod propter marium interfilitum, quasi geminus videatur, unde & אָנָּה אָנָּה, quod quoque vultum significat, plurale tantum est. Hinc iram eadem forma significat: ut, אָנָּה אָנָּה אָנָּה brevis irarum (id est, citò irascens, præceps ira) facit stultitiam, *Prov.* 14. v. 17. אָנָּה אָנָּה longus irarum, id est, tardus ad iram, *Exod.* 34. v. 6. de Deo. *Constr.* אָנָּה אָנָּה. *Cum affix.* אָנָּה אָנָּה in nares ipsius, *Gen.* 2. v. 7.

אָנָּה *f.* *Distio* hæc, quæ duobus tantum locis, videl. *Levit.* 11. v. 19., *Deut.* 14. v. 18. extat, varie ab Interpretibus accipitur. *Hiero-*

Hieronym. sequutus LXX. habet, charadriion, avis species, cui nomen fecerunt ai χαράδριαι, idest hiatus prope amnes, & torrentes, in quibus nidificat haec avis: Aliis est, ardea, milvus iracundus, falco montanus, picus, &c.

אֲנִיָּם *Aniám, nom. propr. filii Semide, 1. Paral. 7. v. 19.*

אֲנָק *Clamavit, exclamavit, cum gemitu propriè, ut sauci. Inf. אֲנָק in clamando, quum clamabit, Ezech. 16. v. 15. Fut. אֲנָק exclamabit, Jer. 51. v. 52. Niph. Partic. וְהִתְאַנְקוּ & qui exclamant, Ezech. 9. v. 4. Inf. הִתְאַנְקוּ clamare, Ezech. 24. v. 17.*

אֲנָקָה *f. Exclamatio, gemitus, Mal. 2. v. 13. Constr. אֲנָקָה מִסִּיר gemitus vini, Psal. 79. v. 11.*

אֲנָקָה *f., unde cum praef. וְהִתְאַנְקָה, Levit. 11. v. 30., ubi tantum extat, LXX., & Vulg. est, mygale, seu mus ataneus. Aliis, attelabus, locustae species sine alis. Bochartus vero arbitratur, esse Heliionis genus ab acerbis aëre sine gemitu sic appellari.*

אֲנָשׁ *Aegrum esse, aegritudine affici: Futurum, אֲנָשׁ & aegritudine afficior, Psal. 69. v. 21. desinent Aleph radicali, & cum Schurek loco Cbolem, & He paragogico: integrum enim esset אֲנָשׁ ut notat Kimchi in Michlol. Niph. Futur. וְאֲנָשׁ & aegritudine confectus fuit, 2. Sam. 12. v. 15; Aliis est, lethaliter aegrotavit.*

אֲנָשׁ *m. Mortiferus, aegerrimus, Jer. 30. v. 15. Femin. אֲנָשָׁה & plaga mea mortifera, Jer. 15. v. 18.*

אֲנָשׁ *Enós, nom. propr. filii Seth, Gen. 4. v. 27.*

אֲנָשׁ *m. Homo, a mortifera aegritudine, in quam post peccatum incidit, sic dictus: Plur. אֲנָשִׁים homines, & specialiter, viri, Num. 13. v. 3. Constr. אֲנָשֵׁי viri, Gen. 17. v. 27. Cum off. אֲנָשֵׁי viri tui, 1. Reg. 10. v. 8.*

אֲנָשׁ *אֲנָשׁ Chald. homo, Dan. 7. vv. 4. 8. quisquam, Dan. 2. v. 10. Plural. אֲנָשִׁי viri, Dan. 4. v. 14.*

אֲנָשִׁים *Quod hic adducunt, vide in אֲנָשִׁים.*

אֲנָתָה *Pronom. Chald., tu; plur. אֲנָתְהוּ vos; venis ab Heb. אֲנָתָה, vide in אֲנָתָה.*

אֲנָתָה *Verbum Chald., sanavit, curavit.*

אֲנָתָה *Asá, nom. propr. virorum, 1. Reg. 15. v. 8., 1. Paral. 3. v. 10., & 9. v. 16.*

הֶדֶן, *Vide in Radice* הֶדֶן.

דֶּדֶן *Inusit. Arab.*, male fecit, affixit. *Unde, ut Guarin videtur*, דֶּדֶן *m.*, וְ plur. cum aff. מִסְתִּיר horrea tua, Deut. 28. v. 8., Prov. 3. v. 10. *Abibetur pro penu*, וְ apotheca quorumlibet fructuum. *Alii vocem derivant a Rad.* דָּוָן ponere.

דֶּן *Inusit*; *Unde* דֶּן *m.*, Gen. 42 v. 4., *Aq. est, casus, exitium, calamitas, infortunium: Vulg.*, malum, ad-
versum: *Aben Esra mortem exponit. Sed latius patere, cla-*
rum est ex Exod. 21. vv. 23. 24. *Nam* וְ dens, וְ oculus, וְ
manns perdita, דֶּן dicitur.

אֶסְנָה Ascená, *nom. propr. viri*, Esd. 2. v. 50.

אֶסְנָפָר Asenaphár, *nom. propr. cujusdam ducis exercitus*, Esd. 4.
v. 10.

אֶסְנֶת Asenéth, *nom. propr. filie Putipharis, uxoris Iosephi*, Gen.
41. v. 50. וְ 46. v. 20.

דָּן *Verbum duas habens significationes sibi fere contrarias: alte-*
ram colligendi, congregandi, recipiendi, eamque pro-
priam, inquit Iohannes Simon, ut Gen. 6. v. 21., Exod. 3. v. 16.,
Num. 19. v. 9. וְ. *alteram auferendi, absumendi, a radicibus co-*
gnatis דָּסָה, *vel* דָּוָה *mutuatistiam, ut* Gen. 30. v. 23., Judic.
18. v. 25. וְ. *Unde se habet, inquit Pagnin; sicut latinum,*
verbum, colligendi, quod videl. nunc in unum contrahere,
nunc abstrahere, seu carptim auferre significat. Sensus autem
ex circumstantia contextus facile deprehenditur. Quomodo a דָּסָה
differat, vide illic. דָּן recipies, auferes, Psal. 104. v. 29.,
absque מ. *In Piel particip.* דָּנָה colligens, Jerem. 9. v. 21.
Sed Num. 10. v. 25., Jos. 6. vv. 9. 12 דָּנָה *quidam exponunt,*
finiens, agmen claudens: Vulg. in Jos. habet, & reliquum vul-
gus. Inde cum aff. מִדָּנָה *agmen vestrum claudens, Isa.* 52.
v. 12. *Peculiaris formæ est plur. cum aff.* מִדָּנָה *colligentes*
illud, Isa. 62. v. 9. *Hithp.* דָּנָה congregavit se.

דָּן דָּן, וְ דָּן *m.* congregatio, collectio, comportatio,
frugum videl. in horrea: Plur. m. מִדָּן concilium, colle-
ctiones, congregationes, collegia: *Fem.* דָּנָה congregatio,
Isa. 24. v. 22. *Plur.* מִדָּן collectiones, collegia; *Sed Vulg.*
est, magistrorum consilium, melius fortasse concilium: Aliis
est, auctores collectionum, Ecclef. 12. v. 11.

דָּדֶן

מְסֻפָּה *m.* Collecta turba, colluvies, וְהַמְסֻפָּה & colluvies, Num. 11. v. 4.

מְסֻפָּה *Chald.* vide in סֻפָּה.

מִסְפָּה *Asúph, nom. propr. virorum*, 1. Paral. 6. v. 39., **ס'** 9. v. 15.

מִסְפָּה *Esphátha, nom. propr. unius e filiis Aman*, Esth. 9. v. 9.

מִסָּר *Ligavit, obligavit, vincivit. Particip. מְסָר Ligans, Gen 49. v. 11. cum paragogico. Particip. praet. הִסָּרִים* *vincit, Eccl. 4. v. 14. contra. pro הִסָּרִים Niph. Imper. הִסָּר* *vincit estote, Gen. 42. v. 16. Futur. יִסָּר vinciatur, vincit* *esto, v. 19.*

מִסָּר, **ס'** *m.* Obligatio, decretum, promissio, juramentum, **ס'** *metaphorice votum, Num. 30. vv. 3. 5. Plural. cum aff. וְמִסָּרֵי & obligationes, vota ejus, Num. 30. vv. 6. 8. 15.*

מִסָּר, **ס'** *m.* Vincit, captivus, Psal. 79. v. 11., Isa. 42. v. 7. *Plur. מִסָּרִים vincit, Psal. 68. v. 7. Construit. מִסָּרֵי, ס' eam aff. מִסָּרֵי vincit tui, Zach. 9. vv. 11. 12.*

מִסָּר *m.* Vinculum, ligamen: unde domus vinculi, carcer, Jerem. 37. v. 15. *Plur. cum aff. בְּמִסָּרָיו vincula ejus, Jud. 15. v. 14. מִסָּרָה f. contrahit pro מִסָּרָה vinculum, Ezech. 20. v. 37.*

מִסָּר *Chald. vinculum, Dan. 4. vv. 12 20. Plur. וְהַמִּסָּרִין & ad vincula, Esr. 7. v. 26. Item: מִסָּר, ס' מִסָּרָה, interdictum, quasi vinculum dictum: Sed Theod., ס' Vulg. est, sententia, decretum, edictum, Dan. 6. vv. 8. 9.*

מִסָּר *Asir, ס' Alér, nom. propr. virorum, Exod. 6. v. 24., 1. Paral. 3. v. 17., ס' 6. v. 22.*

מִסָּרָה *Afarhaddon, ס' Asor Haddan, nom. propr. regis Assyriorum, 2. Reg. 19. v. 37., Esr. 4. v. 2., Isa. 37. v. 38.*

מִסָּרָה *Esthér, nom. propr. mulieris, qua etiam Edissa, vel Hadassa vocabatur, Esth. 2. v. 7.*

מִסָּרָה *m.* *Chald. Lignum, Esra 5. v. 8. Dan. 5. v. 4. idem quod Hebraean מִסָּר, commutato י in ע, quod saepius fit.*

מִסָּרָה, *rad. מִסָּר. Vide supra in rad. מִסָּר, ס' מִסָּרָה, ex infra sub* *rad. מִסָּר.*

מִסָּרָה *Amicivitt, accinxit: Vulg. habet: adstrinxit, constrinxit (operiendo): Pag. superinduit, superextexit; nam semper usurpatur de tunica corpori asfringenda, seu adaptanda.*

Exod. 29. v. 5., Levit. 8. v. 7.

מִדּוֹד *m.* Ephod Erat vestimenti genus, quod vestibus interioribus superinduebatur, adstringebaturque; Ephod propterea a cingendo dictum LXX., *Aq., Theod., Vulg.* quandoque vertunt, superhumeralis: *Alli*, cinctum, amiculum, humeralis, quod humeros tegeret. Duplex autem fuit, unum quo Summus tantum Sacerdos induebatur: aliud, quo utebantur ceteri Sacerdotes, & Levitæ, imo & reges, cum sacris ministrarent, 2. Sam. 5. v. 14. **מִדְּרָה** *f.* amictus, cintura: LXX. *ἐπίμας* superhumeralis: *Vulg.* vestimentum in genere. *Constr.* **מִדְּרָה**, Isa: 30. v. 22. *Cum aff.* **מִדְּרָהּ** amictus ejus, Exod. 39. v. 5.

מִדּוֹד Ephod, *nom. propr. patris Hannel*, Num. 34. v. 23.

מִדְּרָה *Vide in מִדְּרָה.*

מִדְּרָה Coxit.; *proprie panem in furno*, Gen. 19. v. 3. *Particip.*

מִדְּרָה *m.* **מִדְּרָה**, & **מִדְּרָה** coquens, coquus, pistor, Gen. 40. v. 17. *Cum aff.* **מִדְּרָה** pistor eorum, Hos. 7. v. 6. *Plur.* **מִדְּרָה** coqui, pistores, Gen. 40. v. 16. *Plur. fem.* **מִדְּרָה** & in pistrices, in coquas, 1. Sam. 8. v. 13. *Imper.* **מִדְּרָה** coquite, Exod. 16. v. 23. *Futur.* **מִדְּרָה** & coxit eam, 1. Sam. 28. v. 24., quod irregulare est; deficit enim prima radicalis *m.* *Nipb. Futur.* **מִדְּרָה** coquetur, Levit. 6. v. 10. **מִדְּרָה** coquentur, Levit. 23. v. 17. *Inde*, **מִדְּרָה** *m.* coctum, in regimine **מִדְּרָה**, Levit. 2. v. 4. **מִדְּרָה** *f.*, vide supra in **מִדְּרָה**.

מִדְּרָה *m.* **מִדְּרָה**. *Constr.* **מִדְּרָה** Levit. 6. v. 14. *abje-*
cta *m.* *Joannes Simonius refert hoc ad radicem* **מִדְּרָה**.

מִדְּרָה Aphsa, *nom. propr. viri Jemini*, 1. Sam. 9. v. 1.

מִדְּרָה Radix inusita. *Videtur Simonio significasse*, serus, serotinus fuit, & consequenter, tenebrosus fuit; unde Arab., occidit Sol. *Inde sunt*

מִדְּרָה *m.* Caligo, tenebræ, Job. 3. v. 6. **מִדְּרָה** in caligine, Psal. 11. v. 2. **מִדְּרָה** *f.* caligo, Exod. 10. v. 22.

מִדְּרָה *m.* Caliginosus, Amos 5. v. 20. *Plural.* **מִדְּרָה** in caliginibus, hoc est, summâ caligine, Isa. 59. v. 9. *Et* **מִדְּרָה** obscura, idest, latentia, abscondita in terra; Exod. 9. v. 32. *Vulg.* Tarda, serotina semina, idest, nondum exorta.

מִדְּרָה *m.* Caligo, Jos. 14. v. 7., **מִדְּרָה** terra caliginis Domini, idest, maximæ, Jer. 2. v. 31. *Compositum cum nomine Divino* **מִדְּרָה** augende significantis causa: ut & in aliis. *Vide* **מִדְּרָה**

פְּהָלָל Ophlál, *nom. prop. filii Zabab*, 1. Paral. 2. v. 37.

פְּהָלָם Appháim, *nom. propr. filii Nadab*, 1. Paral. 2. v. 30.

פָּן *m. Rota*, Ezech. 1. v. 15. *Constr.* מְרִבְבוֹתָיו. *Plural.* פָּנִים

Ezech. 1. v. 16. *Metaphorice*, tempus opportunum, congruum, פָּן עַל־מַגִּנֵּי הָרָרָר Prov. 25. v. 11., verbum dictum secundum, vel super rotas suas, hoc est, sapienter, & opportune, *Aq. Theod. habent*, *וְיִי אֲפֻזְזִים אוֹרָא* in congruentiis, vel congruentibus ei, hoc est, congruenter: *Vulg.*, in tempore suo. *Metaphora desumpta videtur ab aurigis, qui pro locorum circumstantiis currus industrie moderantur.*

פָּסַח Defuit, defecit, finem, seu terminum habuit, *semper* פָּסַח *tamen intransitive hujus est usus, cum nihil amplius rei superest*, Gen. 47. v. 15. פָּסַח אִם אֲנִי אֲנִי? Psal. 77. v. 9. *Inde*

פָּסַח *m. Finis, terminus, extremitas. Plur.* פָּסַחִים *fines. Constr.* מִן־פָּסַחִים Psal. 2. v. 8. *Duale* פָּסַחִים, *Aq., Sym., Theod., Targum, R. Salomon vertunt talos; qui ita appellantur, quod sint pedum, & corporis humani extremitates.* פָּסַחִים, Ezech. 47. v. 3., *aquæ talorum, idest, aquæ plantas pedum humectantes; sive, aquæ, quæ perveniunt usque ad plantas pedum.* Item פָּסַח *cum prefixo ב* est, in defectu, cum defectu, Job 7. v. 6., Prov. 14. v. 28., Dan. 8. v. 5. *Hinc*, nullus, nemo, Isa. 45. v. 6., & 46. v. 9., Amos 6. v. 10., *Item*, nihilum, nihil, Deut. 32. v. 36., 2. Reg. 14. v. 26., Isa. 34. v. 12., & 41. v. 29., & 45. v. 6., *Item*, gratis, temere, absque causa, Isa. 52. v. 4. *Est etiam particula negativa, non; פָּסַח אִם אֲנִי אֲנִי?* 2. Sam. 9. v. 3. *Est exceptiva, præter, excepto*, Isa. 45. v. 14., & tantummodo, Num. 22. v. 35., & 23. v. 13., *Et interdum simul negationem includit, unde cum aff.* פָּסַחִים *nemo, sive nihil præter me*, Isa. 47. vv. 8. 10., Sophoniz 2. v. 15. *Sæpe hac ipsa alio occurrit sequente כי, & tunc כי פָּסַח est latine, tamen, verumtamen*, Num. 13. v. 28., Deut. 15. v. 4., Jud. 4. v. 9., Amos 9. v. 8., *Et, tamen quia*, 2. Sam. 12. v. 14.

פָּסַח *Inust.* *Hinc*, פָּסַח *m., & in pausa cum præf.* פָּסַחִים, Isa. 41. v. 24. *Hoc in loco, variant Interpretes. Aben Esra, & alii vertunt, ex nihilo; Chald., necquicquam; Vulg.,*
ex

ex eo, quod non est, ita ut **דָּבָר** idem sit atque **דָּבָר** nihil, nihilum, mutato **ד** in **ו**. Sunt, qui **דָּבָר** viperam interpretentur hoc modo: Et opus vestrum, nocentius est, vipera, aut pere viperae. **דָּבָר** f., Job 20. v. 16., Isa. 59. v. 5., LXX., Sym., Theod. est, **ἀσπίς** aspis; Vulg., regulus, et etiam, vipera; Aq., **ἰχιδνα**, id est, vipera. Bechartus autem, arbitrat, viperam fuisse dictam **דָּבָר** a **דָּבַר**, quod est clamare in partu. Id convenit viperae, quae vi parit.

דָּבָר Circumdedit: **רָוַי לְיָצְוֵם** circumdederunt me mala, Psal. 40. v. 13., **וַיִּסְבְּבוּ** circumdederunt me, Psal. 18. v. 5.

וְ Particula Hebraica, et Chaldaica conjunctiva, sive inclusiva, qua videl. antea dictis dicenda includuntur, nempe, &, etiam, Levit. 16. vv. 16. 18., Num. 16. v. 14. Cum particula **וְ**, **וְ־וְ**, in propositione affirmativa notat, quanto magis, Deut. 31. v. 27., 1. Sam. 14. v. 30., &c. Sed in negativa, quanto minus, 1. Reg. 8. v. 27., Ezech. 15. v. 5. &c. Item **וְ־וְ** significat, etiamne? verumne? cur? Gen. 3. v. 1. Interdum utraque particula separatim exponenda est, etiam quando, etiam quia, Ezech. 14. v. 21., Nehem. 9. v. 18. **וְ־וְ** neque, Isa. 40. v. 24., **וְ־וְ** quamvis, quamquam, Levit. 16. v. 44. vide **דָּבָר**.

וְ Sic, ita, Job 24. v. 25., **וְ** nunc; Gen. 27. v. 37., Exod. 33. v. 16. Isa. 19. v. 12., Hose. 13. v. 10. Vide in **דָּבָר**.

דָּבָר *Hisph.* **דָּבָר** Confirmare, corroborare se, fortiter se continere, reprimere se, Gen. 45. v. 1., Isa. 63. v. 15. **דָּבָר** m. Validus, robustus: *Plur.* **דָּבָר** validi, robusti, Job 12. v. 21. Et substantivè **דָּבָר** significat loca, per quae valide decurrunt, vel in quibus continentur aquae, ne exundent, ita Psal. 18. v. 16., et 42. v. 2., et 126. v. 4, Cant. 5. v. 12., Isa. 8. v. 7., Ezech. 6. v. 3., et 31. v. 12., et 32. v. 6., et 34. v. 13, et 35. v. 8., et 36. vv. 4. 6., Joel. 1. v. 20., et 4. v. 18. Hinc LXX. est **χρηάριος** torrens, **ἀγρῶς** emissio, **ἐκφυγῆ** vallis: Aq. vero, **κατὰρροια** defluxus, et **ἐκχυσις** effusio: Sym. **ὄχετος** canalis, alveus, nempe aquarum: *Allis* quandoque est rupes, rivus, fons. *Plur.* in regimine, **דָּבָר** fontes, effusiones maris, 2. Sam. 22. v. 16. Est etiam **דָּבָר** m. m. alitrastis, vis, impetus, rapiditas, Job 6. v. 15., robor,

- robur, firmitas, Job 40. v. 18., *ו* 41. v. 7. *Plur. conftruct.*
 מְפִיקֵי robor, firmitates.
- מִפְּחֵי Aphéc, *nom. propr. urbis in Tribu Aser*, Jud. 1. v. 31.
- מִפְּחֵי Aphéc, *nom. propr. urbis in Tribu Manasse*, Jos. 12. v. 18.,
ו 13. v. 4., *ו* in Tribu Juda, Jos. 15. v. 53., *ו* in Tribu
 Aser, Jos. 19. v. 30., 1. Sam. 4. v. 1., *ו* 29. v. 1., 1. Reg.
 20. v. 30., *quæ urbi Jud. 1. v. 31. dicitur* מִפְּחֵי.
- מֶפֶר m. Cinis, Numer. 19. v. 9. מֶפֶר מֶפֶר pulvis, & ci-
 nis, Gen. 18. v. 27.
- מֶפֶר m. Idem, *juxta quosdam*, 1. Regum 20. vv. 38. 41., *vel*
fascia, velamen, juxta Targum, ו Hebræos, *quasi ex* מֶפֶר
transpositum.
- מִפְּיֹר Ophir, *proprium nomen viri*, Genes. 10. v. 29. *Item re-*
gionis ejusdam Indiæ, auri pretiosi ditissimæ, 1. Reg. 9. v. 28.
quam Josephus lib. 8. cap. 2. dicit olim Sophirum, nunc auream
terram appellari. Bocharto videtur esse Tapobrana. Inde aurum
ophir vel ophirium (vulgo obrizum quasi ophirizum) pro Au-
ro præstantissimo sumitur, Job. 22. v. 24., 1. Paral. 29. v. 4.
Vide זָהָב.
- מִפְּיֹן m. Ferculum, *hoc est*, sella, lectica, *qua sponsæ vehē-*
bantur: Aliis est thronus, thalamus, cubile, lectus nuptia-
lis, sic dictus ob fecunditatem, a rad. פָּרָה fructificavit.
- מִפְּרִיִם, *in pausa* מִפְּרִיִם Ephraim, *nom. propr. secundi filii Jo-*
sephi, Gen. 41. v. 52., 1. Paral. 6. v. 66. *Ab eo nom. accepit*
Tribus Ephraim, imo ו decem Tribus, *quæ a Juda descenderunt*,
 1. Reg. 11. v. 26., Isa. 7. v. 2., *ו* 9. v. 9., Qsc. 5. v. 5.,
 Psal. 60. v. 9., *ו* 78. v. 67., *ו* 108. v. 9. Item est nom. mon-
tis inter Jerichuntem, ו Ierosolymam, Jos. 16. v. 4., *ו* 17.
 v. 10. Est etiam nom. Saltus in Tribu Gad, 2. Sam. 18. v. 6.
Etyim., frugifer, aut crescens, a פָּרָה fructificavit, crevit.
- מִפְּרָזִי Apherazi, *nom. propr. populi*, Eisd. 4. v. 9.
- מִפְּרָסִי Aphasachæi, *nom. propr. populi*, Eisd. 5. v. 6., *ו*
 6. v. 6.
- מִפְּרָסִי Aphasathachæi, *nom. propr. populi, quem, uti ו* duos
precedentes, in Samaria transtulit Asenaphar, Eisd. 4. v. 9.
- מִפְּרָה, *ו* מִפְּרָה, Ephrât, *ו* Ephrâtha, *nom. propr. mulieris*,
 1. Paral. 2. v. 19., *ו* 4. v. 4. Est etiam nom. propr. urbis in Tribu
 Juda, Gen. 35. v. 16., *ו* 48. v. 7., 1. Paral. 2. v. 24.
- מִפְּרָה

עֶפְרַתָּה Ephrathæus, *nom. com. viri*, vel de Tribu Ephraim, Jud. 12. v. 5., 1. Reg. 11. v. 26., vel de Ephrata, sive Bethlehem, 1. Sam. 17. v. 12.

עֲתָנָה Chald. occurrit, Esdr. 4. v. 13., LXX. ἐστὶ καὶ αὐτὸ, & hoc: *Vulg.*, & usque ad: *R. Salom.* & tributum; *Aben Esra*, & redditus annuus: *Alibi* vero, & thesaurus, & ærarium, quasi a voce græca ἀπορία abundantia, copia, opes.

עֲשָׂבֹן Esbôn, vel Elebôn, *nom. propr. virorum*, Gen. 46. v. 16., 1. Paral. 7. v. 7.

עָצָה Reponere, seponere, reservare: *Præter.* עָצָה seposui - תי, Genes. 27. v. 36. *Niph.* præter. עָצָה angustum, contractum fuit, quasi separatum & sepositum in se, Ezech. 42. v. 6. *Hunc locum Hieron.*, & *Vulg.* vertunt, eminebant.

עָצָה Apud, juxta, penes, prope: עָצָה de apud, id est, de latere, 1. Sam. 20. v. 41. *Cum affix.* עָצָה Apud me, עָצָה de apud eum, ab ipso, 1. Reg. 20. v. 36.

עָצָה Afél, *nom. propr. viri*, 1. Paral. 8. v. 37., & 9. vv. 43. 44.

עָצָה m. Ala, axilla, quasi juxta, vel ad latus posita: *Cum* הַיְּמִינִי locali, עָצָה ad alam usque, id est, pteromata ædificii, ab alarum similitudine sic dicta, Ezech. 41. v. 8. ubi *Vulg.* habet spatium. *Plur. constr.* עָצָה, Ezech. 13. v. 18., axillæ; Sed LXX. est ἀγκύρας; *Vulg.*, cubitus. *Plur. f.* עָצָה, Jerem. 38. v. 12., axillæ. *Theod.* habet, ἀγκύρας; *Vulg.*, cubiti.

עָצָה m. p. Selecti, optimates, magnates, quasi sepositi dicti; *Constr.* עָצָה & in selectos, Exod. 24. v. 11. *Cum aff.* עָצָה & ex selectis, vel optimatibus ejus, Jesa. 41. v. 9. *Hunc locum LXX.* vertunt, & ex speculis ejus, hoc est, extremitatibus: *Sym.*, & ex cubitis ejus: *Vulg.*, & a longinquis ejus.

עָצָה Afaliá, *nom. propr. patris Saphan scribæ*, 2. Reg. 22. v. 31.

עָצָה Asóm, *nom. propr. virorum*, 1. Paral. 2. v. 15. 25.

עָצָה Recondidit, reposuit in thesaurum, thesaurum collegit, vel fecit *Niph. futur.* עָצָה in thesaurum reponetur, Jesa. 23. v. 18. *Hiph. futur.* עָצָה & thesaurarios constitutam, Neh. 13. v. 13. pro עָצָה.

עָצָה m. Thesaurus, Malach. 3. v. 10. *Constr.* עָצָה Jos. 6. v. 19.

עָצָה Thesaurus ejus, Jesa. 33. v. 6; *Plural.* עָצָה thesauri, Neh. 13. v. 13.

עָצָה

מִצֵּר E'ser, *nom. propr. filii Seir Horrei*, Gen. 36. v. 21.

קַפְרֵי *inust.* Inde קַפְרֵי m. Deut. 14. v. 5., rupicapra, *sive* hircus sylvestris, *ita etiam Kimchius*: R. Sal. vertit, ibicem; LXX., *et Vulg. explicat* τραγίλαφον, tragelaphum, *hoc est* hirco-cervum; animal, quod facie, *et* cornibus est hircus; magnitudine vero, *et* pilo cervus, quem Plin. lib. 8. cap. 1., *et alii veteres describunt*. Bochartus arbitratur, קַפְרֵי esse ab קַפַּר, id est, clamaré, quia capræ sunt clamosum pecus.

מִר; Vide in מִר.

מִרְמֵל Vide infra post מִרְמֵל.

מִרְמֵ ארָא, *nom. propr. filii Jesber*, 1. Paral. 7. v. 38.

מִרְבֵּ Infidiatu est: Confruitur cum dativo, *et* præp. מִל, על, *et* Præc. מִרְבֵּ & infidiatu fuerit, Deut. 19. v. 11. *et* Fib. particlp. מִרְבֵּי studiose infidiantes, Judic. 9. v. 27. *Hiph. futur.* מִרְבֵּ & infidias posuit, 1. Sam. 15. v. 5. *pro* מִרְבֵּ, *ut Kimchio placet*.

מִרְבֵּ, *et* מִרְבֵּ Infidie, infidiarum locus, latibulum, Job 37. v. 8. *et* in pausa מִרְבֵּ, Job. 37. v. 8. *Cum affix.* מִרְבֵּ in infidiis suis, Hos. 7. v. 6.

מִרְבֵּ ארָאב, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 52. מִרְבֵּמֵל, Osee 10. v. 14., Arbel, *nom. propr. viri, quem Hieron. putat eundem esse ac Jerobaal, Aliis est* מִרְבֵּ, *qui vicius est a Salmana, quo tempore vaticinabatur Osee*.

מִרְבֵּ f. Specus, cataraeta, foramen, fenestra, *per quam prospicitur ad infidiandum: metaphoricè* caminus, fumarium: מִרְבֵּ de camino, Hos. 13. v. 3. *Plural.* מִרְבֵּ cataraetæ, speculæ, fenestræ, 2. Reg. 7. v. 19. *Cum aff.* מִרְבֵּ ad fenestras suas, Ier. 60. v. 8.

מִרְבֵּ f. pl. Cataraetæ, *sive* obices, Isa. 25. v. 11., *ex absoluta forma* מִרְבֵּ, *et* sing. מִרְבֵּ *Sed hic variant alii Interpretes: Vulg. sunt*, allisiones; *Aliis sunt*, cubiti, axillæ, flexiones; *Poss vero exponit*, infidias, *a radice* מִרְבֵּ; *Joan. Simon vertit*, robora, *a radice Arab.* מִרְבֵּ constrinxit, firmavit: *Sed* מִרְבֵּ Arabóth, 1. Reg. 4. v. 10., *est* *nom. propr.*

מִרְבֵּ m. Infidie, infidiarum locus, Jud. 9. v. 35. *Constr.* מִרְבֵּ in infidiis, *vel* infidiarum loco, specu, Psal. 10. v. 8.

מִרְבֵּ Locusta, *vide sub rad.* מִרְבֵּ.

מִרְבֵּ Arbí, *nom. propr. loci in Tribu Benjamin*, 2. Sam. 23. v. 35.

מִרְבֵּ

- מִרְבַּע Arbée, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Gen. 23. v. 2.
- מִרְגָּב Textuit attextuit: *Part. מִרְגָּב textens, & textor*, Exod. 28. v. 32. *Plural. מִרְגָּבִים textentes*, Ies. 9. v. 9. *Femini. מִרְגָּבִית textentes*, 2. Reg. 23. v. 7.
- מִרְגָּב Textura, radius textoris, Job. 7. v. 6., Jud. 16. v. 14.
- מִרְגָּב Argób, *nom. propr. regionis Basanitidis*, Deut. 3. v. 13., 1. Reg. 4. v. 13., 2. Reg. 15. v. 25.
- מִרְגָּמָה Chald. Purpura, Daniel. 5. v. 7. *Et Hebraicè, מִרְגָּמָה*, 2. Paral. 2. v. 6.
- מִרְקָא m. Arca, capsula: *מִרְקָא בְּמִרְקָא ponetis in capsula*, 1. Sam. 6. v. 8.
- מִרְקָא m. Purpura, purpureum, Exod. 25. v. 4. *Idem quod מִרְגָּב, quod præcedit.*
- מִרְדָּ, מִרְדָּ In pausa מִרְדָּ Aréd, Gen. 46. v. 21., מִרְדָּ Heréd, Num. 25. v. 40., *nom. propr. virorum.*
- מִרְדָּ, Hebr. Arvad, *Vulg.*, Aradius, *nom. propr. civitatis ab Arvado, vel Aradio edificatæ*, Ezech. 27. v. 8.
- מִרְדָּ, & מִרְדָּ Arod, מִרְדָּ Arodì, *nom. propr. filii Gad, ex quo familia Aroditarum*, Gen. 46. v. 16, Num. 26. v. 17.
- מִרְדָּ, Hebr. Arvadhi, *Vulg.*, Aradius, *nom. propr. posterorum Arod, vel incolarum civitatis, aut regionis מִרְדָּ.*
- מִרְדֹּן Ardón, *nom. propr. filii Caleb ex Azuba uxore*, 1. Paral. 2. v. 18.
- מִרְדִּי Hereditæ, *nom. commune posteris מִרְדִּי*, Num. 26. v. 40.
- מִרְחָ Carpsit, decerpfit, collegit, avulsit, *proprie fructus.*
מִרְחָ Præter. מִרְחָ decerpfi, *juxta Vulg.*, messui, Cant. 5. v. 2., & מִרְחָ & carpunt, *vel juxta Vulg.*, & vindemiant eam, Psal. 80. v. 13. מִרְחָ, מִרְחָ, מִרְחָ *vide in מִרְחָ.*
- מִרְחָ Chald., Ecce, Dan. 7. v. 2. *Idem est atque מִרְחָ, mutatis litteris ל מִרְחָ.*
- מִרְחָ m. Leo: *Quidam ab radice מִרְחָ vocem hanc derivant. Sed Bocharto distul videtur a מִרְחָ vidit, ut מִרְחָ sit pro מִרְחָ, sicut מִרְחָ pro מִרְחָ: est enim animal acutum cernens; unde מִרְחָ Græci volunt, λέων, leonem, dici a λέω, vel λέω video; Arabicè etiam leo vocatur mubār, idest videns. Cum præf. כ habente sub se pathach, מִרְחָ sicut leo, Num. 24. v. 9., Ezech. 22. v. 25. Et cum kametz sub כ, מִרְחָ, Psal. 22. v. 17., מִרְחָ Isa. 38. v. 13. At in Psal. 22. mendum est pro מִרְחָ, aut מִרְחָ*

בָּמָרָה ut Esd. 10. v. 44. legitur בָּמָרָה pro בָּמָרָה Nam Massora ad בָּמָרָה nosat, duo esse ab initio cum Kametz. Et in duplici significatione, nempe Isa. 38. v. 13., ubi vox illa certo significat leonem; ergo in Psal. 22. aliam significationem obtinet, quæ alia non potest esse, quam בָּמָרָה, nempe foderunt, ut ipsa etiam Massora nosat in caput 24. v. 9. Num. Sic et R. Jacob collector Massoræ in ordine מר scribit, se in quibusdam correctis exemplaribus invenisse בָּמָרָה. Id quod confirmant veteres; nam LXX. vertunt ὠρυζαν, Chald. נָכְרִין foderunt, perforarunt, quibus plane consentiunt Syriaca, Arabica, Ætiopica versiones. Ag. habet ὠρυζαν sædaturæ, et S. Hieron. fixerunt. Porro בָּמָרָה erit vel ab inussit. rad. כור, vel a כָּרָא fodit, cum מ abundante. ut putat Pagnini, vel quiescente, ut קָאם reperitur pro קָאם, aleph pro vau posito. Plur. מָרָיִם, 1. Reg. 10. v. 20., et ex termin. fem., מָרִיחַ, ibidem v. 19., leones. מָרִיחַ, et desolatio, מָרִיחַ, LXX., Vulg., et alii vertunt, Ariel, resenta nempe voce Hebraica, quæ componitur ex מָרִי leo, et מֵא Deus, vel potens; unde מָרִיחַ est leo Dei, quasi leo fortissimus. Id nominis מָרִיחַ figurate tribuitur altari, Ezech. 43. vv. 15. 16., adeoque templo, et urbi Jerusalem, Isa. 29. vv. 1. 2. 7., nisi fallor, inquit Bochartus, propter altare, cuius ignis perpetuo accensus holocausta, leonis instar, vorabat, et consumebat. Fuit etiam מָרִיחַ cognomentum virorum fortium in terra Moab, 2. Sam 23. v. 20., 1. Paral. 11. v. 22. Et hinc fortasse cum affix. מָרָאִים viri fortes eorum, Isa. 33. v. 7. Sed Hebræi, teste Hieron. comm. in hunc locum, intelligunt angelos, sive legatos: Sym., Ag., et Theod. vertunt, videbor, apparebo eis; legebant enim divisim ita, מָרָא לָהֶם: Hieron., atque Vulg. habent, videntes; respexerunt siquidem ad verbum מָרָא vidit. Cum præfix. מָרָאִים, et mendoſe, ut videtur, מָרָאִים, Ezech. 43. v. 15.

מָרִיחַ Ariel, nom. propr. viri, Esdr. 8. v. 16.

מָרִיחַ Areli, nom. propr. filii Gad, Gen. 46. v. 16., Num. 26. v. 17.

מָרָה m., Heb., et Chald., leo, Gen. 49. v. 9. Plur. מָרָה leones Dan. 6. v. 8., ubi ה mutatur in ו.

מָרָה f. Præsepe, stabulum, ab rad. מָרָה dīnam, quod jumenta in eo pabulum carpant, mutato ה in ו. Plur. מָרָה, 2. Paral.

31. v. 28. *Constr.* מְרוֹת, 1. Reg. 5. v. 6. *Et mutato* ו in י, מְרוֹת, 2. Paral. 9. v. 25. *Item semel occurrit forma plur. f. cum praefix.* מְרוֹת, מְרוֹת, *resch*, ו *vau transmutatis*, 2. Paral. 31. v. 28., per stabula: *Bocharto*, ו *aliis sunt septa*, loculi, sive stationes jumentorum in stabulo.
- מְרוֹן, מְרוֹן *com.* Arca, scrinium, marsupium, locus, feretrum, capsula, capsula, Gen. 50. v. 26., Exod. 25. vv. 14. 15. 16. 21. *In regim.* מְרוֹן, Exod. 25. vv. 10. 22. *Distinctio* haec quibusdam derivanda videtur ab מְרוֹן collegit, cum terminatione ון augmentativa, quia in arcam res colliguntur: *Alii contra arbitrantur*, Nun esse radicale; unde referunt ad מְרוֹן, de quo infra.
- מְרוֹ Arab. firmus, stabilis fuit, specialiter radicibus in terram firmiter defixis. Inde est, inquit Joan. Simon, partic. Pabul, מְרוֹ firmatus; plur. מְרוֹנים firmati, Ezech. 37. v. 24., *In hoc tamen loco LXX. habent*, cypressina, *Vulg. vero*, cedros.
- מְרוֹ *m.* Cedrus, a firmitate, ו *habilitate radicum*, ut videtur *Simoni in Lex.* Cum aff. מְרוֹ cedrus ejus, Soph. 3. v. 14., *deficiente Mappik.* Plur. מְרוֹנים Psal. 29. v. 5. *Constr.* מְרוֹ, Jud. 9. v. 15. *Cum aff.* מְרוֹיה Jerem. 22. v. 7. *Per metonymiam sumitur haec ipsa distinctio pro tabulato cedrino*, 1. Reg. 6. v. 18., 1. Paral. 17. v. 1.
- מְרוֹ Iter fecit: *Prater.* מְרוֹ & iter faciet, Job 34. v. 8. מְרוֹ proficiscens, viator, Jud. 19. v. 17. *Plur.* מְרוֹים Jer. 9. v. 1.
- מְרוֹ *f.* Iter, via, semita: *metaphoricè* consuetudo, Gen. 18. v. 11. *Cum aff.* מְרוֹי iter meum, Psal. 139. v. 3. *Plur.* מְרוֹים via, Jud. 5. v. 6. *Constr.* מְרוֹים Psal. 8. v. 9. מְרוֹים *vide max:* *Cum aff.* מְרוֹים vias ejus, Prov. 22. v. 25. *sc.* מְרוֹים semitae, ו *Chald.* מְרוֹים via ejus, Dan. 4. v. 34. וְכָל-מְרוֹתָהָ & omnes viae tuae, Dan. 5. v. 23.
- מְרוֹ Arcé, vel Arcá, *nom. propr. filii Olla*, 1. Paral. 7. v. 39., Esdr. 2. v. 5., Nehem. 6. v. 18.
- מְרוֹ *f.* Comitatus, turma, cohors commeantium: *Constr.* מְרוֹ, Gen. 37. v. 25. *Plur.* מְרוֹים cætus commeantes, Jesa. 21. v. 13.
- מְרוֹ *f.* Viaticum, cibarium itineris, *quasi itinerarium dicas*, Jer. 40. v. 5. מְרוֹ מְרוֹי cibarium ejus cibarium jube est, Jer. 52. v. 34. *ubi Constructum* ו *Affixum* est.

אֲרִידָאִי Aridái, *nom. propr. unius e filiis Aman*, Esth. 9. v. 9.
 אֲרִידָתָא Aridátha, *nom. propr. alterius filiorum Aman*, Esth.
 9. v. 8.

אֲרִיֶּה Arië. *nom. propr. viri*, vel, ut quidam volunt, loci, 2.
 Reg. 15. v. 25.

אֲרִיּוֹחַ Arióch, *nom. propr. regis Ponti*, Gen. 14. v. 1.

אֲרַךְ Prolongari, produci, prorogari : *Præter.* אֲרַכְךָ pro-
 rogati essent ei, Gen. 26. v. 8., Ezech. 12. v. 22. *Fu-*
tur. וַתִּמְאַרְכֵנָה & prolongabantur, Ezech. 31. v. 5. *Hiph.* וַתִּמְאַרְכֵנָה
 prolongavit, prorogavit, produxit, protraxit, distulit : *U*
intransitive prolongari, ut Deut. 5. v. 16.

אֲרַחַל Chald. Prolongavit, *U intransitive*, prolongatus est. *Part.*
 פֶּאֱרַחַל, אֲרַחַל, quod Sim. in Lem. versis, prolongatúm, item,
 promulgandum, tardandum, longius differendum. Sed aliis
 est, decens, conveniens, fas, licitum esse. Unde cum nega-
 tione, לֹא־אֲרַחַל, Eldr. 4. v. 14., LXX. vertunt, οὐκ ἔστι non
 licet : *Vulg.* nefas ducimus : Alii, non convenit.

אֲרָךְ m. Prorogatio, longitudo, sive rei, sive temporis. Et ad-
 jective, longus : Unde frequentissima phrasis, אֲרָךְ מַחֲסִיךְ lon-
 gus ira, idest, tardus ad iram, longanimis, Exod. 34. v. 6.,
 אֲרָךְ־רוּחַ longus spiritu, idest, longanimis, Eccles. 7. v. 8.,
 אֲרָךְ־אֵל longus ala, alatissima, Ezech. 17. v. 3.

אֲרָחַ Arách, *nom. propr. civitatis in terra Sennaar*, Gen. 10.
 v. 10.

אֲרָךְ m. Longitudo, Gen. 6. v. 15. Cum aff. אֲרָכּוֹ longitudo ejus,
 Exod. 25. v. 10.

אֲרָכָא Chald., Prolongatio, prorogatio, Dan. 4. v. 24. *Vulg.* ver-
 baliter accepit; habet enim, ignoscet.

אֲרָכָא Idem, Dan. 7. v. 12. Quo in loco *Vulg.* habet, tempora.

אֲרָכָא Legitur Job 11. v. 9. אֲרָכָא longè, μακρότερος, *Vulg.*,
 longior. Alii vertunt, longum, diuturnum, diutinum, 2.
 Sam. 3. v. 1., ubi *Vulg.* habet, longa (concertatio).

אֲרָכָא f. Sanitas, curatio, longitudo, prolongatio, אֲרָכָא
 still., cicatricis obductio, sic etiam interdum habet *Vulgat.*
 Constr. אֲרָכָא, Jerem. 8. v. 22. Cum aff. וַתִּמְאַרְכֵנָה & sanitas tua.
 Isai 58. v. 8. Eadem vox metaphorice significat murorum refrau-
 rationem. Nehem. 4. v. 1., 1. Paral. 24. v. 13.

אֲרָכָא, אֲרָכָא, אֲרָכָא, f. Chald. vide in רכב.

אַרְחֻזִּי Archuzi, *m. plur. Chald. emphat.*, Esdr. 4. v. 9., *nom. propr. populi.*

אִשְׁכִּי Aſchí, *nom propr. urbis in Tribu Ephraim*, Jos. 16. v. 2.,
2. Sam. 15. v. 32.

אַסָם *Asám, nom. propr. filii Sem, a quo regio appellata Aramía, Syria, ad Orientem Judæe sita.* Gen. 10. v. 22. *Hinc* **אַרָם** *Syris, Gen. 22. v. 21., 2. Sam. 8. v. 5., & 10. v. 6., אַרָמִים Asamæus, Syris: Plur. אַרְמִים, 2. Reg. cap. 8. v. 29., & 16. v. 6. Fem. אַרְמִיָּה Asamea, Syria, 1. Paral. 7. v. 14. אַרְמִיָּה Asamice, Syriace, 2. Reg. 18. v. 26. Est etiam אַרָם nom. urbis, vel loci, unde adductus est Balaam à Balæ, Num. 23. v. 7., ubi LXX. habent Μεσοποταμία Mesopotamia, hoc est, interamnis, quæ est Euphratem inter & Tigridem. Item nom. propr. clivatis dimidia Tribus Manasse trans Jordanem, 1. Paral. 2. v. 23., quæ alibi dicitur Asan: Nom. tandem propr. filii Sumer, 1. Paral. 7. v. 34. אַרָם נָהָרִים Arám sive Sysia duorum fluviosum, vel inter duo flumina, Deut. 23. v. 5. Ubi LXX., & Vulg. habent Mesopotamia.*

מֶלֶךְ c. Palatium valde excelsum, arx, 1. Reg. 16. v. 18. *Hinc*,
 מֶלֶךְ ad palatium, Amos 4. v. 3. *cum* הֵּן loco מ. *Plur.*
 מֶלֶךְ palatia, Amos 1. v. 4. *Cum aff.* וְאַרְמוֹתָיו & palatia
 ejus, Amos 6. v. 8. *Hinc etiam, juxta quosdam*, בְּאַרְמוֹתָיו
 in palatiis ejus, Jesa. 13. v. 12. *per commutationem* וְלִי
 ut supra fuit in Chaldaicis, מֶלֶךְ וְלִי: vel, in viduatis pa-
 latii ejus, ut significationem habeat ab מֶלֶךְ.

אַרְמוֹנִי Armoni, nom. propr. filli Saulis ex Respha; 2. Sam. 21.
vers. 8.

יָמֵי אֲשָׁן, *nom. propr. virorum*, Gen. 36. v. 28. , 1. Paral. 1. v. 42. , *ibid.* 2. v. 25.

מֵרֶן *m. Oinus; sed Vulg., quem sequuntur Bochartus, aliiq; est,*
pinus, vel pini species, Isa. 44. v. 14. Quod vero hinc non
nulli derivant, vldel. מֵרֶן, מֵרֶן, vel מֵרֶן, vide pag. 64.

אֲשָׁן *Asán*, *nom. propr. filii Jerameel*, 1. Paral. 2. v. 25.

sem. Lepus, Levit. 11. v. 6. Nonnulli vocem hanc deri-
vant ex מֶרֶב infidiat, quod ille sit venatorum infideli exp-
osus.

אֶרְנוֹן Arnón, nom. propr., I. *torrentis*, seu *fluvii Moabitarum*,
Numb. 21. v. 14., II. *rupis excelsae in finibus Amorrhæorum*, &
Moab-

Moabitarum, Deut. 2. v. 36., Jos. 12. v. 1., *ו* 13. v. 9., Jud. 11. v. 13.; III. *civitatis eorumdem*, Num. 21. v. 24., Jos. 12. v. 1.

אַרְנָן Arnán, *nom. propr. filii Rabbaje*, 1. Paral. 3. v. 21. *Et אֲרֻנָן* Ornán, 1. Paral. 21. v. 18., *nom. propr. viri, qui* 2. Sam. 24. vv. 16: 20. *dicitur אֲרֻנָה*.

אַרִיסִי Arisái, *nom. prour. unius e filiis Aman*, Esth. 9. v. 9.

אַרְעַ Chald. terra, *mutato א in ע*. In statu *emphat.* *אַרְעָא*, Jerem. 10. v. 11., Dan. 2. vv. 35. 39., *ו* 3. v. 31. *Sed אֲרַעַ*, *que occurrit* Dan. cap. 2. *in fine v. 39. varie accipitur*. Theod., *ו* Vulg. *vertunt*; minus; *Alii*, inferius, infra, id est, demissius, ac humilior. *Juxta Musorethas legendum*, *אַרְעַ*.

אַרְעִית f. Chald., *unde cum prefix.* *לְאַרְעִית*, Dan. 6. v. 25. *Ubi Theod. habet* *אִס דֵּי אֲרָאס*, Vulg., *ו* *alii*, usque ad pavimentum; *Alii* denique, ad imum, infimum.

אַרְפָּד Arphád, *nom. propr. insule, al. civitatis in Phœnicia sitæ non longe a Damasco*. Isa. 10. v. 9., 2. Reg. 18. v. 34., Jerem. 49. v. 23.

אַרְפַּחְשָׁד Arphaxád, *nom. propr. filii Sem*. Gen. 10. v. 21.

אַרְץ c. *sed f. sepius*, Terra, *tam habitabilis, quam inhabitabilis*. *Quidam deducunt à אָרָץ, a terendo, quod ab incolis suis teratur, ו* *calceatur, ut ו* *latine à terendo dictam solent*, Gen. 1. v. 10. *Cum ה* *לְאָרֶץ*, *terram* *versus*, *in terram, vel regionem*, Gen. 12. v. 5. *Cum articulo ה* *ab initio א* *semper est Cum Kametz; ut, הָאָרֶץ*. *Cum affix.* *אַרְצוֹ* *terra ejus*, *אַרְצָה* *terra tua*, *אַרְצָם* *terra eorum*: *Plur.* *אַרְצוֹת* *terrarum*, Jer. 28. v. 8. *Constr.* *אַרְצוֹת* *Psal.* 105. v. 44. *Metonymice אָרֶץ* *sumitur pro terra incolis ut*, Gen. 6. vv. 11. 12., *per synecdochen autem pro regione, provincia, sive terræ parte, ut* Gen. 13. v. 6.

אַרְסָא Arsá, *nom. propr. præfili Tharse*, 1. Reg. 16. v. 9.

אַרְקָא Chald. Terra; *וְאַרְקָא* *cælum & terram*, Jer. 10. v. 11. *Quibusdam dictio hæc videtur eadem, ac אֲרַעַ*, *mutato א in פ*.

אַרַר Maledixit, execratus est, *Construitur cum accusativo, ut* Malach. 2. vers. 2. *Imperat.* *אַרַר לִי* *maledic mihi*, Num. 22. v. 6., *cum dativo pleonastice*, *אַרַר מֵאֲדָמָה* *maledicite*, Jud.

5. v. 23. *Nipb. Partictp. Plurale*, נִמְרִים maledicti; Mal. 3. v. 9., *quod tamen propter Tere potius ad נִמְרָא reducendum*. *Pib. Præter.* נִמְרָה maledictam reddidit eam, Gen. 5. v. 29. *Partictp.* נִמְרִים maledictionem afferentes, Num. 5. v. 18. *Hophal Futur.* נִמְרָא maledictus erit. Num. 22. v. 6.

נִמְרָא Ararat, Isa. 37. v. 38. *sed hæc eadem vox*, cap. 8. Gen. v. 4., *Aq., Sym., Theod. est A'pussia; Vulg. Armenia; Et* 2. Reg. 19. v. 37. נִמְרָא נִמְרָא terra Armeniorum. *Ex quo patet, inquit Guarin in Lem., נִמְרָא ipsam esse Armeniam.*

נִמְרָא Ararites, *vertit Vulg* 1. Sam. 23. v. 33., *Et Ararites, 1. Paral.* 11. v. 33. 34., *nom. propr. loci, aut familie, unde oriundi erant Aiam, Et Jonatan.*

נִמְרָא f. Maledictio, Deut. 28. v. 20. *Confir.* נִמְרָא Prov. 3. v. 33. *Plur.* נִמְרָא maledictiones, Proverb. 28. v. 27. *Maledictio est subversio, Et defectus benedictionis, sive boni. Inde Hebræi quandoque נִמְרָא defectum, diminutionem, penuriam, explicant, ut Deut. 28. v. 20., Malach. 3. v. 9., ubi Et Vulg. latina reddit famem, egestatem, Sic, Et Græci in Deuter. נִמְרָא egestatem.*

נִמְרָא *Rad. inuist, נִמְרָא f., unde cum præfix.* נִמְרָא, Psal. 21. v. 3. *ubi LXX. Vatic. habent, נִמְרָא supplicatio, oratio; Hieron., Vulg. Lat. est, voluntas; Joan. Simoni videtur vertendum, petitem, expetitem, a rad. Arab. נִמְרָא; Aliis tandem est, pronuntiatum, eloquium, declaratio.*

נִמְרָא *Pib.* Desponsavit: Deut. 20. v. 7. נִמְרָא desponsavi, 2. Sam. 3. v. 14. *Futur.* נִמְרָא desponsabis, Deut. 28. v. 30. *Pyb. Præter.* נִמְרָא desponsata, Deut. 22. v. 28.

נִמְרָא, Esdr. 7. v. 21, 8. v. 1., *Et, Et cum loco* נִמְרָא, Esdr. 4. v. 7., *Vulg. ubique vertit, Artaxerxes, nomen regibus Persarum commune, ut eruditis non paucis videtur.*

נִמְרָא *c. sed f. sepius, Ignis, Gen. 15. v. 17. Cum aff.* נִמְרָא ignem suum, Deut. 4. v. 36. *Utroque genere usurpatur, Job* 20. v. 26.

נִמְרָא *Vide in נִמְרָא.*

נִמְרָא *Chald.* Ignis, Dan. 7. v. 11. נִמְרָא *vide in נִמְרָא.*

נִמְרָא Asbel, *nom. propr. filii Benjamin, Gen. 46. v. 21., qui dicitur Jadiel, 1. Paral. 7. v. 6.*

נִמְרָא

אַשְׁבֵּל Asbelitz, *nom. gentile posterorum Asbel*, Num. 26. v. 38.
אֶלְבָּן Elebân, *nom. propr. filii Dison*, Gen. 36. v. 26.
אֶשְׁבָּל Esbâal, *nom. propr. filii Saülis*, 1. Paral. 8. v. 33., &
 9. v. 39.

אֶשֶׁר Radix Hebr. *inufit.*, Chald. vero, & Syr. est, Fudit,
 effudit. Hinc **אֶשֶׁר** m. effusio, decursus, alveus aqua-
 rum, & juxta Vulg., scopulus, Num. 21. v. 15. **אֶשְׁרָה** f.,
 unde plur., **אֶשְׁרוֹת**, Jos. 10. v. 40., & 12. v. 8. *Constr.* **אֶשְׁרָהּ**,
 vel **אֶשְׁרוֹתָ**, Deut. 3. v. 17., & 4. v. 49., Jos. 12. v. 3., & 13.
 v. 20. LXX. voces has quasi nomina propria regionis, aut urbis
 acceperunt; habent enim **Ἀσδὸθ**: Vulg. autem illas ipsas par-
 tim interpretatur, radices (montium), partim LXX. sequutus
 vertit, Asedoth; Sed Aquila in cap. 3. Deut. v. 17. translu-
 tulit, **κατάχυσος** effusio; sic etiam alii, præcipue recentiores,
 qui præterea vertunt, decursus, loca declivia, declivitates,
 radices (montium), per quas decurrunt aquæ.

אֶשְׁדֹּד Afdod, & juxta Vulg., Azotus, *nom. propr. urbis Philli-
 ſtinorum*, Jos. 11. v. 22. Inde **אֶזְרוֹתֵי** Azotius, *nom. gentile*.
 Et **אֶזְרוֹרִית**, plur. fem., Azotidæ, sive Afdodæ, Aucti mu-
 lieres, Nehem. 13. v. 23. Et **אֶזְרוֹתֵי** Azotice, sive Afdodi-
 cæ, Afdodæ, *ikidem* v. 24.

אֶשֶׁרֶת Deuteron. 33. v. 2., vox composita, inquit Guarin, ex **אֵשׁ**
 ignis, & **חֵן** lex; unde est, lex ignis, sive iguica. In accu-
 ratissimis codicibus vox eadem reperitur scripta non conjunctim,
 sed divisim ita, **חֵן אֶשֶׁר**.

אֶשֶׁן Hebr. *inufit.* **אֶשֶׁן** f., unde plur. cum aff. **אֶשְׁתֵּי**, Je-
 r. rem. 50. v. 15. Ubi LXX. habent, **ἰσάλας αὐτῆς** pro-
 pugnacula ejus; Vulg. autem, & alii, fundamenta ejus.

אֶשֶׁן Vide in **אֵשׁ**.

אֶשֶׁן m. Ignitum, idest sacrificium igne comburendum, quasi sit
 ab **אֵשׁ** ignis. Sed Joan. Simon mawrit referre ad rad. *inufit.*
אֶשֶׁן affut., ita ut **אֶשֶׁן** sit affum, sive id, quod affatur:
 Græcis vero Interpretibus, & Vulg. est, viſiſima, hostia, sa-
 crificium. Occurrit dñtio hæc, Exod. 29. v. 18., Levit. 2.
 v. 11., & 24. v. 7., Num. 15. v. 3. &c. In regim. **אֶשֶׁן**, Le-
 vit. 1. vv. 9. 13. 17., Num. 15. v. 10. Plur. **אֶשְׁתֵּי** sacrificia:
 in regim., **אֶשֶׁן**, Levit. 2. vv. 3. 10., Deut. 18. v. 1., Cum
 aff. **אֶשְׁתֵּי** sacrificia mea, Levit. 6. v. 10., Num. 28. v. 2.

אַשּׁוּר Ashûr, *nom. propr. virorum*, 1. Paral. 12. v. 24., & 4. v. 5.
 אַמִּינָה Amina, *nom. propr. idoli virorum Emath*, 2. Reg. 17.
 v. 17.

אֶשֶׁן *m.* Testis, testiculus; unde in pausa, אֶשֶׁן מִרְחָה, Levit.
 21. v. 20., ubi LXX. habent, μόνοςχης unum habens
 testiculum; *Vulg.*, herniosus; *Alii*, attritus testiculo.

אֶשְׁכּוֹל Eškol, *nom. propr. fratris Mambre*, Gen. 14. v. 13., &
 vallis, aut torrentis in vicinia Hebron, Num. 13. vv. 24. 25.

אֶשְׁנָז Ascenéz, *nom. propr. filii Gomer*, Gen. 10. v. 3., & po-
 pulorum Armenia, & Media vicinorum, Jerem. 51. v. 27.

אֶשֶׁל *m.* Nemus, arboretum, Gen. 21. v. 33. אֶשֶׁל הָרֵחָה sub
 arboreto, 1. Sam. 31. v. 43: pro quo, 1. Paral. 10. v.
 12. dicitur, אֶשֶׁל הָרֵחָה sub quercu.

אָשָׁם Deliquit, luit, reus fuit, reus factus, aut peractus fuit,
 ita *Vulg.*, & alii, præcipue LXX. Aq. Sym. Theo-
 dos. Item, vastatus, desolatus fuit: ut Ezech. 6. vers. 6.,
 Hof. 14. v. 1. Niph. præter. אָשָׁמָה, contraxit pro אָשָׁמָה,
 Joel. 1. v. 18. LXX. vertunt, ἀφανισθῆναι, e medio sublati
 sunt; *Vulg.* disperierunt: *Alii* habent, desolantur. Hiph.
 אָשָׁמָה reum peragere, desolare, devastare. Imper. cum aff.
 אָשָׁמָה, Psal. 5. v. 11. LXX. interpretantur ἁγίων αυτος;
Vulg., judica illos; *Hieron.*, condemna illos; *Alii*, reos
 perage, sive, declara eos, vel desola eos.

אָשָׁם *m.* Delictum, reatus. In ritibus Sacrificiorum, est metony-
 mice, hostia pro delicto, oblatio pro peccato, Gen. 26. v. 10.
 Levit. 7. v. 2. &c. Item est, multa, piamentum, satisfactio,
 ut 1. Sam. 6. vv. 3. 4. Hinc etiam genus sacrificii, cujus ratio
 est, inquit Robertson, ut detur ad satisfaciendum pro reatu, ad
 impetrandam remissionem, Levit. 5. vv. 7. 16. Et ad Levit. 15.
 v. 16. R. Salom. admonet, אָשָׁם notare כֶּסֶף לִטְרוֹן redemption-
 nis, seu solutionis pretium, quod quis dat ei, in quem pecca-
 vit; Atque insa. Isa. 53. v. 10. יִשָּׁם אָשָׁם אָשָׁם דָּם quum po-
 fuerit satisfactionem animæ ejus; & juxta *Vulg.*, si posuerit
 pro peccato animam suam. Cum aff. אָשָׁם-תָּוֶם reatum suum,
 idest, oblationem suam pro peccato, Levit. 5. v. 6. Plur.
 אָשָׁמָה; cum præfix., & affix., אָשָׁמָה in delictis suis, Psal.
 58. v. 22. Animadvertit hic Zanolinus in Lex., אָשָׁם sacrifi-
 cium pro delicto in eo diff:re a אָשָׁם sacrificio pro peccato,
 quod

וְ^ו conteritur ab omnibus. Idem notat ad citatum locum 2 libro Samuelis.

אַפְּחֶזֶז Asphenéz, nom. propr. præpositi eunuchorum regis Nabuchodonosoris. Dan. 1. v. 3.

חֶמֶץ m. Frustum, portio ampla, 2. Sam. 6. v. 19. Prisci Hebræorum sapientes explicarunt, quasi ex tribus vocabulis compositum, nempe חֶמֶץ מִשֶּׁה בֶּכֶר unum ex sexta bovis, id est, una sexta bovis. In tot enim partes generaliores animal matiatum dissectabant, (ut hodie in quatuor) sicut scribitur in Codice Talmudico Pesachim, cap. 2. fol. 26. Sed LXX. Vasil. in 1. Sam. 6. v. 19. חֶמֶץ vertunt ἰαχάριον: placenta, & in 1. Paral. 16. v. 3. חֶמֶץ conjunctum cum præcedenti לחם panis, interpretantur, ἄρτος ἄρτοκωτίκω panis elaboratus. Relius semen Vulg. utrobique reddat, assaturam bubulæ carnis, quem cistam Cusiellus sequitur: Ut enim videtur Simoni, est composita ex rad. Inusi. חֶמֶץ assavit, & פָּר tanrus, bos.

אַשְׁכְּלֹן Ascalón, nom. propr. unius e quinque præcipuis urbibus Philistinorum, Jud. 1. v. 18.

אַשְׁכְּלוֹנִית Ascalonitæ, nom. propr. comm. civium Ascalonis, Jos. 13. v. 3.

יָשָׁר In Kal., recta incessit, sive processit recta via; hoc enim ^ו verbum affinitatem habet cum יָשָׁר rectum esse, recta incedere: Arab., lætus fuit, lætitia exsultavit; metaphorice, lætior in altum se se extulit arbor, ut habet Simon. Imper. plur. cum præfix. יָשָׁר, וַיָּשָׁר, Prover. 9. v. 6., quod LXX. quidam vertunt, & καὶ ὁδηγεῖτε & dirigite; Aqu., & Sym., & καὶ ἀμειβόμενοι & dirigimini; Vulg. autem, & ambulate; proprie recta via. Pict. יָשָׁר, LXX., Aqu., Sym., Theod. vertunt, μαχαρίζω; Vulg., & alli, beatum dico, prædico; item Alli habent, recta incedere fecit, direxit, duxit, felicitavit, beavit: Intransitivè, וַיֵּלֶךְ יָשָׁר, Prov. 4. v. 14., ne incedas; & juxta Vulg., nec tibi placeat. Præter. וַיָּשָׁר & beatos prædicabunt, Malach. 3. v. 12. Partic. מְשָׁרִים beatos prædicantes, ibidem, v. 13. Constr. מְשָׁרֵי, & cum aff. מְשָׁרֵי beatum prædicantes te, Isa. 3. v. 12., Alli habent, ducentes, dirigentes: Imper. cum præfix. יָשָׁר & dirige, recta incedere fac, Prov. 23. v. 19. Plur. m., מְשָׁרֵי, Isa. 1. v. 17., quod LXX. vertunt, συγκατα liberate; Vulg., subvenite;

Alli

*Alii vero, beatum efficit, roborat, confirmat, atque hæc quidem significatio Rabbini perusitata est. Futur. cum affix., וְאַשְׁרֵי, & prædicavit me (beatum), Job 29. v. 11. Plur. cum affix., וְאַשְׁרֵיהֶם beatum prædicabunt eum, Psal. 72. v. 17. Pybal., אֲשֵׁר; hinc partic. pabul., אֲשֵׁר beatus, beatificatus, beatus prædicatus, Prov. 3. v. 18. Plur. cum affix. וְאַשְׁרֵיהֶם & beati prædicati ejus, וְאַשְׁרֵיהֶם, ab eo, *Alis est*, directi ejus, Isa. 9. v. 15. Futur. וְאַשְׁרֵי, Psal. 41. v. 3. beatus reddetur, beatificabitur, beatus prædicabitur: *Ibi LXX. habent & μακαρίσαι; Vulg. autem, & beatum faciat; Hinc Guarin arbitratur, illos legisse cum & ab initio, & in Piel, וְאַשְׁרֵי; Sym. vertit, & μακαρίσας ἰστας; S. Hieron., & beatus erit.**

אֲשֵׁר *Asér, nom. propr. unius ex filiis Jacob, a quo Tribus Aser, Gen. 30. v. 13., est & nomen loci in Tribu Manasse cis Jordanem, Jos. 17. v. 11., 1. Reg. 4. v. 16.*

אֲשֵׁר *m. Felicitas, beatitudo. Cum affix. אֲשֵׁר in, & sel, pro beatitudine mea, & ut vertunt LXX. μακαρία ἐγὼ beata, fortunata ego sum.*

אֲשֵׁר *Plur. Constructum, Beatitudes, sed per adjectivum, beatus, rectè exprimitur; nunc. singul., Psal. 1., nunc Plur., Psal. 2. v. 12. Vel est ut אֲשֵׁר adverbialiter, benè, beate, & sensum habet, ut apud Plant. benè vos, benè nos, benè te, benè me, benè nostrum, benè mihi, benè vobis, benè amicæ meæ. Cum aff. אֲשֵׁר וְטוֹב לְךָ beatitudes tuæ, & bonum tibi, id est, beatus eris & benè tibi erit, o te beatum & felicem, Psal. 128. v. 2. Sic, אֲשֵׁר beata tu, o te beatam, Eccles. 10. v. 17. אֲשֵׁר o vos beatos, Jes. 32. v. 20. אֲשֵׁר beatus ipse est, Proverb. 29. v. 18., in quo deficit nota plur. numeri: אֲשֵׁר Idem, Proverb. 16. v. 20. Cum aff. primæ personæ, superior forma usurpari potest, in antecedenti nomine אֲשֵׁר.*

אֲשֵׁר, & אֲשֵׁר, f. LXX. vertunt, & pes, metonymice progressu; *Alis est, gressus, incessus. Cum aff. אֲשֵׁר in gressu ejus, Job 22. v. 11. Sed ibi, incessus medinæ, sive viarum notare, videtur Simoni in Lex. Plur. אֲשֵׁר gressus, metaphorice hominis actiones: cum aff. אֲשֵׁר gressus mei, Psal. 40. v. 3., Psal. 73. v. 2. אֲשֵׁר transita tua se-*
cerunt

cerunt ex dente filia gressuum, idest, ex ebore optimo; illud enim præstantissimum est, inquit Guarim, quod ab elephanzibus defoditur in terram, & in ea pedibus territur; LXX. habent, אֵשֶׁת אֶלֶבָרִים domus sylvestres; forsan pro בְּתֵּי אֶשְׁרִים legebant בְּתֵּי אֶשְׁרִים domus lucorum, sive sylvarum; Chald. ex duplici voce unam efficiens, nempe, בְּתֵּי אֶשְׁרִים, interpretatur, asseres buxorum, sive tabulas buxinas, ex בּ prepensione, & תֵּשְׁבֵּר buxus, quæ quidem diffio extat Jerem. 41. v. 19. Alii בְּתֵּי אֶשְׁרִים vertunt, filia striarum, idest, habens strias eleganter incisas: Vulg. autem interpretatur, prætoriola, quæ erant in prora navis.

אֶשְׁרִי אֶשְׁרִי f. Idem: Cum aff. אֶשְׁרִי אֶשְׁרִי declinavit gressus meus, Job. 31. v. 7. אֶשְׁרֵנוּ gressum nostrum, Psal. 17. v. 11. LXX. tamen Vulg., S. Hieron., & Sym. hanc ipsam dictionem legébant cum affix. 1. persone singul. ita, אֶשְׁרֵנִי beatificaverunt me; Vulg. autem per antiphrasim vertit projicientes me.

אֶשְׁרִי Affûr, nom. propr. filii Sem, a quo Assyrii, Gen. 10. vv. 11. & 12.

אֶשְׁרִי Asurî, Vulg. Gessurî, nom. propr. civitatis in Tribu Aser, 2. Sam. 2. v. 9.

אֶשְׁרִים Assurim, nom. propr. filii Dan, Gen. 25. v. 3., est & nom. Assyriorum, qui Græcis Syri dicuntur.

אֲשֶׁר Pronomen relativum utriusque generis & numeri, qui, quæ, quod, & plur., qui, quæ, relationem præcedentis ad sequens recta tendentem exprimens, ut volunt quidam; Aliis אֲשֶׁר est ipsa radix. Cum præfix. אֲשֶׁר in quo scil. loco, ubi, ubicumque, Ruth. 1. vv. 16. 17., Jud. 5. v. 27., & 17. vv. 8. 9., Job 39. v. 30., Eccl. 8. v. 4., Item est, propter, אֲשֶׁר לְמִיּוֹרָעָה propter quid, malum, Jon. 1. v. 8., Item, quandoquidem, Gen 39. v. 9., eo quod, Gen. 39. v. 13. Eccl. 7. v. 2., quo, quocumque, 1. Sam. 23. v. 13., 2. Reg. 8. v. 1. אֲשֶׁר in quo, pro אֲשֶׁר Gen. 1. vv. 11. 12. &c., אֲשֶׁר sicut quemadmodum, secundum quod, Gen 7. v. 9., Exod 39. v. 43. אֲשֶׁר לְעִי, qui, Gen. 43. v. 16., Isa. 8. v. 23., Jerem. 27. v. 5., אֲשֶׁר ab eo, qui, 1. Paral. 17. v. 13., ex illis, quæ, Gen. 31. v. 1., a quo, scil. loco, unde, Exod. 5. v. 11., ex quo, scil. tempore, Isa. 43. v. 4., quam ut, Eccles. 3. v. 22. Quando autem אֲשֶׁר occurrit præmissum

missum quibusdam particulis separatis, has ipsas relative expli-
candas esse indicat; ut שם שם ubi, Gen. 2. v. 11. שם שם
qualis ego, 1. Sam. 9. v. 8. שם שם unde, Gen. 10. v. 14.,
שם שם eo quod, Job 34. v. 27., שם שם quo, Gen.
10. v. 13. &c. Præterea ipsa dictione שם sapissime particulas ex-
primit, ut adverbium temporis, videl., cum, quando, post
quam; idque exprimit, quandoque sine ullo præfix., ut Gen.
30. v. 38., Levit. 6. v. 3., Num. 5. v. 29., Deut. 11. v. 6.,
quandoque vero cum præfix. כ, ut Gen. 12. v. 10., & 18. v. 33.,
Exod. 17. v. 11., Deut. 2. v. 16., Exprimit etiam adverbium,
I. Intendendi, videl., immo, quin etiam, Psal. 10. v. 6.,
Psal. 144. v. 12., Job 5. v. 5., quantum, Gen. 44. v. 1.,
quanto magis, Exod. 1. v. 11., II. Similitudinis, nempe
quemadmodum, Exod. 14. v. 13., Jerem. 33. v. 22., Mich.
7. v. 10., 1. Paral. 6. v. 29. Significat quoque conjunctiones:
ut causales, nam, quia, Gen. 31. v. 49., Deut. 3. v. 24.,
Jud. 9. v. 17., Jerem. 13. v. 25., Psal. 8. v. 2., quod, Exod.
11. v. 7., Levit. 5. v. 5. &c. : Item conditionalem, si, Levit.
4. v. 22., Deut. 11. v. 27. &c., ac si, Zach. 10. v. 6., Job
10. v. 16., Item est, ut, Gen. 11. v. 7., Num. 23. v. 13. &c.,
ita ut, Deut. 28. v. 35., 1. Sam. 3. v. 11., 2. Reg. 9.
v. 37. &c.

אֶשְׂרָאֵל Asraél, nom. propr. filii Jaleleel, 1. Paral. 4. v. 16.

אֶשְׂרָאֵל Asaréla, nom. propr. filii Asaph, 1. Paral. 25. v. 2.

אֶשְׂרָאֵל Asrielitá, nom. gentile posterorum Asriel, Num. 26.
v. 31.

לֹּחַשׁ f. Lucus, sic dictus, quod homines beatitudinem in eo, utpote
sacro, & religioso, quaerent: aut per Antiphrasin, quasi mi-
nime beatus, ut Latine lucus, quasi minime lucidus, Deut.
16. v. 21. Plural. לֹּחַשִׁים & lucos, 2. Reg. 17. v. 10. Cum
aff. לֹּחַשִׁים & lucos ejus, Exod. 34. v. 13., & forma fe-
min. לֹּחַשׁ 2. Paral. 33. v. 3. Cum præfix. לֹּחַשִׁים, Jud. 3. v.
7., LXX. vertunt τοῖς ἑλσασιν lucis, hoc est, idolis, quæ in
iis colebantur; Vulg. habet, Astaroth; nom. propr. idoli fe-
elit, ut & Syrus, & Arabus.

אֶשְׂרִיאֵל Asriél, nom. propr. filii Galaad, Num. 26. v. 31., Jos.
17. v. 2. qui 1. Paral. 7. v. 14. dicitur Esriél.

אֶשְׂרָאֵל f. Chald. Et cum præfix. אֶשְׂרָאֵל, Esd. 5. vv. 3. 9.,
ubi

ubi LXX. habent, ἔχομεν, & sumtus, & apparatus, & impensa; *Vulg.* autem aliisque est, murus; a radice, ut quidam volunt, שָׁן incessit, ambulavit; unde murus, quasi urbis in circuitum processus: Alii deducunt ab eodem verbo, sed in Pael Chald., quod significat, firmare, roborare; murens autem est, qui urbem munis, & roborat.

שָׁן f. Species cedri: aliis est, abies, aliis brisilium, vel cupressus, aliis est buxus, Isa. 41. v. 19., & 60. v. 13. In libro *Jelammedenu*, seftione חרומה: Quare vocatur שָׁן nomen ejus? מְהֵרָה מִכָּל מִינֵי הָעֵצִים quia est felicissima, præstantissima inter omnes species cedrorum.

שָׁן Firmus, fortis, robustus fuit, *Arab.*, fundavit, firmavit: - *Unde Hithpah. imper. plur. in pausa* שָׁן, Isa. 48. v. 8., ejus dictionis varie sunt interpretationes; LXX., ἑσθλάτῃς & ingemiscite, & suspirate; *Vulg.*, & confundimini; *David Kimchi*, alligae vertunt, viri, aut fortes esto te, roborate, corroborate vos.

שָׁן, vel שָׁן m. Fundamentum, a firmitate dictum: *Unde plur. conftr.* שָׁן Isa. 16. v. 7., quod quidem LXX. vertunt, habitantibus, hoc est, fundamentum habentibus; *Aq.*, longævis; *Sym.*, οἱς σπουδαίσις lætantibus, *Vulg.* vero, qui lætantur, a rad. שָׁן lætari; Alii tandem, de fundamentis, vel super fundamenta, ita ut לֵי שָׁן pro לְ שָׁן juxta R. Sal. Cum affix נִשְׁכָּן & fundamenta ejus, Esdr. 6. v. 3. Vide supra in שָׁן.

שָׁן f. Laguna, ut recentioribus multis videtur: Alii tamen, & veteres potissimum non in unum, eundemque semper sensum acceperunt: 1. Sam. 6. v. 19 placenta, & 1. Paral. 16. v. 3., torta panis ab LXX. redditur; *Vulg.* autem utrobique est, simila trixa oleo. *Plur. cum præfix.* שָׁן, Cantic. 2. v. 5. vertunt LXX., in unguentis, *Sym.*, in flore; *Vulg.*, in floribus. *Plur. conftr. ex forma mase.*, שָׁן, Ose. 3. v. 1., ubi LXX. habent, coctiones, idest teste Hieron., crustulæ, quæ idolis offerebantur; *Aq.* vertit, vetera; *Sym.* inutiles; *Vulg.* vinacia; Alii שָׁן sunt lagenæ.

שָׁן, & שָׁן, vide in שָׁן.

שָׁן Esthaël, nom. propr. civitatis in Tribu Juda, Jos. 15. v. 33., & alterius civit. in Tribu Dan, nisi sit eadem urbs, ut volunt nonnulli, Jos. 19. v. 41. שָׁן

אֶשְׁתְּחֹלִי *Esthaolitz*, *nom. comm. civitum urbis Ailbaol*, 1. Paral. 2. v. 53.

מִשְׁתָּרוֹר *m. Chald.*, unde cum *præfix.* מִשְׁתָּרוֹר, *Eisdr.* 4. vv. 15. 19. *ubi LXX. habent*, מִשְׁתָּרוֹר *fugæ*, *hoc est*, defectiones, rebelliones; *Vulg. sunt*, bella, seditiones, prælia; *Allis vero sunt*, rebellio, conspiratio, *in singulari numero*; *Radix hujus dictionis est* שָׂר *mittere*; *et recte quidem*, *inquit R. Daw. Kimchi in lib. Radicum*; *nam rebellantes, vel prælia gerentes mittunt sæpius nuntios ad eos, a quibus auxillium sperant. Vide שָׂר.*

אֶשְׁתְּחֹן *Esthôn*, *nom. propr. filii Mabit*, 1. Paral. 4. v. 18.

אֶשְׁתְּחֹמָה *Isthemó*, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, *Jos.* 15. v. 50.

אֶשְׁתְּחֹמֶץ *Esthamò*, *et Esthemó*, *nom. civitatis in Tribu Juda, quæ postea fuit urbis confugii*, *et Leviticis data*, *Jos.* 21. v. 14., 1. Sam. 30. v. 28., 1. Paral. 4. v. 17., *et cap.* 6. v. 42.

ת *Verbis affixis subjunctum, notat Accusativum; post passiva, Nominativum: ut*, יֹאכֵל-מִתְּהַבֵּי *comedetur caprea*, *Deut.* 12. v. 22., *et sic passim. Sic post verbum neutrum*, 2. Sam. 11. v. 25. *Ante Makkaph notatur cum Segol* תָּחַ: *Ter etiam absque Makkaph*, *Psal.* 47. v. 5., *Psal.* 60. v. 2., *Prov.* 3. v. 12. *Sic etiam ante Pronomina notat Accusativum; ante eos*, תָּחֶן *cas*, תָּחֶם *vos*, תָּחֶן *vos*, *femin.* *Ante alia Pronomina est cum Cbole*, תָּחֵי *me*, תָּחֵךְ *te*; *in pausa*, תָּחֵךְ *transpositis punctis*, *Deut.* 28. v. 48., *Jud.* 13. v. 15., *quod quidem est distinguendum ab תָּחֵךְ cum affix. fem.*, *ut* 2. Sam. 14. v. 8. *Cum ה* *paragog.* תָּחֵךְ, *Num.* 22. v. 33., *et in pausa*, תָּחֵךְ, *Exod.* 29. v. 35., *תָּחֵם* *eos*, *inim* *cum*, &c. *de*, *et*, *ex*, *Jer.* 2. v. 37., 1. Reg. 6. v. 33. *Et ita absolute quandoque summitur*, תָּחֵךְ *ex civitate*, *Gen.* 44. v. 4; *sic* *Exod.* 9. v. 29., 1. Reg. 18. v. 23. *Item pro prepositione ל* *ad*, *vel ejus vicario* ל: *ut*, תָּחֵךְ *sacerdoti*, *pro תָּחֵךְ* *Lev.* 13. v. 49. *sic* *Lev.* 16. v. 15., *Job.* 26. v. 4., 1. Reg. 6. v. 31. *Est etiam*, *cum: ut*, תָּחֵי *cum quo*, *Isa.* 40. v. 14., *Isa.* 23. v. 17., *et alibi sæpe. Hoc usu cum affixis Pronom. frequens est*, תָּחֵי *cum eo*, תָּחֵךְ *tecum*, תָּחֵי *mecum*, תָּחֵי *nobiscum*, *et.* *Hinc eleganter*, תָּחֵךְ *de tecum* *i. e.* *a te*, תָּחֵי *a me*, תָּחֵי *ab eo*, *et ita deinceps. Reperias etiam תָּחֵי* *tecum*,

tecum, Ezech. 1. vv. 1. 6. *pro* חָמָה. *Et sic* מִמֶּנִּי, a me, *pro* מִמֶּנִּי Isa. 54. v. 15. *Vide in* חָמָה.

חֲמַל *m.* Ligo, vomer, aratrum. *Cum aff.* חֲמַל & ligonem suum, 1. Sam. 13. v. 20. *Plur.* חֲמַלִּים & *pro* ligonibus v. 21., *et cum* Dagbesh, חֲמַלִּים in ligones, Jesa. 1. v. 4. *Cum aff.* חֲמַלִּים ligones vestros, Joël. 3. v. 10.

חֲמַל Tu, *m.*, חֲמַל, *et in pausa* חֲמַל *sem. pronom. tu*: *Sexies* satem occurrit *cum* paragogico, חֲמַל, *et in pausa*, חֲמַל tu. *Ter* legitur, חֲמַל *sem. pro* חָמָה, aut חֲמַל *m.*, nempe, Num. 11. v. 15., Ezech. 18. v. 14., Deut. 5. v. 27. *Plur.* חֲמַלִּים vos, *Cum in paragogico* חֲמַלִּים.

חֲמַל, חֲמַל *m.* Chald. *et* חֲמַל *vide supra in* חֲמַל.

חֲמַלִּים Ethbál, *nom. propr. regis Sideniorum*, 1. Reg. 16. v. 31.

חָמָה Venit, advenit, accessit; *proprie Chaldaicum est, unde* חָמָה *et ejus lingue formam imitatur*: *Prater.* חָמָה accedimus, Jerem. 3. v. 21. *ex forma Quiescentium tertia* Aleph. *Particip.* חָמָה venientia, ventura, Jesa. 44. v. 7. *Imper.* חָמָה venite, Jesa. 21. v. 12., *et cum in loco* חָמָה, חָמָה Jesa. 21. v. 14. *Futur.* וְחָמָה & veniet, Jesa. 41. v. 25. *per Apocopam*: וְחָמָה & venit, Deut. 33. v. 21. חָמָה perveniet, Mich. 4. v. 8. *Chald. Prater.* חָמָה Esr. 5. v. 3., חָמָה venerunt, Esr. 4. v. 12. *Infin.* חָמָה ad veniendum, Dan. 3. v. 2. *Imperat.* וְחָמָה & venite, v. 26. *Hiph. prater.* חָמָה venire fecerunt, adduxerunt, Dan. 5. v. 3. *Infin.* חָמָה ad adducendum, v. 2. *Hoph. prater.* חָמָה & adductus est, Dan. 6. v. 18. חָמָה adducti sunt, Dan. 3. v. 13. *in quibus* חָמָה *more Chaldaico in* חָמָה *commutatus est*.

חָמָה *Vide in* חָמָה; *vide etiam* חָמָה, *de quo infra*.

חָמָה, *et in pausa* חָמָה, Tu, *pronom. Quinquies est sine* חָמָה *in fine. Plur. masc.* חָמָה vos. *Vide supra* חָמָה *et* חָמָה.

חָמָה Ethai, *et* Ithai, *nom. propr. virorum*, 2. Sam. 15. v. 19., *et* 23. v. 29. *Vide supra* חָמָה.

חָמָה Vos, *m.* *vide supra in* חָמָה.

חָמָה Ethám, *nom. propr. loci in deserto, ubi fuit tertia mansio* Israelitarum, Exod. 13. v. 20., Num. 33. v. 6.

חָמָה Adverbium temporis, heri, antea, quasi diceretur, inquit
.. Simon, praesentis, sive praesentis abscissio, sive resectio, id-
est,

est. transitus. *Dictionem siquidem hanc arbitratur, compositam ex חנ praesentia, praesens, & ex חל abscindere, reserare, Mich. 2. v. 8. Occurrit quoque cum ח, חל, 1. Sam. 4. v. 7., & 14. v. 21., 19. v. 7., 2. Sam. 5. v. 2., Psal. 90. v. 4. Saepius etiam occurrit absque ח, חל, Gen. 31. vv. 2. 5., Exod. 5. vv. 7. 8. 14, Dent. 4. v. 42., Jos. 3. v. 4., 1. Sam. 20. v. 27. &c., חלחל ab hesterno die, jam ante; חלחל ab heri, Exod. 4. v. 10., חלחל sicut heri, 1. Sam. 14. v. 21.*

חנ *Hebrals inusit., sed Arab. חנ est, contracto, brevique gressu incessit, stetit, subsistit; hinc, ut videtur Simon, est, חנ, חנ f. asina a tarditate gressus dista. Cum affix. חנ asinae suae, Gen. 49. v. 11. Plur. חנחנ, & חנחנ, Gen. 32. v. 16., Job 1. v. 3. 14. Vide supra post חנ, vide etiam in חנ, in חנ & חנ.*

חנ *Ethán, nom. propr. virorum, 1. Reg. 4. v. 31., 1. Paral. 2. v. 6., & cap. 6. vv. 42. 44., & cap. 15. v. 17.*

חנ *m. unde cum praefix. חנחנ, Ezech. 40. v. 15., ingressus, introitus, nimirum per primam portam, sive exteriorem ad secundam portam interiorem: Hinc LXX. vertunt εἰσόδον exterius; Vulg. autem habet, quae (porta, aut portae spatium) pertingebat usque ad faciem vestibuli portae interioris.*

חנ *m. Chald. Caminus, fornax, a fumo continuo dista, quemadmodum scribit Simon; vocem siquidem חנ derivandam a rad. Arab. חن, arbitratur. חנחנ in fornacem, Daniel. 3. vers. 11.*

חנ *Idem, in flatu emphat. חנחנ succendere fornacem, Dan. 3. v. 19.*

חנ *f. Merces, vide חנ.*

חנ *Athanái, nom. propr. filii Zare, 1. Paralip. 6. v. 41.*

חנ *Nom. mensis, vide in חנ.*

חנ *m. Merces, proprie meretricia, vide in חנ.*

חנ *Ethnán, nom. propr. filii Assur ex uxore Halaa, 1. Paral. 4. v. 7.*

חנ *m. Variant hac de voce Interpretum sententiae. Quibusdam est, Porticus, vel genus columnarum, vulgo peristylum, sic distum, inquit Simon, a firmitate, & stabilitate, tum quod ipsum firmum sit, atque stabile, tum quod aedifi-*

edificium firmet, ac sustentet, a verbo innisit. יתק, quod Arab. sonat, firmus, stabilis, fuit, firmo nexu cohaesit: *U* in 2. conjunct., firmavit, stabilivit. *Alis* vero מתק est, solarium, quod supra aedes reliquas eminebat, vel cubiculum, conclave, proprie a reliquis edificiis separatum; derivant enim a נתק avulsit, separavit. *Vulg.* in cap. 41. Ezech. xv. 15. 16. habet etheca; unde hebream vocem retinuisse, videtur. Plural. מתקים peristylia. Ezech. 41. v. 5. Cum affix. ומתקיהם peristylia ejus, Ezech. 41. v. 15., ubi מ est pro ה paragog., ne duo ה concurrant, ut quibusdam placet.

אתר Hebr. inusit, Arab. Tetendit, extendit; Hinc videtur esse, אתר spatium, locus, ab extensione dictus. אתר Chald., idem significat, Dan. 2. v. 35., Esdr. 6. v. 3. Cum affix. אתרה locus ejus, vel suus, Esdr. 5. v. 15., *U* 6. vv. 5. 7. Est etiam אתר vestigium; Inde cum praefix. ב, באתר pro באתר post, q. d. in vestigio, Dan. 7. vv. 6. 7. Cum affix., excluso מ, באתר post te, Dan. 2. v. 39.

מאתרים m. plur. Vide in חנר, explorare.

אתחח Vide supra in חחח.

ב

XXXX *Est in primis littera arithmetica, quæ se sola duo significat. Est et particula inseparabilis, quæ nimirum sæpissime nominibus, particulis, etiam affixis, et infinitivis præfigi solet, variasque prepositiones exprimit, quamvis nonnumquam plane supervacanea videatur. Primaria autem præpositio hujus ב significatio est, in cum ablativo sive temporis, ut בראשית in principio, Gen. 1. v. 1., sive loci, et subiecti, in quo, ut, במה in domo, Gen. 39. v. 5., בקצת in populo tuo, Exod. 22. v. 27., sive qualitatis, aut rei cujuscumque, ut במאמנה in veritate, Psal. 33. v. 4. Præterea ב significat I. ad, in, cum accusativo, notatque vel causam finalem, ut Eccles. 10. v. 17., vel motum ad locum, aut subiectum, ut Gen. 12. v. 4. II. contra, adversus, ut בכל contra omnes, Gen. 16. v. 12., III. a, ab, de, atque ita innuit, quandoque causam materialem, ut, בזהב ex auro, Exod. 35. v. 32.; Subiectum cujuscumque actionis, ut, non comedet ex eo, Exod. 12. v. 43., et etiam modum actionis, et rei, ut, מכל לבבך ex toto corde tuo, Deut. 6. v. 5. IV. pro, vel vice, loco, ut, ביד יד manum pro manu, Deut. 19. v. 21., vel pretium rei, ut, בדיקחך pro pecunia, Deut. 2. v. 6., vel quantitatem, cum verbis æstimandi, ut, כמה pro quo, idest, quanti æstimatur ipse, Isa. 2. v. 22. V. inter, ut, באדם inter homines, Psal. 68. v. 19. VI. juxta, secundum, ut, כמשקל הזהב juxta pondus sanctuarii, Levit. 5. v. 15. VII. per, denotans causam instrumentalem, ut, במשה per Moysen, Num. 12. v. 2., vel modum actionis, ut Psal. 78. v. 2., quandoque etiam exprimit illum, per quem juratur, ut, בישבעתי per me juravi, Gen. 22. v. 16.*

v. 16. VIII. propter, *ut* בְּהַשֵּׁחָה propter quinque, Gen. 18. v. 18. IX. usque, usque ad, *ut* בְּשִׁמְיָם usque ad cælum, Deut. 1. v. 18. X. cum, *notans*, *vel* causam principalem, *cujus auxilio quis roboratur*, *ut*, בְּךָ in te, *hoc est*, tecum, tua ope, tuo auxilio, וְאַתָּה transgrediar murum; Psal. 18. v. 30., *vel* causam instrumentalem, וְ modum actionis, *ut* בְּחַרְפִּי וּבְקִשְׁתִּי cum gladio meo, וְ cum arcu meo; *vel* conjunctionem, confociationem, comitatum, *ut* Exod. 10. v. 9., 1. Sam. 1. v. 24., Jerem. 11. v. 19. וְ. XI. de, *exprimens*, *vel* objectum, *de quo agitur*, *ut* 1. Sam. 19. v. 3., *vel* partem rei, *ut* בְּמִשְׁפָּחָה, Num. 11. v. 17. XII. sive, *vel*, tam, quam, *cum repetitur*, וְ *distributive accipitur*, *ut* בְּגֵר וּבְמִצְרַיִם tam de advena, quam de indigenis, *vel*, *ut* *habet Vulg.*, sive sit peregrinus, sive indigena, Exod. 12. v. 19. XIII. ב *infinitivo præfix.*, *exponendum est per cum*, *vel* quum, postquam, *ipse autem infinitivus in tempus finitum resolvendus*, *ut* בְּמָלְאוֹ cum expleti fuerint, *vide* Deut. 4. v. 46., Psal. 4. v. 2., וְ. XIV. sæpius ב *post verba positum exprimit casum modo dativum, modo accusativum; dativum, ut* מִיְהוָה וּבְמִשְׁפָּחָה Domino, & Moyse (crediderunt) Exod. 14. v. 31.; *accusativum autem, ut* Gen. 31. v. 7., Exod. 4. v. 4. XV. interdum adseiscit particulas expletivas וְ, מוֹ, *ut* בְּרִי, וְ *utrumque latine sonat*, in: XVI. interdum ב *jungitur cum vocibus indeclinabilibus, ut*: בְּאֵין מְדִין in non intelligente, *hoc est*, nemine advertente; בְּלֹא כֶסֶף in non argento, *hoc est*, sine argento; בְּבֵין in inter, *hoc est*, inter. XVII. in aliquibus sententiis repetitum ἀντιστοιχῶν efficit, 1. Paral. 7. v. 23. בְּכִי בְרָעָה הָיְתָה בְּבֵיתוֹ, quia malum fuit in domo ejus, *vel* quia in malo fuit domus ejus. Duo alia exempla *vide* Job 18. v. 8., Ose. 13. v. 9. XVIII. præterea ב *adjectivo postpositum, illi aliquando vim superlativi addit, ut*, בְּבִהְמָה, fortis in bestiis, *idest*, fortissima bestiarum, Prov. 30. v. 30., וְ, בְּנָשִׁים, pulchra in mulieribus, *hoc est*, pulcherrima mulierum, Cant. 1. vers. 8., *substantivo autem præfixum, quandoque adjectivum, vel adverbium circumscribit, ut* בְּאֵמֶנָה מַעֲשֵׂהוּ opus in fide, *hoc est*, fidele, Psal. 33. v. 4., בְּכָבוֹד in gloria, *hoc est*, gloriosè, Isa. 14. v. 18., *aliquando ב*, *ubi pleonastice præfixum videtur, ipsam rei veritatem expri-*

exprimit, ut **בְּמֶלֶךְ שָׁרִי** in Deo omnipotente, *boc est Deus omnipotens*. XIX. Tandem ב *quandoque deficit*, *quandoque redundat*: *Deficit* Gen. 45. v. 16, & vox audita est **בֵּית דֹּמוֹ** pro **בְּבֵית** in domo; Num. 12. v. 8. **מִרְאָה** pro **מִרְאָה** in visione; Prov. 8. v. 12. **רִאשִׁית** principium pro **רִאשִׁית** in principio: *vide* Isa. 41. v. 2., Jerem. 36. vv. 7. 8. 9. *Interdum* ב *deficiens ex precedenti membro repetendum est*, ut, **בְּיָשִׁים הָקְמָה וְאָרֶךְ יָמִים** in antiquis est sapientia, & (in) longitudine dierum intelligentia, Job. 12. v. 12., *Alia exempla sunt*, Isa. 48. v. 14., Jerem. 17. v. 18. *Et. Redundat* ב Job. 16. v. 10., *ibi enim legitur*; aperuerunt contra me **בְּפִתּוֹ** in ore suo, *boc est*, os suum, *vide* Prov. 9. v. 3., Thren. 1. v. 17. *Et. sapius enim* ב *illud post verba pleonasticum, sive redundans est*. *Hastlenus Guarin in Gramm. Hebrai., Et Joan. Simon. in Lex.*

בָּא Venit, **בָּא**, *Et* **בָּא** ingressus; *vide infra* בָּא.

בָּא pro **בִּיאָה** *vide ut supra*; *Ibidem*.

בָּא *Vide in* בָּא.

בָּא f. *Chald.* *vide* בָּא.

בָּא *Vide in* בָּא.

בָּא *Vide* בָּא.

בָּא *Vide* בָּא.

בָּא (*In Kal Inusit.*) *proprie*, eruit; *Arab.* fodit, effodit.

בָּא *Pib.* **בָּא** declaravit, explanavit, dilucidavit, enarravit, sensum eruit: *Inusit.* **בָּא** declarando bene; *Et adverbialiter*, clare, distincte, Deut. 27. v. 8.

בָּא f. *Puteus, claram aquam continens*, Gen. 16. v. 14. *Cum affix.* **בָּא** putei tui, Proverb. 5. v. 15. *Plural.* **בָּא** *putei*, Gen. 16. vv. 15. 18., *Et alia forma*, **בָּא** Gen. 14. v. 10.

בָּא *Vide in* בָּא.

בָּא *Berá, nom. propr. filii Supha*, 1. Paral. 7. v. 37.

בָּא *Beerá, Et Berá, juxta Vulg., nom. propr. filii Joel*, 1. Paral. 5. v. 6., *Item nom. loci, aut vici in Tribu Dan, sed tunc accentus est in penultima*, Jud. 9. v. 21.

בָּא *Beeróth, item Beróth, juxta Vulg., nom. propr. civitatis in Tribu Benjamin*, Jos. 9. v. 17., *Et* 18. v. 25., 2. Sam. 4. v. 2.

בָּא *Beerí, nom. propr. virorum*, Gen. 26. v. 34., Ose. 1. v. 1.

בְּאֵר רָמָחַ Beér Ramáth, *nom. propr. civitatis Tribus Simeon*,
Jof. 19. v. 8.

בְּאֵר שֶׁבַע Beér schéva, *ſc juxta Vulg.*, Bersabée: *nom. propr. civitatis primum Tribus Juda, deinde Simeonis*, Jof. 15. v. 28.
ſc 19. v. 2., 1. Paral. 4. v. 28.

בְּרוֹתִי Berothites, 2. Sam. 23. v. 37., *ſc plur.* בְּרוֹתִים, *ibidem* cap. 4. v. 3., *nom. commune civium urbis* בְּרוֹתֵי.

בָּשָׂה Putruit, fœtuit, Exod. 7. v. 18. *Futur.* וַיִּבָּשֶׂה & fœtuit, v. 21. *Nif. præter.* וַיִּבָּשֶׂה fœtidus factus fuit, *metaphorice*, abominabilis, odiosus factus est, 1. Sam. 13. v. 4., *in quem locum Vulgatus habet*, erexit se. וַיִּבָּשֶׂה מִחֵמְבָה fœtidus redditus es apud patrem, *vel* patri tuo, *ſc juxta Vulg.*, fœdaveris patrem tuum, 2. Sam. 16. v. 21. וַיִּבָּשֶׂה בְּרוּר fœtidi facti sunt Davidi, 2. Sam. 10. v. 6., *ubi Vulg. vertit*, injuriam fecissent David. *In Hiph. transitivè ſc intransitivè sumitur*: *Præter.* וַיִּבָּשֶׂה fœtuit, Exod. 16. v. 24. וַיִּבָּשֶׂה וַיִּבָּשֶׂה fœtere fecistis, Exod. 5. v. 21. *Futur.* וַיִּבָּשֶׂה fœtidum reddet, Proverb. 13. v. 5. *Hiph. præter.* וַיִּבָּשֶׂה fœtidos reddiderunt se, 1. Paral. 19. vers. 6.

בָּשָׂה *m.* Putredo, fœtor, putidus odor, Amos 4. v. 10. *Cum affix.* בָּשָׂה Joel 2. v. 20. בָּשָׂה *pro* בָּשָׂה fœtor eorum. Isa. 34. v. 3., *Fem.* בָּשָׂה, Job 31. v. 40., LXX. *est*, βάτος rubus; *Sym.*, ἀτελεσφόρητα imperfecta, *videll.* cet, semina, *aut* frumenta; *Vulg.*, spina; *Allis est*, fructus fœtidus, *vel* herba mala, *ſc* noxia, *aut* fœtens, quale est lolium, vicia, &c.

בָּשָׂה *Chald.* Malum esse *vel* videri, displicere: *Præter.* בָּשָׂה *valde* malum fuit super eum, *id est*, vehementer displicuit ei, *ſc juxta Vulg.* satis contristatus est, Dan. 6. v. 15., *quod Ab. Ezra explicat*, וַיִּבָּשֶׂה קָמַר הָרַע לוֹ, *ſc R. Saadia*, *ſc* R. Saadia.

בָּשָׂה *f. Chald.* Maligna, pessima, Esr. 4. v. 12. בָּשָׂה *m. plur.*, Isa. 5. vv. 2. 4., labruscæ, uvæ fœtentes, & insuaves: *sed* LXX., *ſc Theod.* sunt ἀκαθαρτα spinæ, Aquil. *vero*, κακὰς putredines, *id est*, fructus putidi.

בָּשָׂה *ſc. Vide* בָּשָׂה.

בָּשָׂה *Chald.* *vide in* בָּשָׂה.

בבחה f. Ezech. 8. v. 3., ellipse a rad. בּוּח em prefix., quod *Vulg.*, & alii vertunt, in introitu, in ingressu.

בבה f. Pupilla : *Constr.* בְּבַחַת עֵינָיו in pupilla oculi ipsius, Zach. 2. v. 8. *Contrahit*, בְּחַיִּשׁוֹן בַּח-עֵינִין ut nigrum pupillae oculi, Psal. 17. v. 8. sic, בְּבַחַת בְּבַחַת pupilla, *Chaldaeis*, & *Talmudicis* usitatissimum. Ergo בַּח in hoc usu non est Filia, ut multi putant. Vide in בּוּב.

בבִּי Bebai, nom. propr. viri, Esdr. 2. v. 11.

בבֵּל Babel, Babylon, nom. propr. urbis maximae ad Euphratem, qua regni Assyriorum metropolis fuit; cuius etym. eruditi repetunt a בָּל confudit; unde בָּבֵל pro בָּלְבָל confusio. Sic autem ea urbs dicta fuit, quod ibi Deus linguam edificantium surrim Babel confuderit, Gen. 11. v. 9. Cum הַלְכָה locali בָּבֵל Babylonem.

בבִּין Vide supra pag. 81. &c.

בבִּכָּה Vide supra in בָּכָה.

בבֹּר Vide in בּוֹר.

בב m. Cibus, & conjungitur semper cum voce פַּח portio, buccella, ac si unam cum ea constituat dictionem: *Kimebi* tamen scribit ut duas, sed & in quibusdam optimis codicibus interdum duae illae voces separantur. *Constr.* בְּפֶתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ in portione cibi Regis, Dan. 1. vv. 8. 13. Cum aff. פֶּתַח בְּבִי portionem cibi eorum, vers. 16. פֶּתַח בְּבִי portionem cibi ejus, Dan. 11. v. 26. יֵלֶכֶן. Vide in בָּו.

בבֵּר Vide in גֵּר.

בבֵּר Prævaricatus fuit, perfidè egit. *Construitur absolute*, *factus* pius cum præposit. בּוּ, quasi perfidè agere in, vel contra aliquem, aut perfidia desciscere ab aliquo. *Præter.* בְּבֵרָה perfidè agis in eam, Malach. 2. v. 14. *Particip.* בֹּבֵר perfidè agens, perfidiosus: f. בְּבֵרָה perfida.

בבֵּר m. Perfidia, Isa. 24. v. 15., Jer. 12. v. 1. Item vestimentum, fortè quod sit prima hominis contra Deum perfidiæ tegumentum, & testimonium, cum antea homo nudus fuerit, & tum est generis communis. Cum aff. בְּבֵרָה vestimentum suum, Gen. 39. vv. 12, 13. 15. *Plur.* m. בְּבֵרִים, Gen. 24. v. 53. *Constr.* בְּבֵרִי Gen. 27. v. 15. Cum aff. בְּבֵרִי vestimenta tua, 2. Reg. 5. v. 8. *Fam. cum aff.* כָּל-בְּבֵרֵי omnia vestimenta tua, Psal. 45. v. 9. Cum prefix. בְּבֵרִי ia vesti-

bus, Ezech. 17. v. 10., ubi LXX. *עִם* cum jumentis, ob sequentem tertiam vocem *רָכָבָה* currus, interpretati sunt; Vulg. ibidem habet, cum tapetibus.

בְּנוֹרָה f. Perfidia, Jerem. 3. v. 7. cum Kametz ab initio, loco Schewa.

בְּנוֹרָה f. Perfidia: *מְנַשֵּׁי בְּנוֹרוֹת* viri perfidiarum, id est, perfidi, Soph 3 v. 4.

בגה Radix Hebræis inusit., Arab. autem, Exorbitavit, modo dum transgressus est, a vero, & justo deflexit; Unde, inquit Joan. Simon, quidam deducunt nomen.

בְּנוֹי m., mutata tertia radicali ה in Iod: plur. *בְּנוֹיִם* transgressores, Habacuc 1. v. 5. Sed vide *בֹּי*.

בְּגָתָא Bagathá, nom. propr. unus e septem Eunuchis, qui regi Assuero ministrabant, Esth. 1. v. 10.

בְּגָתָן Bagathán, nom. propr. alterius Eunuchorum ejusdem regis, Esth. 2. v. 21.

בַּר, *בַּר* in pausa *בָּר*, LXX., Sym., Vulg., aliisque est, Lineus; sunt alii, qui vertunt, linum, vel byssum, lini nempe species, quæ in vestibus regum, sacerdotum adhibebatur, Exod. 28. v. 42. Plur. *בָּרִים* linea, hoc est, vestimenta ex lino facta, Ezech. 9. vv. 2. 3. 11., *בַּר* 10. vv. 2. 6. 7., linum autem videtur quibusdam distum a *בָּרָר*, quod conflet filo simplici, & solitario, vel solum crescat, ex quolibet scil. grano seminis unicus tantum culmus. Aliæ hujus pluralis sunt significationes: I. *בָּרִים* Ezech. 17. v. 6. sunt rami ab eadem rad. *בַּר* *בַּר*, quia sunt partes arboris ab ea se separantes, & diffundentes. Cum affix. *בָּרִיקָה* rami ejus, Ezech. 19. v. 14. II. Sunt, vestes, quia sunt ex ramis arborum, vel quia separati sunt, *בַּר* separari possunt, Exod. 25. v. 28., *בַּר* 27. v. 6., *בַּר* 40. v. 20., Num. 4. v. 6. Constr. *בָּרֵי* vestes, Exod. 27. v. 6. III. Sunt artus, membra corporis, ramorum inslar a corpore se separantia, vel potius, inquit Simon, venæ, nervi, *בַּר* tendines, inslar ramorum per corpus se diffundentes, in quem sensum quidam accipiunt *בָּרִים* apud Job 18. v. 13., *בַּר* 41. v. 4. IV. Per *בָּרִים* designantur mendacia, vaniloquentia, a rad. *בָּרָא*; Cum aff. *בָּרִיו*, Isa. 16. v. 6., Jerem. 48. v. 30., ubi tamen Vulg. habet, fortitudo ejus, virtus ejus. V. Divini, arioli, mendaces, Isa. 44.

v.29., Jer.50. v.36., *per quos illie intelliguntur* חֲזִי בְּכֻכְבֵּימ aspicientes astra, astrologi, *Vide infra* בֵּר a בֵּרֵר *derivatum*.

בֵּרֵר *Proprie mendax fuit; hinc transitive*. Effixit, mentitus, commentus fuit, 1. Reg. 12. v. 33. *Partic. cum aff.* בֵּרֵרִים effingis ea, Nehem. 6. v. 8. *pro* בֵּרֵרִים.

בֵּרֵר *Arabice*, Separavit; *Hebr. intransitive*, solitarius fuit, solitarium egit: *Particip.* בֵּרֵר solitarius existens, Isa. 14. v. 31. בֵּרֵר לִי solitarius sibi, Hof. 8. v. 9.

בֵּרֵר *m.* Solus, *sed sumitur semper adverbialiter*, seorsum, solitariè, *unde masculinis, & semininis jungitur, tam per se, quam cum* ל *ab initio: ut*, יָשָׁב בֵּרֵר, desideret solitariè; *id est*, solitarius, Thren. 3. v. 28. *& sem.* יָשָׁבָה בֵּרֵר desideret solitariè, *hoc est*, solitaria, Thren. 1. v. 1. *& numero plur.* יֵשְׁבֻנָּה בֵּרֵר solitariè habitabunt, Jer. 49. v. 31., *& cum profibesi*, ל, לְבֵרֵר solitarie, Mich. 7. v. 14.

בֵּר Solus; יְהִיָּה בֵּר בֵּר solus cum solo esto, Exod. 30. v. 34. *id est*, unumquodque solum, *vel seorsum esto, ut Ab. Esra explicat: Vel, ut habent LXX.*, יִסֹּר יִסֹּר יִסֹּר *equale equali erit, hoc est*, partes æquales erunt; *Vulg.*, equalis ponderis erunt omnia. *Eadem dicitio* בֵּר, *quando est cum præfix.* ל, לְבֵר, *constituit adverbialia, nempe*, seorsum, *ut* מִיִּתְדֵי־לְבֵר domus David seorsum, Zach. 12. v. 12., *item solum, solummodo, tantum, ut* רָמְהִיָּה לְבֵר, Eccl. 7. v. 29., *ita & Isa.* 16. v. 13. *Quando vero בֵּר habet post se* עַל, *aut* מִן, *vel simplex litera præfistur, sive vocis sequenti, sive eidem בֵּר, tunc significat latine*, absque, excepto, præter. *ut*, עַל לְבֵר exceptis, Esdr. 1. v. 6. מִן הַשְּׁהָרִים לְבֵר absque, sive præter lunulas, *idest* ornamenta, a iunari forma sic appellata, Jud. 8. v. 26., לְבֵר מִקָּה, præter parvulos, Exod. 12. v. 37. מִלְּבֵר נָשִׁי præter uxores, Gen. 46. v. 26. *Sed מִלְּבֵר, vel מִלְּבֵר, 1. Reg. 12. v. 33. videtur Simoni exponendum, seorsum, separatim: in quibusdam codicibus legitur*, מִלְּבֵר, *unde & Vulg. vertit*, de corde suo. *Cum suffix.* לְבֵר *exprimit adjectivum*, solus, sola, solum, *ut* לְבֵרִי solus ego, לְבֵרָה solus tu, לְבֵרִי solus ipse, לְבֵרֵיכֶם soli vos, לְבֵרֵיכֶם *cum* ה *parag. pro* לְבֵרֵיכֶם, Gen. 21. v. 29., *sed Vulg. utrobique vertit*, seorsum, לְבֵרֵיכֶם Gen. 21. v. 28., *sed Vulg. utrobique vertit*, seorsum, בֵּרֵר Badad, *nom. propr. patris Adad regis quarti in Edom*, Gen. 36. v. 35.

בַּדַּאִיִּם Badaiás, nom. propr. Siri, Ešdr. 10. v. 31.

בִּרְיִי Vide supra in ב, ו infra הִי .

בָּרַל Separavit, in Kal. inusit., unde Nipb. præter., וְבָרַל se-
parari, separare se: Præter. וְבָרַל separaverunt, Ešdr.
9. v. 1., Partic. וְבָרַל separatus, Ešdr. 6. v. 21., Neh. 10.
v. 29. Imper. plur. וְבָרַל separate vos, Num. 16. v. 21., Ešdr.
10. v. 11. Fut. וְבָרַל separabitur, Ešdr. 10. v. 8. Hiph. וְבָרַל
separavit, disparavit, distinxit, distinctionem fecit, discre-
vit. Præter. וְבָרַל separavit, Num. 16. v. 9. וְ. Hoph. Part.
præter. sine Pabul וְבָרַל separatae, Jos. 16. v. 9. pro וְבָרַל
juxta R. Salem., Kimchi in Com. inquit, Chirek esse loco
Schurek, quod scil. cum Kameschatuph in ea conjugatione per-
mutatur.

בָּרַל m. Segmentum, particula separata: וְבָרַל particula
auris, Vulg. habet, extremum auriculæ. Amos 3. v. 12.

בָּרַיִל m. Stannum, ideo בָּרַיִל, quod ab argento in fornace sepa-
ratum, ut quibusdam videtur, vel ut alii autumant, quod
fit dissociationis metallorum medium, quo mixta, וְ adulte-
rata inter se metalla per ignem dissociantur, וְ ab auro,
atque argento, as, plumbumque secernitur. Occurrit Num. 31.
v. 22., Ezech. 22. vv. 18. 20., וְ 27. v. 12. Plur. cum affix.
וְבָרַיִל stanna tua, Isa. 1. v. 25.

בָּרִלִּון m. Bdelion, Gen. 2. v. 12. Num. 11. v. 7. Juxta quosdam
Ligni, vel arboris nomen, de qua Plinius lib. 12. cap. 9., וְ
Dioscorides lib. 1. Bdelchon, וְ corruptè Bolchon appellat.
Hebræi communiter crystallum explicant, ut R. Sal. in lib.
Num., וְ Kimchi Isa. 3. v. 19. LXX. εἰς ἀσθαξ carbuncu-
lus, וְ etiam, κρύσταλλος crystallus; aliis vero εἶς, unio,
forsan margerita, quod quidem pluribus probare contendit Bo-
chartus; alit, gummi; Josepho tandem, species aromatis.

בָּדָן Badan, nom. propr. filii Ulam, 1. Sam. 12. v. 11., 1. Paral. 7. v. 17.

בָּרִן וְ. Vide in litera מ.

וְבָרִן Vide in ובר. .

וְבָרִן Vide in בר.

בָּרַק proprie Fudit, diffudit, ut existimat Joan. Simon; hinc
inquisivit, investigavit, scrutatus est: Verba enim fin-
dendi apud Orientales, auctore eodem Simone, etiam sensum ha-
bent inquirendi, וְ explorandi. Occurrit autem בָּרַק in solo
Infinit.

infinit. conftr. nempe, לְבָרוּק ad scrutandum; 2. Paral. 34. v. 10. *Ubi Vulg.*, *allique habent*, ut instaurarent, *vel*, ut sarcirent ruinas.

פָּרַק *in pausa פָּרַק m.* Rima, fissura, ruptura, labes, vitium, muri *videlicet*, aut *edificii*: LXX. vocem *Hebraicam* retinent, *vertunt enim* בָּדַק: *Sym. habet*, ἰσχυροῦς *instauratio*: *Vulg. autem*, *sartatecta*, 2. Reg. 12. vv. 6. 7. 8. 13., *et cap. 22. v. 5. Cum affixi* מְחַזְקֵי פָּרַקְהָם *restaurantes rupturam tuam, vel fissuram, rimam, ruinam tuam*, Ezech. 27. v. 9., *ubi Vulg. habet*, ad ministerium varæ supellestilis tuæ.

פָּרַךְ Bidchâr, *et juxta Vulg.*, Badacér, *nom. propr. ducis exercitus Jebu*, 2. Reg. 9. v. 25.

פָּרַר *Chald. in Pubel*, Sparsit, dispersit: *Imperat.* וְיִפְרְרֵם & spargite, Dan. 4. v. 11. *Ex Hebræo* פָּרַר, *commutato* i in r.

בַּהֲ *m.* Inanitas, res inanis, Gen. 1. v. 2. בַּהֲ מִכְּנֵי perpendicula inanitatis, *sive* inania, Ies. 34. v. 11.

בְּהִט *Radix Hebr. inusit.*, *Arab. autem*, gravis fuit, gravavit; hinc בְּהִט *m.* *species marmoris a gravitate, ut videtur Simoni*, Esth. 1. v. 6. LXX. *autem* hoc ipsum *vertunt*, σμαραγδίνους, *Vulg.*, smaragdinus: *Alibi est* / porphyrites, crystallus, alabastrum, silex.

בָּהֵל *Kal. inusit.*, *In genere præfert notionem* Præcipitis, subitanei, *et confusanei motus*; *et si quidem motus sit corporis, inde בָּהֵל festinationem, accelerationem; si vero motus sit animi, perturbationem, et terrorem significat, ita* Joan. Simon. *in Lex. Niph.* נִבְהַל turbari, conturbari, perturbari, terri: *Præter.* בִּי נִבְהַל quod perturbatus esset, 1. Sam. 28. v. 21., *sem.* נִבְהַלְהָ perturbata est, Psal. 6. v. 4. *Fut.* יִבְהַלּוּ perturbabuntur, Psal. 6. v. 11., *et* 83. v. 18. *Cum Nun paragog.*, *et in pausa* יִבְהַלּוּ perturbantur, Psal. 104. v. 29. *sem.* תִּבְהַלְנָה perturbabuntur, Ezech. 7. v. 27. *Pib.* בָּהֵל teruit, perturbavit: *item festinare fecit, acceleravit, festinavit; et intransit.*, vehementer festinavit, *quod celeritas plerumque turbulenta est: unde particip.*, מְבַהֵל turbans, plur. מְבַהֲלִים turbantes, Esdr. 4. v. 4., *quod tamen ibidem scribitur transpositis literis, videl.*, מְבַהֲלִים turbantes. *Infim. cum affix.* בְּהִלֵּי, 2. Paral. 35. v. 21., *festinare me, et juxta Vulg.* festi-

festinato ire : *Sed* 2. Paral. 32. v. 18., *יִבְהִלֵּם* ad conturbandos eos : *Futur.* *יִבְהִלֵּם* festines, accelerares, Eccl. 5. v. 1. *Et cum affix.* *יִבְהִלֵּם* perturbabis eos, Psal. 83. v. 16., *יִבְהִלֵּךְ* perturbat te, Job 21. v. 10., *יִבְהִלְמוּ*, *cum affix. poetico*, conturbabit eos, Psal. 1. v. 5. *Pyhal, partic.* *מְבִהֵל* festinare factus, sive iussus, acceleratus ; *unde plur.* *מְבִהִלִּים*, Esth. 8. v. 14., *ubi LXX. habent*, festinantes ; *Vulg.*, celeres ; *alii*, accelerati : *Fem.* *מְבִהֵלָה*, Prov. 30. v. 21. studiose expetita, *juxta LXX.*, *Sym.*, *et Theod.*, *juxta Vulg.*, ad quam festinatur : *Alil vertunt*, accelerata. *Notandum*, quod in quibusdam codicibus scribitur *מְבִהֵלָה*, *ח*, scil. pro *ה* posito. *Hipbil* הִבְהִיל conturbavit, festinare fecit, *et intransitive*, festinavit. *Præter. cum affix.* *הִבְהִילְנִי* conturbavit me, Job 23. v. 16. *Fut. plur.* ; *וַיִּבְהִילוּ* & festinarunt, *vel ut habet Vulg.* cito compulerunt, Esth. 6. v. 14., *Cum præfix.* *et affix.*, *וַיִּבְהִילוּהוּ*, 2. Paral. 26. v. 20., & deturbaverunt eum : *Vulg. habet*, & expulerunt eum : *Aliis est*, & festinare fecerunt, sive coegerunt eum.

בָּהֵל *Chald.* Turbo, conturbo : *Futur.* *יִבְהִל*, *unde cum affix.* *יִבְהִילְךְ* perturbet te, Dan. 4. v. 16. *Plur.* *וַיִּבְהִילוּ* ; *et cum affix.* *יִבְהִילְנִי* conturbabunt me Dan. 4. v. 2., *et* 7. vv. 15. 28., *יִבְהִילוּךְ* perturbent te, Dan. 5. v. 10., *יִבְהִילוּהוּ* perturbabunt eum, Dan. 4. v. 16., *et* 5. v. 6. *Ithpab.* *מְבִהֵל* perturbatus, conturbatus, Dan. 5. v. 9.

בְּהִלָּה *f.* Festinatio, conturbatio, terror, *et adverbialiter*, velociter, *ideſt*, in festinatione, Levit. 26. v. 16. *Hinc per metathesim*, *בְּהִלָּה*, Isa. 17. v. 14. *Plur.* *בְּהִלָּוֹת* terrores, Jer. 15. v. 8. *et Conſtr.* *בְּהִלָּוֹת* Job 24. v. 17.

בְּהִילוּ *f.* *Chald.* Celeritas, *per Apocopam litteræ Thau*, *unde*, *וַיִּבְהִילוּ* cum celeritate, *ideſt*, celeriter, *et adjective*, festini, Esdr. 4. v. 23.

הִתְבִּהֵלָה *Chald. Idem* : Dan. 2. v. 25.,

בְּהֵמָה *Radix Hebr. inusit.*, *ſed Æthiop.*, *et Arab.* *בְּהֵמָה* est, obtulit : *Hinc a loquelæ defectu*, *ut Simoni in Lex. videtur*, est nomen bebr. *בְּהֵמָה*, *et בְּהֵמָה* comm., bestia, pecus, jumentum, sive sit ferum, sive domesticum. *Conſtr.* *בְּהֵמָה הָאָרֶץ* bestia terræ, Isa. 18. v. 6. *Cum affix.* *בְּהֵמָתוֹ* pecus suum, Genes. 36. v. 6. *Obſervatum est*, *cum affixis denotare*

notare pecus, quod est in hominis potestate. *Plur.* בהמור *bestiæ*, Deuter. 32. v. 14. *Constr.* בהמור Psalm. 8. v. 8. Porro בהמור etiam singulariter capitur pro elephante, propter ingentem magnitudinem, qua inflat plurimum est, Job 40. v. 15. R. Levi tamen dicit, esse bestiam specialem, sic appellatam, de qua Rabbini multa nugantur. Hoc idem animal בהמור est Bocharto Hippopotamus; *Vulg.* retinuit vocem Hebraicam Behemóth.

בהן *m.* Pollex, tam manuum, quam pedum, Exod. 29. v. 20. *Plur.* ex alia forma, בהנן pollices, Jud. 1. v. 6. quod est, ut לְשׁוֹן a לָשׁוֹן.

בהן *nom. propr. loci*, Jos. 15. v. 6., vide supra בהן.

בהק *Chald. in Apbel* Splenduit, luxit: Hinc בהק *m.*, Levit. 13. v. 39., pustula lucida, macula alba, aut, juxta LXX. ἀλφός impetigo, vitiligo: *Vulg.* est macula coloris candidi.

בהר *Hebr. inusit.*, Arabibus est valde splenduit, luxit: Hinc בהר *m.* nitidus, splendidus, candidus, Job 37. v. 21., *Ubi Vulg. vertit.* subito aer coegetur in nubes.

בהר *f.* Papula alba, vel pustula, ex cute effulgens, et promicans, Simone anfiore; aliis est candor lucens, macula, splendens instar nivis, Levit. 13. v. 1. *Plural.* בהרות, v. 38. quod est à singul. בהרה *formæ* בהרה, Dagesch per Sægol, ut alia, compensato.

בוא Venit, advenit, pervenit: Ingressus, congressus est; quod verecundè de congressu maritali dicitur: ivit, abivit, nempe aliquo: occubuit, de Sole, quod terram, et occasum subire videatur, Gen. 28. v. 11. quomodo, et exire vel prodire dicitur, cum oritur, Gen. 19. v. 23. Idem verbum בוא significat, evenire, obtingere, fieri, ut Deut. 13. v. 3., et 18. v. 22., Item cum voce ברת inire, Jerem. 34. v. 10., Ezech. 16. v. 8., et cum בָּיִת in dies, est senescere, provehi ætate; et sine ימים, 1. Sam. 17. v. 12. *Præter.* Cum Vau convers. ובוא & ingredietur, & veniet, Jer. 43. v. 11., cum affix. במהרה, contrasse pro לבוא evenit, Psal. 44. v. 18., במה, et cum paragog. במה venisti, congressus es, Jos. 13. v. 1., Jud. 11. v. 12., 2. Sam. xv. 3. 7., Fam. במה venisti, Gen. 16. v. 8., Ruth. 2. v. 12., et cum scævā

scēvā sub ח *præter morem*, וְבַמָּוֶת, 1. Sam. 14. v. 3. *Plur.* בָּנֵי
 venimus, 1. Sam. 25. v. 8. *pro* בָּנֵינוּ, *ubi Masorethe notant*,
novies in hoc verbo aleph deficere, & loca enumerant Jer. 39. v. 16.
Part. מָאָה veniens, Gen. 33. v. 1., Exod. 3. v. 13. *Sed* 2. Reg. 13.
 v. 20., מָאָה *distum est pro* מָאָה *in eo;* מָאָה venientes, & *in re-*
gim., בָּנֵי, Gen. 30. v. 10., *Cum aff.* מָאָה, *contracte pro* מָאָה
 מָאָה venientes ad eam, Prov. 2. v. 19. *Fem.* בָּנֵי veniens,
 Gen. 29. v. 6. *Infin. cum aff.* בָּנֵי, & *in pausa* בָּנֵי venire,
 intrate tuum, Gen. 19. v. 22., 1. Sam. 16. v. 4., *cum* ה
paragog. בָּנֵי, Gen. 10. vv. 19. 30., בָּנֵי, & *cum* ה *paragog.*
 בָּנֵי venire earum, Gen. 30. v. 38., Ruth. 1. v. 19., *Imper.*
 בֹּא, & *cum* ה *paragog.* בָּנֵי veni, accede, Gen. 7. v. 1.,
 2. Sam. 10. v. 21. *Futur.* בָּנֵי veniam, Gen. 33. v. 14., &
cum ה *paragog.* מָאָה, Gen. 29. v. 21., & *finē* מ *in fine*,
 וְיָבוֹ, 1. Reg. 12. v. 12., & venit, שֶׁיָּבוֹא qui veniet, *ex*
pronom. relat. מִיִּי qui, quæ, quod, בָּנֵי, בָּנֵי, & *cum*,
duplici ה paragog., quorum prius mutatur in ח, חֲבוּמָהּ ve-
 niet, Deut. 33. v. 16. *Cum aff.*, & Nun *epenthetic.* וְיָבוֹא,
contracte pro וְיָבוֹא eveniet illi, Prov. 28. v. 22., Job 15.
 v. 21., & וְיָבוֹא eveniet nobis, חֲבוּמָהּ, & *in pausa cum* ה
paragog. mutato in ח, חֲבוּמָהּ eveniet, veniet tibi, וְיָבוֹא
 veniat ad me, *quæ omnia*, & *alia huiusmodi contracta sunt.*
Cum præfix. וְיָבוֹא an veniet? *Cum suffix.* וְיָבוֹא, & venif-
 set, 1. Sam. 25. v. 34. *Plur. m.* וְיָבוֹא veniant, veniebant,
 &c., Gen. 6. v. 20. Exod. 35. v. 10. *Cum Nun paragog.* וְיָבוֹא
 venient, Psal. 95. v. 11., *cum aff.* וְיָבוֹא eveniet mihi,
 Psal. 119. v. 77., & וְיָבוֹא, Psal. 119. v. 41., *Fem.* וְיָבוֹא
 venient, 1. Reg. 3. v. 16., Isa. 44. v. 7., & *finē* ה, חֲבוּמָהּ,
 Gen. 30. v. 38., *Cum Jod abundante*, חֲבוּמָהּ, Psal. 45. v. 16;
 Jerem. 9. v. 17. *Hioph.* וְיָבוֹא venire fecit, adduxit, intro-
 duxit, intulit, attulit, obtulit: *Præter.* וְיָבוֹא הָשֵׁמֶשׁ & *in*
cumbere faciam, efficiam, ut occidat Sol, Amos 8. v. 9.,
Cum aff. וְיָבוֹא, & afferet illud, וְיָבוֹא adduxit eum, Le-
 vit. 17. vers. 4., וְיָבוֹא adduxit te, וְיָבוֹא & adduces
 eum, וְיָבוֹא & adduces eam, וְיָבוֹא reduxero eum, &
 i epenthético, וְיָבוֹא & adducam, & reducam eos,
 Isa. 56. vers. 7. *Partic.* וְיָבוֹא adducens, efferens, introdu-
 cens, Gen. 6. vers. 17., Exod. 10. vers. 4., & *finē* מ, בָּנֵי,
 2. Sa-

2. Samuel. 5. vers. 2. , 1. Reg. 21. vers. 21. , Jerem. 19. v. 15. *Plur.* מְבִיאִים, *U* in *regim.* מְבִיאִי, Jerem. 17. v. 26. *Cum affix.* מְבִיאִיהָ adducentes eam, Dan. 11. v. 6. *Infin.* הָבֵא, *U* *constr.* , הָבֵא adducere, afferre, &c., Gen. 18. v. 19. , Deut. 6. v. 13. , *cum praefix.* ל, לְהָבִיא, *U* *excluso* ה, לְבִיא, ad adducendum &c., Gen. 27. v. 5. , Jerem. 39. v. 7. , 2. Paral. 31. v. 10. *Imper.* הָבֵי, *fine* מ, affer, Ruth 3. v. 15. , *U* הָבֵא introduc, Gen. 43. v. 16. , Exod. 4. v. 6. , *U* *cum* לֹד, הָבֵא, 1. Sam, 20. v. 40. , *U* *cum* ה *paragog.* , הָבִיאָה, Gen. 27. v. 4. 7. . Prov. 23. v. 12. *Futur.* מְבִיא adducam, afferam, &c., Exod. 11. v. 1. , *U* *fine* מ, מְבִי, 1. Reg. 21. v. 29. , Mich. 1. v. 15. , *quo etiam quidam referunt* Job 34. v. 36. , *Cum affix.* וְיָבִיאָהוּ, & attulit, introduxit eum, וְיָבִיאָה, *U* יָבִיאָהוּ afferet eam, reducet eos. *Plur.* *cum* Nun *paragog.* , יָבִיאוּ, Exod. 18. v. 26. , *U* *sem.* , מְבִיאִיָּהָ, Levit. 7. v. 30. *Hoph.* *praeter.* הוּבָא adductus, allatus fuit, Levit. 10. v. 18. , *cum* ה *paragog.* , הוּבָאָה adductus es, Ezech. 40. v. 4. , *U* *sem.* , *more Chald.* , הוּבָא allata est, Gen. 33. v. 11. *Partic. singul.* מוּבָא, *U* *plur.* מוּבָאִים, *U* *sem.* מוּבָאוֹ adductus, adducti, adducti, 2. Reg. 12. v. 10. , Gen. 43. v. 18. , Psal. 45. v. 15. *vide pag.* 2. אבה.
- בָּא Ingressus, introitus, מְבִיא ab ingressu, 1. Reg. 23. v. 11. *U* *cum affix.* וּבֹאֶךָ & introitum tuum, Psal. 121. v. 8. *EN infinitivus.*
- בִּיאָה *f. Idem:* בְּבִיאָה in introitu, Ezech. 8. v. 5.
- מְבִיא *m.* Aditus, ingressus, introitus: occasus, *de Sole:* *Constr.* מְבִיא occasus, Deut. 11. v. 30. *Cum aff.* וְעַד-מְבִיאֵי וְעַד-מְבִיאֵי usque ad occasum ejus, Psal. 50. v. 1. *Plur.* *Constr.* וְעַד-מְבִיאֵי sicut per ingressus civitatis, Ezech. 26. vers. 10. *Plur.* *sem.* מְבִיאֵי aditus, Ezech. 27. v. 3.
- מוּבָא *m.* *Idem:* *Cum aff.* מוּבָאֶךָ ingressus tuus, 2. Sam. 3. v. 25. *quod legendum* מוּבָאֶךָ, *U* ב *transpositis*, *juncta Masorethas.* *Plur.* *cum affix.* וּמוּבָאֵי & aditus, introitus ejus, Ezech. 43. v. 11.
- מְבִיאָה *f.* Proventus, reditus, fructus, *proprie* venturus: *nam praeteriti anni dicitur* עֶבֶר, *ut est in* עֶבֶר, *U* , *ut arbitrazur* Joan. Simon, *praefix.* ה *nota est* *continuitatis*, *unde* הָבֵא *est* fructus, proventus *terrae* *continuus*, Levit. 25. v. 22.

v. 21., Psal. 107. v. 37. *Constr.* מִתְּבוּאֹת *proventum*, Levit. 23. v. 39. *Cum affix.* תְּבוּאָתוֹ *proventus suus, ejus*, Levit. 19. v. 25. *Plur.* תְּבוּאֹת Levit. 25. v. 16. *Cum aff.* מִתְּבוּאֹתֵיכֶם *ex proventibus vestris*, Jerem. 12. v. 13.

בִּב *Cavum, atque vacuum fuit, in Kal. Inusit. Niph. particip.* בִּב *excavatus, vacuus, evacuatus*, Jerem. 52. v. 21., *ו' schurek est loco cholem, scribis Kimchi in libro radicum: Constr.* לְחֹךְ בִּב *vacuum, cavum tabularum, idest concavum ex tabulis*, Exod. 27. v. 8., *unde* בִּיב *apud Rabbinos est locus excavatus, fossa. Metaphorice בִּב dicitur de homine inani vel inflato. בִּיב אִישׁ vir vacuus, idest non solidus; cor non habens, excors*, Job 11. v. 12. *Dictionem* בִּב *derivant, quidam ab בִּיב, alii vero ab בָּבב.*

בָּבָה *f. Cavitas prople, sive cavum illud, cui pupilla oculi inest, scribit Simon in Lex., metonymice pupilla: aliis autem videtur, idem esse cum בָּבָה Chaldaic., ו' Talmud. ostium, quod per illud, tanquam per ostium, objecta externa ad cerebrum intrent. Occurrit in solo regim. Vide supra.*

בָּוִן *Sprevit, contempsit: Prater. בָּו pro* בָּו *spreverit, Zach. 4. v. 10. cum Pathach loco Kametz: בָּוון spernunt, Prov. 1. v. 7. Partic. prater. בָּוִי לִפְנֵי fax contempta, Job 12. vers. 5.*

בָּוִז *m. Contemptus, despectio, Psalm. 31. v. 19. fem. בָּוִזָה despectio, Nehem. 3. v. 36.*

בִּז *Büz, nom. propr. virorum, Gen. 22. v. 21., 1. Paral. 5. v. 14., ו' loci in terra Cedar, Jerem. 25. v. 23.*

בִּזִּי *Buzi, ו' juxta Vulg., Buzités, nom. propr. viri, Ezech. 1. v. 3., ו' incolarum loci בִּזִּי.*

בָּוִי *Bavái, nom. propr. filii Enadad, Nehem. 3. v. 18.*

בִּוְךָ *Kal. Inusit. Niph. Confusus, perplexus, implexus fuit, turbatus est; ו' ut vertunt LXX., ו' Vulg., flevit. Prater. בִּוְכֶם, Joel. 1. v. 18., perplexi facti sunt, turbati sunt; ו' juxta Vulg., mugierunt. Fem. בִּוְכָה perplexa erat, Esth. 3. v. 15. Particp. plur. בִּוְכִים perplexi, Exod. 14. v. 3. cum Schurek, sive Kybbutz loco Cholem; ibidem Vulg. habet coarctati sunt.*

בִּבְוָה *f. Perplexitas, distractio, confusio, fletus, vastitas, Isa. 22. v. 5. Cum affix. בִּבְוָתָם vastitas eorum; aliis est per-*

perplexitas, vel confusio eorum, Mich. 7. vers. 4.

בבל *m.* Búl, 1. Reg. 6. v. 38., *nom. mensis Hebraei, qui octavus est in anno sacro, secundus vero in anno civili, & respondet partim Octobri, & partim Novembri nostro. Scaliger Sidoniorum, & Tyrionum vocabulum esse existimat. Hebraei diversas etymologias offerunt: Videantur Kimchi, & R. Salom. in Com. Chaldaei respexit ad בבל adducere; unde vertit: in mense collectionis fructuum.*

בול *m.* Herba, truncus; *Sed vide in יבל.*

בין Intellexit: *Præter.* בנתה intelligis, Psal. 139. v. 2. *Particip.* מְבִינִים ab intelligentibus, vel prudentibus, *Vulg.* vertit, a filiis; *referebat enim ad בן filium, unde plur.* בְּנֵי filii, Jerem. 49. v. 7. *Nipb. præter.* בְּבוֹנָהי prudentia instructus sum, Isai. 10. v. 13. *Particip.* נָבוֹן intelligens, prudens, Gen. 41. v. 33. *Constr.* וְנָבוֹן & intelligens rerum, 1. Sam. 16. v. 18. *Plur.* נְבוֹנִים prudentes, Isai. 5. v. 21. *Cum aff.* וְנָבוֹן prudentum ejus, Isai. 29. v. 14. *Pib. futur.* וְנָבוֹן prudentem reddidit cum, erudivit cum, Deuter. 32. v. 10. *Hiph.* הִבִּין intelligere fecit, intelligentem, prudentem effecit, vel reddidit, erudivit: *Item intransitive, intellexit, percepit, sensit, consideravit, animadvertit, advertit: Præterit.* מִיָּנִי בְּסִפְרִים considerabam vel studebam in libris, Dan 9. v. 2. *per defectum ה characteristici. Sic in imperativo, וְנִין & confidera, Dan. 9. v. 23. Et cum ה paralogico; וְנִין confidera, Psal. 5. v. 2. Plural.* מִיָּנִי animadvertite, Psalm. 94. v. 8. *Hithp.* הִתְבַּוְּנִין intellexit, &c. *intransitive, ut modò: Futur.* מִיָּנִי הִתְבַּוְּנִי animadvertetis eam intelligentia, id est, certissime intelligetis, Jer. 23. v. 10. *Vide in בין, & בנה.*

בין *Buná, nom. propr. filii Jerameel, 1. Paral. 2. v. 25.*

בין *Vide infra suo loco.*

בין *f.* Intelligentia, prudentia, animadversio: *Constr.* כֵּנֶה הַמִּבְיָנָה intelligentiâ hominis, Prov. 30. v. 2. *Cum aff.* הַמִּבְיָנָה num ex intelligentia tua, Job 39. v. 26. *Plural.* עַם מִבְיָנוֹר populus intelligentiarum, id est, intelligentissimus, Isai. 27. v. 11. *Chald.* מִבְיָנָה intelligentia; Dan. 2. v. 21.

מִבְיָנָה *Vide supra post rad. מִבְּח.*

מִבְּח *m.* Intelligentia, metonymice, intelligens: *Unde plural.* מְבִינִים intelligentes, 2. Paral. 35. v. 3.

מִבְּחָה

חֲבוּנָה *f.* Intelligentia ; prudentia , animadversio : *Cum affix.* לְחֲבוּנָתוֹ intelligentiæ ejus , Psal. 147. v. 5. בְּחֲבוּנָם , *quod contractum est pro* בְּחֲבוּנָתָם *pro intellectu suo* , Osee 13. v. 2. , ubi LXX. habent , κατ' εἰκόνα ad imaginem ; *Vulg. autem vertit* , quasi similitudinem ; *forte legebant* חֲבוּנָה *Plural.* חֲבוּנֵיהֶם prudentiæ , intelligentiæ , Isai. 40. v. 14. *Cum affix.* עַד-חֲבוּנֹתֵיכֶם usque ad intelligentias vestras , *sive sensa vestra* , Job 32. v. 11.

בִּסֵּם Calcavit , conculcavit , proculcavit : *Futur.* וְחָבֹס & conculcavi , Isai. 63. v. 6. *Pih. præter.* חָבֹס conculcant , Isai 63. v. 18. , Jerem. 12. v. 10. *Hoph. Particlp.* חָבֹס proculcatum , Isai. 14. v. 19. ibi LXX. habent παρσυσμικόν mixtum , sœdatum , inquinatum (cadaver) , *Vulg. est putridum.* *Hithp. partic. fem.* מְחַבֹּסֶת conculcandam se præbens , *vel* , ut alii volunt , mutua attritione , & collisione conculcata , Jerem. 16. vv. 6. 22.

בֹּסַם *masc.* Conculcans , *nomen participiale transitionum* , ut Kimchi *notat in lib. Rad.* . Unde plural. בֹּסִים conculcantes , Zach. 10 v. 5.

חֲבוּסָה *f.* Conculcatio , Isai. 28. vv. 2. 7. , *et* 23. v. 5.

חֲבוּסָה *f.* Conculcatio , *et* quidem , ut scribit Joa. Simon , *mutua attritione* , & collisione facta , *litera enim ח præfix. est nota mutuitatis* ; *eadem dictio mesaphorice est interitus* , excidium . *Constr.* חֲבוּסָה מְחַבֹּסֶת proculcatio Achasæ , 2. Paral. 22. v. 7.

בֹּעֵל Maritus , conjux , *vide* בָּעַל .

בִּיץ *m.* Byssus , *et* adjective byssinum , 1. Paral. 15. v. 27. , 2. Paral. 5. v. 12. , Esth. 1. v. 6. , Ezech. 27. v. 16. , *semel* בִּיץ , 1. Paral. 4. v. 21. *Erat autem byssus genus lini optimi , mollissimi , et candidissimi* , *quod in Palestina nascebatur* , *et ex quo vestes subtilissimæ , præsertim sacre , fiebant* : *Cum præfix.* וּבִיץ & in byssio .

בִּז *Vide in* בִּזָּה , *et* בִּיץ *vide suo loco.*

בִּזָּה Bosés , *nom. propr. scopuli* , 1. Sam. 14. v. 4.

בִּוּק Vacuare , evacuare , ut arbitratur Joan. Sim. ; unde *Pih. futur. plur.* יִבְקְּוּ evacuabunt , Jerem. 51. v. 2. *sed vide in* בִּקָּה .

בִּוּקָה *f.* Nah. 2. v. 10. , *vacuitas* , evacuatio : *Sed* LXX. *est* , excussio ;

excussio; *Vulg. verbaliter accepi*; *verit enim*, dissipata est.

בֹּר Fovea, *Exod. 21. v. 33.*, cisterna *aquarum collectarum*,
1. Reg. 18. v. 31., *carcet*, *proprie subterraneus*, *Isai. 38.*
v. 18., *sepulcrum*, *Psal. 28. v. 1.* *Hebræi notant*, *proprie*
esse cisternam rotundam, *et inde latius extenditur*. *Interdum*
scribitur cum מ in medio, *מִבֹּר* de cisterna, *2. Sam. 23.*
v. 15. 20. *Interdum sine מ, מִבֹּר*: *Cum prefix.* *מִבֹּר*, *מִבֹּר*
in cisterna, *מִבֹּרָה* e cisterna tua. *Plural.* *מִבְּרֹת* cisternæ,
Deut. 6. v. 11., *מִבְּרֹתָי*, *Jerem. 2. v. 13.* *Vide in פִּיר*.

בֹּשֶׁ Erubescere, pudescere, pudore suffundi, pudere: *Futur.*
מִבֹּשֶׁ, *et cum ה* *paragogen*, *מִבֹּשֶׁ* erubescam, *Psal.*
25. v. 2., *forma hinc et a בֹּשֶׁ*. *Pib.* *בֹּשֶׁ* *vide in בֹּשֶׁ*.
Hiph. præter. trifariam formatur: I. *regulariter*, *הִבִּישׁ* *pude-*
fecit; *unde הִבִּישְׁתָּ* *pudescisti*, *Psal. 44. v. 8.*, *et cum ו*
paragogen, *הִבִּישׁוּתָהּ*, *Psal. 53. v. 6.* II. *mixta forma ex בֹּשֶׁ*,
et בֹּשֶׁ; *hinc הִבִּישׁ*, *vel הִבִּישׁ* *pudescit*, *et intransitive*,
pudescit est, *erubuit*, *Jerem. 10. v. 14.*, *et 48. v. 20.*,
et 50. v. 2., *Joel 1. v. 12.*, *dicitur quoque metaphorice de*
musto, *et frumento*, *Joel 1. v. 17.*: *se in sem. de vite*,
הִבִּישָׁהּ, *Joel 1. v. 12.*, *item pudescit*, *pudenda commisit*,
turpiter egit, *Osee 2. v. 7.* III. *cum מ otioso*, *הִבִּישׁ* *eru-*
buit, *Isai. 30. v. 5.* *Partic. מִבִּישׁ* *pudesciens*, *Prov. 29. v.*
15., *item pudenda faciens*, *turpiter agens*, *Prov. 10. v. 5.*
Futur. cum affix. *מִבִּישְׁנִי* *pudescias me*, *Psal. 119. v. 31.*
Hiph. הִבִּישׁוּ, *et הִבִּישׁוּ*, *erubescant*, *Gen. 2. v. 25.*

Vide infra בֹּשֶׁ.

בֹּשָׁה f. Confusio, pudor, ignominia, *Psal. 89. v. 46.*, *Item בֹּשָׁה*
Psal. 35. v. 26. *Metonymice בֹּשָׁה est idolum sic dictum*, *quod*
cultores suos ignominia afficiat, *Jerem. 7. v. 19.*, *et 11. v. 13.*
Cum aff. וּבֹשָׁתִי & *pudorem meum*, *Psal. 69. v. 20.*, *בֹּשָׁתִי*
pudor vester, *Isai. 61. v. 7.*

בֹּשָׁנָה f. Item, *Ose. 10. v. 6.*, *cum נ epenthetico*, *ut videtur*,
speciali, et inusitata forma, *ad insinuandum pudorem plane*
insolitum, *Inquit Joa. Simon.*

מִבֹּשָׁה m. *Hinc plur. cum affix.* *מִבֹּשָׁה* *pudenda ejus*, *Deut. 25. v. 11.*

בֹּאֵה Arab. *Extulit se superbius*, *item subjecit sibi*: *unde*,
et, *ut nonnulli arbitrantur*, *præter. plur. בֹּאֵה* subje-
cerunt sibi, *sive inundaverunt*, *Isa. 18. vv. 2. 7.* *Sed alli hoc*

idem vertunt, diripuerunt, & referunt ad בָּזוּ, quod vide.
בָּזָה Vide infra **בָּזָה**.

בֹּזֵה Sprevit, contemnit, despexit, vilipendit, *confutitur cum*
 accusat., & cum dativo, id est cum ל, & cum מִל, & עַל :
Præter. בָּזִיתָ sprevisisti, 2. Sam. 12. v. 9., *Fam.* בָּזִיתָ sprevisisti,
 Ezech. 16. v. 59. *Partic.* בֹּזֵה spernens, Prov. 15. v. 20.,
 & plur. בֹּזִים spernentes: Cum affix. בֹּזִי spernentes me, 1.
 Sam. 2. v. 30. *Pahul m.* בָּזוּי contemptus, Jerem. 49. v. 15.
Constr. עַם בָּזוּי contemptus populi, five a populo, Psal. 22.
 v. 7., *Fam.* בָּזוּיָה contemta, Eccl. 9. v. 16. *Futur.* בֹּזֵה,
 & per apocopen, וְיִבֶזֶ, & sprevit, Gen. 25. v. 30., *Fam.*
 הִבְזָה & per apocopen, וְהִבְזָה, 2. Sam. 6. v. 16., & sprevit:
Infin. לְבֹזֵה נַפְשִׁי, Isa. 49. v. 7., quem locum LXX., *vertunt*,
 καταλιζοντα την ψυχην αυτου contemnentem, nihili facien-
 tem animam suam: *Vulg. habes*, ad contemtibilem animam;
quæ ad Christum refert Hieron., alii intelligunt de populo Israe-
 litico. *Niph. partic.* בָּזָה contemptus, despectus, Isa. 53. v. 3.
Fam. cum מ *epenthético*, נִבְזָה humiliatum, despectum, con-
 temtibile (opus) 1. Sam. 15. v. 9. *Hiph. Infinit. cum præf.* לְהִבְזֹת
 ut contemnant, Esth. 1. v. 17. *Vide infra* בּוּז, & *quæ sequuntur*.

בָּזִין m. Contemptus, Esth. 1. v. 18.

בְּזוּזָה f. *Cbald.* Honorarium, præmium, largitio, *profusor*
proprie, Dan. 2. v. 6. *Plur. cum affix.* וְבְזוּזֵיהֶם & honoraria
 tua, Dan. 5. v. 17. *Sic in Targum*, מְתֻנָּן וְבְזוּזָה dona, &
 honoraria, Jerem. 40. v. 5. *Videntur hinc esse*, ut præcedens:
nam largitiones profusores sunt quidam despectus bonorum.

בֹּזַן Prædatus, deprædatus est, diripuit, Ezech. 29. v. 19.
 - *Præter. irregulare*, בָּזְאוּ diripiunt, Isa. 18. v. 2. *pro*
 בָּזוּ; & imperfecte, בָּזְאוּ prædati sumus, Deut. 3. v. 7. *Par-*
ticip. cum affix. בֹּזְאוֹנוּ, Isa. 17. v. 14. *Infin. ex forma imperf.*,
 & cum præfix. לְבֹז, & וּלְבֹז ad diripiendum; הֲלִבֹז an ad
 diripiendum? *Imperat.* בָּזוּ diripite, Nahum 2. v. 10. *Futur.*
 בָּזוּ, vel בָּזְאוּ diripies, Deut. 20. v. 14., *ex forma imper-*
fecta, *quæ in toto hoc futur. obtinet*: plur. בָּזוּ, & cum ה
paragog., בָּזְאוּ prædabimur, diripiemus, 1. Sam. 14. v. 36. *יבְזוּם*
 diripient eos: *Niph. præf.* וְנִבְזוּ & diripientur, Amos 3. v. 11.
Infin. cum Futur. הִבְזֹת הִבְזוּ diripiendo, diripietur, Isa. 24.
 v. 3. *Pyb. Præter.* וְבָזְאוּ & diripientur, Jerem. 50. v. 37.

בז *m.* Præda, Isa. 10. v. 6. *Hinc* לְבַז in prædam, Ezech. 25. v. 7. *quod Masorethe notant legendum* לְבַז per commutationem *Gimel, & Sajin*. Sic alibi, בָּזָה pro בָּזָה. *Rabbini id referunt ad commutationem literarum cabalisticam* אַמְבָּה. *Cum affix.* בָּזָה prædam ejus, Ezech. 29. v. 19.

בזה *f.* Præda, direptio, Neh. 3. v. 36., Esth. 9. v. 10.

בזו *Vide* בָּזָה.

בזיון *m.* *Vide supra post* בָּזָה.

בזית *Vide* בָּזָה.

בזיִּוְתִּיהָ Baziothiá, *nom. propr. civit. in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 28.

בזק *m.* Fulgur, Ezech. 1. v. 14. *idem quod* בָּרָק, *commutatis ו ו ו ר*, *ut Latinis in honos, & honor*. *Est autem* בָּרָק dispergere, *apud Rabbinos: unde quidam reddunt*, fulgur dispergens, *hoc est*, vehementissimum.

בזק *m.*, *Unde cum præfix.* בָּרָק, Jud. 1. v. 5., *ubi LXX., & Vulg. habent*, in Bézech: *Item in pausa* בָּרָק, 1. Sam. 11. v. 8., *quod LXX. vertunt in* Bažix, *& Vulg., in Bézech; locus est in dimidia Tribu Manasse cis Jordanem: aliis est nom. propr. urbis regie Chanaan.*

בזר Sparſit, disperſit, diſſipavit: *Futur.* יִבְזֹר disperget, Dan. 11. v. 24 *Pib. Præter.* בָּזָר diſſipavit, Pſal. 68. v. 31. *convexit cum* בָּזָר.

בזָּתָה Bazathá, *nom. propr. unius e ſeptem Eunuchis regis Aſſueri*, Esth. 1. v. 10.

בחל Faſtidivit, aſpernatus, averſatus eſt: *Præter. ſam.* בָּחַל Zach. 11. v. 8., *ubi Vulg. habet variavit, quæ verbi hujus ſignificatio obtinet apud Chaldaeos. Apud Rabbinos eſt* matureſcere, excreſcere, *vel coqui ad maturitatem: בחל* fructus maturus.

בחן Probavit, exploravit. *Præter.* בָּחַנִי probavit me, Job 23. v. 10. *Niph. Futur.* יִבְחֵן probetur, Job 34. v. 36. **בחן**, *& בחן*, *m.* Probatio, munitio, Ezech. 21. v. 18., Isa. 28. v. 16., *& 32. v. 14., ubi Vulg. habet*, palpatio.

בחני *m.* Specula exploratoria, *vel juxta quosdam*, turris munita, *& juxta Vulg.*, probator, Jerem. 6. v. 27. *Plural. cum Schurek, & affix.* בָּחַנֵּי *vel* בָּחֲנֵי speculæ exploratoriæ ejus; *Theod. habet*, *ἐπάλξεις* *autē* munitiones ejus; *Vulg. autem vertit* robustos ejus, Isa. 23. v. 13. *a ſingulari* בחן *formæ* בחנין.

בחר Elegit, selegit: *sere cum Prapositione ב construitur. Pra-*
ter. בחר בך te selegit, Deuter. 7. v. 6. Niph. Pract.
וַיִּבְחַר & eligetur, electa erit, Jerem. 8. v. 3. Part. בַּחֲרָה
selectum, lectissimum, Prov. 8. v. 10. Pyb. Futur. יִבְחַר eli-
getur, Ecclef. 9. v. 4. ubi juxta Majoresbus legendum יִחְבַּר
associabitur.

בְּחֻרֵי Bauramitēs, *juxta Vulg.*, 1. Paral. 11. v. 33., *nom.*
propr., aut potius gentile viri cujusdam oriundi ex urbe Ba-
burim in Tribu Benjamin.

בְּחֹר m. Lectus, electus: Item Juvenis, *quasi ad omnes operas*
selectus, Ezech. 9. v. 6. Plur. constr. יְעָרָאל juvenum
Israelis, 1. Sam. 16. v. 2. Et plurale alterius formae, בְּחֹרִים
Psal. 148. vers. 12. a sing. בְּחֹר formae חָנֹר ex dagestatis:
Sic quoque juxta quosdam Isai. 42. v. 22. Constr. בְּחֹרֵי ju-
venes, Ezech. 23. v. 6. Cum aff. בְּחֹרֵיהֶם juvenes eorum,
2. Paral. 36. v. 17.

בְּחֹרִים m. p. Juventus, *quasi etas selecta: Cum aff. מִבְּחֹרֵיו a*
juventute sua, Num. 11. v. 28. Sed ibidem Vulg. sequutus LXX.
vertit, electus e pluribus, posito concreto pro abstratio.

בְּחֹרֹתָא f. p. Idem: *Cum aff. בְּחֹרֹתָא in diebus juventutis*
tuae, Ecclef. 12. v. 1.

בְּחֻרִים Bauhurim, *nom. propr. civitatis in Tribu Benjamin, 2.*
Sam. 3. v. 16.

בְּחִיר m. Electus: *Construit. בְּחִיר, 2. Sam. 21. v. 6. Cum aff.*
בְּחִירִי electus meus, Isai. 42. v. 1. Plur. cum aff. בְּחִירֵי
electi ejus, Psal. 105. v. 6.

מִבְּחֹר m. Electio, selectio. *Verum adjective sumitur; unde*
LXX. ἐκλεκτός, Vulg. & aliis est electus, selectum, lectissi-
imum, 2. Reg. 3. v. 19., & 19. v. 23.

מִבְּחֹר m. Idem: *Construit. מִבְּחֹר בְּחֹרֵיו selectissimum juvenum*
ejus, Jerem. 48. v. 15. Plur. cum aff. מִבְּחֹרֵיו delectatum ejus,
Dan. 11. v. 15.

בָּטָא Pronuntiavit, effutivit: *Particip. בֹּטֵא, ex forma que-*
scitum tertia ח, Prov. 12. v. 18., effutiens; sed LXX.
vertunt, λέγων dicens; Theod. πιστοῦς confidens; Vulg.,
qui promittit: Pib. infinit. לְבָטֵא, Levit. 5. v. 4., effutien-
do; juxta LXX.; Vulg., & alior, distinte pronuntiando;
& futur. יִבְטֵא, Levit. 5. v. 4., effutit; alii habent, distin-
cte pronuntiat.

מִבְּכָא

מִבְטָח *m.* Pronunciatum, prolatio, Num. 30. v. 7.

בִּטְחָה *Vide supra* בְּטָח.

בְּטָח *Filius est, confusus est, fiduciam posuit; semel imper-*
- *sonaliter, בְּטָח, in pausa, fiducia, spes fuit, Job 6.*
v. 20. *Constr. cum prepositione ב, מל, ו, על: saepe etiam*
absolute ponitur. Particip. praeter. Pabul. בְּטָח confusus, fre-
tus, Isai. 26. v. 3., Psal. 112. v. 7. Insuit. בְּטָח, vel בְּטָח
fidere, confidere; occurrit cum ב praefix. sic, בְּטָח pra,
vel magis quam confidere, Psal. 118. vv. 8. 9. Hiph. praeter.
הִבְטַחתי fecisti, ut fiduciam poneret, Jerem. 18. v. 15. Par-
ticip. מִבְטָחתי confidere faciens me, Psalm. 12. v. 10. Futur.
יִבְטַח confidere faciat, 2. Reg. 18. v. 30.

בְּטָח *m.* Fiducia, securitas, confidentia, Isai. 32. v. 17. *Item,*
securus, confidens, Jud. 8. v. 11., ו' adverbialiter, praefixa
particula ל, ut לְבְטָח secure, confidenter, Levit. 25. v. 18.,
ו' omissa ל, Gen. 34. v. 25., Deut. 12. v. 10. ו'c.

בְּטָח *Béte, nom. propr. civitatis regis Adazer, 2. Sam. 8. v. 8.*

בְּטָח *m.* Fiducia, Ecclef. 9. v. 4.

בְּטָחָה *f. Idem: Plur. וּבְטָחָה & in fiducia, Isai. 30. v. 15.*

בְּטָחָה *f. Idem: Plur. וּבְטָחוֹת & securitates, Job 12. v. 6., ubi*
Vulg. vertit, audaeter. Vide etiam בְּטָח.

בְּטָחָה *m. Idem: בְּטָחָה לְכָל אֲנָשִׁים fiducia omnibus ex-*
tremitatibus terrae, Psal. 65. v. 6. Cum affix. בְּטָחוֹהוּ fiducia
ejus, Jerem. 17. v. 7. בְּטָחוֹהוּ fiducia ejus, Prover. 21. v.
22., ubi desit Mappik in He: בְּטָחוֹהוּ fiducia eorum, Je-
rem. 48. v. 13. quæ duo habent Sagol loco Kametz, eupho-
niae causa, sequente alio Kametz: Plural. בְּטָחוֹת securi-
tates, Isai. 32. v. 18. Cum affix. בְּטָחוֹתֶיךָ fiducias tuas,
Jerem. 2. v. 37.

בְּטָחוֹת *m. p. Pepones, Num. 11. v. 5., sic dicit, quod terræ*
firmiter innitantur, ו' n servilis est, exhibetque notam fir-
mitatis, uti videtur Jo: Simon., Ab. Esra scribit, ex lin-
gua Arabica esse notum vocabulum.

בְּטָל *Cessavit, intermisit, intermissum, impeditum fuit:*
- *Præter. בְּטָל Ecclef. 11. v. 3. & intermittent, & ces-*
sabunt: Sed versunt LXX. & בְּטָלָהוּ, Sym. & ἀγρεύουσι,
Vulg., & otiosæ erunt. Chald. Præter. sam. בְּטָלָהוּ impedi-
tum fuit, Est. 4. v. 24. Particip. præf. sam. בְּטָלָהוּ impeditum

manfit, *ibid.* Pab. Præter. בָּטְלוּ cessare fecerunt, impedi-
verunt, Esr. 4. v. 23. *Infim.* לְבַטְלָא ad impediendum, Esr.
4. v. 21.

בֶּטֶן f. Venter, uterus: Num. 5. v. 22. *Cum autem ven-*
ter sit in medio corporis, ideo metaphorice locus medius,
prominentia, projectura, 1. Reg. 7. v. 20., metonymice de-
signat etiam cor, & quævis interiora hominis, animam, co-
gitationes &c., ut Job 15. v. 35., Prov. 22. v. 18., Habac.
3. v. 16. Cum affix. בֶּטֶן Job. 3. v. 10. בֶּטֶן venter eorum.
בֶּטֶן Béten, *nom. propr. civitatis in Tribu Aser, Jos 19. v. 25.*
בִּטְנִים m. p. Nuces terebinthinæ, Gen. 43. v. 11. *Quidam nu-*
cēs avellanas explicant, quæ sic dictæ sunt, quod inflor ven-
tris oblongæ sint, & protuberantes: LXX. habent, τριβύσσοι,
Vulg., terebinthus; ea nimirum, quæ fert pistacia; hanc au-
tem ipsam designari per בִּטְנִים, defendunt Bochartus, alique.
בִּי ō, ah, quæso, obsecro, attende, cum venia. *Particula*
obsecrandi, juxta Hebræos, Gen. 43. v. 20., Exod. 4.
v. 10. Est etiam בִּי, ut quibusdam videtur, vox composita ex
ex præposit. ב in, ad; & ex affix. י prime personæ nota,
unde בִּי latine est, in, vel ad me, quasi diceretur, attende
ad me; quæ phrasis integra legitur, Job 23. v. 6. יָשִׁים בִּי
ponet, apponet ad me: Præterea בִּי proprie est imperat. Hiph.
בִּי sine מ, quod in בוא.

בִּיר Latine varias exprimit præpositiones: I. a, *ut בִּירְיָהוּ*
Domino, 2. Paral. 29. v. 25., *בִּירְיָשׁוֹן a lingua, Prov.*
28. v. 21. II. ad, ut בִּירְיָשׁוֹן בִּירְיָהוּ loquutus est
Dominus ad Isaiam, Isai. 30. v. 2. III. apud, *ut, Gen. 44.*
v. 16., 1. Sam. 9. v. 8. IV. coram, ut, בִּירְיָם coram eis,
1. Sam. 21. v. 14., cum, ut בִּירְיָם secum, Gen. 43. v. 15.,
& 1. Sam. 14. v. 34., בִּירְיָם tecum, 2. Reg. 8. v. 8. &c.,
in, cum ablativo, בִּירְיָם in me, בִּירְיָם in te, 1. Sam. 26. v.
18., Esdr. 7. v. 25. V. per, ut, Levit. 8. v. 36. &c., pro-
pter, ut, בִּירְיָנוּ propter iniquitates nostras, Isai. 64.
v. 6., Job 8. v. 4. &c. Quandoque בִּיר redundat, seu explet
vel dativum, ut בִּירְיָם tibi, Job 15. v. 23., vide Jerem. 39.
v. 11., vel etiam accusativum, ut בִּירְיָשׁוֹן mitte,
quæso, quem missurus es, Exod. 4. v. 13. Sed alios ejusdem
distinctionis בִּיר sensus videtur in יר ad quod proprie spectant etiam
recen-

recensita prepositiones: בֵּין enim est descriptio composita ex בֵּי וְ.

בֵּין Inter: Interdum habet naturam Nominis, quasi medium, vel medietatem dicitur: בֵּין in inter, in medio, Isai. 44. v. 4. ubi Veneta habent בֵּין absque וְ: Cum affix. בֵּינוּ inter eum: בֵּינִי וּבֵינֶךָ inter me, & inter te, Gen. 13. v. 8., וְ בֵּינֵינוּ בֵּינֵינוּ inter nos, & בֵּינֵי וּבֵינֶם inter vos; quorum quidam habent formam pluralem masculinam. Sic feminina terminatione: מֵל פִּינוֹת לְגִלְגָל ad intermedietates orbium, id est, in medium, vel intervallum, Ezechiel. 10. v. 2. מֵל פִּינוֹת לְקַרְבֵּימֵי medietatibus, è medio, ex intervallo Cherubimorum, ibid. פִּינוֹתֵם inter eos, Gen. 41. v. 33. פִּינוֹתֵינוּ inter nos, Gen. 26. v. 28. Et formalit absque וְ in medio: מִישֵׁהֶבְנִים vir medietatum, 1. Sam. 17. v. 4. i. e. intermedius, interponens se inter duo castra, duello pugnam transacturus. Huc quidam referunt, בֵּין ad medianum, still. cantum musicum, nempe Tenorem, ut vulgo vocant, Psal. 9. v. 1. de quo vide etiam in צֶלֶם. Chald. בֵּין Inter, Dan. 7. v. 5. בֵּינֵיהֶן inter ea, Dan. 7. v. 8. Cum particulis separabilibus, מֵל-בֵּין, מֵל-פִּינוֹת inter, Ezech. 10. v. 2., וְ 31. v. 10., Item על-בֵּין inter, vel usque ad medium, Ezech. 19. vers. 11. Vnde בֵּין בֵּין בֵּין.

בֵּין ביצה f. Ovum, apud Rabbinos: Plur. בֵּיצִים ova, Deuter. 22. v. 6. Construitur. ביצי Isai. 59. v. 5. Cum affix. מִבֵּיצֵיהֶם ex ovis eorum, Isai. 59. v. 5.

בֵּין בֵּין m. Putens, Jerem. 6. v. 7. ubi scribitur בֵּין, quasi בֵּין, sed Masoretha notarunt legendum בֵּין.

בֵּין f. Regia, palatium, castrum, habitatio, 1. Paralip. 29. v. 1. Chald. בֵּין בֵּין in regia, Est. 6. v. 2.

בֵּין f. plur. Palatia, arces, basilicae, 2. Paral. 17. v. 11.

בֵּין m. Domus, familia: וְ generaliter sedes, locus, quo aliquid capitur, vel constituitur, ut Exod. 25. v. 27., 2. Sam. 15. v. 17., 1. Reg. 18. v. 31., בֵּין בֵּין ad domum, in domum, versus domum, intus, Gen. 43. v. 14., וְ.

Cum prefix. בֵּין intrinsecus, Exod. 25. v. 11. בֵּין intus. Et intercedente articulo, מִבֵּין Idem, Ezech. 40. v. 9., Constr. בֵּין Gen. 24. v. 7. בֵּין intra eam, Ezech. 1. v. 27. בֵּין Exod. 26. v. 33. Cum aff. בֵּין domus ejus, בֵּין domus tua, בֵּין domus mea, וְ. Plur. בֵּין domus, sedes, fanji-

- familie, Exod. 1. v. 21., *adicule, sacella textilia*, 2. Reg. 23. v. 7. **בְּתֵי** *pro domibus, in loca, vel sedes*, Exod. 25. v. 17. *Constr.* **בְּתֵי**. *Cum affix.* **בְּתֵיךָ** domus tua, Exod. 10. v. 6. *Kametz ante Dagesch forte irregulare est. Forte est propter defectum littere Iod, vel ad differentiam בְּתֵיךָ bathi, scribis Aben Esra, 2. Paral. 4. v. 5. Chas. דְּנָה בֵּיתָא domum hanc, Esr. 5. v. 9. עַבְדֵי יְרֵחַ בֵּית־אֱלֹהִים *Esd. 5. v. 12., 6. v. 15. Constr.* **בֵּית־אֱלֹהִים** opus domus Dei, Esr. 4. v. 24. *Cum affix.* **בֵּיתָא** domus ejus, Esr. 6. v. 11. *Plural.* **בְּתֵיכֶן** domus vestra, Dan. 2. v. 5.*
- בֵּית־אֵנִי** Béth aven, *nom. propr. civitatis in Tribu Benjamin*, 1. Sam. 13. v. 5., *Osc.* 4. v. 15.
- בֵּית־אֵל** Béth él, *idest domus Dei, nom. propr. civitatum; unius quidem in Tribu Benjamin*, Gen. 12. v. 8., *etc. quæ prius vocabatur Luz*, Gen. 28. v. 19., *Jud.* 1. v. 23., *alterum autem in regno decem Tribuum*, 1. Reg. 13. v. 1. *Est etiam nom. propr. montis in Tribu Benjamin*, 1. Sam. 13. v. 2.
- בֵּית בְּרָאִי** Bethberai, *nom. propr. civitatis, quam inhabitaverunt posterii Simconis*, 1. Paral. 4. v. 31.
- בֵּית בְּרָח** Bethberá, *nom. propr. civitatis in dimidia Tribu Manasse cis Jordanem sita*, *Jud.* 7. v. 24.
- בֵּית בְּגָדֵר** Béth-ghadér, *nom. propr. urbis, aut loci in Tribu Juda, ut quibuscumque videtur*, 1. Paral. 2. v. 51.
- בֵּית גַּמּוּל** Béth-gamúl, *nom. propr. civitatis, vel, ut alii volunt, familia in terra Moab*, *Jerem.* 48. v. 23.
- בֵּית דָּגוֹן** Bethdagón, *nom. propr. civitatum in Tribu Juda*, *Jos.* 15. v. 41., *et in Tribu Aser*, *Jos.* 19. v. 27.
- בֵּית הַשִּׁמּוֹת** Bethiesimóth, *et Bethsimóth, nom. propr. civitatis in campis Moab*, *Jos.* 12. v. 3., *et 13. v. 20., Ezech.* 25. v. 9.
- בֵּית הַחָרֵם** Béthachárem, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, *Jerem.* 6. v. 1., *Neh.* 3. v. 14.
- בֵּית הַלֵּחֵמִי** Bethlehemites, *nom. comm. incolarum urbis Bethlehem*, 1. Sam. 16. v. 1.
- בֵּית הָעֲרָבָה** Béth-Arabá, *nom. propr. civitatum in Tribu Juda*, *Jos.* 15. v. 6., *et in Tribu Benjamin*, *Jos.* 18. v. 22.
- בֵּית הָרָם** Betharám, *nom. propr. civitatis in Tribu Gad*, *Jos.* 13. v. 27.
- בֵּית הָרֶן** Betharán, *Num.* 32. v. 36., *eadem urbs ac præcedens.*
- בֵּית הַטֶּקֶה**

- בֵּית הַשֵּׁטָה Bethsetta, *nom. propr. loci in Tribu Manasse cis Jordanem*, Jud. 7. v. 22.
- בֵּית הַשְּׁמִיטָה Bethsamites, 1. Sam. 6. v. 14., *nom. com. incolarum civitatis Bethsames*.
- בֵּית הַגִּלָּה Beth-hagla, *nom. propr. civitatum in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 6., *et in Tribu Benjamin*, Jos. 18. v. 19.
- בֵּית הַחֲנָנִי Bethhannan, *nomen propr. civitatis in Tribu Nephthali*, 1. Reg. 4. v. 9.
- בֵּית הַחֹרֹן Bethhoron, *nomen propr. civitatum*, Jos. 18. v. 13., *et* 21. v. 22.
- בֵּית דָּן Bethchar, *nomen propr. loci, aut vicus, aut civitatis in Tribu Dan*, circa Bethsames, 1. Sam. 7. v. 11.
- בֵּית לֵבְיָאוֹן Bethlebaon: *nom. propr. civitatis in Tribu Simeonis*, Jos. 19. v. 6.
- בֵּית לֶחֶם Bethléhem, *ideſt domus panis, nom. propr. civitatum, unius in Tribu Zabulon*, Jos. 19. v. 15., *alterius verd in Tribu Juda. quæ et olim dicta fuit Ephrata*, Gen. 35. v. 19., Jud. 19. v. 1. *et*.
- בֵּית מֶעֶזַר Bethmaon, *nomen propr. civit. in terra Moab*, Jerem. 48. v. 23.
- בֵּית מֵעָכָה Béth-maachá, *aut Bethmaachá, nom. propr. civit., vel familie in Tribu Nephthali*, 2. Sam. 20. v. 14.
- בֵּית מַרְכָּבָה Bethmarchabon, *nom. propr. civitatis in Tribu Simeonis*, Jos. 19. v. 5., 1. Paral. 4. v. 31.
- בֵּית נַמְרָה Bethnemra, *nomen propr. civitatis in Tribu Gad*, Num. 32. v. 36.
- בֵּית עֶזְמוֹנָה Bethazmon, *nom. propr. vicus, aut civitatis in Tribu Benjamin*, Nehem. 7. v. 28.
- בֵּית הָעֶמֶק Béth-haemech, *aut Bethémec, nom. propr. civitatis in Tribu Aſer*, Jos. 19. v. 27.
- בֵּית אֲנֹתָה Beth-anon, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 59.
- בֵּית אֶנְתָּה Béth-anath, *aut Bethanath, nom. propr. civit. in Tribu Nephthali*, Jos. 19. v. 28., Jud. 1. v. 33.
- בֵּית פֶּלֶט Bethphélet, *aut Bethphélet, nom. propr. civit. in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 27., Nehem. 11. v. 26.
- בֵּית פִּיגֹר Bethphogor, *nomen propr. civit. in Tribu Ruben*, Jos. 13. v. 20.

בֵּית פֶּצֶז

בֵּית פִּזָּץ Bethphesés, *nom. propr. civit. in Tribu Issachar*, Jos. 19. v. 21.

בֵּית צוּר Bethsúr, *Ṣ Belsúr, nom. propr. civit. in montanis Tribus Juda*, Jos. 15. v. 58.

בֵּית רָפָאֵל Béth-raphá, *aus Bethraphá, nom. propr. fili Efibon*, 1. Paral. 4 v. 12.

בֵּית שֶׁמֶן Bethsán, *nom. propr. civit. dimidia Tribus Manasse cis Jordanem*, Jos. 17. v. 11., Judic. 1. v. 27.

בֵּית שֶׁמֶשׁ Bethsámes, *Ṣ Bethsémes, nom. propr. civitatum in Tribu Issachar*, Jos. 19. v. 22., *in Tribu Juda, quæ postea facta est urbs Levitica, Ṣ confugii*, Jos. 15. v. 10., *Ṣ* 21. v. 16., 1. Sam. 6. v. 9., 2. Reg. 14. v. 11., 1. Paralip. 6. v. 59., *in Tribu Nephthali*, Jos. 19. v. 38., Judic. 1. v. 33., *Ṣ in Ægypto*, Jerem. 43. v. 13., *quæ Græcis dicitur Heliopolis, hoc est civitas Solis.*

בֵּית שָׁן Bethsán, *nom. propr. civitat.*, 1. Sam. 31. v. 12., *Ṣ* 2. Sam. 21. v. 12.

בֵּית תַּפְחֻזָּא Beththaphúza, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 53.

בֵּיתָן m. Palatium: *בְּנֵי הַבַּיִתָּן* ad hortum palatii, Esth. 7. v. 7. *Constr. הַבַּיִתָּן הַפְּלִי* palatii regis, Esth. 1. v. 5. *Quidam hortum interiorem vertunt. Vulg., sequuto, ut videtur, versionem Theod., בֵּיתָן est nemus, nemoribus, arboribus constitus hortus.*

בֵּית Chald., *Ṣ inde בֵּית pernoctavit*, Dan. 6. v. 19. *pro Hebræo לֵיל sepissimè in Targum ponitur.*

בִּכְאָ m. Morus: Plal. 84. v. 7. *Plur. בִּכְאִים ex adverso mororum*, 2. Sam. 5. v. 23. *Sed LXX. בִּכְאָ in Psal. 34. est κλαυθμός, Aquil. κλαυθμός, Hieron., fletus, Vulg. lacrimæ: בִּכְאִים autem Vulg. sunt pyri, Ṣ LXX. quandoque sunt fletus, quandoque pyri.*

בָּכָה Flevit, decessit: *regis accusativum, Ṣ frequenter est cum prepositionibus עַל, אֶל, ל: Præter. וּבָכָה מֵלִיךְ & fleverunt ad, vel propter te, decesserunt te*, Ezech. 27. v. 31. *Infin. בָּכוּ flendo*, Jerem. 22. v. 10. *cum loco: Futur. וּבָכָה & flevit*, Gen. 27. v. 38. *cum apocopa tertie radicalis. Nipb. Partic. וּבָכִים; unde Constr. וּבָכִים usque ad fluentia, fluctus, vel profunda maris*, Job 38. v. 16. *per*
metapho-

- metaphoram . Pib. Part. sam. מִבְּכָה deflens, Jerem. 31. v. 15. Plural. מִבְּכֹרִים deflentes, Ezech. 8. v. 14. Vide בוך.*
- m. Bēch, Esr. 10. v. 1. m. Idem, Isai. 38. v. 3. Cum affix. Bēch, fletus mei, Psal. 6. v. 9.*
- f. Idem, Genes. 35. v. 8. Bēch, idem : Cum affix. Bēch, fletus ejus, Gen. 50. v. 4.*
- Sic, hoc, vel illo illo modo, ut Bēch, וְהָאֵלֹהִים אָמַר בְּכֹה & dixit unus hoc modo, & alius dixit illo modo, 1. Reg. 22. v. 20.*
- Interea, Nehem. 13. v. 6., & בְּלִיָּמָה tamen, nihilominus, Isai. 9. v. 11.*
- Certe, in veritate, Eccl. 8. v. 10. Et etiam, tunc, vel postea, Esth. 4. v. 16.*
- בְּכָר** *Inusit in Kal., apud Arabes significat propteravit, in 5. autem conjug., præcessit : Inde Pibēl בְּכֵר primogenitum proferre, efficere, vel instituere, jus primogenituræ dare : Infinit. cum præfix. לְבָכֵר Deuter. 21. v. 16., primogenitum facere, instituere, constituere : Futur. יִבְכֹּר primitiva, sive primitivos fructus afferet, Ezech. 47. v. 12. Pual in futur. יִבְכֹּר, Levit. 27. v. 16., quod LXX. vertunt, γίνεταί nascetur, Aq. habet, ἀγοστοδοκώσεται primogenitus edetur ; Vulg. sensum expressit. Hiph. in partic. בְּמִכְבִּירָה, Jerem. 4. v. 31., LXX. vertunt ἀγοστοδοκῶσα sicut primogenitum pariens ; Vulg. simpliciter habet, ut puerpera.*
- בְּכָר** *Bécher, nom. propr. filii Ephraim, Num. 26. v. 35.*
- בְּכֹר** *masf. Primogenitus, primogenitum, Gen. 25. v. 13., Deuter. 21. v. 17. Cum affix. בְּכֹרִי primogenitus ejus, Gen. 10. v. 15. Plural. Constr. בְּכֹרֵי, Psal. 135. v. 8., cum affix. בְּכֹרֵיהֶם in primogenitis illorum, Psal. 136. v. 10., & forma famula. וְאֶחָד בְּכֹרֹת, & primogenita, Nehem. 10. v. 37.*
- בְּכֹרָה** *f. Primogenitura, jus primogenitorum Gen. 25. v. 32. Cum affix. בְּכֹרְתָהּ jus tuum primogenitorum, vers. 31. בְּכֹרָה f. primogenita, Gen. 19. v. 31.*
- בְּכֹר** *Fructus primus, reliquos maturitate prævertens : unde, cum affix. בְּכֹרִי fructus primus ejus, Isai. 28. v. 4. Plur. בְּכֹרִים primitivæ, primitivi fructus, Levit. 23. v. 17. Constr. בְּכֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ primitivæ operum tuorum Exod. 23. v. 16. Cum affix. בְּכֹרֵיךָ primitiarum tuarum, Levit. 2. v. 14.*
- בְּכֹרָה** *f. Præcox, primus fructus, Mich. 7. v. 1. At illud בְּכֹרָה*

בְּכֹרֶח *babet Mappik redundant*, Isai. 28. v. 3. *Plur.* בְּכֹרֶח *præcocia*, Jerem. 24. v. 2. *cum Pathach*, *ex forma* בְּכֹרֶח.

בְּכֹרֶח *f.*, Jerem. 2. v. 23., *Hieron. est dromas, camelus, cursu concitato alia animalia prævertens*; *Bocharto est nom. ætatis camelorum, fisl. camelus, vel camela junior*; *Vulg. cursor*; *LXX. autem vertunt* בְּכֹרֶח *sero, ad vesperam, ex usu Arabico*; *enim Arabibus est, sero, & nocturno tempore proficisci. Plural. confir. בְּכֹרֶי*, Isai. 60. v. 6., *LXX. sunt cameli, Vulg. dromedarii.*

בְּכֹרֶח *Bóchru, nom. propr. filii Asel*, 1. Paralip. 8. v. 38., *ו' 9. v. 44.*

בְּכֹרֶי *Bochri, nom. propr. patris Saba*, 2. Sam. 20. vv. 1. 2.

בְּכֹרֶי *Bacheritz, nom. gentile posterorum בְּכֹרֶי*, Num. 26. v. 35.

בָּל *Cbald. Cor, animus, quasi per transpositionem literarum ab Hebræo בָּל deductum, juxta Hebræos plerosque, Dan. 6. vers. 15. Addit Aben-Esra, etiam Arabicè cor dici בָּל. Kimchi in lib. Radic. scribit, juxta quosdam interpretes idem esse, quod מְחַשְׁבָּה cogitatio, & inde Arabicè, مَعْلَى, id est, מְחַשְׁבָּהוּ adhibe cogitationem tuam.*

בָּל *Proprie defectus, a rad. בָּלָה, ut arbitratur Joa. Sim., sed in particulam abit, notans non, nequaquam בָּלִי־מָוֶת מְחַשְׁבָּהוּ mortui non vivent; extincti non resurgent, Isai. 26. v. 14. Item, ne, ut בָּל יִמָּדוּ ne dicant, Hose. 7. v. 2.*

בָּל *pro בָּעַל Bêl, nom. propr. idoli præcipui Babyloniorum, quod Phœnicibus erat Báal, sive Dominus, Isai. 46. v. 1.*

בְּלִי *Non, sine, præter, absque; idque significat vel nude, videl. absque prefix., vel cum prefix. ל: donec non, Psal. 72. v. 7. עַל־בְּלִי Eò quòd non, Gen. 31. v. 20. בְּבָלִי in, vel per non, absque, Deut. 4. v. 42. לְבָלִי־חֶק ad non modum, immodicè, Isai. 5. v. 14. לְבָלִי־מֶלֶךְ propter non cibum, id est, penuria cibi, Job 38. v. 41. עֹד בְּבָלִי eò quòd non, quòd nulli, Thren. 1. v. 4. לְבָדֹשׁ בְּבָלִי absque veste, Job 24. v. 7. הֵטְבָלִי מִן an propterea quòd non ulla, id est, nulla prorsus, Exod. 14. v. 11. Pleonasmus, cui similis in בְּלִי־עֵרִי. Nihilum, Job 26. v. 7. compositum ex בְּלִי non, & מָה quid, sive aliquid.*

בְּלִי־עֵרִי *Nequam, nullius frugis. Quidam dictionem hanc compositam volunt ex בְּלִי sine, & inusit. עֵרִי commodum, usus. Vide, & עֵרִי.*

בְּלִי

בלעזר *Vide infra in בלעזר.*

בלתי *Idem : habetque epenthesein litera ת : ut , בלתי עד usque dum non , Job 14. v. 12. בלתי nisi , præter , Genes. 47. v. 18. בלתי ad non , quomodo frequenter cum Infinitivo constringitur : בלתי propterea quod non : Cum aff. בלתי absque me , Isai. 10. v. 4. בלתי absque , vel præter te , 1. Samuel. 2. v. 2. , nec cum pluribus reperitur .*

בלתי *Chald. Consumi , atteri vetustate : Pab. בלתי attrivit . ת : Futur. בלתי deteret , Dan. 7. v. 25. Sed ibi Theod. habet , παλαιωσθι abolebit , Vulg. , conteret . Vide בלתי pag. 110. בלתי , vel בלתי Absque , Num. 35. v. 23. , Isai. 55. vers. 1. , Ezech. 22. v. 29. , item est , non , Paral. 30. v. 18. , non a ; non propter , Job 30. v. 28. , ita ut non , Thren. 4. v. 14. per ea , quæ non , Deuteron. 32. v. 21. , Jerem. 5. v. 7. , quia non , eo quod non , Isai. 55. v. 2. , Prov. 13. v. 23. , in illud , quod non , Jerem. 2. v. 11. , præter , extra , Levit. 15. v. 25. , ante , antequam , Job 15. v. 32. .*

בלדאן *Baladán , aut Baladhán , nom. propr. viri , 2. Reg. 20. v. 12. .*

בלתי *Vide infra post בלתי .*

בלג *in Kal. inusit. , unde Hiph. בלג , ejus participium Benoni cum præfix. בלג , Amos 5. v. 9. , juxta quosdam recentiores , latine est , qui recreat se , vel refocillans se ; LXX. autem habent , διαρῶν dividens , legebant בלג ; Aq. μῦδῶν subridens ; Et Vulg. qui subridet . Fam. cum paragog. בלג , Jerem. 8. v. 18. , recreans , vel recreatura se , scil. anima , Et juxta quosdam est nom. , recreatio , refocillatio mea : Verum LXX. vertunt ἀνίατα insanabilia ; legebant בלג ; Vulg. est , dolor meus : Futur. cum paragog. , Et præfix. בלג , Job 9. v. 27. , LXX. sunt interpretati σάραξ gemam ; Vulg. , & dolore torqueor : Eadem distilo cap. 10 vers. 20. ejusdem Job. redditur a LXX. ἀναπαύσασθαι , ut requiescam ; Et a Vulg. , ut plangam : Psal. autem 39. v. 14. , LXX. est ἵνα ἀναψύξω , ut refrigerer , quod sequitur Vulg. Lat. , Sym. , Et Hieron. habent , ut rideam ; Aliis ubique , & confortabo , & recreabo , vel & refocillabo me .*

בלג

בִּלְגָּה Belgá, *nom. propr. duorum Sacerdotum*, 1. Paral. 24. v. 14., Nehem. 12. v. 4.

בִּלְגַּי Bilgài, *nom. viri*, Nehem. 10. v. 9.

בִּלְדָּד Baldad, *nom. propr. unius e tribus Jobi amicis*, Job 1. v. 11., & 8. v. 1.

בָּלָה Defecit, consumptus est, vel vetustate; unde est, scilicet nuit, veteravit; vel usu; unde, attritus, detritus, consumptus est, ut vestis, calceus &c. *Præter. fam.* בָּלָהָה veteravit, vetustate detrita est, Deut. 8. v. 4., & 29. v. 4., *Plural.* בָּלָוּ non inveterarunt, Deuter. 29. v. 5. *Infinit.* בָּלָהָה post veterascere me, Genes. 28. v. 12. *Pib.* בָּלָהָה consumpsit, trivit, detrivit: *Præter.* בָּלָהָה terit carnem meam, Thren. 3. v. 4. *Partic.* מְבֹלָהּ vide in בָּהָה. *Infinit.* לְבָלָהָה, Psal. 49. v. 15., LXX. vertunt κατασθίνασαι, *Vulg. Lat.* veterascet: *Alii vertunt*, consumendo, terendo, conterendo: *Cum affix.* לְבָלָהָה ad atterendum, conterendum cum, 1. Paral. 17. v. 9. *Futur.* יִבְלָו deterent, consument, & juxta *Vulg.*, inveterabunt, Isai. 65. v. 22. *Vide supra* בָּהָה בָּלָהָה.

בָּלָהָה Balá, *nomen propr. civitatis in Tribu Simeon*, Jos. 19. v. 3.

בָּלָהָה m. Vetus, tritum: *Plur.* בָּלָהָה saccos tritos, Jos. 9. v. 4. *Fam.* בָּלָהָה vetula, attrita, effæta: *Cum affix.* לְבָלָהָה effæta, Ezech. 23. v. 43. ubi *Vulg. habet*, ei, quæ attrita est: *Plural.* בָּלָהָה calcei triti, Jos. 9. v. 5.

בָּלָהָה, & בָּלָהָה, *Vide supra in בָּהָה pag. 90.*

בָּלָהָה Balá, *nom. propr. ancilla Rachelis*, Gen. 29. v. 29., item, *uoris Nephtulæ*, 1. Paral. 7. v. 13., & etiam civitatis in Tribu Simeon, 1. Paral. 4. v. 29., quæ dicitur בָּלָהָה, Jos. 19. v. 3.

בָּלָהָה Balaán, *nom. propr. filii Eser filii Seir Horrei*, Gen. 36. v. 27.

בָּלָהָה f. pro בָּלָהָה Consumptio, metonymie tributum provinciale, vestigal, proprie antiquum, sive antiquitus impositum, inquit Guarin, Eldr. 4. vv. 13. 20., & 7. v. 24. *Talmudici exponunt* tributum capitationis, in singula capita.

בָּלָהָה m. plural Veteramenta, LXX. vertunt παλαιά vetera; *Vulg.*, veteres (panni): *Confir.*, mutata ה in ו, בָּלָהָה, Jerem. 38. v. 11., & mutata ה in מ, בָּלָהָה, ibidem v. 12.

בָּלָהָה

בַּלְטַסְאָר Baltasár, *nom. novum Daniell impositum*, Daniel. 1. vers. 7.

בָּלַי m., Isai. 38. v. 17., *consumptio, interitus, perditio*: *vocem hanc LXX., & Vulg. vertunt*, ut non periret: **בָּלַי** *adverbium vide supra*.

בָּלַי עַל בָּלַי, & עַל בָּלַי *Vide in עַל, & עַל*.

בְּלִיָּה f. *Consumptio*, Isai. 10. v. 25.

בָּלַל Confudit, perfudit, miscuit, Genes. 11. v. 9. **בָּלַלְתִּי** perfudi, Psalm. 92. v. 11. *vel intransitive*, perfusus sum. *Quidam faciunt infin. Pibel. cum affix.*, Nam LXX., Hieron., Sym., & Vulg. habent, *senectus mea. Partic. Pabul*, **בָּלֵל** mixtus, mixtum, Exod. 29. v. 40, Levit. 14. v. 21. *Fam. בָּלֵל Levit. 7. v. 10., *Plural. בָּלֵלִים mixtæ*, Levit. 2. v. 4. *Futur. בָּלֵלִים & confundamus*, Gen. 11. v. 7., *pro בָּלֵלִים*; **בָּלֵל** & pabulum dedit, q. d., pabulavit, pabulum miscuit, Jud. 19. v. 21. *a nom.*, quod mox sequitur. *Hicbp. Futur. בָּלֵלִים*, Ose. 7. v. 8., confundet, commiscet sc: LXX. *vertunt*; *συμμιγνυσθαι*, Vulg. commiscebatur.*

בָּלֵל m., Isai. 30. v. 24., *Farrago, pabulum mixtum ex diversis*, v. g. *palea, feno, surfure &c.* *Allis est pabulum humidum, sœnum recens*, LXX. *ἀχυρον* palea; *Vulg. commistum*: *Cum affix.* **בָּלֵלִי**, Job 6. v. 5., *pabulum ejus, vel suum*; *Vulg. est præsepe plenum, neglecto pronom. affix.* *At cap. 24. ejusdem Job v. 6. eadem distio בָּלֵלִי* *Græce a LXX. redditur*, *αὐτοῦ ἐσθ*, & a *Vulg.*, non suum; *divisim legebant*, nempe **בָּלֵל** non sibi, vel non suum.

בָּלָה m. *Confusio, commixtio nefaria, & illicita, scelus*, Levit. 18. v. 23., & 20. v. 12.

בָּלָה m. *Suffusio, vitium oculi, quo visus confunditur*, Levit. 21. v. 20.

בָּלַם Constrinxit: *Infin. בָּלַם ad constringendum*, Psal. 32. vers. 9.

בָּלִיקָה *Vide supra in בָּל pag. 109.*

בָּלַס Perquisivit: *Partic. בָּלַס & perquirens*, Amos 7. v. 14. *Ex Chaldaeo בָּלַס. Sed LXX. vertunt*, *αἰζων*, *Vulg. vellicans*: *Allis est colens, colligens, comportans*.

בָּלַע Absorpsit, exforbuit, deglutivit, devoravit, perdidit, *Item* *textit*, operuit, *juncta quosdam*, Job 20. vers. 15.

Præter.

Præter. דִּגְלַעְתִּי deglutivit me, Jerem. 51. v. 34. *Infm.* דִּגְלַעְתִּי ad deglutire me, dum deglutiam, Job. 7. v. 19. *Niph.* *Præter.* נִבְלַע absorptus est, Hof. 8. v. 8. נִבְלְעוּ absorbentur, Isai. 28. v. 7. *Pib.* *Præter.* בָּלַע absorbuit, Isai. 25. v. 8. בָּלְעוּ perdunt, Isai. 3. v. 12. *Infm.* כִּבְלַע quum absorbent, Num. 4. v. 20. *Pyb. Partic.* מִבְלַעֲיָם perdit, Isai. 9. v. 15. *Futur.* יִבְלַע absorberetur, Job 37. v. 20. *Hith. Futur.* מִבְלַעֲמִי absorbetur, Psal. 107. v. 27.

בָּלַע *m.* Absorptio, perditio, pernicies, Psal. 53. v. 6. *Cum affix.* מִבְלַעֲמִי absorptum ejus, absorptio ejus, *U* ut habent LXX., α αβρωαμ; *Vulg.*, quæ, vel quod absorbuerat, Jerem. 51. v. 44.

בָּלַע Bala, *U* Bala, nom. propr. virorum, Gen. 36. v. 33., *U* 46. v. 21., 1. Paral. 7. v. 7., *U* 8. v. 1., item est nom. civitatis in Tribu Juda, quæ alias dicebatur Segor, Gen. 14. vers. 2.

בְּלַעְרִי *Præter*, præterquam, excepto: מִבְּלַעְרִי præterquam quod video, Job 34. v. 32. *Vom ex duabus composita, scribit Aben Esra*, Gen. 41. v. 16., nempe ex בַּל *U* עַר, vel עַר, unde *U* ב interdum cum Pathach notatur. *Sæpius cum m ab initio*, מִבְּלַעְרִי præter, Num. 5. v. 20. מִבְּלַעְרִי an præter, Jer. 44. v. 19. *Sic 2. Reg. 13. v. 25., U Isai. 36. v. 10. Tria juxta Masoram.* רַק מִבְּלַעְרִי præter duntaxat, Gen. 14. v. 24. cum Pathach. *Est autem Pleonasmus, ut U in בַּל U מִ:* *Cum affix.* מִבְּלַעְרִי excepto me, Genes. 41. v. 16. מִבְּלַעְרִי præter me, Isai. 43. v. 11., *U* 44. v. 6.

בְּלַעַי Belaitæ, aut Balaitæ, nom. commun. posterorum Bela filii Benjamin, Num. 28. v. 38.

בְּלַעֲמִי Balaâm, nom. propr. filii Beor harioli, Num. 22. v. 5., Jos. 13. v. 22., item civitatis dimidia Tribus Manasse cis Jordanem, 1. Paral. 6. v. 55.

בִּלְקָ f. Exinanivit: *Particlp.* וְיִבְלַק & exinaniturus eam, LXX. vertunt, καὶ ἰγνῶσιν αὐτήν, & desertam faciet eam; *Vulg.* & nudabit eam, Isai. 24. v. 1. *Pib. particlp. sam.* מִבְּלַקָּה exinanita, *Vulg.*, dilacerata, Nahum 2. v. 11.

בְּלָק Balác, nomen propr. filii Sephor, Num. 22. v. 2.

בַּלְטַאֲסָר Baltasár, nom. propr. filii Nabuchodonosoris, aut, ut Jose-

Josepho videtur, Evilmerodachi, Dan. 5. vv. 1. 22. 30., & 7. v. 1., & 8. v. 1.

בִּלְשָׁן Belsán, *nomen unius e ducibus, quibuscum e captivitate, Babylonica redierunt Judæi, Esdr. 2. v. 2.*

בִּלְתָּה Vide בִּלְתָּה : בִּלְתָּה & בִּלְתָּה vide pag. 109., & 111.

בִּמְהָ f. Excelsum, in genere: in specie autem locus excelsus, in quo *Demonis, rarissime Deo vero, aræ olim ponebantur: notat autem & delubrum, sacellum, aram idolorum, הַבְּמָה in excelsum illud, 1. Sam. 9. v. 13. Plural. בְּמָה excelsa, Num. 21. v. 28. Cum aff. בְּמָה excelsa tua, 2. Sam. 1. v. 25. בְּמָה excelsa ejus, 2. Reg. 18. v. 22. At de בְּמָה Isai. 53. v. 9. Interpretes variant. Et alia forma, בְּמָה excelsa terræ, Deut. 32. v. 13. cum Vau redundante, juxta *Muscoribus; sequitur punclationem nominis בְּמָה, unde radix potius formanda esset בּוּם. Cum aff. simplic. בְּמָה, cum aff. poetico בְּמָה excelsa eorum, בְּמָה per excelsa eorum, בְּמָה excelsa vestra.**

בְּמָה *Diffio composita ex בְּמָה, & præpositione ב; varios ejusdem sensus vide in בְּמָה.*

בִּמְהָ Vide pag. 81. &c.

בִּמְהָל Bimhál, & juxta *Vulg. Chamaál, nom. propr. filii Je-phlat, 1. Paral. 7. v. 33.*

בִּמְהָ Bamóth, *nom. propr. vallis in regione Moab, Num. 21. v. 19.*

בְּמָה, בְּמָה, *Vide supra in בְּמָה.*

בְּמָה Bamóth Baál, *nom. propr. civitatis in Tribu Ruben, Jos. 13. v. 17.*

בְּמָה *Chald. vide בְּמָה.*

בָּנָה *Ædificavit, exstruxit: Futur. per apocopam, יִבְנֶה & 7. ædificavit, Zach. 9. v. 3. Hinc ædificare domum, metaphorice dicitur & de liberorum procreatione: ut, יִבְנֶה אֶת-בֵּית אָחִיו qui non ædificaverit domum fratris sui, Deut. 25. v. 9. בָּנִי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל qui exstruxerunt domum Israelis, Ruth. 4. v. 11. Alium sensum vide in בָּנָה. Item creavit, produxit, Gen. 2. v. 22., stabilivit, firmavit, Psalm. 89. vv. 3. 5., instauravit, restauravit, statui pristino feliciori restituit, Job 22. v. 23., Isai. 58. v. 12., Jerem. 12. v. 16., & 31. v. 4. &c. Item liberis, familia, & re familiari auxit,*

H

Gen.

Gen. 30. v. 3., Malach. 3. v. 15. *ſc. Præter.* בָּנִיתָ ædificasti, Deut. 6. v. 10., *cum* הַ paragogico בָּנִיתָ 1. Reg. 9. v. 3., *Fam.* בָּנִיתָ ædificasti, Ezech. 16. v. 25. *Part. Pabul.* בָּנוּי ædificatus, extructus, Judic. 6. v. 28., *Plur.* בָּנוּי ædificati, Nehem. 7. v. 4. *Infin. conftr.* לְבָנוֹת ad ædificandum, Gen. 11. v. 8., *ſc. cum affix.* בָּנוֹתֶיךָ ædificare tuum, Ezech. 16. v. 31., *quod quidem irregulare est more pluralium pro* בָּנוֹתֶיךָ. *Nipb. præter.* בָּנָה ædificata est, 1. Reg. 3. v. 2. *Partic.* הַבָּנָה quæ ædificata fuerit, 1. Paral. 22. v. 19. *Infin.* לְהַבְנוֹת ut ædificaretur, Hagg. 1. v. 2. *Futur.* אֶבְנֶה ædificabor, suscipiam, consequar, procreabo filios, Gen. 16. v. 2., *ſc.* בָּנָה 30. v. 3. בָּנָה, *vide* בָּנוּ.

בָּנָה *Cbold. idem ac* בָּנָה *significat: Præter. cum affix.* בָּנָה ædificavit eum, Esdr. 5. v. 11., *Partic. præf.* בָּנִיתִי ædificavi eam, Dan. 4. v. 27., *Plur.* בָּנוּ ædificarunt, Esdr. 6. v. 14. *Partic. præf.* בָּנִיתִי ædificantes, Esdr. 6. v. 14. *Part. Fehil.* בָּנָה ædificatus, Esdr. 5. v. 11. *Infin.* לְבָנוֹת ædificare, Esdr. 5. v. 2., *ſc. sine* מַ בָּנָה, v. 3., *ſc. cum* הַ paragog., *mutata tertia* מַ in Iod, לְבָנוֹת, v. 9. *Futur.* יִבְנוּ ædificabunt, Esdr. 6. v. 7. *Itbpeb. partic.* מִתְבָּנֵה ædificatur, Esdr. 5. v. 8. 16. *Futur.* יִתְבָּנֵה ædificabitur, Esdr. 5. v. 15., *Fam.* מִתְבָּנֵה *idem*, Esdr. 4. v. 13. 21.

בֶּן *m. Filius quasi ædificium familie paterne, quæ in eo habitat, ſc. conservatur: latè, gener, 1. Sam. 24. v. 17. pullus, Levit. 12. v. 6. ramus, surculus, propago, Psalm. 80. v. 16., Conftr. בֶּן, ſc. quandoque בֶּן, ut Deut. 25. v. 2. Cum 1 paragogico, בֶּנוּ filius Behoris, Num. 24. v. 3., cui simile vide in Nomine הָיָה: Cum affix. בֶּנוּ filius ejus, בְּנִי filius meus, בְּנֵךְ filius tuus, בְּנֵנוּ filius noster ſc. Plural. בָּנִים filii, nepotes, pasteri: pulli, Job 39. v. 16.: discipuli, doctrina, ſc. institutione filii: Angeli boni: Job 1. v. 6., homines pii, ac fideles, Psalm. 73. v. 15: cives, incolæ ſc., ut Gen. 23. v. 11., 2. Paral. 35. v. 13. Nomen hoc attribuitur etiam rebus inanimatis, ut sagittæ dicuntur filii phatetæ, sic בֶּן־קֶשֶׁת filius arcus, idest sagitta: Job. 41. v. 20., ſc. frumentum filius areæ, Isai. 21. v. 10. Conftructum cum nomine pænæ, aut præmii notat reum, aut dignum, ut filius mortis, b. e. morte dignus, 1. Sam. 20. v. 31. Conftructum cum aliis*

aliis. sepe constituit concretum denominativum, & possessivum, ut filius domus, b. e. domesticus, filius anni, idest anniculus, filius iniquitatis, idest iniquus, בן מרץ terri-gena. Vide R. Salomon. Deut. 6. v. 7. Plur. constr. בְּנֵי Gen. 6. vv. 2. 4. Cum affix. וּבְנֵיהֶם, & pulli eorum, Gen. 32. v. 16. בְּנֵי filii ejus, Gen. 46. v. 7. Chald. Plur. בְּנֵי, & in re-gim. בְּנֵי filii, Dan. 2. v. 25. & filii boum, id est, juvenci, Esr. 6. v. 9. בְּנֵיהֶן filii eorum, Dan. 6. v. 25. & filiorum ejus, Esr. 6. v. 10.

f. Filia, quasi ex בְּתָר, ut Dagesch ostendit in forma affi-xorum, tum etiam ejus plurale. Sic est מִן ira, ex מִן. Cum affix. בְּתִי filia mea, Deut. 22. vv. 16. 17., Jos. 15. v. 16., בְּתִי filia ejus, vel sua, Gen. 29. vv. 6. 23. 24. &c. Designat etiam neptem, Gen. 24. v. 48., brutorum pullum, ut לַי. 13 v. 21., & 34. v. 13. Metaphorice quoque hoc no-mine appellantur oppida, pagi, villæ, quæ sunt quasi filia majorum civitatum: Contructum cum nom. regionis, vel ur-bis designat totum populum, regionem, vel etiam civitatem: ut filia Tyri, id est regio Tyri, Psal. 45. v. 13., filia Babelis, id est regnum Babylonicum, Psal. 137. v. 8. Quan-doque constituit concretum, ut supra in בן, sic פִּי pu-pilla: Plural. בָּנוֹת filia, quasi à singul. בְּתָר: Constr. בָּנוֹת Gen. 6. v. 2. Cum affix. וּבְנֵיהֶן & in villis ejus, Jud. 11. v. 26. בָּנוֹת filias tuas, Gen. 31. v. 31. Vide etiam infra פִּי suo loco, & בְּתָר.

בֶּן Bén, nom. proprium Levitæ ex secundo ordine, 1. Paral. 15. v. 18.

בֶּנְיָמִינָדָב Benabinadáb, nom. propr. præfetti annonæ Salomonis in Nepht-dor, 1. Reg. 4. v. 11.

בֶּנְיָמִי Benoní, nom. propr. duodecimi filii Jacob ex Rachele, qui postea dictus fuit Benjamin, Gen. 35. v. 18.

בֶּנְגָבֶר Bengaber, nom. propr. præfetti &c., 1. Reg. 4. v. 13.

בֶּנְדֶּעָר Bendecár, nom. propr. præfetti &c., 1. Reg. 4. v. 9.

בֶּנְדָּדָד Benadád, nom. comm. regum Syriæ, proprium autem fi-lii Tabremon itidem regis Syriæ, 1. Reg. 15. v. 18.

בֶּנֶנְנֹם Benennóm, nom. propr. vallis, 2. Paral. 28. v. 3., & 33. v. 6. dicitur etiam Topheth, 2. Reg. 23. v. 10. &c.

בֶּנְנֹם Bennó, nom. propr. filii Ozian, 1. Paral. 24. v. 26.

בְּנוֹי Bənnōi, בְּנִי Bənnūi, *nom. propr. patris Noadaja*, Esdr. 8. v. 33., ע' 10. v. 30.

בְּנוֹת, unde בְּנוֹת בְּנוֹת Sochóth bənoth, *nom. propr. idoli Babyloniorum*, 2. Reg. 17. v. 30.

בְּנוֹתֵי בֶנְזֹהֶת Benzohét, *nom. propr. filii Iesi*, 1. Paral. 4. v. 20.

בְּנוֹתֵי בֶנְחֹר Bənhúr, *nom. propr. praefecti annonae Salomonis in Araboth*, 1. Reg. 4. v. 10.

בְּנֵי Baní, Benní, Boní, Bonní, *nom. propr. virorum*, 2. Sam. 23. v. 36., 1. Paral. 6. v. 31., ע' 9. v. 4., Esdr. 10. v. 34. Nehem. 3. v. 17., ע' 9. v. 4.

בְּנֵי Bonní, *nom. propr. Levitae*, Nehem. 9. v. 4.

בְּנֵי-בֶרֶךְ Bene-verach, Jos. 19. v. 45. *nom. propr. urbis in Tribu Dan: Vulg. duas ibi efficit urbes, nempe Bane, ע' Barach.*

בְּנֵי, בְּנֵי Baná, Banaia, ע' Bannaiás, *nom. propr. virorum*, 1. Sam. 8. v. 18., ע' 23. v. 10., 1. Paralip. 4. v. 36., ע' 15. v. 20., 2. Paral. 31. v. 13., Ezech. 11. v. 1., Esdr. 10. v. 25.

בְּנֵי f., unde cum praefix. וְהַבְּנֵי & aedificium, Ezech. 41. vers. 13.

בְּנוֹ vide supra sub rad. בון.

בְּנֵי-בֶנְיָמִן Benjamin, *nom. propr. filii duodecimi Jacobi*, Gen. 35. v. 18., a quo dista est Tribus Benjamin, 1. Reg. 4. v. 18.

בְּנֵי, בְּנֵי, בְּנֵי. Vide in בְּנֵי, ע' בן.

בְּנֵי f. Structura, aedificium, ע' quidem magnum, ut Simoni videtur, quale erat templum Hierosolym., Ezech. 40. v. 5.

בְּנֵי m. Chuld., in flatu emphat., significat idem, ac supra, Esdr. 5. v. 4. LXX. tamen est πόλις urbs.

בְּנֵי. Vide in בון.

בְּנֵי Banínu, *nom. proprium viri*, Nehem. 10. v. 14.

בְּנֵי-יָעֶקֶן Bené jácán, *nom. propr. vigesima classe mansionis filiorum Israel in deserto*, Num. 33. v. 31., quae Deut. 10. v. 6. Beroth filiorum Jacan.

בְּנֵי m. Structura: Constr. בְּנֵי-עִיר quasi structura civitatis, Ezech. 40. v. 2.

בְּנֵי f. Structura, similitudo, exemplar, forma: Cum affix. וְהַבְּנֵי similitudinem illius, 2. Reg. 16. v. 10.

בְּנֵי Radix Hebraea inusita, unde בְּנֵי, quod vide supra in n.

בנס *Chald.* Irasci, indignari: *Pret.* בנס וקצף שניגא indignatus fuit & effervuit plurimum, *Dan.* 2. v. 12.

בנעא *Chald.* Banah, *nom. propr.* filii Mosa, 1. *Paral.* 8. v. 37., *Gen.* 9. v. 43.

בנעמי Ben-ammi, *Gen.* juxta *Vulg.* Ammon, *nom. propr.* filii Lot, *Gen.* 19. v. 38.

בנח *Chald.* Benach, *Vide* בנח.

בסודיה Besodiah, *nom. propr.* patris Mosellam, *Nehem.* 3. v. 6.

בסאי Besai, *Gen.* Besee, *nom. propr.* viri, *Esd.* 2. v. 49., *Nehem.* 7. v. 52.

בס *Vide* in בוס.

בסר *m.* Omphax, uva immatura: *Jerem.* 31. v. 29. *Cum* affluat, *Jub.* 15. v. 33.

בסר *Vide* in בוס.

בעא *Vide* בעה.

בבער *f. plural.* *Vide* supra pag. 7.

בעד *Vide* in עד.

בעה Bullavit, bullas excitavit, ebullire fecit: *Et ex usu* *Chald.*, atque *Syr.*, petiit, quaesivit, rogavit: *Gen.* intransitive, ardeo: *Imper.* בעה בעה si quaeritis, quaerite, *Isai.* 1. v. 12., ubi ה mutatur in י: *Futur.* שבעה שבעה aquas bullat, vel ebullire facit ignis, *Isai.* 64. v. 1., *LXX.* autem ibidem, habent, κατακαύσει comburet; *Vulg.*, aquae arderent igni; *plur. cum* Nun paragogico בעה בעה quaeritis, *Isai.* 21. v. 12., ubi etiam ה mutatur in י. *Niph. praeter plur.* בעה בעה, *Abd.* 1. v. 6., requisita, perquisita sunt; *LXX.* vertunt, καταληφθαι deprehensa sunt; *Vulg.* asside investiga-verunt: *Partic.* בעה בעה, *Isai.* 30. v. 13., tumens, inflata est, ut bulla, quemadmodum explicat *Aben-Esra*; Aliis est, erumpens, prominens, vel observatus; *Vulg.* habet, requisita, (ruptura, ruina muri).

בעה *Chald.* Peal, petiit, postulavit, rogavit, quaesivit, *Dan.* 2. v. 16. 49. בעה בעה quod quaerebamus, *Dan.* 2. v. 23., ובעה & quaerebant, v. 13. *Partictp.* בעה orans, *Dan.* 6. v. 12. 14. *Plur.* בעה בעה quaerentes, v. 5. *Infinit.* בעה בעה ad petendum, *Dan.* 2. v. 18. *Futur.* בעה בעה quaeram, quaesivi, *Dan.* 7. v. 16., בעה בעה petierit, *Dan.* 6.

vers. 8. *Ex Pabel futur.* וְיִצְעֹן requirent, Dan. 4. vers. 33.
בָּעַר. *Vide בעור.*

בָּעִי *m.* Postulatio, petitio, Job 30. v. 24., ut *R. Levi Gerson*
explicat. de quo vide amplius in עיה.

בְּעוֹרָה *f.* Chald. Petitio: *Cum affix.* בְּעוֹרָה petitionem suam.

Dan 6. v. 14., *et per Apocypm*, בָּעַר Dan. 6. v. 8.

בְּעִיבָעוֹרָה *f. p.* Bullæ, pustulæ, *et quidem*, ut *arbitratur Joab*
Simon., continuo, & copiose hinc inde in cute propullu-
lantes, Exod. 9. vv. 9. 10.

בְּיָא Booz, *nom. propr. filii Salmonis*, Ruth. 2. v. 1., *et* 4.
v. 13., 1. Paral. 2. v. 11., *est etiam nom. propr. secunda*
columna lateris sinistri in porticu Templi, 1. Reg. 7. v. 21.,
2. Paral. 3. v. 17.

בָּעַט Recalcitravit: *Futur.* וְיִבָּעַט & recalcitravit, Dent. 32.
v. 15. וְיִבָּעַטוּ recalcitrabitis, 1. Sam. 2. v. 29. *Vulg.*
ibidem, calce abjecistis.

בָּעַל Possessor, dominus fuit, *et si quidem civilis sit, tunc*
בעל latine sonat, dominatus est, dominium habuit,
imperavit; *si vero maritalis, tunc est*, habuit, vel duxit
uxorem, maritus est, vel sit. *Præter.* וְיִבָּעַל & duxerit
filiam, Malach. 2. v. 11., וְיִבָּעַל & maritus ejus fuerit,
Deut. 24. v. 1., וְיִבָּעַל & duces eam, maritus ejus eris,
Deut. 21. v. 13., dominandi significatione construitur *sepe*,
cum ב ו ל, ut Jerem. 3. v. 14., 1. Paral. 4. v. 22., vel
assumit affixa, ut בעלונא imperabunt, seu melius, dominati
sunt nobis, Isai. 26. v. 13. *Particip. præter. sæm.* וְיִבָּעַל mar-
itata, conjugata, viro conjuncta, *sive nupta*, Isai. 54. v. 1.
cap. vero 62. v. 4., eadem dicitio *Ay. est*, εὐχρηστὴν habita, pos-
sessā; *Sym.*, *et Theod.*, συνωικισμένη cohabitata; LXX. οἰκου-
μένη habitata; *Vulg.* inhabitata; *Alii vertunt ut supra.* Con-
str. בעל וְיִבָּעַל maritata marito, id est, juncta marito, Ge-
nes. 20. v. 3. *Nipb. futur.* וְיִבָּעַל maritabitur, Proverb. 30.
vers. 23.

בְּיָא *m.* Conjux, maritus. *Plur.* בְּעִיךְ conjuges tui, Isai. 54. v. 5.

בָּעַל *m.* Dominus, maritus, conjux. *Latissime usurpatur: vi-*
de Gen. 37. v. 19., et 14. v. 13., 49. v. 23., Exod. 24.
v. 14., Prov. 1. v. 17., 29. v. 22. et. Hoc nomine genera-
li sæpius appellatur *Idolum*, quod ab ejus cultoribus pro Do-
mino

mino haberetur; eoque sensu saepe a Vulg. retinetur vox Hebraea
Baal: Et ab LXX. vox haec בַּעַל, cum Idolum significat, red-
ditur αἰσχρόν pudor, προσόχθισμα offendiculum. Idem nom.
cum alio nom., quod regit, conjunctum varios idiotismos effi-
cit. Significat I. Rei possessorem ut הַבַּיִת בַּעַל dominus do-
mus, b. e. paterfamilias, Exod. 22. v. 7., מֶלֶךְ הַבַּיִת domi-
na Pythonis, b. e. Pythonissa, 1. Sam. 28. v. 7., domi-
nus pili, b. e. pilosus, 2. Reg. 1. v. 8., domina praestigio-
rum, b. e. praestigiatrix, Nah. 3. v. 4., Et cum affix. Eccle.
7. v. 12., sapientia vivificat בְּעֵלָהּ dominos suos, b. e. qui
illam possident: II. Rei subiectum, ut בְּרִית בַּעַל domini
foederis Abram, b. e. confederati, Gen. 14. v. 13., sic Et
Nehem 6. v. 18., viri juramenti, b. e. conjurati, foederati,
dominus somniorum, sagittarum, ira, b. e. somniator, sa-
gittarius, iracundus: III. Loci incolam, seu habitatorem, ut
בְּרִית בַּעַל domini excelsorum, b. e. habitatores excelsor-
um, Num. 21. v. 28. IV. Relationem quamcumque ad aliquem
habens. Cum affix. בַּעַל maritus meus, Hof. 2. v. 18; בְּעֵלָהּ
mariti sui, Prov. 12. v. 4. Plural. בְּעָלִים Bahalimi, tutela-
res Dii, Jud. 2. v. 11., Hof. 11. v. 2. Constr. בַּעַל domini,
Jud. 9. vv. 2. 3. Cum affix. בְּעֵלָהּ dominos suos, Ecclef. 7.
v. 12. Cum affix. etiam sensu singulari usurpatur, Exod. 21.
v. 29., Et 22. v. 11., Et saepius eo capite, Isai. 1. v. 3., Et
alii. Chald. בַּעַל dominus, praefes: בַּעַל קַעֲמֹם dominus,
praefes consilii, Efr. 4. v. 8.

בַּעַל Baal, *nom. propr. comm. Idolorum, Jerem. 2. v. 8., item*
nom. propr. Idoli Sidoniorum, 1. Reg. 16. v. 31., nom. propr.
loci, qui erat terminus Septentrionalis simul, Et Orientalis
dimidia Tribus Manasse trans Jordanem, ubi sanum erat Baal,
1. Paral. 5. v. 23., Et nom. propr. virorum, 1. Paral. 5. vv. 23.,
Et 8. v. 30., Et 9. v. 36.

בַּעַל בְּרִית Baal Berith, *nom. propr. idoli Sichemitarum, Jud.*
9. v. 4.

בַּעַל Baal gad, *aut gadh, nom. propr. loci sub monte Her-*
mon, in finibus Tribus Aser, Jos. 11. v. 17., Et 13. v. 5.

בַּעַל הָמוֹן, *unde Cant. 8. v. 11. בְּבַעַל הָמוֹן, quem locum LXX.*
vertunt in Βαλαμὸν in Baal hamón; locus est prope Jerusa-
lem, ubi plantata erat vinea Salomonis: Alii appellative in-

interpretantur, & præcipue Aq., Sym., & Vulg., qui vertit, in ea, quæ habet populos.

בַּעַל זִבּוֹב Beelzebub, nomen propr. idoli Accaronitarum, quod Priapum fuisse existimant, 2. Reg. 1. v. 2.

בַּלְנָן Balanan, nom. propr. virorum, Gen. 36. v. 38., 1. Paral. 27. v. 28.

בַּעַל הַצֹּר Baalhafôr, nom. propr. partis Septentrionalis montis Hermon a sano Baal sic dictæ, Jud. 3. v. 3.

בַּעַל זְעֻבָּם Beeltecém, nom. propr. viri. Esd. 4. v. 8. &c.

בַּעַל מְעֹן Baalmaón, Baalmeón, & Beelmeón, nom. propr. civitatis in Tribu Ruben, Num. 32. v. 38., Jos. 13. v. 17., Ezech. 25. v. 9.

בַּעַל פְּגֹר Beelphegôr, nom. propr. idoli Moabitarum, Num. 25. vers. 3.

בַּעַל פָּרָסִים Baalpharasim, nom. propr. loci, vel camp. in valle Raphaim prope Jerusalem, ad occasum, 2. Sam. 5. v. 20., 1. Paral. 14. v. 11.

בַּעַל פֶּסֶן Beelfephôn, nom. propr. loci, aut urbis in Ægypto ad mare rubrum, Exod. 14. vv. 2. 9.

בַּעַל שֵׁשֶׁן Baalsalisa, nom. propr. civitatis in Tribu Ephraim, 2. Reg. 4. v. 42.

בַּעַל תְּמָר Bâl thamâr, nomen propr. vici in Tribu Benjamin, Jud. 20. v. 33.

בַּעֲלָה f. Domina: unde constr. בַּעֲלָה־זֵב, 1. Sam. 28. v. 7., ubi LXX. habent ἰγγασκουσθῶ ventriloqua; Vulg. vertit, Pythonem; aliis est, domina Pythonis, prædita Pythone, sive Pythonissa, muller videl., per cujus inferiores ventris partes loquebatur Daemon: Eadem autem dictio, 1. Reg. 17. v. 17., Vulg., & aliis est, materfamilias; LXX. vero, domina, hebra domus. בַּעֲלָה פְּשָׁסִים, Nahum 3. v. 4., LXX. vertunt, ὑγυειν πασπακων dux veneficiorum; Vulg. est, habens maleficia; aliis, magistra præstigiorum.

בַּעֲלָה Bâalâ, nom. propr. civitatis in Tribu Juda, quæ & Gathbathiarim dicitur, Jos. 15. v. 9., & alterius civitatis primum in Tribu Dan, deinde in Tribu Simcon, Jos. 15. v. 29., cum הַלְלָה Baalaim versus, 1. Paral. 13. v. 6., est & nom. propr. montis, seu promontorii, termini Tribus Juda, non longe à Jamnia, ad boream, Jos. 15. v. 11.

בַּעֲלָה

בָּעִלֹּחַ Balóth, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. vers. 24.

בָּעִלָּא Baaliá, *nom. propr. unius virorum, qui venerunt ad Davidem in Siceleg*, 1. Paral. 12. v. 5.

בָּעִלְיָדָא Baaliadá, *nom. propr. filii Davidis*, 1. Paral. 14. v. 7.

בְּעִלֵּי יְהוּדָה, *unde cum prefix. בְּעִלֵּי יְהוּדָה*, 2. Sam. 6. v. 2., LXX. *versunt*, ἀπὸ τοῦ ἀρχόντων τῆς αἰῶν de principibus Juda; *Vulg.*, de viris Juda; *alii est nom. propr. urbis in Tribu Juda dista Baelé Jehuda, vel Juda. Guarin videtur, hinc sententie favere locus*, 1. Paral. 13. v. 6., *ubi David dicitur ascendisse Baalam, indeque Carathiarim, ut inde afferret Arcam Domini*.

בָּעִלִּים Baalím, *nom. propr. idoli, aut potius comun. idolorum*; 1. Sam. 7. v. 4., 2. Paral. 28. v. 2. &c.

בְּעִלִּים Bahalis, *nom. propr. regis filiorum Ammon*, Jerem. 40. vers. 14.

בָּעִלָּח Baaláth, *nom. propr. urbis in Tribu Dan*, Jos. 19. vv. 8. 44., *quam inflauravit, aut munivit Salomon*, 1. Reg. 9. vers. 18.

בְּעֹן Beón, *nom. propr. civitatis Tribus Ruben, quæ est eadem ac Bael-madon*, Num. 32. v. 3.

בְּעִין, בְּעִינָא, &c. *Vide in בָּעָה*.

בָּעֲנָא Bääná, *nom. propr. virorum*, 1. Reg. 4. vv. 12. 16.

בָּעֲנָה Bääná, *nom. propr. virorum*, 2. Sam. 4. v. 2., & 23. v. 29.

בָּעַר Arsit, exarsit, succensus, combustus fuit: & *Interdum transitivè*, accendit, exussit, *ut* Psal. 83. v. 15. *Item*, obbrutescere, *ex significatione nominis derivati*: *unde* Futur. יִבְעְרוּ obbrutescent, Jerem. 10. v. 8., & *sic Particip.* מְבַעְרִים obbrutescentes, brutissimi, Psalm. 94. v. 8., *at* מְבַעְרִים הַמְּשִׁים homines ardentes, odio scilicet, *id est*, infestissimi, *juxta Masoretharum notam*, Ezech. 21. v. 36. *Niph. Prat.* נִבְעַר obbrutuit, stultus, insipiens factus est, Jerem. 10. v. 14., & 51. v. 17. נִבְעְרוּ obbrutuerunt, Jerem. 10. v. 21., & *sic* Isai. 19. v. 11. *Plb.* בָּעַר ardere fecit, accendit, incendit, succendit, combussit, exussit: & *inde latius*, sustulit, removit, *ut stipulæ ex agris exussione remouentur*; & *sicut herba ab animantibus depascuntur*; *unde est*, pavit, depavit, *ut* Exod. 22. v. 5., Isai. 3. v. 14. *Eadem significat*, & *in Pyhal*: *Particip.*

Particip. מְבַעֲרָה succensa, Jerem. 36. v. 22. *Hiph. Præter.* וְהִבְעַרְתִּי & comburam, Nah. 2. v. 13. *Partic.* מְבַעֵר sublaturus, vel remoturus, 1. Reg. 16. v. 3. *Futur.* יִבְעֹר depave-rit, Exod. 22. v. 4.

בְּעִיר *m.* Brutum, jumentum, pecus: *Cum affix.* בְּעִירוֹ pecus suum, Exod. 22. v. 4. בְּעִירָם bruta eorum, Psal. 73. v. 48. בְּעִר *m.* Brutus, baro, bardus, *id est*, itupidus, Psalm. 73. v. 22. *ו'* 92. v. 7.

בְּעָרָא Bará, *nom. propr. alterius uxoris Sabaraim*, 1. Paralip. 8. v. 8.

בְּעָרָה *f.* Incendium, Exod. 22. v. 5. *LXX.* εἴς, πῦρ; *Vulg.* *ו'* *allis*, ignis.

בְּעוֹר Beór, *nom. propr. Bela regis Edom*, Gen. 36. v. 32., *ו'* *patris Balaam barioli*, Num. 22. v. 5.

בְּעָשָׂא Baasá, *nom. propr. regis Israel*, 1. Reg. 15. v. 17., 2. Paral. 16. v. 1., *ו'* *filiis Abie*, 2. Reg. 9. v. 9.

בְּעַשִׂיָּה Bafaiá, *nom. propr. filii Melchí*, 1. Paral. 6. v. 25.

בְּעִשְׁתָּרָה Beeschterá, *ו'* *juxta Vulg.*, Bosra, *nom. propr. civitatis Levitica in dimidia Tribu Manasse trans Jordanem*, Jos. 21. v. 27. *Eadem est atque Altharoth*; 1. Paral. 6. v. 56.

בְּעִקְרָה *f.* Exarsio, combustio. *Est etiam nom. propr. loci*, Num. 11. v. 3.

בַּעַת Terruit, perterruit, perturbavit, *in Kal. inusit. Niph.*

בַּעַת נִבְעַת territus est, in timore, in terrore fuit, obstupuit, Esth. 7. v. 6., 1. Paral. 21. v. 30. נִבְעַתִּי *pro* נִבְעַתְתִּי turbatus, conturbatus fuit, Dan. 8. v. 17. *Pib præter.* בַּעַת perterruit, perturbavit; *unde sam.* בַּעַתָּה: *Cum affix.* בַּעַתְתִּנִּי *pro* בַּעַתְתִּי me, Isai. 21. v. 4. בַּעַתְתָּהוּ, *contraffix* *pro* בַּעַתְתִּי eum, 1. Sam. 16. v. 14. *Plur. cum affix.* בַּעַתְתֶּם, perturbant eum, Job 18. v. 11. *Partic. sam.* מְבַעַתְתָּה perturbat te, 1. Sam. 16. v. 15.

בְּעָתָה *f.* Terror, Jerem. 8. v. 15. *ו'* 14. v. 19.

בְּעוֹתִים *m. p.* Terrores, conturbationes: *Constr.* בְּעוֹתֵי: Job 6. v. 4. *Cum affix.* בְּעוֹתֵיהֶם conturbationes tuæ, Psal. 88. v. 17.

בְּעִתּוֹ *Vide infra* בְּעִתָּה.

בְּצִי, *ו'* *in fanfa*, בְּצִי Befai, *nom. propr. viri patris familias*, Esdr. 2. v. 17., Nehem. 7. v. 23.

בצל *m.* Cēpa, *Joa.* Simoni videtur sic dista, quod decorticari possit, a radic. Arab. בצל decorticavit, *Hebr.* סצל *Plur.* סצלים *ceparum*, scil. recordamur, *Num.* יז. v. 5.

בָּצַע Quæstum fecit, quæstui, *vel* avaritiæ deditus fuit : *Item* divisit, discidit, concidit; concisus, fauciatus fuit, concidit se, *et ita cum* בָּצַע *convenit*, *et* בָּצַע *inter se commutatis* : *Partic.* בָּצַע בָּצַע quæstuosus quæstus, mali, *id est*, quæstui deditus, *q. d.* quæstus quæstum, Abac. 2. v. 9. *Imper.* בָּצַע & divide eos, Amos 9. v. 1. *cum duplici Pathach præter normam*; *ibidem Vulg. habet*, avaritia enim illorum, *legebat*, *inquit Guarin* אָבָצַע a בָּצַע avaritia, *quemadmodum nonnumquam accipitur ab LXX., Aq., Sym., Theod. Futur.* אָבָצַע concident se, fauciabuntur, Joel. 2. v. 8. *Pib.* אָבָצַע quæstum exercuit, *vel* fecit, *ut* Ezech. 22. v. 12. *Item præcidit, concidit, rescuit*, Isai. 38. v. 12., *perfecit, complevit*, Isai. 10. v. 12., Zach. 4. v. 9.

ὡς ἡ παῖς ὡς ἡ παῖς Frustulum, segmentum, Jud. 5. v. 19.:
 Quæstus, lucrum, ὅς ἡ malum semper sumitur; unde LXX.,
 Aq., Sym., Theod. ἐπὶ, πλεονεξία, Vulg., avaritia, Exod.
 18. v. 21.

כֶּצֶץ *m. Cœnum, lutum : המכסעו בצץ demersi sunt in cœnum, Jerem. 38. v. 22., Vide בוצץ, וצץ*

נֶחֱם *f. Idem*, Job. 8. v. 11., LXX. *habent* Βίσματος herba palustris, ὕδωρ aqua; *Aq.*, *Sym.*, *Theod.*, καὶ ὑγρὸν humidum; *Vulg.* humor, loca humentia. *Plur.* cum *n loco* נֶחֱמוֹת carnosa ejus, Ezech. 47. v. 11.

בֶּסֶלְעֵל *Beseleel*, *nom. propr. filii Uri*, Exod. 31. v. 2., 1. Paral. 3. v. 20.

בְּשִׁלּוּחַ Beslúth, *nom. propr.* שִׁלּוּחַ, Esdr. 2. v. 52.

נָפַח, LXX. est *ἔκρηγνυμαι* disrumpor, *τυλέσμαι* callo ob-
[†]ducor; *Vulg.* autem est *atteror*, *subtor*. *Alii* ver-
 unt, *intumesco* inflar *furine aqua conspersa*: *Præter.* **נִפְּחוּ**
intumuerunt, & *juxta Vulg.* sunt *attriti*, *Nehem. 9. v. 21.*
נִפְּחָה *intumuit*, *inflatus est*, *Vulg.* est *subtritus*; *Dent. 8.*
vers. 4.

פֶּשֶׁת m. Massa farinacea aqua conspersa, ab intumescendo,
Exod. 12. v. 39. *Cum affix.* יִפְּשֹׁתֶנּוּ massam suam, Exod.
12. v. 34.

בצקת

בָּצָקָה f. Fermentatio; *juxta quosdam, vide in בָּצָק*.

בָּצְקָתָא Bascath, & Bascáth, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 39., 2. Reg. 22. v. 1.

בָּצַר in genere Secuit, abscedit, *specialiter uvas*; *hinc vindemiavit*; *metaphorice cohibuit, prohibuit, avertit*, q. d. praecidit; *item munivit*, q. d. praecidit ab accessu: *Partic. loco neminis*, **בָּצָר** ut vindemiator, Jerem. 6. v. 9. *Plur.* **בָּצָרִים** vindemiatores, Jerem. 49. v. 9. *Futur.* **יִבְצָר** vindemiabit, praecidet, Psalm. 76. v. 13. **יִבְצָר** vindemiabis, Levit. 25. v. 3. *Pabul.* **בָּצָר** munitus, Zach. 11. v. 2. *Fem.* **בָּצָרָה** munita, Isai. 25. v. 2., Jerem. 15. v. 10., *plur.* **בָּצָרִים** munitæ, Deuter. 1. v. 28., Ezech. 36. v. 35., & **בָּצָרוּ**, Num. 13. v. 28., Deuter. 3. v. 5. *Nipb. futur.* **יִבְצָר**, Gen. 11. v. 6., *LXX. vertunt*, **ἐκλείψεται** deficient; *Vulg.*, desistent, *ubi sensum, non numerum expressit*; *Alii praecidetur, cohibebitur: Eandem dictionem, quæ occurrit*, Job 42. v. 2. *LXX. interpretantur ἀδυνατῆς*, impossibile est; *Vulg.*, latet; *Alii, cohibebitur. In Pib.* **בָּצַר** munivit: *Infin.* **לִבְצָר** ad muniendum, Isai. 22. v. 10. *Futur.* **יִבְצָר** munierit, Jerem. 51. v. 53.

בָּצָר, m. & in pausa **בָּצָר**, Job 22. v. 24., *aurum lectissimum, quasi ab igne munitum, aut quod sit hominis munimentum, ita videtur recentioribus. At LXX. vertunt in πετρα in petra*; *Vulg. eff.* silex: *Plur. cum affix.* **בָּצָרֶיךָ**, Job 22. v. 25., *aura tua, id eff.* auri copia, copiosissimum aurum tuum: *Sed LXX. vertunt*, **ἀπὸ ἐχθρῶν** ab inimicis; & *Vulgat.*, *contra hostes tuos. Notat autem Kimchi in lib. Rad., in quibusdam exemplaribus correctis reperiri absque י quasi singulare.*

בָּצָר m. Job 36. v. 19., *aurum lectissimum: Sed LXX. vertunt*, *in ἀνάγκη in necessitate*; & *Vulg.*, *in tribulatione. Vocem hanc, sicuti & præcedentem componebant ex ב in, & צַר tribulatio, angustia, necessitas, petra, rupes, silex; quam quidem interpretationem probat etiam Joa. Simon in Lexicon.*

בָּצָר Bétser, & juxta *Vulg.* Bosór, *nom. propr. filii Suphæ*, 1. Paral. 7. v. 37., & *civitatis confugii, atque Levitica in Tribu Ruben*, Deut. 4. v. 43., &c.

בָּצָרָה f., Psalm. 9. v. 10., & 16. v. 1., *quæ duo nonnulli referant ad בָּצָרָה, de quo infra*; *Vulg. autem vocem hanc derivat*

ex littera ferulli ב in, *et ex nomine צר* angustia, tribulatio: *Plur.* הַבְּצִרוֹת על־יְדֵבְרֵי הַבְּצִרוֹת super rebus cohibitionum, id est cohibitionum pluviarum; *et ut habet Vulg.*, de sermonibus siccitatis, Jerem. 14. v. 1.

בִּצְרָה *Bosrá*, *nom. propr. civitatis Idumææ*, Gen. 36. v. 33., 1. Paral. 1. v. 44. *Civitatem hanc Idumææ diserte adscribunt Prophetæ tres*, Isai. 34. v. 6., *et* 63. v. 1., Jerem. 49. v. 13., Amos 1. v. 12. *Tamen unus ex hoc numero*, Jerem. 48. v. 24., *Bosram censet inter Moabitarnum urbes. Itaque, inquit Bochartus, vel utrique adscribitur, eo quod in utriusque regionis fuerit confinibus; vel, quod puto verius, gemina fuit Bosra, una Idumæorum, altera Moabitarnum.*

מִבְּצִיר *m. Vindemia*, Levit. 26. v. 5. *Conflr.* מִבְּצִיר præ vindemia, Jud. 8. v. 2. *Cum affix.* אֶת־מִבְּצִירִךָ vindemiam tuam, Jerem. 48. v. 32.

בְּצֻרָה *m. Munitum. Femln.* הַמִּזְמָה בְּצֻרָה murus munitus, Isai. 2. v. 15. *Plur.* בְּצֻרֹת העָרִים civitates munitæ, Num. 13. v. 28. וּבְצֻרֹת וּבְצֻרֹת magna & munita, id est, abstrusa, Jerem. 33. v. 3.

בְּצֻרָה *m. Munitio*, Zach. 9. v. 12.

בְּצֻרָה *f. Cohibitio pluvie, siccitas, sterilitas:* וּבְצֻרָה בְּצֻרָה & in anno cohibita pluvie, Jerem. 17. v. 8., id est, sicco, *et sterili*, Num. 32. v. 36.

מִבְּצִיר *m. Munitio*, Num. 32. v. 36. *Conflr.* מִבְּצִיר Isai. 25. v. 12. *Plural.* מִבְּצִירִים munitiones, Dan. 11. v. 24. *Conflr.* מִבְּצִירִי Thren. 2. v. 2. *Cum affix.* אֶת־מִבְּצִירֶיךָ munitiones tuæ, Mich. 5. v. 10.

מִבְּצֻרָה *f. Idem: Plur.* עִיר מִבְּצֻרָה urbem munitionum, Dan. 11. v. 15.

בְּקָבוֹק *m. Vnde poss.* בְּקָבִיק .

בְּקָבוֹק *Bacbúc*, *nom. propr. viri patrisfamilias*, Esdr. 2. v. 51.

בְּקָבִיקָה *Becbeciá*, *nom. propr. viri*, Nchem. 11. v. 17.

בְּקָבִיקָר *Bacbacár*, *nom. propr. viri*, 1. Paral. 9. v. 15.

בְּקִי *Bucci*. *nom. propr. virorum*, Num. 34. v. 22., 1. Paral. 5. v. 31.

בְּקִיָּה *Bocciáu*, *nom. propr. filii Heman*, 1. Paral. 25. v. 4.

a sono, quem, dum coactuatur, edit, 1. Reg. 14. v. 3., Jerem. 19. vv. 1. 10.

בִּקֵּר *Pib.* Quæsit, inquisivit, disquisivit, requisivit, *pro-*
prie mane, diligenter, & summa cura perlustravit: *Præ-*
ter. וּבִקְרִיתָם & inquiram eas, Ezech. 34. vers. 11. *Cbald.*
Præter. וּבִקְרִי & inquisiverunt, Esr. 4. v. 19. *Infu.* cum ה
paragogico, לְבִקְרָה ad inquirendum, Esr. 7. vers. 14. *Futur.*
וּבִקֵּר inquirat, Esr. 4. v. 15. *Hithp.* *Futur.* יִתְבַּקֵּר perquiratur, Esr. 5. v. 17.

בִּקְרָא *m.* Manè, diluculum, matutinum tempus, *a rad.* בִּקֵּר
mane quæsit: *Item adverbialiter* sumitur, tempestive, op-
portune, primo quoque tempore, *ut ea sunt, quæ mane-*
fiunt, Psal. 5. v. 4., & 46. v. 6. *Cum præfix.* בִּבְקֹר בִּבְקֹר
mane mane, *hoc est* singulis horis matutinis, Exod. 16. v.
21., Levit. 6. v. 5., Isai. 28. v. 19. *Plural.* לְבִקְרִים matuti-
nis singulis, Psal. 73. v. 14., & 101. v. 8.

בִּקְרָה *com.* Bos, utriusque sexus; arbitrantur autem nonnulli.
Ideo bovem fuisse dictum בִּקֵּר, quod peculiari inquisitore,
ac magna pastoris inquisitione, & inspectione indigeat: alii
videtur si dictus, quod terram aratro findat, proscindat. No-
men hoc sæpius etiam collectivum est, & quomvis singulare,
multitudinem denotat; quare interdum cum adjectivo plurali
construitur; & latius armentum significat; interdum etiam
usurpatur de bobus artefactis, ut 1. Reg. 7. v. 19., Jerem.
52. v. 20. Cum affix. בִּקְרֵיךָ armenti tui, Deuter. 12. v. 17.
בִּקְרֵיכֶם armenti vestri, Deuter. 12. v. 6. *Plural.* בִּקְרֵי בִּקְרֵי
boves, 2. Paralip. 4. v. 3. *Cum affix.* בִּקְרֵינוּ boum nostrorum.
Nehem. 10. v. 36.

בִּקְרִי *m.*, Amos 7. v. 14., *LXX.* vertunt, ἀπὸλος caprarium;
Aq., Sym., & Theod. βυκόλος bubulcum; *Vulg.*, armenta-
rium; *Ioa. autem Simon* matuli, *in genere pastorem explica-*
re, sic dictum ex verbi notione inquirendi, curandi, inspi-
ciendi.

בִּקְרָה *f.* Inquisitio: *Constr.* בִּבְקֵרָה יִקְרָה secundum inquisitio-
nem pastoris, Ezech. 34. v. 12., *quod quidem a LXX. ver-*
baliter accipitur, nempe ζητείς quærit, Vulg. visitat.

בִּלְקִי Flagellatio, *quod fieret loro bovino, ut scribit Aben-*
Efra, Levit. 19. vers. 20. *Alii de visitatione, inquisitione,*

five animadversione exponunt; Vulg. habet, vapulabunt; unde sensum, non verbum reddidit.

בָּקַשׁ *Pib.* Quæsit, petivit, postulavit, percunctatus est, consuluit, *specialiter ad vindicandum, & puniendum, ut* Jos. 22. v. 23., 1. Sam. 20. v. 16., *sic addito* דָּם, 2. Sam. 4. v. 11., Ezech. 3. vv. 18. 20., *sed cum* נֶפֶשׁ *anima, vita, confusum. latine est, vitæ alicujus insidias struxit, ut* Exod. 4. v. 19., 2. Sam. 4. v. 8. *Ec.*; *quæ phrasis tamen in bonam partem sumitur* Proverb. 29. v. 10. *Præter.* בָּקַשׁ *quæsit, Deut. 13. v. 10. Pyb. Futur.* יִבְקַשׁ *queratur, Jerem.* 50. v. 20. וְיִבְקַשׁ *& quæris, Ezech. 26. v. 21.*

בְּקִשָּׁה *f.* Postulatio, petitio: *Cum affix.* מִתְּבַקְשָׁתִי petitionem meam, Esth. 5. v. 8.

בֶּר *Chald.* Filius: לֶבֶר filio, Dan. 3. v. 25. בֶּר quasi filius, Dan. 6. v. 1. בְּרָה filius ejus, Dan. 5. v. 22. *Et sic Hebraice,* וְנִשְׁקִי בֶר osculamini filium, Psalm. 2. v. 12. *Cum affix.* בְּרִי fili mi, Prov. 31. v. 2. *Ex hoc loco Aben Ezra præcedentem exponit, בֶּר scil. utrobique eodem sensu sumi, quia scriptum est,* מִתְּבַקְשָׁתִי בְּרִי filius meus es tu. *Item, osculandi verbum hic denotare osculum subjectionis, & obedientiæ, ut etiamnum (inquit) moris est apud Indos. Aliam significationem vide in* בֶּרֶר.

בְּרָא *m. Chald.* Ager: בְּרָא חֵיוֹת bestia agri, Dan. 2. v. 38. בְּרָא דָּר בְּרָאָא in herba agri, Dan. 4. v. 12. *Est à* בֶּר *foris, extra; & inde est ager, propriè incultus, & sylvestris, extra limites agrorum cultorum situs; unde* בֶּר חֵיוֹת *bos agrestis, sive sylvestris.*

בָּרָא *Creavit, ac propriè Deo competit, Gen. 1. v. 1. Niph.* בָּרָא דָּר *creari, recreari: Præter.* נִבְרָאָא *creata sunt, Isai.* 48. v. 7. *Part.* נִבְרָא *creatus, vel recreatus, & renovatus, Psal.* 102. v. 9. *Futur.* עֲבֹרָא *Nun paragog.* יִבְרָאון *creabuntur, Psalm.* 104. v. 30. *Pib.* בָּרָא *præcidit, excidit, succidit: Item, elegit, selegit, quæ ex significatione verbi בָּרָא & וּבְרָאָתָא succides, Jos.* 17. v. 15. *manare videntur: Præter.* וּבְרָאָתָא *& succides, Jos.* 17. v. 15. *Inf.* וּבְרָאָתָא *etiam succidendo eas, Ezech.* 23. v. 47. *Imper.* וְרָאָה *& latus selige, Ezech.* 21. v. 24., *ubi LXX. habent, εὐμαγορ para; Vulg. poue. Hiph.* הִבְרָאָה *laginare, a sequenti nomine deri-*

sato פָּרִיא pinguis : *Infinis.* לְהַבְרִימָכֶם ut saginaretis vos , 1. Sam. 2. vers. 29. *Ubi LXX. vertunt* , ad benedicendum ; *Vulg.* , ut comederetis , *a* פָּרָה comedit .

פָּרִיא *m.* Pinguis , saginatus ; Jud. 3. v. 17. *Plural.* בְּרִיאִים saginati , 1. Reg. 5. v. 3. *cum defectu* Iod in melio . *Constr.* בְּרִיאִי Dan. 1. v. 15. *Femin.* פְּרִיָּא pingue , opimum , Ezech. 34. v. 3. *vel defectiue* , פְּרִיָּא , Habac. 1. v. 16. *Plur.* פְּרִיָּאוֹת pingues , Gen. 41. vv. 2. 5. *et substantiue* , פְּרִיָּא creatura , creatio , Num. 16. v. 30.

בְּרִיָּה *f.* Opima , pinguis , Ezech. 34. v. 20. *ex precedenti contractionem* : *vide* פָּרָה .

בְּרֹאדָךְ Berodách , *nom. propr. regis Babyloniorum* , 2. Reg. 20. v. 12. , *qui dicitur Merodach* , Isai. 39. v. 1.

בְּרִיאָה Baraiá , *nom. propr. filii Semei* , 1. Paral. 8. v. 21.

פְּרִיָּיִם *Vide infra in* פָּרָה .

בָּרַד Grandinare , grandinem spargere , immittere . *Præter.* - *ד* וּבָרַד בְּרִיָּת הַיָּעַר & si grandinabit in descendendo sylvam , Isai. 32. v. 19.

בָּרָד *m.* Grando : בָּרָד grando gravis , Exod. 9. v. 18.

בָּרָד , *et in pausa* בָּרַד Barad , *et* Bêred , *nom. propr. loci in* - *sollitudine Bersabee* , *et Tribu Simeon* , Gen. 16. v. 14. *item nom. filii Suthale* , 1. Paral. 7. v. 20.

בָּרוּר *m.* , *unde plural.* בְּרִירִים grandine guttati : *Sed LXX. in cap 31. Gen. vv. 10. 12. habent* ὁμοιοῦντες παρτοί , & cinericii sparsi ; *Vulg. autem ibidem v. 10. habet* , & diversorum colorum ; v. 12. atque respersi ; *eadem distio , quæ apud Zach. 6. vv. 3. 6. , vertitur ab LXX. , ab Vulg. , & varii , hoc est* , maculis instar grandinis respersi .

בָּרָה Comedit , refecit se pastu : *Item elegit , selegit : Præter.* - *ד* בָּרָה מֵהֶם comedit cum eis , 2. Sam. 13. v. 17. *Imper.*

בָּרוּר feligit , 1. Sam. 17. v. 8. *Futur.* מְבָרָה reficiam me , 2. Sam. 13. vers. 6. *Hiph.* הִבְרָה LXX. ἔσθ' αὖτις , *Vulg.* , *et aliis est* cibum do , cibo , alo ; *est etiam verbum illud in hac conjugat. intransitivum ; unde Sym. vertit* , μεταλαμβάνω , *Vulg. cibum capio : Infinis.* לְהַבְרִיָּו ut comedere facerent , reficerent , 2. Sam. 3. vers. 35. *Futur.* וְתִבְרַנִּי לֶחֶם & reficiat me cibo , 2. Sam. 13. v. 5. *Vide* בָּר pag. 128.

פְּרִיָּה *f.* Cibus , edulium , 2. Sam. 13. vv. 5. 7.

בְּרוֹר *f.* Cibus, alimentum : *Cum affix.* מִבְּרוֹרִי pro alimento meo, Psal. 69. v. 22.

בְּרוֹר *f. Idem* : לְבָרוֹרָה הָיָה fuerunt in alimentum ipsis, Thren. 4. v. 10. *est forma מְרוֹחַ ab אחה, vel est Infin. Pibet, ad comedendum, ut Kimchi scribit.*

בְּרִי *m.* Serenitas, puritas : בְּרִי נִפְרִיחַ *etiam serenitate fatigat nubem, Job 37. v. 11. id est, splendore solis huc illuc impellit, & dissipat. Forma hinc est, ut בְּרִי אֶפְרָח & בְּרִי חֶמֶד, similia plurima, sed significatio אֶפְרָח. Inde Targum, בְּרִיּוּתָא claritate, puritate, expressa præpositione, quæ in Hebræo subintelligitur, pro בְּרִי. Quidam irrigationem explicant, quasi אֶפְרָח, ut sit seruire. Sed בְּרִי hoc in loco LXX. est, ἀλαστωρ cœlum; Sym. est καρπὸς fructus; Vulg. frumentum.*

בְּרִי Berì, *nom. propr. filii Saphæ, 1. Paral. 7. v. 36.*

בְּרִית *f.* Fœdus, pactum, *ab eligendo, quasi a בְּרַח, vel ברָא, de quo in בְּרָא, quia eliguntur persone, inter quas, & res, ac conditiones, propter quas fœdus initur: aut a cadendo, quia vixime cedi in fœderibus pangendis solebant, ut Gen. 15. v. 10. quæ significatio etiam in בְּרִית fuit. Est ergo sicut בְּרִית אֶפְרָח. Cum affix.* מִבְּרִיתִי fœdus meum, Gen. 9. v. 15. בְּרִיתוֹ fœdus ejus, Deut. 4. v. 13. *Rabbinī pluraliter dicunt בְּרִיתוֹת.*

בְּרִית Berith, *nom. propr. idoli Sichimorum, Jud. 9. v. 46.*

בְּרוּתָה Berótha, *nom. propr. civit. in Tribu Nephtali, Ezech. 47. v. 16.*

בְּרִיָּית Barzáith, *nom. propr. filii Melchiel, 1. Paral. 7. v. 31.*

בְּרִיז *m.* Ferrum, *sic dictum videtur Isa. Simoni, quod sit metallum vile, ex inusit. בר, alias בְּרִי metallum, & ברִיז vilis fuit. בְּרִיזוֹ ferrum ferro acuitur, Prov. 27. v. 17. Metonymice sumitur pro eo, quod ex ferro factum est: בְּרִיזוֹ בְּרִיז ferrum ingressum est anima ejus, Psal. 105. vers. 18. id est, ferreis vinculis inclusum fuit corpus ejus.*

בְּרִיזַי Berzellai, *nom. propr. virorum, 2. Sam. 17. v. 27, 19. v. 31, & 11. v. 8, Esdr. 2. v. 61.*

בָּרַח Fugit, aufugit, diffugit, effugit, profugit, transugit, transcurrit : *Præter.* בָּרַח הָיָה quod fugeret, Gen. 31. v. 22. *Infin.*

Infinis. הִבְרִיחַ quum fugeret ipse, Psal. 3. v. 1. *Hiph.* הִבְרִיחַ fugere fecit, fugavit: *Præter.* הִבְרִיחוּ fugaverunt, 1. Paral. 8. v. 13. *Particip. intransitivum*, מְבַרֵּיחַ tranſcurrens, pertranſiens, tranſmiſſus, Exod. 26. v. 28.

בְּרִיחַ *m.* Repagulum, veſtis, lignum tranſverſum, ab uno latere ad alterum per annulos trajeſtum, Exod. 26. v. 28. & 36. v. 33. *Plural.* בְּרִיחִים veſtes, 2. Paral. 14. v. 6., alias ſemper ſcribitur בְּרָחִים deſectivè. *Conſtr.* בְּרִיחֵי Psal. 147. v. 13. *Cum.* אֶפְרַיִם בְּרִיחֵהָ veſtes ejus, Jerem. 51. v. 30., Iſai. 15. v. 53 ſemel cum Kamets, בְּרִיחֵיהֶם veſtes, Iſai. 43. v. 14.

בְּרִיחַ *Baria*, nom. propr. filii Semie, 1. Paral. 3. v. 22.

בְּרִיחַ *m.* Extenſus, oblongus, ſcil. in rectum inſtar veſtis: nam oppoſitum ejus eſt עֲקֻלָּחוֹן tortuoſum: בְּרִיחַ נָחָשׁ ſerpens oblongus, per quem Bochartus intelligit zygnam, Job 26. v. 13., Iſai. 27. v. 1. ſcribitur abſque י ad differentiam præcedentis vocis בְּרִיחִים. Vide ibidem.

מְבַרֵּחִים *m. p.* Profugi, fugitivi: *Cum.* אֶפְרַיִם מְבַרֵּחֵיו profugi ejus, Ezech. 17. v. 21.

בָּרָךְ *Benedixit*: genua flexit, bonoris cauſa. Quatuor autem verbis Hebræi bonoris cultum deſcribunt הִשְׁתַּחֲוֶה corpus totius proſtrationem denotat: קָרַר verticis inclinationem: כָּרַע demiffionem capitis cum ſuperiore corpore uſque in genua: בָּרַךְ genuum inflexionem, ut in ſingulis explicabitur. Iſtam diſtinctionem tradunt Talmudici in libro שְׁבוּעוֹת fol. 16. 2. & Megilla fol. 22. 2. *Partic. pabul*, בָּרוּךְ benedictus, laudatus: *Fam.* בְּרוּכָה benedicta, Ruth. 3. v. 10. *Infinis.* לְבָרְכֶךָ ad benedicendum ei, 1. Sam. 13. v. 10. *Futur.* נִבְרַכְךָ ſecſſamus genua, Psal. 95. v. 6. & נִיבְרַכְךָ & flexit genua, 2. Paral. 6. v. 13. *Chald. Particip. præſens*, בָּרַךְ procumbens in genua, Dan. 6. v. 11. *Particip. Peſil* בָּרִיךְ benedictus, Dan. 3. v. 28. *Niph. Præterit.* בָּרַךְ & נִבְרַכְכוּ & benedictæ erunt in te, Gen. 12. v. 3. & 18. v. 18. *Pib.* בָּרַךְ benedixit, ſalutavit, valedixit, in acceſſu, vel reſſu uſurpatum. Per euphemiam eſt etiam quandoque maledixit. Conſtruitur cum accuſat. *Præter.* אֶת אֲדָמָה בָּרַךְ benedixit Domino meo, Gen. 24. v. 35. *Pro maledixit autem ſumitur*, 1. Reg. 21. v. 10. 13., Job 1. v. 5. 11. *Futur.* אִם יִשְׁלַח אֱלֹהִים & ſi ſalutaverit te aliquis, 2. Reg. 4. v. 29. & וַיִּבְרַכּוּ אֶת־רֵעָהָ & valedixerunt Rebeccæ, Gen. 24. v. 60.

Chald. Præter. בָּרַךְ benedixit, Dan. 2. v. 19. *Chald. Præter.* בְּרָכָה benedixi, Dan. 4. v. 31. *Pyb. Futur.* וְבִרְךָ benedicetur, Prov. 22. v. 9. *Idem*, Prov. 20. v. 21. *Particip.* מְבָרֵךְ benedictum, Psalm. 113. v. 2. *Chald. Particip.* מְבָרֵךְ benedictum, Dan. 2. v. 20. *Hiph. Infinit.* מְבָרֵךְ ingeniculandum, genua flectenda esse, Gen. 41. v. 43. *cum a loco characteristici* ה, ut Jerem. 25. v. 3. , Isai. 63. v. 3. *in similibus exemplis*; esse autem infinitivum, docet verbum continuè sequens, וְנָתַן & dedisse, sive constituisse: variant Interpretes; Allegorici scribunt: וְנָתַן בְּשָׁנִים בְּרָכָה dictur quasi בְּרָכָה אֵב pater sapientia, & tener annis. *Futurum*, וְיִבְרָךְ & effecit, ut genua flecterent, Gen. 24. v. 11. *Hithp. Præter.* וְהִתְבָּרַךְ & benedicti erunt, Gen. 22. v. 18. , Jerem. 4. v. 2. *Partic. præsens cum futur.*, הַמְתַּבָּרֵךְ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה בְּאַלְהֵי אֱמֹן qui benedicturus est sibi in terra, benedicat sibi in Deo veritatis, Isai. 65. v. 16.

בָּרַךְ *f.* Genu, à benedicendo & salutando. *Duale*, גְּבֻיָּם genua, Isai 66. v. 12. *Constr.* בְּרָכִי Gen. 50. v. 23. *Cum affix.* בְּרָכִי genua mea, Gen. 30. v. 3. *Chald.* בְּרָכוּיָהּ genua sua, Dan. 6. v. 11.

בָּרוּךְ Barúch, *nom. propr. filii Nerie*, Jerem. 32. v. 12.

בְּרָכָאֵל Barachél, *nom. propr. patris Eliu*, Job 32. v. 6.

בְּרָכָה Berachá, *nom. propr. viri, qui sequutus est Davidem &c.*, 1. Paral. 12. v. 3.

בְּרָכָה *f.* Benedictio: Item munus, donum, benedictionis Dei symbolum, vel testimonium, Gen. 38. v. 27. , 1. Sam. 25. v. 27. *Constr.* בְּרָכָה, Gen. 28. v. 4. *Cum affix.* בְּרָכָה benedictionem tuam, Gen. 27. v. 35. *Plur.* בְּרָכוֹת benedictiones, Prov. 10. v. 6. *Constr.* בְּרָכוֹת Gen. 49. v. 25.

בְּרָכָה *f.* Piscina, 2. Reg. 18. v. 17. *Constr.* בְּרָכָה הַמֶּלֶךְ ad piscinam regis, Nehem. 2. v. 14. *Plural.* בְּרָכוֹת piscinae, Cantic. 7. v. 5. *Piscina eruditis quibusdam videtur dicta a בָּרַךְ benedixit, quia illa in locis aridis maxima est benedictio: vel a בָּרַךְ Arabice, quod ingentem pluviam profunderet significat: Ioa. Simon arbitratur, בְּרָכָה piscinam idem fere sonare ac demissionem, & inclinationem terræ, sive demissionem aquæ, idest quo aquæ se demittunt; nam בָּרַךְ in genere est, deflexit se, demisit se.*

בְּרָכָה

בַּרְכִּיָּהוּ Barachiás, *nom. propr. virorum*, Zach. 1. v. 1., Nehem. 3. v. 4., 1. Paral. 3. v. 20., **ו'** 9. v. 16.

בַּרְכִּיָּהוּ Barachiás, *nom. propr. filii Mosellamoth*, 1. Paral. 28. v. 12.

בָּרִם Chald. Sed, verum, verumtamen, Dan. 2. vers. 28., **ו'** Esr. 5. v. 13. **וְלִבְרָם** *vide in פָּרִר*.

בְּרוֹמִים *m. p. Vestes pretiosæ*, Ezech. 27. v. 24. *Rab. Salom. Urbinas in lib. Ohel mo'ed scribit, esse generale nomen vestium pulchrarum, quæ sic appellantur Arabice. Kimebi nescit, se à Patre suo audivisse, vestes pulchras, & honoratas Arabice dici מְרוֹמָא. Sed LXX. ibidem habent, ἑλεκτοι electi (thesauri), a rad. בָּרָה elegit, selegit; Ag. sunt, συγχειµενοι compositi; Vulg. pretiosæ (gazæ); Aliis, pretiosæ arbores, ex quibus cistæ fiebant.*

בָּרֶעַ Bará, *nom. propr. regis Sodomorum*, Gén. 14. v. 2.

בָּרִיעָה Bariá, *nom. propr. viri, e posteris Benjamin*, 1. Paral. 8. v. 13.

בָּרִיעָה Bariá, Beriá, **ו'** Brié, *nom. virorum*, Gen. 46. v. 17., Num. 26. v. 44., 1. Paral. 7. vv. 23. 30.

בָּרִיעִי Berí, **ו'** *juxta vulg. Bricitæ, nom. commune posteris Bericæ*, Num. 26. v. 44.

בָּרַק Fulguravit: Imper. **בָּרַק בָּרוֹק בָּרוֹק** fulgura fulgur, Psal. 144. v. 6.

בָּרַק *m. Fulgur, coruscatio, fulgor*, Ezech. 21. v. 25., *item, gladius coruscus*, Job 20. v. 25. *Constr. בָּרַק* Habac. 3. v. 11. *Plural. בָּרָקִים fulgura*, Exod. 19. v. 16.

בָּרַק Barac, *nom. propr. filii Abinoem*, Jud. 4. v. 6.

בָּרַק Barách, *nom. propr. civitatis in Tribu Dan*, Jos. 19. v. 45.

בָּרָקָה *f. Smaragdus, vel carbunculus, lapis pretiosus, a fulgore sic dictus*, Exod. 28. vers. 17. **בָּרָקָה** *idem*, Ezech. 28. vers. 13.

בָּרָקָה *m. Radix inuist., unde plur. בָּרָקָהִים*, Jud. 8. vv. 7. 16. **ו'** *oxycanthæ, spinæ summe aculeatæ; Sym., & Vulg. sunt tribuli. Guarin dictionem hanc derivat a בָּרַק fulguravit; unde designaretur, hoc spinæ genus ledere corpus, quemadmodum fulgur ledit oculos.*

בִּרְקֹס Bercós, *nom. propr. viri principis familie* **ו'** *Esd. 2. v. 53.*

- בָּרַר** Expurgavit ; purificavit , declaravit : *Item* , elegit , selegit : *Præter.* וְבָרַרְתִּי & seligam , *vel* , expurgabo , Ezech. 10. v. 38. *Partic. Præter.* בָּרוּר purum , clarum , nitidum , Isai. 49. vers. 2. , Job 33. vers. 3. *Plural.* בָּרוּרִים electi , selecti , lectissimi , 1. Paral. 7. v. 40. *Femin.* בָּרוּרָה purum , Soph. 3. v. 9. *Plural.* בָּרוּרוֹת selectæ , Neh. 5. v. 18. *Infinit.* לְבָרוֹר ad declarandum , Ecclesiast. 9. vers. 1. *cum Schurek loco Cholem :* לְבָרֵם ad declarandum eis , Ecclef. 3. v. 18. *Kametz primum est loco ejēli Dagesch.* *Niph. Partic.* נָבַר purus , *vel* purificans se , Psal. 18. v. 27. *Imper.* הִבָּרוּ purgate vos , Isai. 52. v. 11. *Pib. Infinit.* לְבָרֵר ad purificandum , Dan. 11. v. 35. *Hiph. Infinit.* לְהִבָּר ad purgandum , Jerem. 4. v. 11. *Imper.* הִבָּרוּ purgate , Jerem. 51. v. 11. *Hithp. Futur.* תִּתְבָּרֵר purum te exhibebis , Psal. 18. v. 27. *pro quo irregulariter est תִּתְבָּר 2. Sam. 22. v. 27. ad analogiam quandam antecedentis , & consequentis verbi ibidem , etsi alia eorum sit ratio :* יִתְבָּרֵר purgabuntur , Dan. 12. v. 10. *Vide in ברה .*
- בָּר** *m.* Mundus , purus , Job 11. v. 4. וְבָר לֵבָב & purus animus , Psal. 24. v. 4. *Plural. Constr.* לְבָרֵי לֵבָב puris animo , Psal. 73. v. 1.
- בָּר** *m.* Frumentum , triticum , d puritate , Gen. 41. vers. 35. **בָּבָר** in frumento , *vel ex Chaldaica significatione* , in agris , foris , Job 39. v. 4. , & *In Pasbach* פַּסְבָּחֵי pugillus tritici , Psal. 72. vers. 16. *Item* , frumenti horreum , Amos 8. vers. 5.
- בָּר** *Chald.* filius , *vide supra pag.* 128.
- בָּר** *m.* Puritas , Psal. 18. v. 24. בָּרֵר secundum puritatem , Isai. 1. v. 25. *Item* smegma , lixivium , sapo , & *res quælibet* , quæ purificet a sordibus , Job 9. v. 30. *Allum ejusdem vocis sensum vide supra in בור .*
- בָּרִית** *f.* Smegma , &c. *ut supra :* *Vulg. habet* , herba , herba . **בִּרְיִית** , Jerem. 2. v. 22. וְכִבְרִית מְכַבֵּסִים & ut smegma fulionum , Mal. 3. v. 2. *quasi pro בִּרְיִית .*
- בָּרָבָר** *m.* *Inusit. In singul. , unde plur.* בִּרְבָּרִים , 1. Reg. 5. v. 3. *illas* 4. v. 23. *Non una fuit , neque est hac de voce Interpretum sententia . Ex ipso sacro textu patet* , בִּרְבָּרִים *Inter ea numerari animalia , quibus Salomonis mensa per singulos dies instruebatur . Hinc R. Salomon comment. in libros Regum scribit ,*

bit, nonnullos e suis exilimasse, בְּרָבִים esse gallos pingues: Et quum avis castrata magis pinguescat, ideo Kimchio, Et Pomario videntur esse capones: Talmudicis in Tractatu Bava Metzia cap. 7. fol. 86. sunt electi boves, aut electæ gallinæ singulari ratione saginatæ; In libro autem Vajekra Raba cap. 34. asserunt, esse avem mundam, & præstantem; barbur, aut barbar distam, quia de Barbaria, sive Æthiopia asserbatur: Chaldaeo, Syro, Vulgato, aliisque בְּרָבִים sunt aves in genere, aut aves sylvestres: Bocharto magis ea aridet interpretatio, qua statuitur, בְּרָבִים esse animalia quæque selectissima; idque requirere videtur, vel ipsa analogia: quemadmodum enim a חרר ardere est חֲרָר summus ardor, Deut. 28. v. 22., sic a ברר eligere fit בְּרָר res selectissima, radicali prima geminata, ut significatio fit intensior.

בְּרָבִי Inusit., unde בְּרָבִי m., de cuius quidam sensu variant Interpretes: Aq., quem Vulg., alique sequuntur, est אֲבִיעֵן abies: LXX., Et Sym. quandoque est אֲבִיעֵן juniperus, quandoque אֲבִיעֵן pinus, אֲבִיעֵן cedrus, אֲבִיעֵן cypressus, quæ omnes arbores fere congeneres sunt, inquit Guarin. Occurrit בְּרָבִי Isai. 41. v. 19, 55. v. 13., 60. v. 13, Zach. 11 v. 2. Cum præfix. בְּרָבִי כְּבָרִי sicut abies, Hof. 14. v. 9. Plur. בְּרָבִים abietes, 2. Sam. 6. v. 5. (ubi Vulg. habet, fabrefactis.), 1. Reg. 5. vv. 8. 10., 6. vv. 15. 34., 9. v. 11., 2. Paral. 2. v. 7., 3. v. 5., Isai. 14. v. 8., Ezech. 27. v. 5., 31. v. 8., Nah. 2. v. 4., Psal. 104. v. 17., ubi LXX. versunt, אֲבִיעֵן אֲבִיעֵן, Vulg., dux est eorum; legebant בְּרָבִים (est) in capite eorum; ex præposit. ב in, & אֲבִיעֵן caput, Et affix. Cum affix. בְּרָבִי abietes ejus, 2. Reg. 19. v. 23., Isai. 37. vers. 24.

בְּרָבִיעַ Berśa, nom. propr. regis Gomorrhæ, Gen. 14. v. 2.

בְּרָתָה Brutha m. Bruta, arbor, de qua Plinius lib. 12. cap. 17; cupressio similis, quomodo quidam interpretantur: Plural. בְּרָתָה brutina, è brutis arboribus, cupressina, Cant. 7. v. 17. Aben-Esra scribit, juxta quosdam idem esse quod בְּרָבִים abietes, abiagna, commutatis ב ו ת.

בְּרָתָה Brutha, בְּרָתָה, בְּרָתָה. Vide supra pag. 130. Et 134.

בְּרָתָה Berútha, nom. propr. civitatis termini terre sanctæ ad septentrionem in Tribu Nephthali, Ezech. 47. v. 16., que videtur

detur esse urbs eadem ac Beroth, 2 Sam. 8. v. 8.

בֵּרוֹתַי Berothai, *et juxta Vulg.* Beróth, *nom. propr. urbis in Tribu Nephthali*, 2. Sam. 8. v. 8.

בֵּרוֹתִי Berothi, *et juxta Vulg.* Berothites, *nom. commune civium urbis Beroth*, 1. Paral. 11. v. 39.

בִּישׁ. *Vide בָּשָׂא*.

בִּשְׁבֹּם. *Vide infra בִּם*.

בִּישָׁה. *Vide in בִּישָׁה pag. 97.*

בִּשְׁלִי Elixatus, coctus est; *metaphorice* maturavit, maturavit, *ut* Joel. 4. v. 13., *quia, quæ matura sunt, foliis calore, et afflu cocta sunt. Præter. plur.* בִּשְׁלִי elixata, cocta, discosta sunt, Ezech. 24. v. 5. *Pib. præter. cum affix.* בִּשְׁלִי coxit ea, 1. Reg. 19. v. 21., *et coquas*, Exod. 19. v. 31., Deut. 16. v. 7. *Part. plur.* הַבִּישְׁלִים domus coquentium, locus poparum, *et juxta Vulg.* domus culinarum, Ezech. 46. v. 24. *Pyb. præter.* בִּשְׁלִי coctum fuit, Levit. 6. v. 21. *Partic.* מִבִּשְׁלִי coctum, Exod. 12. v. 9. *Hiph.* הִבִּישְׁלִי coxerunt, maturarunt, *sive* maturas protulerunt, Gen. 40. v. 10.

בִּישְׁלוֹר *f. p.* Culinæ, foci, Ezech. 46. v. 23.

בִּשְׁלִי *m.* Coctile, coctum, Exod. 12. v. 9. *Fam.* בִּשְׁלִי cocta, *vel* coctus (armus) Num. 6. v. 19.

בִּשְׁלִי, *Cum relat.* בִּשְׁלִי אֲשֶׁר quamvis, quantumvis, Ecclef. 8. v. 17.

בִּשְׁלִי. *Vide in בִּשְׁלִי*.

בִּשְׁלָם Beselám *nom. propr. viri*, Esdr. 4. v. 7.

בִּשְׁלָמִי. *Vide in בִּשְׁלִי*.

בִּשְׁם *Hebrais inusit.*, *sed Chald.* suavis fuit. *Hinc* בִּשְׁם *m.* aroma odoratum, Exod. 30. v. 23. *Cum affix.* בִּשְׁמִי cum aromate meo, Cant. 5. v. 1. *Plural.* בִּשְׁמִים aromata, Exod. 25. vers. 6. *Cum affix.* בִּשְׁמֵי aromata ejus, Cant. 4. vers. 16.

בִּשְׁם *m.* *Idem*, Exod. 30. v. 23., 35. v. 28. *et*.

בִּשְׁמָר Bâsemâth, *nom. propr. mulierum*, Gen. 26. v. 34., 1. Reg. 4. v. 15.

בִּשְׁן *Inusit*; *inde* בִּשְׁן Baschán, *aut* Basán, *nom. propr. regionis in dimidia Tribu Manasse trans Jordanem. A Græcis Interpretibus LXX., Aq., Sym., nec non a Vulg. appell-*

appellat hoc etiam sumitur; vertitur enim, pinguis: et adjectivum saginatus, cum ab altero nomine regitur, ut Psal. 22.

v. 13.

קָשָׁה Vide in *ויהי* pag. 97.

בָּשָׂם Conculcare. *Infin.* יַעֲזוּ בִשְׂכָסֶם propter conculcare vos, Amos 5. v. 11. *Idem quod* בִּשְׂסֵם, בִּשְׂסֵם; Nam שׂ est loco ס.

בָּשָׂר m. Caro: *synecdochicè* nunc homines, nunc animantia comprehendit; interdum totum, interdum partes denotat, unde etiam honestatis causa de membro pudendo dicitur, ut Levit. 15. v. 3., Ezech. 16. v. 16. *Constr.* בָּשָׂר בְּנֵי carnem filiorum tuorum, Deut. 23. v. 53. *Cum affixio* בָּשָׂרוֹ caro ejus, 2. Reg. 5. v. 14. *Plurale semel*, בָּשָׂרִים carnes, Proverb. 14. v. 30. *Chald.* בָּשָׂר caro, Dan. 7. v. 5. *Emph.* בָּשָׂרָא Dan. 2. v. 11.

בָּשָׂר Radix. in Kal. inusit. Hinc Hebr. פֶּשֶׁר, quod LXX., אֶף, Sym., Theod. εὐαγγελίζω, εὐαγγελίζομαι, Vulg. et aliis evangelizo, letum nuntium affero; vel simpliciter nuntio, annuntio. *Catachrestice* tamen etiam de annuntiatione rei tristis usurpatur, ut 1. Sam. 4. v. 17., et 2. Sam. 18. v. 20. *Præter.* בָּשָׂר מִתְּמָרֵי nunciavit patri meo, Jerem. 20. v. 15. *Partic.* בָּשָׂרִים nuncians, vel nuncius, 2. Sam. 18. v. 26. *Familiæ.* בָּשָׂרָה quæ evangelizas, Isai. 40. v. 9. *Plural.* הַבָּשָׂרוֹת ea quæ annuntiabant, Psal. 68. v. 12. *Ellipt.* בָּשָׂרִים annuntiabitur, 2. Sam. 18. v. 31.

בָּשָׂרָה f. Nuntium, 2. Sam. 18. vv. 22. 25., et nuntii præmium, 2. Sam. 4. v. 10.

בְּשָׂרָה Beśôr, nom. propr. torrentis, qui fluere incipit in Tribu Juda, et per austrum Tribus Simeonis currens ad urbem Madium mare ingreditur, 1. Sam. 30. vv. 9. 10. 21. *Interdum sumitur pro torrente Egypti, qui tamen est ipsi australior.*

בָּשָׂשׁ Plb. בָּשָׂשׁ Tardavit, distulit, Exod. 32. v. 1., Judic. 5. v. 28. יִתְבָּשָׂשׁ, vide *ויהי*.

וְיָשָׁב, et וְיָשָׁב, unde cum particula עַד, עַד-וְיָשָׁב, Jud. 3. v. 25. LXX. vertunt *ius usquequarto*, Vulg. donec erubescerent; עַד-וְיָשָׁב, 2. Reg. 2. v. 17., Vulg. interpretatur, donec acquiesceret; *Ibidem* autem cap. 8. v. 11. eadem dictio redditur a LXX. *ius usquequarto*, et a Vulgat. usque ad suffusionem; *refe-*

referrebat ad וַיִּשָּׁב עָרֻבְשֶׁכֶּה. Aliis est ubique substantivum ; & referunt ad שָׁבַת in Pib. tardavit, distulit; unde vertunt, usque ad tarditatem, diu, id est, dudum.

בַּשָּׁבַת, vide supra in בִּשְׁבַת pag. 97.

בַּת f. Bathus; Mensura liquidorum, Isai. 5. v. 10. Plur. בָּתִּים bathi, Ezech. 45. v. 14. Chald. בָּתִּין bathi, Esr. 7. v. 22. Talmudici scribunt, bat continuisse קָמִין שְׁלֹשׁ tria fata, quæ confisuebant Ephraim, aridorum mensuram maximam, Erubhim fol. 14. Vide בֵּן, בָּתָּה, בֵּית, pag. 85. 103. 114.

בַּת Chald. Pernoctavit, vide in בֵּית.

בַּר f. contrahit pro בָּנָה filia, vide supra pag. 115.

בֶּת־שֶׁבַע Bethsabée, nom. propr. uxoris Uriæ, 2. Sam. 11. v. 3., 12. v. 24., quæ mater fuit Salomonis, 1. Reg. 1. v. 11., & 2. v. 13.

בֶּת־שֶׁוּעַ Bath-sœua, 1. Paral. 3. v. 5. Idem nomen ac בֶּת־שֶׁבַע, uti videtur Guarin; unde & LXX., & Vulg. vertunt, Bethsabée. Alii arbitrantur, matrem Salomonis binominem fuisse, ut & pater ejus.

בֵּיתָם Vide בֵּית.

בִּזְחָה f. Desolatio, Isai. 5. v. 6. Plural. הַבִּזְחוֹת defolationes, Isai. 7. v. 19.

בִּזְחוּל Bathuél, nom. propr. virorum, Gen. 22. v. 23., & ciuitatis primum Tribus Juda, deinde Simeonis, 1. Paral. 4. v. 30., quæ videtur eadem esse ac Bethul, Jos. 19. v. 4.

בִּזְחוּל Bethoul, aut Bethúl, nom. propr. ciuitatis, quæ, ut videtur, eadem est ac præcedens.

בְּתוּלָה f. Virgo, matura, nubilis, & integra adhuc, Gen. 24. v. 16. Constr. בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל virgo Israelis, Jerem. 31. v. 4. Plur. בְּתוּלוֹת virgines, Psal. 148. v. 12.

בְּתוּלִים m. p. Virginitas, Deut. 22. v. 14. Constr. הַבְּתוּלוֹת virginitates puellæ, id est, signa virginitatis, Deut. 22. vers. 15. Cum affix. בְּתוּלֵי virginitatem meam, Judic. 11. v. 37.

בְּתוּן Vide supra in בָּתָּה.

בָּתַק Pib. Confodit, transfixit: Præter. וּבָתַקְתָּ & transfigent te, Ezech. 16. v. 40.

בֶּתֶר Dissecuit, Genes. 15. v. 10. *Pib.* וַיִּבְתֶּר אֹמֶם & disse-
cuit ea, *Ibid.*

בְּתָר m. Sectio, pars dissecata: בְּתָרֵי קָרִי על קָרִי in montibus sectionis, *Id est*, sectis, disparatis, Cant. 2. v. 17. *Ubi LXX.* habent κοιλάματα cavitates, *Theod.* θυμιάματα thymiamata; *Vulgat.* verò ut nomen propr. accepit, unde vertit, Bether. *Alibi tamen LXX., Vulg., aliisque eadem dictio est*, pars, divisio: *Cum affix.* בְּתָרֵי partem dimidiatam ejus, Gen. 15. v. 10. *Plur. Constr.* בֵּיתֵי בְּתָרֵי inter dimidiatas partes, Jerem. 34. v. 19. *Cum affix.* בְּתָרֵי dimidiatas partes ejus, v. 18.

בֶּתֶר Chald. Post; *Cum affix.* וּבְתָרֶךָ & post te, Dan. 2. v. 39. *Cum Epenthesi Aleph*, וּבְאַחֶרֶךָ & post hæc, postea, Dan. 7. v. 6. *Hebr.* אַחֶר. *Vide etiam in* אַחֶר.

בְּתוֹרֹן Bethorón, *nom. propr. civitatis, aut loci trans Jordanem,* 2. Sam. 2. v. 29.

ג

XXXX

XX

XX

XX

XXXX

In numeris designat Tres , & semper est litera radicalis .

ג m. , Isai. 16. v. 6. , a Sym. versitur , ἐπαφῶς , a Vulg.

allisque , fastosus , superbus , animo elatus , item elatio animi , a radic. גָּחַח . Plur. גָּחִיחַ elationes , superbi , Psal. 94. v. 2. , 140. v. 6. , Prov. 15. v. 25. , 16. v. 19.

גָּחַח Altus , excelsus fuit , extulit se , excelluit , superbi-
vit : *metaphorice* intumuit , in altum excrevit . *Præ-*
cum Infinis. גָּחַח גָּחַח excellendo excelluit , Exod. 15. v. 1.
גָּחַח altæ erant , Ezech. 47. v. 5. *Futur.* גָּחַח quum attol-
lit se , Job 10. v. 16. גָּחַח an attollit se , Job 8. v. 11.

גָּחַח m. Excellens , elatus , superbus , fastuosus , Isai. 2. v. 12.

גָּחַח f. Fastus , *allis est* , contumelia , arrogantia , elatio . Prov.
8. v. 13. *Vide in* גָּחַח & גִּיחַ .

גָּחַח Guél , *nom. propr. filii Machi* , Num. 13. v. 15.

גָּחַח f. (*mutata tertia rad. ה in ו* ,) gloria , magnificentia ,
eminentia , Deuter. 33. vv. 26. 29. *Item* elatio animi , su-
perbia , fastus , Psal. 10. v. 2. *Constr.* גָּחַח גָּחַח su-
perbia hominis deprimit eum , Prov. 29. v. 23. *Cum affi-*
ciuntur גָּחַח superbia ejus , Isai. 25. v. 11. *Eadem diffio* גָּחַח , *quæ*
occurrit , cap. 41. Job v. 7. , *versitur a Sym.* גָּחַח גָּחַח ,
a Vulg. corpus illius ; *ab LXX.* גָּחַח גָּחַח interiora ejus ;
pro גָּחַח *legebant* גָּחַח , *ut arbitrat* Guarin : *Aliis ibidem*
etiam est , excellentia , elatio , fastus .

גָּחַח f. *Idem ac supra : dicitur autem de Deo* , Psal. 93. v. 1. ,
Isai. 12. v. 5. , *de mari æstuante* , Psal. 89. v. 10. , *de fumo*
in altum se extollente , Isai. 9. v. 17. , *de homine superbo*
de

de animo elato, de fastu, Psalm. 17. vers. 10. , Isai. 28. vv. 1. 3.

גָּבַהּ f. (*mutata media rad. מ in ג* ,) superbia , Jerem. 13. v. 17. , Job 33. v. 17. *Item* exaltatio, excellentia, Job 22. v. 29. *Aliam significationem vide infra in גוה* . Chald. גִּבְיָהּ in superbia, Dan. 4. v. 34.

גִּבְיָהּ m. *Idem*, Prov. 8. v. 13. *Constr.* גִּבְיָהּ Isai. 16. v. 6. *Cum affix.* גִּבְיָהּ excellentiæ ejus, Isai. 2. v. 10. *Plural.* cum affix. גִּבְיָהֶם excellentiarum tuarum, Ezech. 16. v. 56.

גִּבְיָהֶם Superbi, Psal. 123. v. 4. *Compositum ex גִּבְיָהּ וְ גִּבְיָהּ* .

גָּמַל Redemit, vendicavit, vindicavit, *speciatim* jure propinquitatis, seu consanguinitatis. *Particip.* גָּמַל redimens, redemptor, vindex, Num. 35. v. 19. , Levit. 25. v. 25. , Ruth. 3. vv. 12. 13. *Item* propinquus, cognatus, qui jus vindiciarum habebat, 1. Reg. 16. v. 11. *Niph.* גָּמַל vindicari, redimi, redimere se: *Item*, contaminari, pollui: *Præter.* גָּמַל & redimet ipse sese, Levit. 25. v. 49. גָּמַל contaminati sunt, Thren. 4. v. 14. *ex Niph.* וְ *Pyb.* *compositum.* *Particip.* גָּמַל & contaminatæ, Soph. 3. v. 1. *Pib.* גָּמַל polluere, contaminare: *Præter.* גָּמַל polluimus te, Malach. 1. v. 7. *Pib.* *Particip.* גָּמַל pollutus, *ibid.* *Futur.* גָּמַל & polluti sunt, Esdr. 2. vers. 62. *Hiph.* *Præter.* גָּמַל contaminavi, Isai. 63. v. 3. *ex forma Chaldaica cum מ* , vel ut *Aben Esra* scribit, est ex futur. , וְ *præterito compositum.* *Simile vide in גָּבַר in Hithpabel.* *Hith.* גָּמַל contaminabit se, Dan. 1. v. 8.

גָּמַל m. Pollutio. *Plur.* *Constr.* גָּמַל pollutiones sacerdotii, Nehem. 13. v. 29. *Vulg.* vertit, qui polluant.

גָּמַל f. Redemptio, jus redemptionis, vindiciæ, consanguinitas, Levit. 25. v. 24. *Constr.* גָּמַל, v. 32. *Cum affix.* גָּמַל jus redemptionis ejus, vers. 29. גָּמַל, Ezech. 11. vers. 15. , LXX. vertunt, αιχμαλωσια σου captivitas tua, *Vulg.* propinqui tui.

גָּמַל . *Vide supra גָּמַל* .

גָּבַ , גָּב , גָּב *Vide statim post גָּב , וְ in גָּב* .

גָּב Gób, nom. propr. loci, in quo secundum, וְ tertium contra Philistinos commissum est prælium, 2. Sam. 21. vv. 18. 19.

נָבַח *m.* Fossa, fovea, Dan. 6. vv. 18. 30. 31. 34. 35.

נִבְחָא *m.* Lacuna, fossa, palus, Isai. 30. v. 14. *Plur.* נִבְחָאִים ,
 נִבְחָאִים *Cum affix.* נִבְחָאִים lacunæ, paludes ejus, Ezech. 47.
 v. 11. *Vide in* נִבְחָא .

גָּבַח *Chald.* inuist, eminuit, inde.

גִּב *m.* Gibbus, tergum, dorsum. *In genere, cujuscumque res*
faciem, siue superficiem eminentiorem appellans גִּב, scri-
bis Kimchi in lib. Radic.; siue, ut habet Joannes Simon, גִּב
est eminentia cum convexitate conjuncta, & figura quævis
in gibbum flexa. Unde ad varia transfertur: I. גִּב est
Umbo, dorsum clypei, siue etiam clypeus ipse, Job 15.
v. 26. II. Dorsum, vel, juxta Vulg., collum animalis, Ezech.
19. v. 12., & hominis, Psal. 139. v. 3., Job 13. v. 12.,
ubi dorfa, siue colla, cervices, ut vertit Vulg., metaphorice
sumuntur pro robore, pro prædiis. III. Fornix, excel-
sum, juxta Hebræos, & ut habent LXX., atque Vulg., ha-
bitaculum meretricium, lupanar, Ezech. 16. vv. 24. 31. 39.
IV. Supercilium oculorum, Levit. 14. v. 9. V. Canthi, absi-
des, radii, circumferentiæ in rotis, 1. Reg. 7. v. 33.,
Ezech. 1. v. 18. VI. Projectura fundamenti altaris, Ezech.
43. v. 13: Cum affix. גִּבִּי לְעַלְיָ super dorsum meum, Psal. 139.
 v. 3. גִּבְתְּךָ fornix tuus, Ezech. 16. vv. 31. 39. *Plur. Constr.* גִּבְתֵּי
 Job 15. v. 26., חֲמֵר גִּבְתֵּי חֲמֵר גִּבְתֵּי eminentiis luti eminentiæ
 vestræ, *scil. similes sunt, id est, quidquid in vobis excelsum*
est, tumulis luti simile est, Job 13. vers. 12. Cum affix.
 גִּבְתֵּיךָ & absides earum, 1. Reg. 7. v. 33. & *cum desectu,*
 גִּבְתֵּיךָ & dorfa eorum, Ezech. 10. v. 12. גִּבְתֵּיךָ & absides
 earum, Ezech. 1. v. 18., & *forma femina, גִּבְתָּא superci-*
lia, Levit. 14. v. 9. Chald. גִּבְתָּא in dorso ejus, Dan. 7.
 v. 6. *cum* גִּבְתָּא *otioso. Vide* גִּבְתָּא .

גָּבַח *Altus, elatus fuit, extulit, exaltavit se; Præter.*
 גָּבַחִי extulit animus meus, Psal. 131. vers. 1. *Fam.*
 גָּבַחִי extulit se, Ezech. 31. v. 5., *ubi n est loco n, ne,*
inquunt Grammatici, duplex n se se proxime consequatur:
 גָּבַחִי exaltas te, Ezech. 31. v. 10. *Hipb.* גָּבַחִי exaltavit se,
 & exaltatus est: *Præter.* גָּבַחִי exalto, Ezech. 17. v. 24.
Particlp. גָּבַחִי qui exaltat habitaculum, Psal. 113. v. 5.
cum גָּבַחִי *paralogico.*

גָּבַח

גבה *m.* Altus, elatus, excelsus, *Isai.* 2. v. 15. *Constr.* *per cras-*
sin גבהלב elatus animo, *Prov.* 16. v. 5. *Plural.* גבהים.
Fam. גבהה alta, *Deuter.* 3. vers. 5. *Plural.* גבהות *Dan.* 8.
vers. 3. *Vide in* גב.

גבה *m.* Altitudo, clatio, *Prov.* 16. v. 18. *Cum affix.* גבהו al-
titudo ejus, 1. *Sam.* 17. v. 4. *Plur. Constr.* גבהים שמים al-
titudines caelorum, *Job* 11. v. 8.

גבה *m.* Altitudo, 1. *Sam.* 16. v. 7.

גבהות *f.* Idem *Isai.* 2. v. 11.

גבה *m.* Recalvaster, calvus antelore parte capitis, ut
R. Salom. docet, *Levit.* 13. v. 41.

גבהות *f.* Recalvatio, locus recalvus, *Levit.* 13. v. 41. *Cum*
affix. גבהותו in loco recalvo ejus, v. 42.

גבל Terminavit, determinavit: *Præter.* אשר גבלי quem de-
terminaverunt, *Deut.* 19. v. 14. *Futur.* יגבלי-אחיו ter-
minabit eum, *Jos.* 18. v. 20. *Hiph. Præter.* והגבלת & ter-
minabis, terminum pones, *Exod.* 19. v. 12. *Imperat.* והגבל
termina, *Exod.* 19. v. 23.

גבאי Gebbái, *nom. propr.* viri e posteris Benjamin, *Nehem.* 11.
vers. 8.

גבאי Gebál, *Psal.* 83. v. 8., *nom. propr. civitatis, quæ duplem*
erat; una ad Septentrionem, altera ad Austrum Judæe sita;
de qua postrema agitur in hoc Psal. Vide infra גבלי.

גבול, *גבול* *m.* Terminas, *Gen.* 10. v. 19. *Cum affix.* גבולו
in termino ejus, *Num.* 31. v. 23. *Plur. cum affix.* גבולות
& terminos ejus, 1. *Sam.* 5. v. 6.

גבולת, *גבולת* *f.* Idem: *Cum affix.* גבולתו termino ejus, *Isai.*
28. v. 25. *Plural.* גבולות *Psal.* 74. v. 17., *Job.* 24. v. 2.

גבולות, *גבולות* *f.* Determinatio, terminatio; unde שרשרת
גבולות, *Exod.* 28. v. 22., *ו* 39. v. 15.,
quæ a LXX. vertuntur, κατὰ συμπεπλεγμένα fimbriæ com-
plicatæ; *a Vulg. catenæ, catenulæ sibi invicem coherentes;*
Alii interpretantur, catenæ terminationis, sive determi-
nationis, h. e. æqualiter determinatæ ad Pectorale, sive Ra-
tionale, quod illi, mediante annulo, annexebatur.

גבולות *f.* Idem; *Plur.* גבולות *Exod.* 28. v. 14., terminales,
æquabiles; *aliis sunt determinationes, sive determinatæ*
catenæ, ut supra; LXX. καταμειγμένα (καταμειγμένα) com-
mixtæ

mixtæ, permixtæ (simbriæ) : *Vulg.* sibi invicem coherentes .
גבלי *m.* Giblæus, *nomen comm. incolis* גבלי, *Jos.* 13. v. 5. גבליים gibilæi. *Hi architecluræ periti fuerunt, & inter flrufltores templi numerantur*, 1. *Reg.* 5. v. 31., *Ezech.* 27. v. 9. *Unde quidam illic lapidas, fabros murarios reddunt. Sic Chald.* גבליים, *quod lapidas significat*, 2. *Reg.* 12. v. 12.

גבן *Radix Hebræis inusit.* *Syr. in Ethheb.* coagulatus, condensatus est ; *Arab. in quarta conjug.* coagulavit ; *in quinta conjug.* coagulatum fuit lac : *Inde sunt, auctore Simone.*

גבן *m.* Gibbosus, *q. d.* condensatus, & concretus, *Levit.* 21. v. 10. *Alii ditionem hanc deducunt a גב, quod dorsum, & eminentiam quamlibet significat.*

גבני *m.* (cum terminatione augmentativa ;) summe, admodum gibbosus ; *inde plur.* גבנים, *Psal.* 68. v. 17. גבנים montes gibbosi ; *Id est gibbis, seu collibus abundantes, eminentes* : *LXX. vertunt, τετυγμῖνα ὄρη* ; *Vulg.*, coagulati montes ; *Aqu. ὑψηλῖνα ὄρη* superciliosi montes ; *Sym. ὑψηλά* ; *Hieron. excelli.*

גבינה *f.* Caseus : *גבנינה חקתימי* tamquam caseum coagulasti me, *Job* 10. v. 10.

גבע *Radix inusit., sed, notionem tegendi, & operiendi habuisse, videtur* *Joa. Simoni, & tria significat, nempe.*

גביע *m.* Crater, scyphus, *proprie operculo tectus*, *Gen.* 44. v. 12. *Constr.*, & *Affix.* גביע חקתימי scyphum, *antem meum, scyphum argenteum*, *Gen.* 44. v. 2. *Plural.* גביעים *Exod.* 25. vers. 33. *Cum affix.* גביעי scyphi ejus, v. 31.

גבעה *f.* Collis, *q. d.* tectio loci humilioris, *Jerem.* 2. v. 20. *Constr.* גבעה 1. *Sam.* 10. v. 5. *Plur.* גבעות *Job.* 15. v. 7. *Constr.* גבעות colles seculi, *Gen.* 49. v. 26. *Cum affix.* גבעותי colles tui, *Ezech.* 35. v. 8.

גבעות *f.*, *in plur.* גבעות Mitæ, tiaræ, *quibus capita operiuntur. Quibusdam videntur sic diste, quod rotunde ille essent, & inilar collis acuminata. Occurrit.* *Exod.* 28. v. 40., 29. v. 9., 39. v. 28., *Levit.* 8. v. 13. *Vide Joseph. Antiqq. lib. 3. cap. 8., & Ab. Efram in Exod.* 28. v. 37.

גב *Géba, Gabá, Gabaa, Gabée, nom. propr. civitatis in Tri-*
bu

bu Benjamin, Jos. 18. v. 24., 21. v. 17., Nehem. 7. v. 30.,
Isai. 10. v. 29.

גבאד *Gabaá*, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, 1. Paral. 2. v. 49.

גבאד *Gabaá*, *nomen propr. urbis in Tribu Juda*, Josue 15.
v. 57. *ו*.

גבעל *m. Culmus, arista, canna, calamus*: וְהִשְׁתַּחֲוֶה גִבְעָלִים, Exod. 9. v. 31., & lino erat culmus: LXX. *ibidem* habent, σπαραγμῶν (& linum) sementans, *b. t.*, semen habens; *Vulg.*, (eo quod) & linum jam folliculos germinaret, *id est*, jam haberet folliculos, *in quibus* semen continetur. Sunt, qui vocem hanc componant ex גב gibbus, ו' על jugum, vertex, cacumen; *q. d.* vertex gibbosus, ו' *in cuius* gibbo erat semen: Alii derivant ex duabus cognatis, ex גבה *stil.*, ו' עלה, quod culmi crescendo sursum ascendunt: Aliis est radix quadrilitera גבעל.

גבאון *Gabaón*, *nom. propr. civitatis confugii*, ו' *Leviticæ in Tribu Benjamin*, Jos. 18. v. 25.

גבאונים *Gabaonites*, *nom. commune incolis urbis Gabaon*, 1. Paral. 12. v. 4.

גבאונים *Gabaonitæ*, *nom. commune*, ut supra, 2. Sam. 21. v. 2. גבאם *Gabaá*, ו' *Gabaam* versus, *eadem civitas ac supra*, sed *in sensu confli.*

גבאיתים *Gabaathites*, *nom. commune incolarum urbis Gabaa*, 1. Paral. 12. v. 3.

גבר *Valuit, invaluit, prævaluit, validus, robustus fuit*: *Præter.* גבר *prævalet*, Psal. 103. v. 11. גברו *invaluerunt*, Gen. 7. v. 19. *Pib.* גבר *roboravit, corroboravit. Præter.* וְגִבְרִית & corroborabo, Zach. 10. v. 6. *Hiph.* *Præter.* וְגִבְרִית & corroboravit, Dan. 9. v. 27. *Futur.* נִגְבְּרִי *roborabimus*, Psal. 12. v. 5. *Hithp.* *Futur.* וְגִבְרִי *viriliter se geret*, Isai. 42. v. 13., Job 15. v. 25. וְגִבְרִי *invaluerunt*, Job 36. v. 9. גבר, *in pausu* גבר *m. Vir, mas, quasi validus, ut ו' latine a viri bus dictus*, Deut. 22. v. 5., Jud. 5. v. 30. *ו*. *Per syncdochén* homo *in genere*, ut Psal. 34. v. 9., Job 4. v. 17., ו' 14. vv. 10. 14. Sic verò interdum distributive significat: unusquisque, quivis, ut Job 33. v. 29., Jerem. 17. vv. 5. 7., Joel. 2. v. 8. *Es* indefinite: aliquis, quidam, ut Job 22. v. 2., *Vulg.*, *sicuti ו' Hieronymo, R. Salomoni, aliisque Hebræis interpretibus*

גָּבֵר, *qua* apud Isai. 22. v. 17. *occurit*, est gallus gallinaceus: *Et in Midras Misle eadem* גָּבֵר, Prov. 30. v. 19., *exponitur etiam gallus gallinaceus: Verum LXX., & alii interpretes Græci virum reddiderunt.*

גְּבָרִין *m. Chald.* Prævalidus, strenuus, valde fortis: *Plur.* גְּבָרִין; *& in regim.* גְּבָרֵי חַיִּל potentes robore, *& juxta Vulg.,* fortissimi; *Alii habent simpliciter,* viri, Dan. 3. v. 20.

גִּבְרָא *Gebbār nom. propr. viri, aut provincie,* Esdr. 2. v. 20.

גָּבֵר *Gáber, nom. propr. filii Uri,* 1. Reg. 4. v. 19.

גְּבָר *m. Idem ut* גָּבֵר, Psal. 18. v. 26. *Chald.* גְּבָר vir, Dan. 2. v. 25., *& 3. v. 11. Et aliter,* גְּבָרָא, *unde plural.* גְּבָרִין sunt viri, Dan. 3. v. 12. מִלֵּךְ גְּבָרִיָּא viri isti, *ibid.*

גְּבוּרָא *m.* Potens, validus, robustus, fortis: *Cum affix.* גְּבוּרָא fortissimum suum, 1. Sam. 17. v. 51. *Plur.* גְּבוּרִים fortissimi, *&c. Constr.* חַיִּל גְּבוּרֵי potentes robore, 1. Paral. 5. v. 24. *Cum affix.* גְּבוּרֵיָּהּ potentium tuorum, Hof. 10. v. 13.

גְּבִיר *m.* Herus, dominus, dominio, & autoritate potens, Gen. 27. v. 29.

גְּבִירָא *f.* Augusta, *& de regina tantum dicitur,* 2. Reg. 10. v. 13., Jerem. 13. v. 18., *Aliis est etiam domina, hera.*

גְּבִירָא, גְּבִירָא. *Vide supra in* גָּבֵר.

גְּבִירָתִי *f.* Hera, domina, Isai. 47. v. 5. *Cum affix.* גְּבִירָתִי heræ meæ, Gen. 16. v. 8.

גְּבוּרָא *f.* Virtus, potentia, robur, fortitudo, Exod. 32. v. 18. *Constr.* גְּבוּרַת הָעֵשׂוֹ in fortitudine equi, Psal. 147. v. 10. *Cum affix.* גְּבוּרָתִי potentiam meam, Isai. 33. v. 13. *Plural.* גְּבוּרֹת potentiam, *id est summa potentia,* Psal. 106. v. 2. *Cum affix.* גְּבוּרֹתָיו potentiam ejus, Psal. 145. v. 12.

גְּבִירֵיָּא *Gabriel, nom. propr. Archangeli,* Dan. 8. vers. 16. *Etym.* vir Dei; *א* גְּבִיר vir, *וּל* מֵל Deus: *aut* robur, *sive* fortitudo Dei; *א* גְּבִיר fortis, robustus fuit, *וּל* מֵל Deus.

גְּבוּרָתִי *f. Chald. in flatu emphat.,* Dan. 2. vv. 20. 23., fortitudo, robur, potentia.

גְּבִישׁ *m.,* Job 28. v. 18., unio, gemma, margarita pretiosa, *juxta R. Levi Gerson: LXX. vocem hebraicam retinuerunt; habent enim,* גְּבִישׁ 1 Sym. גְּבִישׁ, *& elata, & excelsa: Vulg. est & eminentia: Joa. Simon,* *aliique videtur rectius vertendum, vestis versicolor, sive* poly.

polymita, significatione a radice Arab. derivata.

גבּת. Vide in גבּת.

גבּתון Gabathón, Gebbethón, nom. propr. civitatis Levisae in Tribu Dan, Jos. 19. v. 44., 21. v. 23., 1. Reg. 15. v. 27.

גגּ Radix inusit. Inde est, ut quidam arbitrantur, גגּ tectum, solarium, planum videl., qualia erant tecta domorum, Palæstine, non cacuminosum, גגּה super tectum, Jos. 2. v. 6. pro, על הגג, ut eodem versu est: Construit. גג, 2. Sam. 11. v. 2. Cum affix. מִתְגַּבֵּהוּ tectum ejus, Exod. 30. vers. 3. Plural. גגות tecta, Psal. 129. v. 6. Cum affix. עַל-גַּגְתֵּיהֶם super tecta sua; Jerem. 19. v. 13.

גגּ m. Coriandrum, Exod. 16. v. 31. herba est, scribunt Hebræi, cui nomen מֶלֶךְ-גִּבְרִי aliandre; semen rotundum est, color autem ejus non est albus: unde Man non colore, sed rotunditate ipsi comparatur. De hoc plenius disputant Talmudistæ in Jomâ fol. 75. Aliam significationem vide in גרר.

גד Gád, aut Gádth, nom. propr. filii Jacob ex Zilpha, Gen. 30. v. 11., etiam Propheta, 1. Sam. 22. v. 5.

גדבּר Chald. Thesaurarius, præfectus ærario, quæstor: alias גִּבְרִי per commutationem ו גִּבְרִי: Plural. גִּבְרִיָּם, Dan. 3. v. 2. Theod. sunt τυραννοι, Vulg. tyranni, id est, principes, magnates.

גדגּד Gadgád, nom. propr. loci in deserto, ubi fuit nona et vigesima Israelitarum mansio, Num. 33. v. 32.

גדגּדה Gudgóda, juxta Vulg. Gadgád, nom. pr. loci ejusdem, ut supra, nempe, גִּבְרִי, Deut. 10. v. 7.

גִּבְרִיָּא. Vide supra in גִּבְרִי.

גדר Chald. Excidit, succidit: Imper. גִּדְרוּ succidite, Dan. 4. v. 11. 20. quasi ex Hebræo גִּדְרוּ factum, ו גִּדְרוּ commutatis.

גדר m. Turma, Gen. 49. v. 19. propriè militum grassantium, ab excindendo, ו vastando: Item, sulcus, lira, quasi terra scissura: Plural. גִּדְרוֹת turmæ, 2. Reg. 5. vers. 2. Constr. גִּדְרוֹת 2. Reg. 24. vers. 2. Cum affix. גִּדְרוֹת turmæ ejus, Job 19. v. 12. גִּדְרוֹת liræ ejus, Psal. 65. v. 11.

גִּדְרוֹת f. p. Cæsuræ, incisiones, Jerem. 48. v. 37.

גדר Turmatim, ו more prædonum, aut militum grassantium convenit, excurrit, depopulatus est. Futur. cum affix. גִּדְרוּ Gad turmatim populabitur eum,

& ipse populabitur ; Genes. 49. v. 19. *Ubi Vulgat.* Gad præliabitur ante eum ; & ipse accingetur : תורמתינן turmatim conveniunt, Psal. 94. vers. 21., *ex forma quiescentium : Vide & Habac.* 13. vers. 16., *sic quandoque defensiva, & quiescentia in secunda radicali formas inter se confundunt.* Hithp. תתקורר incidere se, cæsuram sibi inducere : *Aliis est turmatim se congregare, excurrere.* Partic. מתקוררים incidentes se, & *juxta Vulg.*, squallentes, Jerem. 41. v. 5. *Futur.* מתקוררינן turmatim conveni, *Vulg.*, vastaberis, Mich. 4. v. 14., מתקוררי, Jerem. 47. v. 5., cæsuram induces tibi, *Vulg.*, concideris, *Plur.* יתקוררו, Jerem. 5. v. 7., turmatim convenient, *LXX. habent*, κατήλυον diversabantur ; *Vulg.* luxuriabantur. *Vide in* נדה .

נך *m. Variant multa de hujusce vocis genuino sensu Interpretes ; nam quibusdam est, turma : aliis vero est, Fortuna, tam bona, quam mala, sed sæpius bona, falsi cujusdam incerti Numinis, vel sideris nomen. Occurrit in primis, Gen.* 30. v. 11., *cum Kametz propter pausam* נכר, *quod LXX. vertunt in* טύχη *cum bona fortuna, & Vulg. feliciter ; conjunctim enim legebant* נכר, *aut* נכר : Sed Massoretæ monent, divisim legendum נך *אך* *venit Fortuna, quasi essent due voces : Aq. etiam vertit* נכר *in* ζῶαις *venit accinctio, hoc est turma accincta, sive armata. Cum præfix.* נכר, *Isai.* 65. v. 11., *turmæ, seu militiæ cælesti, nempe Soli, Lunæ, & Stellis, quibus divinos honores tribuebant, inquit Aben-Esra : LXX. habent* τῶ δαιμονίου *Dæmonio ; Vulg., & Syr. Fortunæ. Aliam hujusce vocis significationem, vide supra* pag. 147.

נה *Radix Hebræis inusita. Arab. avulsit, inde sunt, auctore* יד *Joa. Simone,*

נה *f. Ripa, sic dicta, quia continuo aquæ affluxu abluitur, & avellitur : Plur.* נהו ; & *cum affix.* נהו ripæ ejus, *vel sue, Jos.* 3. v. 15., 4. v. 18., *Isai.* 8. v. 7., 1. Paral. 13. vers. 15.

נה *f. Capella : Plur.* נהו capellæ : *Cum affix.* נהו capellæ tuæ, Cant. 1. v. 8.

נה *m. Hædus, Gen.* 38. vv. 17. 20. 23. &c. *sic dictus, inquit idem Simen, quod herbas, arborumque frondes avellat, & carpat :*

pat : unde *U* lat. capra , q. d. carpa , & carpendis virgultis , secundum Varronem : Plur. גְּרִיִּים ḡrîi hādi , 1. Sam. 10. v. 3. Constr. גְּרִיִּי , Gen. 27. v. 9. 16.

גְּדִי Gaddi , nom. propr. filii Sufi , Num. 13. v. 11.

גָּד Gád , nom. propr. filii Jacob , 1. Paral. 5. v. 18. , qui idem est ac גִּד . Est etiam nom. gentile virorum Tribus Gad , Jos. 1. v. 12.

גְּדִיִּי Geddiél , nom. propr. filii Sodi , Num. 13. v. 10.

גָּדֹל , semel גָּדֹל Job 31. v. 18. , Magnus fuit , vel factus est , crevit : Idque vel ratione quantitatis , ut , statura , & ætate ; unde est adolevit , Gen. 21. v. 8. , 25. v. 27. , Exod. 2. v. 10. 11. &c. , Item opibus , ut Gen. 24. v. 35. , 26. v. 13. &c. , copia , & multitudine , Esdr. 9. v. 6. , Thren. 4. v. 6. vel ratione qualitatis , ut dignitate , honore , excellentia , estimatione , 1. Sam. 26. v. 24. , 2. Sam. 7. v. 22. 26. , Psal. 104. v. 1. Præter. cum affix. גְּדֹלָנִי educavit ; aliis est , crevit apud me , ita ut sit contractio pro עָלַי , vel עָמְדִי , Job 31. v. 18. Pib. præter. גָּדֹל , Isai. 49. v. 21. , & גָּדֹל , Jos. 4. v. 14. , Esth. 3. v. 1. , magnum fecit , magnificavit , extulit , magni fecit : Item educavit , crescere fecit , vel sivit . Particip. plur. מְגַדְּלִים educantes , 2. Reg. 10. v. 6. Infin. גָּדֹל crescere sinendo , Num. 6. v. 5. , & magnum facere , magnificare , 1. Paral. 29 v. 12. Cum affix. גְּדֹלָה magnificare te , Jos. 3. v. 7. Futur. cum ה paragogico מְגַדְּלָה magnificabo , Gen. 12. v. 2. Pyb. partic. plur. מְגַדְּלִים , Psal. 144. v. 12. , educati ; aliis habent , enutriti , aucti , adulti , constabiliti . Hiph. magnum fecit , magnificavit , Isai. 28. v. 29. Item magnifice egit , idque vel in bonam partem , ut 1. Sam. 12. v. 24. , vel in malam partem ; unde est cum factu insolenter egit , magnificavit se , extulit , erexit se , ut Job 19. v. 5. , Jerem. 48. v. 26. , Thren. 1. v. 9. &c. Si sequatur infinit. מִשׁוּעַ facere , abit in adverbium , magnifice , vel insolenter , superbe , ut Joel. 2. v. 20. Hitbh. præter. cum ו convers. וְהִתְגַּדַּלְתִּי , & magnificabo me , Ezech. 38. v. 23. Futur. יִתְגַּדַּל magnificabit se , efferet se , Isai. 10. vers. 15.

גָּדוֹל m. Magnus , magnificus , Psal. 21. v. 6. Constr. הַגָּדוֹל magnus consilio , Jerem. 32. v. 19. וְהָיָה לְיִסְדִּי magnus benignita-

gnitate, Psal. 145. v. 8. *Cum affix.* עַרְגוֹלִים usque ad maximum eorum, Jerem. 6. v. 13. *Plur.* מַגְדוֹלִים magni, magnates, 1. Sam. 17. v. 14. *Constr.* מַגְדוֹלֵי הָעִיר magnates civitatis istius, 2. Reg. 10. v. 6. *Cum affix.* מַגְדוֹלֵיו magnates ejus, 2. Reg. 10. v. 11. *Fam.* מַגְדוֹלָה magna, Gen. 27. v. 34. *Plur.* מַגְדוֹלוֹת, Psal. 12. v. 4.

מַגְדָּל *m.* Magnus: *U* *principaliter*, crescens, ut Gen. 26. v. 13. *וְנִגְדָּל & crescens erat*, 1. Sam. 2. v. 26. *Plural. Constr.* מַגְדָּלֵי מִשְׁכָּנֵינוּ magni carne, Ezech. 16. v. 26.

מַגְדָּל *m.* Magnitudo, Deut. 32. v. 3. *Cum affix.* מַגְדָּלוֹ in magnitudinem ejus, Ezech. 31. vers. 7. *vel* מַגְדָּלוֹ Psal. 150. vers. 2.

מַגְדָּל *m.* Idem, Exod. 15. v. 16.

מַגְדָּל Gaddél, *nom. proprium principis familie, quæ e Babylonica captivitate reversa est*, Esdr. 2. v. 47. *Est* *U* *allus* מַגְדָּל *ibidem* v. 56., *qui Vulg. dicitur Geddél.*

מַגְדָּלָה *f.* Magnitudo, magnificentia, amplitudo, Esth. 6. v. 3. *Constr.* מַגְדָּלָה Esth. 10. v. 2. *Cum affix.* וְלִמְדָּתָהּ & amplitudinis ejus, Psal. 145. v. 3. *Plural.* מַגְדָּלוֹת amplitudinum, 1. Paral. 17. v. 19.

מַגְדָּלִים *m. Plural.* מַגְדָּלִים, Deut. 22. v. 12., *institz, vittæ, fasciæ, funiculi, fila contorta, filamenta, ex significatione Chald., Syriac., U Arab.*, מַגְדָּל contorsit, intricavit, plexit. *Erant fila contorta, quæ Judei ponebant ad quatuor angulos vestimentorum, quæque Num. 15. vers. 38. vocantur צִיצִית, ut scribit Guarin. Item, 1. Reg. 7. v. 17., מַגְדָּלִים fasciæ. LXX. sunt dixta; Vulg. in modum retis, hoc est, reticulata. Ornamenta autem erant capitellorum duarum columnarum, inquit idem Guarin, quas in Templi porticu collocavit Salomon. Apud Rabinos מַגְדָּלָה est mulier implicans capillos: *U* מַגְדָּלָה שֵׁיעַר נְשִׂים *U* *plicans crines mulierum. Hinc ad fascias transfertur, quæ rem quasi funibus confringunt.**

מַגְדָּלִיָּה Godoliás, *nom. propr. filii Amariæ*, Soph. 1. v. 1., *U Sacerdotis, qui uxorem alienigenam duxerat*, Esdr. 10. v. 18. מַגְדָּלִיָּהוּ Gedhaliáhu, *U juxta Vulgat. Godoliás, nom. propr. virorum*, 2. Reg. 25. v. 22., Jerem. 38. v. 1., 1. Paral. 25. v. 3.

גֶּדְדֵּלְחִי Geddelthi, *nom. propr. filii, vel unus e posteris He-*
man, 1. Paral. 25. v. 4.

מִגְדָּל, *semel* מִגְדָּל, *vel* מִגְדָּל, 2. Sam. 22. v. 51. *m.*, *in-*
genere est locus, sive structura magnitudinis in altum ex-
tensæ, locus editus; speciatim vero, suggestus, Nehem. 8.
v. 4., & turris, Gen. 11. vv. 4. 5., Isai. 5. v. 2. &c. Me-
taphorice Deus, & nomen Dei dicitur turris, idest, præsidium,
Psal. 61. v. 4., Prov. 18. v. 10., 2. Sam. 22. v. 51. Ubi tamen
LXX., & Vulg. vertunt, magnificans; legebant מִגְדָּל, aut
מִגְדָּל: In regim. מִגְדָּל, Jos. 15. v. 37., Jud. 8. v. 17. Plur.
מִגְדָּלִים turres, Isai. 30. vers. 25. Cum affix. מִגְדָּלֵיךָ turres
ejus, Ezech. 26. v. 4. Plur. sam. מִגְדָּלֵיךָ turres, 1. Paral. 32.
v. 5. & alia significatione, מִגְדָּלֵיךָ crescentes plantulæ, flores,
Cant. 5. v. 13. Quidam tamen in prima significatione accipiunt,
pro turriculis. LXX. ibidem sunt מִגְדָּלֵיךָ gignentes, producen-
tes (phialæ); Vulg. consitæ: Joa. Simon interpretatur loca
terræ altiora, hoc est, areolas; Aliis videntur esse loca, in
quibus crescunt aromata, & herbæ pigmentariorum, ex
radice מִגְדָּל crescere. Cum affix. מִגְדָּלֵיךָ in turribus tuis,
Ezech. 27. v. 11.

מִגְדָּל, מִגְדָּל, & *cum præfix. מִגְדָּלֵיךָ, & מִגְדָּלֵיךָ Mighdól, &*
juxta Vulg. Magdalus, nom. propr. loci mare rubrum inter
& Nilum, Exod. 14. v. 2., Num. 33. v. 7. Est & nomen
propr. urbis in Ægypto, Jerem. 44. v. 1., & 46. v. 14.

מִגְדָּלֵי-גָדֵר Magdalgád, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda, Jos.*
15. v. 37.

גָּרַע Abscidit, excidit, succidit: *Præter. גָּרַע succidit,*
Thren. 2. v. 3. Particip. præter. גָּרַע succisus, excisus,
Isai. 10. v. 33. Niph. præter. גָּרַע quomodo succisus
est, Jerem. 50. v. 23. גָּרַע succisus es, Isai. 14. v. 12.
Pib. præter. גָּרַע succidit, fregit, Psal. 107. v. 16. Futur.
גָּרַע succidam, Psal. 75. v. 11. Pyb. præter. גָּרַע excisæ,
succisæ sunt, Isai. 9. v. 10.

גֶּדְדֵּוֹן Gedeón, *nom. propr. filii Joas, judicis Israel, Jud. 6. v. 12.,*
qui etiam dicitur Joas, & Jerobaal, ibidem v. 32.

גֶּדְדֵּוֹן Gedeón, *nom. propr. patris Abidam principis Tribus Ben-*
jamin, Num. 1. v. 11.

- גִּדְהָ** *Pib.* Blasphemavit, contumelià, probro affecit : *Præter.* גִּדְהָתָּ בְּלַשְׁפוֹנָה blasphemasti, 1. Reg. 19. v. 21. *Particip.* מִגִּדְהָתָּ probro affecit, Num. 15. v. 30.
- גִּדְוִסִים** *m.* Contumeliæ, convitia, Isai. 43. v. 28. *Constr.* גִּדְוִסִי, Sophon. 2. v. 8.
- גִּדְוִסָה** *f.* Convitium, Ezech. 5. v. 15. *Plural.* גִּדְוִסוֹת convitia : גִּדְוִסוֹתָם a contumeliis eorum, Isai. 51. v. 7.
- גִּדְרָה** *Sepit*, sepem obduxit, maceriam, murum, parietem - *struxit.* *Præter.* גִּדְרָה עָרִי sepit circum me, Thren. 3. v. 7. גִּדְרָתִי אֶת-גִּדְרָה maceriabo maceriam, obducam maceriam, Hof. 2. v. 7. *fic Partic.* גִּדְרָה גִּדְרָה sepiens sepem Ezech. 22. v. 30.
- גִּדְרָה** *m.* Faber murarius, cæmentarius : *Plural.* גִּלְגִּדְרָהִים & cæmentariis, 2. Reg. 12. v. 13.
- גִּדְרָה** *m.* Maceria, murus, paries, sepes, septum, Proverb. 24. v. 31.
- גִּדְרָה** *m. Idem : Cum affix.* גִּדְרָה maceria ejus, Isai. 5. v. 5. *Plural.* גִּדְרָהִים macerias ejus, Psal. 80. vers. 13. *Fem.* גִּדְרָה, 1. Paral. 4. v. 23. *vel* גִּדְרָה, Ezech. 43. v. 12. *Idem ac in mascul. significat : Sed Vulg.* & *allis nonnumquam est caula, stabulum, vestibulum.* *Plural.* גִּדְרוֹת Num. 32. v. 24. *Constr.* גִּדְרוֹת צֹאן septa, caule gregum, v. 16. *Cum affix.* גִּדְרוֹתֵי macerias ejus, Psal. 89. v. 41.
- גִּדְרָה** *Gader, nomen propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 12. v. 13.
- גִּדְרָה** *Gedór, & Gadór, nom. propr. civitatis, aut vicin in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 58., 1. Paralip. 4. v. 39.
- גִּדְרָה** *Gedherà, aut Gederà, Jos. 15. v. 36., nom. propr. urbis ejusdem ac גִּדְרָה, de qua supra.*
- גִּדְרוֹת** *Gaderóth, & Gideróth, nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 41., 2. Paral. 28. v. 18.
- גִּדְרִיתִי** *Gederites, nom. gentile incolarum urbis גִּדְרָה*, 1. Paralip. 27. v. 28.
- גִּדְרוֹתִי** *Gederothites, nom. propr. incolarum urbis גִּדְרָה*, 1. Paralip. 12. v. 4.
- גִּדְרוֹתָיִם** *Gederotháim, nom. propr. urbis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 36.

גרש *Radix Hebræis inusit.*, *Chald.* collegit, coacervavit; *inde גרש m.* acervus, ut vertunt *LXX.*, *Aq.*, *Theod.*, *Vulg.* &c., *Aliis est* meta frumenti, *Exod.* 22. v. 5., *Jud.* 15. v. 5., *Job* 5. v. 26. *Semel sumitur a multis metaphori-* *ce pro* tumulo, *pro* sepulcro, *Job* 21. v. 32., *ubi tamen*, *Vulg.* vertit, in congerie mortuorum.

גח *Hic*, *prænom.*, *Idem quod* גח, *Ezech.* 47. vers. 13. *per* *commutationem* ג ו ז, *ut supra fuit* בג ו ז.

גחה; *unde futur.* יגחה מכם מור curabit a vobis ulcus, *curabit* vos ab ulcere, *Hof.* 5. v. 13. *LXX.* hunc locum interpretantur, sedabit, quiescere faciet; *Vulg.* solve-
vere poterit a vobis vinculum.

גה *f.* Medicina, sanatio; *Prov.* 17. v. 22. *LXX.* est bona va-
litude; *Sym.* atas bona; *Vulg.* atas florida.

גהר *Pronum* expandit, extendit, prostravit, *vel* abjecit
se: *Futur.* ויגהר מרצה pronum se abjecit in terram,
1. Reg. 18. v. 42. ויגהר עליו & pronus expandit se super
eo, 2. Reg. 4. vv. 34. 35.

גה *Chald.* vide in גה.

גרה *Secare*, findere, lacerare; *unde part. præf. plur. cum præfix.*
וילגרים, & *juxta Massor.* וילגרים, 2. Reg. 25. v. 12.,
Vulgat. vertit in agricolas; *Alii habent* in fossiores, seclio-
res, idest, aratores. *Verba secandi ad arationem referuntur*,
Inquit Joa. Simon.

גוז *m.* Locusta, *sive* locustæ species, *sic dicta videtur*, quod her-
bas, & *gramina* abscindat. *Cum præfix.* גוזב גוזי sicut lo-
custa locustarum, (גוזב pro גוזי,) *Nahum* 3. v. 27., *id est*,
sicut magnæ, seu prægrandes locustæ, *juxta Hebræos*: וזה
& ecce formabat locustas, *Amos* 7. v. 1. *Simile*
vide in גהר, *in nomine desolativo* גהר.

גב *m.* *In singul.* *Inusit.*, *unde plur.* גבים tria significat; I. Pu-
teos, *vel* fossas, paludes, *Jerem.* 14. v. 3. II. Locustas,
Isai. 33. v. 4., *ubi Theod.* habet βόδιον, *Vulg.* fossæ, *ut*
Jerem. 14. v. 3. III. Laquearia, cantherios, trabes, asse-
res, tabulas, 1. Reg. 6. v. 9. *Cum præfix.* גבב גבב, *Isai.* 10. vers. 31., *ubi aliis est nom. propr.*, & *Vulg.* vertit
Gabim.

גב *in* גבב מריותא: *Chald.* Fovea, fossa: *m.* גבב, גבב, גבב
vcam

veam leonum, Dan. 6. v. 8. **עַל פֶּה** super os foveam, Dan. 6. v. 18.

גֹּג Góg, aut Gógh, nom. propr. filii Joel, 1. Paral. 5. v. 4. Item nom. propr. regis Scytharum in terra *Mazex*, hoc est, *Seythia* prope Caucasum, Ezech. 38. v. 2. **עַ** Aliis est nom. comm. gentium, regumque Asiae minoris, **עַ** Syria, quales tunc futuri erant Antiochus, Seleucus, Demetrius, Nicanor. **עַ**, a quibus vexandos Iudeos patelinatur Daniel, ita Guarin.

גִּיר Quae hinc esse possint, vide supra in **גִּיר**.

גִּוּה Radix inusita, quae sensum concludendi, continendi, tegendi, operiendi habuisse videtur Joa. Simone. Inde sunt cum affix. **גִּוּה** post tergum tuum, Isai. 38. v. 17. **גִּוּי** corpus meum, Isai. 50. v. 6. **גִּוּךְ** corpus tuum, Isai. 51. v. 23. **גִּוּחַ** f. Corpus: Cum praefix. **מִגִּוּחַ**, Job 20. v. 25, e corpore; sed Vulg. habet de vagina, scil. gladii. Aliam huiusmodi vocis significationem vide in **גִּוּחַ**.

גִּי m. Corpus: **עַ** Synecdochice, tergum, dorsum: item, medium: **מִגִּי** e corpore, Job 30. v. 5. Vulg. ibidem vertit, de convallibus; legisse videtur **גִּי**; alii habent, de medio; Cum praefix. **לִגִּי** corpori, Prov. 10. v. 13.

גִּי m. Idem: cum affix. **גִּי** post tergum tuum, 1. Reg. 14. v. 9. **מִגִּי** post tergum suum, Nehem. 9. v. 26. **גִּוּךְ** tergum tuum, Ezech. 23. v. 35.

גִּוּמַ **גִּוּ**, **גִּוּ**, **גִּוּ** Chald. Medium; **לִגִּוּמַ** in medium, Dan. 3. v. 6. sed frequentius est **גִּוּ**, unde **בְּגִוּ** in medio, Dan. 7. v. 15. **בְּגִוּהַ** in medio ejus, Esr. 4. v. 15, quod sam. est; **בְּגִוּהַ** in medio ejus, Esr. 5. v. 7. quod maseulinum.

גִּוּיָא. Vide pag. 255.

גִּוּיָה f. Corpus: **לִגְוִיָה** corpori, Nahum. 3. v. 3. Constr. **גִּוּיָה** 1. Sam. 31. v. 12. Cum affix. **בְּגִוּיָהֶם** in corpora illorum, Nahum 3. v. 3. Plural. **גִּוּיָה** corpora, 1. Sam. 31. v. 12. Cum affix. **בְּגִוּיָהֶם** corpora sua, Ezech. 1. v. 23. **בְּגִוּיָהֶם** corpora sua, Ezech. 1. v. 11. cum **ה** paragogico, pro **הֵן**.

גִּוּיָן Abscidit, abscissus fuit, abripuit, avulsit: Sed Samar., **עַ** Arab., auctore Joa. Simone, sonat latine, transivit, pertransivit: verba enim secandi habent etiam notionem celebritatis, & transitus: Prater. **בְּגִוּיָן**, Psal. 90. 10. abscissum est, transiit festine: LXX. hoc idem vertunt, **ἐπύλαθε**

πρᾶ

παρέρνς, *Vulg.* supervenit mansuetudo : *Partic. pres. m.*, sive nom. גַּוִּי; *Inde cum affix.* וַיִּי, *Psalm.* 71. v. 6., avulsor meus, evellens me; *LXX.* autem est *σκιωδὴς μὲν*, *Vulgat.* protector meus : *Futur.* וַיִּנֵּי abripuit, & *juxta Vulg.* dedulit. *Vide* וַיִּנֵּי.

גָּוִי Prodiit, prodire fecit, eduxit, edidit, וַיִּנֵּי, *Mich.* 4. v. 10., & ede, educito, *scil. partum*, *juxta Ab. Esr.*, *juxta autem LXX.* ἔνδρῳζα & viriliter age; *juxta Vulg.* & satage : *Particip. pres.*, vel nom. verbale גִּוִּי; *Inde cum affix.* וַיִּנֵּי, *Psalm.* 21. v. 10., eductor meus; *LXX.*, & *Vulg.* est, qui extraxisti me. *Futur.* וַיִּנֵּי & prodīs, *Ezech.* 31. v. 2., est in Pathach propter accentum ad penultimam retrahendum, sicut וַיִּנֵּי *Gen.* 8. v. 4. *Hiph. Particip.* מִן־הָיָה מִן־הָיָה prodibat, erumpebat à loco suo, *Jud.* 10. v. 33. *Chald. Particip. plural.* מִן־הָיָה erumpebant, *Dan.* 7. v. 2. *Infin.* וַיִּנֵּי cum prodiret, vel erumperet illud, *Job* 38. v. 8. *Futur.* וַיִּנֵּי prodire faciet, educet, erumpet, influet, *Job* 40. v. 23.

גִּוִּי *m.* Gens, populus, *Gen.* 15. v. 14. *Ec.*, quæ vox a rad. *inussit.* גִּוִּי derivanda videtur *Joā. Simoni*, q. d. tellio terræ, hoc est, cujus copia terræ superficies tegitur. Sæpius autem וַיִּי dicitur de gentibus infidelibus, & incredulis, à vera fide in Deum, & republica Israël allentis, quæ idcirco Deo abominationi fuerunt. Hinc Judæi appellarunt, ac etiamnum appellant Christianos, וַיִּי gojim, quasi gentem abominabilem, quoniam etiam (exemplo *Gen.* 20. v. 4., ubi goj de solo Abimelech putant dici) virum unicum (Christianum) vocant singulariter וַיִּי goj, & familiam וַיִּי gojah, affectu prorsus malitioso. At וַיִּי de unico non dicit, docet *Aben Esra*, *Exod.* 21. v. 8. Atque ita, quod ante Christum fuit generale nomen, fecerunt speciale, & ad solos Christianos restrinxerunt. Turcas enim non Gojim, sed וַיִּי Ismaëlitas : Æthiopes, וַיִּי appellant, & ita aliæ quæque gentes, Christo non additæ, speciali nomine ipsi vocantur. Ex quo autem libri ipsorum censura Christianorum in quibusdam locis fuisse subiecti, pro וַיִּי, declinanda invidiæ causa, substituerunt וַיִּי Cuthiim, ut in opere Talmudico, *Basilea* edito, factum. Cuthæos autem Samaritanos olim vocarunt, quod venerint ex Cutha, de qua 2. *Reg.* 17. v. 24. Aliquando tamen etiam de Judæis usurpatum est;

est; Efficiam te patrem gentis magnæ, Gen. 12. v. 2. *sub quibus* & Israëlita: Vos eritis mihi regale sacerdotium, & gens sancta, Exod. 19. v. 6. *Hyperbolice ad locustas transfertur*, Joel. 1. v. 6. *sicut* עץ populus de formicis, Prov. 30. v. 25. *Cum affix.* גוֹי gentis meæ, Sophon. 2. v. 9. pro גוֹיִם: *Plur.* גוֹיִם gentes, Gen. 17. v. 4. *contrahit, ut ante cum affix.* pro גוֹיִם. *Constr.* גוֹיִם הָאֵרֶץ gentes terræ, Gen. 22. v. 18. *Cum affix.* בְּגוֹיֵיהֶם in gentibus suis, Gen. 10. v. 5. גוֹיֵךְ gentes tuas, Ezech. 36. vv. 13. 14. *contrahit scriptum, & legendum* בְּגוֹיֵיךְ, ut *Masoretbe notarunt*.

גָּלָה Exultavit: *Præter.* וְגָלָהִי & exultabo, Isai. 65. v. 19. *Hiph. Infinitivum cum futur.* יִגְלוֹל יִגְלוֹל exultando exultabit, Prov. 23. v. 24. *scribitur cum ו, ac si esset ex Kal, sed legitur cum י, יגיל, יגיל, ex Hiph. ut Masoretbe notarunt; Imper.* יִגְלוֹל exultate, Joel. 2. v. 23. *pro* וְגָלָהִי *Futur.* יִגְלוֹל exultabit, Psalm. 21. v. 2. *cum י redundantem, juxta Masoretbe.* *Vide* גָּלָה, & גָּלָה.

גָּלָה. *Vide in* גָּלָה.

גָּלָה, & גָּלָה. *Vide in* גָּלָה.

גָּלָה *Vide supra in* גָּלָה.

גִּיל m. Exultatio, Hof. 9. v. 1. שְׂמֵחָה וְגִיל lætitia, & exultatio, Isai. 16. v. 10. בְּגִילָתָם *vide infra in* גִּיל.

גִּילָה f. *Idem*, Isai. 65. v. 18., *irregulare est* גִּילָה, & exultabit etiam exultatione, Isai. 35. v. 2. *Ab. Ezra supplet*, גִּילָה exultatione animi, *construendum pro absoluto.*

גִּוּעַ Exspiravit, *de agone animam agentium, quomodo in novo Testamento de Christo est* ἔξωπνευσεν, Luc. 23. v. 46. *Præter.* גִּוּעַ quod exspirasset, Num. 20. v. 29. וְגִוּעַ & exspirans, moribundus, Psal. 88. v. 16.

גָּרַף *Hiph.* גָּרַף Claudere, occludere: *Futur.* יִגְרַף occludent, Nehem. 7. v. 3. *In Targum aliquoties pro Hebræo* גָּרַף *ponitur, & inde מְרִיכָה operculum apud Rabbinos.*

גָּרַף m., *apud Rabbinos, in Bibliis fæminine* גָּרַף corpus, q. d. conclusio, sive clausura animæ; unde *Constr.* גָּרַף שְׁאוּל corpus Saulis, 1. Paral. 10. v. 12. גָּרַף corpora, *ibid.*

גָּרָה Commoratus, diversatus fuit, mansit, habitavit, *in loco peregrino, sive constanter, & diu, ut* Psal. 5. v. 5., & 15. v. 1., Job 19. v. 15. *וְ, sive ad breve tempus, & tunc*

Et tunc latine sonat peregrinatus fuit, ut Gen. 12. v. 10., 19. v. 9., Levit. 19. v. 33. Præterea ab נָגַר, ut arbitratur Joa. Sim., mutuo accipit significationem colligendi, five congregandi, unde est congregavit, ut Habac. 1. v. 15., Et intransitive, congregavit se, convenit, coivit, ut Psal. 56. v. 7., Et 59. v. 4., Et. Et a נִיר habet alium sensum, timendi scil., unde timuit, metuit, formidavit, ut Num. 22. v. 3., Deut. 1. v. 17., 18. v. 22., 32. v. 27., 1. Sam. 18. v. 15., Job 19. v. 29., Psal. 22. v. 24., 33. v. 8. Et tunc cum ל vel מן plerumque conficitur: Præter. נָגַר peregrinatus fuit, Gen. 35. v. 27., Judic. 17. vers. 7., Et 19. vv. 1. 16., cum paralogico נִירָה peregrinatus es, Gen. 21. vers. 23. Partic. præf. נָגַר peregrinans, Exod. 12. v. 49., Levit. 17. vers. 10., item habitans, inquilinus, Job 19. vers. 15., מֵעַד-נִיר ab habitante, vel accola, Job 28. v. 4., idest, מֵעַ loco, ubi erant accolæ, juxta R. Levi. Plur. נִירִים peregrinantes, Levit. 25. vv. 6. 45., 2. Sam. 4. v. 3., Et Constr. נִירִי inquilini, Job 19. v. 15. Fam. constr. מִבֵּית נִירָה ab habitatrice, vel inquilina domus suæ, Exod. 3. v. 22. Infinit. cum futur. נִירָה peregrinando peregrinabitur, vel congregando congregabit se, juxta Hebræos quosdam, Isai. 54. v. 15. Imper. נִירָה peregrinare, Gen. 26. v. 3., Famin. נִירִי idem, 2. Reg. 8. v. 1. Sed in plur. timete: לִפְנֵי נִירָה metuite vobis, Job 19. v. 29. וְנִירָה מִפְּנֵי & timete ab eo, Psal. 22. v. 24. Futur. מִנִּיר metuerem, Deut. 32. v. 27., sed cum paralog. מִנִּירָה commorabor, Psal. 61. v. 15., sed timetis, Deut. 18. v. 22., sed fam. מִנִּירָה peregrinaberis, vel peregrinari poteris, 2. Reg. 8. v. 1., נִירָה peregrinabitur, Exod. 12. v. 48., Psal. autem 15. v. 1., Et Isai. 33. v. 14., commorabitur: cum affix. נִירָה, contrahit pro מִנִּירָה, commorabitur tecum, Psal. 5. v. 5., sed נִירָה colliget, congregabit eum, Habac. 1. v. 15., cum præfix. נִירָה & peregrinatus est, Gen. 20. v. 1., 21. v. 34., item timuit, Num. 22. v. 3., Hose. 10. v. 5., Job 41. v. 17., Psal. 33. v. 8., item congregant se, locis indicatis. Hithp. Partic. מִתְנַוֵּר commorans, permanens, hospitans, 1. Reg. 17. v. 20., Jerem. 30. v. 23. juxta Kimchi, Et R. Salom. Futur. יִתְנַוֵּר congregate se, Hof. 7. v. 14. Vide נִיר, נִיר, נִיר.

נִיר,

גור *m.* Catulus, sic autem dictus videtur Joa. Simoni, quia se ad matrem congregat, Gen. 49. v. 9., Deut. 33. vers. 22. Plur. cum præfix., & affix. מְגֻרָה e catulis suis, Ezech. 19. vers. 3., item alia forma in confir. cum præfix. מְגֻרֵי sicut catuli, Jerem. 51. v. 38., & in plur. sem. cum affix. מְגֻרֹתָי catulis suis, Nahum 2. v. 12.

גור *Gúr*, & juxta Vulg. Gavér, nom. propr. civitatis, aut loci, ut quibusdam videtur, in dimidia Tribu Manasse cis Jordanem, 2. Reg 9. v. 27.

גֻּרְבָּאֵל *Gurbaal*, nom. prop. loci, in quo habitabant Arabes, quos delevis Ozias, 2. Paral. 26. v. 7. Aliis est civitas, quæ dicitur Gerara; aliis Petra in Arabia.

גֵּר *m.* Peregrinus, inquilinus, advena, accola: Cum affix. וְגֵרָךְ & peregrinus tuus, Exod. 20. v. 10. Plural. גֵּרִים peregrini, Exod. 22. v. 21. semel גֵּרִים, 2. Paral. 2. v. 16.

גֵּרֻחַ *f.* Hospitium, Jerem. 41. v. 17.

מִנְוָה *m.* Formido, metus, pavor, Jerem. 6. v. 25. Femin. מְנוּחָה; unde confir. מְנוּחָה רָשָׁע formido improbi, Prov. 10. v. 24.

מִנְוָה *m.* Commoratio, habitatio, peregrinatio, formido. Cum affix. מְנוּחָם in commoratione ipsorum, Psal. 55. vers. 16. Plur. confir. מְנוּחֵי אָבִיו peregrinationum patris sui, Gen. 37. v. 1. Cum affix. מְנוּחָיו in habitationibus suis, Job 18. v. 19. מְנוּחֵי formidines meas, Thren. 2. v. 22. Vnde & מְנוּחֵי.

מִנְוָה *f.* Formido; unde in regim. מְנוּחָה, Prov. 10. vers. 24., quod LXX. est ἀπώλεια perditio; Vulg. quod timet; aliis formido, pavor: Plur. cum affix. מְנוּחֹתַי formidines meæ, pavores mei, Psal. 34. v. 5., מְנוּחֹתָם formidines eorum, Isai. 66. v. 4.

מִנְוָה *f.* Granarium, horreum, quia fruges in eo congregantur, & recipiuntur, Hag. 2. vers. 10.

מִנְוָה *f. p.* Granaria, Joel. 1. v. 17. Von anomala, inquit Aben Esra, aucta duplici מ formativo.

גֵּשׁ *m.* Strigmentum, ramentum, pulvis. Sed LXX. est βάλανος gleba, & Vulg. sordes: וְגֵשׁ & ramentum, Job 7. v. 5. scribitur cum י, & legitur per י.

גֵּשְׁתִּיחָהּ. Vnde in גֵּשְׁתִּי pag. 154.

גֻּזְבָּר *m.* Chald. Quæstor, præfectus ærario, Esr. 1. vers. 8., & ubi LXX. habent Γαζαβάρης Gasbarenus, & Vulg. filius Gazabar; putarunt siquidem, nom. esse propr., & gentile:

tile : Plur. ex alia forma, מַחֲבֵרִים quæsttores, Esr. 7. v. 21., LXX. *ibidem* sunt γαζαὶ gazæ, idest, gazarum præfecti, sive, ut vertit *Vulg.* custodes arcæ publicæ.

גָּזַח Rescuit, abscidit, totondit : *Partic.* כִּי גָזַח quod tonderet, 1. Sam. 25. v. 4. *Plur.* גֹּזְזִים tondentes, 1. Sam. 23. v. 23. *Constr.* וְגָזַח ad tonfores, Gen. 38. v. 12. *Imper. fem.* גִּזְזִי tonde, Jerem. 7. v. 29., Mich. 1. v. 16. *Futur.* וְגָזַח tondebis, Deuter. 15. v. 19., וְגָזַח, Num. 11. v. 31., LXX. *vertunt* ἔξισπασαν, & traduxit ; *Vulg.* & detulit ; *alii* & avulsit, abripuit : *item* & totondit, *aut* evulsit (capillos), Job. 1. v. 20. *Niph. prater. plur.* וְגִזְזוּ, Nahum 1. v. 12., tonfi sunt ; LXX. *habent* dividuntur ; *Vulg.* attondentur. *Vide in* גָּזַח.

גִּזְזִי Gezéz, *nom. propr. filii Coleb ex Epba concubina*, 1. Paralip. 2. v. 46.

גִּזְזִי Vellus, sexta lana, Deut. 18. vers. 4. וְגִזְזִי & de vellere, Job 31. v. 20. *Item* sexta herba, sceniscicum, gravamen, pratum detonsum, Psal. 72. v. 6. *Plur. Constr.* גִּזְזִי sceniscia, Amos 7. v. 1.

גִּזְזִי *fem.* Vellus, Jud. 6. vv. 37. 38. 39. 40., *Constr.* וְגִזְזִי vellus lanæ, Jud. 6. v. 37.

גִּזְזִי *f.* Cæsura, cæsius : lapis cæsus, & ferro politus, 1. Reg. 6. v. 36. *Ue.*

גָּזַח Rapuit, abripuit, diripuit : *Prater.* גָּזַח rapinas rapuit, Ezech. 18. v. 12. *Niph. prater.* וְגִזְזוּ & eripitur, Prov. 4. v. 16.

גָּזַח, גָּזַח, וְגָזַח *m.* Rapina, vis, violentia, Ezech. 18. v. 18., וְגָזַח v. 29. וְגָזַח וְגָזַח & rapina juris, Ecclef. 5. v. 7.

גָּזַח *m.* Pullus, avium, vel columbarum propriè, quod rapinæ sit expositus, Gen. 15. v. 9. *Plural, cum affix.* גָּזְזִי pullos suos, Deut. 32. v. 11.

גָּזַח *f.* Raptum, rapina, Ezech. 18. v. 7. *Constru.* וְגָזַח rapina pauperis, Isai. 3. v. 14. *Plural.* גָּזְזִי Ezech. 18. vers. 12.

גִּזְזִי *m.* Eruca, Joel. 1. v. 4., 2. v. 25., Amos 4. v. 9., *Be-* *charto*, allisque est locustæ species, quæ gramina, & frondes detondet ; unde *Ab. Esra* à גָּזַח tondendo, deducit, וְגָזַח *servile esse vult.*

גזם *Gazám*, *nom. propr. viri principis familie*, *Ec. Eldr. 2. vers. 48.*

גזן *Gozán*, *nom. propr. fluvii Asiae minoris in confinibus Armeniae, & Mediae, ac mare Caspium ingredientis*, *2. Reg. 17. v. 6., & 19. v. 12., 1. Paral. 5. v. 26., Isai. 37. v. 12.*

גזוני *Gezonites*, *nom. propr. loci, ex quo oriundus erat Assen*, *1. Paral. 11. v. 34.*

גזע *m. Truncus succifus*, *Isai. 11. v. 1. Cum affix. גזעו truncus succifus ejus*, *Job 14. v. 8.*

גזר *Secuit, scidit, abscidit: decidit, decrevit: Præter. גזר abscinderet, scil. hostis, vel abscinderetur*, *Hab. 3. v. 17. Futur. ויגזר על ימין & scindet, & juxta Vulg., declinaverit ad dexteram*, *Isai. 9. vers. 19. id est, excindendo undique versum vicium colliget: ויגזר מחר & decernes sermonem*, *Job 22. v. 28. Niph. גזר excindi, excidi, succidi: decerni: Præter. גזר decretum est*, *Esth. 2. v. 1., & גזרו excisi sunt*, *Psal. 38. v. 6.*

גזר *Chald. idem ac גזר significat: Partic. plur. גזרין, Dan. 2. v. 27., 5. v. 11., & in statu emphat. גזריא, Dan. 4. v. 4., 5. v. 7., aruspices, divini, quasi sectatores divi, quod ex visceribus seciis futura prædicarent: Alii videntur augures, ita divi quod caelum in certas partes dividant; Hitzpehal, præter. sam. גזר excisus est*, *Dan. 2. v. 45. sic גזר ה' v. 34.*

גזר *& in pausu גזר Gézer, & Gázer, nom. propr. civitatis in Tribu Ephraim, sive in confinibus hujus, & alterius Tribus Benjamin*, *Jos. 16. v. 3., Judic. 1. v. 29., 2. Sam. 5. vers. 25.*

גזר *m. Segmentum, decifum: Plural. גזרים inter segmenta illa*, *Gen. 15. v. 17.*

גזרת *f. Decisio*, *Levit. 26. v. 22. LXX. ibidem est invia, & Vulg. solitaria (terra) quasi ab aliis divisa, & separata. Chald. decretum: unde Constr. גזרת ערין ex decreto vigillum*, *Dan. 4. v. 14.*

גזרת *f. Decifum, segmentum: excisio, septum, structura separata, ab alia quasi decisa, & distincta*, *Ezech. 41. vv. 12. 13. Cum affix. גזרתם excisio eorum*, *Thren. 4. v. 7.*

גזרת *f. Serra, juxta alios, securis. Plur. גזרות הברזל & ferris*,

- ferris, vel securibus ferreis, 2. Sam. 12. v. 31. a secando.
 גִּזְרִין *m. plur. Chald. vide supra in גִּזְרִין*.
 גִּזְרִין, גִּזְרִין, גִּזְרִין *vide in גִּזְרִין, גִּזְרִין*.
 גִּזְרִין *m. Pruna, carbo: Plur. גִּזְרִין prunæ, 2. Sam. 12. v. 31. 13. Constr. גִּזְרִין prunarum ignis, Levit. 12. v. 16. Cum affix. גִּזְרִין על־גִּזְרִין super prunas ejus, Isai. 44. v. 19.*
 גִּזְרִין *f. Idem, Isai. 47. v. 14. Cum affix. גִּזְרִין pruna mea, 2. Sam. 14. v. 7.*
 גִּזְרִין Gáham, *nom. propr. filii Nachor, Gen. 22. v. 24.*
 גִּזְרִין *m. Venter, & de reptilium ventre tantum dicitur, ut R. Salomon. monet: גִּזְרִין על־גִּזְרִין super ventrem, Levit. 11. v. 42. cum ו majusculo, ut Masorethæ notant, quod ea est media littera totius Legis Moysi. Vide in גִּזְרִין.*
 גִּזְרִין, גִּזְרִין Gihón, *nom. propr. fontis in urbe Jerusalem, qui est idem ac Siloe, ut quidam arbitrantur: Aliis autem est mons vicinus eidem Jerusalem, 1. Reg. 1. v. 33., 2. Paral. 32. v. 30.*
 גִּזְרִין Gaber, *nom. propr. cujusdam principis familie, Esdr. 2. v. 47.*
 גִּזְרִין *m. Vallis: גִּזְרִין מִן־גִּזְרִין omnis vallis attolletur, Isai. 40. v. 4. diffionem hanc גִּזְרִין a radic. inuist. גִּזְרִין, vel גִּזְרִין derivandam arbitratur Joa. Simon., unde vallis dicta, quod montibus tecta, & conclusa est.*
 גִּזְרִין *f. Idem: גִּזְרִין vallis, Num. 21. v. 20. Hinc absque מ, גִּזְרִין & vallis, Jos. 8. v. 11. בְּגִי in valle, Deuter. 34. v. 6. גִּזְרִין in vallem, Mich. 1. v. 6.*
 גִּזְרִין *f. Idem: גִּזְרִין גִּזְרִין vallis magna, Zach. 14. v. 4., absque מ, גִּזְרִין גִּזְרִין vallis transeuntium, Ezech. 39. v. 11., quod novies sic scribi, a Masorethæ observatum: Plur. גִּזְרִין, Ezech. 31. v. 12., & גִּזְרִין, quod legendum גִּזְרִין 2. Reg. 2. v. 16., & sic Ezech. 6. v. 3. Cum affix. גִּזְרִין & valles tue, Ezech. 35. v. 8.*
 גִּזְרִין *Radix inuist., inde, ut quibusdam videtur, גִּזְרִין, גִּזְרִין, & גִּזְרִין, quæ vide supra in גִּזְרִין, גִּזְרִין, גִּזְרִין.*
 גִּזְרִין Vallis Hinnom, & vallis filii Hinnom prope Jerusalem sita ad austrum, cujus quidem sit mensio, Jos. 15. v. 8., & 18. v. 16., 2. Paralip. 33. v. 6. In ea erat locus excelsus adificatus, cui תּוֹפֶת Topheth nomen, in quo sacrificuli idololatæ immolabant liberos hominum idolo Moloch, traducendo eos per ignem, sive comburendo eos, Jerem. 7. v. 31., & 19. v. 2., 2. Paralip. 28. v. 3. Plus rex Josias ipsum

istum locum polluit, 2. Reg. 23. v. 11. projicendo illuc eadem, finum, fercora, ac omnes res immundas, ne amplius horrenda isti idololatricæ consecratus esset, aut religiosus haberetur; Fuitque illic אש תמיד ignis continuus ad ea, quæ projiciebantur, comburenda. Locus autem ille dictus fuit תופת Tophet a תוף tympanis, quæ sacrificuli pulsabant, ne parens clamorem pueri audires: vallis vero Hinnom, quia vox pueri erat נהם rugiens, aut quod affantes sacrificuli dicerent, הן יהנה utile erit tibi, dulce erit tibi, condimentum erit tibi, ita in libro Jalkut in Jerem. cap. 7., ita R. David Kimchi in 2. Reg. 23. v. 11., in Psal. 27. v. 13. Inde (ab horrendis istis cruciatibus & igne perpetuo) postmodum appellatum fuit judicium impiorum, sive locus, in quo penas æternas impij sustinebant, גיהנום Gehinnam, id est, גיהנום Gehenna. Atque istam Gehennæ significationem probant antiquissimi Judæorum libri, & inter eos Talmudici, cap. 7. Sanhedrin, & in Nedarim cap. 4.

גיא מלח, 2. Sam. 8. v. 13., quibusdam est nom. propr. Ge-melach: Aliis est nomen appellativum, hinc Vulg. versis, vallis salinarum.

גיא שומון, Isai. 28. v. 1. quibusdam est nom. propr., Gé-sce-manim: Sed ab LXX. vertitur ὁ πᾶχυς mons pinguis; & melius ab Aq., Theod., Sym., & Vulg. vallis pinguedinum, sive pinguisima.

גיד m. Nervus, Gen. 32. v. 33. Plural גידים Ezech. 37. v. 6. Confr. גירי, Job 40. v. 17.

גיא Giach, nom. propr. loci in Tribu Benjamin non longe a Gabaon, 2. Sam. 2. v. 24. Aliis est nom. appellativum; unde Vulg. est vallis; legebant propterea גיא, ut & LXX., qui habent Γαί.

גיאון Gehón, nom. propr. fluvij Paradisi terrestris, Gen. 2. v. 13., & etiam fontis in urbe Jerusalem, aut montis prope eandem urbem, 1. Reg. 1. v. 33., 2. Paral. 32. v. 30.

גיאזי Giezi, nom. propr. famuli Elisei, 2. Reg. 4. v. 12.

גיל m. Similitudo, similis, aut æqualis natura, conditio, vel status: אשך כגילכם qui sunt secundum similitudinem vestram, Dan. 1. v. 10.

גיל, גילה, & גיל. Vide in גיל.

גילוני Giloni, & juxta Vulg. Gilonites, nom. comm. civium urbis גילה, 2. Sam. 15. v. 12.

גִּינֶת *Ginéth, nom. propr. patris Thebni*, 1. Reg. 16. v. 21.

גִּיר *m. Calx: כְּאֶבְנֵי־גִיר sicut lapides calcis*, Isai. 27. v. 9. *cum defectu*.

גִּירָא *m. Idem; עַל־גִּירָא in calce, vel super calcem, id est in testorio* אַל calce, Dan. 5. v. 5.; *Ubi Theod. גִּירָא est xoriama opus albarium; Vulg. autem est superficies.*

גִּישׁ. *Vide in גִּישׁ.*

גִּלְבָּעַ *m. Tonfor: Plural. הַגִּלְבָּעִים novacula tonforum*, Ezech. 5. v. 1.

גִּלְבֹּעַ *Gelbóe, nom. propr. montis, aut montium in Tribu Issachar*, 1. Sam. 28. v. 4.

גִּלְגָּל *Rota, vide infra pag. 168.*

גִּלְגָּל *Galgál, nom. propr. civitatis, aut loci in Tribu Benjamin*, Jos. 4. v. 19., Osee 9. v. 15.

גִּלְגָּלִית, גִּלְגָּלִית. *Vide infra pag. ut supra.*

גִּלְגָּל *Chald. vide infra גִּלְגָּל.*

גִּלְגָּל *m. Cutis, pellis: Cum affix. עָלַי גִּלְגָּל super cutem meam*, Job 16. v. 15.

גִּלְגָּל *Significat I. migravit, deportatus, abductus fuit in captivitatem, vel exilium*, 1. Sam. 4. vv. 21. 22., Isai. 5. v. 13., 24. v. 11., Osee 10. v. 5. *Præter. fam. גִּלְגָּל migravit*, Thren. 1. v. 3., וְגִלְגָּל & transmigrabis, Ezech. 12. v. 3. *Plural. גִּלְגָּל migrarunt*, Ezech. 39. v. 23, Amos 1. v. 5., *Partic. גִּלְגָּל, vel גִּלְגָּל migrans, migraturus*, 1. Sam. 1. v. 19., 2. Reg. 24. v. 14., *U fam. גִּלְגָּל*, Isai. 49. v. 21., *Plur. גִּלְגָּל migrantes*, Amos 6. v. 7. *Infin. גִּלְגָּל migrando*, Amos 5. v. 5., 7. vv. 11. 17., *vel גִּלְגָּל migrare*, Jud. 18. v. 30., Jerem. 1. v. 3. *Imper. וְגִלְגָּל & migra*, Ezech. 12. v. 3. *Futur. יִגְלַל*, Amos 5. v. 5., 7. vv. 11. 17., *U per apocopen tertie radicalis ה יִגְלַל migrabit, abducetur*, Job 20. v. 28., 2. Reg. 17. v. 23., 25. v. 21., Jerem. 52. v. 27., *Plural. m. יִגְלַל migrabunt*, Amos 6. v. 7. *Nipb. יִגְלַל, U fam. יִגְלַל abductus, deportatus, U deportata fuit*, Isai. 38. v. 12. *Hipb. יִגְלַל deportavit*, 2. Reg. 17. v. 11., 24. v. 14., 25. v. 11., 1. Paral. 5. v. 6., Esdr. 2. v. 1., Nehem. 7. v. 6., Esth. 2. v. 7., Jerem. 29. v. 1., 39. v. 9., 52. vv. 15. 28. 29. 30. *Cum affix. יִגְלַל deportavit eos*, 1. Paralip.

ralip. 8. v. 7., Jerem. 20. v. 4., *idem significat*, 2. Reg. 17. vv. 26. 27. 28. 33., Jerem. 24. v. 1., 29. vv. 4. 7. 14., Amos 5. v. 27. *Infin.* הַנִּלְוִים deportare, Jerem. 24. v. 1., 27. v. 19., 43. v. 3., 1. Paralip. 6. v. 15., Ezech. 39. v. 25., Thren. 4. v. 22., Amos 1. v. 6., *Futur.* וַיִּנְלֶה & deportavit, 2. Reg. 16. v. 9., *Ų per apocopen litteræ* הַנִּלְוִים, 2. Reg. 17. v. 6., 18. v. 11., 24. v. 15., 2. Paralip. 36. v. 20. *Cum affix.* וַיִּנְלֶם & deportavit eos, 2. Reg. 15. v. 29., 1. Paralip. 5. v. 26., וַיִּנְלֻם & deportarunt eos, 1. Paralip. 8. v. 6. *Hoph. prater.* הַנִּלְוִים deportatus est, Esth. 2. v. 6., *Plural.* הַנִּלְוִים deportati fuerunt, Jerem. 40. v. 7., 1. Paralip. 9. v. 1. *Famin.* הַנִּלְוִים deportata fuit, Esth. 2. v. 6., *Ų absque* הַנִּלְוִים in fine, הַנִּלְוִים deportata est, Jerem. 13. v. 19. *Partic.* הַנִּלְוִים deportati, Jerem. 40. v. 1. II. נִלְוֶה *est*, revelavit, retexit, *Ų intransitive*, revelavit, retexit se: *Prater.* נִלְוֶה revelavit, 1. Sam. 9. v. 15., Proverb. 27. v. 25. Amos 3. v. 7., נִלְוֶה revelasti, 2. Sam. 7. v. 26., 1. Paralip. 17. v. 25., וְנִלְוֶה & revelabo, 1. Sam. 20. vv. 12. 13., נִלְוֶה revelarunt, 1. Sam. 22. v. 17. *Particip.* נִלְוֶה revelans, 2. Sam. 22. v. 8., Prov. 20. v. 19. *Particlp. Pabul*, נִלְוֶה revelatum, retectum, patens, publicum, Esth. 3. v. 14., 8. v. 13., Num. 24. vv. 4. 16., Jerem. 32. vv. 11. 14. *Futur.* נִלְוֶה revelabo, Ruth. 4. v. 4., נִלְוֶה revelabit, 1. Sam. 20. v. 2., Job 33. v. 16., *Ų contrasile per apocopen litteræ* הַנִּלְוֶה, וְנִלְוֶה & revelabit, Job 36. vv. 10. 15. *Niph.* נִלְוֶה revelavit se, 1. Sam. 3. v. 21., 6. v. 20. Isai. 22. v. 14., 23. v. 1., 40. v. 5., Dan. 10. v. 1., Ezech. 13. v. 14., 23. v. 29., Osee 7. v. 1. הַנִּלְוֶה revelatum est, Isai. 53. v. 1., נִלְוֶה revelavi me, 1. Sam. 2. v. 27., נִלְוֶה revelarunt se, Gen. 35. v. 7., Jerem. 13. v. 21., *Ų cum præfix.* וְנִלְוֶה an revelata sunt, Job 38. v. 17., וְנִלְוֶה & revelabimus nos, 1. Sam. 14. v. 8. *Partic. plur. sam.*, וְנִלְוֶה, & revelata, Dent. 29. v. 29. *Infin. cum præfix.* וְנִלְוֶה num revelando, 1. Sam. 2. v. 27., *Ų in alia forma*, וְנִלְוֶה regegi, 2. Sam. 6. v. 20., *Ų in forma usitata cum præfix.* וְנִלְוֶה in retendendo se, Ezech. 21. v. 29., וְנִלְוֶה secundum regegi, 2. Sam. 6. v. 20., וְנִלְוֶה ad retendendo se, Isai. 56. v. 1. *Imperat. plural.* וְנִלְוֶה revelamini, Isai. 49. v. 9. *Futur.* וְנִלְוֶה revelatum erit, 1. Sam.

1. Sam. 3. v. 7., *item*, retegetur, & relecta fuit, Exod. 20. v. 26., Prov. 26. v. 25., Ezech. 16. vv. 36. 56., *U desellive per apocopen literæ* ה, הָנָה retegetur, Isai. 47. v. 3., *item in plural*. הָנָה revelabuntur, 2. Sam. 22. v. 16., retexerunt se, 1. Sam. 14. v. 11., Psal. 18. v. 16. *Pibet*. הָנָה, *U famin*. הָנָה retexit, Levit. 20. vv. 11. 17. 18. 20. 21., Deut. 27. v. 20., Job 41. v. 5., Psal. 98. v. 2., Thren. 4. v. 22., Isai. 26. v. 21., Ezech. 22. v. 10., הָנָה *m.*, *U* הָנָה, *vel* הָנָה retexit, *sive* discooperuisti teipsum, Isai. 57. v. 8., Ruth 3. v. 4., הָנָה revelavi, Jerem. 11. v. 20., 20. v. 12., 33. v. 5., 49. v. 10., Ezech. 16. v. 37., Nahum 3. v. 5., *plur.* הָנָה retexerunt, Thren. 2. v. 14., Ezech. 23. v. 10., *Particip. m.* הָנָה revelans, Job 12. v. 22., Prov. 11. v. 13., 27. v. 5. *Infin.* *cum prefix.* הָנָה ad retegendum, Levit. 18. vv. 6. 17. 18. 19., *Imperat. m.* הָנָה revelato, *U absque* ה, הָה revelata, Psalm. 119. vv. 18. 22., *U fam.* הָה retege, Isai. 47. v. 2. *Futur.* הָנָה retegam, Osee 2. v. 12., Mich. 1. v. 7., הָנָה, *vel* הָנָה reteges, Levit. 18. vv. 7. 8. 9. *U*. 20. v. 19., *U contrarie absque* ה, הָה reteges, Prov. 25. v. 9., *U famin.* הָנָה deteges, Isai. 16. v. 3., הָנָה, *U* הָנָה reteges, Deuter. 23. v. 1., Num. 22. v. 31., Isai. 22. v. 8., הָנָה & retexit, Ruth 3. v. 7., Ezech. 23. v. 12., הָנָה retegent, Job 20. v. 27. *Pual*, הָנָה, *U famin.* הָנָה retecta fuit, Nahum 2. v. 8. *Hispb.* הָנָה revelavit seipsum; *unde infinit. cum prefix.* הָנָה in revelando se, Prov. 18. vers. 2. *Futur. cum prefix. absque* ה *in fine*, הָנָה & retexit se, Gen. 9. v. 21. *Vide in* הָה, *U* הָה.

גלה, *vel* גָּלָה, *Chald.* Revelavit: *Partic.* גָּלָה revelans, *revelat*, Dan. 2. v. 22. 29., *U cum* ה, גָּלָה, Dan. 2. v. 28. *Pibet* גָּלָה revelatum, Dan. 2. v. 19., *U* גָּלָה Dan. 2. v. 30., *Infin.* גָּלָה revelare, Dan. 2. v. 47. *Apbel prater.* גָּלָה migrare fecit, deportavit, transtulit, Esdr. 4. v. 10., 5. v. 12. גִּלְגָּל Gilg, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 13. v. 51., 2. Sam. 15. v. 12.

גָּלָה *f.* *Vide infra post* גָּלָה.

גָּלוּת, *U* גָּלוּת *fam.* Migratio, deportatio, exilium, Jerem. 46. v. 19., Ezech. 12. v. 3., captivitas, Jerem. 29. v. 16., 48. vv. 7. 11., Ezech. 12. v. 11., Amos 1. v. 25. *Et metonymice*,

mice, ipsa captivorum turba, deportata multitudo, deportati, exules, ut Jerem. 28. v. 6., 29. vv. 1. 4. 20. 31., Ezech. 1. v. 1., 3. vv. 11. 15., Zach. 6. v. 10. כְּלֵי נִזְלָה instrumenta deportationis, Jerem. 46. v. 19.

נִזְלָה, ו' *semel* נִזְלָה, Abdia 1. v. 20., *sem.*, *Idem ac supra*: שְׁלֵמָה deportatio perfecta, Amos 1. v. 9. *Cum affix.* וְנִזְלָתִי & deportationem meam, *id est*, deportatos meos, Isai. 45. v. 13., נִזְלָתֵנו captivitas nostra, (*cum* י' orlofo) Ezech. 33. v. 21. ו' *sine eodem* Iod, *ibidem* cap. 40. vers. 1. *Chald.* נִזְלָתֵנו *idem*, Dan. 2. v. 25:

נִזְלָתִי. *Vide in* נִזְלָה *pag.* 168.

נִזְלָתִי *m. p.* Specula; *quod obiecta revelent*: LXX., *allif- que sunt indumenta tenuissima, pellucida, quæ corporis nuditatem magis revelabant, quam tegetent*, Isai. 3. v. 23.

נִזְלָה *Pib.* Rafit, Abrasit: וְנִזְלָה רֹאשׁוֹ & radet caput suum, Num. 6. v. 9. *Pyb. præter.* נִזְלָה abrasus fuit, Jud. 16. v. 22. וְנִזְלָה מִן הָרֶגֶל si raderet, v. 17. *Partic. plural. Constr.* וְנִזְלָה מִן הָרֶגֶל rasi barba, Jerem. 41. v. 5. *Hithp. præter.* וְנִזְלָה & radet se, Levit. 13. v. 33. *Infinis.* וְנִזְלָה וְנִזְלָה radere cum, Num. 6. v. 19.

נִזְלָה Goliath, *nom. propr. Gigantis, quem expugnavit David*, 1. Sam. 17. v. 4.

נִזְלָה Volvit, devolvit, convolvit, volutavit, *Præter.* וְנִזְלָה & convolvitur, Jos. 5. v. 9. *Niph. præter.* וְנִזְלָה & convolvitur, Isai. 34. v. 4. *Futur.* וְנִזְלָה & devolvetur, *id est*, decurret; fluet, Amos 5. v. 24. *Pib. præter. ex geminata prima radicali*; וְנִזְלָה & devolvam te, Jerem. 51. v. 25. *Pyb. partic. sem.* וְנִזְלָה volutatum, Isai. 9. v. 4. *Hiph. Futur.* וְנִזְלָה ut devolveret, Gen. 29. vers. 10. *Hithp. præter.* וְנִזְלָה devolvunt sese, Job 30. v. 14. *Partic.* וְנִזְלָה volutabat sese, 2. Sam. 20. v. 12. *Infinis.* וְנִזְלָה ut volutetur, Gen. 43. v. 18. *Vide* נִזְלָה, ו' *quæ inde sequuntur.*

נִזְלָה *m.* Stercus, & convolutione, 1. Reg. 14. v. 10. *Cum affix.* וְנִזְלָה sicut stercus ipsius, Job 20. v. 7. *Plural.* וְנִזְלָה veluti stercora, Sophon. 1. v. 17. *Constr.* וְנִזְלָה הָאָדָם pro stercorebus humanis, Ezech. 4. v. 13.

נִזְלָה *m.* Occasio, causa, q. d., rerum revolutio, vel negotium. *Cum præposit.* ו' ut particula *insurgatur* ut וְנִזְלָה יִסְפָּק in.

in causa Josephi, vel propter Josephum, Gen. 39. vers. 5. Cum affix. in pausa, אֵלֶיךָ in causa tua, propter te, Gen. 30. v. 27. &c.

לִּבְיָ m. Chald., unde לִּבְיָ לִבְיָ, Esdr. 5. v. 8., 6. v. 4., LXX. est λίθος ἐκλεκτός lapis electus, id est, magnus; & λίθος κραταίος lapis fortis, id est, grandis: Vulg. lapis impolitus: Aliis vero lapis convolutionis, devolutionis, id est, maximus, quem devolvi necesse est præ gravitate: Aben Esra, R. Sal., & Elias Levita marmor interpretantur.

לִּבְיָ Galāl, nom. propr. viri Levitæ, 1. Paralip. 9. v. 15.

לִּבְיָ m. Limes, confinium, diversorum terminorum convolutionio, & concursus: לִּבְיָ לִבְיָ in terra confinii hujus, 1. Reg. 9. v. 11. Sed LXX. ibidem est Γαλιλαία, Vulg. Galilæa, nom. propr. regionis terræ Chanaan: in quem sensum acceperunt etiam apud Isai. 9. v. 1., ubi constr., אֲרָץ לִבְיָ Galilæa gentium; Aq. autem vertit δῖρας, limites, & Sym. ὁρίων, terminus, confinium. Cum n. paragog. לִּבְיָ, 2. Reg. 15. v. 29., Joa. Simon vertit in circuitum, Vulg. est Galilæa. Plural. לִּבְיָ volubiles, versatiles, orbes, 1. Reg. 6. v. 34. LXX. ibidem sunt εἰσῆες cardines. Constr. לִּבְיָ, Cant. 5. v. 14., LXX. vertunt τορναίαι, Vulg. tornatiles: Eadem, autem dissio, quæ occurrit, Esth. 1. v. 6., LXX. est κύβου cubi, Vulg. circuli; Alii utrobique vertunt, orbes; Joa. Simon l. לִּבְיָ sunt semper annuli; unde arbitratur, explicationem vocis לִּבְיָ per volubiles formæ ejus repugnare; hinc & ea לִּבְיָ הַשֹּׁנִי 1. Reg. 6. v. 34. vertit annuli janux, id est cardines, ita ut, addit ille, ejusdem loci sensus sit; duæ valvæ januæ unius & cardines, vel cum cardinibus.

לִּבְיָ f. Galilæa, juxta quosdam. Hebræi tractum, terminum, limitem exponunt, Ezech. 47. v. 8. Aquil. ibidem est δῖρας, Vulg. tumuli; Plural. לִּבְיָ termini, limites, tractus, in circuitum, scil. circumscripti; Joel. 4. v. 4. sed Aquil. sunt δῖρας, Vulg. tumuli; eandem tamen vocem, Jos. 13. v. 2., idem Vulg. interpretatur Galilæa; cap. vero 18. v. 17., & 22. vv. 10. 11., interpretatur tumulos: quibusdam aliis ibidem est nomen propr. loci circa Jordanem, & quidem trans flumen. Vide supra in לִּבְיָ.

לִּבְיָ Galalāi, nom. propr. Sacerdotis, Nebem. 12. v. 36.

גִּלְגָּלִים *m. p.* Idola, Dii stercorei, *per contemptum* Ezech. 12. vers. 3. *Constr.* גִּלְגָּלִי Ezech. 8. vers. 10. *Cum affix.* אֱלֹהֵי דֵּם Deos stercoreos suos, Ezech. 14. v. 4.

הִלָּל *m.* Devolutus, Psal. 22. v. 9. *quidam loco participii presentis* הִלָּל *positum existimant*, devolvens est, devolvit, *scil.* vel se, vel res, aut vias suas, *juxta id*: devolve super Dominum viam tuam, Psal. 37. v. 5.

הֵלֶל *m.* Cumulus, acervus, *quasi convolutionem dicas*, Gen. 31. v. 46. *Item* scaturigo, a revolutione aquæ, Cant. 4. v. 12. הֵלֶלִי *juxta* scaturiginem, Job 8. v. 17. *Plural.* הֵלֶלִים acervi, Hof. 12. v. 12., 2. Reg. 19. v. 25. *Item* fluctus, ab aquarum convolutione, Zach. 10. v. 11. *Constr.* הַיָּם הֵלֶלִי sicut fluctus maris, Isai. 48. v. 18. *Cum affix.* הֵלֶלִי הַיָּם fluctuum tuorum, Job 38. v. 11.

הֶלֶךְ *f.* Lecythus, lenticula, LXX., *ſc* Vulg. lampas : מִסְכָּן הֶלֶךְ a dextris lecythi, Zach. 4. v. 3. *Constr.* הֶלֶךְ הָאָזֶן lecythus auri, Eccl. 12. v. 6., *Vulg. ibi.* vitta. *Cum affix.* הֶלֶךְ & lecythus ejus, Zach. 4. v. 2. *pro* הֶלֶךְ *valde simile in עָרִים inter nomina* : *Plural.* הֶלְכִים scaturigines, Jos. 15. v. 19., הֶלְכֵי orbes, 1. Reg. 7. v. 41. *Vulg. veriti* funiculi. הֶלֶךְ *m.* Volumen, liber, *qui antiquitus in longum descriptus* convolvebatur, *ut hodie Liber Legis in synagogis Judeorum* : vel, si deducatur a הֶלֶךְ, *quia ignota revelat* : הֶלֶךְ הַגָּדֹל volumen magnum, Isai. 8. v. 1.

הֶלֶךְ *m.* Gilgal, *nom. proprium loci* : *Item* rota, unde *Constr.* הֶלֶךְ הַגָּלִיל rota plaustrisui, Isai. 28. v. 28.

הֶלֶךְ *m.* Orbis, rota, sphaera : הֶלֶךְ tamquam rotam, vel rotationem, *id est*, pulverem rotatum, *ſc* circumactum a turbine, Psal. 83. v. 14., *ſc* sic Isai 17. v. 13., הֶלֶךְ in orbe, Psal. 77. v. 19., *neque* caelesti, *qui circumvolvitur, ita* Ab. Esra : הֶלֶךְ וְהֶלֶךְ curribus, & rotis, Ezech. 23. v. 24., *quidam esse-* dum, *alii carrucas interpretantur*. *Plur. cum aff.* הֶלְכֵי rotæ ejus, Isai. 5. v. 28. *Chald.* הֶלְכֵי rotæ ejus, Dan. 7. v. 9.

הֶלֶךְ *f.* Calvaria, cranium, caput, 2. Reg. 9. v. 35. הֶלֶךְ in caput unumquodque, Exod. 16. v. 16. *Cum affix.* הֶלֶךְ הָאָזֶן cranium ejus, Judic. 9. v. 53. *Plural. cum affix.* הֶלְכֵי per capita sua, Num. 1. v. 2.

הֶלֶךְ *f.* Volumen, liber convolutus, Jerem. 36. v. 28. *Constr.* הֶלֶךְ הַגָּדֹל

קנ"ל *volumen libri*, Jerem. 36. v. 2. *Chald.* קנ"ל *volumen unum, id est, quoddam*, Esdr. 6. v. 2.

בנ"ל *Propter, occasione, causa: Vide supra pag. 166.*

גל"מ *Convolvit, involvit: Futur.* גל"מ & convolvit, 2. Reg. 2. v. 8.

גל"מ, *vide in גל"מ, pag. 163. 164. 165.*

גל"מ *m. Glomus, massa; rudis, et intricata adhuc, neque in veram formam evoluta: Cum affixi.* גל"מ *massam rudem meam*, Psalm 139. v. 16.

גל"מ *m. Pallium: Plur. Constr.* גל"מ *palliis, vel togis hyacinthinis*, Ezech. 27. vers. 24. *Aquil. ibidem vertit, ελκυσμα, Sym. περιελκυσμα, Vulg., et alii, involucra.*

גל"מ *m. Solitarius, relictus, & desertus, desolatus, ita Aben Ezra in Job 3. v. 7., et 30. v. 3. Fam.* גל"מ *solitaria*, Isai. 49. v. 21., LXX. *ibid. est, χηρα vidua; Vulg. autem, non pariens.*

גל"מ *Gallim, nom. propr. civitatis in Tribu Benjamin, 1. Sam. 25. v. 44., Isai. 10. v. 30.*

גל"מ *Gil'oni, Vide in גל"מ, pag. 166., 168.*

גל"מ, *et גל"מ Golan, et Gaulon, nom. propr. civitatis in Basanitide*, Deut. 4. v. 43., Jos. 20. v. 8.

גל"מ, *et גל"מ Giloni, et juxta Vulg. Gilonites nom. commune civium urbis* גל"מ, 2. Sam. 15. v. 12., 23. v. 34.

גל"ע *Hithpab. גל"ע immiscere se: Infinit.* גל"ע *ante miscere se, antequam immisceat se*, Prov. 17. v. 14. *Futur.* גל"ע *immiscet se*, Prov. 18. v. 1. *Sic 20. v. 3., neque sepius legitur.*

גל"ע *Galaad, nom. propr. regionis trans Jordanem*, Num. 32. v. 39., Deuter. 3. v. 15., Jos. 13. v. 11. *Item civitatis in Tribu Gad, vel in dimidia Tribu Manasse trans Jordanem*, Judic. 12. v. 7., *ubi tamen Galaad sumi potest pro ipsa regione, inquit Guarin: Item nom. est montis in Tribu Gad*, Gen. 31. vv. 21. 23. 25. *et. Est et nom. strorum*, Num. 26. v. 29., 1. Paralip. 5. v. 14.

גל"ע *Galaadites, nom. comm. incolarum regionis, urbis, montis Galaad; aut posterorum ipsius Galaad*, Jud. 12. v. 7. *et., hinc plur.*

גל"ע *Galaaditæ, 2. Reg. 15. v. 25., et.*

גל"ש *Detondit, deglabravit: Præter.* גל"ש *quæ detondent, et ex significatione Syri, et Chaldaice, Cant. 4. v. 1., 6. v. 5.*

6. v. 5. *Hinc in Targum*, וּשְׁלָא recalvester, מְהַשְׁלָא recalvatio, *in Lev 13. vv. 41. 42. Sed LXX. in priori loco vertunt*, αἱ ἀπικαλύφθησαν, quæ revelatæ sunt, id est, apparuerunt, vel apparent; *Vulg.*, quæ ascenderunt. *At cap. 6. vers. 5. LXX. interpretantur*, αἱ ἀνίστασιν, quæ ascenderunt. *Vulg. autem ibidem habet*, quæ apparuerunt; *Aben Esra*, alique vertunt, quæ conspicuæ sunt, & videntur; vel splendent, nitent, à nomine נִשָּׂא nix, transpositis literis. Tandem *Joa. Simoni*, sequuto *Arab.* significationem in 2. conjugat., videtur וּשְׁלָא vertendum, mane aquatum ivit; unde in plur. mane aquatum iverunt, potandi ergo.

חֲלֵי, וְ חֲלֵי. *Vide supra pag. 164., 165., 166.*

גַּם Etiam, quoque: *Repetitum in continuatione sententiæ*, et; tum, tam, quam: גַּם quinetiā, Gen. 44. v. 9. גַּם num etiam, etiamne? Gen. 16. v. 13. גַּם־הֵנִי ac insuper etiam, Levit. 26. v. 44., *plenus nec inelegans, nec in his particulis infrequens*: גַּם־עִם eo quod etiam, Gen. 6. v. 3., *compositum ex præpositione ב, וְ pronomine ש, quod cum Pathach loco Sægol notatur, וְ גַם*.

גָּמַל *Pib.* Absorpsit, exsorsit, exhaust: *Futur.* יִגְמַל absorbet terram, *nempe*, celerrimo cursu, *ut R. Levi explicat*, Job 39. vers. 24. *Chuld.* facit foveam in terra: *Sic alii*, fodit. *Hiph.* Imper. יִגְמַל sorbere sine me, sorbendum da mihi, Gen. 24. v. 17. *In Targum*, נִשְׁתַּבַּח absorbent sanguinem, Job 39. v. 30: נִשְׁתַּבַּח absorbitio, *apud Rabbinos*.

נִשְׁתַּבַּח *m.* Juncus, scirpus, papyrus, *sic dicta, quia aquam sorbet, & imbibit: occurrit.* Exod. 2. v. 3., Job 8. v. 11., Isai. 18. v. 2., 35. v. 7.

נִשְׁתַּבַּח *f.* Haustus, *Constr.* נִשְׁתַּבַּח חֲמֹשֶׁת Habac. 1. v. 9. *R. Sal. ekronis per חֲמֹשֶׁת absorbitio, haustus faciei ipsorum, hoc est, celerrimo suo cursu, quo videntur terram ante se constitutam quasi absorbere, tendunt orientem versus: vel, cursu ipsorum est celerrimus, ut orientalis ventus.*

נִשְׁתַּבַּח *m.* Cubitus, mensura cubiti, Judic. 3. v. 16. *Idem, quod חֲמֹשֶׁת, de quo in חֲמֹשֶׁת; Aqu.*, וְ Sym. est γροῦθος παλαυσῆος pugnus palmaris; *Vulg.* palma manus.

נִשְׁתַּבַּח *m. p.* Gammadæi, Ezech. 27. v. 11. *Populi Phœnicæ, (quo-*

(*quorum urbem Plinius corruptè Gamalen, pro Gamaden appellat, lib. 2. cap. 91.*) quasi cubitales, vel brachiales dicti, quod brachio potentes, & robusti essent, ut quibusdam placet; non quòd cubitali stature fuerint, quod loco illi non convenit: LXX. habent φυλακῆς custodes (portæ scilicet), sive excubitores, vel milites prædiiarii, ut placet Joa. Simoni; Aq., & Vulg. sunt, pigmæi, ita appellati ob rationem jam datam. **גַּמְזוֹ** Gamzô, nom. propr. civitatis in Tribu Juda, 2. Paralip. 28. v. 18.

גָּמַל Retribuit, rependit, retulit bonum, vel malum; & ita construitur cum accusativo affixo vel separato, cum dativo, vel cum præpositione עַל: Item ablaſtavit, educavit, maturavit: *Præter.* כִּי גָּמַל עָלַי quia rependit mihi, Psalm. 13. v. 6. וְאֲנִי גָּמַלְתִּיךָ rependisti mihi bonum, & ego affeci te malo, 1. Sam. 24. vers. 18. *Particip.* וְהָיָה גָּמַל & omphax matureſcens, Isai. 18. v. 5. *Particip. præter.* גָּמַל ablaſtatus, Isai. 11. v. 8. *Inſinit.* עַד מָלֵךְ אֲחֻזָּה donec ablaſtaſſet eum, 1. Sam. 1. v. 23. *Futur.* וְיִגְמַל שְׂקָרִים & maturabat amygdala, Num. 17. v. 23. & educavit eum, 1. Reg. 11. v. 20. *Niph. Inſinit.* הִגְמַל ablaſtari; & *Futur.* וְיִגְמַל & ablaſtetur, Gen. 21. vers. 8. *Vide* & 1. Sam. 1. v. 22.

גַּמְלִים m. Camelus, Isai. 21. v. 7. *Plural. abſolutum,* & *conſtructum,* גַּמְלֵי מִמְּלִי מִדָּוִד camelos ex camelis domini sui, Gen. 24. v. 10. *Semel additur ſæminum ad diſtinguendum ſexum;* מִיָּמִין גַּמְלִים cameli lactantes, Gen. 32. v. 16. *Cum affix.* לְגַמְלֵיךָ camelis tuis, Gen. 24. v. 19. *Camelus, ut Bocharto videtur, eſt diſtus à retribuendo, quod ſit animal iram diu ſervans, & mala rependens.*

גַּמּוּל Gamûl, nom. propr. Sacerdotis vigefimæ ſecundæ claſſis, 24. v. 17.

גְּמוּלָה m. Retributio, bona, vel mala; unde vel beneficium, vel maleficium, & omnino meritum denotat: *Cum affix.* מְחַיֵּה גְּמוּלָה retributionem tuam, meritum tuum, Psalm. 137. v. 8. גְּמוּלָה retributio tua, Abdia 1. v. 15. *Plural. cum affix.* כָּל-גְּמוּלָיו omnium beneficiorum tuorum, Psalm. 103. v. 2. *Fæmin.* גְּמוּלָה 2. Sam. 19. v. 37. *Plural.* מֵל גְּמוּלוֹת Deus retributionum, Jerem. 51. v. 56.

תַּגְמוּל

תְּגִמְרוֹר *m.* Retributio, beneficium, meritum; *Vnde cum affixo formæ Chaldaica*, תְּגִמְרוֹרֵי beneficia ejus, Psalm. 116. vers. 12.

גִּמְלִי Gemalli, *nom. propr. patris Amiel*, Num. 13. v. 13.

גִּמְלִי־אֵל Gamaliel, *nom. propr. filii Phadassur*, Num. 1. v. 10.

גִּמְסָא *Radix inusit. Sed apud Arabes est*, addidit, auxit addidit cumulo; *item prope fuit, instituit; Inde est, au-*
flore Simone, גִּמְסָא etiam, quod ubique, *inquit Kilmchi*, est
augmentis particula, *quam vide supra pag.* 170.

גִּמְצָא *m.* Fossa: גִּמְצָא חֹפֶר fodiens fossam, Ecclef. 10.
v. 8. *Chaldaicum est; unde גִּמְצָא עֲמֻקָּתָא* fovea pro-
funda, Prov. 22. v. 14., *וְ* *verbum*, גִּמְצָא effodit eam, Psalm.
7. v. 16. in Targum.

גִּמַּר Perfecit: defecit, desiit; *Præter.* גִּמַּר חֶסֶד defuit be-
nificus, Psalm. 12. v. 2., *וְ* *sic* 77. v. 9. *Partic.* גִּמַּר עָלַי
perficientem erga me, Psalm. 57. v. 3. *Futur.* יִגְמַרְנָא deficiat
quæso, Psalm. 7. v. 10. יִגְמַר בְּעָרִי perficiat pro me, Psalm.
138. v. 8.

גִּמִּיר *m. Chald.* Perfectus, consummatus, *juxta quosdam; vel*
substantivæ, perfectio, integritas, Esdr. 7. v. 12.

גִּמֶר Gómer, *nom. propr. filii Japhet*, Gen. 10. v. 2., *item filie*
Debelaim, Ose. 1. v. 3.

גִּמְרִיָּה Gamarias, *nom. propr. viror.*, Jerem. 29. v. 3., 36. v. 11.
גִּמְרִית, *vide supra in גִּמְרִית post*.

גִּנָּב Furatus est, abduxit, subtraxit, furtipuit furtim: *Præter.*
גִּנָּבְתִּי furatus es Deos meos, Gen. 31. v. 38.
Partic. præter. גִּנָּבְתִּי furtivum, Gen. 30. v. 33. *Plural.* מִיִּם
גִּנָּבִים aquæ furtivæ, Prov. 9. v. 17. *Femin. cum* *para-*
gogico, *juxta R. Salom.*, גִּנָּבְתִּי furto sublatum, Genes. 31.
v. 39. *Vide simile infra in* מִיִּם. *Niph. Futur.* יִגְנַב furto
ablatum erit, Exod. 22. v. 11. *Fib. Præter. plural. con-*
struunt. מִיִּם גִּנָּבִים suffuratores, qui suffurantur, Jerem. 23. v.
30. *Futur.* וְיִגְנַב אֶחָלָב & suffurabatur cor, 2. Sam. 15.
v. 6. *Pyb. Infinit. cum præter.* גִּנָּבְתִּי furando furto abla-
tus sum, Genes. 40. v. 15. *Futur.* יִגְנַב רֶגֶל יִגְנַב & apud
me verbum erat furtivum, absconditum, clandestinum,
Job 4. vers. 12. *Hithp. Futur.* וְיִגְנַבְנִי & furtim subtraxit se,
2. Sam. 19, v. 4.

גָּנֵב *m.* Fur: כְּבֹשֶׁת גָּנֵב secundum pudorem furis, Jerem. 2. v. 26. *Plur.* חֲבֵרֵי גָּנָבִים socii furum, Isai. 1. v. 23.

גָּנְבָה *f.* Furtum, Exod. 22. v. 3. *Cum affix.* מִגָּנְבָתוֹ cum furto suo, v. 2.

גִּנְבָּת Genubath, *nom. propr. filii Adad Idumai*, 1. Reg. 11. vers. 20.

גָּנָה *Radix* Hebr. *innuit.* Chald., Syr., & Arab. collegit, reposuit, recondidit; *inde* גָּנָה *m.* thesaurus, gaza, opes: *Plural. conftr.* מְלִיגָנָיו in thesauros regis, Esth. 3. v. 9.

גָּנָה *Chald. plural. in statu emphat.*, thesauri, vel gazæ, Eldr. 5. v. 17.

גָּזָה *m.* Gazophylacium: *Plural. cum affix.* וְגָזָהוּ & gazophylaciorum ejus, 1. Paral. 28. v. 11. *R. Salom. scribit*, מַעֲשֵׂה לֹחַם, *in quo thesauri facti affervantur, formæ* מַרְבֵּז.

גָּנָה *Protexit, obtexit: Conftruitur. cum על.* *Præter.* וְגָנָהוּ & protegam supra urbem hanc, 1. Reg. 20. v. 6. *Infin.* וְגָנָהוּ protegendo, Isai. 31. v. 5. *Hiph. Futur.* וְגָנָהוּ proteget eos, Zach. 9. v. 15.

גָּנָה *Hortus: quod septo protegi soleat*, Gen. 2. v. 8. *Cum affix.* וְגָנָהוּ in hortum meum, Cant. 5. vers. 1. *Plural.* מִצְּרֵי גָּנִים fons hortorum, Cant. 4. v. 15.

גָּנָה *f. Idem*, Isai. 1. v. 30. *Conftr.* גָּנָה Cant. 6. vers. 11. *Plur.* גִּנּוֹת horti, Eccl. 2. v. 5. *Cum affix.* גִּנּוֹתֵיכֶם hortos vestros, Amos 4. v. 9.

גָּנָה *m.* Clypeus, scutum; *a* protegendo, Gen. 15. v. 1., *semel reperitur femininum*, וְעַל הַמָּגֶן הָאֶחָד super scutum unum, 1. Reg. 10. v. 17. *Cum affix.* מָגֶנִּי scutum meum, Psal. 7. v. 11. *Plur.* מָגִנים scuta, 1. Reg. 10. vers. 17. *Conftr.* מָגִנֵּי מִצְרַיִם scuta aurea, 1. Reg. 14. v. 26. וְעַל הַמָּגֶן מִצְרַיִם scuta aurea, vers. 27. *Cum affix.* מָגִנֵּי הַמָּגֶן clypei ejus, *id est*, protectores, Hof. 4. v. 18. *Femin.* מִגְנֹת scuta, 1. Paral. 23. v. 9.

גָּנָה *f.* Obtegumentum: *Conftr.* וְעַל הַמָּגֶן הָאֶחָד obtegumentum cordis, *id est*, וְעַל הַמָּגֶן הָאֶחָד obturatio cordis, *juxta R. Salom.*, Thren. 3. v. 65. *Confer.* 2. Corinth. 3. vv. 14. 15. *ubi dicitur* κάλυμμα velamen. *Vide etiam in* מָגֶן: *Plura vide in antec.*

גִּנְתָּוֶה Genthōa *nom. propr. Sacerdotis, qui fœdus cum Deo initium signavit*, Nehem. 10. v. 7.

מָעַה Mugit, boavit : *Infinit.* מָעַה & mugiendo, 1. Sam. 6. v. 12. *Futur.* מָעַה אֵם an boat, mugiet, Job 6. vers. 5.

מָעַל Fastidivit, abominatus est, cum fastidio rejecit. *Præter.* מָעַלְתִּים fastidivi eos, Levit. 26. v. 44. *Particip.* מָעַל מִיֵּשֶׁה fastidians virum suum, Ezech. 16. v. 45. *Nipb. Præter.* מָעַל fastidio fuit, 2. Sam. 1. v. 21. *Hiph. Futur.* מָעַל וְלֹא & non fastidit, id est, cum fastidio coit, & in casum semen ejicit, Job 21. v. 10. *Ubi LXX. habent, ἀποτομήσας* sœtum immaturum peperit; *Aq. ἐξέβαλε* ejecit; *Sym. ἐξέτρεψε*, *Vulg.* abortivit.

מָעַל Gáal, *nom. propr. filii Obed*, Jud. 9. v. 35.

מָעַל m. Fastidium, Ezech. 16. v. 5.

מָעַר Increpavit, objurgavit, compescuit : *construitur vel absolute, vel cum præpositione* ב, ו, אֶת : *Item* מָעַר quibusdam est, perdidit, disperdidit, corrupit : *Præter.* מָעַר בָּהּ & increpabit eam, Isai. 17. v. 13., מָעַרְתָּ יָדַי perdidisti superbos, Psal. 119. v. 21. וְ כֵּן Psal. 9. v. 6., *ubi Aben Esra notat, absque ב construtum, significare excisionem, ו perditionem.*

מָעַר f. Increpatio, Prov. 13. v. 1. *Constr.* מָעַרְתָּ, Isai. 30. v. 17. *Cum affixe* מָעַרְתָּ ab increpatione ejus, Job 26. v. 11.

מָעַר f. Increpatio, perditio, exitium, Deuter. 28. v. 20.

מָעַשׂ Concussus commotus fuit : *Futur.* מָעַשׂוּ & concussa fuit, Psal. 18. v. 8. *Pyb. Futur.* מָעַשׂוּ concutiantur, Job 34. vers. 20. *Hithp.* מָעַשׂוּ & commoveantur, Jerem. 25. v. 16., *cum Cholem in medio propter ejectum Dagesch, ut in Pybal., sic futur.* מָעַשׂוּ commoveantur, Jerem. 46. v. 8., וְ כֵּן Pathach, מָעַשׂוּ Jerem. 46. v. 7.

מָעַשׂ Gáas, *nom. propr. montis in Tribu Ephraim*, Jos. 24. v. 30., Jud. 2. v. 9., *Item torrentis in eadem Tribu*, 2. Sam. 23. v. 30.

מָעַתָּה Goatha, *nomen propr. montis, vel arcis rotundæ prope Jerusalem*, Jerem. 31. v. 39.

מָעַתָּה Gatham, *nom. propr. filii Ellphaz filii Esau ex Ada uxore*, Gen. 36. v. 11.

מָעַתָּה Radix Hebræis inusit., sed Arab. amputavit : *Hinc, ut multis videtur, מָעַתָּה, וְ in pausa מָעַתָּה vinea, vitis, Gen.*

Gen. 40. v. 9., 2. Reg. 4. v. 39. *Ue. a putando dicta; quia nulla alia arbor, inquit Joa: Simon, putatione magis indiget, quam vitis. Metonymice fructum vitis notat, 2. Reg. 18. v. 31., Isai. 36. v. 16. Item metaphorice de gente aliqua dicitur, ut Deut. 32. v. 32., Psal. 80. v. 9., Isai. 16. vv. 8. 9., Jerem. 2. v. 21., U de familia, Ezech. 19. v. 10. Cum affix. וְנָפְא vitem suam, id est, fructum vitis suæ, 2. Reg. 18. v. 31., U sic Jerem. 5. v. 17. Plur. וְהַגְּפָנִים & vites, Cant. 2. v. 13. גַּפְּנֵי, vide in גַּב Chald.*

גַּפְּנֵי *Radix Heb. Insist., Chald. autem clausit, conclusit, cinxit; Iude est.*

גַּב *m. Corpus, quasi diceretur, clausura animæ: Cum affix. וְנָפְא, Exod. 21. vv. 3. 4., cum corpore suo, id est, וְנָפְא, ut Targum reddit, nempe sine uxore sua; quod expressere LXX., qui vertunt מִוְּדָם solus: Vulg. ibidem interpretatur cum veste, cum vestitu suo. Plur. גַּפְּנֵי, LXX. sunt ὑψηλαῖ excelsa; Vulg. arx; Aliis vero alæ, metaphorice fastigium, pinnæ, juxta Chaldaicam significationem, vel eminentiæ, ut גַּב, permutatis ב וּ ד: Constr. גַּבֵּי עַל, Prov. 9. v. 3., super alis, id est, pinnis excelsis, super eminentiis; Vulg. vertit ad arcem.*

גַּב *m. Chald. ala, ut Hebr. הָנֶה, vel הָנֶה, quasi diceretur, conclusio, oblectio corporis: Plur. גַּבֵּי alæ, Dan. 7. vv. 4. 6. Cum affix. גַּבֵּי f. alæ ejus, Dan. 7. v. 4., ubi abundat juxta Masoretas. גַּבֵּי vide in מ: Item גַּבֵּי vide supra in גַּב.*

גַּב *m. Gen. 6. v. 14., Cedri species, vel cypressus, ex qua naves olim fabricabantur, U ex qua una extructam fuisse Noë arcam, arbitrantur Bochartus, alique: Verum Joa. Simon contendit, demonstratum jam, unius arboris speciem arcæ Noachi, cujus ibidem fit mentio, construendæ non suffecisse; ac propterea cum Hieronymo, Vossio, aliisque multis, per גַּבֵּי intelligere ligna resinæ, sive picis, ligna pinguedinis, sive oleosa, qualia sunt pinus, sive picea, U pinaster, abies, terebinthus, oxycedrus, taeda, larix, cupressus, U hujuscemodi alia: Vulg. ibidem in genere vertit (ligna) lævigata. Plinius lib. 13, cap. 5. mentionem facit cujusdam cedri, quæ cariem non sentit, cuique materiæ est æternitas.*

גַּבֵּי

גַּפְרִית *f.* Sulphur, Gen. 19. v. 24.

גֶּר, גַּר, גֵּר. *Vide supra pag.* 157., 158., 163.

גֵּירָה. *Vide pag.* 163.

גֵּרָא Gerà, *nom. propr. virorum*, Gen. 46. v. 21., Jud. 3. v. 15., 2. Sam. 16. v. 5., 1. Paral. 8. v. 3.

גֶּרֶב *m.* Pfora; scabies maligna, *intus*, וְ *foris* sicca, *juxta* R. Salom., Levit. 21. v. 20., Deut. 28. v. 27.

גֶּרֶב Garéb, *nom. propr. collis prope Jerusalem*, Jerem. 31. v. 39., *item nomen viri*, 2. Sam. 23. v. 38., 1. Paralip. 11. v. 40.

גֶּרֶב *m.*, גֶּרְבָה *f.* *Vide infra post* גֶּרֶב.

גִּרְגָסִי Girgasci, וְ *juxta Vulg.*, Gergesæus, *nom. propr. populi ex Gergesæ Chanaanitis fillo oriundi, quem deleturi erant Israelitæ*, Gen. 10. v. 16., 15. v. 21. *Is populus habitabat cis Jordanem, ubi habitabant Jebusæi, Jerichuntini, &c.*

גֶּרַר Hithp. הִתְגַּרַר Scabere, scalpere se: *Infinis.* לְהִתְגַּרַר *ad* scabendum se, Job 2. v. 8.

גֶּרֶה *Pib.* Miscere; וְ *de contentione, ac bello tantum dicitur, quomodo Virgilius dixit, miscere prælia; וְ Cicerone, miscere, & concitare certamina. Futur.* יִגְרֶה פָּרוֹן *miscet contentionem, Proverb. 29. vers. 22. Hithp. Præter.* הִתְגַּרְיָה *miscuisti, scil. bellum, Jerem. 50. v. 24. Imperat.* וְהִתְגַּר בֹּו מִתְּחִלָּה *& misce cum eo bellum, Deuter. 2. v. 24. per Apocopam. Vide in* גִּיר, גֵּיר, וְ.

הִתְגַּרָּה *f.* Conflictus: *Constr.* בְּ מִתְגַּרְיָה *à conflictu manus tuæ, גֶּרֶוֹן וְ alia, quæ hinc esse possunt, vide in* גֶּרֶוֹן.

גֶּרַר Niph. גִּרְרִי Succidi, excidi: *Præter.* גִּרְרִי excisus sum, Psalm. 31. v. 23. LXX. ibidem vertunt ἀπὸρριμμαι, *Vulg.*, וְ Hieron. projectus sum.

גֶּרִי Gerzi, *nom. propr. pagi Idumææ, ut quibusdam videtur, 1. Sam. 27. v. 8.*

גֶּרִיזִים Garizim, *nom. propr. montis Samaritæ, in Tribu Ephraim, Deuter. 11. v. 29., Jud. 9. v. 7. &c.*

גֶּרֶן *m.* Securis, Deut. 19. v. 5. וְ.

גֶּרֶל *Hebræis inusit., sed Arabibus lapidosus fuit; unde* גֶּרֶל *m.* lapillus: *In sacris tamen litteris גֶּרֶל per metonymiam semper est fors, quæ videl. lapillis olim ducebatur, ut Levit. 16. v. 8., Num. 33. v. 54., &c. Designat etiam rem per sortem obtingentem, ut Jud. 1. v. 3., &c. Constr.* צְרִיקִים *foris*

fors justorum , Psal. 125. vers. 3. *Cum affix.* גִּזְלֵךְ fortens tuam , Proverb. 1. vers. 14. *Plural.* גִּזְלֹת fortes , Levit. 16. vers. 8.

גרם *Comminuere* , conterere ossa : *quasi* exollare dicas , *sicut a nomine* שָׁרֵץ radix venit verbum pro eradicare , scribit Kimchi , Ezech. 23. v. 34. *Præter.* לֹא יָדְמוּ non exollant , Soph. 3. v. 3., *id est* , non abjiciunt ossa , sed carnem cum ossibus devorant , ut mane ne ossa quidem rodenda reliqua habeant ; LXX. *habent* ὑπελάττοντο , *Vulgat.* relinquebant . *Pib. Futur.* וְעָצְמוֹתֵיהֶם יִגְרַם & ossa eorum exollabit , *id est* , conteret , Num. 24. v. 8. חֲרָטִיָּה תִּגְרַם תִּשְׁתַּלְּטָה testas ejus comminues , Ezech. 23. v. 34.

גרם *m.* Os ossis , ossa , artus , Prov. 17. v. 22. *Item* , fastigium : מִל־גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת in fastigio graduum , 2. Reg. 9. v. 13., *ut sic Kimchi in Comm. exponit* , in gradu supremo : גֶּרֶם חֲסִידוֹ asinus ossium , *id est* , ossibus valens , fortissimus , Gen. 49. v. 14. *Plur.* גֶּרָמִים : *Cum affix.* גֶּרָמֵי ossa ejus , Job 40. v. 18. *Chald.* גֶּרְמֵיהוֹן ossa eorum , Dan. 6. v. 25.

גרמי *Garmi* , *nom. propr.* viri & posteris Juda , 1. Paral. 4. v. 19.

גרן *f.* In genere est locus complanatus , *ut* lævigatus , 1. Reg. 22. v. 10. , 2. Paral. 18. v. 9. *In specie autem est* area , ubi fruges triturantur , Genes. 30. v. 10. , Num. 15. v. 20. *Metonymice sumitur pro ipso frumento in area* , Deut. 15. v. 14. , Job 39. v. 12. *Cum* הַ *parag.* גֶּרְנָה in aream , Mich. 4. v. 12. *Cum affix.* מִגֶּרְנָה de area tua , Deuter. 16. v. 13. *Plural.* גֶּרְנוֹת arearum , Joel. 3. v. 24.

גרין *m.* Vide in גֶּרֶר pag. 179.

גרם *Fractus* , comminutus : *Præter.* גֶּרְסָה בָּקָשִׁי comminuitur anima mea , Psal. 119. v. 20. *Hiph.* הִגְרַם comminuit . *Futur.* וַיִּגְרַם & comminuit , Thren. 3. v. 16.

גרע *Diminuit* , detraxit , subtraxit , ademit , succidit diminuendo : *Construitur cum Accusativo* , *ut cum Prepositione* . *Partic. Præter.* זָקַן גֶּרְעָה barba diminuta , succisa , Jerem. 48. v. 37. *Infin.* לִגְרֹעַ ad diminuendum , Ecclef. 3. v. 14. *Futur.* מִגְרַע succidam , Ezech. 5. vers. 11. , & diminuis , minimum existimas , Job 15. vers. 4 ; & subtrahis ad te , *id est* , aliis adimis , & tibi confers , v. 8. , יִגְרַע מִצִּדִּיק subtrahit à justo , Job 36.

- v. 7. *Niph. Præter.* וְנִגְרַע & diminuetur, Levit. 27. v. 18.
Pib. Futur. וְנִגְרַע subtrahet, Job 36. v. 27.
 נִגְרַע f. p. Contracturæ, imminutiones, 1. Reg. 6. v. 6.
 נִגְרַע Convolvit, devolvit, evertit : *Præter.* נִגְרַע devolvit,
 -7 vel evertit ea, Jud. 5. v. 21. *Ubi LXX.*, & *Theod.*
vertunt ἔξωθεν αὐτῶν extraxit eos; *Vulg.* traxit cadavera
 eorum.
 נִגְרַע m. Pugnus; *quasi* manus convoluta : נִגְרַע cum pugno
 (*Targum* נִגְרַע פִּיגְרַע fuisse), Exod. 21. v. 18. נִגְרַע
 pugno injustitiæ, Isai. 58. v. 4.
 נִגְרַע f. Gleba, massa terræ convoluta, vel agri exverræ.
Plur. cum affix. נִגְרַע מִנְּהֶם sub glebis suis, Joel. 1. v.
 17. *LXX.* habens *quædam* αὐτῶν præsepia eorum; *Vulgat.*
 sterlus eorum (jumentorum).
 נִגְרַע Concidit, secuit, dissecuit : *Item* ruminavit, *quasi* de-
 -7 nuo concidit : vel ab attractione : *Nam Chaldaice* eff
 trahere, attrahere. *Futur.* וְנִגְרַע dissecabit eos, Prov. 21.
 v. 7. *juxta Ab. Efram*, & *Kimchi* in libro *Radic.* Qui ter-
 rere *vertunt*, deducunt a נִגְרַע; sed id aliter *confirmitur*, ut
 suo loco *videre* est : וְנִגְרַע ruminabit, Levit. 11. vers. 7. pro
 וְנִגְרַע, ut נִגְרַע a נִגְרַע, & alia plura, Kametz pro Pathach
 propter *pausam*. *Pyb. Partic. plur.* וְנִגְרַע seci, disseci,
 1. Reg. 7. v. 9. *Hithp. Partic. plur.* וְנִגְרַע dissecans, succidens,
 Jerem. 30. v. 23. *juxta quosdam*, ut *Kimchi* citat in libro
Radic. Sed aliam *explicationem* vide in נִגְרַע.
 נִגְרַע, & cum ה localis נִגְרַע Gerór, & Geráta, *nom. propr.*
regie urbis Palæstinæ, postea Tribus Simeonis, Gen. 10. v.
 19., 20. v. 1., 26. v. 1., ab ea dicta est Geraritica regio,
 2. Paral. 14. v. 13.
 נִגְרַע f. Rumen, cibus ruminis; *Unde*, וְנִגְרַע ruminatio-
 nem, vel ruminacionis cibus non ruminat, Levit. 11. v. 7.
 נִגְרַע ascendere faciens, vel revocans cibus ruminis,
 Levit. 11. vv. 3. 6. *Item* obolus, *quasi* minimum *monetæ* ma-
 joris segmentum, Exod. 30. v. 13., quorum viginti faciebant
 siclum.
 נִגְרַע f. Numulus: *Confir.* וְנִגְרַע pro numulo argenteo,
 1. Sam. 2. v. 36., ubi *Kimchi* notat, a esse servile, & ejusdem
 originis cum נִגְרַע, de quo ante.

גֶרֶן *m.* Granum, baeca : *Plural.* גֶרְנִים , *Vulg. sunt olive ; Joa. Simoni sorbitiones ; aliis grana , baccae ,* Isai. 17. v. 6. **גֶרְנָה** *f.* Faux, fistula gutturis, a segmentis, & orbibus, quibus fauces distinguuntur, ut *R. Salom. scribit : Plur.* גֶרְנוֹתַי *על* ad fauces tuas, Prov. 3. v. 3.

גֶרֶן *m.* Guttur, ab interfectionibus, & attractione spiritus : גֶרְנוֹת נְטוּיֹת extentæ gutture, Isai. 3. v. 16. *Cum affix.* גֶרְנִי guttur meum, Psal. 69. v. 4., *est forma* חִלּוֹן.

מִנְרָה *f.* Serra, 1. Reg. 7. v. 9., 2. Sam. 12. v. 31. *Plur.* מִנְרֹת & ferris, 1. Paral. 20. v. 3. *pro quo legitur* 2. Sam. 12. v. 31. & securibus.

גָּרַשׁ *Expulit, ejecit : Particip. praesens,* גָּרֵשׁ מִפְּנֵיךְ *expul-*
-us sum a facie tua, Exod. 34. v. 11. Particip. pra-
ter. וְגָרַשְׁתָּ & expulsam, *ideſt,* repudiatam, Levit. 21.
v. 14. *Futur.* וַיִּגְרְשׁוּ & expulerunt, & expellunt, Isai.
57. v. 20., *Ubi Aq. habet,* וַיִּבְרַח־וַיִּגְרַשׁ & ebulliunt (*aqua*
ejus), *Syn.* וַיִּבְרַח־וַיִּגְרַשׁוּ, & ebulliendo projicientur ;
Vulgat. & redundant. Niph. Prater. וַיִּגְרַשׁ *ejectus sum,*
Jon. 2. v. 5. *Partic.* וַיִּגְרַשׁ Isai. 57. v. 20. *Vulg. est* iervens, *alii*
habent expulsus, propulsus, agitatum (*mare*) *Pib. Prater.*
וַיִּגְרַשׁ *expulisti, Gen. 4. v. 14. Infinit.* גָּרֵשׁ וְגָרַשׁ *expel-*
lendo expellet, Exod. 11. v. 1. Pyb. Prater. וַיִּגְרַשׁ *expulsi*
sunt, Exod. 12. v. 39.

גָּרַשׁ *m.* Ejectus, extrusum ; גָּרֵשׁ יָרֵחַ extrusum lunarum,
ideſt, fructus, quos quæque luna protrudit, Deuter.
33. v. 14.

גָּרַשׁ *m.* Levit. 2. v. 14., *LXX. est* ἰπταῖς, *Vulg. & aliis*
fractus, comminutus, contusus (fructus). Dictionem hanc non-
nulli derivandam arbitrantur a rad. גָּרַס, *permutatis* שׁ וּ ט *:*
Cum affix. מִן־גָּרֶשׁ de contuso (*frumento*) ejus, Levit. 2.
vers. 16.

גָּרֶשְׁתִּיכֶם *f.* Expulsio ; *unde plur. cum affix.* גָּרֶשְׁתִּיכֶם *expulsiones*
vestrae, & juxta Vulg., confinia vestra, Ezech. 45. v. 9.

מִנְרָה *m.* Expulsio, Ezech. 36. v. 5. *Aliibi semper notat sub-*
urbium, suburbanum pradium, Ezech. 45. vers. 2., distium,
quasi ex urbe expulsus : Constr. מִנְרָה Levit. 25. v. 34. *Cum*
affix. לְמַעַן מִנְרָתָה *propter expulsionem ejus, Ezech. 36.*
v. 5. Plural. Constr. מִנְרֵי הָעָרִים *suburbana pradia civita-*
tum,

tum, Num. 35. vv. 4. 5. *Cum affix.* וּמִקְרָשֵׁיהֶם & suburbana prædia illarum, Num. 35. v. 3. וּמִקְרָשָׁהּ & suburbana prædia ejus, Jos. 11. v. 11., ubi deficit י ante ה juxta, Masorethas, ו sic toto illo capite, excepto vers. 13., ubi plene scribitur. וּמִקְרָשָׁהּ f. p. Suburbia, suburbana loca, Ezech. 27. v. 28., juxta Paraphrasen Chaldaeam, ו Hebræos. Quibusdam sunt fluctus propulsi, vel jactati.

גֶּרְסוֹם Gersóm, ו Gersam, nom. propr. virorum, Exod. 2. v. 22., 1. Paralip. 6. v. 1., Esdr. 8. v. 2.

גֶּרְשׁוֹן Gersón, nom. propr. filii Levi, Gen. 46. v. 11.

גֶּרְשׁוֹנִי Gerfonitæ, nomen generale familie Gerson, Num. 26. v. 57.

גֶּשֶׁם m. Imber, pluvia. Non tum generale esse voluit quam מָטָר; hoc enim quæmenique pluviam significat; גֶּשֶׁם vero pluviam fortem, sive imbrem, juxta Kimchum in lib. Radic. וְגֶשֶׁם אֵין: & pluvia non est, Prov. 25. v. 14. Plural. גֶּשְׁמִים ny tempus pluviarum, Esdr. 10. v. 13. Constr. גֶּשְׁמֵי בְרָכָה pluvie benedictionis, Ezech. 34. vers. 26. *Cum affix.* גֶּשְׁמֵיכֶם pluvias vestras, Levit. 26. v. 4.

גֶּשֶׁם m. Idem: גֶּשֶׁם לֹא יֵרֵד non (descendet) pluvia ejus, Ezech. 22. v. 24.; quidam volunt esse Verbum Pyh. pro non profundis pluvia, ו ita Daghefch characteristicum deficit, ו Mappik redundat: vel est הַקְרִיאתָ הַפְּסָאָה ad venustiores pronunciationem, ut Kimchi scribit in Commentariis.

הִגְשִׁים Hiph. Pluere fecit, pluviam demisit, vel suscitavit. Partic. pres. Plural. מְגִשְׁמִים pluere facientes, Jerem. 14. vers. 22.

גֶּשֶׁם m. Chald. Corpus: *Cum affix.* מְגִשְׁמָהוֹן in corpus eorum, Dan. 3. v. 27., גֶּשְׁמָה corpus ejus, Dan. 4. v. 30. גֶּשְׁמָה corpus ejus, Dan. 7. v. 11.

גֶּשֶׁם Gósem, nom. propr. viri Arabis e primoribus Samaritanorum, Nehem. 2. v. 19.

גֶּשֶׁן Géssen, ו Gósen, nom. propr. regionis inferioris Egypti, Gen. 46. v. 28., ו civitatis in Tribu Juda, cujus terra adiacens vocata est terra Gesen, Jos. 10. v. 41., 15. v. 51.: *Cum ה locali* גֶּשֶׁן in Gosen.

גֶּשֶׁן Gesán, nom. propr. filii Jahadai, 1. Paralip. 2. v. 47.

גֶּשְׁפָּה Gáphá, nom. propr. loci in Chaldaea, sive Babylonia, Nehem. 12. v. 21.

גֶּלְסִיר Gelsûr ; *U* cum *v* in fine.

גֶּלְסִירִי Gelsûri, nom. propr. urbis, vel regionis versus *Aegyptum*, Jos. 13. v. 2., 1. Sam. 27. v. 8. Item alterius regionis in dimidia Tribu Manassis trans Jordanem, Deut. 3. v. 14., Jos. 12. v. 5., 13. v. 13., *U* alterius in Syria, 2. Sam. 15. v. 8. *U*.

גָּשַׁח Palpavit, contrectavit, proprie explorandi causa ; *U* Arab. scrutatus est, pervestigavit : In Kal innot. Pib. גָּשַׁח : Futur כְּעֹרְיִים גָּשַׁח palpavimus tanquam cæci, Isai. 59. v. 10. Huc, auctore Joa. Simone, referri potest futur. Hiph. גָּשַׁח palpat, contrectat, Job 40. v. 19.

גֶּתַח f. Torcular, Joel. 3. v. 13. Plural. גֶּתַח torcularia, Nehem. 13. v. 15.

גֶּתַח Gath, *U* juxta Vulg. Geth, nom. propr. civitatis regie, *U* unus e quinque Satrapis Philistinorum, non longe a mari, in Tribu Dan., Jos. 11. v. 22.

גֶּת־רִמּוֹן Gath-rimmon, *U* juxta Vulgat. Gethremmon, nomen propr. duplicis civitatis Leviticæ, *U* confugii, quarum una in Tribu Dan, Jos. 19. v. 45., altera in dimidia Tribu Manasse cis Jordanem, Jos. 21. vv. 24. 25.

גִּתָּה חֶפֶר Gittâ chépher, *U* juxta Vulgat. Gethhepher, nomen propr. urbis in Tribu Zabulon, Jos. 16. v. 13.

גֶּתַח Gethæus, 2. Sam. 6. v. 11., 15. v. 19. *U*.

גֶּתַח plur., 2. Sam. 15. v. 18., Gethæi, nom., sicuti *U* prius, commune incolarum urbis גֶּתַח.

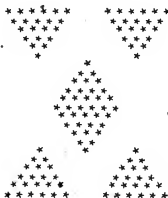
גֶּתַחִים Gethâim, nomen propr. urbis in Tribu Benjamin, Nehem. 11. v. 33.

גֶּתַחִים (cum ה locall) in Gethaim, eadem urbs ac supra, 2. Sam. 4. v. 3.

גֶּתַח Gether, nomen propr. filii Aram, Gen. 10. v. 23.

גֶּתַח f. Dillo hac, quæ occurrit in titulo, Psal. 3. v. 1., *U* 81. v. 1., LXX., Aquila, Sym. ἐν λυρῇ, Vulg., *U* Hieron. torcular : Hinc nonnulli arbitrantur, ideo Psalm. illos fuisse ita inscriptos, quia compositi, *U* decantati, cum David esset in torcularibus Philistinorum, vel cum vindemia feret, ad agendas videlicet Deo gratias. Torcularium enim tempus Israelitis erat valde celebre ; laudatis autem Psalmis beneficia a Deo Israelitis collata commemorantur : Aliis vero est,

inquit *Guarin*, initium carminis, aut nota cantilenæ, ad
 cuius melos canebantur duo Psalmi hoc titulo inscripti: Aliis
 est genus instrumenti Musici, terminatione gentilitia: unde,
Joa. Simoni non dubium, quin denominatum sit sive ab urbe
Gath Philistinorum, sive a *Gath Rimmon*, urbe *Levitarum*
 in Tribu *Manassitarum*, ubi forsan inventum, vel maxime
 frequentatum fuit, sicuti dicitur instrumentum *Lesbium*, *Phry-*
gium, *Lydium*, &c.

7

××××
 × × In numeris valet quatuor, semperque est Hebraeis lite-
 × 7 × ra radicalis. Sed apud Chaldaeos 7, vel 7, nomen
 × × substantivum praepositum, & cum eo vocem unicam effi-
 ×××× cients, nota seplissime est Genitivi: est etiam pronomen
 relativum qui, quae, quod, pro omnibus generibus, numeris,
 & casibus,

7 Chald., Hæc, ista, hoc, illud, Dan. 4. v. 27. 7 hoc
 + ad illud invicem, Dan. 5. v. 6. 7 hæc ab illa,
 Dan. 7. v. 3. ex Hebræo 7, 7 in 7 mutato.

7 Doluit, mæstus fuit: Præter. Fam. 7 mæret.
 - 7 mæsta est, Jerem. 31. v. 25. Infinit. 7 cum 7 para-
 gog., Jerem. 31. vers. 12., ad mærendum, mætere; quod
 LXX. interpretantur, ὅς ἢ πεινάσουσι ἱεῖς & non esurient am-
 plius; Vulgat. & ultra non esurient. Hiph. 7 dolere
 fecit, cruciavit. Particp. 7 & cruciantes ani-
 mum, Levit. 26. v. 16., pro 7. Infinit. 7 per
 metathefin literarum, juxta Hebræos. Vide supra suo loco
 pag. 9.

7 f. Mæror, Job 41. v. 14., LXX. est ἀπωμία perditio,
 pernicies, exitium; Aq. ἐκλείμια esurices; Vulg. egestas.

7 m. Idem, Deuter. 28. v. 65.

7 Sollicitus, anxius fuit, anxie timuit; Præter. 7
 - 7 & sollicitus sit nobis, id est, nostra causa, vel, de
 nobis, 1. Sam. 9. v. 5. & sic 10. v. 2. 7 & quem
 sollicita timuisti, Isai. 57. v. 21. Futur. 7 sollici-
 tus sum de peccato meo, Psal. 38. v. 19.

M 4

7

רָאָה *Vide in רָאָה poss pag. 192.*

רָאָה *Doég, ant Doég, nom. propr. viri Idumaei principis pa-*
florum Saulis, 1. Sam. 21. v. 7., 22. v. 9. &c.

רָאָה *f. Sollicitudo, Anxietas, mæror, cogitatio, anxia vi-*
del. Prov. 12. v. 25.

רָאָה *Volavit, volitavit; Pernicem volatum proprie notat,*
qualis est aquilæ, milvi, &c. Fatnr. וְרָאָה הַנֶּשֶׁר vo-
lat aquila, Deuter. 28. v. 49. וְרָאָה volitatque, Psalm. 18.
v. 11. per apocopam.

רָאָה *f. Milvus; idem quod רָאָה scribit Ab. Esra, Levit. 11.*
v. 14. Dilus est autem רָאָה a volatu, qui in illo eximius
est; nam altissime, & diutissime volat.

רָאָה *Vide in רָאָה.*

רָאָה *Vide in verbo רָאָה judicare.*

רָאָה *Dór, nom. propr. urbis cis Jordanem dimidiæ Tribus Ma-*
nasse assignatæ, Jos. 17. v. 11. &c.

רָאָה *רָאָה, רָאָה, Vide in רָאָה.*

רָאָה *Radix inuist., affluit, profluit; Chald. fluere fecit;*
Arabice, quievit: Inde, ut Joa. Simoni, aliisque vi-
detur, sunt.

רָאָה *m. Quies: Sed LXX. est. רָאָה robur; Vulg. senectus,*
allis sermo: Occurrit cum suffragio in pausa, Deut. 33. v. 25.,
וְכַיֵּמָּה רָאָה & sicut dies tui, sic sermo tuus, id est,
quamdiu vives, tandiu sermo de te erit: vel robur, for-
titudo, id est, juxta annos vitæ tuæ semper idem erit ro-
bur tuum, ut juventutis, ita senectutis robur firmum erit.
Hæc communior interpretatio, teste Kimchio.

רָאָה *plur. m. Stercora columbarum, 2. Reg. 6. v. 25. Di-*
lilo compasita ex רָאָה, vel רָאָה fluxus, & columbæ;
quasi diceretur fluxus columbarum, seu quod egreditur
columbis. Notandum, in sacro textu pro רָאָה esse scrip-
tum חַרְיוֹנִים; Massoreticæ autem honestatis gratia legendum
monent רָאָה. Becharius conatur, multis probare, חַרְיוֹנִים,
חַרְיוֹנִים, 2. Reg. 6. v. 25., non esse sterces columba-
rum, sed cicercis genus.

רָאָה *Loquutus est submisse; sive leniter, murmuravit: Joa. Si-*
mont, aliisque Arabes sequuntis est leniter incescit, pau-
latim fluxit, perrepit, irrepsit, quod specialiter de vino in
cere-

cerebrum irrepente dicitur : *Particip.* לֹא־
quiritur labiis dormientium, Cant. 7. v. 10. *hoc est*, בְּשִׁנְיָהּ
per labia facit, ut etiam dormientes loquantur, sic *conve-*
nit cum particip. *præcedente* הִלֵּל : LXX. *ibidem* vertunt
ἰκανυμένων χάλισι μου ὡς ὄδους *conveniens, idoneum (vinum)*
labiis meis, & dentibus; *Vulg.* (vinum dignum) labiis, &
dentibus illius ad ruminandum : *Joa. Simon vult textum ita*
esse vertendum : (vinum) leniter irrepens, *sive* perrepens la-
bia dormientium, *id est*, ita suave, ut etiam dormientium
labia suavitatem suam afficiat.

רָבָה *f.* Infamia, fama mala : *Constr.* רָבָה הָאֵרָצָה infamiam terræ,
Num. 13. v. 32. *Cum affix.* רָבָה וְהָאֵרָצָה & infamia tua, Prov. 25. v. 10.
וְהָאֵרָצָה, *com.* Urſus, urſa : רָבָה הָאֵרָצָה urſus inſidians, Thren.
3. v. 10. *Plur.* רָבָהּ sicut urſi, Iſai. 59. v. 11. *Fem.* רָבָהּ
רָבָהּ duæ urſæ, 2. Reg. 2. v. 24. *Chald.* רָבָהּ urſo, Dan. 7.
v. 5. *Fuit autem* urſus רָבָה *dictus vel* a lento inceſſu, quo re-
pere magis, quam gradi videtur, vel, ut Bocharto placet,
a denſitate pili.

רָבָה *Chald.* Sacrificare. *Particip.* רָבָהּ sacrificantes, Esdr.
6. v. 3 *ex Hebræo* רָבָה *commutatis* וְהָאֵרָצָה.

רָבָהּ *m. p.* *Chald.* Sacrificia. *Ibid.*

מִזְבֵּחַ *m.* *Chald.* Altare, Esdr. 7. v. 17.

רָבָהּ *Inuſit.* *Inde est* רָבָהּ *Chald.* Ordo, ſeries, ſtrues lapi-
dum, paries, ſtructura, maceria : רָבָהּ הָאֵרָצָה pa-
ries ex lignis novis; *Plur.* רָבָהּ הָאֵרָצָה ordines mu-
rorum terni ex lapidibus magnis, Esdr. 6. v. 4.

רָבָהּ *Inuſit.*, *inde est* רָבָהּ *fam.* Palatha, maſſa ſicuum, 1.
Sam. 30. v. 12. *Conſtr.* רָבָהּ הָאֵרָצָה palatha ſicuum,
2. Reg. 20. v. 7. *Plur.* רָבָהּ 1. Sam. 25. v. 18.

רָבָהּ *Debeláim, nom. propr. patris Gomer uxoris Oſee, Oſee*
1. verſ. 3.

רָבָהּ *Deblátha, nom. propr. deſerti in terra Moab, in ſin-*
ibus Ruben, Ezech. 6. v. 14.

רָבָהּ *Deblathaim, nom. propr. civitatſis, vel, ut quidam ar-*
bitrantur, familie, ſive domus in terra Moab, Jerem. 48. v. 22.

רָבָהּ. *Vide ſupra pag. 184.*

רָבָהּ *Adhæſit, coheſit; conjunctus, conglutinator fuit: Con-*
ſtruit. cum præpoſit. רָבָהּ, וְהָאֵרָצָה, עַם, ב, ל. *Præter.*

רָבָהּ

וְרָבֵק בְּאִשְׁתּוֹ & adhærebit uxori suæ, Genes. 2. v. 24. *Cum affm. futur.* תִּרְבֵּקֵי הָרָעָה adhæreat mihi malum, Gen. 19. v. 19. *Chald. Particip. plur.* רָבֵקִין coherentes, Dan. 2. v. 43. *Pyb. Futur.* יִרְבֵּקוּ conglutinentur, Job 38. v. 38., & 41. v. 8. *Hipb.* הִרְבִּיק אֶת־הָרָבִיק adhærescere fecit, agglutinavit, conglutinavit: *Item* persecutus, affecutus fuit: *Præter.* הִרְבִּיקוּ fecerunt, ut adhæreret, Jerem. 13. v. 11. הִרְבִּיקוּ אֶת־הָרָבִיקוֹ affecuti sunt eum, 2. Sam. 1. v. 6. *Hoph. Partic.* תִּרְבֵּק adhærere facta, Psalm. 22. v. 16.

רָבֵק *m.* Adhærens, conjunctus: רָבֵק כְּאָחוֹ conjunctior fratre, Proverb. 18. vers. 24. *Fem.* רָבֵקָה conjuncta, 2. Paralip. 3. vers. 12.

רָבֵק *m.* Junctura, commissura, ferrumen, glutinum, quo aliquid conjungitur, Isai. 41. v. 7. *Plural.* רָבֵקִים commissuræ, 2. Paral. 18. v. 33., 1. Reg. 22. v. 34.

רָבַר *Chald. est,* Duxit; *Arab. intransit.* ductus est: *Item* - *ד* successit, sequutus est, quia homines ducuntur, & reguntur sermonibus; in quorum quidem sensum nonnumquam etiam ab Hebræis usurpatur. Specialiter tamen apud eosdem significat loquutus, eloquutus est, sermonem habuit, & proprie sermonem duxit, inquit Joa. Simon, ita ut verbum sequatur verbum. Idem autem Hebræum verbum רָבַר non solum nude sonat loquutus est, ut Num. 12. v. 2., Psalm. 115. v. 5. &c., sed varios præferat locutionis modos. Itaque רָבַר, I. latine sonat loquutus est cum facundia, Exod. 4. v. 14., Job 7. v. 11., Jerem. 1. v. 6., cum *παρρησία*, id est, cum libertate, cum fiducia, Psalm. 66. v. 14., & 116. v. 10.; &c. II. loquutus est blande, & jucunde; & tunc construitur cum לֵב יָלַל, Genes. 34. v. 3., 57. v. 21., 2. Sam. 19. v. 8. &c. Sed 1. Sam 1. v. 13. eadem phrasis notat loqui ad, vel apud animum suum, id est, cogitare: III. רָבַר, latine, promissit, ut Gen. 21. v. 1., Exod. 12. v. 25. &c., item, comminatus est, ut Exod. 32. v. 14., 1. Sam. 28. v. 17., &c. IV. loquutus est mandatum; unde mandavit, præcepit, ut Genes. 12. v. 4., Exod. 1. v. 17. &c. V. loquutus est cum celebratione, cum laude; unde celebravit, Psalm. 40. v. 6. VI. loquutus est convitia; unde convitiatus est, mormuravit, obtestavit; & tunc construitur cum ב, & יָלַל, ut

ut Num. 12. v. 1., 21. v. 5., Psalm. 50. v. 10., Job 19. v. 18. VII. *latine sonat* litigavit, disceptavit in foro judiciali, Psal. 127. v. 5. VIII. *notat aliquando, praesertim in Niphal*, *affionem mutuam*; unde colloquuti, loquuti sunt inter se, ut Gen. 45. v. 15., Jud. 7. v. 11., *Uc. si vero ad animum referatur*, *est cogitavit*, ut Prov. 23. vers. 33. IX. *semel in Pib. significat occidit*, *petita significatione d* רָבַר mors, 2. Paral. 12. v. 10., *pro quo in eadem historia legitur* הָמַר 2. Reg. 11. v. 1. *Particip.* הָבַר eloquor, Exod. 6. v. 29. *Plural.* הָבְרִים loquuntur, Num. 36. v. 5. *Constr.* הָבְרִי Psal. 5. v. 7. *Femin. plur.* הָבְרוֹת loquuntur, Num. 27. v. 7. *Partic. Pabul.* דָּבַר dictum, Prov. 25. v. 11. *Infin.* מְדַבֵּר in loquite, quum loquutus fueris, Psalm. 51. v. 6. *Niph.* נִדְבַר assidue, frequenter loqui, *vel praedicare, distitare*: obloqui, colloqui: *Prater.* נִדְבְּרִי oblocuti sumus tibi, Malach. 3. v. 16., *Partic. Plur.* הַנִּדְבְּרִים assidue loquentes contra te, Ezech. 33. v. 30., *Kimchi scribit ad hunc locum*, לָשׁוֹן, דְּבַר שֶׁהוּא קָשׁוּר עִם מִית הוּא לְעֵינֵי בְנֵי אָדָם, *quando cum* ב *construitur*, *sumitur in malam partem*. *Pib.* דִּבַּר dixit, edixit, locutus, elocutus; prolocutus fuit; *Cum* מֵ, allocutus; *cum* עִם, collocutus; *cum* עַל, oblocutus, *Uc sic variè construitur*; *nempe cum Dativo, Accusativo Praeposit.* ב, מֵ, אֵת, עַל, עִם: *Prater.* דִּבַּרְתִּי עַל לִבִּי & locutus sum ad cor ejus, Hos. 2. v. 14. *sic* Gen. 34. v. 3., Isai. 40. v. 2. *Infin.* לְדַבֵּר loquendo de eis, Deut. 11. v. 19. & in alloqui me te, Ezech. 3. v. 27. *Futur.* מְדַבֵּר דִּבַּר loquar de te ad patrem meum, tua causa patrem meum alloquar, 1. Sam. 19. v. 3. *Pybel Particip.* מְדַבֵּר dicitur, praedicatur de te, Psalm. 87. v. 3. *Futur.* שֶׁיִּדְבַּר quo sermo fiet de ea, Cantic. 8. v. 8. *Hiph. Futur.* יִדְבֹּר ducit, adducit, subjecit, Psal. 47. v. 4., *Uc sic* 18. v. 48. *ex usu Chaldaico.* *Hishp. Particip.* מְדַבֵּר loquens, Num. 7. vers. 89. *pro* מְדַבֵּר *per usitatum syncopam*.
דָּבַר *m.* Verbum, sermo: res, negotium: aliquid, quidquam, Gen. 18. v. 14., Exod. 18. v. 16. דָּבַר רָע omnem rem malam, Deut. 17. v. 2. *Constr.* דְּבַר־הָיָה verbum Domini, Jerem.

Jerem. 1. v. 4., על דבר propter negotium, propter, causa, ratione : *ut* , על דבר פְּבוֹר־שָׁמָּה propter gloriam nominis tui, Psalm. 79. v. 9. *Cum affix.* דְּבָרִי verbum meum, דְּבָרְךָ verbum tuum; *quod ceteris scribitur cum* *redundante* , דְּבָרֶיךָ , *ut Masorethe notant* , Jud. 13. v. 17. *Plur.* דְּבָרִים : *Constr.* לְדְבָרֵי־רוּחַ verbis ventosis, Job 16. v. 3. *Cum affix.* דְּבָרָיו verba ejus : דְּבָרֶיךָ verba tua ; *et cum hoc affixo tredecim sunt* , *quæ scribuntur absque* *redundante* , *ut* , דְּבָרְךָ secundum verba tua, Gen. 30. v. 34. *pro* דְּבָרֶיךָ . *Loca annotata sunt in Masora magna.*

דְּבָר *m.* Verbum, sermo, Jerem. 5. vers. 13. *unde ablato accentu ante Makkaph* , דְּבָר Hof. 1. v. 2., *est forma* אֵלֶּם וְשָׁמָּה .

דְּבָר *m.* Pestis, Exod. 9. v. 3. *Plur. cum affix.* דְּבָרֶיךָ pestes tuæ, Hof. 13. v. 14., *dicitur sic* , *quasi* perditio, res perdens ; *vel quod sit res a Deoeducta* , & decreta ; *aut quod abducatur omnis flatus* , *et generis homines.*

דְּבָר *m.* Ductus, caula, ovile : *Cum affix.* דְּבָרְךָ secundum ductum suum, pro more suo, Isai. 5. v. 17. בְּתוֹךְ הַדְּבָרִים in medio ovilis sui, Mich. 2. v. 12., *sic dictum ovile* , *quod oves eo semper dueantur.*

דְּבִיר *m.* Adytum, quasi oraculum, vel loquutorium dictum, quod Deus inde responsa daret, 1. Reg. 6. v. 19., *et quandoque deficit.* *Erat autem* דְּבִיר , *sive* דְּבִיר pars templi, in qua erat arca ; *quæque pars sanctum sanctorum* , *id est* , locus sanctissimus appellabatur.

דְּבִיר , דְּבִיר *Dabir* , *nom. propr. regis Eglon.* Jos. 10. v. 3., *item* , *civitatis datae primum Tribui Judæ* , *deinde Simeonis* , Jos. 11. v. 21 , 21. v. 15., *et alterius urbis in Tribu Gad* , Jos. 13. v. 26.

דְּבִירָה *Dabir* , *nomen propr. urbis ejusdem ac* דְּבִיר , Jos. 10. vers. 39.

דְּבִירָה *f.* Apis, Isai. 7. v. 18., *sic dicta vel a continuo ejus susurro* , *quasi loquutione* ; *vel admirabili ductu* , *sive ordine* , *quem suis in operibus servat* ; *vel denique* , *ut arbitratur* *Joas.* *Simon* , *ex eo* , *quod a regulo suo dueitur* , *eumque indivulsi sequitur* : *Plur.* דְּבִירִים sicut apes, Psal. 118. v. 12.

דְּבִירָה *Deborá* , *nom. propr. nutritricis Rebecca* , Gen. 35. v. 8., *et prophetidis uxoris Lapideth* , *quæ imperavit in Israel* , Judic. 4. vers. 4.

דְּבִירָה

דְּרָבָה *f.* Ductus, ratio, causa, negotium; *sed semper forma* construitur cum *Præpositione* על *reperitur*: על־דְּרָבָה secundum rationem, pro ratione, Eccles. 3. v. 18., ו' 8. v. 2. *Cum* affx. דְּרָבָתִי causam meam, Job 5. v. 8., ו' sic cum י *paragogo*, ut *Aben Esra* notat, מְלִיכָתִי מִלְּבִיָּאָה secundum ductum, ordinem, vel rationem Melchisedek, Psal. 110. v. 4., *ubi* *Ab. Esra* exponit על־מִנְהַג secundum morem, vel consuetudinem, ו' in *Epistola ad Hebræos* cap. 5. vers. 6. וְלֹא כְּעֶרְכָּם secundum ordinem, ו' cap. 7. v. 15. וְלֹא כְּמוֹתוֹתָם secundum similitudinem. *Chald.* על דְּרָבָה propter causam, vel simpliciter, propter, ut *Hebr.* עַל דְּבָר, Dan. 2. v. 30., וְיִגְדְּעוּ דִּי יִגְדְּעוּ עַל־דְּרָבָה דִּי propterea ut agnoscant, Dan. 4. vers. 14.

דְּבָרָיו *f. p.* Verba: *Cum* affx. דְּבָרָיוֹתַי è verbis tuis, Deut. 33. v. 3. *à sing.* דְּבָרָה *forma* בְּקֶשֶׁה.

דְּבָרָיו *f. p.* Rates, 1. Reg. 5. v. 23., *sic. dista*, quod per maria, ו' flumina ducantur; aut quod in illis varie res adducantur, siue apponentur, a verbo דָּבַר in *Hipb.* duxit, adduxit.

דָּבְרִי *Dabri*, *nom. propr. patris Salumith de Tribu Dan*, Levit. 24. v. 11.

דְּבָרֵינוּ *Chald.* Gubernatores, quasi ductores disti; *Uulg.* aliique sunt potentes, magnates, tyranni, optimates, consules, senatores: *Cum* affx. הַדְּבָרֵינוּ gubernatores mei, Dan. 4. v. 33. לְהַדְּבָרֵינוּ gubernatoribus suis, Dan. 3. v. 24.

מִדְּבָר *m.* Sermo, loquela, Cant. 4. v. 3. *Item* desertum, per *antiphrasin* sic dictum, quasi locus a sermone remotus; vel a ductu, si de pascuoso dicatur, quod pecora eo pascendi causa ducantur: *Constr.* מִדְּבָר שְׂמֵמָה in desertum solitudinis, id est, vastissimum, Jerem. 12. v. 10. *Cum* affx. מִדְּבָרִי desertum ejus, Isai. 51. v. 3. *Cum* affx. הַ *paragog.* מִדְּבָרָה verus, siue in desertum, 1. Paral. 12. v. 8.

דְּבָרֵינוּ *Daberéth*, *nomen propr. civitatis in finibus Issachar*, ו' Tribus Zabulon, quæ Levitis data, atque confugii urbi facta fuit, Jos. 19. v. 12., 21. v. 28., 1. Paral. 6. v. 72.

דְּבַשׁ *m.* Mel, Gen. 43. v. 11. *Itero*, palma, dactylus a dulcedine: unde, primitiæ frumenti, musti, olei; וְדְבַשׁ & palmæ, 2. Paral. 31. v. 5. *De melle nunquam fuerunt primitiæ*

mita data. Hinc R. Salomon in Levit. 2. v. 11. *seribit* : דבש כל מחיקת פרי קרויה דבש omnis dulcedo fructuum dicitur devalsch. Cum affix. עם דְּפִי cum melle meo, Cant. 5. vers. 1.

דְּבִשָּׁה f. Gibbus, Isai. 30. v. 6., *sed* camelorum tantum, *se* d. ius, ut quidam volunt, quod oneribus læsus, melle sanari soleat.

דְּבִשֶׁת Debbāfeth, nom. propr. civitatis, sive loci in Tribu Zabulon, non longe a mari, Jos. 19. v. 11.

דְּבִשָּׁה, vide in דְּבִשָּׁה.

דְּבִשָּׁה Augeri, multiplicari, facundari more piscium: Num. 24. v. 3. a דְּבִשָּׁה piscis verbum formatum, ut Hebrei tradunt: *Futur.* וְיִרְבּוּ לָרֶב & fiant ut pisces in multitudinem, multiplicentur ut pisces, Genes. 48. v. 16.

דְּבִשָּׁה m. Piscis, vide infra in דְּבִשָּׁה.

דְּבִשָּׁה m. Vexillum, LXX., Aq., Sym., Theod. εἰς σῆμα. Vulg., & aliis, turma, cohors, legio, acies, Num. 2. v. 3. Cum affix. וְיִרְבּוּ לָרֶב juxta vexillum suum, Num. 2. v. 3. Sed eadem d. ius, וְיִרְבּוּ לָרֶב, quæ occurrit Cant. 2. v. 4., in varium sensum veteres Interpretes acceperunt: Nam hoc vocat אֲרֵבָה וְיִרְבּוּ לָרֶב LXX. transulere, τὰς αὐτὴς ἐν ἐμὶ ἀγάπῃ ordinate in me dilectionem; Sym. ἐπισωρεύσατέ μοι ἀγάπην coaccervate mihi dilectionem, legebant וְיִרְבּוּ לָרֶב pro וְיִרְבּוּ לָרֶב; Aqn. וְיִרְבּוּ לָרֶב ἐν ἐμὶ ἀγάπῃ, Vulgat. ordinavit in me charitatem; pro וְיִרְבּוּ לָרֶב legebant וְיִרְבּוּ לָרֶב, & ordinavit ipse: sensus autem est, inquit Guarin, totum amorem suum in me, quasi aciem instruxit: Aliis autem est & acies, & vexillum ejus contra me, amor; hoc est, & amor ejus acies, sen vexillum fuit, quo me oppugnavit simul, & expugnavit. Plur. cum affix. וְיִרְבּוּ לָרֶב ad vexilla sua, Num. 2. v. 17.

דְּבִשָּׁה Vexillum erigere. Particp. Praet. וְיִרְבּוּ vexillatus, or-natus, vel elatus, ut vexillarius, Cant. 5. v. 10. Aq. autem ibidem vertit ἐκλελεγμένον, Sym. ἐπικεκοσμένον, Vulg. electus ex millibus, hoc est, inter mille, vel præ millibus. Futur. וְיִרְבּוּ vexillum erigamus, Psal. 10. v. 6. LXX. ibidem interpretantur μεγαλυνθήσονται, Vulg. magnificabimur; legisse autem videntur וְיִרְבּוּ, a דְּבִשָּׁה, transpositis literis. Niph. particp. plur. sam. cum præfix. וְיִרְבּוּ לָרֶב, Cant. 6. vv. 4. 11., sicut copie

copiæ vexillatæ, hoc est, vexillis suis instructæ, & ad illa congregatæ: LXX., & *Aq. ibid. vertunt eis παραμυριας* (πα-
ραμυριας) ut ordinatæ (acies); *Vulg. habet*, ut castrorum
acies ordinata.

דגן *m.* Frumentum, Gen. 27. v. 18. *Metonymice sumitur pro*
דגן pane, Psal. 78. v. 24., Thren. 2. v. 13. *Construunt* **דגן**
דגן & frumentum, & panis caelorum, Psalm. 78. v. 24.
Cum affix. **דגן** frumentum tuum, Deut. 7. v. 13.

דגון Dagón, vel Daghón, Jud. 16. v. 23. *Et.*, *nom. propr.*
idoli Philistinorum, quod, secundum Rabbinos, & Christia-
nos quosdam, superiore parte ad umbilicum usque, hominis,
ab umbilico vero & infra, piscis speciem præferebat; unde
eisdem videtur sic dictus a דג piscis.

דגדג Collegit, *Vulg.*, & aliis est, fovit, ovis, vel pullis
- **דגדג** incubavit, Jerem. 27. v. 11. **דגדג** & colliget, Isai. 34.
v. 15. *Chaldæicum est.*

דגדג. *Vide in דג, pag. 190.*

דדי *m.* Uber, mamma: *Plural. constr.* **דדי דדי** mammas
- virginis illarum, Ezech. 23. v. 3. *Cum affix.* **דדי**
mammas tuas, Ezech. 23. v. 21.

דדד, *דדד*. *Vide poss.*

דרה *In Kal inusit. Hithp.* **דרה** vagari, incedere, gradi,
- **דרה** sed sensum, & leniter: *Futur.* **דרה** sensum incedam,
Isai. 38. v. 15. *pro* **דרה**, *Vulg. ibidem habet* recogitabo,
id est, mente percurram (omnes annos meos). Cum affix. **דרה**
gressurus sum cum illis, Psal. 42. v. 5. *pro* **דרה**
progrediar cum illis, *juxta Hebræos; sed Aq. est, προ-*
βήσας αὐτοῖς (ero) præcedens eos, hoc est, præcedam eos:
Sym. διαβασιμαχέμενος bajulabor, (ante eos); LXX. θαυμα-
στός (θαυμάσιος), Vulg. admirabilis (tabernaculi); legebant
מדרת magnificentia. Vide in דר, דוד, דוד, דוד.

דרה. *Vide in דרה.*

דדדד *דרדדד* Dodáu, Dodaii, *nom. propr. patris Eliezer*
prophete, 2. Paral. 20. v. 37.

דדד Dedán, aut Dadán, *nom. propr. virorum, Gen. 10. v. 7.,*
25. v. 3., Item urbis in Idumæa, secundum quosdam interpre-
tes, Jerem. 25. v. 23., Et.

דדדד Dodaním, *nom. propr. filii Juvan, Gen. 10. v. 4.*

דדדד

דדנימ Dedanim, nomen propr. ejusdem urbis ac **דדן**, sed in plur., Isai. 21. v. 13.

דחב Chald. Aurum, **דחב סב** ex auro bono, Dan. 2. v. 32.

דחבא Empbat. ראשה דחבא caput auri, Dan. 2. vers. 38.

Hebr. דחב, commutatis ט ו ר.

מדהבה f. Aurca, aurifica, inaurata, vel anri cupida, Isai.

14. v. 4. in Hebræo, ubi propheta Regem Babylonie vocat

Babylonica irridet, ejus divitias carpens; Vulg. ibidem vertit

tributum: Aliis est exitio dans, perdens, vel spolia agens,

quasi esset particip. a rad. Arab. abstulit, periiit.

דחאי aut דחואי Déhaié, ט juxta Vulg. Dievi, nom. propr.

populi, quem Asenaphar ex Assyria in Samariam transtulit,

Esdra. 4. v. 9.

דהם Niph. נדהם Defatigari. Particip. נדהם defessus, defatigatus, Jerem. 14. v. 9. Kimchi in Com. obstupefactus, qui nescit quid agendum.

דחר Plausit, iremuit, sonuit, strepuit, proprie pedibus;

sed de equis tantum dicitur, qui citato cursu terram

plaudunt: דחר וסוס & equi plaudentis, Nah. 3. v. 2.

דחרור f. p. Plausus, sonitus, strepitus. מחרור מחרור

Jud. 5. v. 22., propter plausus plausuum fortium ejus (Si-

sara), hoc est propter nimiam celeritatem, qua fugerunt

equites ejus: LXX. autem vertunt festinatione festinarunt

fortes ejus; Vulg. fugientibus impetu, & per præceptis ruen-

tibus fortissimis ejus.

דחור Teda, arbor resinam ferens, Isai. 41. v. 19., Joa. Simoni

est pinus.

דורב Ursus: ורדע supra in דרב.

דריג Piscari: Hiph. Præter. ודריגום & piscabuntur eos, Jerem. 16. v. 16. pro ודריגום, simile ורדע in דרב.

דריג m. Piscis, Jon. 2. v. 1. Semel cum epenthesi, נדריג Neh. 13.

v. 16. Plur. דריגים Job 40. v. 31. Constr. דריגים

piscis maris, Gen. 9. v. 2. Fam. דריג, Deuter. 4. v. 18. Constr.

דריג נדריג piscem rivorum tuorum, Ezech. 29. v. 4. Cum

אפפא. דריגים נדריגם דריגם piscis eorum, sicut pisces maris,

Ezech. 47. v. 10. Hac duo sunt a Verbo דריג propter muta-

tionem Kametz in Schewa, sicut נדריג a נדריג.

דריג m. Piscator: Plur. דריגים piscatores, Isai. 59. vers. 8.

לדריגים

לְרֹגְנִים *ad piscatores*, Jerem. 16. v. 16. *quod scribitur cum*
 לְרֹגְנִים : *sed legendum per* י : *לְרֹגְנִים*.

רֹגְנָה *m. Idem : Plural.* רֹגְנִים *piscatores*, Ezech. 47. v. 10.

רֹגְנָה *f. Piscatio*, מְסִירוֹת רֹגְנָה, Amos 4. v. 2., LXX. *vertunt*
eis λεβητας ὑποκαυμένους in ollas succensas; Vulg. in ollis
ferventibus; alii in ollis piscatoriis, hoc est, in ollis, in
quibus coquuntur pisces.

רֹדֶה *m. Amor, dilectio, quo quidem sensu nonnisi in plur. oc-*
currit, Prov. 7. v. 18., Cant. 1. vv. 2. 4., 4. v. 10.,
 5. v. 1., Ezech. 16. v. 8., 23. vers. 17., *est etiam amoris*
objectum; unde latine sonat dilectus, amicus : Synecdochice,
patruus, amicus, consanguineus, 1. Sam. 10. v. 15. *Cum affix-*
רֹדֶה dilectus meus, Cant. 6. vers. 2., מְלִי-רֹדֶה *ad patrum*
suum, 1. Sam. 10. v. 16., רֹדֶה *dilectus tuus*, Cant. 6. v. 1.
Plural. רֹדֶה *dilecti*, Cant. 5. v. 1., *et substantivè, amo-*
res : עַת רֹדֶה tempus amorum, Ezech. 16. v. 8. *Cum affix-*
רֹדֶה amores tui, Cantic. 1. vv. 3. 4., *et* 4. v. 10. *רֹדֶה*
patrui eorum, vel sui, Num. 36. v. 11.

רֹדֶה *f. Amita : Cum affix.* רֹדֶה *amitam suam*, Exod. 6. v. 20.
 רֹדֶה, *et* דָּוִד *David, nom. propr. filii Isai, regis Israel, et*
propheta, 1. Sam. 17. v. 12., *et*. *Etyim. dilectus, consan-*
guineus, et. *à רֹדֶה, vel* רֹדֶה.

רֹדֶה *m. Calathus, canistrum, sporta*, Jerem. 24. v. 2., lebes,
 1. Sam. 2. v. 14., pelvis, labellum, *quo fertur argilla,*
aut intrita conficiendorum laterum, Psal. 81. v. 7., *secundum*
Ab. Efram : ahenum, Job 41. v. 11. *Plur.* רֹדֶה *in spor-*
tas, 2. Reg. 10. v. 7., *et cum* ו *mobili*, *& in le-*
betibus, 2. Paral. 35. v. 13. *Confir. cum epenthesi*,
sportæ, calathi, Jerem. 24. vers. 1., *similem epenthesi vide*
in לֹל.

רֹדֶה *m. p. LXX.*, *et Sym. sunt mandragoræ, Vulg. aliis-*
que plurimis Mandragoræ, quæ, auctore Dioscoride, amori
conciliando sunt idoneæ, Gen. 30. v. 14. *Quidam vertunt flo-*
res amabiles, quasi a superiore רֹדֶה deductum. Odor illis adscri-
bitur, Cant. 7. v. 14. *Confir. מְרֹדֶה de mandragoris*, Ge-
 nes. 30. v. 14. *Judæ violas, propter odorem, interpretantur,*
et sic in Talmud Sanhed. fol. 99. Sunt alii, scilicet Joa. Si-
mones, qui intelligunt balsamum, mala citrea, nuces, cera-

fa, ficus *præcipue* indicas, amomum, mora rubi, &c.
 דודי Dudia, *nom. prepr. unius e primariis ducibus Davidis*, 1. Paralip. 27. v. 4.

דודנים. *Vide supra* דודנים.

דוה Languit: *Syriac.* doluit: *Arab.*, & *Æthiop.* infirmus, & ægotus fuit. *Inde est, auctore Joa. Simone, infinit. conftr. cum affix.* דוה languere ejus, *idest*, languor ejus, vel suus, Levit. 12. v. 2., דוה *m.* languidus, Thren. 5. v. 17. *Fæmin.* דוה languida, Thren. 1. v. 13., מִחֲמֶשֶׁה דוה cum muliere languente, *scil.* ex fluxu mensium, Levit. 15. v. 33., 20. v. 18., Isai. 30. v. 22. —

דוה *m.* Languidum, Isai. 1. v. 5. *Item* דוה languor, Psal. 41. v. 4. *Plur. conftr.* דוה לֶחֶמִי sicut languores cibi mei, Job 6. v. 7.

דוה *f.* *Idem*: דוה languoris ejus, Levit. 12. v. 2. *Alii tamen est infinit. ex דוה.*

דוה *m.* *Idem*: *Conftr.* דוה Deut. 28. v. 60. *Plural. conftr.* דוה & omnes languores Ægypti, Deuteron. 7. v. 15., *id est in דוה.*

דוה *in Kal inusit.* *In Hiph.* דוה dispulit: *Metaphorice* abluit; lavando enim dispelluntur sordes: *Præter.* דוה dispellit me, Jerem. 51. v. 34. *Futur.* דוה abluet, Isai. 4. v. 4. דוה abluent, Ezech. 40. v. 38. *Vide* דוה, & נרד.

דוה Tundit, *Præter.* דוה tundeabant in mortario, Num. 11. v. 8. *Vide* דוה, & דוה.

דוה *f.*; Levit. 11. v. 19., Deut. 14. v. 18., LXX. est *ὑπερ*, *Vulg.* upupa; *juxta Targum*, & *R. Salom.*, gallus sylvestris; quibusdam aliis est attagen; Bocharto autem videtur דוה compositum ex *Hebr.* inusit. דוה, vel ex *Arab.* דוה gallus, & ex *Syr.* כִּסֵּא rupes, quasi diceretur, gallus rupis; contra Joa. Simon mavult compositum dicere ex דוה gallus, & ex inusit. מֶת stercus, a *rad. Arab.* פחא stercus excrevit, quasi diceretur gallus stercoris, quo nomine upupa appellatur, quia stercoribus vescitur, ex ilisque nidum extruit; hostienus idem Joa. Simon.

דוה Pauper, *Vide in* דוה.

דוה *f.* Tudicula, mortarium, Num. 11. v. 8.

דָּמָה Siluit, obmutuit, quievit : *At illud*, דָּמָה sicut excisa, Ezech. 27. v. 32., *juxta Kimchium significatum habet a דָּמָה* ; sed *Vulg.* vertit obmutuit : *Quibusdam est Nomen proprium*, Duma, ut Isai. 21. v. 11. Imper. דָּמָה filete, Isai. 23. vers. 2. *Pib.* דָּמָה silere facit, sedavit, quietum reddidit ; *Præter.* דָּמָה & silere feci, Psalm. 131. v. 2. LXX. interpretantur ibidem ἀλλὰ ὑψώσα, *Vulg.* sed exaltavi ; *legebant* דָּמָה, a דָּמָה exaltare. *Vide* דָּמָה, וְ דָּמָה .
דָּמָה m. Quies : דָּמָה in quiete tua, id est, pristina tranquillitate tua. *Vulg.* alique vertunt in sanguine tuo ; *Joa. Simen habet* in similitudine tua, Ezech. 19. v. 10. Sed vide ut supra in דָּמָה, וְ דָּמָה .

דָּמָה f. Silentium, infernus, sepulchrum, sic dictum, quod illic fit silentium a celebrando Deo, Psalm. 94. v. 17., 115. vers. 17.

דָּמָה Dumá, nom. prop. filii Ismaelis, Genes. 25. v. 14., Item nom. civitatum ; unius in Tribu Juda, Jos. 15. v. 52., alterius in Idumæa, Isai. 21. v. 11., ubi דָּמָה videtur quibusdam, notare ipsam regionem Edom, sive Idumæam .

דָּמָה, וְ דָּמָה f. *Varie ab Interpretibus diffio hæc accipitur* : in Psalm. 22. v. 3., *Aq., Sym., & Theod.* est σιγή, *Hieron.*, aliisque silentium ; LXX. autem est ἀνοία, *Vulg.* insipientia ; in Psalm. 39. v. 3., LXX. ταπεινότης, *Vulg.* humilior ; in Psalm. 61. v. 2., LXX. ὑποτάσσεσθαι, *Vulg.* subjicior ; Tandem in Psalm. 65. v. 2. LXX. est ἡσυχία, *Vulg.* decet ; Alii ubique vertunt silentium : Radix hujus vocis est דָּמָה, וְ דָּמָה .

דָּמָה Silens, Isai. 47. v. 5. דָּמָה לִפְנֵי לִפְנֵי lapidi silenti, Habac. 2. v. 19. Convenit cum דָּמָה וְ דָּמָה, quæ etiam vide.

דָּמָה Dummesech, וְ juxta *Vulg.* Damascus, nom. propr. primariæ, וְ regia urbis Syria, quæ est eadem ac דָּמָה, ad septentrionem Judææ, sive terræ promissionis, 2. Reg. 16. vers. 10.

דָּמָה Litem, causam egit ; vel propriam ; unde est disceptavit, ut in Kal, Gen. 6. v. 3., in Niphal, 2. Sam. 19. v. 10., ubi mutua exprimitur disceptatio ; in Hiph. Eccles. 6. v. 10., vel alterius, eam cognoscendo, insontes absolvendo, fontes vero condemnando, וְ puniendo ; וְ tunc דָּמָה

- est judicavit, judicium exercuit, jus dixit, *ut* Gen. 15. v. 14., Deuteron. 32. v. 36., Psalm. 54. v. 3., *etc.*, *ita* Joa. Simon: *Præter.* דין דיין judicavit causam pauperis, Jerem. 22. v. 16. *Chald. Partic.* דיין causam cognoscentes, Esdr. 7. v. 25., *ubi Masorethæ notant legendum* דיין; *quia* מ sebewa mobilis affectus non solet; simile in דין. *At* quum מ habet sebewa compositum, manet: *Vide* קום. *Niph. Particip.* דיין disceptans apud se, 2. Sam. 19. v. 9. *Hiph.* דיין judicavit, *etc.* *ut ante.* *In Infinitivo,* די Imper. communiter deficit ה characterisilicum: *Infinit.* לדין ad judicandum, pro להדין, Isai. 3. v. 13. *Imper.* די judica, Iob 35. v. 14.
- דין *m.* Judicium: שדין quod judicium est, Job 19. vers. 29. quod ex jure justum & equum est.
- דין *m.* Idem, Causa, sententia judicata, Deut. 17. v. 8. *Cum affix.* ודיני & causam meam, Psalm. 9. v. 5.
- דין *Chald. Idem*, Dan. 4. v. 34. *Emphat.* דינא, Dan. 7. v. 10. *vel* דינא Esdr. 7. v. 27.
- דין *m.* Judex, Psal. 68. v. 6., 1. Sam. 24. v. 16. *Chald. plural.* דיין causidici, causarum cognitores, Esdr. 7. v. 25.
- דין *m.* Contentio, *ut* Psal. 80. v. 7. ויש מין vir contentio-nis, *id est*, contentiosus, Jerem. 15. v. 10. *Plurale est*, ודין mulier contentionum, *id est*, contentiosa, Proverb. 27. v. 15., ודין Prov. 18. v. 18. *Constr.* ודין contentiones mulieris, Prov. 19. v. 13.
- דין *m. p.* Idem, Prov. 6. v. 19., *volunt ex priori forma esse contractum.*
- דין *f.* Judicium, jurisdictio; *sed metonymice sumitur pro* provincia, ditione, territorio, *quod* jurisditioni subest, Esth. 1. v. 22. *Plural* דינא Ibid. *Chald.* דינא *f. idem*, Esdr. 5. v. 8. *Constr.* דינא Dan. 3. v. 1. *Plur.* דינא Esdr. 4. v. 15. *Emph.* דינא Dan. 2. v. 3.
- דין *Exsilire: Futur.* דיין exsilit, Job 41. v. 13. LXX. *est* דיין currit; *Vulg.* præcedit, *Chaldaicum est.*
- דין, Joa. Simon arbitrat^{ur} proprie significare circuevit, gy-rum egit, rotundum fuit; *qui quidem sensus obtinet etiam apud Arabes: Hinc habitavit, ætatem egit, in terra habitavit: quia, addit ille, primæ habitationes fuere rotunda, sive in rotundum extructa, ut hodieque Americanorum; unde*

de Ṣ lat. urbs, ab orbe dicta secundum Varronem, Ṣ Isidorum. Apud Hebraeos verbum hoc occurrit tantum in infinitivo. רוּר prae habitare, Psalm. 84. v. 11., רוּר habitare meum, habitatio mea, Isai. 38. v. 12.

רָרָר *Chald.* Habitavit : *Particip. pres. plur.* רָרָרִין habitant, Dan. 2. v. 38. *quod legendum* רָרָרִין : *Constr.* רָרָרִי habitantes, habitatores, Dan. 4. v. 32. *legendum* רָרָרִי ; *sic infra in* וּרָרָר : *Futur.* רָרָרִי habitabat, Dan. 4. v. 18., וּרָרָרִין habitabant, Dan. 4. v. 9., *quod scribitur cum ו redundantem.*

רָרָר *m. Joa. Simoni, allisque est in genere rotunditas, orbis, sphaera :* כָּרָר sicut sphaera, Isai. 29. v. 3. *Item pila rotunda, quaeque in gyrum agi solet ;* כָּרָר quasi pila, Isai. 22. vers. 18., *Item rogus, pyra, strues lignorum rotunda :* רָרָר רָרָר succende ossa ; *Ezech. 24. v. 5., LXX. interpretantur ὀστᾶς καὶ ὀστᾶς* succende ossa ; *Vulg. compone strues ossium ; Kimehi habet* strue pyram, vel rogum ossium ; *In horum propterea sententia* רָרָר *laudato in loco est imperat. in Kal verbi* רָרָר ; *Allis autem ibidem est simpliciter* pyra, rogus ossium.

רָרָר *Dór, nom. propr. regionis, Ṣ urbis ad mare, in dimidia Tribu Manasse cis Jordanem, Jos. 11. v. 2., 12. v. 23. Ṣ.* רָרָר *vel* רָרָר *m. Aetas, generatio, homines una etate, Ṣ generatione viventes, Eccles. 1. v. 4. Cum affix.* רָרָר & generationem ejus, Isai. 53. v. 8. *Plur.* רָרָרִין *in generationem generationum, id est, in omnes generationes, Isai. 51. vers. 8. Famil.* רָרָרִין *v. 9. Cum affix.* רָרָרִין *per generationes illius, Levit. 25. v. 30.*

רָרָר *Chald. Idem :* רָרָר רָרָר *cum generatione, & generatione, Dan. 3. v. ultimo.*

רָרָרָר *f. Pyra, rogus, Ezech. 24. v. 9. Cum affix.* רָרָרָר *pyrae ejus, Isai. 30. v. 33. Vulg. ibidem vertis, nutrimenta ejus, ignis videl.*

רָרָרָר *m. Chald. Habitatio : Cum affix.* רָרָרָר *habitatio tua, Dan. 4. v. 22. מְרָרָרָר habitatio eorum, Dan. 2. v. 11.*

רָרָרָר *Durá, nom. propr. campi, vel urbis in provincia Babylonis, Dan 3. v. 1.*

רָרָרָרָר *Significat I. in genere contrivit, calcavit, conculcavit, Isai. 25. v. 10., II. in specie trituvavit, quod fiebat pedibus jumentorum, Deuter. 25. v. 4., Isai. 28. v. 28.,*

Amos 1. vers. 3. III. *metaphorice* subegit, vicit, Isai. 25. v. 10., Hosee 10. v. 11., Mich. 4. v. 13. IV. male tractavit, castigavit, punivit, Judic. 8. v. 7., Amos 1. v. 3., Habac. 3. v. 11. *Præter.* וְרָשׁ חִטִּים & triturbabat triticum, 1. Paral. 21. v. 20. *Partic. præf. sām.* רָשָׁה, vel רָשָׁה cum מ in fine pro ה, ut habent plurimi emendati codices, triturans, Jerem. 50. v. 12., LXX. ibidem vertunt ἐξβοτάρων in herba; *Vulg.* super herbam, hoc est pinguis, lasciviens; legebant רָשָׁה, a רָשָׁה herbascere. *Infin.* וְרָשָׁה מְרֹשָׁה triturando triturabit eum, Isai. 28. v. 28. cum *prolithesi literæ מ.* Chald. *Futur.* cum affix. וְתִרְשָׁהּ & triturabit, conteret eam, Dan. 7. vers. 23. *Niph. præter.* וְנִרְשָׁה & tritnratur, Isai. 25. vers. 10. *Infin.* cum Schurek, וְנִרְשָׁה sicut triturabitur, Isai. 25. v. 10. *Hiph.* הָרִישׁ; unde *infinlt.* cum præfix, וְ affix. בְּהָרִישׁוֹ, Deuter. 25. v. 4. pro בְּהָרִישׁוֹ in triturare eum, hoc est, qui triturat; sive ut vertunt LXX. ἀλωῶν, *Vulg.* triturans. *Hoph. Futur.* וְיִרְשׁוּ triturabitur, Isai. 28. v. 27.

רוח. *Vide supra* פֶּסֶל רוּחַ pag. 194.

רוּשׁ *m.* Tritura, Levit. 26. v. 5.

רוּשׁ *m.* Trituratio: Cum affix. בְּרוּשׁוֹ in trituratione ejus, dum triturat, Deuter. 25. v. 4.

רוּשָׁה *f.* Idem: Cum affix. מְרוּשָׁה tritura mea, Isai 21. v. 10.

רוּשָׁה *m.* Pygargus, caprea *quadam* sylvestris, damis non absumit, ut quidam volunt, Deut. 14. v. 5.

רוּחָה *Depulit, impulit: Præter.* cum *infin.* רָחַח רָחַחְתִּי im-
pellendo impulisti me, Psal. 118. v. 13. *Niph. Particip. plur. confir.* יִרְחָאוּ depulsi Israël, Isai. 11. v. 12., quidam à רוּחָה deducunt, quasi nomen participiale a sing. רוּחָה. *Futur.* יִרְחָה impellit se, impellitur, Proverb. 14. vers. 32; יִרְחוּ impellantur, Jerem. 23 v. 12., cum *Pathach*, וְ pen-
entum, præter normam. *Pyb. Præter.* רוּחוּ impellantur, Psal. 36. v. 13.

רוּחָה *m.* Impulsio ad lapsum, lapsus: בְּרוּחָה à lapsu, Psal. 56. vers. 14.

רוּחָה *m.* Impulsio, Prov. 16. v. 28.

רוּחָוֹן *Chald.* Cantiones, instrumenta musica, Dan. 6. v. 19., sic
dicta, quod tristitiam depellant, ut Aben Esra placet: aut
musici, quasi exhilarantes dicti, per transpositionem litera-
rum

rum à חרר , quasi חררן juxta R. Saadiam . Kinchi mensam exponit ex usu Rabinorum ; unde חררן mensa . Theod. vertit ὀνοματὰ , Vulg. cibi .

חל *Chald.* Timuit : *Particip. pres. plur.* חללן timentes , Dan. 5. v. 19. *Pib.* חלל terruit . *Futur.* ויחללני & exterruit me , Dan. 4. v. 2. *Particip. , sive nomen ,* חלל m. terribilis , Dan. 2. v. 31. *Femin.* חללה timeuda , Dan. 7. vers. 7.

חן m. Milium : וּפְרָשִׁים חָן & lentescunt , & milium , Ezech. 4. vers. 9. *Vide supra חררן pag. 198.*

חר *Impulit : Particip. Præter.* חררן impulsus , Idem , festinantes , Esth. 3. v. 15. , חר 8. v. 14. *Niph. præter.* חררתי impulsit se , protripuit se domum suam , חר juxta Vulg. festinavit ire in domum suam , Esth. 6. v. 12. חררתי impellebatur ad eundem , 2. Paral. 26. v. 20. , חררתי f. p. Impulsiones , Psal. 140. v. 12.

חק *Arstavit , pressit : Particip. pres. cum affix.* חקרו prementes eos , oppressores eorum , Judic. 2. v. 18. *Futur. plur. cum Num paragogico ,* חקרו in pausa prement , Joel. 2. v. 8.

ח *Particula Hebraica expletiva , quæ adjectitur præpositionibus* " ח , כ , ו , ע : *præpositionum autem hujusmodi , quibus illa adjectitur , significationi nihil prorsus addit ; sed ad easdem accedit solum euphonia ,* ח ornatus gratia , ut e. gr. , ח in , inter , pro ; כ secundum , sicut ; א , ab , ex , de , præ , Item ח verbis junctum multitudinem actionis involvit , inquit Jca. Simon , ideoque reddendum per quoties , quotiescumque , ut 1. Sam. 1. v. 7. , 18. v. 30. , 1. Reg. 14. v. 28. , חc. sic , ח cum nomine , Jerem. 48. v. 27. *Allum ejusdem ח sensum vide infra in ח .*

ח *Chald.* notat I. pronomen relativum utriusque generis , ח numeri , qui , quæ , quod , ut Hebræum ח , cui respondet , ut Dan. 4. v. 3. , Esdr. 6. v. 2. חc. II. nominativum , sic ח כל אדם ח חררתי omnis homo , qui legerit scripturam hanc , Dan. 5. v. 7. , Ita ח 6. v. 14. III. genitivum , ח חררתי auri , Dan. 2. v. 32. , ח חררתי ejus , idem v. 20. IV. conjunctionem causalem , quia , quod , Dan. 2. vv. 8. 9. , 3. vv. 18. 28. חc. , Esdr. 4. vv. 13. 15. 16. , 5. v. 8. ,

v. 8., 7. v. 34. *Uc.*, unde דִּי הֵן quod ſi, Dan. 2. v. 9. V. *latine sonat*, ex, ut Dan. 2. verſ. 32., דִּי זָמַן יִנְתַּרְלָהּ , Dan. 2. v. 16. VI. *cum* particulis *ſeparabilibus*, לֹא דִּי non, Dan. 6. v. 6., *U* qui non, quæ non, *ibidem* 2. v. 34., 3. v. 6., *item* ut non, *ibidem* 2. v. 18. דִּי וְיֵשׁ usque dum, Dan. 2. v. 9., עַל דִּי ſuprà, magis quàm, Dan. 3. v. 19., *compoſitum*, קִי quum, Dan. 3. v. 7., הַאִיִּקְרִי perinde ac, Dan. 2. v. 43., וְקִי & quum, Dan. 5. v. 20.

דִּי m. Sufficiencia, ſufficiens, fatis; עַד-בְּלִיִּדִי usque ad non ſufficienciam, *id eſt*, abundantiffime, abſque omni menſura, *ut dediffe nunquam ſatis fit*, Malach. 3. verſ. 10., וְקִי & quantum fatis eſt contemptus, Eſth. 1. verſ. 18., לְמִדָּה ad ſufficienciam, 2. Paralip. 30. v. 3., *pro* דִּי *per pleonasmum particularum* כֵּן, *U* : *Vide non diſſimilem in voce* רִאשׁוֹן : *Cum affix.* דִּי quod fatis eſt tibi, Prov. 25. v. 16. *Conſtr.* דִּי ſufficienciam pecudis, quantum fatis eſt pro pecude, Levit. 5. v. 7., דִּי הַשִּׁיב לוֹ ſufficienciam reſtituere ipſi, *id eſt*, quantum fatis erit ad reſtituendum ipſi, Levit. 25. v. 28., דִּי מִחֶסְרוֹ ſufficienciam defectus illius, *id eſt*, quantum fatis eſt indigentię ejus, Deuteron. 15. v. 8., דִּי גִאֲלָחוּ ſecundum ſufficienciam redemptionis ſuę, Levit. 25. v. 26. *Videtur potius eſſe plurale conſtruſtum ex integro* דִּיִּים, *ut* הֵי מִלִּשְׁתָּא *conſtruſtum*. *Eſt etiam* דִּי *ſyllabica adjectio, ſeu particula expletiva, quam vide ſupra.*

דִּי Omnipotens : אֲנִי־אֵל שֶׁדִּי ego ſum Deus omnipotens, Gen. 17. v. 1. *proprie.* qui ſufficiens, qui in ſe, *U* à ſe ſufficienciam, & abundantiam omnimodam habet, *ita ut nullus ope egeat*. *Eſt unum ex nominibus Dei compoſitum, juxta R. Salomonem, U allos Hebręos, ex pronomine inſeparabil* שׁ, *cum Pathach hoc loco notato, U nomine ſuperiori* דִּי. *Vide* שֶׁדִּי.

דִּיבּוֹן Dibón, *nom. propr. urbis a Moſe Rubenitis datæ, ſed inhabitatæ a Gaditis*, Num. 32. vv. 3. 34., Joſ. 13. vv. 9. 17. דִּיבּוֹנָד Dibongád, *nom. propr. civitatis, quæ eadem videtur ac præcedens*, דִּיבּוֹן, Num. 33. v. 46.

דִּיִּים m. f. ; unde plural. *cum præfix.* הַדִּיִּים piſcatores, Iſai. 19. v. 8. *Vide ſupra in* דִּיג, *U* דִּיג .

ריה Chald. Atramento maculavit ; Syris, & Persis est Damon ab attri coloris specie, qua potissimum hominibus se conspiciendum exhibet, ut graviolem intuentibus terrorem incutiat ; Hinc, auctoribus Kimebto, Elia, Bocharto, aliisque, sunt.

ריה fam. Vulg. aliisque est Milvus ; Bocharto autem est vultur, quia ריה inter ea ab Isai. 34. v. 15., recensetur animalia, quae conveniunt, aut congregantur ; Hoc autem, addit idem auctor, a milvorum genio tam abborret, quam vulturum naturae convenit. Non putaverim tamen, omne vulturum genus hoc nomine contineri, sed solum nigros ; I. quia, Deuter. 14. v. 13. 17., ריה, & רחם distinguuntur a Mose, tanquam diversa animalia, jam vero רחם significat vulturis generis magna ex parte album : II. quia ריה, ריו atramentum sunt conjugata ; atque R. Kimeb. utrumque revocat ad eandem radicem. Occurrit autem ריה in singul. Deuter. 14. v. 13. Plur. ריור Isai. 34. v. 15., milvi, vel vultures, uti volunt R. Salomon, Bochartus, alique.

רי m. Atramentum : עליהספר בריז in libro cum atramento, Jerem. 36. v. 18.

רי, **רי**, **רי**. Vide paullo ante.

דיבון Dibón, Isai. 15. v. 9. nom. propr. urbis ejusdem ac דיבון ; Allis est rivus, sive torrens, quem Elisens a Deo impetravit, & cujus aquae ob solis radios ex adverso micantes rubrae infilar sanguinis Moabitae apparuerunt, 2. Reg. 3. v. 16. 17. 20.

דימוןה Dimoná, nom. propr. urbis in Tribu Juda, ad austrum, propè Idumaeam, Jos. 15. v. 22.

דין, **דין**. Vide דינ, & quae sequuntur pag. 195. 196.

דינא, & cum ה pro א.

דינה. Vide ut supra pag. 196.

דינה Diná, nem. propr. filiae Jacobi ex Lea uxore, Gen. 30. vers. 21.

דינאי Dinai, nom. propr. unus e populis, quos ex Assyria in Samariam transfudit Asenaphar, Esdr. 4. v. 9.

דימר, 1. Paral. 1. v. 6., Diphath, nom. propr. filii Gomer, qui, Gen. 10. v. 3., mutato ר im ר, dicitur רימת.

דִּיִּן *m.* Munition, propugnaculum, antemurale: *Allis est aries,* *sen machina qualibet bellica muris deiciendis, comminendisque idonea; occurrit, 2. Reg. 25. v. 1., Jerem. 52. v. 4., Ezech. 4. v. 2., 17. v. 17., 21. v. 27.*

דִּישׁ *וְדִישׁ*. *Vide supra pag. 198.*

דִּישׁוֹן, *וְדִישׁוֹן*. *Vide supra pag. 198.*

דִּישָׁן *Disan, nom. propr. filii Scir Horraei, Gen. 36. v. 21.*

דֶּךָ *Chald. hic, is, iste: פֶּיַח מִלְּהָמָה דָּךְ domum Dei hanc, Esdr. 5. v. 17. Fam. דָּךְ ista, hæc: קְרִייתָהּ דָּךְ urbs ista, Esdr. 4. v. 13.*

דָּכָא *Attritus, contritus est, in Kal inust. Niph. partic. דָּכָא contritus; plur. m. דְּכָמִים contriti, Isai. 57. vers. 15. Pib. præter. לָמַךְ דָּכָא atterit in terram, id est, attritam deiecit, Psal. 143. v. 3., desinit in Kametz ad formam quiescentium tertio: ה דָּכָמָה contrivisti, Psal. 89. v. 11., similiter ad formam eandem. Futur. cum affix. וְדָכְמוּנִי & atteretis me, Job 19. v. 2., quod est ex sequenti Radice; N omnino redundante, וְ cum Nun epenthet. ante affix., more Syrorum. Pyb. Præter. דָּכָמָה attriti fuerunt, Jerem. 44. v. 10. Partic. דָּכָמָה attritus, Isai. 53. vers. 5. Hithp. Futur. cum syncopa, וְיִדְכָמָה & conteretur, Job 5. v. 4., pro יִדְכָמָה.*

דָּכָמ *m. Contritus, Isai. 57. v. 15. וְיִדְכָמָה usque dum sit contritus, Psal. 90. v. 3, דָּכָמ פְּצוּעַ vulneratus, (וְ) contritus, Deut. 23. v. 2., scil. בְּיָצִים testiculis, ut Rabbinæ exponunt, vel virilitate, ut in textu sequitur. Vulg. virilis, cunuchus. Plur. confir. דָּכָמִי רַחֵם Psal. 34. v. 19., LXX. sunt ὀλιγόψυχοι pusillanimes; Vulg. humiles spiritu; Alii vertunt attriti, contriti spiritu.*

דָּכָה *Attrivit se: Futur. וְדָכָה, Psal. 10. v. 10., atterit se, דָּכָה humiliat se, hoc est, membra sua contrahit, וְ in terra prorepsit inslar animalium, quæ præda insidiantur: LXX. est ταπεινώσει, Vulg. humiliabit (eum); Ag. θλασθείς fractus, attritus. Niph. Præter. וְנִדְכִיתִי, Psal. 38. v. 9., & attriens fui; LXX. & ἐταπεινώθη, Vulg. & humiliatus sum: Partic. וְנִדְכָה & contritum, Psalm. 51. v. 19. Pib. Præter. וְנִדְכִיתִי contrivisti, Psalm. 51. v. 10., וְנִדְכִיתֵנוּ contrivisti nos, Psal. 44. v. 20.*

רָכַס *m.* Contritio; *cum* Cateplikamez loco Scheva : unde *cum* affix. **רָכַס** contritionem suam, vel fragorem suum, Psalm. 93. v. 3. ; *Hebræi*, *Vulgatus*, *atque* vertunt fluxus suos, qui sic dicuntur, quod sese mutuo conterunt. Vide in **רוך**.

רָכַח *Hebræis* inusit., apud *Arabes* idem significat ac *Hebr.* רָכַח, inde sunt.

רָכַח *f.* in pausa **רָח** Humilis, pauper, attritus, Psalm. 74. v. 21. *Plur. cum affix.* **רָכַחוּ**, Prov. 26. v. 28., (odit) attritos suos; *LXX.*, **רָכַח** *Vulg.* vertunt, (odit) veritatem; *legisse* videntur **רָכַחוּ** puros, sinceros suos, hoc est, qui sincere, **רָכַחוּ** vere cum eo loquuntur. Sed *Ioa Simoni* arbitratur, **רָכַחוּ** idem fere esse ac **רָכַח**, mutata tertia radicali in ו.

רָכַח *f.* Contritio, confusio, Deuter. 23. v. 2.

רָכַח. Vide supra in **רָכַח**.

רָכַח *Chald.* pronom. demonstrativum, hic, iste, hæc, ista, Dan. 2. v. 31., 7. vv. 20. 21.

רָכַח vide supra post pag.

רָכַח *Chald.* Recordari, meminisse, pro *Hebræo* **רָכַח**, *litteris* **ר** **כ** **ח** commutatis. Inde sunt

רָכַח *m.* Mas, in genere, ut *Hebræis* **רָכַח**; in specie autem, aries; quod sicut per masculum familia memoratur, hoc est. continuatur; ita greges ovium per arietes perpetuantur; *Plur.* **רָכַחוּ** arietes, Esdr. 6. vv. 9. 17., 7. v. 17.

רָכַח *f.* memoriale, *LXX.* **רָכַח** commentarius; *Vulg.* historiæ, Esdr. 6. v. 2.

רָכַחוּ *m. p.* Res memorabiles, commentarius, Esdr. 4. v. 15.

רָכַח Subsiliit, insiliit, saliit, transiliit: *Præter.* **רָכַח**, *So-* **רָכַח** *phon.* 1. v. 9., insiliens, saliens, subsiliens; *Vulg.* *ver-* **רָכַח**, qui arroganter ingreditur. *Pib. Partic.* **רָכַח** saliens, Cant. 2. v. 8. *Futur.* **רָכַח** transiliam murum, Psalm. 18. v. 30. **רָכַח** saliet, Isai. 35. v. 6.

רָכַח Evexit, extulit, hausit: *Præter.* **רָכַח** hauriendo **רָכַח** hausit nobis, Exod. 2. v. 19. *Futur. cum affix.*, **רָכַח** Nun *epenthet.* **רָכַח** exhauriet illud: Prov. 20. v. 5. *Pib. Præter.* **רָכַח** evexiit me, Psal. 30. v. 2. *Imperat.* **רָכַחוּ** tollite, extrahite, Prov. 26. v. 7., *cum* **ר** loco tertia radicalis in ו, **רָכַח** *Dages excidit.* Vide in **רָכַח**.

רָכַח *m.* Elatio, elatum: **רָכַח** super elatum labiorum, meorum,

- meorum, Psalm. 141. v. 3. *id est*, labium superius, *juxta R. Salom.* Vide **הָלֵךְ**, *vide etiam possi* **הָלַל**.
- הָלִי** m. Situla, Isai. 40. v. 15. Plurale, *vel*, *duale cum affixo*, מְהִינִי ē situlis suis, Num. 24. v. 7. *quasi ex integra forma*, מְהִינִי אֶלְהִי אֶלְהִי, *unde הָלִי וְהָלִי, transpositis duobus punctis, vel אֶלְהִי מְהִינִי infiar מְהִינִי. Dualis verò forma esse potest, quod duæ situlæ plerumque ad hauriendam aquam addibentur.*
- הָלִיָּהוּ** Dalaià, Delaias, *nom. propr. virorum*, 1. Paralipom. 3. v. 24., Jerem. 36. v. 12.
- הָלִיִּם** f. p. Propagines, palmites, *quia sursum se elevant, vel quod succum ē radice extrahunt & hauriunt: Cum aff.* **הָלִיִּי** propagines ejus, Jerem. 11. v. 16. *singulare fit* **הָלִי**.
- הִלַּח** Turbavit, conturbavit; *et de aquis tantum dicitur: Futur.* **הִלַּח** מִיָּם & conturbasti aquas, Ezech. 32. v. 2., *neque conturbet eas*, v. 13.
- הִלַּח**, *vide supra pag. 88.*
- הִלֵּל** Exhaustiri, attenuari, *quod Chaldeus interdum depauperari explicat: item elevari, ut aquæ hauriendo, quomodo cum הָלַח convenit: Præter.* **הִלְלוּ** exhauriuntur, attenuantur, Isai. 19. vers. 6. **הִלְלוּ** elevantur, *vel exhauriuntur spectando in sublime*, Isai. 38. v. 14. *Niph. Futur.* **הִלֵּל** attenuabitur, Isai. 17. v. 4., *Vide in* **הָלַח**.
- הִלְיָהוּ** Dalilà, *nomen propr. mulieris, quam amavit Samson*, Jud. 16. v. 4.
- הֵלֵל** Tenuis, attenuatus, exhaustus, *viribus scil.*, *et facultatibus:* **הֵלֵל** tenuis ipse, Levit. 14. v. 21., **הֵלֵל** adeo attenuatus, 2. Sam. 13. v. 4., **עֲלֵי־הֵלֵל**, *vide in* **הֵלֵל**: *Sed Joa. Simoni aliud est* **הֵלֵל**, Exod. 23. v. 3., Levit. 19. v. 15., *scil.* elatus super alios, dives, præpotens; *Vulg. tamen, atque alii utrobique interpretantur pauperem: Plur.* **הֵלֵלִים** *tenuis*, Isai. 11. v. 4., **וְהֵלֵלִים** & attenuati, *scil.* *fiebant*, 2. Sam. 3. v. 1., *vide in* **הָלַח**.
- הֵלֶל** f. Latine sonat, I. tenuitas fortis, paupertas; *sed sumitur sæpius adjectivæ: unde LXX. vertunt πῆρις, Vulg. pauper, mendicus: Constr. cum præfix.* **וְהֵלֶלֶת הָאָרֶץ** & ex tenuitate terræ, *id est*, ex tenui populo terræ, Jerem. 40. v. 7. *Plur.* **וְהֵלֶלֶת**, & ex attenuatis, *sive tenui populo*, Jerem. 52. vv. 15, 16. II. peniculamentum, peniculi, *quos*

textores in extrema tela relinquunt, quasi tenue, seu ratum filum dicas; מַדְלָה à peniculis, vel peniculamento, Isai. 38. v. 12. *Ab. Esra* vertit propter tenuitatem, *Id est*, infirmitatem. III., secundum aliam significationem, vitta: וְדָלָה & vitta capitis tui, juxta quosdam, Cant. 7. v. 5., vel cincinni capitis tui, aut, implexum, sive capilli implexi capitis tui, ut *R. Salomon* explicat: *Vulg. ibidem* habet comæ.

דִּלְעָן Deleân, nom. propr. civitatis in Tribu Juda, Jos. 15. vers. 38.

דִּלָּף Stillavit, perstillavit: *Præter.* דִּלָּף stillat, Job 16. v. 10.

דִּלָּף Futur. יִדְלָף perstillat, Ecclef. 10. v. 18.

דִּלָּף m. Stilla, Prov. 27. v. 15.

דִּלְפֹּן Delphón, nom. propr. unius e filiis Aman, Esth. 9. v. 7.

דִּלֵּק Arsit, accensus fuit: item, persecutus, insectatus est;

דִּלֵּק tunc regis Accusativum, vel simpliciter, vel cum præpositione אַחֲרֵי post. *R. Salom. scribit* in Psal. 7. v. 14.

, כל דליקה לשון רדיפה הוא. b. c. verbum דִּלֵּק semper significat persecutionem. *Præter.* אַחֲרֵי דִּלֵּקתָּ quod servide insectatus es me, Gen. 31. v. 36.; & accensi in eos, Abdia v. 18. דִּלֵּקתוּ insectantur nos, Thren. 4. v. 19.

Partic. וְדִלֵּקִים, Prov. 26. v. 23., a LXX. redditur δόλια dolosa; a *Vulg.* tumentia; ab aliis vero ardentia, (labia): *Cum præfix.* לְדִלֵּקִים, Psalm. 7. vers. 14., LXX. vertunt τοῖς καυμύνοις, *Vulg.* ardentibus; *Sym.* αἱ τὰ καίαν, *Hieron.* ad comburendum; *Alti* in ardentibus, vel servide insectantibus: *Chald. Particip.* דִּלֵּק ardens, Dan. 7. v. 9. *Hiphil*, דִּלֵּק accendit, incendit. *Infinitiv.* דִּלֵּק accendendo, Ezech. 24. v. 10. *Futur.* יִדְלִיק incendant eos, Isai. 5. v. 11.

דִּלֵּק f.; unde cum præfix. וּבִדְלִיקָתוֹ, Deut. 28. v. 22., & febrili ardente. LXX. contra vertunt ἔριγν, *Vulg.* & frigore, per antiphrasin.

דִּלַּת, c. in pausa דִּלַּת c., sed sæpius, f. Ostium, janua, porta, fores: *Metaphorice* folium, pagina libri, quasi ejus janua: וְדִלַּת סִגְרֵי ocludite fores, 2. Reg. 6. v. 32.

Cum affix. בְּדִלַּתוֹ in janua ejus, 2. Reg. 12. vers. 9. וְדִלַּתוֹ & ocludite januam tuam, Isai. 26. v. 10.; quod scribitur cum י redundante. Hinc, juxta *Aben Esram*, וְדִלַּת super

per ostium, Psal. 141. v. 3. per Apocopen literæ ח, quam dicit in priori forma esse formativam generis feminini, adeoque adventitiam, non radicalem. Hoc modo posset esse à Radice בָּחָה, sic dicta janua, quod cardinibus suis elata sit, vel in alto vehatur: Duale, בָּחָהִים fores, valvæ, quasi januas bifidas dicas, Malach. 1. v. 10. estque quasi a singulari בָּחָה, formæ סָפָה: Constr. בָּחָהִי, Job 3. v. 10., Plural. בָּחָהִים tres paginas, Jerem. 36. vers. 23. Constr. בָּחָהִים fores domus, Jud. 19. v. 17. Vide supra in בָּחָה pag. 203. 204.

בָּחָה, בָּחָהִים, vide supra pag. 203. 204.

דָּם m. Sanguis, reatus sanguinis: Quidam deducunt ab אָדָם rufus, per Aphæresin, ut sic à rubedine dicatur: Constr. דָּם נָקִיִּים sanguinem innocentem, Jerem. 19. v. 4., דָּם עֵנָב & sanguinem uvæ, id est, succum, Deuter. 32. v. 14. Cum affix. דָּם בָּרְךָ sanguis tuus, 1. Reg. 2. 37.: vide supra in דָּם בָּרְכָם sanguinem vestrum, Gen. 9. v. 5. Plural. דָּם בָּרְכָם sponfus sanguinum es mihi, Exod. 4. v. 25., sic ferè cædes, quasi sanguinis effusionem denotat: דָּם בָּרְכָם נָעַד cædes aliæ alias cædes attulerunt, Hof. 4. vers. 2. Constr. דָּם בָּרְכָם קוֹל רָמִי vox sanguinum fratris tui, id est, sanguinis cæde fusi, Gen. 4. v. 10. Cum affix. דָּם בָּרְכָם sanguines ejus in eo, id est, cædis causa est in ipso, ac proinde reus est mortis, ut Chaldeus reddit paraphrastes, Levit. 10. vers. 9. R. Salom. hic notat: Ubique dicitur דָּם בָּרְכָם sanguis ejus in eo est, ibi intelligitur lapidatio, q. d. ipse sibi lapidationis causa est, id colligit ex versu 27.; ubi dicitur; lapidibus obruuntur, דָּם בָּרְכָם sanguis ipsorum in ipsis est. Vide in דָּם, בָּרְכָה, דָּם בָּרְכָם.

דָּמָה Triplicem præferet sensum. I. & quidem proprie, דָּמָה־דָּמָה sonat assimilavit se, similem se exhibuit, similis fuit, vel factus est; & semel transitive assimilavit, Jerem. 6. vers. 2. Præter. Kul m. דָּמָה assimilatus est, similis fuit, Psal. 144. vers. 4., Ezech. 31. vers. 8. Femin. דָּמָה similis facta est, Cant. 7. vers. 8., דָּמָה similis factus es, Ezech. 31. v. 2. 18., דָּמָה, assimilavi, Jerem. 6. vers. 2., & intransitive, assimilatus sum, similis factus sum, Psal. 102. v. 7., Plural. דָּמָה similes fuerunt, Ezech. 31. v. 8., דָּמָה similes fuissimus, Isai 1. v. 9. Part. præf. דָּמָה assimila-

milatus, similis, Cant. 2. vers. 9. *Imper.* דָּמָה similis esto, Cant. 2. v. 17., 8. v. 14. *Futur.* יִדְמָה assimilabitur, Psal. 89. v. 7. *Plural.* נִדְמָה similes erimus, Isai 46. v. 5. *Niph. prater.* נִדְמִיתָ similis factus es, Ezech. 32. v. 2. *Pib.* דָּמָה assimilavit; *item* cogitavit, imaginatus est, q. d., *vel* *allicujus sibi finxit* imaginem, similitudinem rerum mente concepit; *Præter.* דָּמִיתָ imaginatus es, existimasti, Psal. 50. v. 21., יִדְמִיתָ imaginatus sunt, existimavi, Num. 33. v. 56., Isai. 14. v. 25. *Cum affix.* דָּמִיתִיךָ assimilavi te, Cant. 1. v. 9. *Plural.* דָּמּוּ cogitarunt, existimarunt, voluerunt, Jud. 20. v. 5., דָּמִינוּ cogitavimus, existimavimus, Psal. 48. v. 10. *Futur.* אֶדְמָה assimilabo, Thren. 2. v. 13., *item* similitudines facio, *sive* propono, Hose. 12. v. 11., דָּמִי imagine-ris, existimes, Esth. 4. v. 13., יִדְמָה imaginatur, cogitat, existimat, Isa. 10. v. 7. *Plural. cum ¶ paragogico, & ה mu-tato in Jod*, יִדְמִיתֶם assimilabitis, Isa. 40. vv. 18. 25., 46. v. 5. *Hithpab. Futur.* אֶדְמָנָה, *pro* אֶדְמָנָה, similis ero, si-milem me faciam, Isai. 14. v. 14. II. דָּמָה, *mutuata si-gnificatione a דָּמָה, est*, flet, quiescit, destitit, cessavit; *sic in futur.*, דָּמָה quiescet, cessabit, Thren. 3. vers. 49. *Plural.* תִּדְמָנָה quiescent, cessabunt, Jerem. 14. vers. 17. III. דָּמָה *significat* excisus, succisus fuit; *sic præter.* וְדָמִיתִי, Hose. 4. vers. 5., & excindam; *sed LXX. ibidem habent* ὡμοιωσα assimilavi; *Vulg. autem* tacere feci. *Niph.* נִדְמָה excisus est, Isai. 15. v. 1., Hose. 10. v. 15., Soph. 1. v. 11., & *sam.* נִדְמָתָה excisa est, Jerem. 47. v. 5., *cum ה para-gogico*, נִדְמָתָה excisus es, Abd. 1. v. 5., *in hunc sensum in-terpretanda, quæ apud* Isai. 6. v. 5., Hose. 4. v. 6., 10. v. 7., Psal. 49. vv. 13. 21., *Pib. præter.* דָּמָה excindere conatus, excidium intendit, 2. Sam. 21. v. 5. *Vide in דָּמָה, & דָּמָה.*

דָּמָה Chald. Similis fuit; unde partic. præf. דָּמָה similis, Dan. 7. v. 25., f. דָּמָה, Dan. 7. v. 5.

דָּמָה Similitudo; unde cum affix. דָּמָה in similitudine tua, Ezech. 19. v. 10., *Id est*, בְּדָמָתָה, juxta Klinebium, quo etiam respexit Chaldaeus: Alii tamen ibidem interpretantur in sanguine tuo. *Vide supra in דָּמָה, & דָּמָה, pag.*

דָּמָה f., Unde cum præfix. דָּמָה, Ezech. 17. v. 32., LXX. interpretantur κατασυνθῆσαι ulcere facta, *Vulg.* quæ obmu-tuit

tuit; *Alii excisa; quibusdam est nom. proprium.*

רָמִי *m.* Unde cum *præfix.* בְּרָמִי, Isai. 38. v. 10., *LXX. vertunt*, ἐν ὕψει in altitudine; *legebant* בְּרָמִי a רום altum esse; *Recentiores habent*, in excisione; *Vulg.*, in dimidio.

רָמִי *m.* In varium sensum ab Interpretibus accipitur: Psal. 83. v. 2., מִלְרָמִי לָךְ redditur ab *LXX.* ὁμοιωθήσονται σοι, a *Vulg.*, quis similis erit tibi? id est, ad verbum, non similitudo tibi cum allo; ab *Hieron.*, ne taceas tibi; ab *aliis autem*, ne sit tibi silentium: Isai. 62. v. 6., מִלְרָמִי לָכֶם, ab *LXX.* ἀ ἱσὶ γὰρ ὑμῖν ὁμοιωθῆσονται non enim est vobis similis; a *Sym.*, μὴ ἡσυχάσατε ne quiescatis; a *Vulg.*, ne taceatis; ab *aliis*, non sit vobis silentium: Tandem, Isai. 62. vers. 7., וְאִלְתַּחֲנוּ רָמִי לוֹ, *Sym. vertit*, neque detis quiescere ei; *Theod.*, & μὴ ὁῦτε σιγῇ αὐτῷ, *Vulg.*, neque detis silentium ei.

רָמִיָּה. *Vide supra* רָמִיָּה *pag.* 195.

רָמִיָּה *m.* Similitudo: Cum *affix.* רָמִיָּהוּ similitudo ejus, Psalm. 17. v. 12. *LXX. ibidem habent*, ὑπολαβὼν με, *Vulg.*, susceperunt me; *legebant* רָמִיָּהוּ.

רָמִיָּה *f.* Idem, Isai. 13. v. 4. Cum *affix.* כְּרָמִיָּהוּ secundum similitudinem nostram, Gen. 1. v. 26.

רָמַם Siluit, conticuit: *Metaphorice*, quievit, acquievit, - *substitit*, expectavit. *Præter.* רָמַם וְלֹא neque quiescunt, Job 30. v. 27. *Imper.* דִּם subsiste, Jos. 10. v. 12., *Fam.* הִמָּן expecta, subsiste: cum *præfix.* וְרָמַם & sile, Jerem. 47. v. 6. הִמָּן subsistite, 1. Sam. 14. v. 9. *Futur.* וְרָמַם & conticui, Job 31. v. 34. וְרָמַם & substitit, Jos. 10. v. 13., וְרָמַם sileat, quiescat, Tren. 2. v. 18., וְרָמַם silebis, Jerem. 48. v. 2. *Plural.* cum הַ *paragogico* נְרָמָה silebimus, quiescemus, sileamus, Jerem. 8. v. 14., וְנְרָמָה silebunt, conticescent, Exod. 15. v. 16., Psal. 31. v. 18. *Niph.* נָרַם siluit, conticuit, *Ec. ut supra*: Item Joa. Simoni, aliisque est excisus, succisus est: *Præter. plur.* וְנְרָמָה, Jerem. 25. v. 37., & excidentur, devastabuntur: *LXX. autem vertunt*, καὶ ταύσονται, & quiescet, *Vulg.*, aliisque, & conticuerunt, & siluerunt; *Futur. plur.* וְנְרָמָה, 1. Sam. 2. v. 9., excidentur; *Vulg. aliisque est*, conticescent. *Pih. Præter.* דִּםמָמַי דִּםמָמַי *vide in* דִּם. *Hiph. Præter.* הִרָמָנוּ silere fecit nos, silentium

tium indixit nobis, Jerem. 8. v. 14. *Hitbp. iuxta quosdam,* תחמם excindaris, *id est*, prorsus vasteris, Jerem. 48. v. 2., *pro* תחממי. *Vide* דם, ו' דמך.

דמם. *Vide in* דם.

דמם *f.* Silentium, 1. Reg. 19. v. 12., Psal. 107. v. 29., Job 4. v. 16.; *LXX.*, *Aq.*, *Theod.* εἴρη, *vel* αἴρη, *Vulg.*, *anta*; *Sym.* γαλήνη, *U'* ἡσυχία, tranquillitas, quies; *Aliis* εἴρη, silentium.

דמים Dommim, *nom. propr. loci in Tribu Juda, inter Saebo,* ו' *Azecha*, 1. Sam. 17. v. 1.

דמן *Inusit.*, *sed Arab.* Stercoravit; *unde Hebr.* דמן *m.* Stercus, *simus*, Psalm. 83. v. 11., דמן דמן sicut simus, 2. Reg. 9. v. 37.

דמין. *Vide supra pag.* 208.

דמנה Damná, *nom. propr. urbis in Tribu Zabulon Levitis concessa*, Jos. 21. v. 35.

דמנה *f.* Stercorationis locus, sterquilinum, *juxta Ab. Efram*, Isai. 25. v. 10. *At Isai.* 10. v. 31. *est proprium nomen loci.*

דמע Lachrymatus est: *Infinis. cum futur.*, ו' דמע ו' דמע & דמע lachrymando lachrymabit, Jerem. 13. v. 17.

דמע *f.* Lachryma: *Metaphoricè liquor, veluti vini, vel Olei:* *Cum affix.* דמע דמע plenitudinem tuam, & lachrymam tuam, Exod. 22. v. 28., *id est*, frugum, ac vini, oleique primitias, *ut dicitur Deuter.* 18. v. 4., plenitudinem, *id est*, plenas, ac maturas spicas, lachrymam, *id est*, mustum, ac oleum, *quæ, calcata, insilar lachrymarum manant, U'* guttatim stillant. *De his primitias dare ne differto. In hunc sensum reddit Targ. Jeruschalmi:* דמע דמע דמע דמע primitias fructuum tuorum, & primitias vini torcularium tuorum.

דמע *f.* Lachryma: Psal. 126. v. 5. *Confir.* דמע Eccl. 4. v. 1. *Cum affix.* דמע דמע lachrymas tuss, Isai. 38. v. 5. *Plural.* דמע דמע deficient præ lachrymis, Thren. 2. v. 11.

דמשך *m.* Angulus, latus, *idem quod* דמשך, *ut Aben Efra* דמשך placet, Amos 3. v. 12. *Aliis tamen ibidem est nom. propr., Damascus videl., Unde LXX. interpretantur, in* Δαμασκῶν, *Vulg. in Damasci (grabato); in hunc etiam sensum accipiunt Chald., Syrus, Arabs, U'.*

דַּמָּשְׁקַיִם Damascus, *nom. propr. urbis, quæ est eadem ac דַּמָּשְׁקַיִם, de qua supra.* Item *nom. propr. procuratoris domus Abraham,* Gen. 15. v. 2.

דָּמָחָה Vide supra in דָּמָחָה.

דָּן Cbald. ille, iste : illa, ista, דָּןָּ super arcano isto, Dan. 2. v. 18., *ubi masculinum,* דָּןָּ עם דָּןָּ hoc cum illo, Dan. 2. v. 43., *posthac,* דָּןָּ אחרי דָּןָּ posthac, posthac, v. 29., *secundum hoc,* דָּןָּ כִּדָּןָּ sic, hujusmodi, Jerem. 10. v. 11., Dan. 3. v. 29.

דָּן Dan, *nom. propr. quinti filii Jacob, a quo & Tribus Dan nomen sortita est suum,* Gen. 30. v. 6., *Item nom. propr. urbis in Tribu Nephthali,* 1. Sam. 3. v. 20.

דָּנָה m. Cera, Psal. 68. v. 3., *וְהָיָה לְבִי כְדָּנָה* fuit cormcum sicut cera, Psal. 22. v. 15.

דָּיָנָה, Vide supra in דָּיָן pag. 201.

דָּנָה Pronom. Cbald. in statu emphatico, vide supra דָּן.

דָּנָה Danna, *nom. propr. urbis in montanis Tribus Juda,* Jos. 15. vers. 49.

דָּנָהבָה Denaba, *nom. propr. civitatis Idumææ, in qua regnavit Bela filius Beor,* Gen. 36. v. 32.

דָּנִיֵּאל Daniël, *nom. propr. secundi filii Davidis ex Abigail Carmelitide,* 1. Paralip. 3. v. 1., *Item nom. propheta,* Dan. 1. v. 6.

דָּיָנָה vide supra in דָּיָן pag. 201.

דָּיָנָה Vide supra in דָּיָן pag. 196.

דָּעָה Exstinctus fuit : *Præter.* דָּעָה exstinguentur, Isai. 43. v. 17. *Futur.* דָּעָה exstinguetur, Prov. 20. vers. 20.

Niph. Præter. דָּעָה exstinguuntur, id est, dissuunt, de aquis dictum, Job 6. v. 17. *Pyb. Præter.* דָּעָה exstincti sunt, Psal. 118. v. 12. LXX. ibidem vertunt, ἐξῆκαυθον, Vulg. exarserunt.

דָּעָה Duél, *nom. propr. patris Eliasaph principis Tribus Gad,* Num. 1. v. 14., *qui cap. 2. v. 14. dicitur דָּעָה.*

דָּעָה, & in pausa דָּעָה Cognitio, scientia : vide in דָּעָה.

דָּפָה Injust. Inde est דָּפָה Infamia, probrium, Vulg. scandalum : דָּפָה בְּבִן־אִמָּהּ תָּתִן לְחִי in filium matris tuæ dabis infamiam, Psal. 50. v. 20.

דָּפַק Pulsavit : *Præter.* דָּפַק & pulsaverint eas, Gen. 33. vers. 13. דָּפַק pulsans, Cant. 5. v. 2. *Hithp. Partip.*

דָּפַקוּ

- pullantes januam, Jud. 19. v. 21.
 וְקָקָה Daphcā, nom. propr. loci prope desertum Sin, ubi fuit
 nona mansio filiorum Israel, Num. 33. v. 12.
 וְקָלָה Declā, nom. propr. filii Ieklan, Gen. 10. v. 27.
 קָקָה Comminuit : comminutus fuit : Præter. קָקָה com-
 minutus esset in pulverem, Deut. 9. v. 21, Exod. 32.
 v. 20. Chald. קָקָה comminuta sunt, Dan. 2. v. 35., quasi
 à קָקָה ex forma Quiescentium secunda, his non raro hæc cum
 Desectivis secunda radicali formas permutant. Futur. וְקָקָה &
 comminues, Isai. 41. v. 15., וְקָקָה comminuit ipsum, Isai.
 28. v. 28. Hiph. Præter. וְקָקָה comminuit, 2. Reg. 23. v. 15.
 Infinit. וְקָקָה comminuendo, Exod. 30. v. 36., וְ irregulari-
 ter לְקָקָה, 2. Paral. 34. v. 7., pro לְקָקָה. Futur. וְקָקָה
 & comminuum eos, 2. Sam. 22. vers. 43., accentu retrasio,
 וְקָקָה & comminuit, 2. Reg. 23. v. 6. Chald. Præter. famin.
 וְקָקָה & comminuit, Dan. 2. v. 45., וְקָקָה comminuerunt,
 Dan. 6. v. 25. Partic. præf. וְקָקָה comminuens, Dan. 2. v.
 40., וְ eliso הַחַרְטֻמִּים femina, וְקָקָה comminuebat,
 Dan. 7. v. 7. Futur. famin. וְקָקָה comminuet, Dan. 2. v. 40.
 Cum affix. וְקָקָה & comminuet eam, Dan. 7. v. 23. Hoph.
 Futur. וְקָקָה comminuetur, Isai. 28. v. 28.
 קָקָה m. Minutus, tenuis, gracilis : minutum, res minuta, Exod.
 16. v. 14. וְקָקָה aut gracilis, gracili corpore præditus,
 Levit. 21. v. 20., juxta Aben Efram : At R. Salomon expo-
 nit pro homine, cujus oculus panniculo, vel pellicula tenui
 obdusus est : וְקָקָה sicut rem minutissimam, Isai. 40. v. 15.
 Femina. וְקָקָה Levit. 16. v. 12. Plural. וְקָקָה & tennes
 carne, Gen. 41. v. 3.
 קָקָה m. Conopeum, aulæum, cortina, Isai. 40. v. 22. LXX.
 est, camera, fornix ; Vulg. nihilum ; Aliis, pellis, pellicu-
 la, proprie tenuissima.
 קָקָה Transfixit, transfodit : Præter. וְקָקָה, Zach. 12. v. 10.,
 אָקָה, Sym., Theod. vertunt ἐκέντησαν, Vulg., alit-
 que, transfixerunt Niph. Futur. וְקָקָה transfodietur, Isai.
 23. vers. 15. Pyb. Particip. וְקָקָה transfixi, Jerem. 37.
 vers. 10.
 וְקָקָה f. Transfossio : Plural. Confir. וְקָקָה sicut trans-
 fissiones gladii, Prov. 12. v. 18.

הרפת, *vide supra in רפת*.

רר *m.* Parius lapis, parium marmor, candidum, *juxta quosdam*, Esth. 1. v. 6. *Rabbini lapidem pretiosum esse existimant*.

ררא *Hebraeis inusit.*, sed *Chaldeis, & Arabibus*, Repulit, *rejecit, reprobavit, &c. Hinc*

ררמון *m.* Contemptus, averfatio, nausea, fastidium, reprobatio: *Sed LXX. in Isai. 66. v. 24. vertunt, his opagur in visionem; Vulg.*, usque ad satietatem visionis: *In Dan. vero 12. v. 2., לררון a Theod. redditur, & αἰσχύνω in, vel ad ignominiam; & a Vulg.*, ut videant; *legebat siquidem לרמון ad visionem, a רמון inusit. formae ררון*.

ררמא. *Vide supra in מרמא*.

ררמא. *Vide postea in חרר*.

ררכן *m.* Stimulus, aculeus, quo boves arantes punguntur, *& extimulantur*, 1. Sam. 13. v. 21. *Plur. cum Cholemi in medio, ררנח aculei, Ecclef. 12. v. 11. proprie est ferrum, ligno, quod מלמר dicitur, inditum*.

ררג *Hebraeis inusit.*, sed *Syris, & Arab.* gradatim progressus est, gradatim ascendit. *Inde est*

מררנה *f.* Locus proprie acclivis, *inquits Joa. Simon*, ad quem gradatim ascenditur; *in usu autem מררנה est gradus, gradatio præceps, præcipitium: בפתח המררנה in latibulo præcipitii, Cant. 2. v. 14. LXX. ibidem est, ἀνταρῆμα antemurale; Vulg. maceria. Plur. המררנות præcipitia, gradus, Ezech. 38. v. 20., Chaldeo sunt tutres; LXX. φάραγγες valles, sepes*.

מררנות. *Vide supra in מ*.

מררמא. *Vide supra in מ*.

ררוע Dordà, *nom. propr. filii Mahol*, 1. Reg. 4. v. 31.

ררר *m.* Tribulus, carduus, *vide in ררר*.

ררעש Dàreiàvesc, *& juxta Vulg. Darius, nom. propr. regis Medorum*, Dan. 6. v. 1., Eldr. 4. v. 5.

ררר Calcavit, conculcavit: incessit, processit; *incessus enim est vlc calcatio: Ad arcum relatum, est, tetendit, intendit: Præter. ררר כוכב procedet stella, Num. 24. v. 17., ררר קשתו arcum suum tetendit, Psal. 7. v. 13., ררר torcular calcavit, Thren. 1. v. 15. Hiph. הררר idem: Isens in-*

incedere fecit, deduxit : וְהָרִיקָה & deducet, Isai. 11. v. 15.;
Infin. juxta Kimchium, וְהָרִיקָה עַתָּה tempus calcandi eam,
 Jerem. 51. v. 33., cum *Cbirek* sub ה loco *Patach*.

וְהָרָה *c.* Iter, via, qua inceditur, Gen. 3. v. 24., Num. 14.
 v. 18., *Œc. Metaforice est*, I. vita, Judic. 22. vers. 21.,
 II. vivendi ratio, mos, consuetudo, Gen. 31. v. 35., Psal.
 49. v. 14., Job. 3. v. 23., Isai. 8. vers. 11. III. actiones,
 opera, studia, Psal. 1. vv. 1. 6., *Œ* 35, v. 26.. *Œc.*, unde
 via omnis terræ dicitur mors, Jos. 23. v. 14., 1. Reg. 2.
 v. 2. IV. via Dei est, vel ratio ejus agendi, ut Deut. 32.
 v. 4., 2. Sam. 32. v. 31., Psal. 67. v. 3., vel ratio vivendi,
Œ lex ab eo præscripta, ut Exod. 32. v. 8., Deuteron. 9.
 v. 12. *Œc.* V. via Beersebae est cultus, sive religio Beerse-
 bae, Amos 8. v. 14., וְהָרָה נְשִׂים לִי consuetudo mulierum,
 est mihi, Genes. 31. v. 35., מְרָרָה מִצְרַיִם ratione Ægypti,
 Isai. 10. v. 24. *Cum affix.* לְדַרְכּוֹ in viam suam, Num. 24.
 v. 24. *Dual.* מִעֲקֹשׁ דְּרָכִים quam perverfus duabus viis, *i. e.*,
 huc illuc se declens, Prov. 28. v. 6. *Plural.* דְּרָכִים viae,
 Deuter. 28. v. 7. *Constr.* בְּדְרָכֵיהֶם per vias tenebrarum,
 Prov. 2. v. 13. *Cum affix.* בְּדְרָכָיו secundum vias suas, Ezech.
 33. v. 20.

מְרָרָה *m.* Calcatio, vestigium : *Constr.* בְּמִרְגְּלֵי אֲדָמָה usque
 ad vestigium plante pedis, Deut. 2. v. 5.

דְּרַחְמָן *m.* Drachma : *à Græcis videtur mutuo sumptum* : *Alli*
putant idem esse cum Δαρμῶν Darius, moneta a rege Dario
dicta. *Plural.* דְּרַחְמָנִים drachmæ, Esr. 2. v. 69.

מִדְרָגָן *Vide supra in מ.*

רֶם *Inusit.* Inde est רֹמֶם *m.* meridies, auster, plaga me-
 ridionalis : מִן רוֹמֶם רוּחַ ventum meridiei, Ezech.
 42. v. 18., *id est*; plagam australem : יָם וְרֹמֶם occiden-
 tem, & meridiem, Deuter. 33. v. 23., *R. Bechal notus*,
 Deut. 3. v. 27. *sic dici quasi* רוֹם רֶם, vel לְרֶם habitans, vel
 incedens alte, quod sol illic procedat in altitudine sua.

דַּרְמֶסֶחַ *Darmésech, Œ juxta Vulg.*, Damascus, 1. Paral. 18.
 v. 5., 2. Paral. 28. v. 5.

רַעַרְעַ *Chald. m.* Brachium : *Plural. cum affix.* רַעַרְעֵי brachis
 ejus, Dan. 2. v. 32.

מִרְעַרְעַ *m.* Idem : מִרְעַרְעַ cum brachio, Esdr. 4. v. 23.

דָּרָא, *nom. propr. filii Zare filii Jude*, 1. Paral. 2. v. 6.
דָּרְכֹן, *nom. propr. cuiusdam principis familie*, &c.,
 Esdr. 2. v. 56.

דָּרוֹר *m. Remissio, indulgentia, libertas*, Levit. 25. v. 10.,
 : Jerem. 34. vv. 8 15. 17., Ezech. 46. v. 17., מִרְדָּרוֹר,
 Exod. 30. v. 23., LXX. est myrrha ἰακκάρη, Vulg. elecia;
 aliis est myrrha libertatis, id est, quæ sponte, & sine in-
 cisione ex arbore stillat; quasi diceretur flos myrrhæ: Item
 דָּרוֹר est avis, Psal. 84. v. 4., Prov. 26. v. 2. A LXX. au-
 tem hujusmodi avis exilimatur τρυγών, & ερυθός, a Vulg.
 redditur, turtur, & passer: Bocharo videtur palumbus, sic
 columba agrestis; aliis est, hirundo; sic dicta, quod liberta-
 tem habet nidificandi in hominum ædibus. Talmudici, מִין
 חירות דָּרוֹר מִלֵּא לְשׁוֹן חירות דָּרוֹר non significat דָּרוֹר nisi libertatem,
 Rosch haschana fol. 9. 2.

דָּרְוֹר *m. Carduus, tribulus*, Genes. 3. v. 18., Hose 10. v. 8.,
 sic dictus, quia libere, & sua sponte in locis incultis crescit.

דָּרַשׁ Quæsit, inquisivit, perquisivit; requisivit, consuluit,
 - דְּ sciscitatus, percunctatus est: *Construitur cum Accusa-*
tivo, & variis Præpositionibus: ut, ב, ל, מִל, עַל, &c.
Præter. דָּרַשׁ בַּיהוָה requisivit Dominum, 1. Paralip. 10.
 v. 14., דָּרַשׁ לְבַעְלִים requisivit Bahalimos, 2. Paralip. 17.
 v. 3. &c. *Infinit. anomalus*, לְדָרֹשׁ ad inquirendum, Esdr.
 10. v. 16. *Niph.* נִדְרַשׁ requiri, consuli: *Præter.* נִדְרַשְׁתִּי
 quæsitus, vel exquisitus sum, Isai. 65. v. 1., Psal. 111. v. 2.
Infinit. cum futuro מִדְרֹשׁ מִדְרֹשׁ לָהֶם num consulendo con-
 sular ab illis, Ezech. 14. v. 3., cum מ loco ה, *facilioris pro-*
nunciationis causa.

דָּרִישׁ *m. Inquisitio accuratissima*, Esdr. 10. v. 16.

דָּרְשׁ *m. Commentarius, historia, quasi inquisitorium, vel*
repertorium dicas: Constr. דָּרְשׁ בְּמִדְרַשׁ in commentario, 2. Pa-
 ral. 13. v. 22., 2. Paral. 24. v. 27.

דָּשָׂא Germinavit, herbascit: *Præter.* דָּשְׂמוּ herbascunt,
 - דְּ LXX. vertunt βλαστῶσα, Vulg. & alii, germina-
 runt, Joël. 2. v. 22. *Hiph. Futur.* יִדְשְׂמוּ herbascant, LXX.
 & Aq. habent, βλαστῶσάτω, Vulg. & alii, germinet; Sym-
 εἰσαγαγέτω educat; Theod. εἰστρογάτο producat, Genes. 1.
 v. 11. Vide in דָּגָא.

רָשָׁה *m.* Herba tenera, herbula, Genes. 1. v. 11., voluntaria proprie, & infativa; unde generaliter de omni terra virore dicitur, juxta R. Salomonem: **רָשָׁה** autem quamlibet suo nomine appellatam significat. *Cbald.* **רִי בְרָמָה** in tenera herba agri, Dan. 4. vv. 12. 10., mutato pro more **ש** in **ח**.
רָשָׁה *f.* Herbilis, juxta quosdam: **רָשָׁה** כְּעֵנֶה לֶחֶם sicut vitula herbilis, Jerem. 50. v. 11., quæ herbis pascitur, & augetur, juxta Kimchium in Comment. R. Salom. sicut vitula triturations; quæ scilicet jugiter ex tritura comedit, & pinguescit, quasi **רָשָׁה**. Vide in **רָשָׁה**.

רָשָׁה Saginatus, pinguefactus fuit: *Præter.* **רָשָׁה** & saginabitur, Deuter. 31. v. 20. *Pib.* **רָשָׁה** duo significat: I. pinguefecit: **רָשָׁה** pingue, sive delibutum reddis, Psal. 23. v. 5. *Futur.* **רָשָׁה** pinguefacit, impinguat, impinguabit, Prov. 15. v. 30. *Pib.* *Futur.* **רָשָׁה**, & in pausa, **רָשָׁה** impinguabitur, pinguis fiet, reddetur, Prov. 28. v. 25., Isai. 34. v. 7. *Fam.* **רָשָׁה**, & in pausa, **רָשָׁה** idem, Prov. 11. v. 25., 13. v. 4. *Ex Hebr.*, & *Hithp.* compositum præter. **רָשָׁה** impinguatus, incrassatus est; *Alit vertunt*, pinguefacta est, & seipsam pinguefecit, Isai. 34. v. 6. II. **רָשָׁה**, latine, a cineribus purgavit, cinerem abstulit, decinervavit; item in cinerem redegit, incineravit: *Præter. plur.* **רָשָׁה** & accipient, sive removebunt cineres ejus, Num. 4. v. 13. *Inf.* **רָשָׁה** ad accipiendos cineres ejus, sive ad cineres ab eo removendos, Exod. 27. vers. 3., *Futur.* **רָשָׁה** pro **רָשָׁה**, cum **ח** paragogico præter normam, Psal. 20. v. 4., in cinerem redigat, ut igne e caelo demisso in cineres redegit sacrificium Abelis: Sym. reddit, **רָשָׁה** pinguefaciat, hoc est, gratum habeat infusar pinguis victimæ: Hieron., & *Vulg.* habent pinguehat.

רָשָׁה *m.* Pinguis, Isai. 30. v. 23. *Plural.* **רָשָׁה** pingues, Psal. 72. v. 15. *Constr.* **רָשָׁה** pingues terræ, Psal. 22. v. 30.
רָשָׁה *m.* Pinguedo, Psalm. 63. v. 6. Item cinis, 1. Reg. 13. vv. 3. 5., Jerem. 31. v. 40. *Ec.*, quasi diceretur pinguefactio agrorum: veteres enim cinere ad arva, & prata fructificanda usos esse, docet Plinius lib. xvii. cap. 9.

רָשָׁה, & **רָשָׁה** Disón, nom. propr. virorum, Gen. 36. vv. 21. 25. **רָשָׁה**, **רָשָׁה** Vide supra in **רָשָׁה**.

דָּת , *ſ. emphaticæ*

דָּת *f.* Lex edictum, jus, Deuter. 33. v. 2. דָּת יוֹדְעֵי no-
ſcentes jus, periti juris, Eſth. 1. v. 13. , דָּת *ſecundum*
jus, ex jure, Eſth. 1. v. 8. *Cum affix.* דָּת אחת unum eſt
jus ejus, *ſive* de eo, Eſth. 4. v. 11. *Plur. conſtr.* דָּתֵי הַמֶּלֶךְ
& jura regis, Eſth. 3. v. 8. *Cum affix.* דָּתֵי הַמֶּלֶךְ & jura ce-
rum, *ibid.* Chald. דָּת *Idem*, Dan. 7. v. 25. , דָּת מְדֵי *ſecun-*
dum jus Medorum, Dan. 6. v. 13. , דָּתָא נִפְקָת & ſententia
egrediebatur, Dan. 2. v. 13. *Cum affix.* דָּתֵי הַמֶּלֶךְ ſententia ve-
ſtra, Dan. 2. v. 9. *Plur. conſtr.* דָּתֵי מֶלֶךְ leges Dei tui,
Eſdr. 7. v. 25.

דָּתָא Chald. Herba, Dan. 4. vv. 12. 20. , *ex Hebræo* דָּשָׁא,
mutato ſ in ת.

דָּתָא Chald. Legisperiti, Dan. 3. v. 2. , *R. Saadia*, conſilia-
rii regii, דָּתָא דְּרַחֲמֵי הַמֶּלֶךְ quorum jus purum eſt; דָּתָא וְעַצְמָא
דָּתָא & quorum lex, & conſilium illuſtre. *Vulg. ſunt*,
tyranni; optimates.

דָּתֵי . *Vide ſupra in דָּתָא*.

דָּתֵי , *vide infra in דָּתֵי*.

דָּתֵי *vide ſupra in דָּתָא*

דָּתֵי Dathân, *nom. propr. filii Eliab*, Num. 16. v. 1.

דָּתֵי Dothân, *nomen propr. urbis, ſ. loci in Tribu Zabulon*,
2. Reg. 6. v. 13. , *Et in duali דָּתֵי, unde cum ה locali, ſ.*
in pauſa; דָּתֵי in Dothain, Gen. 37. v. 17.

ה

XXXX In numeris valet quinque. Interdum est littera radica-
 X ה X lis, interdum servilis. Quoties servilis est, inquit
 XXXX Ioa. Simon, vocibus additur vel ab initio, vel in me-
 XXXX dio, vel in fine. Ab initio vocum est I. Articulus
 respondens graeco ὁ, ὁ, δὲ, vocaturque ה הִירֵצָה He de-
 monstrativum; praefigitur autem nominibus, pronominibus,
 & participiis; ut הַשָּׂרָה hic, iste ager, Gen. 23. vv. 17. 20.
 II. Pronomen relativum, qui, quae, quod; & praefigitur
 verbis in praeterito, & in participio, rarius particulis: ut
 הַמְּצֹאִים qui inventi sunt, 1. Paralipom. 1. vers. 4., הָעֵלִיָּה
 quod super eam, 1. Sam. 9. v. 24. Quidam arbitrantur,
 hoc in sensu etiam nominibus, & participiis praefigi: III.
 Littera constituens conjugationes Hiphil, Hophal, & Hith-
 pabel, ut & infinitivum, ac imperativum in Niphal. IV.
 Particula vocandi ה! diciturque ab Hebraeis He exclamatio-
 nis; ut הַקְהֵל ה! congregatio! Num. 15. v. 15. V. Adver-
 bium interrogandi, an? num? numquid? Innuit autem vel
 simplicem interrogationem dubitantis, aut ignorantis, ut
 הֲאַתָּה an tu sis? Gen. 27. v. 21., vel interrogationem cum
 negatione subintelliga, ut הֲשֹׁמֵר num custos? Gen. 4. v. 9.,
 vel interrogationem cum affirmatione subintelliga, ut הֲכֵן
 nonne de? Gen. 3. v. 11., vel admirationem, ut הֲכֵן num
 nato? Gen. 17. v. 17. Nonnumquam tamen desideratur inter-
 rogandi particula ה, ut הֲאַתָּה tu es? supple האתָּה num tu?
 Gen. 27. v. 24. VI. superlativum efficit, si adjectivis praefi-
 gatur, ut הַגָּדוֹל maximus, Gen. 10. v. 21. VII. Saepius ni-
 hil

hil addit significationi, & ad solum orationis ornatum adhibetur, ut לֶבְדוּ לַיְהוָה in pane solo, Deut. 8. v. 3. In medio *occum ה* servilis meram praefert emphasim, *ut cum ante* ו, *& ו affixo interdum inseritur, ut* לְהֵם pro לָם omnes illi, a. Sam. 23. v. 6., *& לְהֵם omnibus illis, 1. Reg. 7. v. 37. Tandem in fine occum; l. constituit sœminum tam in nominibus, ut* חֲכָמָה sapientia; *quam in verbis, ut* בִּקְתָּה flevit, Deuter. 21. vers. 13. II. Paragogicus *interdum est; & adjectur infinitivo, imperativo, & futuro, pronominibus quoque 2. person. masc. singul., & plur. sœm., sicut & 3. pers. plur. utriusque generis; rarius nominibus, ut* לִיָּהּ. III., *Est particula motum, vel quietem exprimens, ut* מָרַצָה in terram, Gen. 19. v. 1. IV. *Efficit intensivum subjectum vel in nominibus, ut* מָוֶה mors acerbissima, Psalm. 116. v. 15., *vel in participiis, ut* בֹּעֶרָה ardens vehementissime, Hosee 7. v. 4., *id quod etiam, est raro, locum habet in præteritis 3. pers. sing. sœm., & in futuris, ut quibusdam placet, 2. & 3. pers. sing., ut* Isai. 5. v. 19., Jos. 6. v. 17.

הא En, ecce. Genes. 47. v. 23., Ezech. 16. v. 43., Chald. " *הא* ecce sicut, perinde ac, Dan. 2. v. 43., *& cum* Kametz, *הא* Dan. 3. v. 25.

המח. Vide in מח.

המל. Vide in מל.

האררי Hârari, & juxta Vulg., Arorites, nom. propr. loci, vel patriæ Alam, 2. Sam. 23. v. 33.

הבא. Vide in הבא. הבאתה, הבאתו, להביא. & vani effecti sunt, Jerem. 2. v. 5. & evanescatis, Psal. 62. v. 11. Hiph. Particip. מהבילים המה מחכים. & evanescatis, Psal. 62. v. 11. Hiph. Particip. מהבילים המה מחכים. & evanescatis, Psal. 62. v. 11. Hiph. Particip. מהבילים המה מחכים.

הבא. Vide in הבא. הבאתה, הבאתו, להביא. & vani effecti sunt, Jerem. 2. v. 5. & evanescatis, Psal. 62. v. 11. Hiph. Particip. מהבילים המה מחכים. & evanescatis, Psal. 62. v. 11. Hiph. Particip. מהבילים המה מחכים.

הבא. Vide in הבא. הבאתה, הבאתו, להביא. & vani effecti sunt, Jerem. 2. v. 5. & evanescatis, Psal. 62. v. 11. Hiph. Particip. מהבילים המה מחכים. & evanescatis, Psal. 62. v. 11. Hiph. Particip. מהבילים המה מחכים.

29., 21. v. 34. *Cum affix.* הַבִּלְיָהּ vanitatis tue, Ecclef. 9. v. 9. *Plural.* הַבִּלְיָהּ vanitas vanitatum, Ecclef. 1. v. 2. *Confir.* הַבִּלְיָהּ vanitates, res nihili, Pfal. 31. v. 7. *Cum affix.* הַבִּלְיָהּ vanitatibus suis, Deut. 32. v. 21.

הֶבֶל Abel, *nom. propr. filii Adam*, Gen. 4. v. 2.

הֶבֶן *Inusit.* Inde הֶבְנִים *m. plur.*, Ezech. 27. v. 15., *Vulg.* sunt hebenini (dentes): *juxta Hieron.*, & Kimbium, hebeua, hebenina ligna: *Judei alii a Kimbio Abrahavanele laudati, quosque sequitur Bochartus de animalibus sacris, interpretantur hebenum, vel ebenum, in singulari, licet vox pluralis sit; quia, ut est Bocharto animadversum, ligna pretiosissima sepius eo numero efferuntur in Scriptura. Chaldeus, R. Salomon, & Judei non pauci הֶבְנִים pavones interpretantur.*

הֲבִי Observare, contemplari: *Particip.* הֲבִי observatores cælorum, Isai. 47. v. 13. *Ab. Esra.* חֲכָמֵי הַמַּלְאוֹת peritos signorum cælestium, id est, astrologos, exponit: *Vox peregrina videtur, unde Kimchi ex Arabico deducit.*

הֶבֶן Egeus, *nom. propr. eunuchi Assueri*, Esth. 2. v. 3.

הֶבֶן, *vide paullo post.*

הִנֵּה *In genere.* Propulit. protrusit: I. rem ex loco; *fig.* que amovit, removit: II. vocem ex ore; *unde loquutus est, sive enunciavit*, Isai. 59. v. 3., Pfal. 35. v. 28., 37. v. 30., 71. v. 24., Prov. 8. v. 7., Job 27. v. 4., *item* mussitavit, Isai. 8. v. 19., *ubi tamen LXX.* הַמִּתְקַנִּים *versunt*, οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φωνῶσι qui ex ventre loquuntur; *Vulg.* qui strident incantationibus suis: *Item* gemit, Isai. 38. v. 14., 59. v. 11. III. vocem ex animo; *unde cogitavit, meditatus est; cogitatio enim est quidam animi sermo*; Pfal. 1. v. 2., 2. v. 1., 38. v. 13., 63. v. 7., 143. v. 5., Prov. 15. v. 28., 24. v. 2., Isai. 33. v. 18., 59. v. 13., Jerem. 48. v. 31. IV. הִנֵּה de columba est gemit; de leone rugivit. *Præter.* הִנֵּה aufert vento suo, Isai. 27. v. 8. *Infin.* הִנֵּה auferre scorias, Prov. 25. vv. 4. 5. הִנֵּה קִלְבִּי concipete, & effari ex animo verba falsa, Isai. 59. v. 13., *cum Cholem ab initio, loco Kametz.* *Futur.* הִנֵּה גִמְעָה gemebam ut columba, Isai. 38. v. 14., הִנֵּה הָאֵלֶּיךָ sicut rugit leo, Isai. 31. v. 4. *Pyb. Præterit.* הִנֵּה amotus fuit, 2. Sam.

20. v. 13. *pro* הָנָה. *Hiphil Particip. plural.* הַמְהִינִים, *Isai.*
3. v. 19., *quod supra*.

הָנָה *m.* Sermo, loquela, gemitus, *Job* 37. v. 2., *Ezech.* 2.
vers. 10.

הָנָה. *Vide* הָנָה, *ut quæ sequuntur pag.* 161.

הָנָה *m.* Meditatio : *Cum affixi.* הָנָה meditationem meam ;
Psal. 5. v. 2., *per geminationem secundæ radicalit.*

הָנָה *m.* Idem ; *LXX.* ἐστὶν ὕμνος ode, canticum ; *Sym.* μέλος car-
men ; *Psal.* 9. v. 17. *Constr.* הָנָהוּן לִבִּי & meditatio cor-
dis mei, *Psal.* 19. v. 15.

הָנָה *f.* Idem ; הָנָהוּן לִבִּי & meditatio cordis mei, *Psal.* 49.
vers. 4.

הָנָה *Refta*, *Ezech.* 42. v. 12., הָנָה rectum, decens,
conveniens, honestum, *apud Rabbinos* ; *Vulg.* *ilidem* ;
versit, separatum (vestibulum). *Vide etiam supra post* הָנָה,

הָנָה *Agár*, *nom. propr. ancilla Abrahami*, *Gen.* 16. v. 1.

הָנָה *Agarái*, *nom. propr. patris Mibabar*, 1. *Paralip.* 11. v. 38.;
item populi, qui ex Agare ortus a Vulgato interprete appel-
latur Agareus, 1. *Paralip.* 27. v. 31. *Hinc plur. inserto מ*
pro Jod.

הָנָה *Agarei*, *populi, qui habitabant prope Damascus*, 1. *Pa-*
ralip. 5. vv. 10. 19.

הָנָה. *Vide supra* הָנָה.

הָנָה *m.* *Ezech.* 7. v. 7., Echo, celeusma, vox torcular calcan-
tium, messorum, nautarum, hostium regionem aliquam
invadentium, & se se invicem adhortantium : *Theod.* ἐστὶ
δόξα. *Vulg.* gloria ; *referebant ad* הָנָה decus, gloria. *Vide*
hæc quibusdam derivanda videtur ab הָנָה.

הָנָה. *Vide infra in* הָנָה.

הָנָה *Hebraic inusit.*, sed *Arab.* sonum, vel vocem edidit ;
- ד *proprie* fregit, rupit. *Hinc*

הָנָה *m.* Celeusma vox ovantium, & se invicem hortantium ;
Vulg. habet, vox calcantium, celeuma, melius celeusma,
inquit Guarin, a ἡγορεύω hortor, adhortor, *Isai.* 26. vv. 9.
10. הָנָה הָנָה לֹא non calcabit (cum) celeusmate, *Jer.* 48.
v. 33., *vide ut supra* הָנָה.

הָנָה, *ut*, in pausa, הָנָה *Adád*, *nom. propr. virorum*, *Genes.*
36. v. 36., 1. *Reg.* 11. vv. 14. 19.

הַרְרַעוּר, *vide postea* הַרְרַעוּר .

הַרְרַמֹּן Adadremmón, *nom. propr. urbis prope Ierusalem in campo Mageddon cis Jordanem*, Zach. 12. v. 11.

הִרָּה Immisit, iniecit : *Præter.* הִרָּה יָדוּ manum suam injiciet, Isai. 11. vers. 8. *Ab. Esra putat, esse pro יָדָה . Chaldaeus reddit, מוֹשִׁים extendet. Vide in הוּר .*

הוֹדְהוּ Hódhu, *Ḥ juxta Vulg., India*, Esth. 1. v. 1. , *nom. propr. regionis amplissimæ Asiæ majoris, quæ nomen suum obtinuit ab Indo flumine, quod ad ejus occasum fuit .*

הִדְדָּי Heddái, *nom. propr. viri e fortibus Davidis*, 1. Sam. 23. v. 30. , *qui* 1. Paralip. 11. v. 32. *dicitur* Hurai .

הִרָּה Contrivit, contudit : *Imper.* וְהִרָּה רָשָׁעִים & contunde improbos, Job 40. v. 12.

הִרָּם *Hebræis inusit.* Arab. rotundus fuit, in gymnasium circumvit; *Hinc, ut arbitratur Joa. Simon, est*

הִרָּם *m.* Scabellum, *proprie, ut idem addit, rotundum*, הִרָּם לְרַגְלֶיךָ scabellum pedibus tuis, Psal. 130. v. 1.

הִרָּם *Chald.* Discidit, discerpit; *hinc*, הִרָּם membrum, frustum : *Plur.* הִרָּסוּן תִּתְעַבְדוּן frustra efficiemini, Dan. 2. vers. 5.

הִרָּם *Hebræis inusit* : *Chald.* salit; *Syr.* alacris fuit; *Rabbinis, festinavit* : *Hinc a celeri, Ḥ alacri incremento est .*

הִרָּם *m.* Myrtus : Nehem. 8. v. 15. *Plur.* בֵּין הַהִרָּסִים inter myrtos, Zach. 1. v. 8.

הִרָּסָה Edissá, *cognomen, vel novum nomen Elibera impositum*, Esth. 2. v. 7.

הִרָּסָה Deturbavit, depulit, expulit, impulit : *Præter.* הִרָּסָה depulit eum, Num. 35. v. 22. *Futur.* יִהְרָסָה depulerit eum, Num. 35. v. 20. *cum Chatephkamez sub Daleth loco Scheva .*

הִרָּרָה Honoravit, honorem habuit, exhibuit, misertus fuit : *Præter.* וְהִרָּרָה פָּנֵי זָקֵן & honorem habebis faciei senis, Levit. 19. v. 32. *Partic. præter.* הִרָּרָה honoratus, honorifice ornatus, Isai. 63 v. 1. *Plur.* הִרָּרִים *Vide in fine hujus Radicis . Futur.* תִּהְרָרָה honorem exhibebis, Levit. 19. v. 15. *Nlph. Præter.* נִהְרָרָה honore afficiuntur, Thren. 5. v. 2. *Vulg. ibidem vertit, erubuerunt. Hithp. Futur.* תִּהְרָרָה, Prov. 25. v. 6. , *decorem, vel honorem tibi arrogabis, gloriaberis;*
LXX.

LXX. *vertunt*, ἀλαζονεύω *superbias*, *Vulg.*, gloriosus appareas.

הדר *Chald. idem: Pab præter.* הדרת *honorasti, glorificasti*, Dan. 5. v. 23., הדרת *glorificavi*, Dan. 4. v. 31. *Partic.* הדרת *glorifico*, Dan. 4. v. 34.

הדר *Adar, nom. propr. Ὀλλανί regis Edom*, Gen. 36. v. 39.

הדר *m. Honor, decus, decor, majestas: Constr. גִּמְהָרָה* & *propter decorem excellentiæ ejus*, Isai. 2. v. 10. *Cum affix.* הדר *decorem meum*, Mich. 2. v. 9. *Plural. constr.* הדרת *in decoris, fell., locis sanctitatis*, Psalm. 110. vers. 3.

הדר *m. Idem: Constr.* הדר מלכות *decorem regni, sive regium*, Dan. 11. v. 20., *Cum affix.* הדר *decor meus*, & *splendor meus*, Dan. 4. v. 33. *Chald. cum m Emphatico* הדרת, Dan. 5. vers. 18., *Theod. εἰς δόξα, Vulg., & allis, gloria, decus, &c.*

הדרת *f. Idem: Constr.* הדרת קדש *in decore sanctitatis*, Psal. 29. v. 2. *Cum prefix.* להדרת, 2. Paral. 10. v. 21., LXX. *interpretantur*, ἐξομολογησάμεν καὶ αἰνῆσαι *ad confitendum*, & *laudandum*; *Vulg.*, ut *laudarent*; *Alii*, in *decore*, &c.

הדרים *m. plur.*, unde *cum prefix.* והדרים *מישר*, Isai. 45. v. 2. *tortuosa, inæqualia, reflexa rectificabo*; *Joa. Simon vertit*, honorata, honore, & gloria conspicua complanabo, id est, humiliabo; *Vulgat.* & gloriosos terræ humiliabo, omnes propterea הדרים *derivant ab הדר, quod Hebr., honoravit, glorificavit*; *Chald. autem usu significat*, rediit, reversus est, circumiit, in se reflexus fuit, &c.

הדרם *Adorám, vel Adurám, nom. propr. virorum*, Gen. 10. v. 27., 1. Paral. 18. v. 10., 2. Paral. 10. v. 18.

הדרעזר *Adarézér, nom. propr. filii Robob regis Soba*, 1. Paral. 18. vv. 3. 5. 8. &c. qui 2. Sam. 8. v. 3. dicitur הדרעזר *Adadézér*; idque mendo graphico, ut *Guarin videtur*.

הה *Ah, Vox naturalis dolentis*, LXX. εἰ ὦ, ὦ, ὦ, ὦ; *Vulg.*, אה, אה. Ezech. 30. v. 2. *Aliás מהה, ut est suo loco*.

הוא *Chal. Fuit*; וזה הוא.

הוא *Pronomen tertiæ personæ singul. masc., ille, ipse, hic, illud, ipsum, hoc, Gen. 2. v. 13., Exod. 6. v. 27. &c. Sæpe pro verbo substantivo sum, es, est, erit, &c. usurpatur, ut Exod. 1. v. 16., Levit. 1. vv. 13. 17., &c. Cum articulo præfix. המקום ההוא loci illus, Gen. 32. v. 3. Cum interrogativo ההוא an ille? Num. 23. v. 19. Plural. הם ipse & cum ה paragogico, הםה Gen. 6. v. 4. Chald. & ipse, Dan. 2. v. 21. Plural. הםון Dan. 2. v. 34., & per apocopam הם, Esdr. 4. v. 10.*

הוא *Pronomen tertiæ personæ singul. fem., posito loco Iod. היא Vide infra.*

הוד *m. Decus, decor, gloria, majestas: Frequenter cum superiore הדר conjungitur: ut, הוד וְהדר decus, & majestatem, Psal. 21. v. 6. Cum offix. הוי הוד heu decus ejus, Jerem. 22. v. 18., cum He loco Vau: הודך decorem tuum, Psal. 8. v. 3.*

הוד Hód, Hódh, *nom. propr. filii Supba filii Helem, 1. Paralip. 7. v. 37.*

הודיה Odoiá, & Oduiá, *nom. prep. virorum, 1. Paralip. 3. v. 24., 5. v. 24, 9. v. 7., Esdr. 2. v. 40.*

הודיה Odaiá, sive Odaías, vel Odeviá, *nom. propr. sororis Nabam, 1. Paralip. 4. v. 19., Item nom. propr. Levitæ, Nehem. 9. v. 5., 10. vv. 10 12. &c.*

היה *Fuit: Particip. וַיְהִי הוּא, Nehem. 6. v. 6., & tu existens, futurus; sæpe participia tempus futurum exprimunt: מה הוּא quid est, vel superest, Eccl. 2. v. 22. Imperat. הִיָּה גִבֹּר esto herus, vel dominus, Gen. 27. v. 29. Et cum מ loco ה ex forma Chaldaica; הוּא אֶרֶץ esto terra, id est, in terra, vel, super terram, Job 37. v. 6. הוּי סֶחֶר esto latibulum, Isai. 16. v. 4. Futur. יִהְיֶה erit, Eccl. 11. v. 3., planè irregulariter pro יִהְיֶה: Sed Joa. Simon arbitratur, dictionem hanc esse potius nomen, referendum ad rad. יָה. יהא.*

היה *Chald. significat idem, Dan. 4. vers. 25., &c. Esdr. 5. v. 11., &c. Præter. fem. הָיָה erat, fuit, Dan. 2. v. 35., 7. v. 19., Esdr. 4. v. 24., 5. vers. 5. הָיָהְתָּ fuisti, Dan. 2. v. 31. הָיוּ eram, Dan. 4. v. 1. הָיוּ fuerunt, Esdr. 4. v. 20. Infinit. לִהְיוֹה, Dan. 4. v. 22. &c.*

cum

cum n, להוּ, Dan. 2. v. 20., Esdr. 4. vers. 12., עָרָה, ad
essendum, ad esse, *id est*, ut sit: Cum ך paragog., להוּן con-
trahit pro להוּהוּן ut sint ipsi, Dan. 2. v. 43., עָרָה, Fam.
להוּן לָךְ tibi ut sint ipsæ, vel ipsa, *id est*, tua sint, *sive*
sunt, pro להוּן, Dan. 5. v. 17. Imper. הוּן estote, Esdr.
4. v. 22. Futur. הוּהוּן erit, Dan. 4. v. 24., עָרָה in Aleph
הוּהוּן sit, Esdr. 6. v. 8. *Vide supra in הוּהוּן Hebr.*

הוּהוּן f. Accidens, casus, qui accidit, *specialiter* casus adver-
sus, ærumna, pravitas, Ezech. 7. v. 26., Isai. 47. v. 11.
הוּהוּן f. Idem, Job 6. v. 2., 30. v. 13., Psal. 57. v. 2., 91. v. 3.,
Prov. 19. v. 13. Sed Psal. 52. v. 9., Prov. 10. v. 3., הוּהוּן est
Joa. Simoni, aliisque substantia, *id videl.*, quod homini ex labo-
re suo reliquum existit, עָרָה remanet, quasi existentiam di-
cas, ut Græci ἀγίαρ vocant: Denique Prov. 10. v. 3., 11. v. 6.,
Mich. 7. v. 3., quibusdam aliis Interpretibus הוּהוּן est deside-
rium, *Idque* pravum: Constr. הוּהוּן בּוֹגְרִים & substan-
tiam perfidorum, Prov. 10. v. 3., Chaldeus, וְכִנְיָא וְרִשְׁעִי
& possessionem impiorum: וְכִנְיָא & ærumna sua, Prov.
11. v. 6., pro וְכִנְיָא, ut R. Levi complet, adjuncto affixo,
עָרָה sic Chaldeus, וְכִנְיָא & in impietate sua: Conseratur
etiam precedens versus: Cum affix. הוּהוּן in substantia sua,
Psal. 52. v. 9. וְכִנְיָא & ærumnam meam, Job 6. v. 2., scri-
tum cum ך, legendum per ך, הוּהוּן. Sic Job 30. v. 13. Plur.
הוּהוּן עַד יַעֲבֹר הוּהוּן donec transeat ærumnæ, Psal. 57. v. 2. *id est*,
omnis, & quæque ærumna: Verbum הוּהוּן, quod hic
adducunt, vide infra in הוּהוּן.

הוּהוּן Græcis est Κυριος, Δεσποτης, Θεός, עָרָה servata voce He-
braica אֲדוֹנָי, Vulg. Adonai, Dominus, Deus. Itaque הוּהוּן
nomen Dei proprium, ut tradit Ab. Esra, Isai. 42. v. 8.,
ipsum ab essentia sua denominans, q d., ens, existens ab
æterno, עָרָה in æternum. Interpres ejus fides est D. Johannes
in principio Apocalypseos, scribens אֲנִי הוּהוּן אֲנִי הוּהוּן
אֲנִי הוּהוּן אֲנִי הוּהוּן, pax à qui est, qui erat, & qui ven-
turus est, cap. 1. v. 4. Idem illud Deus innuere voluit no-
mine הוּהוּן, cum dicere Moſen jussit, Ehjeh misit me ad vos,
Exod. 3. v. 14., עָרָה הוּהוּן הוּהוּן Sum qui sum, ero qui
sum. Hæc paraphrastica redduntur in Schemoth rabba, Exod.
3. Parascha 3. Dixit Deus benedictus Moſi: dic eis, מִי
שְׁתִּיחִי

Ego qui fui, & ego idem nunc, & ego idem in futurum, &c. *Ob hanc causam apud priscos Hebræos in majori reverentia, longèque sanctius habitum fuit, quam reliqua Dei nomina, quæ partim ab effectis, partim ab attributis ejus petita sunt, & pro quodam studio ab eo pronuntiando abstinerunt, ne quotidiano usu vilesceret, & in vanum sumeretur, ut ea, quæ subinde in ore sunt. Appellatum fuit אֱלֹהִים בֶּן אַרְבַּע שָׁם nomen filius quatuor literarum, vel אֱלֹהִים שֵׁם שֶׁל אַרְבַּע, vel conclusus, שֵׁם שֶׁל אַרְבַּע, nempe constans ex quatuor, scilicet literis, Jod, He, Vau, He. Sic & Græcis τετραγράμματος dictum. Hæc autem appellatio synecdochica est per excellentiam: Nam אֱלֹהִים quatuor literis scribitur, nec tamen vocatur tetragrammaton. Item אֱלֹהִים nomen magnum: שֵׁם הַגָּדוֹל nomen gloriosum: שֵׁם הַמְּיוֹחָד nomen appropriatum: שֵׁם הַמְּסוּרָה nomen separatum, vel explicatum: הַשֵּׁם nomen illud, per synecdochen generis. Hoc postremum desumunt ex illo Levitici: וְיִקְלַב בֶּן־הֶאֱשֶׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם & execratus est filius mulieris istius Israelitidis nomen, שֵׁם אֱלֹהִים, cap. 24. v. 11. quod Jonathan reddit וַיִּקְרָא nomen magnum & gloriosum: Abstinentes ergo ab ejus pronuntiatione, legerunt pro eo אֲדֹנָי Adonai, cujus puncta vocalia nomini יהוה adjecta fuere, nisi quod pro Chatephpathach positum sit Scheva simplex sub י. At ipso nomine אֲדֹנָי continuus (sine interjecto accentu distinguente, ut Psal. 16. vers. 2.) antecedente, vel sequente, legerunt pro eo אֱלֹהִים Elohim, ejusque puncta vocalia ipsi subiecta sunt: ut, אֲדֹנָי יְהוִה, quod lectum Adonai Elohim: alioquin enim bis legendum fuisset Adonai Adonai.*

הָאֵם Ohâm, nom. propr. regis Hebron, Jos. 10. v. 3.

הוּהוּ Particula est, inquit Joa. Simon, vel exclamantis, heus! cheu! ut Isai. 1. v. 4., 17. v. 12., 55. v. 1., Jerem. 47. v. 6., Zachar. 2. v. 10., vel dolentis, ah! heu!, ut 1. Reg. 13. v. 30., Jerem. 22. v. 18., 30. v. 7., 34. v. 5., vel comminantis, & execrantis, va! Isai. 5. vv. 8. 10. 18. 20. 21. 22., 10. v. 1., Jerem. 22. v. 13., 23. v. 1. &c. Pro eo per aphæresin dicitur הוּהוּ, Amos 5. vers. 16., quod Vulg., aliusque est, וא, P

הוּהוּ

היה *Chald.* Proficisci, ire, pervenire; *idem quod Hebraice* .
 היה . *Infin.* היה ad proficiscendum, Esdr. 7. v. 13.
Futur. היה עד donec veniret, Esdr. 5. v. 5., היה & per-
 veniat, Esdr. 6. v. 5.

הים Divexavit, turbavit: *Præter.* היה & divexabit eos,
 Deut. 7. v. 23. *LXX.* *ibidem habent*, η απολίσσει αὐτούς
 & perdet eos; *Aq.*, ἔ φαγεδαιώσκει αὐτούς & morbo eda-
 citatis affliget eos; *Sym.* ἔ παραξενύσει αὐτούς & turbabit eos;
Vulg. & interficiet eos. *Niph.* הים turbati, perstreperet,
 tumultuari: *Futur.* יהיה הקים & tumultuata est civitas,
 1. Reg. 1. v. 45. *LXX.* *ibidem* יהיה est, ἔ ἤχασεν, *Vulg.*
 & perfonuit, & insonuit. *Hiph.* *Futur.* יהיה & perstre-
 pant, Psalm. 55. v. 3. *LXX.* *ibidem vertunt*, ἔ ἰταράχθην,
Vulg., atque *Hieron.*, & conturbatus sum; *Sym.* habet,
 ἔ συγχύθη, & confusus sum: יהיה מהים perstreperet
 præ hominibus, Mich. 3. v. 12. *LXX.*, ἔ ἐξαλύσται auferen-
 tur; *Vulg.*, tumultuabuntur. *Vide in* היה, ט, המם.

היה f. Divexatio, turbatio, strepitus, tumultuatio, 1. Sam.
 5. v. 9., היה מהים dies turbationis, vel divexationis, Isai.
 22. v. 5., *Constr.* מהים מהים vexatio mortis, vel lethalis,
 1. Sam. 5. v. 11. *Plur.* מהים מהים vexationes, 2. Paral. 15. v. 5.
הים Homam, *nom. propr. filii Lotan*, 1. Paralip. 1. v. 39.,
qui Gen. 36. v. 22. *dicitur* היה.

הון m. Substantia, opes: הון יקר substantiam pretiosam,
 Prov. 1. v. 13. sufficientia, Prov. 30. v. 15., להון ad
 substantiam, Prov. 28. v. 22. *Cum affix.* מהון de substan-
 tia tua, Prov. 3. v. 9. *Plural.* *cum affix.* הרב הון multitudi-
 ne opum tuarum, Ezech. 27. v. 33.

היה *ו*, היה, היה. *Vide in* היה.

היה Stertere, somnolentum esse: *Particip. Plur.* היהו ster-
 tentes, Isai. 56. v. 10. *LXX.* *vertunt*, ὑπνιάζοντες
 somniantes; *Aq.*, *Theod.*, φανταζόμενοι imaginantes, som-
 niantes; *Vulgar.*, videntes; *legēbat* היה ab היה vidit;
Joa. Simon, delirantes.

הי Heu, vz, *juxta quosdam*, Ezech. 2. v. 10. *Hebraei volunt*
idem esse, quod היה, *vide* היה.

היא f. Illa, ista, ea. Undeeles tantum sic scribitur in Mose:
 . *alias* היה, *cum* ו. Sic ו in aliis libris utroque modo
 legi-

legitur. Affamit ה *ab initio*, *Plural.* *הוּן* *ipſe*, *להוּן* *ad ipſas*, *Exod.* 1. *v.* 18. 19. *Cum* ה *utrin-*
que, *הַרְנָה* *iſtas*, 1. *Sam.* 17. *v.* 28., *הַרְנָה* *in eis*, *Jerem.* 5.
v. 17., *הַלְהוּן* *an eos*, *Ruth.* 1. *v.* 13., *juxta quosdam, quaſi*
ſit ſemininum pro mſculino; *Alli*, *an propterea*.

יבֵל *Chaldaicum* *vide infra in* *יבֵל*.

היה *Fuit*: *Præter.* *הָיִיתָ* *fuiſti*: *עַ* *ejſſe altero*, *וְהָיִיתָ* &
וְהָיִיתָ *paragolico*, *עַ* *eris*, 2. *Sam.* 15. *v.* 33. *Cum* ה *paragolico*, *וְהָיִיתָ* &
eris, 2. *Sam.* 10. *v.* 11. *Famila.*, *cum* *redundante in fine*,
וְהָיִיתָ *non fuiſti*, *Ezech.* 16. *v.* 31. *וְהָיִיתָ* *vide in* *הָיִיתָ*
Part. ſam. *הָיִיתָ* *eſt*, *Exod.* 9. *v.* 3. *Infin. formæ Chaldaicæ*
in Tere, *הָיִיתָ* *eſſe*, *Ezech.* 21. *v.* 25., *הִי* *vide ſupra pag.* 226.
Futur. *וְהָיִיתָ* *ero*. *Cum Apocopa*, *וְהָיִיתָ* & *fui*, *Pſal.* 69. *v.* 12.
וְהָיִיתָ *esto lux*, *Gen.* 1. *v.* 3. *Nipb.* *וְהָיִיתָ* *fieri*, *effici*: *עַ*
quaſi contraria ſignificatione, *confici*, *quaſi deſheri dicis*: *ut*;
וְהָיִיתָ *confeſtus fui*, & *egrotavi*, *Dan.* 8. *v.* 27.,
ſit, *וְהָיִיתָ* & *ſomnus ejus confeſtus fuit ipſi*, *ideſt*,
fracſus, *interruptus*, *excuſſus*, *Dan.* 2. *v.* 1. *Partic. Fam.*
וְהָיִיתָ *deſiderium effectum*, *Prov.* 13. *v.* 19.

הָיִיתָ *f. Calamitas*, *vide ſupra in* *הָיִיתָ*.

וְהָיִיתָ *Ehjah*, *ero*; *ſum*; *uſurpatum ut proprium nomen Del*,
ab æterna ejus eſſentia, *Exod.* 3. *v.* 14.

הִיךְ *Quomodo*; *Idem quod* *וְהָיִיתָ*, *commutatis* *וְהָיִיתָ* & *וְהָיִיתָ*, 1. *Pa-*
ralip. 13. *v.* 12., *Dan.* 10. *v.* 17.

הִיכֵל, *vide in* *הִיכֵל*.

הִיכֵל *Chald.* *Vide paulo ante in* *הִיכֵל*.

הִיכֵל *inuiſit*; *וְהָיִיתָ* *vide in* *הִיכֵל*.

הִיךְ *Hlpb.* *וְהָיִיתָ* *Paratus fuit*, *paratum ſe obtulit*, *ultro*,
prompte voluit: *Futur.* *וְהָיִיתָ* & *parati fuiſtis*,
voluſtiſtis aſcendere, *Deut.* 1. *v.* 41. *Deducunt Hebræi ab* *וְהָיִיתָ*
ecce, *eo ſenſu*; *quo*, *qui ſe promptum*, *וְהָיִיתָ* *paratum offert*,
dicit, *וְהָיִיתָ* *ecce me*, *וְהָיִיתָ* *ecce nos*. *Vide* *וְהָיִיתָ*.

וְהָיִיתָ *Hin*, *meſſura liquidorum*, *qua continebat duodecim Logos*:
Logus autem ſex ova, *Menachoth* fol. 89. c. 1.

וְהָיִיתָ *Chaldaicum* *vide in* *וְהָיִיתָ*; *וְהָיִיתָ* *vide in* *וְהָיִיתָ*.

הִיכֵל *הִיכֵל* *m. Palatium*, *regia*, *templum*: *Conſtr.* *וְהָיִיתָ*
in palatio regis, *Dan.* 1. *v.* 4. *Cum aff.* *וְהָיִיתָ* *in tem-*
plo ejus, *Pſal.* 27. *v.* 4. *Plur. conſtr.* *וְהָיִיתָ* *in templis*

- eburneis, Psal. 45. v. 9. *Cum affix.* לְהַכְלִילֵם in templa vestra, Joel. 3. v. 5., & forma fam. הִיכָלוֹם templa, Hof. 8. v. 14.
- הכר** Obfirmavit se: *Futur.* תְּכַבְּדוּלִי obfirmabitis vos mihi, - *aut*, contra me, Job 19. v. 3.
- הִכְנָה** f. Obfirmatio, obduratio: *Constr.* הִכְנָה פְּנֵיהֶם obfirmatio faciei ipsorum, Isai. 3. v. 9. *Quidam*, agnitio, faciei ipsorum, & ita est a נָכַר.
- הל** Particula interrogandi, an? num? Unde הֲיֵהָהּ num Domino...? Deut. 32. v. 6.
- הלא** Abscessit, recessit, se elongavit. *Nipb. particlp. fam.* וְהִתְנַחֲמָה, Mich. 4. v. 7., & elongata, procul remota, pulsa, disjecta; *LXX. vertunt*, & ἀνωγειν, & abjecta, & rejeta; *Vulg.*, & quæ laboraverat; *referebat* ad לָמָּה laborare, defatigari.
- הלֵּא** m. Diffinitum, remotum: *Cum* הֵּלֵּא paragog., *sive* locall in particulam abijt, הֵּלֵּא, & in pausa, הֵּלֵּא ultra, ulterius, porro: *estque* vel loci, ut Genes. 19. v. 9., 1. Sam. 10. v. 3., &c., *vel* temporis, ut Levit. 22. v. 26., &c.
- הלוֹה** Annon? nonne? *Vide* in הֲלוֹה non.
- הלוֹה**, הֲלוֹה. *Vide* in הֲלוֹה, לוֹ, לוֹ, לוֹ.
- הלוֹהֶם** Alohés, *nom. propr. patris Sellum*, Nehem. 3. v. 12.
- הלך** Ambulavit, ivit, incessit: *Cum* הֵלֵךְ constructum, adi-
- *vit*, accessit: *Cum* מֵן, abivit, transiit: *Cum* לְפָנַי, præcessit: *Cum* מֵחֶרֶץ, secutus est. *Præter.* cum הֵלְכוּ paragogico, הֵלְכוּ qui venerant, Jos. 10. vers. 24. *Secunda famin.* cum יֵרֶדְדָנְתִּי, ieridant, Jerem. 31. v. 21. *Particip. fam.* מֵיִי הֵלְכָתִי quare itura es, 2. Reg. 4. vers. 23., *cum* יֵרֶדְדָנְתִּי *redundante*, *juxta Masorethas*: *Infin.* הֵלֵךְ cundo, & deficiendo, Gen. 8. v. 5. *Imper. plur.* הֵלְכוּ abire, Jerem. 51. vers. 50. *Futur.* הֵלְכָה abijt, Job 16. v. 6. *Et alia forma*, הֵלְכָה ambulabit, Psal. 73. v. 9., Exod. 9. v. 23., *ad formam* תִּשְׁכַּח. *Nipb. præter.* תִּשְׁכַּח abire, *Id est*, evanescere cogor, Psal. 109. v. 23. *Plb. Præter.* הֵלְכוּ ire faciunt, *vel* cogunt, Job 24. v. 10. *Futur.* הֵלְכָה deduco, Prov. 8. v. 20., הֵלְכָה præire faciet, Psal. 85. v. 14. *Significat etiam simpliciter ut in Kal.* *Chald. Partic.* הֵלְכָה obambulans, Dan. 4. v. 26. *Plur. ex Aphel.* מֵהֵלְכִין ambulantes, Dan. 3. v. 25., & 4. v. 24. *Hithp.* הֵתְהַלַּךְ itavit, obambulavit,

lavit, continenter, indefinenter ivit : *Præter.* וַיִּטְהַר וַיִּיטֵן
itaverat eo, *vel* illuc, 1. Sam. 30. v. 31.

הָלַךְ *m.* Itio, ambulatio : *item* viator, *pro* וִירַשׁ הָלַךְ vir itio-
nis, 2. Sam. 12. v. 4. Fluxus; וַיִּשָּׁב הָלַךְ fluxus mellis, 2.
Sam. 14. v. 26. *Quadam exemplaria in utroque loco habent*
duplex Sægol.

הָלַךְ *Chald.* Vēgigal, *vel*, *ut Aben Esra scribit*, מַס וְהָלַכְיִים
tributum transeuntium, Esdr. 4. v. 13.

הָלַכְיִי *m.* Ambulatio, incessus, gressus : *Plur. cum affix.* הָלַכְיִי
gressus meos, vestigia gressuum meorum, Job 29. v. 6.

הָלַכְתָּ *f.* *Idem* : *cum affix.* בְּהָלַכְתָּם in ambulatione sua, Nah.
2. v. 6., *quod juxta Massoretas scribitur cum 1 redundante* :
Plur. הָלַכְתָּם incessus Dei mei, Psal. 68. v. 25. *Cum*
affix. הָלַכְתָּם viderunt incessus tuos, *Ibid.*

הָלַךְ *m.* Iter, profectio : *Constr.* וַיִּתֵּן מַהֲלָךְ itinere dici
unius, Jon. 3. v. 4. *Item*, ambulacrum, Ezech. 42. v. 4.

Cum affix. הָלַכְתָּ iter tuum, Nehem. 2. v. 6.

מַהֲלָכִים *m. p.* Vix, ambulandi loca, Zach. 3. v. 7.

וַיִּתְּנֵם *f. p.* Progressiones, Nehem. 12. v. 31.

הָלַל Gloriatuſ est ; *proprie autem* splenduit, splendidum se
exhibuit. *Et quia* gloriatio, *sive* laus propria, *pro*
stultitia recte habetur ; *hic* הָלַל *ad* stultitiam refertur, *nisi*
potius hæc significatio petita sit ab iniust. יָהּ, *quod Arabibus*
est, erravit, *ita* Joa. Simon. *Itaque* הָלַל *insanivit*, stolide
gloriatuſ est : *Partic. plur.* הוֹלִלִים, Psal. 5. v. 6., *insanien-*
tes, *infani*, stolide gloriantes ; *LXX. est*, ἀνομοι, παράνο-
μοι, παρανομῶντες, *Vulg. Latjn.*, *injusti*, *iniqui*, *inique*
agentes, *Cum præfix.* הוֹלִלִים in iniquos, super iniquos,
Psal. 73. v. 3., הוֹלִלִים, *iniquis*, Psal. 75. v. 5. *Futur.*
plur. מִלִּי־תוֹלִלִי, Psal. 75. v. 5., *ne infaniatis*, *ne gloriemini*,
Vulgat. vertit, *nolite inique agere*. *Niphal. particip.* וַיִּתְּנֵם
וַיִּתְּנֵם Isai. 7. v. 19., *Ab. Esra*, *in domibus*, *vel* *locis lau-*
datiſ ; *Alii*, *in stultis*, *id est*, *vilibus*, *et* *ingloriis arboribus*,
ac lignis ; *Chald.*, *&* *in omnibus domibus laudiſ*, *hoc est*,
locis laudatiſ ; *LXX. est* ἐν πανταρχαῖς, *&* *in omnem gl.*
suram ; *Vulg.*, *&* *in universis foraminibus*. *Pib. in duplici*
occurrit forma : 1. הָלַל *laudavit*, *laudibus extulit*, *celebra-*
vit ; *et* *ita construitur cum Accusativo* ; *item cum præpositio-*
ne

ne by , לנ , ל , ב : II. לל stolidum , sive insanum reddidit , infatuavit : *Ex qua forma est futur.* לל insanos , vel stultos reddit , *juxta Vulg.* , in stuporem adducit , *ſ* *juxta LXX.* , *Sym. Theod.* , mente excedere facit , Job 12. v. 17 ; *Eadem dicitio apud Eccl.* 7. v. 7. redditur a LXX. , παρρησία decipit ; *ab Ag.* , πλανῆσαι decipiet , errare faciet ; a *Sym.* , διαρῖψαι turbabit ; a *Vulg.* , conturbat ; *rursum apud Isai.* 44. v. 25. , לל *Vulg.* est , in furorem vertens : *Alii ubique vertunt* , ut *supra apud Job* 12. v. 17. *In priori forma praterit.* לל laudavit , *Psal.* 10. v. 3. *Particlp.* מללם לל laudes dicentes nomini , 1. Paralip. 29. v. 13. *Infin.* לל laudare , laudando , 1. Paralip. 16. v. 36. , *Imper. ſem.* לל lauda , *Psal.* 146. v. 1. , *ſ* *in plur.* מללם laudate Dominum , *Psal.* 104. v. 35. , *ſ* *cum ה* *paragogico* מללם *Psal.* 69. v. 31. *Pyb. prater.* מללם laudatæ fuerunt , *Psal.* 78. v. 63. , מללם civitas laudatissima , *Ezech.* 26. v. 17. *Particlp.* מללם laudatus , *Psal.* 18. v. 4. *Et ex secunda ſignificatione* , מללם insanus , ad insaniam adactus , *Eccl.* 2. v. 2. *Plural.* מללם insanientes contra me , *Psal.* 102. v. 9. LXX. *ibidem vertunt* , ἐπαύρις μὲν laudantes me ; *Vulg.* , qui laudabant me . *Futur.* מללם laudabitur , *Prov.* 12. v. 8. *Hiph.* splendere , lucere , splendere facere : *Infin. irregularis* , מללם dum efficit , ut splendeat , *Job* 29. v. 3. , *pro* מללם . *Futur.* מללם splendebit , *Job* 31. v. 26. , *ſ* *cum Epenthesi* , וְלֹא יִמְאֵר , & non splenderet , *Job* 25. v. 5. , vel מ est loco ה *characteristica conjugationis* , levioris pronuntiationis causa : מללם splendet , *Job* 41. v. 10. , מללם faciet , ut splendeat , *Isai.* 13. v. 10. *Hithp. ex prima ſignificatione* מללם laudavit , jactavit se , laudibus se extulit : *Particlp.* מללם se jactans , glorians , *Jerem.* 9. v. 23. , *Prov.* 25. v. 14. *Plur.* מללם se jactantes , gloriantes , *Psal.* 97. v. 7. *Infin.* מללם gloriari , *Psal.* 106. vers. 5. *Futur.* מללם , *ſ* *מללם* gloriaris , glorieris , *Psal.* 52. v. 3. , *Prov.* 27. v. 1. , *Isai.* 41. v. 16. , מללם gloriatur , *Prov.* 20. v. 14. *Hithp. ex altera ſignificatione* מללם insanivit , insanum se gessit ; *Prat. plur. in pausa* , מללם & insanos se gerent , *Jerem.* 25. vers. 16. *Imper. plur.* מללם , *Jerem.* 46. v. 9. , & insanire , insanos vos gerite , id est , insano impetu ferimini , vel agitamini ; *Vulgar.* vertit ,

vertit, & exultat: *Futur.* וַיִּתְהַלֵּל, 1. Sam. 21. v. 14., & insanum se gessit; *Vulg. autem interpretatur*, & collabebatur (*sicut epilepticus*); *Syriaca versio habet*, finxit se furere: *Plur.* וַיִּתְהַלְּלוּ insanient, insanos se gerent, *Vulg.* commotæ sunt, Jerem. 51. v. 7., וַיִּתְהַלְּלוּ *idem*, & *juxta Vulg.* conturbati sunt, Nahum 2. v. 5., & *in pausa* וַיִּתְהַלְּלוּ insane agunt, vel gloriantur, ut habet *Vulg.*, Jerem. 50. v. 38.,

הל, *vide pag.* 228.

הִלֵּל *Illél, nom. propr. patris Abdon judicis in Israel*, Jud. 12. v. 13.

הִילָל *m. Lucifer, stella matutina*, Isai. 14. v. 12.

הִלּוּל *mascul.* Laus, laudatio, laudativum carmen: *Plur.* וְהִלְלוּ הִלְלוּ sanctitas, res sancta laudum, *quæ scil. in laudem ipsius ipsi consecratur, vel offeratur*, Levit. 19. v. 24., וַיִּשְׁמְחוּ & fecerunt laudationes, hymnos, vel laudativa, carmina, Jud. 9. v. 27. *Kinebi*, lætities, hilaria; & *inde* מִבֵּית הַלֵּל domus lætitiæ: *Chaldeus*, תְּקִיָּין tripudia.

הִזְלָה *f. Infania, LXX., Sym., Aq., Vulg., allisque est.* error, hallucinatio, audacia, procacitas, parabola. *Plural.* הִזְלָלוּ infaniz, omnimoda infania, Eccles. 1. v. 17., & 2. v. 12., & 7. v. 25.

הִזְלִירוּ *f. Infania*; Eccl. 10. v. 13.

הַלְּלוּ הַלְּלוּ Hallelujah: *Vox composita ex Imperativo Pibél הָלֵל & nomine divino הַ, & valet*, laudate Dominum.

מְהִלָּ *m. Laus, Cum affix.* מְהִלָּ לְקִי *juxta laudem suam*, Proverb. 27. v. 21.

תְּהִלָּה *m. Job 4. v. 18., Lux, splendor, juxta R. Levi; Sed LXX. est, σχολιὸν τι aliquid perversum; Chaldeo, מְעִיל; Vulg., pravitas; Aben Esra, allisque est, stultitia, infania.*

תְּהִלָּה *f. Laus, laudatio: תְּהִלָּה עִיר civitas laudis, Jerem. 49. v. 25., ubi quedam exemplaria habent תְּהִלָּה quasi construstum sit pro absoluto. Constr. תְּהִלָּה Jerem. 48. v. 2. Cum affix. תְּהִלָּה laus ejus, Hab. 3. v. 3. Plur. תְּהִלּוֹת laudes, Psal. 78. v. 4. Rabbini utuntur etiam forma masculina: unde Psalmi Davidis inscribuntur תְּהִלָּה סֵפֶר liber laudum, & per Synecopam תְּהִלָּה.*

הִלֵּם Contudit, obtudit. *Metaphorice* hebetavit, languidum fecit, vires fregit. *Præter.* הִלְּמוּ הִלְּמוּ tunc obtuderunt, vel, obtusæ fuerunt, *juxta quosdam*, Jud. 5. v. 22., הִלְּמוּ הִלְּמוּ

סִסְרָא & obtudit Siseram, Jud. 5. vers. 26. *Plur. cum affix.* יִסְרֹאֵל contuderunt, *sive percusserunt me*, Prov. 23. v. 35. *Pahul plur. in regim.* יִסְרֹאֵל obtusi, hebetati, enervati vino, Isai. 28. v. 1., *eadem locutio*, inquit Joa. Simon, *est cum Lat.* vino sauciatus apud Lioium, mero saucius apud Martialem, & simpliciter saucius pro ebrio apud eundem: *Futur. cum affix.* יִסְרֹאֵל obtundat, corripiat me, Psalm. 141. v. 5. *Plur. cum Nun paragogico*, & in pausa יִסְרֹאֵל contundant, *Vulg.* dejecerunt, Psalm. 74. v. 6.

הֶלֶם Hélem, *nomen propr. patris Supba &c.*, 1. Paralip. 7. vers. 35.

הִיִּי m. Tufio: LXX. *est*, ἡλαυνῶν ducens, *hoc est*, opus ductile faciens; *Vulg.* vertit, qui cudebat: **עַבֵּי הִיִּי** tusionem incudis, *vel*, super incude, Isai. 41. v. 7.

הִוֵּה Huc, hic, Gen. 16. v. 13., Jud. 10. v. 7. *Duodecim scribuntur sine ו*, ut Gen. 16. v. 13. in Masora.

הַמֶּלֶךְ f. Malleus, tudes, Jud. 5. v. 26.

הַיָּסָפִי, LXX. *est*, ἱάσπης, σμαράγδος, *Vulg.* jaspis, smaragdus; *alibi est* Adamas, lapis pretiosus, *quia contudit*, *ut confringit omnes alios lapides*, Exod. 28. v. 18.

הַמִּלֵּי f. p. Contusiones, Prov. 18. v. 6., & 19. v. 29.

הַ Pronomen, *vide in הָאֵל*: & **הַ** pronomen Chaldaicum; *vide ibidem*.

הַמְדָּתָה Hamdatha, & juxta *Vulg.*, Amadathi, *nom. propr. patris Aman*, Esth. 3. v. 1.

הִמְהִי Tumultuatus fuit, strepuit, perstrepuir, fremuit: **וְהִמְהִי** *Pres.* וְהִמְהִי fremuerunt gentes, Psalm. 46. v. 7. *Particip. femin.* הִמְהִי strepera, Prov. 7. v. 11., *ubi est loco tertie radicalis ה*, LXX. *ibidem vertunt*, ἀνιππιζωμένη *vaga*; *Aqu.* σχολάζουσα *otians*, otiosa; *Vulg.* quietis impatiens. *Plural.* הִמְהִי שִׁמְרָא in capite tumultuantium, Prov. 1. v. 21., *id est*, turbarum, *quæ streperæ*, & tumultuosæ *esse solent*. *Infinis constr. cum prefix.*, הִמְהִי, Isai. 17. v. 12., *sicut strepit*, perstrepat, fremit; *Vulg.* habet, *ut multitudo*, *legisse videtur* הִמְהִי: *Futur.* הִמְהִי strepam, fremam, ingemiscam, Psalm. 55. v. 18., & *cum ה paragogico*, *mutata tertia radicali ה in Jod*, הִמְהִי, Psalm. 77. vers. 4. *Fam.* הִמְהִי commoveris cum strepitu, perstrepis, Psalm. 42. v. 6.

vv. 6. 12. *Plural.* יָהֲמוּ *strepent, fremunt, Psal.*
46. v. 4. , *Psal.* 59. vv. 7. 15. , *cum Nun paragogico in-*
panfa, mutata tertia radic. ה *in Jod*, יִהְיֶיךָ *idem, Psalm.*
39. v. 7. , *Psal.* 83. v. 3. , *Isai.* 17. v. 12. , נִהְמָה *frememus,*
fremimus, rugiemus, Isai. 59. v. 11. , הָמוּ *conturbata, com-*
mota sunt, Jerem. 31. v. 20. *Vide* הָמוּ , הָמָה , *etc.*

הָמוּ *illi, vide supra in* הָמוּ .

הָמוּ *Chald. pronomen tertiae personae plur. masc., ellipse pro*
הָמוּ, ipsi, illi, etc. vide in הָמוּ .

הָמוּ *f. Unde constr.* הָמוּ נִבְלִיָּה *strepitus nabliorum tuorum,*
Isai. 14. v. 11. , *Sed ab LXX. diffio hac* הָמוּ *adjective ac-*
cipitur, redditurque, πῶς multa (lætitia tua); a Vulg. autem
verbaliter, nempe, concidit; legisse videtur הָמוּ *a מוח in-*
terfecit, perdidit.

הָמוּ , *vide paullopost* הָמוּ .

הָמוּ *m. I. est commotio magna, cum strepitu conjuncta, Isai.*
63. v. 15. *II. strepitus, sonitus, tumultus magnus, Psal.*
65. v. 8. , *Amos* 5. v. 23. *III. turba, copia, proprie ho-*
minum, magnum strepitum faciens, 2. Paral. 13. v. 8. ,
20. v. 2. , *Job* 31. v. 34. , *etc.* *IV. copia facultatum, Psal.*
37. v. 16. , *Eccles.* 5. v. 9. , *1. Paralip.* 29. v. 16. *V. copia*
imbris, cum strepitu decidentis, 1. Reg. 18. v. 41. *Semis-*
cum m ab initio loco הָמוּ *multitudo, vulgus, le-*
rem. 52. vers. 15. *Constr.* הָמוּ גוֹיִם *multitudinis gentium,*
Gen. 18. v. 4. *Cum affix.* וְאַלְהֵמוֹ *& ad multitudinem ejus,*
Ezech. 31. v. 2. *etc.* *cum loco* הָמוֹהָ *multitudo ejus,*
Ezech. 31. v. 18. *Plur.* הָמוֹתָיִם *multitudines, Joel.* 3. v. 14.
Cum affix. וְכָל־הָמוֹתָיִהָ *& omnes copias ejus, Ezech.* 32.
vers. 20.

הָמוּ *m. plur. Streperi, thraſoues, juxta quosdam: Unde de-*
festivum, הָמוֹתָיִם neque ex thraſonibus ipsorum, Eze-
ch. 7. v. 11. *pro* הָמוֹתָיִם . *Hebræi putant esse ex geminato*
Pronomine הָמוֹ , *quasi* הָמוֹ הָמוֹ *neque ex illis, qui*
ab ipsis sunt, id est, liberis, posteris. Sic Chaldæi, וְכָל־
הָמוֹתָיִם neque ex liberis ipsorum, LXX. vertunt οὐκ ἔστιν
cum festinatione; Vulg., ex sonitu eorum; Joa. Simon,
cum strepitu, cum tumultuationibus eorum; ab verbo הָמוֹ .
f. Strepitus, sonitus, juxta quosdam; Unde cum affix.
וְכָל־

וְהָיָה אִתּוֹ & ad strepitum, vel sonitum ejus, Proverb. 19. v. 18. *Id est*, dum clamore, & fletu tibi obstreperit filius, ne condonet animus tuus, ne parcito eum castigare: LXX. *Ibidem vertunt*, ἡς δὲ ὕψις ad contumeliam autem, negligo pronomine; *hoc est*, cum vero ne contumeliose afficias; *Aq.*, ἔπεισας τὸ παραδύνας αὐτὸν & ad eum interficiendum; *Vulg.*, ad interfectionem autem ejus (ne ponas animam suam); *referebant ad* מוֹתָּהּ mori; *et in Hiphil* הָמִיתָ interfecit; *unde infinit. cum affix.* הָמִיתוּ interficere eum. *Vide etiam* מוֹתָּהּ *in Hiphil*.

המל הַמּוֹלָה הַמּוֹלָה f. Tumultus, strepitus: לִקּוֹל הַמּוֹלָה ad vocem tumultus, Jerem. 11. vers. 16. *Sed הַמּוֹלָה est* LXX., περιτομή circumcisio; *referebant ad* מוֹל, vel מַלְּלָה circumcidere, *et prius ה* ut articulum spectabant; *Vulg. autem est*, loquela, a מַלְּלָה loquutus est. *Eadem dictio, sed cum Kibbutz pro Schurek, occurrit* Ezech. 1. v. 24., הַמּוֹלָה, *atque a Vulg. redditur*, multitudo; *ab aliis, sonitus, strepitus, commorior. Est formæ* הַמּוֹלָה.

הַמּוֹלָה Amélech, *nom. propr. patris Joas*, 1. Reg. 22. v. 26., 2. Paralip. 18. v. 25., *Item nom. propr. patris Melchic*, Jerem. 38. v. 6.

המם Conturbavit, profligavit, quassavit, contrivit: *Præter-* וַיְהִי וַיִּהָמָם & quassavit, Isai. 28. v. 28., וַיִּהָמָם אֶת-כָּל-הָעָם & conteram omnem populum, Exod. 23. v. 27., *ubi secundum litteram est*, וַיִּהָמָם contrivit nos: *Cum præfix.*, *et in forma imperf.*, וַיִּהָמָם & exturbabo, & conteram, Exod. 23. v. 27. *Infinit. constr. cum affix.*, *et præfix.* הָמָם ad quassandos, ad conterendos eos, Deut. 2. v. 15., Esth. 9. v. 24. *Futur. הָמָם*; *cum affix.* וַיִּהָמָם & conteres, & conturbabis eos, Psal. 144. v. 6., וַיִּהָמָם אֶת מַחֲנֵהוּ & profligavit, & contrivit castra; Exod. 14. v. 24. *Cum affix.* וַיִּהָמָם, 2. Sam. 22. v. 15., *et וַיִּהָמָם*, Jos. 10. v. 10., 1. Sam. 7. v. 10., Psalm. 18. v. 15.; *conturbavit, & contrivit eos*: *Massorethæ priori loco, nempe*, 2. Sam. 22. v. 15., *legendum monent in singulari absque affix.*, *videl.* וַיִּהָם & turbavit. *Verum contra sunt arbitrati LXX.*, *verterunt enim*, ἡ ἐξίσχυσις αὐτὸν & in stuporem vertit eos; *Vulg.*, & consumpsit eos. *Vide supra in*, הָמָם הָמָם.

חֲמִיָּהּ Homám, *nom. propr. filii Lotan*, 1. Paralip. 1. v. 39.

חֲמִיָּהּ Hemám, *idem ac Homám*, Gen. 36. v. 11.

הַמּוֹ Multiplicari : *Infinit. הַמּוֹתֵם* propter multiplicari
- *7* vos, *vel potius*, multiplicare, *id est*, eo quod mul-
tiplicaveritis, Ezech. 5. v. 7. *Non est*, *inquit Kimchi*, ab
הַמּוֹ, *quia illius formæ nomina Cholem cum affix. retinent*.
Sed Paraphrasæ Chaldaeus dictionem hanc reddidit, eo quod
peccastis, *sive deliquistis*, a qua explicatione, *inquit Joa-*
Simon, *utpote & antiquissima*, & *consensu convenientissima*,
non est quod recedamus. *Recesserunt tamen multi* : *Nam*, ut
notat Guarín, LXX. sunt interpretati, ἡ ἀπορροή ὕδατος occasio
vestra; *Aq.*, *Hieron.* tesse, vertit, numerati estis; *Sym.*,
multitudo vestra; *scilicet recentiores*; *Vulg.* superastis. *Varia*
interpretatio, quia non omnino eadem apud omnes sententia de
radice, a qua dicitur illa sit derivanda. *Vide* הַמּוֹ, & , quod
sequitur, הַמּוֹ.

חֲמִיָּהּ Amán, *nom. propr. filii Amadathi*, Esth. 3. v. 1.

חֲמִיָּהּ Hemán, & Hemám, *nom. propr. virorum*, 1. Reg. 5.
v. 11., 1. Paralip. 6. v. 18., 15. v. 17., 16. v. 41.

חֲמִיָּהּ Amaná, Ezech. 39. v. 16., *nom. propr. civitatis prophe-*
tice, & *future in valle viatorum*, ad orientem maris, in
qua sepellendus est Gog cum ejus exercitu, Ezech. 39. v. 11.,
unde a LXX. vertitur, πολυμυρῆος cæmeterium.

חֲמִיָּהּ. *Vide in* הַמּוֹ.

הַמָּס m. Stramen, *vel* caulis fractus, *id est* stipula, festuca;
in singul. innuit. *Plur.* הַמָּסִים cremia, stipulae, festucae,
Isai. 64. v. 1. *R. Salomon* res liquidas exponit, quæ facile
ad ignem liquefunt; & consumuntur, & ita esset הַמָּס;
LXX. verbaliter acceperunt, τὰ ὕδατα liquefcit (cera); *Sym.*
ἐτάρα tabuit (mare); *Vulg.* liquefcetent (montes). *Refe-*
rebant ad הַמָּס liquefcere, liquefcere. *Hebraei*, *inquit Hle-*
ron. *comment.* in hanc locum, amasim non consumptionem,
& tabem; ut ceteri interpretati sunt, sed iniquos intelligi
volunt. *Hi Hebraei*, addit Guarín, legebant הַמָּסִים ab הַמָּס.
חֲמִיָּהּ Amosá, *nom. propr. civitatis in Tribu Benjamin*, Jos.
18. v. 26.

חֲמִיָּהּ Hammethoar, & juxta *Vulg.* Amthar, *nom. propr.*
civitatis in finibus Tribus Zabulon, Jos. 19. v. 13.

הַמּוֹ.

המר *Radix Hebraeis inusit. Arab. fluxit aqua; inde, ut quibusdam videtur, est*

מהמורה f. Fossa, per quam aqua fluit. Plural. cum praefix. **במהמורות**, Psal. 140. v. 11., quod Sym., & Theod. interpretantur, *eis βοθρῶν*, Hieron., & plerique alii, in foveas: LXX. vero, *ἐν ταλαιπωρίαις*, Vulg. in miseriis.

הנן *Radix inusit. Sed Iou. Simoni videtur, significare, paratum, praesto esse, adesse; Inde autem sunt*

הן *Varios particularum sensus praefert: I. en, ecce, ut Gen. 3. v. 22., Num. 23. v. 24., &c. II. an?, utrum? ut Jerem. 2. v. 10., Esdr. 5. v. 17., Job 41. v. 1. III. annon? nonne? ut Dan. 3. v. 17. IV. certe, Prov. 24. v. 12. V. forte, fortassis, Exod. 4. v. 1., Dan. 4. v. 24. VI. quandoquidem, Levit. 25. v. 20., Isai. 50. v. 11. VII. si, quod si; **הן נזבח** quod si sacrificemus, Exod. 8. v. 22., **הן יושלח** si dimiserit, Jerem. 3. v. 1. **הן היתה כזאת** an fuerit huiusmodi, Jerem. 2. v. 10.*

הן *Chald. Si, Dan. 3. v. 15. **הן וי** quod si, Esdr. 4. v. 13. In continuata sententia repetitum, est sive: **הן מימי** sive futurum est, **לא והן** sive non, Dan. 3. vv. 17. 18.*

הן *Pronomen, vide supra in היא.*

לחן *Chaldæcum, vide suo loco.*

הנה *Ecce: Cum affix. **הנה** ecce cum, **הנה**, vel **הנה** ecce tu, 2.*

*Reg. 7. v. 2., **הנני**, & **הנני** ecce ego. Sic cum Segol, & utroque a dogessatio, **הנני** ecce ego fili mi, Gen. 22. v. 3., v. 7. & 27. v. 1. **הננו**, vel **הננו** ecce nos, **והנה**, Jerem. 18.*

*ubi Massoretæ divisim legendum docent, videl., **והנה** & ipse.*

הנה *Hic; **הנה** הנהים* לי במלהים *itaque jura mihi per Deum hic, Gen. 21. v. 23. Hinc, inde; **והנה** הנה*

והנה **והנה** *unus hinc juxta ripam fluvii, & alter inde, Dan. 12. v. 5. Hac versus; **והנה** הנה* ecce,

sagittæ sunt cis te, & hac versus, 1. Sam. 20. v. 21. Huc,

הנה **והנה** *huc & illuc, Jos. 8. v. 20., **והנה** usque huc,*

*hucusque, 1. Sam. 7. v. 12. Hinc contractum, **והנה** hucusque,*

*Eccl. 4. v. 2., & inde cum Apocopa, **והנה** Eccl. 4. v. 3., *item**

***והנה** *ferat, sunt, fuerunt, ut Gen. 6. v. 2., Levit. 17. v. 17.**

Alium sensum consule in היא.

הנה *Ennôm; nom. propr. viri, in cujus valle prepe Jerusalem.*

Judei

Judei idololatras filios suos igni exustos, aut saltem infiratos Moloch Ammonitarum idolo devotebant, vel immolabant, Jerem. 7. v. 31.

הנע *Aná, nom. propr. loci, aut civitatis, vel, secundum alios, idoli in Samaria, 2. Reg. 18. v. 34.*

הנח *Anathón, nom. propr. urbis in Tribu Zabulon ad Septentrionem, Jos. 19. v. 14.*

הסה *Pib. Silere: Imper. per Apocopam, הסה file, Zach. 2. v. 13., pro הסה: Plur. השו filete, Nehem. 8. v. 11. Hiph. Futur. per Apocopam, ויהם & silere fecit, compescuit, Num. 31. v. 30., pro ויהם.*

הסיני *Hassini, & juxta Vulg., Sinus, nom. propr. filii Chanaan, Gen. 10. v. 17., 1. Paralip. 1. v. 15.*

הסנא *Asnaá, nom. propr. viri, cujus filii seu posteri edificaverunt portam piscum Jerusalem, Nehem. 3. v. 3.*

הסנא *Asaná, nom. propr. patris Odoia, 1. Paralip. 9. v. 7.*

העי *Hái, nom. propr. regis civitatis Amorrahorum, ad orientem Bethel in Tribu Benjamin, Gen. 12. v. 8., Jos. 7. v. 2. &c.*

הסנא *vide in פג.*

הפך *Vertit, Evertit, convertit, invertit, obvertit, subvertit, mutavit, commutavit, immutavit: & Interdum, convertit se, versus, mutatus fuit: Prater. הפך לבן versus fuit albus, id est, mutatus in album, Levit. 13. v. 3. Cum affix. הפך הפך subvertit eos, Job 9. vers. 5. Prater. הפכו verterunt se, Psal. 78. v. 9. Partic. cum הפך paragogico, הפכו qui convertit, Psal. 114. v. 8. Futur. הפך הפך & vertit se, id est, reversa est, & abiit, 2. Paralip. 9. v. 12. Niph. Partic. הפך versus fuit, Exod. 7. v. 15., & in Cholem, הפך הפך & conversum fuit illud, id est, ut reddit Vulg., versa vice, Esth. 9. v. 1., simile vide in הפך in Niph. Partic. f. in pausa, הפך subversa, Jon. 3. v. 4. Futur. הפך הפך & non vertes te, Ezech. 4. v. 8. Hoph. Prater. הפך conversum est, Job 30. v. 15., Vulg. ibidem habet, redactus sum in nihilum; pro הפך הפך legebat הפך, vel הפך, & pro הפך על adversum me, legebat על super, in, & הפך interpretabatur nihilum, quem sensum ei etiam fere tribuunt Graeci interpretes, ita Guarin. Hithp. Partietp. הפך obvertebat se, Jud. 7. v. 13. Fam. הפך הפך gladii se-*

ver-

vertentis, *id est* vibrantis, vel versatilis, Gen. 3. vers. 24.
Futur. תִּהְיֶה mutabitur, vertetur, *et juxta Vulg.*, restituetur, Job 38. v. 14.

הִפְךָ *m.* Diversum, contrarium: מִן הַנָּשִׁים הִפְךָ contrarium ab istis mulieribus, Ezech. 16. v. 34., לְהִפְךָ in contrarium.

הִפְךָ *m.* Perversio, perversitas; *unde cum affix.* הִפְכֶּם perversitas vestra, *et juxta Vulg.*, perversa est, Isai. 26. v. 16.

הִפְכָּה *f.* Subversio, Gen. 19. v. 29.

הִפְכָּה *m.* Volubilis, versatilis, Prov. 21. v. 8. LXX. *ibidem* vertunt, σκολια, *Vulg.*, *et alii*, perversa, tortuosa.

מִהִפְכָּה *f.* Subversio: *Constr.* סִחַם מִהִפְכָּה sicut subversio Sodomæ, Deut. 29. v. 22.

מִהִפְכָּה *f.* Cippus, *sic dictus ab evertendo*, *et* contorquendo fontium corpore; LXX. *est*, ἀποκυσμα carcer; *Item* LXX., *et Theod.* *est*, καταρρακτης cataracla; *Sym.* *vero est* βασανιστήριον, vel τροβητήριον tormentum, aut tormenti locus, vel instrumentum cruciandi; *Vulgat.*, nervus, Jerem. 20. v. 2. 3., 29. v. 26., 2. Paralip. 16. v. 10.

תִּהְיֶה *f.* Perversitas, *Plur.* תִּהְיֶינָה דֹרֹת generatio perversitatum, *id est*, summe perversa, Deuteron. 32. v. 10.

הַפָּזִי Aphasés, *nom. propr. Sacerdotis*, 1. Paralip. 35. v. 15.

הַפָּרָה Aphará, *nom. propr. civitatis in Tribu Benjamin*, Jos. 18. v. 23.

הַצָּב Nahum 2. v. 8., LXX. *est* ὑπέρστασις statio militum; *Vulg.*, miles; *Aliti*, praesidium; *Aliti*, *nom. propr. reginae Assyriorum*; *Aliti*, urbs Nisibis.

הַצְבִּים Hatzevaiim, *et juxta Vulg.*, Asbaim, *et* Asebaïm, *nom. propr. filii Ami, vel Amon*, Esdr. 2. v. 57., Nehem. 7. v. 59.

הַצְדִּים Ascedim, *nomen propr. civitatis in Tribu Nephthali*, Jos. 19. v. 35.

הַצֶּלֶה. *Vide in* לִצְלָה.

הַצֶּלֶפְחִי Afalelphuni, *nom. propr. filia Etam*, 1. Paralip. 4. vers. 3.

הַצִּנִּי *m.* Currus falcatus, Ezech. 23. v. 24., currus bellici generis suis, *juxta Kimchium*.

הַצִּי Accós, vel Hacús, *nom. propr. virorum*, 1. Paralip. 24. v. 10., Esdr. 2. v. 61., Nehem. 3. v. 21.

הַקְטָן Eccetán, *nom. propr. patris Iohanan*, Esdr. 8. v. 12.
הַקֵּין Accàin, *nomen propr. civitatis in Tribu Juda*, Josue 15.
vers. 57.

הֹר Hór, *nom. propr. montis in finibus terra Edom, ubi fuit
trigesima quarta mansio filiorum Israel*, Num. 20. vers. 22.,
33. v. 38.

הָרָא Ará, *nom. propr. urbis Assyriorum*, 1. Paralip. 5. v. 26.,
Hiron. putat, esse Rages Medorum civitatem, de qua Tob. 1.
v. 16. Alibi est Haran, sive Charan.

הָרִיָּא Vide אֲרִיָּא pag. 63.

הָרֶבָּה Arebbá, *nomen propr. civitatis Tribus Juda, ad occiden-
tem*, Jos. 15. v. 60.

הָרַג Occidit, interfecit: *Præter.* הָרַג אֹחִים occidit eos, Ju-
dic. 9. v. 24. *Cum affix.* וְהָרַגְנִי & interficiet me, 1.
Sam. 16. v. 1., הָרַגוּ הָרַגוּ interfecit eum, Gen. 4. v. 25.,
הָרַגוּ occideret eos, Psal. 78. v. 34. *Fem.* הָרַגָה interfecit, & *cum
affix.* ה in ת mutato, הָרַגְתָּהוּ interfecit eum, Judic. 9. v.
54., & הָרַגְתָּם & interficeret eos, Amos 9. v. 4.; & וְהָרַגְנוּם
occidemus eos, Nehem. 4. v. 5. *Niph. Infinit.* יָהָרַג quum in-
terficietur, Ezech. 26. v. 15., *pro* יָהָרַג, & Szegol est
propter sequentem gutturalem affixam Kametz: simile vide in
עָבַר. *Pyb. præter.* הָרַג interfecit est, Isai. 27. v. 7.

הָרַג m. Occisio, interfecio, cædes: הָרַג רַב tempore
cædis magnæ, Isai. 30. v. 25.

הָרַגָה f. Idem: הָרַגָה צֹאן pecus occisionis, Zach. 11. v. 4.,
Legitur etiam Jerem. 7. v. 32., & 19. v. 6.

הָרָה Concepit: *metaphorice*, cogitavit, meditatus est, *quasi*
דָּד diceretur, mente concepit: *Præter.* וְהָרָה עָמֶל conce-
pit laborem, Psal. 7. v. 15., *Fem. in pausa* הָרָתָה conce-
pit, Gen. 16. v. 5., & וְהָרִית, Jud. 13. vers. 3.,
וְהָרִיתָ concepisti, Num. 11. v. 12., *Plur.* הָרִינוּ concepimus,
Isai. 26. v. 18. *Infinit.* הָרִי וְהָרִי concipere, & loqui, Isai.
59. v. 33., *cum* הָרִי loco ו, & Cholem ab initio est loco Ka-
metz. *Futur.* וְהָרָה & concepit ea illi, id est, ex illo,
Genes. 38. v. 18., & וְהָרָה מִירְיָמָם & concepit Mirjamum,
id est, conceptum peperit, 1. Paralip. 4. v. 17. *Plur.* וְהָרִיתָ
concipietis, Isai. 33. v. 11. *Femin.* וְהָרִינוּ & conceperunt,
Gen. 19. v. 36. *Pyb. Præter.* הָרָה נָבִיר conceptus est vir, Job

3. v. 2., *id est*, natus, in lucem editus.

הוֹרָה *f.* Genitor, *quasi*, faciens concipere: *Plural. cum affix.* בְּרָכוֹת הוֹרֵי על benedictionibus progenitorum meorum, Genes. 49. v. 26.

הוֹרֶת *f.* Genitrix: *cum affix.* הוֹרֶת genitrix eorum, Hof. 2. vers. 5.

הָרָה *f.* Gravidā, pręgnans, Gen. 38. v. 24. *Constr.* הָרָה עוֹלָם ut gravidę perpetuo, Jerem. 20. v. 17. *Plur.* הָרוֹת Amos 1. v. 13. *Cum affix.* וְהָרוֹתֵיהֶם & gravidas eorum, 2. Reg. 8. vers. 12.

הָרֵינָה *f.* *Idem*: *Plur. cum affix.* וְהָרֵינָהּ וְהָרֵינָהּ & pręgnantes ejus diffidentur, Hof. 14. v. 1.

הוֹרָם Horám, *nom. propr. regis Gazer*, Jos. 10. v. 33.

הָרוֹם, *vel* הָרָם Arum, *nom. propr. patris Abarebel*, 1. Paralip. 4. v. 8.

הָרָמָה Aramá, *וְ* Hormá, *nom. propr. civitatum, unius in Tribu Aser*, Jos. 19. v. 29., *alterius in Tribu Nephtali*, Jos. 19. v. 36.

הָרָמֶן *unde* הָרָמֶן *articulo, וְ* *locali in fine* הָרָמֶן, Amos 4. v. 3., *quibusdā est nom. propr. loci; quare Vulg. transtulit in Armon; Hieron. vertit; in locis Armenię; Sym., in Armenia; addit autem idem S. Doctor, quod LXX. Montem Remman, Aquila Montem Armona, Theod. Montem Monna, quanta autem editio Excelsum Montem transtulerunt. Aliis tamen est nomen appellativum, ad palatium, ad arcem, וְ* *ita ut idem sit atque אֶרְמוֹן, quod vide supra pag. 66.*

הָרָן Arán, *nom. propr. virorum*, Genes. 11. v. 26., 1. Paralip. 23. vers. 9.

הָרֵן *m.* Conceptus: *Cum affix.* וְהָרֵנָה & conceptum tuum, Gen. 3. v. 16.

הָרִיִּין *m.* *Idem*, Ruth. 4. v. 12.

הָרָהֶן *Chald. Cogitavit, unde nomen plural. הָרָהֶין cogitationes, Dan. 4. vers. 2. In Targum sepius occurrit. Rabbinī dicunt, מִן הָרָהֶין אֲחֵר מַעֲשֵׂי הָשֵׁם non est speculandum post opera Dei.*

הרס Diruit, destruxit, demolitus est: subvertit, per-
-pit. *Prater.* הרסו וְעָרֵי הָרָם & urbes ejus destruebat, Isai.
14. v. 17. *Partic. pres.* הרס destruens, Jerem. 45. v. 4. *Pabul*
הרס dirutum, destructum, 1. Reg. 18. v. 30. *Infin. constr.*
וְלִהְרֹס ad destruendum, ad diruendum, Jerem. 1. v. 10.
Imperat. הָרֵס, cum accentu Makkaph הָרֵס destrue, Psalm.
58. v. 7. cum affix. הָרֵס destrue eam, 2. Sam. 11. v. 25.
Futur. מֵהָרֵס destruam, Jerem. 41. v. 6. *Plural.* פְּרִיְהֲרֹסוּ ,
Exod. 19. v. 21., ne destruant, evellant, *sive, ut habet*
Vulg., ne forte velit transcendere terminos; *sic fere ibidem*
vers. 24., וְ in pausa, יִהְרֹסוּ destruent, destruxerunt; 2.
Reg. 3. vers. 25. *Niph. Prater.* מִהֲרֹסוּ destruantur, Jerem.
50. v. 15. *Futur.* וְלֹא יִהְרֵס & non destruetur, Jerem. 31.
v. 40. *Plural. cum Nun paragogico*, וְ in pausa, יִהְרֹסוּ
destruentur, Psal. 11. v. 3. *Pib. Partic.* מִהֲרֹסֶיךָ destruentes
te, Isai. 49. v. 17. *Infin.* הָרֵס מִהֲרֹסֶם demoliendo demo-
litor eos, Exod. 23. v. 24. *Futur. cum affix.* מִהֲרֹסֶם dirues,
destrues eos, Exod. 23. v. 24.

הָרָם m. Destructionio: עִיר הָהָרָם, Isai. 19. v. 18., *quibusdam est*,
urbs destructionis, *hoc est*, destruenda; LXX., πόλις Ἀχαι-
ρῆς urbs Achères; *Aq.*, וְ Theod., πόλις Ἀρεῖς urbs Ares;
Sym., πόλις ἡλίου, *Vulg.*, urbs solis.

הַרְסוּרָה f. *Idem*: Cum affix. הַרְסוּרָה destructionis tuæ, Isai. 49.
v. 19. *Plural. cum affix.* וְהַרְסוּרָתָיו & demolitiones ejus,
Amos 9. v. 11.

הָרָפָה Araphá, *nom. comm.* Gigantibus, qui sic dicti sunt, quod
sua proceritate, וְ robore ceteros homines terrerent, eorum-
que animos quasi dissolverent, a rad. רָפָה in Piel, 2. Sam.
21. v. 16.

הָרֶקֶן Arecón, *nom. prop. civitatis Tribus Dan*, ad septentrio-
nem, Jos. 19. v. 46.

הָרָר, *Chald.*, וְ *Syr.*, molestus fuit; inde, ut quibusdam
וְ placet, הָרָר הָרָר m. Mons, ita ab ascensus
molestia dictus: Alii הָרָר montem derivant ab הָרָה conce-
pit, intumuit: Cum affix. בְּהָרָרִי הָרָרִי montem meum cum
agro, Jerem. 17. v. 3. *Vulg. ibidem habet*, sacrificantes in
agro; *Guarin autem videtur*, vocem sacrificantes fuisse a
Vulg. additam, praetermissa dictione הָרָרִי: הָרָרִי in monte
meo,

meo, Psal. 30. v. 5., in monte suo, Gen. 14. v. 6. *Plural. constr.* הָרֵי קָרָם montium antiquitatis, id est, antiquissimorum, Deuter. 33. v. 15. *Cum affix.* וּמִהַרְרֵיהֶּ & a montibus ejus, Deut. 8. v. 9.

הָרֵי m. Mons, montana loca: *Cum articulo* הָ notatur cum Kametz, absque eo, cum Pathach, quasi illa sit forma absoluta, hęc construtta: הָרֵי הָרֵי על super montem hunc, Exod. 3. v. 12. *Cum locali* הָרֵי in montem, Gen. 12. v. 8., הָרֵי הָרֵי mons Dei, Psal. 68. v. 16. *Cum affix.* הָרֵי הָרֵי emigra e monte vestro, Psal. 11. v. 1., וְ דַעַל פְּרֶפֶסֶתוֹ מִן : *Plural. constr.* הָרֵי montes, Gen. 7. v. 20., וְ קָמֶטֶז עִלְּוֹת דַּגֶּשֶׁחַ עַד רֶשֶׁח ; nam est ex defectibus secunda radical. Est וְ הָרֵי pro הָרֵי, Zach. 14. v. 5., cui simile vide infra in הָרֵי in nomine הָרֵי : *Constr.* הָרֵי, Ezech. 6. v. 2. *Cum affix.* הָרֵי montes ejus, Ezech. 35. v. 8.

הָרֵי m. Montanus, juxta quosdam: Aliis וְ est affixum Pronomen, ut in initio Radicis positum: Aliis est nom. propr. aut familie, aut eorum, quorum majores in montibus vixerant: Unde Vulg. versit, Arari, Ararites, וְ Arorites, 1. Paralipom. 11. vv. 34. 35., וְ.

הָרֵי Asém, 1. Paralip. 11. v. 34., nom. propr. viri, qui 2. Sam. 23. v. 32. dicitur יָסֵן Jassén.

הָרֵי Hóscamá, וְ juxta Vulg., Samá, nom. propr. filii Jechoníe, 1. Paralip. 3. v. 18.

הָרֵי Osée, nom. propr. filii Nun, Num. 13. v. 9., qui ibidem v. 17. Josue cognominatur a Moyse; item nom. prophetæ filii Beer, Osée 1. v. 1., וְ aliorum virorum, 2. Reg. 15. v. 30., 1. Paralip. 27. v. 20.

הָרֵי Osaias, nom. propr. virorum, Nehem. 12. v. 32., Jerem. 42. v. 1.

הָרֵי. Vide supra הָרֵי.

הָרֵי. Vide in הָרֵי.

הָרֵי m. Vide in הָרֵי.

הָרֵי Athách, nom. propr. Eunuchí Esíbera, Esth. 4. v. 5.

הָרֵי Pib. Ludificavit, delusit, illusit, וְ irregulariter sic dicitur, pro הָרֵי, cui non absimile in הָרֵי in Hithp.

Construitur cum Præpositione בְּ: Præter. הָרֵי illusit mihi, Gen. 31. v. 7. *Infin.* cum Futur. בְּ הָרֵי secun-

secundum illudere, vel, sicut illuditis homini, illudetis ei? Job 13. v. 9. *Regularis forma*, וַיִּהְיֶה לָהֶם illudebat eis, 1. Reg. 18. v. 27. *Pyb. Præter.* לֵב הוֹחֵל animus illusus, Isai. 44. v. 20.

וַיִּהְיֶה לָהֶם *m. p.* Ludificationes, illusiones, Job 17. vers. 2. *Vulg. habet*; non peccavi: *sensum*, non verba reddidit.

וַיִּהְיֶה לָהֶם *f. plur. Idem*, Isai. 30. v. 10.

וַיִּהְיֶה לָהֶם *Othir, nom. propr. filii, aut unius e posteris Heman*, 1. Paralip. 25. v. 4.

וַיִּהְיֶה לָהֶם *Athersátha, nom. propr., vel potius cognomen Nebemiac*, Nehem. 8. v. 9., 10. v. 1.

וַיִּהְיֶה לָהֶם *Plb. הוֹחֵל prava moliri, insidiari, machinari. Fur- tur. וַיִּהְיֶה לָהֶם prava, vel, acrumnas machinabimini, Psal. 62. v. 4., LXX. vertunt, ἐπιτίθεσθε imponentis; Aq., ἐπιβουλεύετε insidiamini; Sym., ματαιοπονεῖτε vane laboratis, aut laborabitis; Vulg., irruitis. Ab. Esra, & R. Salomon deducunt a nomine plurali הוֹחֵל, de quo in הוֹחֵל, ita ut הוֹחֵל ferre transeat in Radicale. Sic & Kimchi, וַיִּהְיֶה לָהֶם cogitabitis prava.*

infertur, quare, quamobrem, quapropter; ergo, ideo, itaque; וַיִּכְלֶה הַשָּׁמַיִם igitur perfecti sunt caeli, Genes. 1. vers. 1., &c.

II. Non solum copulat, sed etiam saepissime mutat praeteritum in significationem futuri, & vice versa, futurum in significationem praeteriti; unde & conversivum appellatur. Itaque litera ו praeterito praefixa convertit illud in futurum, dummodo non praecesserit aliud praeteritum, aut futurum pro praeterito positum: וַיָּבֹרֶךְ יְהוָה, & transibit Dominus, Exod. 12. v. 23., וַיַּעֲבֹדְתֶם, & servietis, Exod. 13. v. 25., וַיִּפָּחַד, & expavescet, Isai. 19. v. 16. Contra ו futuro praefixum, atque notatum Pathach, sequente Daghes, (quod tamen ex litera, quae Sceva afficitur, saepius; & ex Iod, tertiae personae futuri charactere, fere semper excidit), aut notatum Kametz, ante gutturalem מ, convertit illud in praeteritum, ut, וַיִּקְרָא הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ & inclinavit se populus, & adoravit. Exod. 12. v. 27., וַיִּבְנֶה הַבַּיִת, & aedificavi domum, 1. Reg. 8. v. 20. Duo excipiuntur, inquit Guarin, in quibus ו illud ante מ afficitur litera Pathach, videlicet, 2. Sam. 1. v. 10., Ezech. 16. v. 10. Interdum tamen ו illud copulat tantum, & non convertit, ut Isai. 5. v. 15., &c. & contra, in praeterito, atque futuro convertit solum, non vero copulat, ut Gen. 22. v. 4., Exod. 12. v. 15., &c.

III. Exprimit adverbialia: (1) Ordinis, praeterea, insuper, Num. 8. v. 1., 1. Sam. 28. v. 19. (2) Negandi, post aliam negationem, neque; וְלֹא-תַמְנֶנָּה פָסַל וְלֹא-תַעֲשֶׂה-לָּהּ non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem, Exod. 20. v. 4. (3) Temporis, tum, tunc; וְרָאִיתִי אֶת-יְהוָה וְסָמַחְתִּי וְעָלֵכֶם si videro sanguinem, tunc transibo vos, Exod. 12. vers. 13. Item, donec, quum, quando; וְשָׁכַנְתִּי עִם-אַבְתִּי וְנִשְׁאַמְתִּי מִמָּצָרִים quum dormiero cum patribus meis, tunc tolles me ex Aegypto, Genes. 47. vers. 30. (4) Similitudinis, atque comparisonis, sic, ita, ut; וְהָיָה יְרֵיחָהּ כְּכֶם וְבְאַבְתֵּיכֶם tunc erit manus Domini super vos, ut (fuit) super patres vestros, 1. Sam. 12. vers. 15., כְּעֹבֹר טוּרָה כְּעֹבֹר טוּרָה sicut transit turbo; ita non (est) impius, Prov. 10. vers. 25., &c., item, maxime, praesertim; potissimum; וְאֶת-חֵירָיו וְאֶת-חֵירָיו לִכְנֹס אֶת-הָאָרֶץ ite, considerate

*line quandoque pluralem numerum in verbis conflictuit .
Nonnumquam tandem est Parag. , additurque in fine cum
nominibus , tum verbis ob solam euphoniā .*

ןן *m.* Paxillus , uncinus , uncus , a cuius forma litera ן & fi-
guram , & nomen habet . Tales sunt unci , in quibus janua
versatur . Plural. ןןן , Exod. 38. vers. 28. , LXX. sunt ,
ἀγκύλαι ansæ , ἀγκύραι annuli , κεφαλίδες , Vulg. capitella .
Aliis vero sunt , paxilli , unci , uncini . Constr. ןןן הַעֲצִיִּים
unci columnarum , Exod. 27. v. 10. Cum affix. ןןן הֵם unci
eorum , Exod. 26. v. 37.

ןהב , Num. 21. v. 14. , junta R. Davidem in lib. Radicum est
nom. propr. loci ; quibusdam est nomen lapidis ; alii vertunt ,
בְּהֵמָה quod dedit , quasi d הֵב dare ; alii , molem , onus
interpretantur ; Hieronymus transfert , sicut fecit .

ןןן Vaniā , nom. propr. viri & posteris Bani , Esdr. 10. v. 36.

ןספ Vapsi , nom. propr. patris Nabab , Num. 13. v. 15.

ןפן Vasseni , nom. propr. primogeniti Samuelis , 1. Paralip. 6.
vers. 28.

ןתן Vasthi , nom. propr. uxoris Assueri , Esth. 1. v. 9.

T

××××
××××
××××
××××

In numeris valet septem, atque litera semper est radicalis.

×××× **זֶבֶד** *m. Lupus, Gen. 49. v. 27. Plural. כְּזִבְדִּים sicuti lupi, Ezech. 22. v. 27. Constr. זֶבֶד זֶבֶדִּים lupi vesperæ, idest, vespertini, Soph. 3. v. 3.*

זֶבֶד *Zēb, nom. propr. unus e principibus Madianitarum, quem interfecerunt Ephraimitæ, Judic. 7. v. 25., Psal. 83. v. 12.*

זֶבֶד *Vide infra in זֶבֶד.*

זֶבֶד *Pronomen femininum, vide infra in זֶבֶד.*

זֶבֶד *Radix Hebræis inusit. Sed Syr., & Arab. incertis sedibus devagatus est, nec in uno loco constitit; Hinc ab inconstantia sedis, ut quibusdam videtur, est*

זֶבֶד *m. Musca, Isai 7. v. 28. Plural. Constr. זֶבֶדִּים מְוֶרֶם muscæ mortis, Eccl. 10. v. 1.*

זֶבֶד *Baalzebub, vide supra pag. 120.*

זָבַד *Dotavit, donavit; Præter. זָבַדְנִי מֵאֱלֹהִים donavit me Deus, LXX. ἔδωκεν μοι dedit, donavit mihi: Vulgat., atque recentiores habent, dotavit me, Gen. 30. v. 20.*

זָבַד *m. Dos, donum, donatio: זָבַד טוֹב donatione bona, Gen. 30. v. 20.*

זָבַד *Zabād, nom. propr. virorum, 1. Paralip. 2. v. 36., 7. v. 20., 11. v. 41., 2. Paralip. 24. v. 26.*

זָבַד *Zabūd, nomen propr. filii Natban Sacerdotis, 1. Reg. 4. vers. 5.*

זָבַד *Zevudá, & juxta Vulgat., Zebidá, nom. propr. matris Jacobi, 2. Reg. 23. v. 36.*

זָבַד

זָבְדִּי Zabdí, ♂ Zebedæus, *nom. propr. virorum*, Jos. 7. v. 1.,
1. Paralip. 8. v. 19., Nehem. 11. v. 17.

זָבָה Vide in זֶבֶה.

זָבְדִּיָּאֵל Zabdiél, *nom. propr. patris Jesboam*, 1. Paral. 27. v. 22.

זָבַדִּיָּאֵל Zabadiás, ♂ Zebediá, *nom. propr. virorum*, 1. Paral.
8. vv. 15. 17., 27. v. 7., Esdr. 8. v. 8.

זָבַח Maſtavít, sacrificavit. *Præloze ſignificatiõe extat*, Gen.
31. v. 54., 1. Sam. 18. v. 24., 1. Reg. 13. v. 2., 19.
v. 21., *Pib. Præter.* זָבַח sacrificavit, 2. Paralip. 33. v. 22.
Particip. מִזְבֵּחַ sacrificabat, 1. Reg. 3. v. 3.

זָבַח *m.* Sacrificium, sacrificatio, victima, Hof. 6. v. 6., ma-
ſtatio, maſtatilia animalia: זָבַח גָּדוֹל maſtationem magnam,
Ezech. 39. v. 17. *Cum affix.* אֶל-זָבָחֵי ad maſtationem meam,
ibid. *Plural.* וַיִּזְבֹּחַ זָבָחִים & sacrificavit ſacrificia, Gen. 46.
verſ. 1. *Conſtr.* לְזָבָחֵי מַלְאָכֵיהֶן ad ſacrificia deorum fuorum,
Num. 25. v. 2. *Cum affix.* וְרֵגֶם-זָבָחֵיהֶם & ſanguis ſacrificiorum
tuorum, Deuter. 12. v. 27.

זָבַח Zebée, *nom. propr. regis Moabitarum*, Judic. 8. v. 5.,
Pſalm. 83. v. 12.

זָבָח *f.* Sacrificatio: *Plural. cum affix.* מִזְבְּחֹתָם propter ſacri-
ficationes ſuas, Hof. 4. v. 19.

זָבַח *m.* Altare, *quæſi ſacrificatorium*: *Conſtr.* מִזְבֵּחַ אֲדָמָה al-
tare terræ, *hoc eſt*, terreum, Exod. 20. verſ. 24. *Cum affix.*
אֶת-מִזְבְּחוֹ altare ejus, Judic. 6. v. 32. *Plural.* שִׁבְעָה מִזְבְּחִים
ſeptem altaria, Num. 23. v. 1. *Cum affix.* אֶת-מִזְבְּחֹתֶיךָ alta-
ria tua, 1. Reg. 19. v. 10.

זָבָאִי Zabbái, *nom. propr. nſus e pſſeris Bebal*, Esdr. 10. v. 23.

זָבַל Habitavit, cohabitavit: *Futur.* יִזְבְּלֵנִי habitabit mecum,
Gen. 30. v. 20., *pro* יִזְבֹּל עִמִּי.

זָבֹול *m.* Habitaculum, 1. Reg. 8. v. 13., *de Templo Salo-
monis. Inde ♂ de Cælo dicitur, quod eſt proprium habitacu-
lum Dei*, Iſai 63. v. 15., ♂ stellarum, Habac. 3. v. 11.

זָבֹול Zebúl, *nom. propr. ſerui Abimelech filii Gedeonis*, Judic.
9. v. 28.

זָבֹולָה *f.* Habitaculum, Habac. 3. v. 11. *R. Salomon tamen, n
in fine, vult, eſſe loco ל in principio, quod locum denotare
ſolet pro זָבֹול, vel זָבֹול in habitatione.*

זָבֻלוֹן Zabulón, *nom. propr. decimi filii Jacobi ex Lia ejus uxore*
et,

it, *Idem est, quod precedens, & Vau est loco He*: וְעָלְתִי זוּ & testimonium meum hoc, Psalm. 132. v. 12. *Dicitur & Vau, utroque genere: Mascul.* וְעַם יוֹדוּ populum hunc, Isai. 43. v. 21., *Femin.* Psal. 10. v. 2.

וְהָאֵרֶץ Hæc, hoc, ista, istud, *cum M in medio, loco* הָאֵרֶץ hæc terra, Deut. 34. v. 4., וְכִדְמוֹרָא ficut hoc, & sicut hoc, *id est*, hæc, & talia mecum locuta est, 2. Reg. 5. v. 8. וְהָאֵרֶץ num hoc? הָאֵרֶץ הַזֶּה, Jerem. 26. v. 6., *cum n abundante in fine, secundum Massorethas.*

וְהָאֵרֶץ *masc.* Aurum: *metonymicè, aureus nummus: ut* וְהָאֵרֶץ & sex millia auri, *id est*, aureorum, 2. Reg. 5. v. 5. *Metaphorice, serenitas, serenum, aurescens lux, ut Varro dixit, anrescit aër, de L. L. lib. 6. ;* וְהָאֵרֶץ ab aquilone venit aurea lux, Job 37. v. 22. *id est, serenitas purissima: nam venti aquilonares dispellunt nubes: Aben Esra, וְהָאֵרֶץ splendor cæli, qui similis est colori auri: Item, limpidus, aureus liquor: וְהָאֵרֶץ מִדְּשֵׁי שֶׁבֶלֵי הַיָּמִים: quid sunt due spicæ olivarum, quæ sunt juxta duo rostra aurea (sive duas ampullas aureas), quæ (olive) evacuant ex se aurum, id est, clemm inflat auri purum; & juxta Vulg., in quibus sunt suffusoria auri, Zach. 4. v. 12. Constr. וְהָאֵרֶץ & aurum tetræ, Gen. 2. v. 12. Cum affix. וְהָאֵרֶץ auri sui, Isai. 2. vers. 20.*

וְהָאֵרֶץ *In Kal Hebræis inusit., Chald. Fætnit; Arab. sorduit:* - *Unde Pib. וְהָאֵרֶץ fastidivit, detestatus est, tanquam sordidum, & immundum: Præter. femin. cum affix.* וְהָאֵרֶץ וְהָאֵרֶץ, *pro* וְהָאֵרֶץ, *cum Pleonasmò affixi more Syrorum, & fastidivit eum, sicut panem, vita ejus panem, Job 33. v. 20. In Targum est polluere, inquinare: polluta abominabilia sunt.*

וְהָאֵרֶץ Zâham, & juxta Vulg., Zôom, *nom. prop. filii Roboam ex Abihail, 2. Paral. 11. v. 19.*

וְהָאֵרֶץ *In Kal inusit. Inde Niph. וְהָאֵרֶץ, quod LXX., & Ag. est, -* *custodivit, observavit, attendit, cavit; Sym., præcavit; aliis vero, monitus, admonitus, commonefactus fuit; Partic. וְהָאֵרֶץ, Psal. 19. v. 12., custodit ea, ita vertunt LXX., Arab., & Vulg., Allis est, admonitus, commonefactus*

factus per ea : *Eadem dictio* נִזְהָר , *que apud* Ezech. 33. vv. 4. 5. 6. , *ab Vulg. , aliisque redditur* , se observaverit , se observavit , se custodierit ; *Alii vertunt* , admonitus , &c. *Infinis. cum prefix.* לְהִזְהָר , Eccl. 4. v. 13. , *præcavere* , admoneri : *Imper.* הִזְהָר , Eccl. 12. v. 12. , *varie redditur* ; *a Vulg.* , ne requiras , *id est* , (& amplius his filii tui) cave , ne requiras ; *ab aliis* , admonitus esto , *id est* , (quod reliquum est , ex his) admonitus esto ; *sive* (ex his abunde , satis superque) informeris . *Hipb.* הִזְהָר *splenduit* , fulsit : *metaphoricè* , monuit , admonuit , præmonuit , commonefecit ; *qui enim* admonetur , illustratur . *Præf.* וְהִזְהָר אֶת־הָעָם , & monuit populum , Ezech. 33. v. 3. *Cum affix.* וְהִזְהָרָה , 2. Reg. 6. v. 10. , & monuerat , commonefecerat eum ; *Vulg. vertit* , & præoccupavit eum : הִזְהָרָה , Ezech. 3. v. 17. , 33. v. 9. , & *cum* ה *paragogico* , וְהִזְהָרָה , Exod. 13. v. 20. , *admonebis* , commonefacies , ostendes : *Cum affix.* וְהִזְהָרָה , monueris eum , Ezech. 3. vv. 18. 20. *Infin. cum prefix.* לְהִזְהָר , *ad monendum* , *Vulgat.* , ut se custodiat , Ezech. 33. v. 8. *Futur.* יִזְהָרוּ כְּזֹהָר כְּזֹהָר splendebunt sicut splendor , Dan. 12. vers. 3.

זֹהָר *m.* Splendor , Dan. 12. v. 3. , Ezech. 8. v. 2.

וְהִזְהָרִין *Chald. m. pl.* Moniti , cauti : וְהִזְהָרִין cauti estote , Esdr. 4. v. 22.

וְזָה , וְזָה , *vide paulo ante in* זָה . וְזָה *vide in* וְזָה .

זָבַח Fluxit , effluxit , profluxit : *proprie de fluxu humoris dicitur* , ut de aqua , Psalm. 78. v. 20. , 105. v. 41. , Isai. 48. v. 21. , *metonymice autem dicitur de illis rebus* , in quibus aliquid fluit ; *ut de terra Canaan lacte* , & melle fluentes de valle ; *specialiter etiam de fluxu seminis in viro* , & sanguinis menstrui in muliere : *Particip.* זָבַח fluens , fluxu laborans , Levit. 15. v. 2. עֲקָקָה זָבַח fluens est , *vel* , fluit vallis tua , Jerem. 49. v. 4. *Femin.* זָבַח fluens , profluvio affecta , Levit. 15. v. 19. *Constr.* חָלַב זָבַח fluens lacte , Exod. 3. v. 8. *Futur.* יִזְבַּח fluxerit , profluxerit , Levit. 15. v. 25.

זָבַח *m.* Fluxus , profluvium , Levit. 15. v. 25. *Cum affix.* מִזְבָּחוֹ à profluvio suo , Levit. 15. v. 13.

נָרַר Superbivit, superbe, arroganter egit: *Præter. Fam.*, נָרַר, superbivit, Jerem. 50. v. 29. *Plural.* נָרְרוּ superbe egerunt, Exod. 18. v. 11. *Hiph. Præter.* הִנָּרְרוּ superbiverunt, superbe egerunt, Neb. 9. v. 10. *Chald. Infin.* לְהִנָּרֵה ad superbe agendum, Dan. 5. v. 20. *Futur.* נִרְרָה, Exod. 21. v. 14., נִרְרֵה, Deuter. 18. v. 20., superbe egerit, ausus fuerit, *sive* superbia elatus fuerit: *Sed* נִרְרָה, Gen. 25. v. 29., *est*, & coxit: *Plur.* וְהִנָּרְרִיתֶם & superbe egistis, Deut. 1. v. 43., *cum* Nun *paralogico*, וְיִרְדּוּן superbiant, superbe agent, Deuter. 17. v. 13.

נָרַב *m.* Superbus, arrogans, Prov. 21. v. 24. *Plur.* נָרַבִּים superbi, Isai. 13. v. 11. *Ų substantivæ*, superbiæ, superba facta: מְנַרְבִּים a superbiis, *id est*, superbe factis, contumaciis, Psal. 19. v. 14. *Sed ibidem LXX.*, *Ų Vulg. vertunt*; ab alienis, alienigenis.

נִרְוָה *m. pl.* Superbi: מֵיִם הַנִּרְוָהִים aquæ superbiæ, Psal. 124. v. 5., a *LXX. redditur*, ἀντοκατορ, a *Vulg.*, intolerabilis (aqua).

נִרְוָה *m.* Superbia, Prov. 11. v. 12. *Constr.* לִנְרָה superbia cordis tui, Jerem. 49. v. 16. *Cum affix.* מִנְרָהֶךָ novi superbiam tuam, 1. Sam. 17. v. 28.

נָוָה, *vel* נָוָה *Radix Hebræis inusit.* Arab. abdidit, collegit, congefist; *Ų intransitive*, se collegit ad aliquid, *id est*, tendit, vergit ad aliquid: *In septima autem Conjugat.* prope accessit. *Inde, auctore Joa. Simone, sunt*

נָוָה, נָוָה, נָוָה, נָוָה, *quæ vide supra pag. 250. 251.*

נִרְוָה *f.* Angulus, ad quem murus, vel paries utrinque se colligit, seu contrahit, ad quem paries utrinque tendit, *Ų* vergit; *unde plur. cum præfix.* נִרְוָהִים, Psalm. 144. v. 12., *LXX. vertunt*, καταλλωπισμῖναι, *Vulg.*, compositæ, *ita, Syr., Ų Arab. vers.*, *Aq.*, ὡς ἰκινώρια, *Hieron.*, allique, sicut anguli, *hoc est*, lapides angulares, *exteriore* scil. in ædificio, quorum æquabilis erat proportio, *Ų conspicua elegantia*; quique tunc temporis forsan ligneis celaturis *Ųc.* ornati erant: נִרְוָהִים, Zach. 9. v. 15., *juxta Vulg.*, quasi cornua; *juxta alios*, quasi anguli.

מִנְרָה *m. p.* Idem: *Ų metonymice*, Cellæ, promptuaria, penuria angulorum: *Cum affix.* מִנְרָהֵנוּ promptuaria nostra, Psal. 144. v. 13.

רָחַץ *Radix Hebræis inusit. Chald. se movete, moveri. Inde sunt*

רָחַץ f. Postis, in qua valvæ januæ se movent, Exod. 21.v.6. *Construct.* רָחַץ הַבַּיִת super postem domus, Ezech. 45.v.19. *Cum affix.* רָחַץ הַבַּיִת & postis eorum juxta postem meum, Ezech. 43.v.8. *Plur.* רָחַץ לְ super postes, Deut. 6.v.9. *Recentioribus Judæis* רָחַץ est etiam membrana, in qua duas legis pericopas describunt, quamque convolutam, & in calamo inclusum janua possi ad ingredientis dexteram sito affigunt, aut in eum introducunt; cujus descriptionem, atque figuram vide apud Guarin in Grammatica Hebr. *Uc.* tom. 2. pag. 531. *Uc.*

רָחַץ m. Splendor, radians, ac movens se, Isai. 66. vers. 11., apud Rabbinos, רָחַץ moveri, movere se. *Vide infra* רָחַץ.

רָחַץ Vile esse, vilipendere: prodigere, profundere: *Partic. plural.* רָחַץ הַיָּמִין vilipendentes aurum de crumena, id est, tanquam vile prodigentes, & juxta LXX. συμβαλλομενοι conferentes, sive, ut habet *Vulg.*, qui confertis (aurum de sacculo), Isai. 46.v.6. *Futur.* רָחַץ, Jerem. 2.v.36., quod LXX. vertunt, καταφρονέας contemfisti; *Vulg.*, vilis facta es, *Alii* vilipendis te; *Alii*, ibis, abibis, ab לוֹן, quod vide. *Hiph.* *Præter.* רָחַץ vilipendunt eam, Thren. 1.v.8., cum Dagesch præter normam, pro רָחַץ: *Simile vide in* רָחַץ *in Hiphil. Vide in* לוֹן.

רָחַץ f. Neglectio, remotio, separatio: in particulam abie, significans, præter, quasi diceretur, inquit Joa. Simon, neglectio, remoto, separato, excepto. Semper occurrit in *regim.*, רָחַץ, quod cum variis affixis vide infra in רָחַץ.

רָחַץ f., Psal. 12.v.9., ubi alla exemplaria habent רָחַץ in plur. Varii sunt interpretes: *Aq.*, οὐνοισμῖνοι; *Sym.*, οὐ-
σελῆς viles; *Hieron.*, vilissimi; *Alii*, vilia, vilitates; LXX. autem vertunt, πολλοὺς multa cura dignatus es; *Vulg.* multiplicasti; atque ideo legisse videntur רָחַץ a לָחַץ, vel רָחַץ - LXX. autem, & *Vulg.* interpretatio, quæ involuta prima specie, nec sacro textui consentanea videtur, optima est, si in hunc sensum accipiat: In circuitu impii ambulant: at tu, pro tua altitudine, tuos exaltare soles, ac curam geris filiorum hominum, hoc est, miserorum, sive abjectorum, quales

quales pili esse solent.

זלל *m.* Vilis: *Famlin.* זללתי זללתי quod sum vilis, Thren. i. v. 11. *Aliam significationem vide in זלל.*

זרז *Chald.* Alere, pascere, sustentare. *Futur. Itpb.* יזרזז אletur, Dan. 4. v. 9.

זרז *m.* Alimentum, juxta quosdam: *Aliis est*, species a זרזז miscuit, vel variavit: זרזז מזון מרזקים proferentes de alimento in alimentum, Psal. 144. v. 13. *id est*, omnis generis alimentum. *Sed LXX. vertunt*, ex τὸν αὐτὸν τὸν, *Arab., Syr., Vulg., Hieron., ex hoc in illud, id est*, (cruantia, vel redundantia) ex hoc promptuario in illud, ex hac parte in aliam; *q. d.*, undique redundant, & diffundunt; *legisse videntur*, מזון מזון; *sed licet non literam, sensum tamen sunt assequuti: Alii interpretantur*, (exeuntes, vel redundantes) de specie ad, vel, in speciem, *q. d.*, præ frugum copia miscent se species, quæ juxta se fuerint. *Vide infra זרז suo loco proprio.*

זונה *f.* Caupona, hospita, quasi cibatrix dicta, estque sicut זונה a bonum esse: זונה בית אשה in domum mulieris caupona, Jos. 2. v. 1. *Targum*, מרתא מרתא מרתא mulieris hospita. *R. Salomon*, מוכרת מיני מזונות vendens species ciborum: *Sic & Kimchi, etsi etiam aliam interpretationem adducat, de qua in זונה.* *Sed Vulg., Joa. Simon, alique, & maxime Patres, זונה, quæ apud Jos. 2. vers. 1., meretricem interpretantur. Vide amplius in זונה.*

זון *m.* Alimentum, commeatus, esca, cibus: זון לחם panem, & commeatum, Gen. 45. v. 13. זון לחם commeatum copiosum, 2. Paralip. 11. v. 13. *Chald.* זון לכולא בית & cibus erat pro omnibus in ea, Dan. 4. v. 9.

זון *m. p.* bene-pasti, Jerem. 5. v. 8. *Sic Kimchi, & alii. Vulg. pro bene pastis, sive saginatis posuit amatores, effectum nempe pro causa, seu occasione; sagina enim libidinem concitat. Masoretæ legunt זון זון armati, scilicet, membro genitali, ut R. Salomon explicat, a זון, quod idem cum זון armare, de quo infra.*

זע *Movere, commovere se, timore, aut debilitate; binc Theod., τριμω tremo, contremisco: Particip. זע זע neque movebat se, Esth. 5. v. 9. Futur. זע זע quo commove-*

movebunt se, Eccl. 12. v. 3. *Chald.* tremere: *Partic.* תַּרְסִינִי trementes, Dan. 5. v. 19., quod legendum juxta *Masorethas* תַּרְסִינִי, cui simile in דָּרִין. *Plb. Partic.* ex geminatis litteris, תַּרְסִינִי commoventes, exagitant te, & juxta *Vulg.* lacerantes te, Hab. 2. v. 7.

תַּרְסִינִי f. Commotio, Isai. 28. vers. 19., & litteris transpositis, תַּרְסִינִי in commotionem, Deut. 28. v. 5.

וְנִי Alienari, abalienare se: *Item*, premere, comprimere: comprimi, exprimi: *Item* sanari, curari, & juxta *Vulg.*, circumligari; dicitur autem de vulneribus, quae alligantur, ut curentur: *Item* sternutavit, quia, cum quis sternutat, se comprimit. *Præter.* וְנִי (spiritus, halitus meus) alienus factus est, alienatus est, Job 19. v. 17. *Plur.* וְנִי alienati sunt, sive quasi alieni recesserunt, Job 19. v. 13., Psal. 78. v. 30. Et cum Cholem, וְנִי abalienant se, alienati sunt, Psal. 58. v. 4., וְנִי לֹא non comprimuntur, vel exprimentur, ut scilicet chirurgi vulnera blanda comprimere, vel exprimere solent, prout ex iis abalienando, quae possent etiam esse ex Pybul. *Vulg.* autem vertit, non est circumligata, Isai. 1. v. 6., *Particip. præter.*, sive paul, וְנִי, in *Sægol* loco Kametz, Isai. 59. v. 5., & quod compressum est, *Aq.*, & *Theod.* vertunt & τὸ ἀλαφύει & solum; *Sym.*, τὸ δὲ συρρικνύει quod autem convolutum; *Vulgar.*, & quod confotum est: quidam a וְנִי deducunt; vide illic. *Futur.* וְנִי וְנִי & compressit vellus, Jud. 6. v. 38., vel asperserat, & וְנִי. Cum affix. וְנִי comprimet illud, Job 39. v. 15. *Niph. Præter.* וְנִי abalienarunt se, recesserunt, Isai. 1. v. 4., Ezech. 14. v. 5. *Pib.* וְנִי sternutare: *Futur.* וְנִי & sternutavit, & juxta *Vulg.*, oscitavit, 2. Reg. 4. v. 35. *Hoph. Partic.* וְנִי alienus factus sum, Psal. 69. v. 9.

וְנִי m. Alienus, extraneus, Levit. 22. v. 10. *Plural.* וְנִי alieni, Jerem. 2. v. 25. *Femin.* וְנִי aliena, *Vulg.*, & otis est, meretrix, Proverb. 5. v. 3. *Plural.* וְנִי os alienarum, Prov. 22. v. 14. *Aben Esra*, Exod. 21. v. 2. וְנִי dicitur, qui non est de familia ejusdem tribus.

וְנִי Vide infra in וְנִי.

וְנִי m. Fastidium, nausea, ejectionem; quod tanquam alienum foetissimum, aut cum fastidio ejicimus, Num. 11. v. 20.,

enim * loco ה', chi simile in דבב .

מור m. , unde plur. cum prefix. מוקורים , Job 37. v. 9. , variant hic Interpretes: nonnulli vertunt , ab extraneis , ex locis distitis , qualis est uterque polus ; Vulg. , & ab Arcturo ; quidam arbitrantur , mendam irrepsisse , atque Vulgat. scripsisse , ab Arcto ; ea enim pars austro , cuius in superioribus , ut quibusdam videtur ; fit sermo , directe opponitur ; Alii habent , a disperforibus , ~~et~~ dispergentibus , ventis nempe Aquilonaribus , ita distis , quia nubes dissipant , & aerem ventitant , puramque reddunt .

מור m. Vulnus , ulcus , plaga , secundum quosdam : item compressio , qualis fit in curandis vulneribus , ad exprimendam , scilicet . saniem : item sanitas , curatio vulneris . Cum prefix. מורקור Jerem. 30. v. 13. , ad sanitatem , ad curationem , ad exprimendam saniem , & juxta Vulg. , ad alligandum , id est , ad medendum ; alligare enim vulnera , ea est curare : Cum affix. מורקור , Hose. 5. v. 13. , vulnus , ulcus suum , vel plagam suam , quæ opus habebat compressione , & obligatione : ideo Ag. vertit , alligationem ; Vulg. , vinculum suum : Sed מורקור apud Abd. 1. v. 7. , Joa. Simoni est , fastidium , sive abalienatio animi ; Aliis est , vulnus , apostema , seu latens ulcus ; LXX. , ἰσθμὸς , Vulg. , insidiæ .

מורקור Quod hic adducunt , vide in מור .

זיז Zizá , nom. propr. filii Jonathán , 1. Paralip. 2. v. 33.

נחח in Kal inusit. Inde Niph. נחח tolli , attolli , extolli , ~~et~~ efferri , auferri . Futur. נחח neque attollitor , auferretor , removetor ; Vulg. vertit , & a se invicem nequeat separari ; Aliis est , non dimoveatur , Exod. 28. v. 28. , sic 39. vers. 11. .

נחח Timuit , veritus fuit : Præter. נחחתי , Job 32. v. 6. , veritus sum ; LXX. est *ἠσυχάσα* quievi , quiesco ; Vulg. demissio (sum) capite ; aliis cunctatus sum . Hinc Chaldaei dicunt נחח . Item tardo esse incessu , lente procedere , cunctari ; hinc , a tardo motu , repere , reptare , serpere , Partic. f. נחחתי , 1. Reg. 1. v. 9. , LXX. , Vulg. , allisque est nom. propr. , vertunt enim cum lapide , vel juxta lapidem Zoelèth ; qui vicinus erat fonti Rogel , prope Jerusalem ad Orientem ; quique , inquit Guarin , sic distus est , ut

volunt, ob serpentum multitudinem. *Alii tamen appellative accipiunt, videl., juxta lapidem magnum; vel juxta lapidem decursus aquarum. Lapis hic fuit, addit Maesh. Poll., super quem, e pannis in vicino fonte (Rogel) lotis, fullanes fulibus aquas guttatim stillantes exprimebant. In Talmudicis sane מים וזחלים sunt aquæ sensim fluentes, Plur. m. constr. וזחלי עפר, sicut reptilia terræ, Mich. 7. v. 17., & serpentes pulveris, Deuter. 32. v. 24. Chald. וזחלין בעפרא, quæ reptant in terra, & nomen וזחיל tinea, in Targum, Job 13. v. 28.*

זוהר Zohéth, nom. propr. filii Jesh, 1. Paralip. 4. v. 20.

זירן Vide supra pag. 253.

זרן Chald. Splendor: Vulg. eff, figura, intuitus, facies, vultus: Cum affix. זרני splendor meus, Dan. 4. v. 33., & splendor ejus, Dan. 2. v. 31. Plur. זרני splendores tui, Dan. 5. v. 10., זרני splendores ejus, Dan. 5. vers. 6., זרני splendores mei, Dan. 7. v. 28.

זר, defective pro זר m. Ziv, & juxta Vulgat., Ziv, nomen mensis æstivi in anno civili, secundi autem in anno sacro, atque respondet partim Aprili, partim Maji, 1. Reg. 6. vv. 1. 37. Quibusdam videtur mensis ille sic distul a voce Chaldaica זר splendor, amœnitas, quod sit in eo זרני splendores arboribus. Tyrionum, vel Sidoniorum vocabulum esse existimant, sicut & Bul, & Ethaniam, quæ in eodem libro occurrunt, ut suis locis distul.

זר m. Eff. I. bestia, proprie fera: vox זר, inquit Kimchius in Psalm. 50., universalis est ad omnes bestias agrestes heremicolas. R. Salomon reptile interpretatur a זר movere se; Aben Esra, aves, volatilia; Chaldeus, gallus sylvestris, cujus tali pedum in terra stant, & caput in calum usque pertingit. Inde avis, de qua multa nunguntur Talmudicæ in Bava bathra fol. 73. 2., זרני זרני, Psal. 50. v. 11., & bestia agri apud me, vel mecum (eff), id eff, in mea potestate; Sed hoc loco זרני eff LXX., & παῖς, Vulg. pulchritudo; nec immerito prorsus: nam זרני Isai. 66. v. 11., R. David Kimchi, R. Nathan, Pagninus, alique splendorem vertunt. זרני זרני, Psal. 30. v. 14., & bestia fera depasta est eum; Hic LXX. זרני eff, moris singularis, vel soli.

solitarius, hoc est, aper; *Vulg.*, singularis ferus: II. זִיזָה, quibusdam est, splendor; *Theod.* πληθος multitudo; *Aq.*, παντοδαπος, *Vulg.* omnimoda: Hinc cum prefix. מִזִּיזָה a splendore, a multitudine, ab omnimoda gloria ejus. *Vide supra in זִיז pag. 254.*

זִיזָה *Zizá, nom. propr. filii Sephel, 1. Paralip. 4. v. 37.*

זִיז *Chald. armatura, arma. מִזִּין, מִזִּין, מִזִּין, v. vide supra in זִיז pag. 19. Vide etiam in זִיז.*

זִיזָה *Zizá, LXX. habent, זִיזָה, Vulg. Zizá, nom. propr. filii Semei, 1. Paralip. 23. v. 10.*

זִיזָה *Zizá, Vulg., זִיזָה, nom. propr. viri e Tribu Gad, 1. Paralip. 5. v. 13.*

זִיזָה *Ziph, nom. propr. unius, vel, secundum alios, duarum civitatum in Tribu Juda, quarum altera nomen dedit vicine solitudini, Jos. 15. v. 22. 55., 1. Sam. 23. v. 14., 1. Paralip. 2. v. 42., est etiam nom. propr. filii Jaleleel, 1. Paralip. 4. v. 16.*

זִיזָה *Ziphá, nom. propr. unius e filiis Jaleleel, 1. Paralip. 4. vers. 16.*

זִיזָה *m. Inusit. זִיזָה f. scintilla, flamma; unde plur. זִיזָה accingitis scintillas, Isai. 50. v. 11., & in flammis, ibid. *Vide זִיז pag. 19.**

זִיזָה *c. Olea, oliva, olivetum: Genes. 8. vers. 11. Conf. זִיזָה terram oleæ olei, id est, oleosam, Deuter. 8. v. 8. Cum aff. זִיזָה oleam tuam, Deut. 24. v. 20. Plural. זִיזָה oleæ, Deut. 28. vers. 40. Cum aff. זִיזָה oleas eorum, Nehem. 5. v. 11.*

זִיזָה *Purus, mundus fuit: purum habuit, seu pronuntiavit. Futur. זִיזָה num purum habebō? Mich. 6. vers. 11. Vulg. ibidem versit, numquid justificabo? Joa. Simon, num purus fuero (ego, & quivis alius) זִיזָה, Psalm. 51. v. 6., purus, mundus sis; LXX., Sym., Theod., Aq., Vulg., atque Hieron. versunt, & vincas; זִיזָה, Job 15. v. 14., 25. v. 4., mundus, purus, immaculatus sit. Pib. זִיזָה purum fecit, mundavit: Præter. זִיזָה purificavi cor meum, Psalm. 73. v. 13. Futur. זִיזָה purificabit puer, Psalm. 119. v. 9. Hithp. Imper. זִיזָה (pro זִיזָה) purificate vos, Isai. 1. v. 16. *Vide זִיז pag. 19.**

זכח *f. Vnde paullopost in יד .*

זכה *f. Chald. , Puritas , Dan. 6. v. 22. per Apocopam usitatam littere ח , pro זכוח , Dan. 6. v. 23. , puritas , jus , justa causa ; Theod. est , σωβριτης recitudo , integritas ; Vulg. , iustitia .*

זכי Zachai , *nom. propr. viri patrisfamilias &c. , Esdr. 2. v. 9.*

זכר Purus , mundus fuit . *Præter. זכר puri sunt , Job 15. v. 15. Hiph. præter. וְהִזְכֹּרְתִי & emundavero , Job 9. vers. 30.*

זך *m. Mundus , purus , Levit. 24. v. 2. , ubi cum Kametz : & Prov. 16. v. 2. est cum Pathach. Famin. זָכָה וְלִבָּנָה & thus purum , Exod. 30. v. 34.*

זכור *f. Gemma nitidissima , Job 28. v. 17. Aben Esra est , lapis pretiosus nitidus : Rabbinis , vitrum , a puritate. LXX. , ζῆλος ; Vulg. , & vitrum , & crystallus ; Sym. , ζῆλος διαφανής , & crystallus pellucidus .*

זכר Recordatus fuit , meminit , memor fuit : odoratus fuit , *quando de sacrificiis usurpatur : Construitur communiter cum Accusativo tam conjuncto , quam disjuncto : quandoque cum Dativo : Præter. cum affix. זָכַרְנוּ recordatus est nostri , Psal. 115. v. 12. , זָכַרְתִּי recordaris mei : Gen. 40. v. 14. לָךְ recordor tui , Jerem. 2. v. 2. , זָכַרְתָּם recordatus es eorum , Psal. 88. v. 6. Infinit. זָכֹר , זָכֹר recordari , recordando , Gen. 9. v. 16. , Jerem. 17. v. 2. , Cum præfix. כָּזֹכֶר secundum recordari , cum recordati fuerint , Jerem. 17. v. 2. , לְזָכֹר ad recordandum , Ezech. 23. v. 19. Cum præfix. , & affix. בְּזָכְרֵנוּ in recordando nos , dum recordamur , aut recordaremur , Psal. 137. v. 1. Imper. זָכֹר , זָכֹר , & sequente Makaph , זָכֹר recordare , Exod. 13. v. 3. , 32. v. 13. , 2. Reg. 20. v. 3. , &c. Et cum ה paragogico , זָכְרָה recordare , 2. Paralip. 6. v. 42. , Cum affix. זָכְרָנִי recordare mei , Jud. 16. v. 28. Futur. cum ה paragogico זָכְרָה recordabor , Psal. 42. v. 5. , Cum affix. more Chald. & Poetico זָכְרָנִי recordabor tui , Psalm. 137. v. 6. , &c. , לֹא-אֶזְכְּרֶנִּי non recordabor ejus , Jerem. 10. v. 9. , וְהִזְכֹּרְתִּי & recorderis mei , Job 14. v. 13. , וְהִזְכֹּרְתָּ & recordatus est ejus , 1. Sam. 1. v. 19. , וְזָכֹר כָּל-תְּהֻמָּתָהּ odoretur omnia sacrificia tua , & juxta Vulg. , aliosque , memor sit omnis sacrificii tui , Psal.*

20. v. 4. *Niph.* זָכַר *memorari*; commemorari, in memoria esse, memoriam fieri: *Item*, masculum nasci, *ex nomine derivato*. *Præter.* וְנִזְכַּרְתָּ & memoria vestri fiet, & memorabimini, & in memoriam revocabimini, Num. 10. v. 9. *Futur.* וְלֹא יִזְכָּר & non memorabitur, Psalm. 83. vers. 5. *Et secundum aliam significationem*, כָּל־מִקְנֶךָ תִּזְכָּר, omne pecus tuum, quod masculum nascetur, Exod. 34. vers. 19. *Plural. f.* תִּזְכַּרְנָה, Isai. 65. v. 17., Ezech. 18. v. 24.; *ſine* ה תִּזְכְּרֶנּוּ, Ezech. 3. v. 20., commemorabuntur. *Infin.* *cum aff.* תִּזְכַּרְכֶּם in memoriam revocari vós; Ezech. 21. v. 24. *Hiph.* הִזְכִּיר recordari fecit, memoravit, commemoravit, memoriam constituit, in memoriam revocavit, memoriam celebravit. *Ad sacrificia relatum quandoque per adolere redditur*: *Præter.* הִזְכִּירְתִּי אֵל פָּרְעָה memoriam facias mei apud Pharaonem, Gen. 40. v. 14. *Partic.* מְזַכֵּר *adolens* thus, Isai. 66. v. 3., *monens*, à memoria, à commentariis, aëlis publicis, libellis, *sive* annalibus regni præfectus, secretarius, cancellarius, *dignitas in aula regia, quemadmodum in Imperio Romano aderat* magister scriniorum, *vel* magister memoriz, 2. Sam. 8. v. 16. *ſc.* *Infin.* תִּזְכַּרְכֶּם ed quòd in memoriam revocatis, Ezech. 21. v. 24. *Imperat.* תִּזְכֵּרְנִי fac me recordari, in memoriam mihi revoca, Isai. 43. v. 26. *Futur. cum* ה *paragogico* מִזְכִּירָה commemorabo, Psal. 45. v. 18. *Plural. cum* ה *paragog.* נִזְכָּרִים recordabimur, commemorabimus, Cant. 1. v. 4. *זָכָר m.* Mas, masculus, *quasi patris*, *ſc.* *paterne familie* memoriale, *ſc.* *monimentum*; *Nam per* זָכָר masculum conservatur familie memoria, *ſc.* *Hebraei nonnisi per masculos genealogias contextunt suas*; מִשְׁפַּחַת אִם אֵינָהּ קָרוֹיָהּ מִשְׁפַּחָה familie matris non vocatur familia. *Aut masculus dicitur זָכָר a memoria*; *nam ea magis valet*, *ſc.* *ingentis est præstantioris, quam mulier*. *Plur.* הַזָּכָרִים masculi, Exod. 13. v. 12. *זָכָר m.* Memoria, recordatio: *Metonymice* memoriale, recordationis medium, *inquitt* Ioa. Simón, *cujus beneficio alt-cujus rei recordamur*: *quo sensu nomen Dei dicitur memoriale ejus*, Exod. 3. v. 15., *ſc.* *Item* זָכָר, *est*, *ut quibusdam videtur*, odor, *cum de sacrificiis agitur*, *ut* Hosee 14. vers. 8. *Cum aff.* זָכָר מִבֶּר memoria ejus perit, Job 18.

vers. 17. , זכרם memoria eorum , Deuteron. 32. vers. 26.
זכר Zécher, & juxta Vulg., Zacher, nom. propr. filii Abiga-
baon. 1. Paralip. 8. v. 31. , qui ibidem cap. 9. v. 37. dicitur
Zacharias .

זכור m. Mas, masculinum, quasi masculatum dicat : Cum affix.
כל-זכורך omne masculinum tuum, omnis mas tuus, Exod.
23. vers. 17. , כל-זכורה omnem marem ejus , Deuter. 20.
vers. 13.

זכור Zachúr, & Zechúr, nom. propr. virorum , Num. 13. v.
5. , 1. Paralip. 4. v. 26. , 24. v. 27.

זכורה f. LXX. εἰς , ἀνάμνησις recordatio ; item μνημόσυρος ,
Vulg. monumentum , memoriale ; Aliis suffimentum memo-
riale, odoramentum, odor, suffitus : Cum praefix. זכורה
in memoriale suffimentum, Levit. 24. v. 7. Cum affix. זכורה
suffimentum memoriale ejus , Num. 5. v. 26.

זכרי Zechrí, nomen propr. virorum , Exod. 6. v. 21. , 1. Para-
lip. 8. v. 19. &c.

זכריה Zacharias, nom. propr. virorum, Isai. 8. v. 2. , Zach. 1.
v. 1. , 2. Reg. 14. v. 29. , 1. Paralip. 5. v. 7. , 9. v. 21.

זכרון & זכרון ; זכרון m. Memoria, memoriale, monimen-
tum, Exod. 39. v. 7. , Eccl. 1. v. 11. Aliis est, odor, vel
suffitus, cum de sacrificiis usurpatur. Cum affix. זכרון me-
moriā tuā, Isai. 57. v. 8. Plur. cum affix. זכרונכם memoriae
vestrae, Job 13. v. 11. Famin. זכרון liber memoria-
rum, sive rerum memorabilium, Esth. 6. v. 1.

זל Radix Hebraeis inusit. Joa. Simoni videtur, significationem
hauriendi, & extrahendi habuisse. Inde sunt

זולג m. Fuscina, fuscina, qua carnes ex ollis extrahebantur ,
1. Sam. 2. vv. 13. 14.

זולגות f. Idem : Plural. זולגות & fuscinas, Exod. 38.
vers. 3. Cum affix. זולגותיו & fuscinulas ejus, Exod. 27.
vers. 3.

זל f. Vide supra in זל .

זולג m. plur. Vide paullo post.

זל Tenuis fuit : Chald. & Syr. , vilis fuit : item intem-
perans fuit, luxuriatus est, Joa. Simone auctore. Par-
ticip. praesent. זלל vilis, Jerem. 15. vers. 19. licet intempe-
rans, luxurians, vel prodigus, petita significatione a radic.
זל

וְלִי prodigere tamquam rem vilem; *hinc substantivè*
 וְלִי *m.* Epulo, comestator, Deuter. 21. v. 20., Proverb. 23.
 v. 21., וְלִי *Plur.* וְלִי וְלִי & pa-
 scens comestatores, Prov. 28. v. 7. *Constr.* וְלִי וְלִי cum
 comestatoribus carnis, Prov. 23. v. 20. *Fam.* וְלִי וְלִי :
vide supra in וְלִי. *Verbum* וְלִי, *vide in וְלִי* : וְלִי וְלִי
 וְלִי *m.*, Isai. 18. v. 5., flagella in vitibus, id est, *summa*
partes vitium, copiose propullulantes, luxuriantes, וְלִי
quasi epulones humoris, *quæ videl.* vitis succus absumunt,
 & *quasi* epotant : LXX. sunt borpudia *μικρά racemuli par-*
vi; *Vulg.*, ramusculi. וְלִי
 וְלִי *Vide supra in וְלִי.*

וְלִי *f.* Prester, procella, *celerrima propter*, ac *gravissima* :
 וְלִי *Alis* est, æstus vehemens, *sive ira*, & zeli; *sive*
famis, *sive venti* : וְלִי וְלִי terror, tremor; horror,
sive procella adurens, afflictio invasit; apprehendit me;
Vulg., defectio tenuit me, Psalm. 119. v. 53. *Plural.* וְלִי
 Chireck *ab initio*, וְלִי וְלִי & ventus procellosissimus;
 ventus æstuum, *sive ardens*, Psalm. 12. vers. 6. *Constr.* וְלִי
 וְלִי propter procellas famis, Thren. 5. v. 10. id est,
 famem vehementissimam וְלִי
 וְלִי Zephá, *nom. propr.* ancille Læ uxoris Jacob, Genes. 29.
 vers. 24.

וְלִי *Præter*, nisi, excepto : & in Pathach *quasi forma*
construata, *quæ & in aliis particulis occurrit*, וְלִי præ-
 ter, 2. Reg. 24. v. 14. *Cum* & paragogico וְלִי præter
 Caleb, Deuter. 1. v. 36., & cum affix. וְלִי præter me,
 Hos. 13. v. 4., וְלִי præter te, Isai. 64. v. 4. *Vide supra in*
וְלִי, וְלִי, וְלִי pag. 254.

וְלִי *f.* Cogitatio, scelus, Levit. 18. v. 17. *Constr.* וְלִי
 scelus adolescentiæ tuæ, Ezech. 23. v. 21. *Cum affix.* וְלִי
 scelus tuum, Ezech. 16. v. 58., וְלִי secundum scelus
 vestrum, Ezech. 23. v. 48., ubi ה in fine paragogicum est :
Plural. וְלִי וְלִי cogitationes meæ avulsæ sunt, Job. 17.
 vers. 11.

וְלִי Zammá, & Zemmá, *nom. propr.* virorum, 1. Paralip. 6.
 vv. 20. 42., 2. Paralip. 29. v. 12.

וְלִי *f.* Cogitatio, solertia, ut in Proverbiis Salomonis pas-
 fim

sim accipitur: *ſc* ſcelus: *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* ad ſcelus, *id eſt*, ſcelerare, *Pſalm.* 139. v. 20: *Germinato* *in* *feminino*, *cujus prius ſemper in* *n* *transit*: *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* ſcelus graviffimum, *Jerem.* 11. v. 11. *Cum affix.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* cogitatio ejus, *Jerem.* 51. v. 11. *Plural.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* virum ſcelerum, *id eſt*, ſcleratum, *Prov.* 12. v. 2. *Cum affix.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* omnes cogitationes ejus, *Pſal.* 10. verſ. 4.

לְמַחְשָׁבֹתָיִם Zomzommin, *nom. propr.* Gigantum, quos ſic vocarunt *Ammonite*, *Deuter.* 2. v. 20. *Etyim.*, ſcelus cogitantes; *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* ſcelus, *ſc* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם*.

לְמַחְשָׁבֹתָיִם Cogitavit, molitus fuit, *tam in bonum, quam in malum*: *Præter.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* cogitavit, *Deut.* 19. v. 19., *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* cogitavi, *Zach.* 8. verſ. 14., *ſc* *defectivum*, *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* cogitavi, *Pſal.* 17. v. 3. *Partic.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* cogitat juſto, *Pſalm.* 37. verſ. 12.

לְמַחְשָׁבֹתָיִם f. Molitio, ſcelus, ſclerata cogitatio: *Cum affix.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* ſcleratum cogitationem ejus, *Pſal.* 140. v. 9.

לְמַחְשָׁבֹתָיִם Patavis, præparavit, ſtatuit, præſinit, *in Kol inuſit.* *Pyhal* *partic. præter.*, ſive *Pabul* *in plur. m.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם*, *Eſdr.* 10. v. 14., ſtatuta, præſinita, ſed *Nehem.* 10. v. 35., *LXX. vertunt*, *ἀπὸ χρόνου*, *Vulg.* a temporibus. *Femin. plur.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם*, conſtituta, *ſc.*, *Nehem.* 13. v. 31.

לְמַחְשָׁבֹתָיִם m. Tempus, *proprie* condictum, *ſc* *determinatum*, *Eccle.* 3. v. 1. *Cum affix.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* & ſecundum condictum tempus eorum, *Eſth.* 9. v. 27. *Plural.* *cum affix.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* condictis temporibus eorum, *Eſth.* 9. v. 31.

לְמַחְשָׁבֹתָיִם Chald. *Pcal*; unde *Hizbphael* *præter. plural. m.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם*, *Dan.* 2. v. 9., *ubi Maſſorethe legendum moxens*, *לְמַחְשָׁבֹתָיִם*, quod *LXX.* ſunt interpretati, *συνοδικὰ* composuiſtis; *Vulg.*, composueritis; *Alti*, præparatiſtis, ſtatuistiſtis.

לְמַחְשָׁבֹתָיִם, *ſc* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* m. Chald., *ſc* *forma emphatica*

לְמַחְשָׁבֹתָיִם Theod. *eſt* *χρόνος*, *Vulg.*, *altisque*, tempus, *proprie* ſtatutum, *ſc* *condictum*, *ut apud Hebræos*, *Dan.* 3. vv. 7. 8., 7. v. 12., *ſc.* *Plur.* *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* tempora ſtatuta, *Dan.* 6. v. 11., *ſc* *in forma emphatica*, *לְמַחְשָׁבֹתָיִם* & tempora ſtatuta, *Dan.* 2. v. 21.

וְנָמַר Putavit, præcidit: *Futur.* וְנָמַר putabis vineam
 -ךָ tuam, Levit. 25. v. 3. *Niph. Futur.* וְנָמַר non pu-
 tabitur, Isai. 5. v. 6. *Pib.* וְנָמַר psallere; *Notat modulation-*
nes artificiosas, certis cæsuris, & numeris incisas. Construi-
tur cum Dativo, & Accusativo. Infinitiv. וְנָמַר לְשִׁמְךָ &
 psallere nomini דָּוִד, Psal. 91. v. 2. *Imper. plur.* וְנָמְרוּ, &
in pausa, וְנָמַר psallite, Psal. 9. v. 11., Psal. 33. v. 2., &
Futur. וְנָמַר psallam, Judic. 5. v. 3., 2. Sam. 22. v. 50.,
cum paragog. וְנָמַרְהָ psallam nomini tuo, Psal. 9.
 v. 3. וְנָמַרְהָ psallat tibi, Psal. 30. v. 13., *in pausa, & cum*
Daghese in affix. ad compensandum Nun abjectum וְנָמַרְהָ psal-
 lam tibi, Psal. 138. v. 1. *Plur. cum præfix.* & *para-*
gog. וְנָמַרְהָ & psallemus, Psal. 11. v. 14.
וְנָמַר *m.* Deut. 14. v. 5., LXX. ἐστὶ καμηλοπαρδαλὶς, *Chald.,*
Vulgat., Kimchi, aliisque, camelopardalus, qui capite, &
 collo refert camelum, maculis vero pardalim, sive panthe-
 ram: *Bechari autem, & quibusdam aliis est,* capream, vel
 rupicapram species, a saltu δῖλα, ab Arabico ramaza salit.
וְנָמַר *m.* *Chald.* Cantor, musicus: *Plur.* וְנָמְרוּ cantores; & *in*
Flatu emphat. וְנָמְרוּ, Efd. 7. v. 24.
וְנָמַר *m.* Cant. 2. v. 12., cantus avium parte incisus, qualis
 est philomela; *Aliis est, & quidam rectius, inquit Joa. Si-*
mon, tempus amputandarum vitium; LXX., Sym., atque
Vulgat. ibidem vertunt, tempus putationis. *Construi.* וְנָמַר
 יָעֲנֶה עֲרִיצִים cantum violentorum, sive tyrannorum humi-
 liabit, juxta *Ab. Efram,* Isai. 25. v. 5. quasi dicat, faciet
 Deus, ne tyranni amplius de justis triumphent. Sed aliis
 hoc etiam loco וְנָמַר est putatio, vel excisio; *Theod. autem*
est, ἐκφυαρὶς palmes; *Vulg.,* propago.
וְנָמְרוּ *Chald.* Musica: & omnis generis musices,
 Dan. 3. v. 5.
וְנָמְרוּ Vide supra in וְנָמַר.
וְנָמְרוּ & וְנָמַר f. Palmes, furculus, propago, sic δῖλα, quod
 putari solet, Num. 13. v. 23., וְנָמְרוּ furculos, Ezech.
 8. v. 17. *Constr.* וְנָמַרְהָ & palmitum extraneo, Isai. 17.
 v. 10. *Plural. cum affix.* וְנָמְרוּהֶם & palmites eorum, Nahu.
 2. v. 2. At Ezech. 8. v. 17., juxta *Hebr., est* factor, odor
 malus ventris, crepitus ventris, quomodo ignominie causa
 vocat suffitum in Templo.

וְנָמַרְהָ

זמרה f. Laus, psalmodia, psalmus, cantus, carmen, Psalm. 98 v. 5., 147. v. 1., Isai. 51. v. 3. *Metonymice significat ipsum objectum laude dignum, quod carmine celebratur; sic, in regimine, זמרה המלך, Genes. 43. v. 11., de cantione terræ, Ideſt, de rebus laudatissimis terræ, quæ decantari solent; unde hoc loco זמרה ab LXX. redditur, ἀπὸς, a Vulg., fructus (terræ) optimus, hoc est, dignus, qui ore omnium celebretur: Item cum Kamez pro Pathach, זמרה, Exod. 15. v. 2., Psalm. 118. v. 14., Isai. 12. v. 2., laus Deus, Ideſt, objectum, materia laudis, carminis, seu Psalmi (est) Deus: Quam, aliisque videtur, in laudatis locis deficere, pronom. affix., ideoque legendum זמרהי & laus mea, quod pronomen suppleverunt LXX., atque Vulg. Exprimit etiam, ut quibusdam placet, medium, sive instrumentum cantus; זמריזמרה; Psalm. 81. v. 3., sumite psalmodica instrumenta, & juxta Vulg., sumite psalmum.*

זמירות f. Cantio; Psalmus: Plur. זמירות cantiones, Job 35. vers. 10.

זמירא Zamirá, nom. propr. filii Becher, 1. Paralip. 7. v. 8.

זמור m. Psalmus, Psalm. 3. v. 1.

זמורות Vulg. versit Pfalteria, Jerem. 52. v. 18. Sed 1. Reg. 7. v. 50., & 2. Reg. 12. v. 14., versit fuscinulas; & 2. Paralip. 4. v. 22. thymiateria; Alil ubique interpretantur psalteria, instrumenta musica.

זמורות f. p. Falces, cultri, quibus vitis sureuli putantur, Isai. 2. v. 4., 18. v. 5., Mich. 4. v. 3. Cum affix. זמורותיכם & falces vestras, Joel. 4. v. 10.

זמרי Zamrí, & Zambrí, nomen propr. virorum. Numer. 25. v. 14., 1. Reg. 16. v. 9., 1. Paralip. 3. v. 6, & 8. v. 36. Item nom. propr. regionis in Perside, vel secundum alios, in Arabia deserta, Jerem. 25. v. 25.

זמרא Zamrán, nom. propr. filii Abrabæ ex Cetura, Genes. 25. vers. 3.

זמח, זמחקה & זמחקה. Vide in זמח pag. 263.

זין Chald. Species: pro Helæo זין sepè in Targum ponitur: Plural. constr. זין כל omnes species, Dan. 3. vers. 5., Theod. ibidem זין על זין, Vulg., genus, mutato plural. in singularem numerum. Vide supra in זין.

affix. פְּנוֹתֶיךָ scortationes vestras, Num. 14. v. 33., in scortationibus tuis, Jerem. 3. v. 2.

נָנִין *m.* Scortatio; unde *plur.* פְּנוֹתֶיךָ scortationes, Hof. 1. v. 2.

Constr. וְחָסֵר וְנוֹתֶיךָ. 2. Reg. 9. v. 22. *Cum affix.* & auferat scortationes suas, Hof. 2. v. 2.

נָנִי *f.* Scortatio : *Cum affix.* פְּנוֹתֶיךָ scortationem suam, Ezech. 23. v. 8. *Plural. formae masc. cum affix.* פְּנוֹתֶיךָ scortationes suas, Ezech. 23. v. 7.

נָחַץ Deferuit, abjecit, rejecit, repulit : *Præter.* נָחַץ יִשְׂרָאֵל deferuit Israël, Hof. 8. v. 3. *Cum affix.*, & in *passiva*, נָחַצְתִּי repulisti me, Psal. 43. v. 2., נָחַצְתֶּם rejecisti nos, Psalm. 60. vv. 7. & 12., נָחַצְתִּים rejecti eos, Zach. 10. v. 6. *Futur.* לֹא יִנָּחֵץ non rejicit, Thren. 3. v. 31. *Hiph. præter.* נָחַצְתִּי, 2. Paralip. 29. v. 19., quæ abjecerat; sed LXX., & *Vulgat.* reddunt, polluerat; *Targum*, profanaverat, abominabilia fecerat; *quæ explicatio*, inquit *Jea. Simon*, convenit cum *rad. Arab.*, & magis in hunc locum quadrat. : *Cum affix.* נָחַצְתִּים repulit, & rejecit eos : *cum epithetico* וְנָחַצְתִּים. *pro* וְנָחַצְתִּים, & retrò abjecerunt, Isai. 19. v. 6., וְנָחַצְתִּי rejiciet te, 1. Paralip. 28. v. 9.

נָחַץ Zandē, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 34., *Item nom. propr. filii Isuthiel*, 1. Paralip. 4. v. 18.

נָחַץ *Vide paulò ante in נָחַץ.*

נָחַץ *Pib.* Exsiliit, subsiliit : *Futur.* נָחַץ exsiliet, Deuteron. 33. v. 22. *Vulg.*, & alii vertunt, fluet.

נָחַץ, &c. *Vide supra pag. 267. 268.*

נָחַץ *Vide in נָחַץ : נָחַץ vide in נָחַץ.*

נָחַץ, & נָחַץ *f.* *Vide in נָחַץ pag. 255. 256.*

נָחַץ unde נָחַץ *vide in נָחַץ.*

נָחַץ, unde *Niph.* נָחַץ Exstingui : *Præter.* נָחַצְתִּי exstinguuntur, *Vulg.*, breviantur; alii vertunt abbreviati sunt, a *rad. Arab.* נָחַץ brevis, Job 17. v. 1., *Idem quod נָחַץ, commutatis ו ו ו, more Chaldaeorum.*

נָחַץ Indignatus fuit : detestatus fuit, sprexit : *Construitur cum Accusativo, & Prepositione על : Præter. cum Futuro*, נָחַץ לֹא נָחַץ detestatur, quem non detestatur Dominus, Num. 23. v. 8., נָחַץ עַל בְּרִית & indignabitur contra fœdus, Dan. 12. v. 30., *cum ה paralog.*, נָחַץ, Zach.

Zach. 1. v. 12., indignatus es, iratus es. *Particip. præter. confir.* יָצַח דֵּעַם יְהוָה detestabilis Domino, Prov. 12. v. 14. *Fem. min.* יָצַח detestabile est, Mich. 6. v. 10. *Imper. irregularis,* יָצַח detestare, Num. 23. v. 7. *Niph. partic.* יָצַח indignabundi, Prov. 25. v. 23.

יָצַח *m.* Indignatio, ira, Isai. 10. v. 25. *Cum affix.* יָצַח וָצַח vasa indignationis ejus, Isai. 13. v. 5.

יָצַח Zaván, *nom. propr. filii Ezer filii Seir Horrel*, Genes. 36. vers. 27.

יָצַח Indignatus, turbatus fuit. *Particip. Plural.* יָצַח turbati, *vel* mœsti, Gen. 40. v. 6. *Infinit.* יָצַח & cum indignaretur ipse, 2. Paralip. 16. v. 19. *Futur.* יָצַח & indignatus fuit, *ibid.*

יָצַח *m.* Indignabundus, 1. Reg. 20. v. 43.

יָצַח *m.* Indignatio, æstus, Mich. 7. v. 9. *Cum affix.* יָצַח ab æstu suo, Jon. 1. v. 15.

יָצַח Clamavit, exclamavit, clamando vocavit; *Præter.* יָצַח clamavi ad te, Psal. 142. v. 6. *Infinit.* יָצַח à clamando, 1. Sam. 7. vers. 8. *Imper.* יָצַח exclama civitas, Isai. 14. v. 31. *Chald. Præter.* יָצַח inclamavit, Dan 6. v. 20. *Futur. cum affix.*, *U Vau Convers.* יָצַח & clamaverunt ad te, *sive* & clamando vocaverunt te, Nehem. 9. v. 29. *Niph.* יָצַח conclamatus, convocatus est; *Vulg.*, clamavit, conclamavit; *Alii vertunt*, congregavit se ad præconis vocem, *sen* clamorem, sequutus est, *Uc.* *Præter.* יָצַח convocatus es, clamas, sequeris, Jud. 18. v. 23. *Futur.* יָצַח & convocatus est, & clamavit, & sequutus est, Jud. 6. v. 34. *Hiph.* יָצַח clamare effecit, accersivit, convocavit, *præconis voce*, *aut* clamore. *Infinit.* יָצַח ad convocandum, 2. Sam. 20. v. 5. *Imper.* יָצַח convoca mihi, 2. Sam. 20. v. 4. *Futur.* יָצַח efficiunt, ut clament, Job 35. v. 9., *alii ibidem vertunt*, clamabunt.

יָצַח *f.* Clamor, Esth. 4. v. 1. *Confir.* יָצַח clamor Sedom, Gen. 18. v. 20. *Cum affix.* יָצַח clamori meo, Job 16. v. 18.

יָצַח *Radix Hebræa inusita*, *Chald.* parum fuit, *vel* factum est, diminutum est: *Inde sunt*

יָצַח *m.* Parvum, *vel* parum, modicum, *U advertenter pau-*
isper, *de tempore tantum dicitur*: יָצַח שָׁם & יָצַח שָׁם pauculum

lum hñc, pauculum illie, Isai. 18. v. 10., **פַּחַרְלִי וְעִיר** expecta, sustine me paulisper, Job. 36. v. 2.

וְעִירָה *Chald. Fem.* Parvum, Dan. 7. v. 8.

מְעַר Parvum, parum, modicum, minutum: dicitur de tempore parvo, **וְ** his conjungitur cum synonymo **מְעַט**, nempe, Isai. 10. v. 25. *Uc.*, 29. v. 17., ac tempus brevissimum post futurum significat: dicitur **וְ** de re parva; unde paucus, modicus, pusillus, minimus, perpaucus, Isai. 16. vers. 14., **וְנִשְׁאַר מְעַר** & remanebit homo pusillus, id est, perpauci reliqui fient, Isai. 24. v. 6.

זִפְתִּים Ziphim, **וְ** juxta Vulg., Ziphai, nom. propr. incolarum civitatis **זִיפְ** Ziph, 1. Sam. 23. v. 19.

זִפְרֹנָה unde cum ה locali.

זִפְרֹנָה Zephrona, nom. propr. loci, aut termini terræ promissionis ad aquilonem, in Tribu Nephthali, Num. 34. v. 9.

זֶפֶת f. Pix, Exod. 2. v. 3. **וְנָחֲמְכֶם בְּחֵלֶיךָ לְזֶפֶת** & convertentur flumina ejus in picem, Isai. 34. v. 9.

זָקֵן Senuit confenuit: *Præter.* **זָקֵן** quum senuisset, Gen. 27. v. 1., **וְזָקֵן** ego senui, Jos. 23. v. 2. *Futur.* **וְזָקֵן** & senuit, 2. Paralip. 24. v. 15. *Hiph. Futur.* **וְזָקֵן** senuerit, Job 14. v. 8.

זָקֵן m. Senex, senior, ætate, aut moribus, aut dignitate; unde qui in officio, vel dignitate sunt constituti, senes appellantur, ut Gen. 50 v. 7., Exod. 3. v. 16., *Uc.*, Isai. 3. v. 2. *Constr.* **זָקֵן** senem domus suæ, Genes. 24. v. 2. *Plural.* **זָקֵנִים** pueros, & senes, Isai. 10. v. 4. **זָקֵנִים** senioribus, Ruth. 4. v. 9. *Constr.* **זָקֵנִים** maiores Israël, Exod. 3. v. 16. *Cum affix.* **זָקֵנִים** & seniores ejus, Jos. 8. v. 33.

זָקֵן m. Senium, senectus: **זָקֵן** graves erant præ senio, Gen. 48. v. 10.

זָקֵן c. Barba, effectus senii: **זָקֵן** barba rafa, Isai. 15. v. 2., ubi *feminin.* *Constr.* **זָקֵן** barbam Amasæ, 2. Sam. 10. vers. 9. *Cum affix.* **זָקֵן** donec reflorescat barba vestra, 2. Sam. 10. v. 5., ubi *masculinum*: **זָקֵן** latus barbe suæ, Levit. 21. v. 5.

זָקֵן f. Senectus, Isai. 46. v. 4. *Constr.* **זָקֵן** tem-pore senectutis Salomonis, 1. Reg. 11. v. 4. *Cum affix.* **זָקֵן** post senectutem ejus, Gen. 24. v. 36.

זָקֵן

וְקָנָה *f.*, unde plur. cum prefix חוֹקְנָה, Zach. 8. v. 4., LXX. *vertunt* vj ai παρσβυτερα, *Vulgat.*, & anus; *Alii*, & vetulae.

וְקָנָה *m. p.* Senectus: **וְקָנָה בֶן** filius senectutis, Genes. 37. v. 3. *Cum affix.* **וְקָנָה** in senectute ejus, Gen. 21. v. 2.

וְקָנָה *Erexit. Particip.* **וְקָנָה עֲרִיסִים** erigens incurvatos, Psal. 146. v. 8. *Chald. Partic.* **וְקָנָה** & erigetur, Esdr. 6. v. 11.

וְקָנָה *Fudit, effudit, liquavit: Futur.* **וְקָנָה** liquant, Job 28. v. 1., **וְקָנָה** fundebant pluviam, Job 36. v. 27. *Pib.* **וְקָנָה** liquavit, liquando purgavit, defaecavit. *Præterit.* **וְקָנָה** liquabit, vel defaecabit eos, Mal. 3. v. 3. *Pyb.* *Particip.* **וְקָנָה** aurum defaecatum, 1. Paralip. 28. v. 18. *Plural.* **וְקָנָה** fusi, expurgati, five defaecati, Isai. 25. vers. 6.

וְקָנָה *Chald.* vinxit, ligavit; inde est, ut quibusdam videtur,

וְקָנָה *m.* Catena, compes, a ligando: *Plur.* **וְקָנָה** catenæ, compedes; **וְקָנָה** cum catenis, Psalm. 149. vers. 8., **וְקָנָה** vincti compedibus, Job 36. v. 8., sed **וְקָנָה**, Prov. 26. v. 18., sagittæ; *alii sunt*, scintillæ, tela scintillantia. **וְקָנָה** *m.*, cum **וְקָנָה** *Heemantico*, catena firma, qua firmiter ligatur: *Plural.* **וְקָנָה** catenæ firmæ, unde cum prefix. **וְקָנָה** vinctus catenis, Jerem. 49. v. 1., unde pro **וְקָנָה** a catenis istis, Jer. 40. v. 4., *Chaldaicum est*; unde pro **וְקָנָה**, 2. Sam. 3. v. 34., *Targum habet*, **וְקָנָה** compedibus chalybeis. **וְקָנָה** vincire, ligare: **וְקָנָה** & reges ipsorum vincti fuerunt, Isai. 60. v. 11.

וְקָנָה *Radix Hebræis Inusit. Sed Syr., & Arab.*, contempsit, vilipendit, fastidivit, abhorruit; inde, ut quidam arbitrantur, est *Hebr.*

וְקָנָה *m.* Contemptus, vilipendium, fastidium: *Alii tamen deducunt a וְקָנָה, mutata tertia radicali ה in מ: Cum prefix.* **וְקָנָה**, Num. 11. v. 4., in nauseam, in fastidium; LXX, *eis* **וְקָנָה** in choleram, quæ morbus est, inquit Guarin, quo bilis, vel excernitur, vel vomitur; *Sym.*, *eis* **וְקָנָה** in cruditatem: *Vide & supra in וְקָנָה.*

רָבַח Diffluere, diffundi. *Pyb. Futur.* רָבַח וְרָבַח quo tempore diffuunt, *Vulg. verit.* tempore, quo fuerint dissipati; *Joa. Simon*, æstu adurentur, sive aduruntur, Job 6. v. 17; *nee amplius reperitur. Talmudici habent*, וְרָבַח וְרָבַח ut diffuat, vel effundatur parum.

רָבָה Zerobâbel, *nom. propr. filii Phadala*, 1. Paralip. 3. v. 19., *item nom. propr. filii Salathiel*, Agg. 1. v. 1.

רָרַר Zâred, *nom. propr. torrentis in Tribu Ruben*, qui inter Petram deserti, & Dibongad currens mare mortuum ingreditur; Num. 21. v. 12.

רָרַר Ventilavit, sparsit, dispersit, *Partic.* רָרַר וְרָרַר ventilans arcem, sive in arcem, Ruth 3. v. 2. *Infinit.* לָרַר לְרָר non ad ventilandum, Jerem. 4. v. 11. *Imperat.* רָרַר וְרָרַר disperse illuc, Num. 17. v. 2. *Futuri* וְרָרַר וְרָרַר & ventilabo eos ventilabro, Jerem. 15. v. 7. רָרַר וְרָרַר disperses in ventum, Ezech. 5. v. 2. *Cum affix.* וְרָרַר disperses eos, *Vulg.*, ventilabis eos, Isai. 41. v. 16. *Sed eadem dictio*, apud Isai. 30. v. 22., a *Joa. Simone* redditur, fastidies, sive aversaberis ea; a *Vulgar.* disperses ea. *Per apocopam*, וְרָרַר & dispersit, Exod. 32. v. 20. *Niph. Infinit.* בְּרָרַר וְרָרַר, Ezech. 6. v. 8., quum dispersi fueritis, *LXX. vertunt*, ἐν διασπορῇ ὑμῶν in dispersione vestra, *Vulg.*, cum disperfero vos. *Futur.* וְרָרַר & dispersi, & ventilati sunt, Ezech. 36. v. 19. *Pib.* רָרַר dispersit, disseminavit: *Item*, ut volunt recentiores, cinxit, *petita significatione ab אור*: *Præter. cum affix.* וְרָרַר & disperget eos, 1. Reg 14. v. 15., וְרָרַר, Psal. 139. v. 3., cingis, circumplecteris, *LXX. habent*, ἐξέτριψας, *Vulgar.* investigasti; *Hieron.*, eventilasti: *Cum affix.* וְרָרַר dispersisti nos, Psalm. 44. v. 12. *Partic.* וְרָרַר dispersens Israël, Jerem. 31. v. 10. *Plural.* רָרַר וְרָרַר & à dispersentibus frigus, Job 37. v. 9., *id est*, ventis aquilonaribus, qui nubes dispellunt, & frigus efficiunt, ut *R. Levi explicat*. *Infinit.* וְרָרַר & ad dispergendum, Ezech. 20. v. 23. *Cum præfix.*, & *affix.* לְרָרַר ad dispergendam eam, Zach. 2. v. 4., וְרָרַר ad dispergendos eos, Psal. 106. v. 27. *In Pyhal conjugatione passiva* רָרַר; unde *plur.* רָרַר (Cholem est positum loco ejus Dagesch), Psal. 58. v. 4., dispersi sunt, ut quibusdam placet; sed *LXX. vertunt*, ἀπὸ πνεύματος

שעור abalienati sunt ; *Vulgat.* , & *Hieron.* , alienati sunt .
Particip. pres. וְרוּחַ quæ ventilata fuerit , *Isai.* 30. v. 24. ,
 & cum *Schurek* loco *Cholem* , ut quidam volunt , וְרוּחַ ,
 qui aspergitur , *Isai.* 59. vers. 5. , de quo vide etiam in וור .
Particip. prater. f. מְרוּרָה , *Prov.* 1. v. 17. , sparsum , spargi-
 tur , id est , extenditur , & juxta *Vulgat.* , jacitur (rete) .
Futur. וְרוּחַ spargitur , *Job* 18. v. 15. *Hiph. Futur.* וְרוּחַ
 & circumcinxisti me , accinxisti me , 2. *Sam.* 22. v. 40. Vide
 in וור , & מור .

וּר m. Limbus , corona , à cingendo , *Exod.* 25. v. 24. *Cum*
affix. וְרוּחַ מְרוּרָה infra limbum ejus , *Exod.* 30. v. 4. *Kimchi*
 in *Micblol* refert inter quiescentia secunda a וור , formæ גַּר .

וּר m. Ventilatores , *Isai.* 51. v. 2.

וּר m. Ventilabrum , *Isai.* 30. v. 24. , *Jerem.* 15. v. 7.

וּר m. Irrigatio , juxta *Ab. Esram* , *Psal.* 72. v. 6. , vel ,
 וּר , stillæ , stillatio , juxta *R. Salomonem* . Inde apud *Tal-*
mudicos , וּר וּרֵי גִטִּים guttæ aquarum ; מְרוּרָה דְּמֵיָא
 על pervenit stilla aquæ super caput ejus . *Kimchi Ra-*
dicem facit וּר , repetita prima radicali , ut sæpe .

וּר m. Accinctus ; a radice , וּר quod *Chaldaeis* , & *Syris* est ,
 accinxit , vel ab וּר , sive וּר , quæ apud *Hebræos* . Idem si-
 gnificant ; Inde nomen animalis , וּרֵי מְרוּרָה , *Prov.* 30. v.
 31. , quæ quidem ad verbum sonant , succinctum renibus ; quid
 nam vero designare voluerit sacer Auctor , varii sunt Interpre-
 tes . LXX. est , gallus incedens ; *Aq.* , & *Theod.* , gallus dorso ;
Chald. , gallus succinctus , id est , generosus ; *Vulg.* , gallus
 succinctus lumbis : ex quo patet , inquit *Guarin* , antiquis
 esse gallum gallinaceum : *Hebræorum* non paucis , ut
 testantur *R. Levi* , & *R. David* in *Lexico* , est canis venati-
 cus , qui vulgari lingua leporarius vocatur , ita dictus , quia
 lumbos habet tenues , ac si lumbis constrictus esset ; auctori-
 bus eodem *Davide* , & *Ab. Esra* , aliis est pardus ; aliis apis ,
 aquila , sturnus ; *Bocharto* , aliisque est , equus accinctus lum-
 bis , id est , generosus , pugnax , ad militiam strenuus .

וּר Ortus , exortus fuit : *Futur.* וּרֵי שָׁמַשׁ orietur sol , 2.
 Sam. 23. v. 4.

וּר m. Ortus : Cum affix. וּרֵי לְנוֹרָה ad splendorem ortus tui ,
Isai. 60. vers. 3.

וְרָחָם *Zára*, & *Záre*, *nom. propr. virorum*, Genes. 36. v. 13. 33., 38. v. 30., Num. 26. v. 13., Jos. 7. v. 1., 1. Paralip. 4. v. 24., 6. v. 41., 2. Paralip. 14. v. 9.

וְרָחָם *m.* Indigena, *quasi*, *ibi*, *ubi* *voluit*, oriundus, Levit. 16. v. 19., וְרָחָם וְרָחָם *sicut arbor indigena virens; sed quibusdam* וְרָחָם *hoc in loco est certa species arboris; LXX., atque Vulg., cedrus; alii, laurus; Psal. 37. v. 35. Constr. וְרָחָם וְרָחָם* *sicut indigena terræ, Exod. 12. v. 48.*

וְרָחָם *m.* Ortus, oriens, *pars mundi orientalis*: וְרָחָם *ad orientem*, Nehem. 3. v. 26. *Constr. וְרָחָם וְרָחָם* *ad ortum solis*, Deut. 4. v. 47., *cum* ה *parag. וְרָחָם*, Deuter. 3. v. 27., &c., & וְרָחָם, Deuteron. 4. vers. 41., &c., orientem versus.

וְרָחָם *Zarahí*, & *Zareitz*, *nom. commune posteris Zaré filii Simeonis*, Num. 26. v. 13.

וְרָחָם *Zataías*, *nom. propr. filii Ozí filii Bocci*, 1. Paralip. 6. vers. 6.

וְרָחָם *Inundavit: Præter. cum affix. וְרָחָם*, Psal. 90. v. 5., *in-* undasti eos, *hoc est*, *instar torrentis abripuisti eos; LXX. vertunt, ἀφύδαρματων αὐτῶν nullitates eorum; Vulg., quæ pro nihilo habentur eorum, legebant וְרָחָם; Hieron., percutiente te eos: Pib. Præter. וְרָחָם וְרָחָם*, Psal. 77. v. 18., *Cholem est loco Tzere, exundarunt, sive copiose effuderunt aquæ nubes; LXX. vertunt, πληθὺς ἡχὺς* *Vulg. multitudo sonitus (aquarum), sensum utcumque, in-* quis *Guarin, non verba, expresserunt.*

וְרָחָם *m.* Inundatio, Isai. 4. v. 6., 25. v. 4. &c., Habac. 3. v. 10., *quo in loco Vulg. est, gurges.*

וְרָחָם *f.* Fluxus: *Constr., & cum affix. וְרָחָם וְרָחָם* *& sicut fluxus equorum fluxus eorum, Ezech. 23. v. 20.*

וְרָחָם *Seminavit, sevit: metaphorice dicitur I. de exercitio* *operum, vel bonorum, ut Prov. 11. v. 18., Hose. 10. v. 12., Psal. 126. v. 5., vel malorum, ut Job 4. v. 8., Prov. 22. v. 8., &c. II. de multiplicatione, & fecunditate hominum, Jerem. 31. v. 27., Hose. 2. v. 25. III. de arvo, in quod semen spargitur, ut Gen. 47. v. 23., Exod. 23. v. 10. IV. de planta, vel arbore, semen ex se spargente, Gen. 1. v. 29. Præter. וְרָחָם וְרָחָם* *quum sevisset, Jud. 6. v. 3., &*

- cum affix.*, *ac prefix.* זָרַעְתִּיהָ & seminabo eam, Hose. 2. v. 25., זָרְעוּ חֲטִיבִים seminarunt tritica, Jerem. 12. v. 13. *Futur. cum affix.*, וְזָרַעָהּ & sevit, & seminavit eam, Judic. 9. v. 45., זָרַעְתִּי תִזְרַעֲנִי seminabis eum, Isai. 17. v. 10., *cum paralogic.* הָזָרַעָהּ seminabo, Job 31. v. 8., *cum prefix.*, וְזָרַעְתִּים diffeminabo, dispergam eos, Zach. 10. v. 9. *Niph. prater.* וְזָרַעְתִּים & seremini, & seminabimini, & semen accipietis, Ezech. 36. v. 9., וְזָרַעָהּ זָרַע, Num. 5. vers. 18., & feretur semine, *Idem*, secundabitur; *juxta Vulgat.*, & faciet liberos. *Futur.* זָרַע זָרַע מִשֶּׁר יִזְרַע semen sativum, quod seminari solet, Levit. 11. vers. 37. *Pyb. Prater.* בְּלִי-זָרַעִי etiam non sati sunt, Isai. 40. v. 24. *Hiph. Particlp.* זָרַע מִזְרִיעַ sementans semen, Genes. 1. v. 11. *Futur.* זָרַע הַזָּרִיעַ quum seminificaverit, semen suscepit, Levit. 12. v. 2.
- זָרַע *m.* Satio, sementis, Genes. 8. v. 11., Levit. 26. v. 5., Zach. 8. v. 12. *Item* semen, *tum* plantæ, וְזָרַעֵי אֲרֻבֹּת arbōris, Gen. 1. v. 11., וְזָרַעֵי אֲדָמָה, *tum* hominis, Levit. 15. v. 16., וְזָרַעֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ *Metonymice*, זָרַע *est* res ex semine nata, וְזָרַעֵי מֶלֶךְ *est* producta; *ut* frumentum, Genes. 47. v. 19., *item* soboles, *ac* posterī, *ut* Gen. 4. v. 25., וְזָרַעֵי אֲדָמָה *Cum affix.* זָרַעֵי אֲדָמָה semen ejus in eo, Gen. 1. v. 11. *Plur. cum affix.* וְזָרַעֵיכֶם & semina, *vel* sata vestra, 1. Sam. 8. v. 15. *Chald.* זָרַע מִנְשָׂא semine humano, Dan. 2. v. 43.
- זָרַע *Idem*: *Constr.* כְּזָרַע כֹּרֶם sicut semen coriandri. Num. 11. vers. 7.
- זָרַעֵי *m.* Sativum, Levit. 11. v. 37. *Plur. cum affix.* וְזָרַעֵיכֶם, Isai. 61. v. 11., sata sua; *LXX.* vertunt, καὶ σπέρματα αὐτῶν semina ejus; *Vulg.*, germen suum: *est forma dagesata* זָרַעֵי. *g.* זָרַעֵי *c.* sed semin. septius, Brachium, quo semen spargitur; per synecdochen unius aſſionis pro omnibus: וְזָרַעֵיכֶם *est* metaphorice robur, potentia, quod ea in brachio sint posita; וְזָרַעֵיכֶם *est* armus, cum de beſtīs, וְזָרַעֵיכֶם *est* sermo: זָרַעֵיכֶם armum coctum, Num. 6. vers. 19. *Cum affix.* וְזָרַעֵיכֶם & descensum brachii sui, Isai. 30. v. 30. *Plur.* וְזָרַעֵיכֶם & brachia, Dan. 11. v. 31. *Constr.* וְזָרַעֵיכֶם brachia manuum ejus, Genes. 49. v. 24. *Cum affix.* וְזָרַעֵיכֶם inter brachia ejus, 1. Reg. 9. vers. 24., וְזָרַעֵיכֶם *est* forma femin. זָרַעֵיכֶם brachia eterna;

Deuter. 33. v. 17. *Cum affix.* וְצַבְרָתִי מִתְיָדְעָתִי & conteram brachia ejus, Ezech. 30. v. 22.

זֵרְעִים *m. p.* Legumina, Dan. 1. v. 12.

זֵרְעֵינִים *m. p.* Idem, Dan. 1. v. 16.

זַרְעוֹ *f.* Brachium; est autem, inquit Joa. Simon, cum *m. Heemantico* firmitatis nota, ad infirmantium brachii robur, Jerem. 31. v. 21. *Cum affix.* וְזַרְעִי & brachium meum, Job 31. v. 22.

זֶרַע *m.* Sementis, semen, seminium, seminarium; *ῥ LXX.* est, *τὸ σπυριόμενον* satum, seminatum: *Constr.* זֶרַע יְמֹר sementis rivorum, Isai. 19. v. 7.

זָרַק Sparſit, asperſit, conſperſit, inſperſit, ſive res liqui-
-ד das, ut aquam, Num. 19. v. 13., ſanguinem, Exod. 18. verſ. 8., Levit. 1. vv. 5. 7., 2. Paralip. 29. v. 22., Ezech. 43. v. 18., ſive aridas; ut ſavillam, Exod. 9. vv. 8. 10., pulverem, Job 2. v. 12., prunas, Ezech. 10. v. 2., Semel intransitive ſumitur in præter. ſamin. זָרַק sparſit ſe, ſparſa eſt, de canitie, Hoſe. 7. v. 9., ſicut Ovidius dixit: comæ canæ ſparguntur per caput omne, & tempora ſparſus raris canis; *Hoſtenus Joa. Simon. Præter.* וְזָרַק הָרֶם & dimidium ſanguinis ſparſit, Exod. 24. v. 6. *Infin. conſtruit.* זָרַק ſpargere, Ezech. 43. v. 18. *Imperat.* זָרַק ſparge, Ezech. 10. v. 2. *Pyb.* זָרַק לֹא non fuit aſperſa, Num. 19. v. 13.

זֶרֶק *m.* LXX. quandoque eſt, phiala, quandoque, focus, vel operimentum: Item *Vulgar.* nonnunquam eſt phiala, *ῥ* quandoque eſt, thuribulum, fuſcinula, batillum, hamula, *ῥc.* Aliis eſt, pelvis, crater, quia ex eo aſperſiones fiebant: זֶרֶק מִזְרָק crater unus, Num. 7. verſ. 13., ſcribitur cum Pothach in forma abſoluta. Plural. כְּמִזְרָקִים quaſi crateres, Zach. 14. v. 20. *Conſtr.* כְּמִזְרָקֵי כֶסֶף crateres argentei, Num. 7. v. 84., מִזְרָקֵי יַיִן in crateribus vini, Amos 6. v. 6., *ῥ* ſamin. וְזֶרֶק מִזְרָקֹת & crateres, 1. Reg. 7. v. 40. *Cum affix.* וְזֶרֶק מִזְרָקֹת & crateres ejus, Exod. 27. v. 3.

זֶרֶת *m.* Spithama, meſura digitorum extenſorum, continens
-ד dimidium cubiti majoris, ſive ſacri, qui conſtabat ſex palmis: unde Spithama fuit trium palmorum, ſive duodecim digitorum, ut notat Kimchi in libro Radicum; זֶרֶת מִזְרָת ſpithama longitudo ejus, Exod. 28. v. 16., זֶרֶת הָמֶחֱר זֶרֶת ſpithama unius, Ezech. 43. v. 13.

זָרָה *Zāres*, *nom. propr. uxoris Aman*, *Esth.* 5. v. 10.

זֶתוּחַ *Zethú*, *Nehem.* 10. v. 15., & *Zethuá*, *Esd.* 2. v. 7.,
nom. propr. viri principis familie, quæ, ducē Zorobabele, Je-
rusalymam rediit.

זֶתָחַם *Zethám*, & *juxta Vulg.* *Zathán*, *Zethán*, *nom. propr.*
filii, aut unius e posteris Leedan, 1. *Paralip.* 23. v. 8., 26.
vers. 22.

זֶתָחָם *Zethám*, *nom. propr. filii Iadibel filii Benjamin*, 1. *Paralip.*
7. vers. 10.

זֶתָר *Zethár*, *nom. propr. unus e septem eunuchis primariis re-*
gis Assueri, *Esth.* 10. v. 10.

ח

XXXX

XX **ח** XX In numeris valet octo ; semper est littera radicalis , &
XX XX una ex gutturalibus , quæ nunquam patiuntur Da-
XXXX ghes .

חָנָה Latuit , latitavit , abscondit . In Kal occurrit solus Im-
perativus *sæm.* חָנִי , Isai. 26. vers. 20. , abscondere ;
absconditor tu , latita . *Niphal præter.* נִחַם occultatus ,
absconditus est , abscondit , occultavit se , Judic. 9. vers. 5. ,
2. Sam. 17. v. 9. , נִחַמָּה , *contracte pro* נִחַמְתָּ , abscondi-
sti te , occultasti te , Gen. 31. v. 27. *Plural.* נִחַמְתֶּם . & in
pausa נִחַמְוּ , *contracte pro* נִחַמְוּ , absconderunt se , Jos. 10.
v. 27. , Job 29. vv. 8. 10. *Particip. plur.* נִחַמְיִם absconditi ,
latitantes , latentes , Jos. 10. v. 17. *Infinit.* לֹא יִכָּל לִנְחֹם
& latitare non poterat , Jerem. 49. vers. 10. *Cum præfix.*
נִחַמְתָּ , Dan. 10. v. 7. , in abscondendo se , ut absconderet
se , & juxta *Vulgat.* , in absconditum : & cum ה pro מ
לִנְחֹם ad abscondendum se , 2. Reg. 7. v. 12. , & in forma
præteriti cum ה in fine pro מ , נִחַם , Jerem. 49. v. 10. ,
quod LXX. est , abscondi ; *Vulg.* celari ; *Allis* , abscondere
se ; quibusdam tamen est *præteritum* . *Pyhal præter. plural.*
נִחַמוּ , Job 24. v. 4. , occultantur ; *versunt alii* , occultare
se coacti sunt ; *Sym.* , & *Theod.* ἀγαρὺς ἰσθίνας ἐ medio
sustulerunt ; *Vulg.* , oppresserunt . *Hiph. præter. cum affix.*
נִחַמְתִּי abscondit me , Isai. 49. v. 2. *Sæm. cum duplicata*
littera sæm. gen. נִחַמְתָּה abscondit , Jos. 6. vers. 17. *Futur.*
נִחַמְתִּי & occultavi , 1. Reg. 18. v. 13. *Cum affix.* , נִחַמְתֶּם
& abscondit eos , 1. Reg. 18. v. 4. *Hoph. præter.* נִחַמְתֶּם
abdu-

abdundur, Isai. 42. v. 22. *Hithp. Præter.* אֲבֻדְנָהּ absconderant sese, 1. Sam. 14. v. 11. *Sed in pausa*; אֲבֻדְנָהּ, Job 38. v. 30., abscondent se; *Ų juxta Vulg.*, durantur. *Particip.* אֲבֻדְנָהּ latitans, 2. Reg. 11. v. 3.

אֲבֻדְנָהּ *m.* Absconso : *Constr.* אֲבֻדְנָהּ, Isai. 32. v. 2., *Aq. versit*, *us* אֲבֻדְנָהּ quasi occultans; *Vulg. passivæ*, qui absconditur; *Sym. substantivæ*, quasi absconso; *Ų sic etiam recentiores interpretantur.*

אֲבֻדְנָהּ *m. p.* Latibula, latebræ, 1. Sam. 23. v. 23.

חָבַב Dilexit : *Particip.* חָבַב diligis populos, Deuter. 33. v. 3. *Infim.* חָבַב in diligere me, *id est*, præ dilectione mei, Job 31. v. 33., *Targum*, חָבַב in sinu meo, *Ų sic Vulg. Latina.* Sic certè חָבַב, *vel* חָבַב sumitur in Jonathane, *Ų Targum Hierosol.* in Legem, pro Hebræo חָבַב, *ut* Exod. 4. vv. 6. 7. *Dicitur ergo sic sinus*, à חָבַב, *vel* חָבַב, *quia in eo aliquid recondere solemus.*

חָבַב Hobáb, *nom. propr. filii Raguel, soceri Moyfi*, Num. 10. v. 29., Jud. 4. v. 11.

חָבַב Latitavit, abscondit se : *Vide supra in חָבַב.*

חָבַב *m.* Absconso, Habac. 3. v. 4., *Vulgat. versit*, abscondita est; *Joa. Simoni videtur contextui forsan convenientius*, ardor magnus, *ex significatione Arab.*, *Ų Syr.*

חָבַב *Vide infra in חָבַב.*

חָבַב Excussit, decussit : *Particip.* חָבַב excutiebat triticum, Jud. 6. v. 11. *Futur.* חָבַב decuties olivas tuas, Deut. 24. v. 20. *Niph. Futur.* חָבַב excutietur, Isai. 28. v. 27.

חָבַב Habíá, *nom. propr. Sacerdotis*, Nehem. 7. vers. 63., *qui* Efdr. 2. v. 61.; *dicitur* Hobiá.

חָבַב Pigneratus est, pro pignore, in pignus accepit : *Item ex usu Chaldaico*, corruptit, perdidit, destruxit. *Præter.* חָבַב pignus non pigneretur, *ideff*, accipiat, Ezech. 18. v. 16., *חָבַב חָבַב corruptione corrupimus nos tibi*, *ideff*, omnibus modis corrupte contra te egimus, *ut Hebræi explicant*, Nehem. 1. v. 7. *Sed LXX. idem* חָבַב *vertunt* διαλύσαμεν dissolvimus; *Vulgat.*, vanitate seducti sumus. *Particip.* חָבַב animam ipse pignore acciperet,

peret, Deuter. 14. v. 6. *Plural.* חֲבִלִים *vide* inter nomina : *Partic.* Paul, חֲבִלִים אֶת־חֲבִלֵיךָ vestes in pignus acceptas : *In-*
finis. חֲבִל אֶת־חֲבִלֵיךָ si pignerando pigneraberis, *id est*, in-
 pignus acceperis, Exod. 22. v. 25. *Imper.* חֲבִלֵיךָ pignerare
 eum, Proverb. 20. v. 16., *U* Pathach est loco Chirek ex
 terminatione חֲבִל. Quidam volunt ex Piel esse, deficiente Da-
 gesch : at ea significatio in Pibel innistata est. *Futur.* לֹא
 חֲבִלֵיךָ non destruam, Job 34. v. 31. *Niph.* *Futur.* לֹא
 חֲבִלֵיךָ corrumpetur sibi, *id est*, ipse, *Vulgar.*, obligat se, Provi
 13. v. 13. *Pib.* חֲבִל corrumpit, perdidit : *item* parturiit, pe-
 perit cum dolore : *Præter.* וְחֲבִל אֶת־מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ & perdet
 opus manuum tuarum, Eccl. 5. v. 5., חֲבִלֵיךָ אֶת־מַתָּה enixa
 est te mater tua : LXX., ἀδικοῦσί σε peperit te ; *Sym.*,
 διαφθάρη corrupta est, *Vulgar.*, violata est, Cant. 8. v. 5.
Particip. חֲבִלִים קָרְמִים corruptentes vineas, Cant. 2. v.
 15. *Futur.* וְחֲבִלֵיךָ parturiet vanitatem, Psalm. 7. v. 15.
Pyb. *præter.* וְחֲבִל & perdetur, Isai. 10. v. 27., רוּחִי חֲבִלָה
 Job 17. v. 1., spiritus meus corruptus est, *Vulg.*, atten-
 nuabitur.

חֲבִל *Chald.* Corruptio, dissipavit, nocuit : *Præter.* חֲבִלֵיךָ per-
 diderunt, læserunt nie, Dan. 6. v. 22. *Infinis.* חֲבִלֵיךָ
 ad destruendum, Esdr. 6. v. 12. *Imper.* חֲבִלֵיךָ & perditæ
 eam, Dan. 4. v. 20. *Itbp.* *Futur.* חֲבִלֵיךָ destruetur perde-
 tur, Dan. 2. v. 44.

חֲבִל *m. Chald.* Corruptio, Daniel. 3. vers. 25. *U* cum Aleph. ;
 חֲבִל perditio ruina, Esdr. 4. v. 22. *Vide supra* in חֲבִל.

חֲבִילָה *f. Chald.* Perditum, corruptum, corruptela, læsio,
 Dan. 6. v. 23.

חֲבִיל *m.* Corruptio, perditio : Mich. 1. v. 10., funis, funicu-
 lus, laqueus, Job 18. v. 10., Eccl. 12. v. 6., חֲבִיל fune,
 Jos. 2. v. 15. *Metonymicè*, pars, portio hæreditatis, quæ fu-
 niculis mensuris dividebatur, Amos 7. v. 17., Deut. 32. v. 9.,
 Jos. 17. v. 14., *item* tractus, Deuter. 3. v. 4., Sophon. 2.
 v. 5., turba, caterva, 1. Sam. 10. v. 5., Psalm. 119. v. 61.
Cum affix. חֲבִיל funiculus ejus, Job 18. v. 10. *vide*
in Kal Plur חֲבִלִים funes, 2. Sam. 8. v. 2., חֲבִלִים אֶת־חֲבִלֵי
 funiculi acciderunt mihi, Psal. 16. v. 6., *id est*, possessiones
 peculiares : *Conflr.* חֲבִילֵי חֲבִילֵי חֲבִילֵי catervæ improborum, Psal.

119. v. 61., חֲבֵלֵי מֵנַסִּיס partes Menassis, Jos. 17. vers. 5.,
 חֲבֵלֵי בִּרְיָ funibus byssinis; Esth. 1. v. 6. Cum affix. חֲבֵלֵי
 omnes funes ejus, Isai. 33. v. 20.

חֲבֵל m. Dolor gravissimus, tormina, *que hominem quasi fune
 artissime constringunt, quomodo & de doloribus parturien-
 tium usurpatur*, Isai. 66. v. 7. Plural. חֲבֵלִים dolores, tor-
 mina, Isai. 13. v. 8., Jerem. 22. v. 23. Confirmit. חֲבֵלֵי מוֹת
 & dolores mortis, Psal. 18. v. 5., חֲבֵלֵי חַיָּה dolores par-
 turientis, Hof. 13. v. 13. Cum affix. חֲבֵלֵיהֶם dolores suos,
 Job 39. v. 6., חֲבֵלֵיהֶם in doloribus suis, Isai. 26. v. 17.

חֲבֵל m. Pignus, Ezech. 18. v. 12., חֲבֵל 33. v. 15. Femin. חֲבֵלָה;
 unde cum affix. חֲבֵלִי pignus suum, Ezech. 18. vers. 7. Sed
 חֲבֵל, Nehem. 1. v. 7., Vulg. est, vanitas; quibusdam aliis,
 corruptio.

חֲבֵל m. Malus, arbor navis, a multis funibus et alligatis sic
 dicta, Prov. 23. v. 34.

חֲבֵל m. Gubernator nauticus, nauta, nauclerus: חֲבֵלֵי מַרָּא
 gubernetores nautici, id est, supremus nauclerus, re-
 liqui praefecti, Jon. 1. v. 16. Plural. חֲבֵלִים, nomen bacu-
 li pastoralis, Zachar. 11. vv. 7. 14., de cujus etymologia va-
 riant interpretes, חֲבֵלֵי הַיָּם omnes gubernatores maris,
 id est, marini, Ezech. 27. v. 29. Cum affix. חֲבֵלֵיךָ guberna-
 tores nautici tui, v. 8.

חֲבֵל f. vide supra in חֲבֵל.

חֲבֵלִים f. p. Solertiae, gubernaculum, consilia, industria,
 ac prudentia, Prov. 1. v. 5. וְחֲבֵלֵי חָכְמָה & prudentibus con-
 siliis, Proverb. 20. v. 18. Cum affix. חֲבֵלֵי חָכְמָה prudentibus
 consiliis suis, Job 37. v. 12.

חֲבֵל m. Vide supra pag. 279.

חֲבֵל Radix inusit., inde

חֲבֵלֵי f. Rosa, liliū, Can. 2. v. 1., Isai. 35. v. 1., priori
 loco in Targum redditur חֲבֵלֵי rosa; in altero חֲבֵלֵי lilia.

חֲבֵלֵי Habbanias, nom. propr. patris Jeremiae, Jerem. 35. v. 3.

חֲבֵל Implicavit, complicavit: item amplexus, amplexatus
 fuit: Particip. חֲבֵל חֲבֵל amplexatur, complicat
 manus suas, Eccl. 4. v. 5. Femin. חֲבֵלָה amplexatura es
 filium, Vulgat., habebis in utero filium, 2. Reg. 4. v. 16,
 Infinit.

Infinit. חָבַק עַי לְחֻבּוֹ tempus amplectendi, Eccl. 3. vers. 5. *Plb.*

Præter. חָבְקוּ-צֹר חָבְקוּ-צֹר amplectuntur rupem, Job 24. v. 8. *Infinit.*

חָבַק ab amplectendo, Eccl. 3. v. 5.

חָבַק *m.* Amplexus, complicatio, Prov. 6. v. 10.

חָבְקִי Habacuc, *nom. propr. prophetae*, qui inter minores octavus est, Habac. 1. v. 1.

חָבַר Convenit, conjunxit, consociavit, associavit; *et intransitive*, conjunxit se, consociavit, sive associavit se,

junctus, conjunctus, sociatus, consociatus est; *Item*, incantavit; incantandi autem significatio verbo sociandi attributa videtur, quia incantatio certa quadam verborum consociatione, atque compositione, sive carminibus fiebat; vel quia vim ligandi, et stringendi habere putabatur carmen tale, aut incantator, qui eo utebatur; vel tandem quia magis carminibus serpentes, et alie res noxæ ita admoventur, et associantur, ut, secundum vulgi opinionem, vim nocendæ amplius non habeant: *Præter.* חָבְרוּ מִלְ-עֵמֶק sociarunt se ad vallem, Gen. 14. v. 3. *Partic.* חָבַר socians; sed in specie, incantans redditur: Semper adjunctum habet nomen conjugatum.

חָבַר *Femin. plur.* חָבְרוֹת conjuncta, Exod. 26. v. 3.

Part. Paul. confir. חָבַר conjunctus; LXX., *μειροχος*, *Vulgat.*, et alii habent, particeps, socius, Hos. 4. vers. 17.

Plb. חָבַר consociavit, conjunxit, composuit, *Præter.* חָבַר

aulæa conjunxit, Exod. 36. vers. 10. *Infinit.* לְחַבֵּר ad

conjungendum, Exod. 36. vers. 18. *Futur. cum prefix.*, et

affix., וְיִחְבְּרוּ, 1. Paralip. 20. vers. 36., & consociavit,

eum, & in societatem eum admisit; *Vulgat.*, & parti-

iceps fuit. *Pyb. Præter.* וְיִחְבֵּר & conjungatur, ut conjun-

ctio fiat, Exod. 28. vers. 7. *Femin.* וְיִחְבְּרוּנָהּ quæ con-

juncta est sibi, Psalm. 122. vers. 3. *Ubi* LXX., *ἡς με-*

τοχῆς αὐτῆς, *Vulgat.*, et *Hieron.*, cujus participatio ejus;

legebant וְיִחְבְּרוּ ab חָבַר. *Futur.* וְיִחְבְּרָהּ an consociaretur ti-

bi, Psal. 94 v. 20., *pro* וְיִחְבְּרָהּ num consociabitur te-

cum. *Hiph. Futur.* וְיִחְבְּרֶנִּי אֲנִי אֲחַבְּרֶנִּי cumponerem con-

trā vos sermones, *Sym. vertit*, *προσενωμην ὑμῖν λόγοις*

loquerer vobiscum aliis verbis; *Vulg.*, consolaber & vos

sermonibus; *Alii*, consociarem me vobiscum aliis verbis,

Job 16. v. 4. *Hith. Præter.* וְיִחְבְּרָהּ consociavit, 1. Paralip.

20. v. 35., *pro* חת, *ex forma Chaldaica . Infinit.* חתחברך cum sociaveris te: *Vulg.*, quia socius habuisti; *Alli ver-*
sunt, in confociando te, *Ibid.* v. 37. *Futur.* יתחברו con-
sociabunt se, Dan. 11. vers. 6., *cum* Kametz *propter ac-*
centum. חתחברו *vide infra pag.* 284.

חבר *m.* Socius, sodalis, confors, Prov. 18. v. 24. *Cum affix.*
חבר יקים את חברו eriget socium suum, Eccles. 4. v. 10. *Plur.*
חברים Cant. 8. v. 13. *Constr.* חברים focii furum, Isai.
1. v. 23. *Cum affix.* חברים focii ejus, Isai. 44. v. 11. *Chald.*
חברים sociis suis, Dan. 2. v. 17. *Fam.* חברה socia: *Cum affix.*
והיא חברה & ipsa est socia tua, Malach. 2. v. 14. *Chald.*
Plural. חברה מן חברים prae sociis suis, Dan. 7. v. 10.

חבר *m.* *Idem*: *Plur.* חברים Socii, Job 40. v. 30.

חבר *m.* Societas, sodalitium, confociatio, & *in pausa*, חבר,
Prov. 21. v. 9., 25. v. 24., *Idem*; *sed LXX. ibidem est*,
חבר, *Vulg.*, communis, *hoc est*, *Interpretibus Sym.*, &
Theod., *μετρετικός* meretricius: *Item* חבר *est* incantatio, in-
cantator: חבר חבר incantans incantatione, *Idem*, utens in-
cantatione, incantator, adjurator incantando, Deuter. 18.
v. 11. *Plur.* חברים חבר incantans incantationibus, Psal. 58.
v. 6., *dicitur ut* חברים חברים divinans divinatione, *vel* di-
vinationes, *Idem* utens divinationibus, Deuter. 18. v. 10.
Cum affix. חברה חברה propter multitudinem incantationum
tuarum, Isai. 47. v. 9. *Femin.* חברה sodalitium, Job 34. v. 8.
חבר, *vel* חבר Héber, & Hâber, *nom. propr. virorum*, Genes.
46. v. 17., Jud. 4. v. 11., 1. Paral. 4. v. 18.

חבור Habór, *nom. propr. fluvii*, *vel regionis in terra Golan*, 1.
Reg. 17. v. 6., 18. v. 11., 1. Paralip. 5. v. 26.

חבורה *f.* Plaga, vibex, tumor livens, Exod. 21. v. 25. *Unde*
Ab-Efra scribit in Isai. 1. v. 6., חבורה מכה שתחבר אליה הלחה,
chabbura est plaga, in qua congregatur sanies. *Cum affix.*
חבורתי ad livorem meum, Genes. 4. v. 23. *Plural.* חבורות
Prov. 20. v. 30. *Cum affix.* חבורות vibices meae, Psalm. 38.
vers. 6.

חבורה *f.* *Idem*: *Cum affix.* חבורה לנו & in vibice ejus
fit curatio nobis, Isai. 53. v. 5.

חבורה *f.* Junctura, commissura, Exod. 26. vers. 4., *est forme*
חבורה obfignatio, חבורה cinctura.

חבורות

חֲבֵרֹת f. p. Liventes maculae, LXX., & Vulg. sunt; varietates (ejus), Jerem. 13. v. 23.

חֲתֻמָּה f. Confociatio, Dan. 11. v. 23. nomen ex conjugatione Hithpabel factum, quae forma Chaldæi, & Rabbini frequens est.

חֲתֻמָּה f. Junctura, commissura, Exod. 26. vers. 4. Cum affix. חֲתֻמָּה commissuræ ejus, Exod. 28. v. 27. Plur. חֲתֻמָּה, 2. Paralip. 22. v. 3., 2. Paralip. 34. v. 11.

חֲבֵרֹן Hebrón, nom. propr. civitatis in Tribu Juda, Genes. 13. v. 18., &c., quæ dicitur Arbec, ibi 23. v. 2., & Cariath Arbe, Jos. 15. v. 13., item nom. propr. filii Caath filii Levi, Exod. 6. v. 18., 2. Paralip. 6. v. 18.

חֲבֵרֹן Hebron, nomen commune famillæ Hebron, Numer. 26. vers. 58.

חָבַשׁ Ligavit, alligavit, obligavit. In specie autem, Inquit - I. de obligatione, sive circumligatione tiaræ ad caput, & etiam vestis, Exod. 29. v. 5., Levit. 8. v. 13., Ezech. 16. v. 10., 24. v. 17., &c., unde חָבַשׁ latine est cinxit, circumligavit, superimposuit: II. de imperio in alios, quod principes subditos suos legibus, quasi vinculis obligent; unde dominatus est, coercuit, continuit, retinuit: III. de obligatione, curatione vulneris, super quod vldel. emplastra imponuntur, & obligantur; unde alligare, circumligare vulnus, est illud solvere, mederi, sanare, Psal. 147. v. 3., Isai. 30. v. 26., &c. IV. de ephippiis equo, aut mulo imponendis, & quibus in eorum firmitate obligantur, quod Latinis est, stravit, instravit jumentum, Genes. 22. v. 3., Num. 22. v. 21., &c. Præter. וְחָבַשְׁתָּ לָהֶם & alligabis eis, Exod. 29. v. 9. Partic. חָבַשְׁתָּ לָא non ero obligans, scil. vulnera vestra, Vulg. habet, non sum medicus, Isai. 3. v. 7. Infinit. cum prefix., & affix., חָבַשְׁתָּ ad obligandum, ad sanandum illud (brachium), Vulg., ut ligaretur, Ezech. 30. v. 21. Futur. חָבַשְׁתִּי לִי ster- nam mihi asinum, 2. Sam. 19. v. 27., וְחָבַשְׁתָּ & accinxi te, Ezech. 16. v. 10., יְחַבֵּשׁ obligaret, scil. vulnus, id est, mederetur, medelam faceret, Job 24. v. 17. Cum prefix., & affix., וְיְחַבֵּשׁ, Hose. 6. v. 1., & obligabit, & curabit nos, Pib. חָבַשׁ, Job 28. vers. 11., obligat, LXX. vertunt, are-

ἀνεκαλύψεν retexit, revelavit; *Aq.*, ὧ Theod., ἡξεγύμνησεν, *Vulg.*, scrutatus est. *Partic.* ἐπιβάλλει ὡς ἡρᾶ & obligans, ligans, *hoc est*, & sanans, & curans dolores eorum, Psalm. 147. v. 3. *Pyhal*, שָׁבַל LXX. *est*, παταδίσμα; *Sym.* ἐπιδίσμα; *Vulgat.*, ὧ aliis, ligor, obvolvor: *Præter.* ὡς ἡρᾶ & non alligantur, Isai. 1. v. 6., ὡς ἡρᾶ ἂν, Ezechiel. 30. v. 21., non obligabitur; *Vulg.*, ὧ alli vertunt, non obvolutum, ligatum, involutum est.

חֲבֵת *Radix innsit.*, quæ Joa. Simoni videtur habuisse sensum coquendi, ὧ frigendi; inde

חֲבִית *m.* Coctio, frixio; *Aliis est*, craticula, sartago, frictionis medium: *Plural. m.* חֲבִיתִים sartagines, vel cacabi, 1. Paralip. 9. v. 31. *Alii pœnunt in* חֲבִית.

חֲבִיתָא *f.* Sartago, Levit. 6. v. 14., ὧ 7. v. 9.

חֲבִיתָא *Vide statim post* חֲבִית pag. 286.

חֲבִי *Arabibus est*, texit, velavit; *Inde*, ut Joa. Simon arbitrat, *est*

חֲבִי *m.* Cicada; LXX. ἀγρίς; *Vulgat.*, aliisque *est*, locustæ species, Levit. 11. v. 22., 2. Paralip. 7. v. 17., ita autem appellatur, quod Solem, ὧ terræ superficiem tegat. Sed metaphorice חֲבִי *est* spina dorsi, sive, ut alii habent, caput coxæ, vel extremitas femoris, Eccles. 12. v. 5., a *Vulgat.* ibi etiam redditur, locusta: *Plur.* חֲבִינִים quasi cicadæ, vel locustæ, Num. 13. v. 34., Isai. 40. v. 22.

חֲבִי *Hagáb, nom. propr. viri*, Esdr. 2. v. 46.

חֲבִי *Hagabá, nom. propr. viri*, Esdr. 2. v. 45.

חֲגֵג Festum celebravit, feriat, tripudiavit, saltavit, quod hoc diebus seclis ogerent: catachresis, turbatus est, titubavit, more ebriorum. *Præter.* חֲגֵג וְחֲגֵג, & celebrabitis ipsum festum, Exod. 12. v. 14. *Part.* חֲגֵג וְחֲגֵג multitudo ferians, Psal. 42. v. 5. *Plural.* חֲגֵגִים & diem festum celebrantes, tripudiantes, 1. Sam. 30. v. 16. *Infin.* cum præfix. חֲגֵג ad celebrandum, Zach. 14. v. 18. *Imper.* חֲגֵג celebra, Nah. 2. v. 1. *Futur. plur. cum affix.* חֲגֵגִים celebrabitis cum, Exod. 12. v. 14., חֲגֵגִים, titubabunt; *Vulg.*, turbati sunt, Psal. 107. v. 27. *Cum præfix.* חֲגֵג, Exod. 5. v. 1., & festum celebrabunt, *Vulg.*, ut sacrificet.

חֲגֵג, ὧ in pausa, חֲגֵג *m.* Festum, dies festus, festivitas: *Item*

Item metonymice, sacrificium festivum, victima, hostia, *quæ in die festo offerebatur*, Exod. 23. v. 18., Malach. 2. v. 3., *et secundum quosdam*, Psalm. 118. v. 27. *Cum affix.* וְשִׁמְחָתָהּ וְהִתְקַדְּשָׁה & lætaberis in die festo tuo, Deut. 16. v. 14., וְהִתְקַדְּשָׁה festum nostrum, Psal. 81. v. 4., *Cum prefix.* וְהִתְקַדְּשָׁה in festo, 1. Reg. 8. v. 2., *et.* וְהִתְקַדְּשָׁה sicut festum, 1. Reg. 12. v. 32. *Plural.* וְהִתְקַדְּשָׁה sacrificia festi jugulent, *et juxta Vulg.*, solemnitates evolutæ sunt, Isai. 29. v. 1. *Vide etiam de eo in נָקָה*: *Cum affix.* וְהִתְקַדְּשָׁה festivitates vestras, Amos 5. vers. 21.

וְהִתְקַדְּשָׁה *m.* Titubatio, commotio, trepidatio, Isai. 19. v. 17., *cum a loco* וְהִתְקַדְּשָׁה. *Simile in* וְהִתְקַדְּשָׁה.

חגה *Radix Hebræis inusit.*, Arab., fidit; *Inde, mutata terminatio rad.* וְהִתְקַדְּשָׁה in 1, eil

וְהִתְקַדְּשָׁה *m. p.* Foramina, cavernæ, fissuræ: *Constr.* וְהִתְקַדְּשָׁה in fissuris petræ, Cant. 2. v. 14., Jerem. 49. v. 16.

וְהִתְקַדְּשָׁה Hhaggi, *et juxta Vulg.*, Aggæus, *nom. propr. prophetæ inter minores decimi*, Agg. 1. v. 1.

וְהִתְקַדְּשָׁה Haggi, *et Aggi*, *nom. propr. filii Gad*, Gen. 46. v. 16. *Ab eo dicta est familia Agglitarum*, Num. 26. v. 15.

וְהִתְקַדְּשָׁה Higgia, *nom. propr. filii Merari*, 1. Paralip. 6. v. 16.

וְהִתְקַדְּשָׁה Haggith, *et Aggith*, *nom. propr. matris Adoniæ filii David*, 2. Sam. 3. v. 4., 1. Paralip. 3. v. 2.

וְהִתְקַדְּשָׁה Heglá, *nom. propr. filie Salphaad*, Num. 26. v. 33.

חגר Cinxit, accinxit, accinctus fuit, *Præter.* וְהִתְקַדְּשָׁה & cinges eos, Exod. 29. v. 9., וְהִתְקַדְּשָׁה & accingent saccos, vel cilicia, Ezech. 7. vers. 18. *Futur. cum affix.* וְהִתְקַדְּשָׁה, Psal. 109. v. 19., præcinget se ea, qua præcingitur: *Plur.* וְהִתְקַדְּשָׁה 2. Sam. 22. v. 46., & accingent se, vel accincti excurrent; *Jou. Simon vertit*, & prodibunt; *Vulg.*, & contrahentur. *Vide infra* וְהִתְקַדְּשָׁה.

וְהִתְקַדְּשָׁה *m.* Accinctus. *Fam. constr.* וְהִתְקַדְּשָׁה accincta, Joel. 1. v. 8., *Plural. constr.* וְהִתְקַדְּשָׁה accincti cingulo, Ezech. 23. vers. 15.

וְהִתְקַדְּשָׁה *m.* Cingulum, zona, petizoma, cinctura, balteus, Prov. 31. v. 24. *Cum affix.* וְהִתְקַדְּשָׁה usque ad cingulum suum, 1. Sam. 18. v. 4.

וְהִתְקַדְּשָׁה *f. Idem*, Isai. 3. v. 24. *Cum affix.* וְהִתְקַדְּשָׁה in zona sua, 1. Reg.

1. Reg. 2. v. 5. *Plural.* חֲגֹרֹת cinctoria, subligacula, Gen. 3. vers. 7.

מִחְגָּרָה f. Cinctus, cinctura: מִחְגָּרַת שֵׁץ cinctus sacci, vel, cilicii, Isai. 3. v. 24.

חַדַּי Chald., *vide in* חֲדָה, חֲדָה, חֲדָה. *vide infra in* חֲדָה.

חָדָד Acui, exacui, acutum esse: *Item* celerem, velociorem esse; *vocabula enim acuminis, inquit Joa. Simon, sensum quoque habent celeritatis: Præter.* חָדָד & acuti erunt, *Vulg., & velociores sunt, Abac. 1. v. 8. Futur. anomalum,* יִחַד acuit, vel acuitur. Prov. 27. v. 17., *quod significatione huc pertinet, at formam habet a חָדָה per apocopam, pro יִחַד, Kametz autem est propter pausam. Heph. Præter. sam.* חָדָד חָדָד gladius exacutus est, Ezech. 21. v. 14. *Vide in* חֲדָה, & חֲדָד.

חֲדָד Hadad, *nom. propr. filii Ismaelis, 1. Paralip. 1. v. 30.*

חֲדָה f. Acutum: חֲדָה חֲדָה & posuit os meum sicut gladium acutum, Isai. 49. v. 2. *Vide supra* חֲדָד.

חֲדָדִים m. p. Acumina: *Conflr.* חֲדָדִי חֲדָדִי, Job 41. v. 12., *acumina testæ, seu testacea; Sed ab LXX. חֲדָדִי redditur, ὀβελίσκοι obelisci; ab Aq., quem sequuntur recentiores, ὀστῆες acumina; a Theod., ὀστῆες ferramentum (fabri); a Vulg., radii (solis), pro חֲדָדִי legebat חֲדָד.*

חֲדִיד Hadid, *nom. propr. civitatis in Tribu Benjamin, Nehem. 7. v. 37., 11. v. 34.*

חֲדָה Lætari, gaudere: *Chaldaicum proprie est: Futur.* יִחַד, Job 3. v. 6., *per apocopam pro יִחַד gavisa fuisset; Sym. vertit, ὀυραφῆν conjugatur; Vulg., computetur; Quidam habent, uniatur (ab חֲדָד unus); Alli, lætetur, lætabitur; & יִחַד lætatus est, Exod. 18. v. 9. Pib. Futur. יִחַד exhilarasti cum, Psalm. 21. v. 7. Vide supra in* חֲדָד.

חֲדָה f. Lætitia, 1. Paralip. 16. v. 27. *Conflr.* יִחַד יִחַד gaudium Domini, Nehem. 8. v. 10. *Chald.* חֲדָד cum gaudio, Esdr. 6. v. 16., *vide in* יִחַד *vide in* חֲדָה.

חֲדָה Chald. Pectus: Cum affix. חֲדָה pectus ejus, Dan. 2. v. 32. *Est pro Hebræo חֲדָה, Illeris, ו, ח, permutatis.*

חָדַל Cessavit, desuit, destitit, abstinuit: *Præter. ex duplici terminatione:* חָדַל חָדַל qui destitutus est, destitit, Ezech. 3. v. 27., לִסְפֹּר חָדַל desuit numerare, Gen. 41.

v. 49. , הקהלתי, Jud. 9. vv. 9. 11. 13. ; LXX. *vertunt*, num derelinquens? *Sym.*, num cessabo? *Theod.*, num dimittens? *Vulg.*, numquid deferere possum? *Allis videtur ex Heph.*, & *Hoph. compositum*; & *vertitur*, desistere coactus fuit; *item*, cogere ne desistere? *Plur.* קהלך קהלך cessarunt a commotione, Job 3. v. 17. *Sed* 1. Sam. 2. v. 5. קהלך a *Sym.* redditur, ארזים וזרעם non egentes facti sunt; a *Vulg.*, saturati sunt; & recte quidem, *ingult Guarin*; nam hic desierunt (*esurire*) Idem est ac cibo repleti sunt. *Imperat.* קהלך מננו desiste a nobis, Exod. 14. vers. 12. *Futur.* cum ה paragog. ומהלך & desistam, Job 16. v. 6. *Plur.* cum Nun paragog., & in pausa, יקהלון cessabunt, desinent, desinant, Exod. 9. vers. 19.

קהל m. Cessans, desistens, desinens: קהל מני quam desinens sim, quam citò desinam esse, quam parum drem, Psal. 39. v. 5. *Constru.* מנישם וקהל מנישם contemptus, & desitus virorum, Isai. 53. v. 3., id est, qui minus quam homo est, qui hominum abjectissimus est, a quo omnes homines cessant.

קהל m. Mundus, tempus: seculum desinens, & instabile: קהל עדי יושבי קהל cum habitatoribus mundi, Isai. 38. v. 11., alias semper dicitur קהל. *Vide Ille.*

קהלי, & in pausa, קהלי Hadali, vel Adali, nom. propr. patris Anasæ, 2. Paralip. 18. v. 12.

מחירן, vide in חור.

חוק Radix Hebraica inusita, Arab. Circumdedia, circumvallavit; Inde

חוק m. Spinæ genus, quo sepimenta fieri, hortique, & agri circumdari, & circumvallari quasi solebant: Cum praefix-קחוק, Mich. 7. v. 4., LXX. est, ως οὗς ἰσχυροῦς quasi tineæ corrodens; *Vulg.*, quasi paliurus; *Allis est*, spina.

חוק m., unde in pausa חוק m. spina, Prov. 15. v. 19.

חוק Hhiddekel, & juxta *Vulg.*, Tigris, Genes. 2. v. 14., nom. propr. fluvii Asiae celeberrimi, qui e montibus Armeniae ortus ad meridiem Assyriae fuit.

חור Radix Hebraica inusita, sed Ætlop., auctore Ioa. Si-
-ח mone, est, habitavit, commoratus est, requievit, mansit; Arab. vero, subsistit; item, post velamentum custoditus

tus est, *sive* latuit; & in 6. *Conjugat.* abditus, occultatus est; *item*, ut scribit Guarin, stupefecit, obstupefecit; *Hinc Hebr.*

חֲרָר *m.* Cubiculum, conclave, in quo quis commoratur, & habitat, penetrabile, promptuarium, cella penuraria: *Metaphorice*, plaga cæli australis, meridies, *sive* polus antarcticus, qui ad septentrionem habitantibus secretus est, & absconditus: intimum ventris, hoc est, cor, animus, Prov. 18. v. 8., 30. vv. 37. 30., 26. v. 22.: *item* sepulchrum, *sive* status mortuorum: חֲרָר חֲרָר conclave in conclavi, id est, in intimum conclave, 1. Reg. 20. v. 30., & 22. v. 25., מִתְחַרְר e penetrabili, Job 37. v. 9., *scilicet* austri, ut loquitur cap. 9. v. 9., הַחֲרָר in cubiculum, Judic. 15. v. 1., cum הַחֲרָר locati הַחֲרָר Gen. 43. v. 30. Cum affix. מִחֲרָר de conclavi suo, Joel. 2. v. 16. *Plurali. vide in sequenti.*

חֲרָר *m.* Idem: *Construunt.* בְּחֲרָר מִשְׁפָּכָךְ in conclavi cubilis tui, 2. Reg. 6. v. 12., בְּחֲרָר הַמִּקְרָה in conclavi æstivo, Judic. 3. v. 24. *Plur.*, (quod competit tam huic, quam precedenti formæ), חֲרָרִים penetrabilia, *Vulg.* sunt cellaria, Prov. 24. v. 4., *Construunt.* מְלִי-חֲרָרִים מוֹת ad penetrabilia mortis, Prov. 7. v. 27., וְחֲרָרֵי חֶמֶן, Job 9. v. 9., ubi *Massorethæ* legendum monent חֶמֶן pro חֶמֶן, & penetrabilia austri, id est, sidera, in penetrabilibus austri sita, quæ sic dicuntur, quia non videntur a septentrionem inhabitantibus, ut *Ab-Esra* explicat: Cum affix. וְחֲרָרֵי הַפְּנִימִיִּים & conclavia interiora ejus, 1. Paralip. 28. vers. 11.

חֲדָר Hadár, *nom. propr.* filii Ismaelis, Genes. 25. v. 15., qui 1. Paralip. 1. v. 30. dicitur חֲדָר.

חֲדָרָה Hadrách, *nom. propr.* terræ, seu regionis, quæ aliis est Arabia; aliis Syria; aliis Cælesyria; aliis Syria Damascena; aliis vicus, seu oppidum juxta Damascum, Zach. 9. vers. 1.

חֲרָרֵי Ezech. 21. v. 19., Penetrabilia petens, vel permeans, *Kimchi in Comment.* habet, in penetrabilibus intimis vos persequens & percuciens, LXX. vertunt, obstupescere facies, & faciet; *Vulgat.*, obstupescere facit, *sequuntur* forsan jam profiremo loco laudatam Arabicæ verbi significationem.

חֲדָשׁ Innovavit, renovavit, instauravit, restauravit : *Præter.*

.. וְחֲדָשׁוּ עָרֵי & renovabunt civitates, Isai. 61. vers. 4.

Infin. חֲדָשׁ מִתְּחִילָה יְהוָה ad instaurandam domum Domini,

2. Paralip. 24. v. 4. *Hisp.* Futur. חֲדָשׁוּךְ renovas te;

Psal. 103. v. 5., *LXX.* ibidem *vertunt* ἀνακατασκευάζωμαι,

Vulg., renovabitur; *Alii*, renovaberis (*juventute tua*).

חֲדָשׁ מ. Novus, recens : חֲדָשׁ מֶלֶךְ rex novus, Exod. 1. v. 8.

Plural. עֲבָתִים חֲדָשִׁים funibus recentibus, Judic. 15. v. 13.,

Fam. וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה & terram novam, Isai. 65. v. 17. *Plur.*

וְחֲדָשׁוּת אֲנִי מְגִיד & nova ego annuncio, Isai. 42. vers. 9.

Chald. חֲדָשׁוּת לִיגְנוֹת lignorum novorum, Eldr. 6. vers. 4., *per*

mutationem usitatam שׁ in ח .

חֲדָשׁ יָמִים מ. Novilunium, mensis, *ab* innovatione lune :

mensem dierum, Gen. 29. v. 14., *per Hypallagen*, *pro*,

dies mensis unius, *id est*, mensem integrum : חֲדָשׁ מָחָר no-

vilunium est cras, 1. Sam. 20. v. 5. *ſic* 2. Reg. 4. v. 23.

Cum affix. חֲדָשׁוּ מִי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוּ de novilunio in novilunium,

Isai. 66. vers. 23., *vel*, de uno mense in alterum : *Plural.*

רֵאשִׁית חֲדָשִׁים principium mensium, Exod. 12. v. 2.,

& in noviluniis, Ezech. 45. vers. 17. *Constr.* חֲדָשִׁי הַשָּׁנָה

mensium anni, Exod. 12. v. 2. *Cum affix.* מִסְפַּר חֲדָשָׁיו

numerus mensium ejus, Job 14. v. 5.

חֲדָשׁ Hódēs, *nom. propr.* uxoris Sabaraim, 1. Paralip. 8. v. 9.

חֲדָשָׁה Hadaśá, *nom. propr.* civitatis in Tribu Juda, Jos. 15.

vers. 37.

חֲדָשִׁי Hodsí, *vel* Hadsí, *nom. propr.* loci, aut regionis in di-

midla Tribu Manasse trans Jordanem, ut videtur, 2. Sam. 24.

v. 6. *Aliis est nomen appellativum*, novus, recens, *hoc est*,

noviter habitata, *vel* acquisita (*terra*).

חֲדָרָה *Chald.* vide in precedenti Radice, in nomine חֲדָרָה .

חֲדָרָה *Chald.* vide infra חֲדָרָה .

חֲדָרָה Radix in Kal inusit. *Chald.*, *Syr.*, & *Arab.* est pecca-
re, delinquere, reum esse, *vel* fieri, debere. *Inde*,

vero est *Plb.* *Hebr.* חֲדָרָה debitorem, seu reum fecit. *Præ-*

ter Plural. וְחֲדָרְתֶּם, Dan. 1. v. 10., & reum facietis; quod

Vulg., & alii *vertunt*, condemnnetis, condemnabitis.

חוב *m.* Debitor : יִשָּׁב חובו pignus suum debitori restituerit, Ezech. 18. v. 7., *Kimchi in Comment.*, *U' R. Salomon. exponunt substantivè*, pignus debiti, quod scil. habebat בחובו pro debito suo. *Apud Rabbinos*, חוב על creditor, debitor, *pro diverso respectu*.
חובָּ *Hobá*, *nomen propr. loci ad levanam Damascus*, Genes. 14. vers. 15.

חוג *LXX. eff*, περιέγραψε in gyrum composuit, collegit, descripsit; *Sym.*, περιέγραψε circumscriptit; *Vulgat.*, circumdedit; *Alils*, circinavit: *Præter.* חק חג על-פני-מים statutum circinavit super superficiem aquarum, Job 26. v. 10., *id eff*, circino terminum aquæ descripsit.

חוג *m.* Circulus, ambitus, Isai. 40. v. 22., וחוג שמים & ambitum cæli, Job 22. v. 14.

חוגִין *f.* Circinus : ובחוגִיהוּ יתארוהו & circino format illud, Isai. 44. v. 13.

חיד *Ænigma loqui, ænigma proponere, quasi ænigmatizare, dicas: Præter.* החידה החדה ænigma istud proposuisti mihi, Judic. 14. v. 16. *Imper.* חידה חור propone ænigma, Ezech. 17. v. 2. *Futur. cum ח paragog.* חידה לכם אהודגהנא proponam nunc vobis ænigma, Judic. 14. v. 12.

חידָה *f.* Problema, propositio, ænigma, sermo occultus, unde intelligitur res alia, scribit *Kimchi*, Ezech. 17. v. 2. *Cum affix.* חידתך ænigma tuum, Jud. 14. v. 13., חידתי ænigma meum, v. 18. *Plural.* חידות ænigmata, Psal. 78. vers. 2., בחידות per ænigmata, Num. 12. v. 8. *Cum affix.* וחידתם & ænigmata eorum, Prov. 1. v. 6.

חידָה *f. p. Chald. Ænigmata, Vulg. secreta, Dan. 5. vers. 12. cum Aleph formativo.*

חיה *in Kal inusit.*, unde *Plel* חיה indicavit, annuntiavit, דָּדָּ docuit: *Inf.* חיה רצי מתוך רצי ab indicando, indicare sententiam meam vobis, Job 32. v. 6. *Futur.* חיה רצי indicabo sententiam meam, v. 10., *cum א loco* חיה רצי indicabo tibi, Job 15. v. 17.

חיה, *aut חיה Chald. Peal; unde Pacl* חיה, *aut חיה, aut דָּדָּ חיה, aut חיה* indicavit, renuntiavit, annuntiavit, narravit, manifestum fecit. *Futur.* חיה רצי indicabo, Dan. 2. v. 24., וחיה רצי & interpretationem indicabimus,

v. 4. , וְיִיחַזְקֶנּוּּ qui indicare possit eam , v. 11. *Aphel Imperat.* וְיִיחַזְקֶנּוּּ possit indicare , vers. 10. *Imperat.* וְיִיחַזְקֶנּוּּ & interpretationem ejus indicate mihi , v. 6. *Futur.* וְיִיחַזְקֶנּוּּ indicaveritis , *ibid.* , וְיִיחַזְקֶנּוּּ indicabimus , vers. 7. , וְיִיחַזְקֶנּוּּ quod interpretationem possitis indicare mihi , v. 9.

וְיִיחַזְקֶנּוּּ *f.* Indicatio : *Cum affix.* וְיִיחַזְקֶנּוּּ , Job 13. v. 17. *LXX.* *vertunt* , ἀναγγέλλω γὰρ renuntiabo enim , *legebant* , וְיִיחַזְקֶנּוּּ ; *Vulgat.* , enigmata ; *legisse videtur* וְיִיחַזְקֶנּוּּ a וְיִיחַזְקֶנּוּּ aenigma Joqui : *Aliis est* , indicatio , annuntiatio mea. *Allam ejusdem vocis significationem vide supra in* וְיִיחַזְקֶנּוּּ .

וְיִיחַזְקֶנּוּּ *f.* *Chald.* Indicatio , ostensio . *Constr.* וְיִיחַזְקֶנּוּּ & indicatio enigmatum , Dan. 5. v. 12.

וְיִיחַזְקֶנּוּּ *Hev'á* , *nom. propr.* uxoris Adam , Genes. 3. v. 20. *Sic autem ad Adam vocata est prima mulier , quod fuit mater* וְיִיחַזְקֶנּוּּ omnium hominum viventium .

וְיִיחַזְקֶנּוּּ *Hibei* , וְיִיחַזְקֶנּוּּ *juxta Vulgat.* , *Hev'azus* , *nom. propr.* filii Chanaan , Gen. 10. v. 17.

וְיִיחַזְקֶנּוּּ *Vide in* וְיִיחַזְקֶנּוּּ .

וְיִיחַזְקֶנּוּּ *Radix Hebræis innuit.* *Æthiop.* est , Jucundum , gratum fuit ; *inde.*

וְיִיחַזְקֶנּוּּ *m.* Terminus , portus , *quasi diceretur* , locus gratus : *Constr.* וְיִיחַזְקֶנּוּּ וְיִיחַזְקֶנּוּּ ad terminum voluntatis ipsorum , Psal. 107. v. 30.

וְיִיחַזְקֶנּוּּ *Hozái* , *nom. propr. prophetae* , 2. Paralip. 33. v. 19.

וְיִיחַזְקֶנּוּּ *m.* Spina , tribulus , Job 31. v. 40. , Prov. 26. v. 9. *Metaphoricè* , hamus , uncus piscatorius , armilla , Job 40. v. 21. *Plur.* וְיִיחַזְקֶנּוּּ בין החושים sicut liliū inter spinas , Cant. 2. v. 2. , וְיִיחַזְקֶנּוּּ in spinis , inter vepres , 2. Paralip. 33. vers. 11. , *ubi LXX.* *vertunt* , ἐν δένδρῳ in vinculis ; *Vulg. paraphrasem agens reddit* , vinculum catenis : וְיִיחַזְקֶנּוּּ *cum mobili* , וְיִיחַזְקֶנּוּּ 1. Sam. 13. v. 6. *LXX.* *vertunt* , & in caulis , & in speluncis ; *Vulgat.* , in abditis ; *Alii* , in spinetis , in vepretis .

וְיִיחַזְקֶנּוּּ *m.* Hamus , uncus , fibula ; *Vulg.* est , frænum , circulus , armilla : וְיִיחַזְקֶנּוּּ הביאו attulerunt fibulas , Exod. 35. vers. 22. *Hebræi volunt esse ornamentum aureum brachiorum , vel auris.* *Cum affix.* וְיִיחַזְקֶנּוּּ hamum meum , Isai. 37. v. 29. *Plural.*

וְיִיחַזְקֶנּוּּ

חמם hamî, Ezech. 29. vers. 4., בחמים uncis, Ezech. 29. v. 4., ubi Chaldeus, חמם חמם catenis.

חמם חמם, חמם חמם, *Peal Chald.* Unde *Apheî* חמם חמם, *vel* חמם חמם, confuere: *Metaphorice*, conjungere, componere, *quovis modo*: *Futur. plur.* חמם חמם, *Eldr.* 4. v. 12., & fundamenta ipsa componunt; *LXX. habent*, erexerunt; erigunt; *Vulg.*, & parietes componentes; *Alii reddunt*, consuunt, sarciant, refarciunt, delineant. *Inde est*

חמם *m.* Filum, quo confuitur, funiculus, vitta, linea: חמם חמם filum coccineum, funiculum fili diaphani, *Jos.* 2. v. 18., חמם חמם חמם & filum triplicatum, *Eccl.* 4. v. 12., חמם חמם חמם si à filo (usque ad corrigiam calcei), *Genes.* 14. v. 23.

חול *Propria*, eaque generalis hujusce verbi significatio, ut *Fagnino*, *Joa. Simoni*, aliisque videtur, est, angere, cruciari, dolore, seu cruciatu affici, contorqueri, circumvolvendo, & circumtorquendo ligari, & constringi: *Hinc speciales, varique sunt alie significationes.* I. doluit, parturit, proprie cum dolore: II. commotus est; vel gaudio, tripudio; unde exultavit; vel metu, timore; unde, timuit, contremuit, formidavit, quod quidem cum prepositione חל confuitur: III. cum cruciatu, & dolore ingruit, cecidit, recidit, quo in sensu post se habet על: IV. mansit, permansit, resedit; atque hoc in sensu confuitur cum על, vel ב. Confunduntur hic formae diversarum thematicarum, nempe, חול, חלה, חלל, חלל, חלל; unde varia significata concurrunt, quae accurate juxta suas radices distinguenda sunt. *Præter.* חלל לא non parturio, *Isai.* 23. v. 4., חלל בך manserunt in ea, *Thren.* 4. v. 6., חלל חלל & non dolent, *Jerem.* 5. v. 3., חלל חלל & contremiscent à facie tua, *Deut.* 2. v. 25., חלל חלל חלל dolebit propter bonum, *Mich.* 1. v. 12., חלל חלל & residebit gladius ejus, *Hos.* 11. v. 6. *Infra.* חלל חלל dolendo dolebit, *Ezech.* 30. vers. 16., חלל חלל *Vide in חלל.* *Imper.* חלל חלל parturi, & edito parium, *Mich.* 4. v. 10., חלל חלל חלל intremisce terra, *Psal.* 114. v. 7. *Futur.* חלל חלל על super caput impiorum permanebit, *Jerem.* 23. v. 19., חלל חלל & indolefcot, *Jerem.* 51. vers. 29., חלל חלל חלל manent super caput, *1. Sam.* 3.

v. 29. *Pib.* הוֹלִין genuit, peperit, enixa est, parere fecit : *Metaphorice*, formavit, & Deo tribuitur, *cujus partus sunt res create omnes* : dolere fecit, dolore affecit : *Item*, sollicitate exspectavit ; & ita construitur cum Dativo ; *Præc.* הִלִּין מִלֶּחֶם enititur cervæ, *id est*, cerva quæque, Job 39. v. 4., וְיָרָה הַלֵּלָהּ formavit manus ejus, Job 26. vers. 13. *Partic.* לִלְמַדְתָּ הַמָּגִיד מִכָּל הַמִּשְׁלָל magister format omnia, Proverb. 26. v. 10., *variant Hebræi* : הַמִּשְׁלָלִים formatoris tui, Deuter. 32. v. 18. *Femin.* הַלֵּלָהּ תִּכְנִין dolore afficiens balænam, *Vulg.* vulnerasti draconem, Isai. 51. v. 9. *Futur.* הַלֵּלָהּ גִּנְיָהּ parturit, vel gignit pluviam, Prov. 25. v. 23., *sic Chaldæi*, הַלֵּלָהּ גִּנְיָהּ concipit ; *Græci* ἡλίσσιν suscitatur. *Quidam reddunt*, avertit, fugat, *respicentes ad significatum vocis derivatæ* הַלֵּלָהּ (de qua in הלל, *cujus meminit Ab. Esra*), הַלֵּלָהּ מְרַץ formasset terram, Psal. 90. v. 2., הַלֵּלָהּ & exspecta eum, Job 35. v. 14. *Pyb. Præter.* הַלֵּלָהּ formatus es, Job 15. v. 7. *Particip.* הַלֵּלָהּ מְרַץ dolore afficitur propter defectiones nostras, Isai. 53. v. 5. *Futur.* הַלֵּלָהּ reformabuntur, Job 26. v. 5. *Hipb. Imper.* הַלֵּלָהּ מְרַץ contremiscite a conspectu ejus, Psalm. 96. v. 9., *ubi deficit הַלֵּלָהּ characteristicum* : *Futur.* הַלֵּלָהּ מְרַץ dolore afficit desertum, *id est*, deserti feras, Psal. 29. v. 8., *vel*, parturire facit, *ut sequitur versu sequenti* : הַלֵּלָהּ מְרַץ animus meus dolet intra me, Psalm. 55. vers. 5., הַלֵּלָהּ מְרַץ non permanet bonum ejus, Job 20. v. 21., *Ab. Esra vertit*, exspectat, præstolatur ; *R. Levi*, prosperatur : הַלֵּלָהּ מְרַץ bonum est, ut exspectet, Thren. 3. vers. 26., *ubi הַלֵּלָהּ est*, הַלֵּלָהּ ut exspectet, *ut R. Salomon notat* : הַלֵּלָהּ timuitque, 1. Sam. 31. v. 3. *Hoph. Futur.* הַלֵּלָהּ an- efficeretur, ut pariat, Isai. 66. v. 8. *Hithp. Partic.* הַלֵּלָהּ doloribus conficit se, Job 15. v. 20., הַלֵּלָהּ & turbo permanens, Jerem. 23. v. 19. *Impera.* הַלֵּלָהּ exspecta eum, Psal. 37. v. 7. *Et geminatis duabus radicalibus literis* ; *Futur.* הַלֵּלָהּ & dolore affecta est, dolens intremuit, Esth. 4. v. 4.

הַלֵּלָהּ *Hul*, *nom. propr. filii Aram*, Genes. 10. v. 23.

הַלֵּלָהּ *m. Arena*, *sic dicta. quod dolorem, & molestiam ambulanti- bus afferat* : הַלֵּלָהּ *maris arena*, Jerem. 33. v. 22., הַלֵּלָהּ & sicut arena, Job 29. v. 18., *Hebræi quibusdam phœnix est* ; *Vulg.*, palma.

חִילָה *f.* Dolorificum, *nomen adjectivum inflat* מִכָּה : unde רָעָה חִילָה malum dolorificum, dolorem asserens, Eccl. 5. v. 12. *Vulg.* est, infirmitas pessima; *Allis*, malum agrum, id est, ægre curabile, חִילָה קָל vocem quasi parturientis audiui, Jerem. 4. v. 31.

חֵוִילָה Hevila, & Hevilat, *nom. propr. regionis, quam nonnulli Colchidem esse arbitrantur*, Genes. 2. v. 11., *item. nom. propr. solitudinis, seu regionis Arabiæ petrae, quam incolebant Amalecite*, Gen. 25. v. 18., 1. Sam. 15. v. 7., *item, nom. propr. vitrorum*, Gen. 10. vv. 7. 19.

חֵיל *m.* Dolor, Exod. 15. v. 14. *Femin.* חֵילָה *Idem*, Job 6. v. 10.

חִלְחָלָה *f.* Dolor vehemens, cruciatus, Nahu. 2. v. 10.

חִחֻלָה *f.* *vide in חֵלל*.

חום Nigrum, *vide in radice חמס*.

חֲחֹץ *חֲחֹץ*, *Uide in חָח pag. 292.*

חָסַם Pepercit, misertus fuit: *Construitur cum Preposit.* עַל, & *sepius adiunctum habet nomen עֵין oculus*: *Præter.* עַל-חָסַם pepercisti super (ricinum), Jon. 4. v. 10., לֹא-חָסַם עֵינִי non pepercit tibi oculus, Ezech. 16. v. 3. *Futur.* וַחֲסַם עֵינִי & pepercit tibi, *scil.* עֵינִי oculus meus, 1. Sam. 24. v. 11.

חֻפָּאם Hupham, *nom. propr. filii Benjamin*, Num. 26. v. 39.

חֻפִּים Ophim, *idem ac Hupham*, Gen. 46. v. 21.

חֻפָּאמִי Huphami, & *juxta Vulg.* Huphamitæ, *nom. propr. posterorum Hupham*, Num. 26. v. 39.

חוּץ Foris, foras, extra: præter, præterquam: platea, vicus, *sic dicta, quod sint locus exterior respectu ædium*: עַל-פְּנֵי-חוּץ in superficie plateæ, in plateis, Job 18. v. 17., כִּמְנָה חוּץ præter me, præterquam ego, Eccl. 2. v. 25. *Pleonasmus varium admittit*: מִן-חוּץ de foris; חוּץ foras, Judic. 12. v. 9., חוּץ foras, Judic. 19. v. 25., מִן-חוּץ (de) foris, Ezech. 41. v. 25., מִלְּחוּץ ad extra, extrinsecus, v. 9., בְּחוּץ (in) foris, Gen. 9. v. 22., לְחוּץ (ad) foras, Psalm. 41. vers. 7., *eleganter post se regit* לְחוּץ לְמִחְנֶה ad (de) extra castra, Levit. 4. v. 12., מִחוּץ לְעִיר extra civitatem, Genes. 19. v. 16., לְחוּץ חוּמָה extra murum, 2. Paral. 32. v. 5. *Plur.* מִחוּץ כָּל רִאשׁוֹ in capite omnium platearum, Isai. 51. v. 20. *Cum affix.* מִחוּצָתִי in plateis ejus, Isai. 15. v. 3.

חיצון exterior, exterius, Ezech. 44. v. 1. בחיצון interno, & externo, Ezech. 41. vers. 17. *Famili.* החיצונה exterior, Ezech. 40. v. 17.

חור Albescere, *efique proprie Chaldaicum: Futur.* חוררי albescent, expallescent, Isai. 29. v. 22., *Theod.*, numero plurali in singularem mutato, vertit, ἰντροπῆσιν confundetur; *Vulg.*, erubescet (vultus ejus). *Vide* חרר, & *quae sequuntur*.

חור m. *Chald.* album, candidum, Dan. 7. v. 9.

חור m. *Esth.* 1. v. 6.; *Vulg.* vertit (tentoria) aërii coloris; *ibidem* vero cap. 8. v. 15. simpliciter aërea (vestis) redditur ab eodem *Vulg.* Aliis utrobique est, candidus, candidum (*aulaeum*); quidam alii in priori loco intelligunt aulaea foraminosa, plena foraminibus, perspicua, a חר foramen.

חור Hur, nom. propr. regis Madianitarum, Num. 31. v. 8., & & duorum virorum, 1. Paral. 2. v. 19., 4. v. 1.

חורי Huri, nom. propr. patris Saphat, Num. 13. v. 5.

חורי Huri, nom. propr. patris Abiball, 1. Paralip. 5. v. 14.

חורי Hurai, nom. propr. unius e fortissimis David, 1. Paral. 11. v. 32., qui, 2. Sam. 23. v. 30., dicitur Heddai.

חור, חר, חורי, חרי, חרים, חרי, *Vide in* חרר.

חוש Festinavit: *Præter.* חש festinavit, Isai. 8. v. 1., festinavi, & non tardavi, Psalm. 119. v. 60. *Particip.*

חש כנשר sicut aquila festinans, vel celer, Habac. 1. v. 8.

Imperat. חשה לַעֲזָרְתִּי festina ad auxilium meum, Psal. 38.

v. 23. *Futur. Irregular.* וַחֲשָׁה & festinavit, Job 31. v. 5.,

quasi a חש per Apocopam; ירהש, Ecclef. 2. v. 25., LXX.

vertunt, πίστευ bibet; *Aq.*, φάσται parcet, sic & *Hieron.*

habet; *Vulgat.*, deliciis affluet; *Alii*, sensuum voluptate

fruetur, ex usu *Chald.*, *Alii*, festinabit, ut desideria sua

expleat. *Hipb.* חחיש præfestinavit, acceleravit, maturavit:

Præter. חחיש festinabant, Judic. 20. v. 37. *Futur.* מחחיש

מחחיש לי maturabo effugium mihi, Psal. 55. v. 9., מחחיש

accelerabo istud, Isai. 60. v. 22.

חש Citò, festinè, celeriter; *Vulg. est*, mansuetudo, Psal. 90. vers. 10.

חשה Hosà, nom. propr. filii Ezer, 1. Paral. 4. v. 4.

חשאי Chusai, & Husi, nom. propr. virorum, 2. Sam. 15. v. 32.,

חש, 1. Reg. 4. v. 16.

חושים

חֲשִׁים Husim, *nom. propr. alterius uxoris Saharaim*, 1. Paral. 8. vers. 8.

חֲשִׁים *m. p.* Celeres, festini, *LXX. sunt*, excubiz; *Vulgat.* accincti, Num. 32. v. 17.

חֲשִׁים Husim, & Hasim, *nom. propr. virorum*, Genes. 46. v. 23., 1. Paralip. 7. v. 12.

חֲרִיר *f. plur.*, & *etiam nom. propr. vide infra post חֲרִיר*.

חֲתָם Sigillum, annulus, *vide חָתָם*.

חַבַּל Chald. Vidit, *vide in חֲזָה*

חַזָּאֵל Hazaél, *nom. propr. regis Syriæ, qui successit regi Benadad in eodem regno*, 1. Reg. 19. v. 15., &c.

חָזָה Vidit, intuitus, contemplatus, est, aspexit, prospexit, respexit. *Construitur cum Accusativo, & Præposit. ב.* *Præter.* חָזִיתִיךָ videbam te, Psal. 63. v. 3. חָזוּ בָּךְ viderunt in eo, *id est*, illud, Job 36. v. 25., חָזוּ לְךָ שְׁנָא vident tibi vanum, Thren. 2. v. 14. *Particip.* חָזֶה מְשִׁירָהוּ quam ipse videt, Ezech. 12. v. 27., *item חָזֶה substantivè accipitur*; *nam apud Isai. 28. v. 15. redditur a LXX. , καταστροφή, Vulg., pactum*; *a Chald., pax*; *ab aliis, provisio. Plural. masc. חֹזִים videntes, contemplantes, Isai. 47. v. 13. Sæpe transit in nomen, & dicitur de Prophetis, qui חֹזִים videntes disti sunt, quia Deus per visiones ipsi res futuras, & occultas patefaciebat: Vide 1. Paral. 29. v. 29. Infin. לְחֹזֶה בְּנֵעַם ut videam amœnitatem, Psalm. 27. vers. 4. Futur. אֶחֱזֶה pro אֶחֱזֶה, aut אֶחֱזֶה, Job 23. v. 9., videbo*; *LXX., & Tbgod. est, καταστροφή detinui, detinebo*; *Vulgat., apprehendam*; *referebant ad אֶחֱזֶה: יֶחֱזֶה בֵּית אֲבָנִים domum lapidum respicit, Job 8. v. 17. LXX. vertunt, inter lapides vivet*; *Vulg., conimorabitur*; *R. Salomon, implicabitur*; *alii, implicat se. Plur. וְנֶחֱזֶה & videbimus, Cant. 7. v. 1., cum Nun paragog., & in pausa יֶחֱזִיּוּ videbunt, Isai. 26. v. 11.*

חָזָה Chald. Vidit, Dan. 4. v. 20., חָזִיתִי quod vidisti, v. 17., & cum paragog. חָזִיתִיךָ vidisti, Dan. 2. v. 41., חָזִיתִי חֲלֵם חֲזִיר somnium vidi, Dan. 4. v. 2., חָזִיתִי quod videtis, Dan. 2. v. 8. *Partic. חָזֶה חָזֶה videns eras, Dan. 2. v. 31. Plural. לְגִבְרָנָא aspicientes viros istos, Dan. 3. v. 27. Particip. פְּחִיל על רִי חָזָה supra quam visum*

sum fuit, scil. dignum, vel conveniens, Dan. 3. v. 19.,
 pro חזי; Vulg. ibi reddite, quam succendi consueverat. In fin.

למחזי videre, Efd. 4. v. 14. Vide, quae sequuntur.

חזי m. Videns, propheta, ut in Kal dictum: provisio: חזינו
 חזי fecimus provisionem, prospeximus, provide egimus,
 Isai. 28. v. 15., Chaldaeus vertit חזינו pacem.

חזי m. Pectus, Exod. 29. v. 16., a חזי dictum, quod aspe-
 ctui pateat; vel forte quod olim futura ex viliimarum exsist
 videri crederentur: usurpatur aut de solo pectore brutorum,
 Construct. חזי חזי pectus agitationis, Exod. 29. v. 27.
 Plural. חזי על super pectora, Levit. 9. v. 20.

חזי Hazael, idem ac חזי, 2. Paralip. 22. v. 6.

חזי Azau, nomen propr. filii Nachor ex Melcha, Genes. 22.
 vers. 22.

חזי m. Chald. Visio.

חזי m., Chald. in statu emphatico, visio, species, aspectus,
 Dan. 2. v. 19.

חזי Hoziel, nom. propr. filii Semel, 1. Paralip. 23. v. 9.

חזי Hazia, nom. propr. viri e posteris Phares, Nehem. 11.
 vers. 5.

חזי Hezion, nom. propr. patris Tabremon patris Benadad re-
 gis Syriae, 1. Reg. 15. v. 18.

חזי m. Visio, Ezech. 7. v. 26. Construct. חזי Isai. 1. v. 1.

חזי m. Visio, Isai. 22. v. 1. Construct. חזי לילה visione noctis;
 Job 33. v. 15. Cum affix. חזי a visione sua, Zach. 13.
 v. 4. Plural. חזי visiones videbunt, Joel. 3. v. 1.

חזי Chald. Visio, Dan. 2. v. 19. חזי aspectus, spe-
 cies ejus, Dan. 7. v. 20., בחזי in visione mea, v. 2. Plur.
 construct. בחזי לילה in visionibus noctis, v. 7.

חזי f. Visio, provisio: חזי cornu visionis, idest, con-
 spicuum, illustre, & insigne, Dan. 8. v. 5., Job 8. v. 5.,
 exponit R. Levi, cornu inplexum, quomodo, & verbum,
 explicat idem ibidem; R. Saadia, cornu magnum & altum,
 eminens aspectui patens: Cum affix. חזי provisio vestra,
 Isai. 28. v. 18., ut antea in חזי.

חזי f. Visio, 2. Paralip. 9. v. 29. Chald. cum affix. חזי
 & species, aspectus ejus, Dan. 4. vv. 8. 17.

חזי m. Visio, Genes. 15. vers. 1. Construct. חזי visio-

visionem omnipotentis videt, Numer. 24. vers. 4.
 מִחֲזָה f. Aspectus, prospectus, fenestra, sic dicta, quod per eam
 prospiciamus, 1. Reg. 7. vv. 4. 5.

חֲוֹן Radix Hebraeis inusit. Chald. eff, confodit, transfixit;
 - Arab., secuit, incidit, perforavit: Inde

חֲוִי m. Fulgetrum, fulgur, coruscatio, nubes, nubilum;
 Vulg. eff, procella, nix, sonans (tonitru): Kimchi in Mischle
 deduct a precedenti radice חֲוָה vidit, quasi apparen-
 tiam dicas. Construit. חֲוִי לְחִיטֵּי fulgetro tonitruum, Job
 28. v. 26. Sic Job 38. v. 25. Plural. חֲוִיִּים facit nubes,
 Zach. 10. v. 1., juxta R. Salom. Inde legitur in Bere-
 schit rabba, fess. 13. quinque nominibus nubes appellatur,
 חֲוִי, חֲוִי, חֲוִי, חֲוִי, חֲוִי.

חֲוִי, חֲוִי, חֲוִי. Vide supra pag. 298.

חֲוִי Roboravit, confirmavit, juvit; & intransitive, invaluit,
 - prævaluit, validus, fortis fuit, roboratus, confirma-
 tus, obfirmatus fuit: Præter. חֲוִי חֲוִי invaluerat fames,
 Genes. 41. vers. 57. Cum affix. חֲוִי חֲוִי 1. Paralipom. 28.
 vers. 20., pro חֲוִי חֲוִי, & non prævaluit ipsi; Vulgat.,
 & nullo resistente vastavit: Alii vertunt, non roboravit,
 confirmavit, id est juvit, cum; חֲוִי חֲוִי fortior fuisti me,
 Jerem. 10. v. 7. Infinit. חֲוִי חֲוִי ut confirmetur illud, Ezech.
 30. v. 21. Imperat. חֲוִי חֲוִי confirmare, & confirmare,
 id est, etiam atque etiam confirmare, & recolligere, Dan.
 10. v. 19. Futur. חֲוִי חֲוִי firmus, fortis erit, vel fuerit, 1. Paralip.
 28. v. 7., cum præfix. חֲוִי חֲוִי & invaluit, Gen. 41. v. 56.
 Pih. חֲוִי חֲוִי firmavit, confirmavit, obfirmavit, obduravit, for-
 tificavit, roboravit, restauravit: Præter. חֲוִי חֲוִי con-
 firmat vestes (portarum tuarum), Psal. 147. v. 13. חֲוִי חֲוִי
 obfirmant facies suas, Jerem. 5. v. 3. Particp. חֲוִי חֲוִי
 obfirmo cor (Ægyptiorum) Exod. 14. v. 17. Infinit. חֲוִי חֲוִי
 ad confirmandam, sive restaurandam domum, 2. Paralip.
 34. vers. 10. Hiph. חֲוִי חֲוִי Idem; atque ita cum Accusativo
 construitur: sed frequentius eff, apprehendit, comprehen-
 dit, tenuit, detinuit, retinuit, firmiter, & per vim: &
 sæpius construitur cum Præposit. ב. Præter. חֲוִי חֲוִי
 non retinet in æternum iram suam, Mich. 7. v. 18. Fæmin.
 חֲוִי חֲוִי & apprehendit eum, Proverb. 7. v. 13. חֲוִי חֲוִי

וְאֶבִּיזוֹ לֹא הִחֲזִיקָה , Ezech. 16. v. 49. , & manum egeni , & pauperis non confirmavit , tenuit , *id est* , adjuvit , sublevavit ; *Vulg. reddit* , & manum egeno , & pauperi non porrigebant ; *cum affix.* הִחֲזִיקָהוּ prehendit , apprehendit eum , Jerem. 50. vers. 43. *Particip.* בָּם מִחֲזִיק vi detinens eos , Exod. 9. v. 2. *Infinit.* הִחֲזִיק confirmare , 2. Reg. 15. v. 19. , *item* , firmiter tenere , Isai. 64. v. 6. *Et præter morem cum punctis præteritis* , וְ *cum affix.* בְּיָדָם הִחֲזִיקוּ in die apprehendere me manum eorum , Jerem. 31. vers. 32. *Futur.* וְהִחֲזִיקוּ & prehendit eum , 2. Reg. 4. v. 8. *Hithp.* הִחֲזִיקוּ firmum , vel sortem se exhibuit , fortificavit , aut confirmavit se , confirmatus fuit : *Præter* הִחֲזִיק & non confirmavit se , 2. Paralip. 13. v. 7. *Imperat.* הִחֲזִיקוּ וְהִירֵי לְאִשָּׁשׁים confirmate vos , & estote viri , 1. Sam. 4. v. 9.

חֲזָק m. Invalescens : חֲזָקָהוּ , Exod. 19. v. 19. , invalescens erat , & invalescebat ; *LXX. vertunt* , & ἰσχυροτέρα & fortior (erat) *fontus tube* ; *Vulgat.* , & paulatim crescebat in majus ; חֲזָקָהוּ vādēns , & invalescens , 2. Samuel 3. vers. 1. , *id est* pergebat invalescere ; *LXX. ibidem habent* , & ἰσχυροτέρω , & roborabatur (*David*) ; *Vulg.* , & semper se ipso robustior (*erat*) .

חֲזָק m. Validus , valens , fortis , robustus , vehemens : חֲזָקָהוּ fortior est nobis , Num. 13. vers. 31. *Plural.* חֲזָקִים , Judic. 18. v. 26. *Construct.* חֲזָקֵי-מִצַּח fortes frontis , *id est* , obfirmata fronte , Ezech. 3. v. 7. *Femin.* חֲזָקָה manu forti , Exod. 13. v. 19.

חֲזָק m. Firmitas , fortitudo , robur : *Cum affix.* חֲזָקִי firmitas mea , Psalm. 18. v. 2.

חֲזָק m. Robur , Hag. 2. v. 26. , חֲזָקָה in robore manus , robusta manu , Exod. 13. v. 14. *Cum affix.* חֲזָקֵנוּ nonne robore nostro , Amos 6. v. 13. *Femin.* חֲזָקָה cum vehementia , *id est* , vehementer , fortiter , violenter , Judic. 8. v. 1. , Ezech. 34. v. 4.

חֲזָקָה f. *Idem* : *Construct.* חֲזָקָה הַיָּד secundum robur manus , Isai. 8. v. 11. *Cum affix.* חֲזָקָהוּ & in robore suo , 2. Paralip. 26. v. 16.

חֲזִיק Hhizki , *juxta Vulg.* , Hezeki , *nom. propr. filii Elphaal* , 1. Paralip. 8. v. 17.

חֲזִיקָה

חֶזְקִיָּה Ezechías, ח' Hezecías, *nom. propr. filii Achaz regis Iuda*, 2. Reg. 18. v. 1., חצ., *item, nom. propr. patris Ater*, Nehem. 7. v. 21.

חֶזְקִיָּה *Idem ac supra nom. propr.*

חֹרֶךְ *Radix Hebraei inusit. Sed Chaldeis est, volvit, voluta-*
- חֹרֶךְ *vit se, rediit, reversus est: ח' Arab. حَرَجٌ latine sonat, oculis angustis fuit; Iude*

חֹרֶךְ *m. Porcus, sus, aper, Levit. 11. v. 7., Deut. 14. v. 8., ח' חֹרֶךְ porcus de sylva, id est, sylvestris, Psalm. 80. v. 14. Unde porcus dictus חֹרֶךְ, quod in ceno volutetur, ח' lotus ad illud redeat; vel, ut alii, ח' praecipue Arabes volunt, nomen habet ab oculorum angustia, ex significatione radicle Arab.*

חֹזִיר Hazir, ח' Hezir, *nom. propr. virorum*, 1. Paralip. 24. v. 15., Nehem. 10. v. 21.

חֹחַ, חֹחַ, *Vide supra post חֹחַ pag. 292.*

חֹחַ, חֹחַ, *Vide in חֹחַ Chald.*

חָטָא Peccavit, *proprie per ignorantiam, ח' errorem, ח' חָטָא*
- חָטָא *scopo, ח' in specie, a lege Dei aberravit. Constr. cum ב, ח' ל. Prater. חָטָא חָטָא לִי is, qui peccaverit mihi, vel adversus me, Exod. 32. v. 33., חָטָא חָטָא peccatum peccavit, Thren. 1. v. 8. Particip. חָטָא חָטָא qui peccat, Eccl. 8. v. 12., ubi Szgol est ex forma quiescentium, tertia radicali חָטָא, ut saepe hac duo genera formas inter se permutant; cum praefix., ח' affix. חָטָא, contracte pro חָטָא בִּי, & peccans in me, Prov. 8. vers. 36. Femin. cum praefix. חָטָא contracte pro חָטָא peccans, peccatrix, Ezech. 18. vv. 4. 20. Infin. constr. חָטָא ad peccandum, Levit. 5. v. 22., ח' siue חָטָא, aut in חָטָא mutato, חָטָא לִי, Genes. 20. v. 6., חָטָא peccando mihi; *Vulgar. habet, ne peccares in me; cum affix. חָטָא peccare eum, vel ejus, Ezech. 33. v. 12. Futur. חָטָא בְּנֵי חָטָא ne peccate in puerum istum, Genes. 42. v. 22. Pib. חָטָא mundavit, purgavit a peccato, expiavit: Prater. חָטָא חָטָא & mundabit domum istam, Levit. 14. v. 52. Particip. חָטָא חָטָא sacerdos expians, id est, expiationis sacrificium offerens, Levit. 6. v. 19. Futur. cum affix., ח' Nun epenthet. חָטָא חָטָא ego expiabam illud, id est, luebam pro illo, Gen. 31. v. 39. חָטָא חָטָא & expia-**

- expiavit, *id est*, in expiationis sacrificium obtulit eum, Lev. 9. v. 15. *Hiph.* חָטָא peccare fecit, *vel* sivit, ad peccandum induxit: *Præter.* חָטְאָה מִיִּשְׂרָאֵל ad peccandum induxit Israel, 1. Reg. 14. v. 16. *Ū per Apocopam*, חָטְאָה 2. Reg. 13. vers. 6., חָטְאָה גְדוֹלָה induxit eos ad peccandum peccato magno, 2. Reg. 17. vers. 21. *Particip.* חָטְאָה; *unde plural. confir.* חָטְאָה peccare facientes, Isai. 19. v. 21. *Infin.* לְחָטְאָה, 2. Reg. 16. v. 19., *Ū* לְחָטְאָה, Eccles. 5. v. 5., peccare facere, ad peccare faciendum; *Ū per apocopen* חָטְאָה, 2. Reg. 13. v. 6., peccare facere. *Futur.* חָטְאָה & non sinebat aberrare, *vel* peccare, *scilicet lapidem, dum funda eum mitteret*, Judic. 20. v. 16.; *quidam intransitive vertunt*, & non aberrabat, *ex quo loco propria verbi significatio perspicitur.* *Hithp. Futur.* יִחָטְאָה purgaverit se, Num. 19. v. 13. יִתְחַטְּאוּ purificant se, Job 41. v. 16. יִתְחַטְּאוּ purgatote vos, Num. 31. v. 19.
- חָטָא *m. Chald.*, *unde cum affix.*, & *mutato מ in י*, יִחָטְאָה & peccatum tuum, Dan. 4. v. 24.
- חָטְאָה *m. Peccator. Plur.* חָטְאָה peccatores, Num. 31. v. 14. *Construit.* עַמִּי חָטְאָה peccatores populi mei, Amos 9. v. 10. *Cum affix.* חָטְאָה peccatores ejus, Isai. 13. vers. 9. *Famin.* חָטְאָה in בְּמַלְכָּה הַחַטָּא *vel* super regnum peccans, Amos 9. vers. 8.
- חָטָא (*pro חָטָא*) *m. Peccatum, Deuter.* 15. v. 9. *Cum affix.* חָטָא in בְּחַטֹּאתָיו in peccato suo mortuus est, Num. 27. v. 3. *Cum affix. famin.* חָטָא pro peccato ejus, Num. 15. vers. 28., *מִי דַעַף Mappik מִי* הָ; *Plural.* חָטָא גְדוֹלִים peccata magna, Eccl. 10. v. 4. *Construit.* חָטָא גְדוֹלִים peccata stercoreorum idolorum vestrorum, Ezech. 23. v. 49. *Cum affix.* חָטָא peccata mea, Gen. 41. v. 9.
- חָטָא *f. Peccatum, Gen.* 20. v. 9., *Exod.* 32. vers. 21., *Ūc. Metonymice*, sacrificium pro peccato, Psal. 40. v. 7.
- חָטָא *f. Peccatum, Ū quidem, ut notat Joa. Simon*, intentum, *Exod.* 34. v. 7., *Isai.* 5. v. 18. *Metonymice*, sacrificium pro peccato, *Exod.* 30. v. 10., *Levit.* 4. v. 21., *Numer.* 29. v. 11., *Ezech.* 45. v. 23., *Hose.* 4. vers. 8., *Nehem.* 10. v. 34. *Chald.* חָטָא in sacrificium pro peccato, *Eldr.* 6. v. 17:
- חָטָא *f. Ab חָטָא, per contractionem, Ū ex forma Syriaca, pecca-*

peccatum; sed *sepius per metonymiam sumitur pro sacrificio* pro peccato: חַטָּאת peccatum cubat, Genes. 4. v. 7., *id est*, פְּנֵה peccati, per Metonymiam. Constr. חַטָּאת חַטָּאת e sanguine peccati, *id est*, sacrificii pro peccato, Exod. 30. v. 10., חַטָּאת עַמִּי peccatum populi mei, Hof. 4. v. 8. Sic etiam usurpatur quandoque tanquam absolutum: ut, חַטָּאת pro peccato, Zach. 13. v. 1. Cum affix. עַל חַטָּאת propter peccatum suum, Levit. 4. vers. 3. Semel excidit חַטָּאת, Num. 15. vers. 24. Plural. חַטָּאוֹת pecunia pro peccatis, 2. Reg. 12. v. 17. Constr. חַטָּאת Jerem. 50. v. 20. Cum affix. עַל חַטָּאוֹתָיו propter peccata sua, 1. Regum 16. vers. 19.

חֲבֵר *Cæcidit, putavit; & de lignis propriè dicitur; ut חֲבֵר לִפְנֵי הַלִּידִיבִּים: Particip.* חֲבֵרִים a cæfore lignorum, tuorum, cædente, *vel* putante ligna tua, Deuter. 19. v. 10. *Plural.* חֲבֵרִים putatoribus istis, 1. Paralip. 2. v. 9. *Constru.* חֲבֵרֵי חֲבֵרֵי putatores lignorum, Jos. 9. v. 21. *Particip. Præter.*, *sive* Pabul, חֲבֵר, Proverb. 7. v. 16. excisorum, segmentorum spondam, *id est*, segmentatam, tessellatam, affabrè, & artificiosè excisam, & exsculptam, *juxta Kimchi*; LXX. *vertunt*, ἀμφίτεροι, *Vulg.*, tapetes affabre elaborati, & variegati inflar lapidum cæforum, *sen* sculptorum; *Theod.*, delineatæ; *Alli*, excisa, excisiones. *Infinit.* חֲבֵר ad cædendum ligna, Deuter. 19. v. 5. *Futur.* יִחְבְּרוּ חֲבֵרִים cædent e sylvis. Ezech. 39. v. 10. *Pyb. Particip.* מְחַבְּרִים, Psal. 144. v. 12., excisi; LXX., & *Vulg.* habent, circumornatæ; *Aq.*, dissipati, dispersi, *hoc est*, distincti, sculpti; *Sym.*, & *Hieron.*, ornati (*anguli*).

חמץ *Triticum*. *Vide* חמץ.

צ"ל. *Vide supra* חמא צ"ל. pag. 301. 302. חמ"י, החמ"י, חמ"י

חַטָּיִם Hattús, *nom. propr. filii Semejae*, 1. Paralip. 3. v. 22.

חַטִּיטָה *Hatitá*, *nom. propr. viri*, *Ec.*, Esdr. 2. v. 42.

חַטִּיל *Hatıl*, *nom. propr. viri*, *Sc.*, *Eldr. 2. v. 57.*

חַטִּיפָה Hatiphá, *nom. propr. viri*, Ec., Esdr. 2. v. 53.

חָפַז Distulit, protraxit, prolongavit: *Futur.* **חָפַז** dif-

feram tibi, scilicet, furorem meum, Isai. 48. vers. 9.,
ut Kimchi, et Ab. Esra explicant, ut idem sit, quod נִרְרִיךְ
in precedenti membro; R. Salom. Jarchi, nares meas obstruam,
וְנִרְרִיךְ

vel obturabo tibi, ne scilicet egrediatur fumus iræ meæ: *Quidam alii*, obfignabo, *ideſt*, concludam, neque exferam iram meam propter laudem meam, *quafi idem fit quod* חָתַם; *Vulgat.*, infrænabo.

חָטַף Rapuit, diripuit: *Præter.* וְחָטַף לָכֶם & rapiatis vobis, *Judic.* 1. v. 21. *Infinis.* לְחַטֹּף עָנִי ad diripendum pauperem, *Pſal.* 10. v. 9.

חֲטָר *Radix Hebræis inuſit. Arab.* viruit; *Inde*

חֲטָר *m.* Virga, virgula, baculus: וְיִצָּא חֲטָר & prodibit virgula, *Iſai.* 1. v. 1. וְיִצָּא חֲטָר חֲטָר *baculus ſuperbiæ*, *Prov.* 14. verſ. 3.

חֲטָר *Vide ſupra in חֲטָר pag.* 302. 303.

חִיָּא *Chald.* Vixit, *vide infra in* חִיָּא.

חִיָּא *Chald.* Idem quod חִי, de quo *infra*, ſed in forma emphatiſca, vivens, *Dan.* 6. vv. 21. 27. *Plural. emphat.* חִיָּיָא, viuentes, *Dan.* 2. v. 30., 4. v. 14.

חִיָּא *Hiél*, nomen propr. *virî*, qui inflauravit Jericho, 1. *Reg.* 16. v. 34.

חִיב *in Kal inuſit., unde Pib.* חִיב, *ex quo præter. plur. m. cum præfix.*, וְחִיבָתָם, quod *vide ſupra in* חִיב.

חִיָּה Vixit, *in genere*, & ſimpliciter, ut notat *Joa. Simon.* *Determinate autem ſonat latine*: I. bene, ſive feliciter vixit, ut *Deut.* 8. v. 1., *Job* 21. v. 7., &c. II. vivus, & incolumis manſit, ut *Genef.* 42. v. 8., *Exod.* 1. v. 16., &c. III. convaluit, revaluit, ut *Jof.* 5. v. 8., 2. *Reg.* 1. v. 20., &c. IV. revixit, vitam recepit, 1. *Reg.* 17. v. 22., *Job* 14. v. 14., *Iſai.* 26. v. 14., *Ezech.* 37. vv. 3. 9.: *Hinc metaphorice* recreatus, refocillatus eſt, *Genef.* 45. v. 27., *Judic.* 15. v. 19. *Præter. m.* וְחִיָּה & is vivet, *Eſth.* 4. v. 11., & *femin.* וְחִיָּה & viva, incolumis maneat, *Gen.* 22. v. 13., וְחִיָּה וְחִיָּה & vivas, & creſcas, & augearis, *Deut.* 30. v. 16., *qua phraſi Judæi uti ſolent in fine ſuarum Epitholarum, pro eo*, quod nos dicimus, vive, & vale; & *cum n para-gitico* וְחִיָּה & vivas, *Jerem.* 38. v. 17. *Infin.*, *abſolut.* חִיָּה vivendo, 2. *Reg.* 8. v. 10., &c., & חִיָּה חִיָּה vivendo vivet, *Ezech.* 18. v. 28. *Conſtr. cum præfix.* לְחִיָּה ad vivendum,

dum, Ezech. 33. v. 12., *cum afflix.* עַר חַיִּים, Jos. 5. v. 8., donec convalescerent; *Vulgat.*, donec sanarentur. *Imperat.* חַיִּים & vive, Gen. 20. v. 7., Prov. 4. v. 4., *fact.* חַיִּים vive, Ezech. 16. v. 6. *Futur.* חַיִּים num vivet; *ſc.* per apocopam, חַיִּים vivat rex, *pro* חַיִּים, 1. Sam. 10. v. 24. *Pib.* חַיִּים vivere fecit, *vel* fivit, vivificavit, vitæ restituit, vivum in vita conservavit: *Metaphorice*, restauravit: *Præter.* חַיִּים & animam suam in vita non conservavit, Psalm. 22. v. 20. *Futur.* חַיִּים חַיִּים instauravit reliquum civitatis, 1. Paralip. 11. v. 8., חַיִּים an vivificabunt lapides, Nehem. 3. v. 34., *id est*, redivos statuent. *Hiph.* חַיִּים *Idem*: *Præter.* חַיִּים חַיִּים vivum Domiaus conservavit me, Jos. 4. v. 10. *Infinit.* חַיִּים חַיִּים servando eos in vita, Jos. 9. v. 30.

חיה, *vel* חַיִּים *Chald.* *Idem* ac *Hebr.* significat: *Imperat.* חַיִּים vive, Dan. 1. v. 4., *ſc.* *Aphe*l partic. חַיִּים, Dan. 8. v. 19., vivificans, in vita conservabat, vivere sinens; *ſed* *Theod.* vertit, *ἔκτανε*, *Vulgat.*, percutiebat; *referunt* ad חַיִּים percussit, verberavit.

חיה *f.* Vivens, vivax, vivida, ad quam vocem, *inquit* *Guarin*, *referunt* nonnulli illud, Exod. 1. vers. 6., חַיִּים, & vivens sit, & vivat. *Plural.* חַיִּים, Exod. 1. v. 19., bene valentes, vividæ, vivaces, vegetæ: *LXX.* vertunt, pariunt, *Sym.*, obstetrices (*sunt*); *Vulg.*, obstetricandi habent scientiam; *Theod.*, vividos, & incolumes partus edunt.

חיה *f.* Vita, vivens, vivum, animans, animal, bestia, fera: *Item*, catvus, caterva: חַיִּים נֶפֶשׁ חַיִּים reptile animæ viventis, *id est*, animatum, Genes. 1. v. 20., חַיִּים בְּעַת חַיִּים secundum hoc tempus vitæ, Genes. 18. v. 10., *id est*, hinc post annum: חַיִּים רִיחַ spiritus vitæ, *id est*, vitalis, Ezech. 1. v. 20., חַיִּים חַיִּים bestia mala, Genes. 37. v. 20., חַיִּים חַיִּים venationem feræ, Levit. 17. vers. 13., חַיִּים חַיִּים in catervam, 2. Sam. 23. v. 11., *juxta R. Salom.*, *At Kimchi in Com.* habet, in villam, vicum, *ſc.* *putat*, fuisse locum, cujus mentio fit 1. Sam. 17. v. 1., *ſc.* 1. Paral. 11. v. 13. *Conſtr.* חַיִּים חַיִּים bestias terræ, Genes. 1. v. 25., חַיִּים חַיִּים caterva arundinis, *id est*, arundifera, Psalm. 68. vers. 31., חַיִּים חַיִּים caterva manus tuæ, Isai. 57. vers. 10., *id est*, Aſſyrii, qui tibi ad

manum præstò fuerunt: *R. Salom. vertit*, vitam manus tuæ, *id est*, robur: *Ab. Esra*, vitam manus tuæ, *hoc est*, necessaria tibi, ac prosperitatem in operibus tuis. *Cum* ךׁ *paragog.*, חיה bestia; *litera autem Jodh est hoc in casu defluta* Dagesch forti, *et notata* Scheva *pro* Kametz, *ut ea vox, inquit* Guarin, *distingnatur ab eadem cum affixo. i composita*: *fit* חיה חיה bestia terræ. Gen. 1. v. 24., Psalm. 79. v. 2., *וְכָל חַיַּי חַיֵּי* omnibus bestiis agri, *id est*, agrestibus. Psalm. 104. v. 11. *Cum affix.* חיה, חיה, Isai. 40. v. 16., & caterva sua; *Vulg.*, *et alii vertunt*, & animalia ejus, וחיה, Job 33. v. 28., (*ubi Massorethæ legunt וחיה*) vita mea, *vel* vita ejus, חיה animalia tua, Psalm. 68. v. 11., חיה bestia eorum, Num. 35. v. 3., Psalm. 78. v. 50. *Sed eadem dicitur, que occurrit* Ezech. 7. v. 13., *a Vulg. redditur*, vita eorum; *ab Hebræis*, anima eorum; *ab aliis*, caterva ipsorum: *Plur.* חיה חיה animantia parva, Psalm. 104. v. 25., חיה חיה quatuor animalium. Ezech. 1. v. 5. *Notant hic nonnulli*, bestiam a חיה distam, *quod robustiori valetudine, quam homines, sit prædita; cumque gregatim sapiens incedat; inde etiam cætus, caterva.*

חיה f. Chald. Bestia, Dan. 4. v. 13., *et* 7. v. 5. *Emphat.* חיה Dan. 4. v. 11. *Constr.* חיה חיה bestia agri, v. 9. *Plural.* חיה חיה bestia magnæ, Dan. 7. v. 3. *Emphat.* חיה חיה ab omnibus bestiis, v. 7.

חיה f. Vita: חיה חיה viduitate vitæ, 1. Sam. 30. v. 3., *que scilicet per totam vitam duret. Quidam libri habent חיה: Hinc LXX. sunt interpretati, ζῳον, Vulg.*, *viventes.* חיה f. p. Villæ, vici; *dicitur a rad.* חיה, *quod ex eis ad vitam necessaria accersantur: vel quod in eis animalium greges vivant una, et nutriantur: Cum affix.* חיה חיה villas ipsorum, Num. 31. v. 41.

חיה *Vide in* חיה.

חיה f. Viçus, sustentatio vitæ, vitalitas, Efd. 9. vers. 8. *Constr.* חיה חיה vitalitas carnis vitæ, Levit. 13. v. 10. *Cum affix.* חיה חיה viçus tuus, Judic. 17. v. 10.

ח m. Vita, salus: *item adjective*, vivens, vivus, vividus, vegetus, viridis, virens, bene, & feliciter valens, incolumis, *ut* 1. Sam. 25. v. 6., *reviviscens; unde metaphorica locutio*, חיה חיה tempus reviviscens, *id est*, revolutum, &

ad

ad idem punctum rediens, Gen. 18. v. 10., *ſc.* Etiam per verbum ſepe explicatur, videl., vivere, in vivis eſſe, quaſi deſectivum à חַי. At rectè Ab. Eſra in Exod. 1. v. 16. ſcribit, litera ו, וְ, nunquam in lingua ſancta conſtituere tertiam radicalem. Verbi uſum habet, וְחַי וְחַי & comedat, & vivat, Gen. 3. v. 22., וְ 11. v. 12., וְ alibi. חַי an adhuc pater meus in vivis eſt? Gen. 45. v. 3., חַיִּי an caro viva, id eſt, ſana, non putrida, aut mortua, Levit. 13. v. 16., חַיִּי puteus viventis, Genef. 16. v. 14., eſt autem ille tanquam proprium nomen: חַיִּי viventi, integro, & incolumi iſti, 1. Sam. 25. v. 6., חַיִּי ut vivo ego, Num. 14. v. 21. Ad hunc locum ſcribit R. Salom. לִשׁוֹן: שבועה כשם שמני חַי וכבודי ימלא את כל הארץ כך מקיים להם: id eſt, locutio juramenti eſt: ſicut ego vivo, & gloria mea impletura eſt totam hanc terram: ſic ego præſtabo eis, *ſc.* Definit etiam in Tzere, quaſi formam conſtruſtam haberet, ut וְחַי אָחִיךָ & vivat frater tuus, Levit. 25. v. 36., וְחַי נַפְשְׁךָ חַי vivit anima tua, 1. Sam. 1. verſ. 26., quæ aſſeverandi, וְ jurisjurandi formula eſt, ut vivat anima tua, per vitam tuam, quam vivis: ſc. 2. Sam. 14. v. 19. Item, וְחַי אֱלֹהֶיךָ חַי ut vivit Deus tuus, Amos 8. verſ. 14., וְחַי יְהוָה חַי ut vivit Dominus & vivit anima tua, 2. Reg. 2. verſ. 1., ubi notant Hebræi, de vero Deo dici חַי, allat, חַי, vide 1. Sam. 10. v. 3., וְ 1. Sam. 25. v. 26., 2. Sam. 15. v. 21. Plur. חַיִּים, וְ ſemel more Chald., חַיִּין, Job 24. verſ. 22., חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים vivine eſtis omnes vos hodie? Deuter. 4. v. 4., חַיִּים חַיִּים aquæ vivæ, Num. 19. v. 17., ſemel חַיִּים per metonymiam notat vitæ medium, id eſt, viſtum, Prov. 27. v. 27. In regim. חַי, Genef. 23. v. 1., וְ, vita, viventes, vivi, vivæ, viva. Cum affix. חַיִּיךָ vita tua, Gen. 3. vv. 14. 17., וְ in pauſa, more poetico ſimul, וְ Chald. חַיִּיךָ, pro חַיִּיךָ, Pfalm. 103. v. 4., חַיִּי, וְ in pauſa, חַיִּי חַיִּי, Fam. חַיִּי; plur. חַיִּים vide ſupra pag. 305.

חַי m. Chald. Vivus, vivens: Cum præfix. חַיִּי viventi, Dan. 4. v. 31. Plural. חַיִּין in vita, Dan. 7. v. 12. Conſtr. חַיִּי pro vita regis, Eſdr. 6. v. 10., חַיִּי, וְ חַיִּי חַיִּי חַיִּי vide ſupra pag. 304.

חַיִּים *m. plur.* Vita : plurale est, ut alia etatum nomina, quasi dies, vel tempora vitæ dicas; quod vide supra pag. 307.

חַיִל, *et in pausa*, חַיִל *m.* Robur, virtus, vires, strenuitas : præmunition, propugnaculum, antemurale : acies, exercitus, copiarum : opes, facultates, opulentia : **אֲנָשֵׁי חַיִל** homines roboris, id est, robusti, strenui, Genes. 47. v. 6., **חַיִל אִישׁ** vir potens robore, aut valens facultatibus, Ruth. 2. vers. 1., **חַיִל גָּדוֹל** copiarum magnarum, exercitus magnus, Ezech. 37. vers. 10. *Constr.* חַיִל פַּרְעֹה exercitus Pharaonis, Exod. 14. v. 28. *Usurpatur etiam hoc modo tanquam absolutum*, **חַיִל קָבֵר** cum copiis gravibus, id est, numerosis, 2. Reg. 18. vers. 17. *Et interdum absque* חַיִל הָהוּ exercitus huius, copiarum istarum, Abd. 20., **חַיִל מְרוֹם** muris, *et* præmunitioni, Isai. 26. v. 1., sic Thren. 2. v. 8., **אֲשֶׁר-חַיִל יָם** cuius præmunition est mare, Nah. 3. v. 8. *Cum affix.* **חַיִל-חַיִל** & in omni exercitu ejus, Exod. 14. v. 17., **חַיִל** antemurale, propugnaculum, fortitudinem ejus, Zachar. 9. v. 4., *et sine* מַפְּיִק, **לְחַיִלָּה**, quod *Vulg. reddit*, in virtute ejus, Psal. 48. v. 14., **כָּל-חַיִלָם** omnem substantiam, omnes opes eorum, Gen. 34. v. 29., **חַיִלָּה** in præmunitione tua, Psal. 122. v. 7. *Vide in* חוּל.

חַיִל *m. Chald.* Robur, strenuitas, Dan. 3. v. 20. *Cum prefix.* **חַיִל בְּאַרְצָה** cum brachio, & robore, Eldr. 4. v. 23., *Constr.* **חַיִל שָׁמַיָּה** in exercitu cæli, Dan. 4. v. 32. *Cum affix.* **חַיִל** in copiis ipsius, Dan. 3. v. 20.

חַיִל *m.* Dolor : *Vide supra in* חוּל pag. 295.

חַיִל *m.* (cum Jod Heemantico, continuitatis indicis, ut notat Jca. Simon) continuo, indefinenter expectans, Thren. 3. v. 26. **חַיִן** Gratia, vide in חֶן.

חַיץ *m.* Paries luteus : **חַיץ** exstruit parietem luteum, Ezech. 13. v. 10., *Rabbinis satis usitatum*, *et in Targum*, **חַיִץ**.

חַיִץ *m.* vide supra post חַיץ pag. 296.

חֵיק, *et sine Jod*, חֵיק *m.* Sinus, gremium : **חֵיק** in sinum currus, 1. Reg. 22. v. 35., *Cum prefix.* **חֵיק** in sinu, Prov. 1. v. 14., **חֵיק** e sinu, Prov. 17. v. 23. *Cum affix.* **חֵיק** in sinum tuum, Exod. 4. v. 7., **חֵיק**, Psal. 35. v. 13., 1. Reg. 3. v. 20., **חֵיק**, Job 19. v. 27., sinus meus. **חֵיק** *m.* *Vide supra post* חֵיק pag. 296.

חֵיק

חכה Expectavit, præstolatus est: *Construitur cum ל. Particip. plur. constr. לו* expectantes eum, Isai. 30. v. 8. *Pib. חכה Idem: & construitur quandoque cum Accusativo: Præter. חכה מה-מיוב* expectavit Jobum, Job 32. v. 4. *Particip. לחכה-לו* præstolanti ipsum, Isai. 64. v. 4. *Infinit. ויכחי & secundum præstolari, cum præstolantur, Hof. 6. v. 9., LXX. vertunt, & ἡ ἰσὺς σου, & robur tuum; legebant ויכחי; Vulgat. , & quasi fauces; legebat ויכחי, ab חה. Imperat. חכה expecta, Habac. 2. v. 3. Plur. חכו expectate, Sophon. 3. v. 8. Futur. חכה חכה neque præstolaberis, 2. Reg. 9. v. 3., חכה vide infra.*

חך Radix Hebræis inusit. , Chald. autem cfi, fixit, infixit; Inde

חצה f. Hamus, sic dictus, quod piscium faucibus infigatur, Job 40. v. 25., Isai. 19. v. 8., Habac. 1. v. 15.

חך m. Palatum; LXX., Sym., Theod., Vulgat., aliisque cfi, guttur, fauces, Job 12. v. 11., 34. v. 3. Cum affix. חצה ממחקהו palatum ejus dulcedines, id est, dulcissimum est, Cant. 5. v. 16.

חכל Radix Hebræis inusit. , Arab. חכל proprie cfi rubuit.

חכילה Hachilá, nom. propr. collis in Tribu Juda, propè desertum Ziph, 1. Sam. 24. v. 19., 26. v. 1.

חכליה Hachelái, sive Hachelías, nom. propr. Atherfathe, Nehem. 10. v. 1.

חכילי m. Rubicundus, Gen. 49. v. 12., Targum habet וספיקון rubicundi erunt.

חכילור f. Rubedo: חכילור עינים rubedo, suffusio oculorum, Prov. 23. vers. 29.

חכם Sapiens fuit, sapuit: *Præter. חכם למה* si sapit animus tuus, Proverb. 23. v. 15. *Fam. חכם מאד* quamvis sapiens sit valdè, Zachar. 9. vers. 2. *Futur. חכם ואלה* ambulans cum sapientibus fit sapiens, Proverb. 13. v. 20. *Pib. חכם* sapientem reddere, informare. *Futur. חכם וינקיו* & senes ejus sapientes reddit, informat, Psal. 105. v. 22., *חכם וינקיו* sapientes nos facit, Job 35. v. 11. *Pyb. Partic. חכם* peritissimus, sapientissimus, Psal. 58. v. 6. *Plur. חכמים* apprimè sapientes, *Vulg.*, sapientiora, Prov. 30. v. 24. *Hiph. Partic. חכמה* sapientiam asserens simplici, Psalm.

Psal. 19. v. 8. *Hithp. Futur.*, וְאֵלֶיךָ יִתְרָם ne sapiens sis, vel sapere tibi videtur nimium, Eccles. 7. vers. 17., וְלִי נִתְחַכְמָה sapienter geramus nos ipsi, *id est*, adversus ipsum, astutē illum opprimamus. Exod. 1. v. 10..

חָכֵם *m.* Sapiens, peritus, Proverb. 3. v. 7. *Construē.* חָכֵם לֵב sapiens animo, Prov. 10. v. 8. *Plural.* חֲכָמִים הֵיוּ vā sapiētibas, Isai. 5. vers. 21. *Construē.* חֲכָמֵי לֵב sapiētes animo, Exod. 28. vers. 3. *Cum affix.* חֲכָמָיו sapiētes ejus, Esth. 6. v. 13. *Femin.* חֲכָמָה אִשָּׁה mulier sapiens, 2. Sam. 20. v. 16. *Construē.* חֲכָמָה, Exod. 35. v. 25. *Plural.* אֲלֵי־חֲכָמִים ad sapiētes, Jerem. 9. v. 17. *Construē.* חֲכָמוֹת נָשִׁים sapiens quælibet mulierum, Proverb. 14. v. 1.

חָכֵם *m.*, *Chald.* Sapiens, peritus, intelligens: *Plur.* חֲכָמִין sapiētes, Dan. 2. vv. 21. 27. *Construē.* חֲכָמֵי בָבֶל sapiētes Babylonīæ, Dan. 2. v. 12., &c.

חֲכָמֵי *m.*, *Chald. in fiatu emphat.*, Sapiētes, Dan. 2. v. 13., &c. 15.

חֲכָמָה *f.* Sapientia, Proverb. 3. v. 13. *Construē.* חֲכָמָה שְׁלֹמֹה sapiētiā Salomonis, 1. Reg. 5. v. 14. *Cum affix.* חֲכָמָתוֹ sapiētiā ejus, *ibid.* *Plural.* יִרְבַּר חֲכָמוֹהֶם eloquetur sapiētiās, Psal. 49. v. 4.

חֲכָמָה *f.* *Chald.* Sapientia, Dan. 5. v. 11., &c. *Emphat.* חֲכָמָתָא וְגִבּוֹרָתָא sapiētiā, & potentiā, Dan. 2. v. 23. *Construē.* חֲכָמָתֵי מֶלֶךְ pro sapiētiā Dei tui, Esdr. 7. v. 25.

חֲכָמוֹנִי Achamonī, & Hachamonī, *nomen propr. virorum*, 1. Paralip. 11. v. 11., 27. v. 32., qui, ut quibusdam videtur, 2. Sam. 23. v. 8. appellatus etiam fuit חֲכָמוֹנִי Tachkemonita; Quidam tamen posteriori hoc loco volunt, esse nomen gentile; Aliis est, sapiens, sapiētiæ doctor, quasi sit nomen, supremum quemdam sapiētiæ gradum designans; unde a Vulg. redditur sapiētissimus.

חֲכָמִין *m.* *Chald. plural.* Sapiētes; vide supra in חָכֵם.

חֲכָמָה *f.* *Chald.* Sapientia, vide supra in חֲכָמָה *Chald.*

חֲכָמִי *Vide infra* חֲכָמִי, חֲכָלִי, &c. *que sequuntur.*

חֲכָמָה *f.* Spuma, ærugo: LXX. est ὀσ, *Vulg.*, R. *Kimchi*, & alii, rubigo: *Cum affix.* חֲכָמָתָהּ בָּהּ cujus spuma est in ea, Ezech. 24. v. 6., ubi desinit Mappik: חֲכָמָתָהּ & spu-
ma

ma ejus, *Ibid.* v. 11. *R. Salom. scribit*: Est excrementum, quod educitur ex ore ollæ per ebullitionem, quod vocant מִשְׁקָמָה escume, *id est*, spuma. חֵלֶב *Vide in חֵלֶב, &c. pag. 314.*

חֵלֶב Halaá, *nomen propr. alterius uxoris patris Thécua*, 1. Paralip. 4. v. 5.

חֵלֶב, unde cum ה locall חֵלֶב, 2. Sam. 10. v. 17., in Helám, *nomen propr. regionis, aut loci prope Damascus.*

חֵלֶב *Vide in חֵלֶב.*

חֵלֶב *Radix Hebræis inusit., quæ, Joa. Simone auctore, procul dubio notionem pinguedinis habuit. Inde sunt*

חֵלֶב m. Lac, Exod. 3. v. 8., חֵלֶב מִחֵלֶב depulsi a lacte, Isai. 28. v. 9. *Constru.* חֵלֶב עֵינַי lac caprarum, Prov. 27. v. 27. *Cum affix.* חֵלֶב lac tuum, Ezech. 25. v. 4.

חֵלֶב m. Adeps, pinguedo, optimum *cujusvis rei*: חֵלֶב חֵלֶב pinguedinem hujus terræ, Gen. 45. v. 18., חֵלֶב עֵינַי cum adipe agnorum, Deuter. 32. vers. 14., חֵלֶב חֵלֶב cum adipe renum tritici, *ibid.*, חֵלֶב אֶדֶם adipem, *vel* pinguedinem olei, חֵלֶב חֵלֶב pinguedinem musti, & frumenti, *id est*, opimum oleum, opimum, & optimum mustum, atque frumentum, Num. 18. v. 12. *Cum affix.* חֵלֶב חֵלֶב adipem earum, Num. 18. vers. 17. *Plural.* חֵלֶב חֵלֶב & adipem, Lev. 9. v. 19. *Constr.* חֵלֶב חֵלֶב sacrificia eucharisticorum, Levit. 6. v. 5. *Cum affix.* חֵלֶב חֵלֶב & de adipibus eorum, Genes. 4. v. 4., *id est*, pinguis; *deest* signum numeri pluralis: Possit & singulare esse.

חֵלֶב Hhéleu, & juxta *Vulgat.*, Héled, *nom. propr. filii Baasæ*, 2. Sam. 23. v. 29.

חֵלֶב Helbá, *nom. propr. civitatis in Tribu Aser*, Judic. 1. vers. 31.

חֵלֶב m. Chelbon, Ezech. 27. v. 18., *nom. propr. loci, in Syria, ubi optimum vinum crevit, ita Kimech in Isai. 27. v. 23. Sym. tamen, Aquila, & Theodot. est, λεωγός, Vulg., pinguis.*

חֵלֶב f. Gálbanum, Exod. 30. v. 34. resina est, *vel* pinguedo, *cujus meminit Plinius lib. 12. cap. 25. in fine; odoris mali, ut a priscis Sapientibus Hebræorum traditum in Codice Talmudico קְרִיתוּת Kerithuth cap. 1. fol. 6.*

חָלַר *Radix Hebraica inusit. Chald.*, abscondit, abdidit: *Syr.*, suffodit, effodit: *Arab.*, perennavit, duravit. *Alitis* tamen videtur, חָלַר, *literis transpositis*, idem esse ac חָלַל cessavit, defuit, instabilis fuit: *Inde*

חָלַר *m.*, חָלַר *in pausa* Ævum, tempus, terra, cessans, instabilis, חָלַר *transiens*, חָלַר יָקוֹם, Job 11. v. 17., surget, exsurget, vel stabit tempus; *Vulgar. autem*, aliquæ vertunt, fulgor confurget; חָלַר מְהֵחָלַר, Psal. 89. v. 48., recordare, ego cujus temporis sum, id est, quantulum ævum meum sit; *Vulg. vertit*, memorare, quæ mea substantia; חָלַר כָּל־יֹשְׁבֵי חָלַר omnes habitatores terræ, Psal. 49. v. 2., *juxta Chaldeum*, חָלַר *R. Salom.*, qui scribit, terram sic vocari, quia fenescit, חָלַר חֲלֹדָה ruginosa, Psal. 30. v. 24. Nam חָלַר ruginosum esse, vel fieri, *apud Rabbines. Cum affix.* חָלַר חֲלֹדָה Psal. 39. vers. 6., & tempus meum; *Vulgar.*, & substantia mea.

חָלַר *m.* Mustela, sic dicta, auctore Joa. Simone, quod se in cavernis, חָלַר *intra parietes* abscondat: Bocharto tamen est, talpa; a suffossione terræ nomen habens, quæ *Syr.*, Hholda, חָלַר Hhold appellatur: חָלַר חֲלֹדָה mustela, & mus, Levit. 11. v. 29.

חֲלֹדָה Holdá, *nomen propr. prophetisse uxoris Sellum filii Tbecue*, 2. Reg. 22. v. 14.

חֲלֹדָי Holdái, *nom. propr. virorum*, 1. Paralip. 27. vers. 15., Zachar. 6. v. 10.

חָלָה, חָלָה *Ægrotavit*, ægrotus, æger, infirmus fuit. חָלָה *Præter* חָלָה *quod ægrotaret*, Isai. 30. v. 1., חָלָה *f. ægrotasti*, Isai. 59. vers. 10., חָלָה *ægrotavi*, 1. Sam 30. v. 13., Isai. 33. v. 24. *Item*, ægre mihi fuit, dolui, Prov. 23. v. 35. *Particip.* חָלָה *ægrotans*, Genes. 48. v. 1., *item*, cui ægre est, ægre ferens, dolens, 1. Sam. 22. v. 8. *Particip. f.* חָלָה *ægrotans*, ægrotus, ægrotum, Jerem. 4. v. 31., חָלָה, חָלָה *metaphorice*, (malum) ægrum, id est, ægre curabile, Eccles. 5. vv. 12. 15. *Construunt.* חָלָה, Cant. 2. v. 5., ægra, LXX., חָלָה *Symac.* est, vulnerata, sauciata (sum); *Vulgar.*, languco: cum præfix. חָלָה *quod ægra (sum)*, quia languco, *Infin. constr. cum præfix.*, חָלָה *cum ægrotasset ille*, Isai. 38. v. 9., חָלָה, Psal. 35. vers. 13., in ægrotando

cos,

eos, cum ægrotabant; *Aq.*, & *Symac.* vertunt, in infirmitate, *see* infirmitatibus eorum; *LXX.* autem, & *Vulg.* habent, cum mihi molesti essent. *Futur.* וַיִּחָלֵּט & ægrotavit, 2. Paralip. 16. v. 12., cum in loco ה', ex forma quiescentium tertia radice. *Per apocop.* וַיִּחָלֵּט & ægrotavit, 2. Reg. 1. v. 2., pro וַיִּחָלֵּט. *Nipb.* וַיִּחָלֵּט ægritudine, morbo affici, infirmari: *Præter.* וַיִּחָלֵּטִי & ægritudine affectus fui, Deuter. 8. v. 27., וַיִּחָלֵּט infirmi fuerunt, Jerem. 12. v. 13. *Partic. sam.* וַיִּחָלֵּט בַּיּוֹם in die ægræ, *seil.*, מַחַה plaga, Isai. 17. vers. 11., ut *Ab. Esra* notat, juxta illud, וַיִּחָלֵּט מַחַה ægra est plaga tua, Nah. 3. v. 19., item Jerem. 14. v. 17. *Plural.* וַיִּחָלֵּטוּ omnes ægræ, Ezech. 34. vers. 21. *Pihel* וַיִּחָלֵּט ægrotare fecit, morbo affecit, Deuter. 29. v. 22. *Infinit.* וַיִּחָלֵּטִי infirmare meum illud est, *id est*, hoc me infirmum reddit, Psal. 77. v. 11., *LXX.* ibidem habent, ἡγήσαντο, *Vulg.* cæpi; *referebant* ad וַיִּחָלֵּט. *Alias* וַיִּחָלֵּט semper jungitur nomini פָּנִים facies, *et*que, precari, deprecari, obtestari aliquem: *Præter.* וַיִּחָלֵּטִי פָנֶיךָ deprecor faciem tuam, Psal. 119. v. 58. *Imper. per Apocopam*, וַיִּחָלֵּט deprecare quæso, (faciem Domini), 1. Reg. 13. v. 6. *Pyb. Præter.* וַיִּחָלֵּט infirmatus fuisti, Isai. 14. v. 10. *Hiph.* וַיִּחָלֵּט: *Præter. per Apocopam*, וַיִּחָלֵּט morbo affecit, Isai. 53. v. 10. *pro* וַיִּחָלֵּט, *ad formam Quiescentium tertia radicali* ו: hæc enim inter se frequenter commutantur: וַיִּחָלֵּט ægritudine affeci, Mich. 6. v. 13., *Vulgar.* vertit, cæpi, legebat, וַיִּחָלֵּט. *Plur.* וַיִּחָלֵּט, Ose. 7. vers. 5., morbo affecerunt; *LXX.* ἡγήσαντο; *Vulgar.*, cæperunt; *legebant*, וַיִּחָלֵּט ab וַיִּחָלֵּט. *Particip. sam.* וַיִּחָלֵּט ægrum efficit cor, Proverb. 13. vers. 12. *Hoph.* וַיִּחָלֵּטִי ægrotus factus sum, vulneratus sum, 1. Reg. 22. vers. 34. *Hithp.* *Infinit.* וַיִּחָלֵּטוּ ut morbo conficeretur, ut ægrotaret, 2. Sam. 13. v. 2. *Imperat. per Apocopam*, וַיִּחָלֵּט ægrotum age, ægrotare te simula, 2. Sam. 13. v. 5. *Futur.* וַיִּחָלֵּט & ægrotum egit, ægrotum se simulavit, ibi v. 6. *Vide* וַיִּחָלֵּט, & *quæ sequuntur* וַיִּחָלֵּטִי, וַיִּחָלֵּטֶיךָ, *vide* pag. 314.

וַיִּחָלֵּט f. *Vide infra* וַיִּחָלֵּט.

וַיִּחָלֵּט Hala; *nom. propr. clivatis*, aut loci juxta fluvium Golan, 2. Reg. 17. v. 6., 18. v. 11.

וַיִּחָלֵּט m. Morbus, infirmitas, ægritudo: וַיִּחָלֵּט & infirmitas mala,

- mala, Eccles. 6. v. 2. *In pausa*, חָלִי וְיָדוּעַ & expertus morbum, Isai. 53. v. 3. *Cum affix.* חָלִי אֵגְרִיטוּדוֹ עִיּוּס, 1. Reg. 17. v. 17. *Plural.* חָלָיִם רָעִים & morbos pessimos, Deut. 28. v. 59. חָלָיִים in infirmitatibus, 2. Paralip. 21. v. 15. *Cum affix.* חָלָיֵינוּ morbos nostros, Isai. 53. v. 4.
- חָלִי *Chali*, *nom. propr. civitatis in Tribu Aser*, Jos. 19. v. 25.
- חָלִי *m.* Ornamentum, monile, Prov. 25. v. 12. *Plural.* חָלָאִים ornamenta, monilia, Cantic. 7. v. 1.
- חָלִי *f.* *Idem*: *Cum affix.* חָלִי מוֹנִילִי suo, Hof. 2. v. 13.
- חָלָה *m.* Morbus, infirmitas: *Constr.* מִחָלָה מְרִיבָה morbo intestinatorum tuorum, 2. Paralip. 21. v. 15. *Cum affix.* מִחָלָה אֵגְרִיטוּדִינֵם agritudinem ipsius, Prov. 18. v. 14.
- חָלָה *f.* *Idem*, Exod. 23. v. 25., 1. Reg. 8. v. 37.
- חָלָה Machalath; *habet formam constructam antecedentis nominis*; usurpatur tamen tanquam absolutum in titulo Psalmi 53., & 88. *R. Salom. dicit*, esse instrumentum musicum sic appellatum: *Ab. Esra putat*, esse initium alienius suavisissimi carminis, tunc decantari soliti: *Vide etiam in חָלָה Inter Nomina.*
- חָלָה *m. p.* Morbi, 2. Paralip. 24. v. 25.
- חָלָה *m. p.* *Idem*: חָלָה מוֹרְתֵי חָלָה mortibus agritudinum, *id est*, agerrimis, Jerem. 16. v. 4. *Constr.* חָלָה רָעָה agritudines famis, *id est*, ob famem, Jerem. 14. v. 18. *Cum affix.* חָלָה חֲלָאִים & infirmitates ejus, Deuter. 29. v. 21.
- חָלָה *f.*, & חָלָה חָלָה *Vide supra post חָלָה pag. 294. 295.*
- חָלָה Hhahhul, & *juxta Vulgat.*, Halhul, *nom. prop. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 58.
- חָלָה *Chald.* Excidit, præcidit: *unde Particlp. ex Aphel in-*
-ת Targum, חָלָה מְרִיבָה lepra excidens, erodens, Levitic. 13. v. 15., *in Jonath.* חִינֵת *est*, præcise, & proprie aliquid facere, proprium facere, appropriare: præcisè, simpliciter, proprie, absolute dijudicare, adjudicare, cognoscere, pronunciare: *Hinc capiendum illud Hebraicè*, חָלָה וְחָלָה וְחָלָה וְחָלָה וְחָלָה וְחָלָה וְחָלָה וְחָלָה וְחָלָה וְחָלָה, 1. Reg. 10. v. 33., & homines isti experiebantur, festinabant, & propriabant, an ex ipso esset res ista, *id est*, festinabant, ut experimento cognoscerent, & propriè, & præcisè explorarent; LXX: *sunt ita interpretati*, & ἀνιέξαντο τὸν λόγον ἐκ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ & collegerunt sermonem (*Chald.*, & *Vulg.*, & rapuerunt

runt verbum) ex ore ejus, hoc est, addit Guarin, statim responderunt ei secundum verbum, quod dixerat, &c. Secundum hunc sensum, qui videtur esse commodior, pro אֲנִי הָיִינוּ אֲנִי ab ipso? legendum הָיִינוּ אֲנִי quod ab ipso (preatum erat verbum).

חֶלֶץ Radix Hebræis innuit. Arab., valde niger fuit. Hinc, ut videtur Joa. Simoni, est

חֶלֶץ; unde plur. **חֶלְצִים**, vide in sequenti dictione **חֶלֶץ**. **חֶלֶץ**, & in pausa: **חֶלֶץ** m., Psal. 10. v. 8., Pauper, mendicus, afflictus, valde tristis, infelix, miser: color enim ater, & tenebræ, addit ille, symbolum sunt mæoris, infelicitatis, & miseræ: Massora numerat dictionem hanc inter ea, in quibus כח est affixum, & sic Chaldæus accipit illud Psalm. 10. v. 10., at v. 8., simpliciter **חֶלְצִים** pauperes. Nam in posteriori vertit **חֶלְצִים** pauperes, in altero, **עֲנִיִּים** afflicti tui. Plural. cum מ, **חֶלְצִים** pauperes, Psalm. 10. v. 10., id est, **עֲנִיִּים** vel **עֲנִיִּים**, ut Chaldæus vertit. Si a præcedenti est, tunc redundat Dagesch, & מ est pro ה. Masoretibz legunt divifim **חֶלֶץ** כח, & ideo כ dagessatum est. Est autem **חֶלֶץ** turba attritorum. Nam a **חֶלֶץ** dicitur **חֶלֶץ** attrivit, **חֶלֶץ** attritus fuit. Inde, **חֶלֶץ** attritus, pauper, instar **חֶלֶץ**, unde **חֶלֶץ**. Sic & singulare possit esse, quasi **חֶלֶץ** **חֶלֶץ** viribus attritus.

חָלַל Perforari, perfodi, confodi: vulnerari, faucium fieri: tripudiare, saltare. Præter. **חָלַל** & cor meum faucium est, Vulgat., conturbatum est, Psalm. 109. v. 22. Partieip. **חָלָלִים** & cantantes æque, ac tripudiantes, Psal. 87. v. 7. Infinit. **חָלַל** ad saltandum, Vulg., ad ducendos choros, Jud. 21. v. 21., & Schurek est loco Cholem. Hinc etiam, juxta quosdam, **חָלַל** vulnerari meum, confodi meum, id est, lethale vultus meum est, Psal. 77. v. 11. Niphal **חָלַל** pollutum, profanatum est: Præter. ex forma defestivorum Pe כ, quæ in toto hoc præterito obtinet, **חָלַל** pro **חָלַל**, Ezech. 25. v. 3., pollutum, profanatum est: cum præfix. **חָלַל**, Ezech. 22. v. 16., & polluta, & profanata est; LXX. vertunt, & hereditabo; Vulgat., & possidebo; legēbant **חָלַל** d **חָלַל** hereditavit, possedit: Plur. **חָלָלוּ**, Ezech. 7. v. 24., & polluentur; Vulg., & possidebunt; d **חָלָלוּ**

ut *supra*. *Infin.* חָח profanari, Ezech. 10. vv. 9. 14. 22., cum *affix.*, & *præfix.* חָח ad contaminandum se, ut polluat, *alii habent*, ut profanetur ille, Levit. 21. v. 4. *Plb.* חָח *vel* חָח profanare, communem facere, confodere: tibicinare, tibiis canere: saltare: *Præter.* חָח profanat fœdus suum, Psal. 55. v. 21. *Plural. cum affix.* חָח *pro* חָח & profanabunt illud, Ezech. 7. v. 21. *Particip.* חָח in manu confodientis te, Ezech. 28. v. 9. *Plur.* חָח tibicinautes tibiis, 1. Reg. 1. v. 40. *Fam. alterius formæ*, חָח ex saltantibus, *Vulgat.*, quæ ducebant choros, Judic. 21. v. 23. *Alias semper in hac conjugatione est* profanare. *Pyb. Particip.* חָח quod profanatum est, Ezech. 36. v. 23. *Plur.* חָח confossi gladio, Ezech. 32. v. 26. *Hiph.* חָח incipere: & *bis*, profanare: *Præter.* חָח quum cœpisset, Genes. 6. v. 1. *Infin. cum affix.* חָח incipere eorum; *Vulg.* cæperuntque, Genes. 6. v. 11. *Futur.* חָח profanabo, Ezech. 39. v. 7., חָח non profanabit, Num. 30. v. 3., cum *Pathach*, ad *differentiam*, *alterius significationis*, ut חָח incipiam dare, Deuter. 2. v. 25. *Hoph. Præter.* חָח tunc cœptum est, Genes. 4. v. 26. *Hithpab.* חָח; unde *part.*, חָח, Job 15. v. 20., *Vide supra in* חָח.

חָח *m.* Profanum, commune: חָח panis profanus, *vel* communis, 1. Sam. 21. vers. 4., חָח *inter* sacrum, & profanum, Levit. 10. v. 10.

חָח, חָח, חָח, חָח, חָח. *Vide supra in* חָח pag. 308.

חָח *m.* Confossus, vulneratus, sauciatus; & *juxta Ag.*, & *Sym.*, *ἀντιστοιχείω*, *Vulg.*, interfectus, Numer. 19. vers. 18., Deuter. 21. vv. 1. 2. 3. 6., 1. Samuel. 19. vers. 25., confossus; *Constru.* חָח in confossum gladio, Num. 19. v. 16. *Plur.* חָח & sanguinem confossum, Num. 23. v. 24. *Constr.* חָח confossi gladio, quæ confossi fame, Thren. 4. v. 9. *Cum affix.* חָח dolore confossum tuorum, Psal. 69. v. 27. *Item* חָח *est latine* profanus, sanctitate carens, impius, Ezech. 21. v. 30. *Fam.* חָח mulierem meretricem, & profanam, sordidam, *sive* vile postribulum, Levit. 21. vv. 7. 14.

חָח *m.* Tibia, fistula, *sic dicta*, quod perforata, & concava fit,

fit, unde ו' לִלְחָי *Rabbis concavum est: לִלְחָי הֵן tympanum, & tibia, Isai. 5. v. 12. Plur. לִלְחָיִם* *tanquam tibiarum, Jerem. 48. v. 36.*

לִלְחָי *Abfit, vox abominantis aliquid tanquam profanum. לִלְחָי* *אֵלְךָ abfit tibi, Genes. 18. v. 25., אֵלְךָ לִלְחָי abfit a ser-*
vis tuis, Genes. 44. v. 7.

לִלְחָי *f. Levit. 8. v. 24., 24. v. 5., Num. 15. v. 20., Placenta; Aq., Sym., & Theod. est κολλύρα; LXX. κολλύρις; item, alibi eisdem est, ἄστis; Vulg., & aliis est, collyra, collyrida, item panis, torta. Constr. לִלְחָי & collyram panis, Levit. 8. v. 26. Plural. לִלְחָיִם & placenta azy-*
ma, sive infermentata, Levit. 2. v. 4. Nonnullis autem vi-
detur, ideo placenta appellata לִלְחָי a rad. לָחַץ perforatus
est, quod illa in medio esset transfixa, sive perforata, ne
scilicet bullaret.

לִלְחָי, ו' לִלְחָי *c. Fenestra, Genes. 8. v. 6., sic dicta, quod sit*
quasi foramen, vel perforatio parietis: Plural. לִלְחָיִם &
fenestræ, Ezech. 40. v. 25., & irregulariter לִלְחָי, pro eo-
dem, Jerem. 22. v. 14. Constr. לִלְחָי, quod tamen pro ab-
soluto לִלְחָי ponitur, 1. Reg. 6. v. 4. Cum affix. לִלְחָיִם
per fenestras nostras, Jerem. 6. v. 21., & forma facta. לִלְחָי
Ezech. 40. v. 29.

לִלְחָי *m. Chorus, Psal. 149. v. 3. Constr. לִלְחָיִם cum,*
choro ludentium, Jerem. 31. v. 4. Cum affix. לִלְחָיִם chorus
noster, Thren. 5. v. 15. Famin. לִלְחָי; unde Constr. לִלְחָיִם
Cant. 7. v. 1. Plural. לִלְחָיִם & chorus, Exod. 32. v. 19.,
לִלְחָיִם & cum choris, Exod. 15. v. 20.

לִלְחָי *f. p. Fossæ, cavernæ, voragines, a verbo לָחַץ, quod*
sint loca terre aperta, idest, excavata, sive effossa, Isai. 2.
vers. 19.

לִלְחָי, *unde constr. לִלְחָי in titulo, Psal. 53., & 88., quod ab*
LXX., servata voce Hebraica, sed ab amanuensis, ut Gua-
rin arbitratur, nonnihil corrupta, redditur, Μαλαίᾱ, a Vulg.,
Maceth; a Sym., χορός, ab Hieron., chorus: Aliis est ini-
tium cantilenæ, ad cujus modos hic Psalmus cantabatur. Qui-
dam volunt, esse generale nomen Instrumentorum musicorum,
quæ excavata, & perforata sunt, ac inflari solent, & di-
cuntur pneumatica, ut tibiæ, tubæ, buccinæ. Vide etiam,
in לִלְחָי inter nomina.

לִלְחָי

הֵלֶם *f.* Initium, principium, Genes. 13. vers. 3. *Construē.*
 הֵלֶם *f.* principium sapientiae, Prov. 9. v. 10.

חֵלֶם, *Joa. Simone auctore, in genere sonat latine crassus fuit,*
 - *vel factus est; crassities autem tum ad robur, tum ad*
pinguedinem refertur; hinc חֵלֶם significat I. robustus, fir-
mus, solidus, durus fuit, convaluit, revalescit, ex diale-
cto Chaldaica: II. pinguetus est, pinguescit, augefcit: Et
quia ex humoribus, sive vaporibus crassis somnus, & insom-
nia oriri solent, hinc III. somniavit: Præter. חֵלֶם חֵלֶם
somniavi somnium, Genes. 37. v. 9. Futur. חֵלֶם חֵלֶם &
somniarunt somnium, Gen. 40. v. 5., חֵלֶם חֵלֶם revale-
scant, pinguescant, roborentur, & juxta Vulg., separantur
nati, filii eorum, Job 39. v. 4. Cum ך paragogico, & חֵלֶם
parag. חֵלֶם חֵלֶם somniabunt, Joel. 3. v. 1. Cum חֵלֶם parag.,
חֵלֶם חֵלֶם & somniavimus, Gen. 41. v. 11. Hiph. Partic. plur.
חֵלֶם חֵלֶם חֵלֶם חֵלֶם quæ vos facitis, vel curatis somnari,
Jerem. 29. vers. 8., & est irregulare, pro מחֵלֶם חֵלֶם. Futur.
חֵלֶם חֵלֶם & revalescere facies me, Isai. 38. vers. 16., id
est, sanabis, qua significatione apud Syros frequens; Vulgat.
Ibidem vertit, corripies me; Alii habent, somno degravas,
vel somniare facis.

חֵלֶם, *vide חֵלֶם in Hiph.*

חֵלֶם *m.* Somnium: *Cum affix.* חֵלֶם חֵלֶם & *vidi in somnio*
meo, Gen. 41. v. 12. Plural. חֵלֶם חֵלֶם, & cum affix. חֵלֶם חֵלֶם
somniis suis, Jerem. 23. 2. 27.

חֵלֶם *Hélem, nom. propr. viri e captivitate Babylonica reducti,*
Zach. 6. v. 14.

חֵלֶם *Helám, 2. Sam. 10. vers. 16., nom. propr. regionis, aut*
loci prope Damascus, non longe a Jordane; Vulg. hoc in loco
appellative accepit; vertit enim, exercitus eorum. Vide su-
pra חֵלֶם.

חֵלֶם *m.* *Chald.* Somnium: *חֵלֶם חֵלֶם somnium vidi, Dan. 4.*
v. 2., 7. v. 1. Cum affix. חֵלֶם חֵלֶם visiones somnii, Dan.
4. v. 6. Plural. חֵלֶם חֵלֶם.

חֵלֶם *m., Chald. in statu emphat., Somnium, Daniel. 4. vers.*
3., &c.

חֵלֶם *f.* Job 6. v. 6., Vitellus; *Joa. Simoni est, lac coagula-*
tum; LXX. vertunt, vana, vacua; Vulgat., quod mortem
affert

affert; *legebat* הָלָמָה, cum ה articulo, aut pronomine relativo, וְ ל prepositione ad, וְ מוֹת mori, mors.

חֲלָמִית f. Amethystus, Exod. 28. v. 10. *Lapis pretiosus est, sic dictus, quod gestantibus somnia inducit, scribit Aben-Esra.*

חֲלָמִית m. Silex, petra durissima: quandoque nomen rupis ad auxesin adjunctum sibi habet: חֲלָמִית לְמַעַיִן־מַיִם petram durissimam in fontem aquarum, Psal. 114. v. 8., קְצוֹר הַחֲלָמִית è rupe petrae, id est, durissima, Deut. 3. v. 15., וְ שֹׁמֵר הַחֲלָמִית de petra rupis, Deuter. 32. v. 13.

חֲלֹן, וְ חֲלֹן *Vide supra pag. 317.*

חִילָן Hhilón, וְ juxta Vulg., Helón, nom. propr. civitatis Leviticae in Tribu Dan, quae eadem esse videtur atque Ajalon, 1. Paralip. 6. v. 43.

חֵלֶן Helón, nom. propr. patris Eliab, principis Tribus Zabulon, Num. 1. v. 9., 2. v. 7., 10. v. 16.

חֹלֶן, vel חֹלֶן Holón, וְ Olón, nom. propr. civitatis confugii in Tribu Juda, Jos. 15. v. 51.

חָלָה Transfixit, transfodit, perforavit. *Verba autem secandi, ut notat Joa. Simon, referuntur ad colores acutos, qui oculos magis feriunt, sive stringunt, ut sunt color splendidus, rubicundus, וְ viridis: Habent praeterea sensum transitus, וְ mutationis cujuscunque loci, temporis, ordinis, conditionis, aut qualitatis, in bonum, vel in malum: Hinc חָלָה notat I. pertransivit, transivit, praeteriit, permeavit: II. excidit, conscidit: III. mutavit, mutatus, innovatus fuit: Praeter חָלָה הָאֶשׁ pluvia praeteriit, Cant. 2. v. 11. Cum praefixa חָלָה, Psal. 90. v. 6., & viruit, vires accipit; Vulgat., transeat: Fem. חָלָה רִקְחָה, Judic. 5. v. 26., & pertransivit tempora ejus, scilicet, paxillo, vel, pertransire fecit paxillum per tempora ejus, ut Kimchi in Comment. explicat, וְ similiter Paraphrasles Chaldaeus; Vulgat. ibidem vertit, & tempus valide perforans; Alii habent, & perfodit, perforavit. Infm. conftruit. חָלָה ad transeundum, Isai. 21. v. 1. Futur. חָלָה excindet, concidet, Vulg., conterentur, Isai. 2. v. 18. Sed apud Job 4. v. 15., 9. v. 11., est transibit, abierit; חָלָה אֶשׁ, Job 11. v. 10., varie redditur; Vulgat., si subverterit; Alii habent, si transeat, inftar praedonis, qui*

qui *pradam abigit*, si pervadat, exterminet, vel exterminare velit: *Cum affix.* תְּחַלְּכֶהוּ, Job 20. v. 24., trajiciet, perfodiet eum; *Vulg.*, irruet. *Pib.* חָלָה commutavit, permutavit, transire fecit in alterius locum. *Futur. cum prefix.* *Vau convers.* וְחָלַתְּ שְׂמֹלְכֶךָ & mutavit vestes suas, Gen. 41. v. 14., 2. Sam. 12. v. 20. *Hi ph. Præter.* וְחָלַתְּ מִתְּשַׁכְּרֹתַי & mutavit mercedem meam, Gen. 31. v. 7. *Imper.* וְחָלַתְּכֶם שְׂמֹלְכֶיכֶם & mutate vestimenta vestra, Genes. 35. vers. 3. *Futur.* וְחָלַתְּ, & commutasti, Gen. 31. v. 41., *sed cum affix.* תְּחַלְּכֶם transire facies, mutabis eos, Psalm. 102. vers. 27. חָלַתְּ *fact.*, Job 19. v. 20., instaurabitur; *Allis est*, revirescebat, vigescebat, innovabit se; עֹר יִחְלֶיךָ, Job 14. v. 7., adhuc innovabit, *scil. ramos suos, aut intransitios*, innovabit se, innovabitur; *Vulg.*, & alii vertunt, rursus virescit, revirescit; *Cum affix.*, & Nun *epenthet.* יִחְלֶפְנוּ permutabit, permutet illud, Levit. 17. v. 10. *Plur.* נִחְלְפֻם permutabimus; *allis est*, revirescere faciemus, Isai. 9. v. 9., יִחְלֶפְפוּ, Isai. 40. v. 31., 41. v. 1., revirescent (*viribus*), *vel transitive*, revirescere facient (*viros*), *Vulg.*, mutabunt, mutant (*fortitudinem*).

חָלָה *Chald.* Transit, mutatus fuit; *unde futur. plur.* יִחְלְפוּ, Dan. 4. vv. 13. 20. 22., transibunt; *Vulg.* vertit, mutantur, mutabuntur.

חָלָה *Pro*, vice: *Notat unius rei pro altera commutationem:* חָלָה עֲבָדָם pro ministerio ipsorum, Num. 18. v. 21.

חָלָה *Héleph, nom. propr. ciuitatis*, & termini Tribus Nephthali ad aquilonem, Jos. 19. v. 33.

חָלָה *masf.* Transitus: חָלָה כָּל־בְּנֵי Proverb. 31. v. 8., omnium filiorum transitus, sive excisionis, qui e vita excindi debent, & morti adjudicantur: sive, omnium mortalium, quorum vita levis transitus est ad mortem. *Vulg.*, qui pertranseunt.

חָלָה *f.* Mutatio, immutatio, vicissitudo: *Cum affix.* עַד בֵּא יִחְלֶפְתִּי donec veniat immutatio mei, Job 14. v. 14., *R. Levi vertit*, בְּרִיחִי excisio mei, *id est*, מִיתָהְתִּי mors mea, *ut Ab. Esra habet*: *Plur.* חֲלָפוֹת mutationes, Psal. 55. v. 20., חֲלָפוֹת הַלְּבָשִׁים mutationibus, 1. Reg. 5. v. 14., *id est*, permutatim, alternatim, per vices: שְׂמֹלֹת חֲלָפוֹת mutationes, *vel mutatoria vestium*, Gen. 45. v. 22., *id est*, alias, novas, & recentes, & sic quoque Judic. 14. v. 19. מְחַלְּפִים

מחלקים *m. p.* Cultri mastatorii, *ab* incidendo *disili*, *juxta* Kimchblum, Esdr. 1. v. 9.

מחלקים *f. p.* Judic. 16. vv. 13. 19., *Vulg.*, & recentioribus sunt, Crines; Alii sunt, cincinni, sic *disili*, scribit Kimchi, quia facile mutantur, & cito albescunt.

חלץ Exuit, extraxit : eruit, liberavit, expedit; & semel intransitive, eruit, subtraxit se : *Præter.* חלץ מן חלץ eruit, subtraxit se ab eis, Hof. 5. v. 6., *Fæm. cum præfix.* חלץ, & solvet, & extrahet, & exuet, Denter. 25. v. 9. *Plur.* חלצו extrahunt, extraxerunt, nudaverunt mammam, Thren. 4. v. 3. *Particip.* חלץ expeditus, specialiter de milite dicitur, Num. 32. vv. 21. 29., 2. Paralip. 20. v. 21., 28. v. 14., ut *Latini* legio expedita, id est ad pugnam parata; unde *Vulg.*, alique vertunt, armatus, bellator, exercitus : חלץ חלץ expeditus ad militiam, 1. Paralip. 12. v. 23. *Constr.* חלץ חלץ, Num. 32. v. 27., expeditus militiæ, id est, ad militiam; חלץ חלץ expeditus, solutus, exutus calceo, cui calceus extractus est, Deuteron. 25. v. 10. *Plur.* חלצו expediti, armati, Num. 32. vv. 30. 32., Deuter. 3. v. 18. *Constr.* חלצו, Num. 32. v. 5., Jos. 4. v. 13., & חלצו, Isai. 15. v. 4. *Futur.* חלץ חלץ & calceum tuum exues, Isai. 20. v. 2. *Niph.* חלץ liberari, expediti, expeditum esse : *Præter.* חלץ חלץ ab angustia liberatur, Prov. 11. v. 8. *Imperat.* חלצו חלצו expediti estote ex vobis, Num. 32. v. 3., id est, expediant se, vel, expedite ex vobis; *Vulgar.* habet, armate ex vobis. *Futur. plural.* חלצו, expediti, armati erimus, Num. 32. v. 17., חלצו, Proverb. 11. v. 9., & cum Nun *paragog.*, חלצו, Psal. 60. v. 7., liberentur, liberabuntur, eruentur. *Pib.* חלץ liberavit, eruit, eripuit : *Præter.* חלץ חלץ eruit lapides, Levit. 14. v. 43. *Imper. cum ה paragog.* חלץ חלץ erue animam meam, Psal. 6. v. 5. *Futur. cum ה paragog.*, חלץ חלץ, & eripui, imo liberavi, Psal. 7. vers. 5. *Cum affix.* חלץ חלץ eruiam, sive liberabo te, Psal. 50. v. 15., חלץ חלץ eripiam eum, Psal. 91. v. 15., & חלץ חלץ & eripiet eos, Psalm. 34. v. 8. *Hiph.* *Futur.* חלץ חלץ & ossa tua expedita reddet; *Vulg.*, liberabit, Isai. 58. v. 11. חלץ חלץ vide pag. seq. חלץ, חלץ, & in *passu*, חלץ חלץ Héles, & Helles, nom. propr. filii

Azarie *ſc.*, 2. Sam. 23. v. 26., 1. Paralip. 2. v. 39., 21. v. 27., 27. v. 10.

חִיצָה *f.* Extractio, exuviae: *Cum affix.* *יִחְצִיחֵם* extractio-
nem ejus, 2. Sam. 2. v. 21., *ideſſ*, exuvias: *Plural. cum*
affix. *יִחְצִיחֵם* exuvias eorum, Judic. 24. v. 19.

חֲצִי מ. p. Lumbi, *ſic diſt*, *quod circa eos expediamur*, &
accingamur ad militiam, Iſai. 32. v. 11. *Cum affix.* *חֲצִי מ. p.*
cingulum lumborum ejus, Iſai. 5. v. 27.

מְחִיצָה *f. p.* Mutatoriae veſtes, veſtimenta ſeſtiva, & ſplendida,
quorum diebus ſacris ac ſeſtiti uſus eſt, Zach. 3. v. 4., Iſai. 3.
verſ 22.

חָלַק Partitus, impertitus eſt, diſtribuit, diſiſit, diſpertivit:
- *ſc.* *חָלַק*, laeve, molle eſſe: *ut*, *חָלַק* laevia, *vel* mol-
lia ſunt, *ideſſ*, blanda, Pſal. 55. v. 22. *חָלַקוּ* *חָלַקוּ* di-
viſerunt hæreditatem, *vel* poſſeſſionem eorum, Joſ. 18. v. 2.
Niph. Futur. *חָלַק* *חָלַק* dividetur terra, Num. 26. v. 55.,
וְיִחְלַק & diſtribuit ſe contra eos, Genef. 14. v. 15.,
ideſſ, diſtributis ſuis copiis, irruit in eos. *Pib. Præterit.*
cum affix. *חָלַק* diſiſit eos, Thren. 4. v. 16., *femin. cum*
affix. *חָלַקָה*, Iſai. 34. v. 17., *contracte pro* *חָלַקָה*, diſtribuit,
diſiſit eam: *Plural.* *חָלַקוּ* & terram meam diſtri-
buerunt, partiti ſunt, Joſ. 3. v. 2. *Pyh. Præter.* *חָלַק*
& dividetur ſpolium tuum, Zach. 14. verſ. 1. *Futur.* *חָלַק*
חָלַק funiculo dividetur, Amos 7. v. 17. *Hiph.* *חָלַק* emol-
livit, lævigavit: blanditus ſuit: *Præterit* *חָלַק* blan-
ditur ad ſe, *ideſſ*, ſibi, *Vulg.*, doſoſe egit, Pſal. 36. v.
3., *חָלַקָה* *חָלַקָה* diſta ſua emollit, diſtis ſuis blanditur,
Proverb. 2. v. 16. *Particip.* *חָלַק* lævigans, expoliens
malleo, Iſai. 41. v. 7., *חָלַק*, Proverb. 29. v. 5., vir
blande agens, blandiens; *Vulgat.*, homo, qui blandis,
ſciliſque ſermonibus loquitur; *cum prefix.* *חָלַק*,
Prov. 28. v. 23., quam qui lenificat, *ſive* blanditur lingua;
Vulgat., magis quam ille, qui per linguæ blandimenta de-
cipit. *Inſinit.* *חָלַק*, Jerem. 37. v. 12.; *contracte pro*
חָלַק, ut divideret ſe inde, *ideſſ*, leniter, & placi-
de ſe ſubduceret, præ metu populi, *juxta Kimchium*; *ſed*
LXX. vertunt, ut ſermonem haberet, ut concionaretur,
ut ſermonem divideret populo ſuo; *Vulg. autem*, & *Chald.*

ut

- ut divideret possessionem; *Alli* ad accipiendam possessionem. *Futur. cum* Nun *parag.* נְחִילִיקוּן, Psalm. 5. v. 10., blandiuntur, blandum faciunt; *Vulg.*, dolose agebant. *Hithp.* נְחִילִיקוּן partientur eam sibi, *vel*, ut *Kimchi* in *Comment.* *notat*, partientur se (in) ea, *Vulgat.*, dividite; *Alli* *habent*, dividunt, distribuent, Jos. 18. v. 5. *Nam conjugatio hæc semper intransitiva est.*
- חֵלֶק *m.* Pars, portio, possessio: חֵלֶק חֵלֶק partem sicut partem, *id est*, partes æquales, Deuter. 18. ver. 8. *Cum affix.* חֵלֶק יְהוָה portio mea Dominus, Psal. 73. v. 26. *Plur.* חֵלְקִים partes, Jos. 18. v. 5.
- חֵלֶק *m.*, *Chald.*, Pars, portio, Esdr. 4. vers. 16. *Cum affix.* חֵלְקֵי pars ejus, Dan. 4. v. 12.
- חֵלֶק *Hélec*, *nom. propr. filii Galsad*, Num. 26. v. 30.
- חֵלֶק *m.* Lævis, mollis, glaber: blandus, blandiens: חֵלֶק חֵלֶק vir lævis, glaber, Genes. 27. v. 11., חֵלֶק וְסָה & os molle, *id est*, blandum, Prov. 26. v. 28.
- חֵלְקָה *f. est latine*, I. pars, portio, *specialiter*, ut *est Simoni animadversum*, pars campi, *quæ cuiusdam in portionem hereditatis cecidit*, *sive* ager; *ita* 2. Samuel. 14. vv. 30. 31., 2. Reg. 3. vv. 19. 25., Amos 4. v. 7.: II. lævitas, glabrities: III. blandities, ut Prov. 6. v. 24.: חֵלְקָה חֵלְקָה portio una, Amos 4. v. 7. *Constr.* חֵלְקָה חֵלְקָה & super lævitatem, seu glabritiem colli ejus, Genes. 27. vers. 16. *Cum affix.* חֵלְקָה חֵלְקָה portionem meam, Jerem. 12. v. 10. *Plur.* חֵלְקֵי blanditiæ, blanda, Isai. 30. vers. 10., *et cum* Dagesch, חֵלְקֵי cum blanditiis, *Vulg.*, fraudulenter, Dan. 11. v. 32.
- חֵלְקָה *f. Partitio: Constr.* חֵלְקָה חֵלְקָה partitio domus paternæ, 2. Paralip. 35. v. 5.
- חֵלְקִי Hhelki, *Vulgat.*, Helecitæ, *nomen propr. familie Hélec*, Numer. 26. v. 30.
- חֵלְקִי Helci, *nom. propr. Sacerdotis e captivitate Babylonica reductis*, Num. 12. v. 15.
- חֵלְקִי Elciá, *et* Helciás; *et cum syllabica adjetione.*
- חֵלְקִי Idem ac *supra*, *nom. propr. virorum*, 2. Reg. 18. v. 18., 22. v. 4., Nehem. 12. v. 6., Isai. 22. v. 20., Jerem. 1. v. 1.
- חֵלְקִים *m. p.* Leves: *Constr.* חֵלְקִי חֵלְקִי leves lapidum, *id est*, leves lapides, 1. Sam. 17. v. 40.

חִלְקִים *m. p.* Levitates : *Construct.* חִלְקֵי־נָחַל inter levitates torrentis, Isai. 57. v. 6., *id est*, lapides læves ; *Vulg. habet*, in partibus torrentis. *Singulare potest esse חִלְקִי.*

חִלְקֵי־לֶחֶם *f. p.* Lubricitates summe, blanditiæ maximæ, fraudulentia, Psalm. 35. v. 6., Dan. 11. vv. 21. 34.

חֵלְעָת Helcâth, *nomen propr. civitatis Leviticae in Tribu Aser*, Jos. 19. v. 25., 21. v. 31.

חֲלֻקָּה *f.* Partitio, distributio, divisio, functio per vices, *Vulg.*, turma, vices : *Cum affix.* חֲלֻקַּת־מִלְחָמָה distributio ejus, 1. Paralip. 27. v. 4. *Plural.* חֲלֻקֹת־מִלְחָמָה distributiones, 1. Paralip. 26. v. 19. *Cum affix.* חֲלֻקֹת־מִלְחָמָה־לִּי per distributiones suas, 2. Paralip. 31. v. 2. *Chald.* חֲלֻקֹת־מִלְחָמָה in distributionibus suis, Eldr. 6. v. 8.

חָלַשׁ Debilitavit, debilis, *vel* debilitatus fuit, viribus defecit. *Particip.* חָלַשׁ־לִּי חָלַשׁ, Isai. 14. v. 12., debilis es supra gentes ; *Alii habent*, debilitans, vulnerans, frangens gentes. *Futur.* וַיִּחְלַשׁ, Job 14. vers. 10., & debilitatur ; *Vulg. vertit*, & nudatus fuerit ; *Joa. Simon.*, viribus vitalibus defecit ; *U' affixum*, וַיִּחְלַשׁ & debilitavit, debilem reddidit, fregit, fugavit, Exod. 17. v. 13.

חָלִישׁ *m.* Debilis, Joel. 4. v. 10.

חֲלִישָׁה *f.* Exod. 32. v. 18. Debilitas, debilitatio, devictio, clades ; *LXX. est*, conversio in fugam ; *Vulg.*, fuga.

חָלַת *Radix inusita.*, *Arabic. notas rasis*, carpsit. *Inde, ut* *Joa. Simoni videtur*, *est* חָלַת *f.*, *quod tamen vide supra post חָלָה pag. 314.*

חֲמָה, *U' חֲמָה m. Chald.*, Dan. 3. vv. 13. 19., *Theod. est* *חֲמָה*, *Vulg.*, *alilsque*, furor, ira, excandescencia, *U' חֲמָה* incaluit ira, *vel* furore.

חֲמֶה *f.* *LXX.*, *U' Sym. est*, *βούτυρον*, *Vulg.*, *U' allis*, butyrum, Gen. 18. v. 8., Judic. 5. v. 25., Prov. 30. v. 33., *U' c. Constr.* חֲמֶה butyrum armenti, Deut. 32. v. 14. *Hinc contra.* חֲמֶה in, *vel* cum butyro, Job 29. v. 6., *pro* חֲמֶה. *R. Salomon scribit in Gen. 18. v. 8.*, *חֲמֶה est* pinguedo lactis, *quam colligunt de superficie ejus : ex ea fit butyrum : Est ergo significatio Butyri metonymica.*

חֲמִימָה *f. p.* Butyrina, *scil.* verba, *id est*, mollia, blanda, Psalm. 55. v. 22., *U' ח* primum est formativum, *ut R. Salom. scri-*

scribit. Kimchi in lib. Radic. putat, esse Prepositionem, pro מִמְּחָמָה *præ butyris, cui forma puritatis repugnat; LXX.* *vertunt, ἀπὸ ἐγῆς, Vulgat., ab ira; legebant מִמְּחָמָה, aut* מִמְּחָמָה *cum præposi. מ ab, וְ מִמְּחָמָה estus, ira, וְ.*

חָמַר Desideravit, concupivit: *Præter.* חָמַר לָהֶם desiderant
 לִי sibi, Proverb. 1. v. 21. *Futur. cum præfix., וְ affix.*
 וְחָמַרְם & concupivi ea, Jos. 7. v. 21. *Plural. cum præfix.,*
 וְחָמַרְהוּ & desideravimus cum, Isai. 53. v. 2. *Ni-*
pbal Particip. נֶחְמַר מִזָּבֶן thesaurus desideratissimus, Prov.
 21. v. 20. *Plur.* מִמְּחָמָהִים desideratissima magis quam
 aurum, Psal. 19. v. 11. *Pib. Præter.* חָמַרְתִּי summe deside-
 ravi, *Vulg.,* desideraveram, Cant. 2. v. 3. *vide infra.*
חָמַר m. Desiderium: בָּחֲרֵי חָמַר juvenes desiderii, *id est,* de-
 sideratissimi, Ezech. 23. v. 6.

חָמֹד m. Desiderabile, res desiderabilis: *Cum affix.* חָמֹדוֹ, de-
 siderabile ejus, *sive* quidquid in eo est desiderabile: *LXX.*
ibidem חָמֹדוֹ est חָמֹד אֲנִי, *Vulg.,* anima ejus, Psal. 39.
 v. 12. חָמֹדוֹ cum re desiderabili sua, Job 20. vers. 10.
Plural. חָמֹדֵיהֶם & desiderabilia eorum, Isai. 44. vers. 9.
Fam. חָמֹדוֹת desiderabilia, Eldr. 8. v. 27. חָמֹדוֹת אֲתָה
 nam desideria tu es, Dan. 9. v. 23. *pro,* vir desiderio-
 rum, *ut plene dicatur* Dan. 10. v. 11. *id est,* omnium de-
 siderabilium virorum desideratissimus. *Cum præfix.* חָמֹדוֹת
 Dan. 11. v. 38. & cum desiderabilibus; *Vulg.,* rebusque
 pretiosissimis.

חָמָה f. *Idem:* אֶרֶץ חָמָה terra desiderii, *id est,* desiderata,
 Jerem. 3. v. 19. *Confir.* חָמָה כָּל הָגוֹיִם desiderium omnium
 gentium, Hag. 2. v. 7. *Cum affix.* חָמָה חֶלֶק partem desi-
 derii mei, Jerem. 12. v. 10.

חָמַר m. Desiderium, 1. Reg. 20. v. 6. *Plur.* חָמַרִּים totus
 ipse est desideria, *id est,* desideratissimus, Cant. 5. v. 16.
Confir. חָמַרִּים בְּבֶטֶן desideria uteri ipsorum, *id est,* liberi
 desideratissimi, Hos. 9. v. 16. *Cum affix.* חָמַרִּי desideria
 mea, Joel. 4. v. 5. *id est,* desideratissima quæque.

חָמַר m. p. *Idem:* חָמַרִּי res desiderabiles suas,
 Thren. 1. v. 7.

חָמָן Hamdán, nom. propr. filii Disan, sive Disan, Genes. 36.
 vers. 26.

חמה *Radix inusit.* *Quibusdam videtur, significare idem ac חמם, videl., incaluit, exarsit, aestuavit. Inde derivans חמה calor, aestus, &c., quod vide infra post חמם; & חמה butyrum, quod vide supra in חממה pag. 324. Item ab ardore amoris erga generum, &c. derivans*

חם *m.* Socer. *Cum affix.* חם-חמיה ad socerum suum, vel ejus, Gen. 38. v. 25., 1. Sam. 4. vv. 19. 21., חם-חמיה socer tuus, Genes. 38. v. 13., *Fam. sing.* חמה-חמה socrus. *Cum affix.* חמה-חמה socrus ejus, Ruth 2. v. 19.

חם, **חם**, **חם** *Vide infra post חמם.*

חומה *f.* Murus, ita dictus, quod lateribus ad ignem coctis conficiatur, Levit. 25. v. 30. *Construct.* חומה-חומה in murum aeneum, Jerem. 15. v. 20. *Cum affix.* חומה-חומה ad murum ejus, Nah. 2. v. 5. *Plural.* חומות muri, Isai. 26. v. 1. *Cum affix.* חומות-חומות muros tuos, Deut. 28. v. 52. *Duale.* חומות-חומות inter muros duos, Isai. 22. v. 11.

חמואל Hamuél, *nomen propr. filii Masma*, 1. Paralipom. 4. vers. 26.

חמץ *Radix Hebraea inusit. sed Arab., Chald., & Syr. est,* חמץ ira percitus fuit, aestuavit, exarsit, effervuit; *hinc חמץ m.* Levit. 11. v. 30., Limax, testudo. *LXX. est,* σαύρα, *Vulgat.,* lacerta, & *quidem, ut arbitratur Jos. Simon,* venenata; *Bocharto autem est lacerti species, quae in arenis degit.*

חמט Hhumatá, & *juxta Vulgat.,* Athmatá, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 54.

חמותל Hhamutál, *Vulg.,* Amitál, *nom. propr. mulieris*, 2. Reg. 23. v. 31., 24. v. 18.

חמל *Pepercit, clementia usus fuit: Constructus cum על & חל: Prater. חל-על חמל clementia usus erga populum suum*, 2. Paralip. 36. v. 15. *Inusit.* חל-על חמל clementia utendo erga te, Ezech. 16. v. 5., *cum ח paragog., sed potest nomen esse: Nomina enim verbalia saepe suorum verborum structuram imitantur. Futur. חל-חל non utetur clementia*, Isai. 9. v. 19. *חמל vide infra pag. 327.*

חמלה *f.* Clementia: *Construct.* חמלה-חמלה, Gen. 19. v. 16., propter clementiam; *LXX., & Vulg. vertunt*, eo quod parceret. *Cum affix.* חמלה-חמלה & in clementia, in indulgentia sua, Isai. 63. v. 9.

חמלה

חמול Hamúl, *nom. propr. filii Phares filii Jude*, Gen. 46. v. 12., 1. Paralip. 2. v. 5.

חמל m. *Unde construct.*, & cum prefix. חמל, Ezech. 24. vers. 21., & indulgentia, venia; LXX. reddunt, quidam parcut, ignoscunt, indulgent; *Vulgat.*, pavet (anima vestra).

חם Calefactus fuit, caluit, concaluit, incaluit, tam de rebus corporeis dicitur, quam de animi aestu, & furore, ira, libidine: Quandoque constructur cum ל, vel Dativo: *Præter.* חם הוה & quum incallescere sol, Exod. 16. v. 21., Psalm. 39. v. 4. חם הוה, Eccl. 4. v. 11., calefcit illis; LXX. habent, calor illis; *Vulg.*, fovebuntur mutuo; *Alti*, calor factus est illis; sic etiam 1. Reg. 1. v. 1. Infinit. חם ad calefcendum, Isai. 47. v. 14., pro חם, & Kametz est propter pausam, sic etiam Job 30. vers. 4., ubi sament *Vulgat.* vertit, cibus eorum; vocem hanc componebat in חם panis, cibus, & ex affix. tertiæ personæ plur. Infinit. in forma imperfecta, חם incallescere, aestuare: Cum prefix. חם in incallescendo, חם incaluerit, 1. Sam. 11. v. 9., חם הוה Gen. 18. v. 1., secundum incallescere, cum incallescere dies; *Vulg.*, in ipso fervore; חם עד usque dum incallescere dies, 1. Sam. 11. v. 11. Cum prefix. חם, Job 6. v. 17., in incallescendo eo, ut, vel cum incaluerit (sol, aut fons, de quo supra loquitur); חם Jerem. 51. v. 39., in incallescendo eos, sive cum incaluerint ipsi; *Vulg.*, alitque habent, in calore eorum. *Futur.* חם calefcit, calefcit, calefactus est, calefaciet se, Isai. 44. v. 16., & cum Vau convers. חם, & incaluit, calefactus est, 2. Reg. 4. vers. 34., Isai. 44. v. 15. *Niph. Partic.* חם, qui incalescunt; alii vertunt, incalescences, hoc est, coguntes, accensi, calefacti, scilicet libidine; LXX., consolantes, advocantes; *Vulgat.*, qui consolamini, a חם in Pihel consolatus est, Isai. 57. v. 5., *Futur.* חם איך וילך & uni quomodo incalescet? Eccl. 4. v. 11. Sed חם Deuter. 19. v. 6. latine sonat, ira calefactum, accensum erit; unde, & *Vulgat.* vertit, dolore stimulatus; & חם, 1. Reg. 1. v. 1., calor fiebat, calefiebat. *Pih Futur.* חם calefaciet, Job 39. v. 14. *Hisp. Futur.* חם calefactus fuerit, Job 31. v. 20.

חם Châm, *nom. propr. filii Noë*, Gen. 9. v. 32.

חם *m.*, unde in pausa חם calidus, Jos. 9. v. 12., *allum ejusdem sensum vide supra post חמה*. Plural. חמים בגדיך vestimenta tua calida, Job 37. v. 17.

חם *m.* Calor, æstus : חם וקר frigusque & æstus. Genes. 8. v. 22. *Cum affix. vide supra in חםם*.

חום *m.* Fuscum, quasi ex calore adustum, Genes. 30. v. 32.

חמה *f.* Calor, æstus : *Cum affix.* מחמה a calore ejus, Psalm. 19. v. 7. Item sol, a calefaciendo diffus, Isai. 24. v. 23., 30. v. 26., Cant. 6. v. 10.

חמון Hamón, *nomen propr. civitatis Leviticæ*, Jos. 19. v. 28., 1. Paralip. 6. v. 61.

חמנים *m. p.* Subdiales statuae, quasi Solares, vel Soli expositæ, Isai. 17. v. 8., Eccl. 27. v. 9. *Cum affix.* חמנים subdiales statuas vestras, Levit. 26. v. 30., *ubi R. Salomon ait* : idola erant, quæ ponebant super tecta, & quia soli erant expositæ, appellabant ea חמנים : LXX., *Aq., Sym., Theod. sunt, σμῆνα, Vulg., aliisque*, delubra : *Joa. Simon arbitratur, fuisse eximia solis simulacra : Alii volunt, fuisse templa Hammonis, seu Jovis, qui dicebatur Hammon.*

חם Abstulit, abripuit violenter, violentia usus fuit : violentiam, vim fecit, injuria affecit, violavit, contempsit : *Præter.* חם חרתי vim faciunt legi meæ, vel, injuria afficiunt legem meam, Ezech. 22. v. 26. *Futur.* יחם violententer auferet, vi abripiet, Job 15. v. 33., Thren. 2. v. 6., יחם עליי quas contra me violententer rapitis, *Id est*, inique comminiscimini, Job 21. v. 27. *Niph. Præterit.* נחם עקביך violententer auferentur vestigia tua, *Id est*, soleæ tuæ, Jerem. 13. vers. 22., *hoc est*, discalceata ibis in captivitatem ; *Vulgat. ibidem vertit*, pollutæ sunt plantæ tuæ. *Confer* Isai. 20. חםם *vide infra inter nomina.*

חם *m.* Vis, violentia, injuria, rapina : חם ער testis injuriæ, *Id est*, iniquus, injurius, Exod. 23. vers. 1. *Construit.* וחם ארץ & violentiam terræ, Hab. 2. v. 8. *Cum affix.* חם injuria ejus, Psal. 7. v. 17. Plural. מאיש חמים a viro violentiarum, *Id est*, violentissimo, Psal. 140. v. 2.

חם *m.* Hirundo, juxta quosdam, Levit. 11. v. 16. *Kimchi in lib. Rad. scribit* ; quod sit avis immunda, sic dicitur, quod alius aves

ones violenter rapit. Avis rapax, juxta Jonathanem, ut nota
qua, bubo. Aliis est, struthio mas, harpya, accipiter,
nycticorax.

חמץ Fermentatus fuit: *Præter.* חמץ לא כי quum nondum
fermentata esset, Exod. 12. v. 39. *Particip.* vide in-
ter nomina. *Infinit.* חמץ עד usque ad fermentari ejus, id
est, dum fermentata sit, Hof. 7. v. 4., ab absoluto חמץ.
Futur. חמץ כרם antequam fermentaretur, Exod. 12. v. 34.
Hiph. partic. samin. מחמץ, Exod. 12. vv. 19. 20., LXX.,
Vulg., allisque est, fermentum, fermentatum; Joa. Simon
vertit, fermentum concipiens. *Hithp. Futur. metaphorice*,
כי יחמץ לבבי, Psal. 73. v. 21., cum exacerbabatur, pro-
prie autem, ut notat Joa. Simon, fermentum in se concipiebat,
hoc acrimoniam, id est, indignabatur; LXX. vertunt, ἐξ-
καυσθῆν, *Vulgat.*, inflammatum est cor meum.

חמץ m. Fermentatum, Exod. 12. v. 15.

חמץ m. Acetum; quasi vinum fermentatum, vel acidum distillum,
Num. 6. v. 3.

חמץ m. Præfractus, violentus, oppressor, præfracte, & vio-
lenter agens, quasi חמץ, ח, ו, ס inter se permutatis,
Psal. 71. v. 4.

חמץ m., unde constr. חמוץ בגדים Isai. 63. v. 1., madefactus
vestibus, *metaphora a massa conspersa*; LXX. sunt inter-
pretati, ῥυτίσθαι ἱματίων, rubor, rubedo vestium; *Vulg.*
tinctis vestibus; Bochartus, ו Joa. Simon, acutus, acris
colore, id est, rubicundus, punicea veste insignis: Aliis est,
conspersus, infectus vestibus, hoc est, cujus vestes infectæ
sunt sanguine.

חמץ m. Oppressus, Isai. 1. v. 17.

חמץ m. Merum, pabulum, proprie subacidum, quod jumento-
rum fastidienti stomacho medetur. Variant autem Interpretes
in hujusce pabuli assignanda natura; *Vulgat.* est, migma;
חמץ יאכלו farraginem meram comedent, Isai. 30. v. 24.

חמץ f. Fermentatio, vide ante in Kal.

חמץ Discessit, subduxit se: circuevit se subducendo. *Præ-*
ter. חמץ עבר subduxit se, præterijt, Cant. 5. v. 6.
Hithp. Futur. חמץ עצמי, Jerem. 31. v. 22., subduces te;
Vulg. habet, deliciis dissolveris; Alii vertunt, continuo cir-
cuibis.

חמץ

המוק *m. Unde plur. constr.* חמוקי, Cantlc. 7. v. 1., ambitus, circumductus, vertebræ; *Vulg. sunt, juncturae.*

חמר Rubuit; *item aestuavit, ferbuit, ita Joa. Simon. Est autem fervere, ut animadvertit Gesnerus, ab igne externo, vel ab aestu intestino vehementer misceri, turbari, lutulosum esse, vel fieri, bullire, intumescere: item חמר, secundum aliquos, est, bitumine inungere, linire, bituminare: Præf. חמר, Psal. 75. v. 9., & vinum turbidum est, juxta Ab. Esram; R. Salomon vertit, vinum vinosum: nam Chal. vinum appellatur חמר; Alii habent, ferbuit, rubet vinum; LXX., Sym., & Vulgat. adjective sunt interpretati, videl., vinum purum, merum. Futur. חמר מים, Psal. 46. v. 4., lutulentæ, cænosæ sient aquæ ejus; & juxta Vulg., turbata sunt aquæ eorum. Pyb., ex geminatis duabus radicalibus præter. חמרמר, Job 16. v. 16., ubi secundum litteras est חמרמר in singulari; at secundum pandæ vocalia est in plur. cum Kibbutz pro Schurek, ut notant Massoretæ, redditur autem, (facies mea) lutulenta, squallida facta est; Vulg. habet, intumuit: חמרמר, Thren. 2. v. 11., & in pausa, חמרמר, Thren. 1. v. 20., turbata, conturbata sunt, Hipb. Futur. cum præfix., & affix. וחמרמר & linivit, & bituminavit eam (fiscellam), Exod. 2. v. 3., petita significatione a nomine חמר bitumen. וחמרמר vide inter nomina pag. 331.*

חמר m. Bitumen, Gen. 11. v. 3., 14. v. 10., Exod. 2. v. 3., sic autem quibusdam dictum videtur, quod continuo ex fonte suo efferveat, & ebulliat: alii a rubedine derivant, rubere enim bitumen, testantur eruditi nonnulli.

חמר m. Chald. Vinum, & quidem, ut vult Joa. Simon, quod ferbuit, adeoque merum, Esdr. 6. v. 9., 7. v. 22. *Emphat., חמר, Dan. 5. vv. 1. 2. 4. 23.*

חמר m. Merum, vinum meracum rubens, quasi luteum dictum, vel quod cerebrum turbet: חמר כרם viuea rubentis vini, Isai. 27. v. 2. Et in pausa, etiam sanguinem uvarum bibisti חמר merum, Deuter. 32. v. 14.

חמר m. Latine sonat I. lutum, argilla, proprie rubra, Isai. 45. v. 9., Item. cæmentum, intritum, Gen. 11. v. 3. II. coarctatio, acervus, unde, חמר מים רבים ad acervum (juxta Vulg., in luto) aquarum multarum, Habac. 3. vers. 15. *Plural.*

Plural. חֲמָרִים acervi, Exod. 8. v. 10. *Fuit* ח' chomer : *mensura maxima*, quæ ח' כור corus vocatur, continens decem bathos, sive ephas; Ephā autem mensura est trium satorum. Chomeris in singul. fit mentio Levit. 27. v. 16., Isai. 5. v. 10., Ezech. 45. vv. 11. 13. 14., Hof. 3. v. 2., unde plur. חֲמָרִים, Num. 11. vers. 32.

חֲמֹר m. Asinus, Judic. 15. v. 15., R. Bechai scribit in Genes. 2., sic diei a חֲמֹר, id est, modiis, ח' acervis frumenti portandis; Alii חֲמֹר asinum derivant a חֲמֹר quatenus turbidum, lutulentum esse, sonat; Bochartus vero derivat quidem ח' ipse ab eodem verbo, sed quatenus, rubere, etiam significat. Unde vult, asinum dictum fuisse חֲמֹר a colore rubro; quia in Oriente, ח' Meridie asini plerumque rubent. Item, חֲמֹר quibusdam est, cumulus, acervus, חֲמֹר asinum panis, 1. Sam. 16. v. 20., id est, onustum pane, ut Kimchi explicat, in Comment. Cum affix. חֲמֹר asino suo, Genes. 42. vers. 27. *Plural.* חֲמָרִים & par asinorum, Judic. 19. vers. 3., חֲמָרִים חֲמָרִים, Exod. 8. v. 10., *Vulg. vertit*, in imensos aggeres. *Duale a forma sam.*, ח' in pausa חֲמָרִים חֲמָרִים, Judic. 15. vers. 16., *Paraph. Chald.*, *Syr.*, *Arabi*, *Hebraei omnes*, alique interpretantur acervum acervorum duorum; vel acervum, imo duos acervos; Hieronymus vertit, in mandibula pulli asinarum. Cum affix. חֲמָרִים חֲמָרִים asinos eorum, Gen. 34. v. 28.

חֲמֹר Hhamór, *Vulg.*, Hemór, *nom. propr. patris Sichem*, Gen. 33. v. 19., 34. v. 2,

חֲמֹר m. Dama, juxta quosdam, Deuter. 14. v. 5. *Quidam* bubalum interpretantur. Kimchi in lib. Radie. scribit, esse animal simile capræ magnæ, aut cervo a rufo colore sic dicto.

חֲמָר m. *Chald. vide supra in חֲמָר*.

חֲמָרִים *Vide supra in חֲמָרִים*.

חֲמָרִים Hamran, *nom. propr. filii Dizan, sive Dosan*, 1. Paralip. 1. v. 41.

חֲמֹשׁ Kal, Quintavit, quintam partem accepit. *Partit. Paul* חֲמֹשׁ, ח' in plur. חֲמָשִׁים, Exod. 13. v. 18., quini, quino ordine, qui militaris erat; alii habent, quintati, hoc est, auctore Joa. Simone, in quincutias aciei dispositi; quod exercitus

citus apud Orientales in quinque partes divideretur, quæ sunt prima acies, cor, cornu dextrum, & sinistrum, atque crus; LXX., & etiam Hebræi, vertunt bene accincti, præparati; Ag., Sym., Vulgat., ullique interpretantur, armati. Pihel חֲמִשָּׁה *quintavit, sicut dicitur, decimavit: Præterit.* חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה, Gen. 41. v. 34., & quintabit terram, *id est, quintam proventuum partem accipiet, quintam terræ imponet solvendam: Vulgat. vertit, & quintam partem fructuum congreget in horrea.*

חֲמִשָּׁה f. Quinque: חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה *quinque annos, Gen. 5. vers. 6. Constr. חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה* *quinque centum, id est, quingentos annos, Genes. 11. v. 11. Plural. significat decies quinque, id est, quinquaginta:* חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה *quinquaginta viros, 1. Reg. 18. vers. 4. Cum affix. חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה* *cum quinquaginta suis, scil. hominibus, vel militibus, 2. Reg. 1. v. 9., masc. חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה* *quinque viros, Genes. 47. vers. 1. Constr. חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה* *Jos. 10. v. 5. Huic competit idem pluralis, qui ante.*

חֲמִשָּׁה m. Quinta pars, Genes. 47. vers. 26. Sed eadem diviso 2. Sam. 1. v. 23., &c., LXX. est, ὡς lumbus; Aquil., ἀνοπλισμός armatura; Vulg., inguen, latus; Aliis denique est quinta costa lateris, ubi sedes est fellis, & jecoris.

חֲמִשָּׁה m. Quintus, Genes. 1. v. 23., vel cum Daghesch, חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה *menfe quinto, Zach. 7. vers. 3. Famin חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה* *quinta, Nehem. 6. v. 5., quinta pars, Genes. 47. v. 24. Cum affix. חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה* *& quintam partem ejus, Levit. 5. v. 16. Cum affix. חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה* *& quintas partes ejus, Levit. 5. vers. 24. Est ex forma singul., & plural. compositum, quo Ab. Esra scribit, significari minus, quam plura, id est, duo, sive duas quintas. Subtile id magis, quam probabile.*

חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה, & חֲמִשָּׁה *Vide in præcedenti ditione.*

חֲמִשָּׁה *Radix Hebræis inusit., Arab. infudit; Inde est, ut videtur Isa. Simeni,*

חֲמִשָּׁה m. Uter, lagena, q. d. infusio continua, id est, cui continuo infunditur: חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה *ex utre, Genes. 21. v. 15., & alia forma, חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה* *& utrem aquæ, vers. 14.*

חֲמִשָּׁה m., unde constr. חֲמִשָּׁה *Ose. 7. vers. 5., uter, lagena; LXX. est, θυμωσθαι, Vulgat., furere; reserebant ad חֲמִשָּׁה: Cum prefix. חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה* *Job 21. v. 20., & ex utre; Vulg. La-*
bet,

bet, & de furore; *ab eadem voce* חמה : *Cum affix.* חמה; Habac. 2. vers. 15., *uter tuus*; *Aq. est*, χαλδαισιν ira tua; *Sym.*, θυμὸς αὐτοῦ furor ejus, *vel* suus; *Vulg.*, fel suum; *legebant* חמה *ab* חמה. *Vide* חמ.

חמה Emáth, *nom. propr. regionis*, *que erat terminus Septentrionalis terre sanctæ*, 2. Reg. 23. v. 33., *Uc.* Item urbis in finibus Syriæ circa Damascus, 2. Reg. 14. v. 25., *Uc.*

חמה Hhamóth, *vel* Hammóth dór, *nom. propr. civitatis Levitica*, *Uc.* *confugit in Tribu Nephtali*, Jos. 21. v. 32.

חמה Hhamathí, *Uc.* *juxta Vulg.*, Amathaus, *Uc.* Hamathæus, *nom. propr. filii Chanaan*, Genes. 10. v. 18., 1. Paralip. 1. vers. 16.

חמ *m.* *Vide* poss. חמ.

חנא Enadád, *vel* Henadád, *nom. propr. patris Brui*, Nehem. 3. v. 18.

חנה Castrametatus est, castra posuit : *reledit* : *Construitur absolute*, *Uc.* *cum præp.* חנה, חנה *Uc.* *Præterit.* חנה

Uc. *castra ponam ad domum meam*, Zachar. 9. v. 8., *Particip. cum affix.* חנה castrametantis contra te, *pro* חנה

חנה, Psal. 53. v. 6., *LXX.* *ibidem vertunt*, ἀνθρωπισκων, *Vulg.*, eorum, qui hominibus placent; *legebant* חנה gratiosus, obsequens *a verbo* חנה. *Infinit.* חנה היום

ecce (tempus) castrametandi hodie, Judic. 19. v. 9., *id est*, diverlandi, hospitandi tempus nunc est : *ita enim per* חנה *tempus*, *R. Salomon supplet.* *Cum affix.* חנה castrametari nostrum, castrametatio nostra, Num. 10. v. 31. *Imperat.* חנה

castrametare, 2. Sam. 12. v. 28. *Futur.*, *per apocopen*, חנה & castrametatus est, *Vulgar.*, ut veniret, Genes. 26. v. 17.

Plur. cum Nun paragog. חנה, & castrametati sunt, Judic. 11. v. 18. חנה, *Uc.* *olde inter nomina pag.* 334.

חנה Anná, *nom. propr. alterius uxoris Elcanæ*, 1. Samuel. 1. vers. 2.

חנה f. Hasta, lancea, *quod in castris maximus esset eorum usus*; *Joæ. Simoni videtur* hasta *ex eo dicta*, *quod in eam incumbendo inclinetur*, 1. Sam. 13. vers. 19., *Uc.* חנה חנה

gladius, aut hasta, 1. Sam. 13. v. 22. *Cum affix.* חנה & hasta ejus, 1. Sam. 19. v. 9., *Plural.* חנה lanceas, 2. Paralip. 23. v. 9., *Uc.* *forma famin. cum affix.* חנה חנה

& hastas suas, Isai. 2. v. 4. חנה

חֲבִירָה *f. p.* Cellule, mansuuncule, Jerem. 37. v. 16. *Singulare* חֲבִירָה hospitium, diversorium, *in quo* castra nostra ponimus, hospitamur, *et* quiescimus, *apud Rabbinos frequentissimum*; *Vulgat. ibidem* חֲבִירָה sunt, clausura; *Aquile*, officinæ, tabernæ.

חֲמָנָה *c.* Castra, acies: חֲמָנָה הַנִּשְׂאָר acies illa, quæ reliqua, facta fuerit: *ubi mascul.*, *et* מִלְּהַמְחָנָה רָאָחַת ad aciem unam, *ubi femin.* Gen. 32. v. 9. *Constr.* מִחָנָה מִדְּיָן castra Midjan, Judic. 7. v. 8. *Cum affix.* בְּקֶרֶב מִחָנָה in medio castrorum tuorum, Deuter. 23. v. 15. *Duale*, מַחֲנַיִם Machanajim, *id est*, castra duo: *Nomen proprium loci trans Jordanem in finibus Tribus Gad, quo in loco Angeli obvlam facti sunt Jacobo*, Genes. 32. vers. 2. *Sic autem locus fuit appellatus, quod ibi Jacob duplicem turmam, sive aciem viderit, Angelorum nempe, et suam.* *Cum* הַלְלוּ in Machanajim, 2. Samuel. 17. v. 24. *Plural.* הַמַּחֲנֵיכִים in castris, Num. 13. v. 10., *et forma femin.* מַחֲנֵיךָ castra tua, Deuter. 23. v. 24., *et forma femin.* בְּשַׁעְרֵי מַחֲנֵיךָ in portis castrorum, 2. Paralipom. 31. vers. 2.

חֲמָתִי *fem.* Metatio, mansio: *Cum affix.* חֲמָתִי metatio mea, 2. Reg. 6. v. 8., *et* Cholem est loco Schurek, scribit Kimchi: LXX. *ibidem* vertunt, castra ponam; *Vulg.*, ponamus insidias.

חֲנֹטִי Condivit aromatibus, quod balsamare dicunt: *Item edidit, protrulit, protulit.* *Præter.* חֲנֹטִי protulit grossulos suos, Cant. 2. vers. 13. *Particip.* חֲנֹטִי dies aromatibus conditorum, *vel* qui aromatibus conditi solent, *Vulg. versit*, mos erat cadaverum conditorum, Genes. 50. vers. 3. *Infinit.* לְחַנֹּט ut aromatibus condirent patrem suum, vers. 2. *Futur.* וַיִּחְנְטוּ & aromatibus condiverunt, *ibid.*

חֶטֶה *f.* Triticum, sic dictum, quod ex folliculis suis protrusum emineat, *et* est pro חֲטֵה, ut ex lingua Chaldaica apparet. *Plur.* חֲטֵה in diebus messis tritici, *id est*, triticeæ, Genes. 30. v. 14. *et* חֶטֶה accipe tibi tritica, Ezech. 4. v. 9. *Constr.* חֲטֵה in tritico Ezech. 27. vers. 17.

חֲנָמִין *Chald. plural. m., sed ex terminatione fam., tritica, frumentum, frumenta, Esdr. 6. v. 9., 7. v. 22.*

חַנְיָאֵל Hanniél, & Haniél, *nom. propr. virorum, Num. 34. v. 23., 1. Paralip. 7. v. 39.*

חָנָה *Initiavit, hoc est, re aliqua uti incepit, primum imbuit, instruxit: dedicavit: Præter. וְלֹא חָנְכוּ & non initiavit, dedicavit eam (domum), Deut. 20. v. 5. Imper. חָנְכוּ initia puerum pro ratione viæ ipsius, Prov. 22. v. 6., idest, primum imbue, instrue, institue. Futur. cum affix, & Nun epenthes. יִחְנֹכֶנּוּ initiabit, dedicabit eam (domum), Deut. 20. v. 5. וְנִחְנְכוּ אֶת־בֵּיתִי & dedicave-
rent domum, 2. Paralip. 7. v. 5.*

חֲנָה *Vide in חָנָה pag. 333.*

חֲנוֹךְ Henóch, & Enóch, *nom. propr. virorum, Gen. 4. v. 17., 5. v. 18., 25. v. 4., 46. v. 9., 1. Paralip. 5. v. 3. Item nom. propr. civitatis, quam edificavit Cain, quamque nomine filii sui Henoch appellavit, Gen. 4. v. 17.*

חֲנוּךְ *m. Initiatus, instructus, primis scil. artis bellicæ præceptis: Inde plur. cum affix. חֲנוּכֵי initiatos suos, expeditos suos, ad bellum videl., Gen. 14. v. 14.*

חֲנֻכָּה *f. Initiatio, dedicatio: לַעֲשׂוֹת חֲנֻכָּה ad faciendam dedicationem, Nehem. 12. v. 27. & וּבַחֲנֻכַּת הַזֶּה & ad dedicationem murti, ibid. Chald. לְחֲנֻכַּת צִלְמָא ad dedicationem imaginis, Dan. 3. v. 2.*

חֲנוּכִי Hhanochi, *Vulg., Henochitæ, nomen propr. familie Henoch filii Ruben, Num. 26. v. 5.*

חֲנֻם *Vide post חָנוּ pag. 337.*

חֲנָמֵאֵל Hanameel, *nom. propr. filii Sellum, Jerem. 32. v. 7.*

חֲנָמֵל *m. Grando major, lapides magni grandinis, juxta Ab. עֲרָם Efram; LXX., & Vulg. est, pruina; Aq., glacies; Sym., vermis; Hieron., frigus; Aliis, fulmen, Psal. 78. v. 47.*

חָנָן *Gratiam fecit, misericors, gratiofus fuit, gratiose largitus est, misertus fuit. Construit. cum Accusat. rei, & persone, & præposit. ל Præter. cum affix. חָנָן gratiose donavit mihi, Gen. 33. v. 11. & חָנָן אֲנִי אֲרִי־אֲשֶׁר אֲחֹן, Exod. 33. v. 19., & gratiofus ero, cui fuero gratiofus; Vulgat., & miserebor, cui voluero. Particip. חֲנוּן, misericors, gratiofus, gratiam faciens, exhibens, commiserans, Psal. 37. v. 21.*

v. 21. *Infu. absol.* חֲנוּן miserendo, Isai. 30. v. 19. *Infinit. construct.* חֲנוּן; unde cum affix., & praefix. לְחַנּוּנְכֶם, Isai. 30. v. 18., ad miserendum vestri, ad gratiam faciendam vobis, *Vulg. vertit*, ut misereatur vestri. *Et ex forma quiesc.* Lamed ח in Piel חָנוּן misereri, Psal. 77. v. 10. *Imperat.* חֲנוּ; unde cum affix. וְחָנֵנִי & miserere mei, Psalm. 4. vers. 2., Psal. 6. v. 3. חָנֵנֵנוּ miserere nostri, Psalm. 123. v. 3. *Plural. cum affix.* וְחָנֵנוּ miseremini mei, Job 19. vers. 21., חָנוּ, Judic. 21. v. 22., gratificamini, gratificate, gratis date nobis (illas); *Vulg. vertit*, miseremini eorum. *Futur.* חָנֵנִי miserebor, Exod. 33. v. 19. *Cum affix.* וְחָנַן miserearis eorum, Deuter. 7. v. 2., וְחָנֵן miserebitur, Amos 5. v. 15., & *contracte*, וְחָן, Deuter. 28. v. 50. *Cum affix.* וְחָנֵנִי, 2. Sam. 12. v. 22. (*ubi Massoretæ legunt וְחָנֵנִי*), miserebitur mei, gratia donabit mihi; וְחָן & gratiam fecit, & misertus est, 2. Reg. 13. v. 23., וְחָנֵנוּ miserebitur nostri, Psal. 67. v. 2., וְחָנָה חֲנוּן gratiam faciendo, gratiam faciet tibi, Isai. 30. v. 19., & sic Genes. 43. v. 29. Nun autem debebat esse dagessatum. *Cum* Nun epenthet. וְחָנָה, Num. 6. v. 25., gratiam faciat tibi, misereatur tui, וְחָנָה, Isai. 27. v. 11., miserebitur ejus, gratiam faciet ei. *Niph. Præter. anomalum*, מְחַנְּנִי quam gratiosa tibi eris, quam gratulaberis tibi (*ironice*); LXX. *vertunt*, gemes, ingemiscas; *Vulg.*, congemuisti; *legisse videntur*, נָחָה a נָחָה gemuit, lamentatus est. Jerem. 22. v. 13., *deficit* Dagesch. *Pibel Particip.* מְחַנֵּן gratiam faciens, Proverb. 14. v. 21. *Infinit.* וְחָנָה נָחָה tempus est gratiam faciendi ei, Psal. 102. v. 14., *ubi Sægol est loco Pathach*, & ex נ abest Dagesch, pro וְחָנָה. *Futur.* וְחָנֵן, Prov. 26. v. 25., gratiosam exhibet; LXX. *est*, precetur; *Vulg.*, submiserit: *Plur.* וְחָנֵנוּ miserebuntur, miserebuntur, Psal. 102. v. 15. *Hoph. Futur.* וְחָן grata fiet, Isai. 26. v. 10. *Hithp.* וְחָחֵן precari, deprecari; *proprie pro gratia, vel ut gratia fiat*: *Præter. cum* ה *paragogico* וְחָחֵחֵן deprecatus est, 1. Reg. 9. v. 3. *Infinit.* לְוָחָחֵן ad deprecandum eum, Esth. 4. v. 8. *Cum affix.* וְוָחָחֵנוּ in deprecando eo, cum deprecaretur ipse, Gen. 42. v. 21.

חָנָה *Chald. Significat idem ac Hebr. Unde infinit. cum praefix.* וְחָנָה in miserendo, Dan. 4. v. 24. *Ithpahal particip.* וְחָחֵן deprecans, Dan. 6. v. 12.

חָנָה

- חנן Hanán, *nom. propr. virorum*, 1. Paralip. 8. vv. 23. 38., 11. v. 43., *ſc.*, Jerem. 35. v. 4.
- חנן *m.* Commiseratio : unde cum *affix.*, *ſc.* prefix. חנן ad commiserationem, vel commiserationis ejus, Pſal. 103. v. 24., *Alli, infinit. Pibel eſſe, volunt, atque vertunt*, miserendi ejus. חנן, חנן *Vide in fine hujus pag.*
- חנן *m.* Gratiſus, clemens, Exod. 22. v. 26.
- חנן Hhanún, *Vulgar.*, Hauón, *nomen propr. filii Naas regis filiorum Ammon*, 2. Sam. 10. v. 1., 1. Paralip. 19. v. 2.
- חננאל Hananéel, *nom. propr. unius e turribus Jeruſalem*, Nehem. 3. v. 1., Jerem. 31. v. 38.
- חנניה *f.* Gratia, Jerem. 16. v. 13.
- חנני Hanáni, *nomen propr. patris Iehu prophete*, 1. Reg. 16. v. 7., *ſc.*
- חנניא *ſc.* חנניא Hananiás, *ſc.* Ananías, *nom. propr. virorum*, Jerem. 28. v. 1., 36. v. 13., 37. v. 12., 1. Paralip. 3. v. 19., *ſc.*, 2. Paralip. 26. v. 11., Dan. 1. vv. 6. 7.
- חן *m.* Gratia : חן חן invenit gratiam, Genes. 6. v. 8., *ſc.* in Chirek, חן חן & gratiam dispositionis ejus, Job 41. v. 4. *Cum affix.* חן חן & dedit gratiam ejus, *ideſt*, חן ipſi, Gen. 39. v. 21., *ideſt*, conciliavit ipſi gratiam.
- חן, *m.*, unde cum *prefix.* חן חן, Job 41. v. 3., & gratia, pulchritudo, elegantia formæ ; Sed LXX., *ſc.* Theodor. vertunt, חן חן miserebitur ; *legebant* חן חן ; *Aq.*, *ſc.* Sym., dabit, dabitur ; *Vulg.*, ad deprecandum ; *legebat* חן חן.
- חנם Gratis, immerito, frustra, absque cauſa : חנם חנם & servies mihi gratis, Gen. 29. v. 15., *ſc.* Exod. 21. v. 11., חנם חנם occidendo Davidem sine cauſa, 1. Sam. 19. v. 5.
- חנן *f.* Precatio, deprecatio, supplicatio, 1. Reg. 8. v. 54. *Conſtr.* חן חן ad deprecationem ſervi tui, *ibid.* v. 30. *Cum affix.* חן חן & ad precationem ejus, *ibid.* v. 28. *Plural. cum affix.* חן חן & deprecationes eorum, 2. Paralip. 6. v. 39.
- חנן *m. p.* Deprecationes, preces, Zach. 12. v. 10. *Conſtr.* חן חן Jerem. 3. v. 21. *Cum affix.* חן חן & ad deprecationes ejus, Dan. 9. verſ. 17. *Famin.* חן חן voci deprecationum mearum, Pſal. 86. v. 6.

חנַם Hanés, *nom. propr. civitatis Aegypti prope Aethioplam, ut Hieron videtur*, Isai. 30. v. 4.

חנף Contaminatus, profanatus fuit, profane egit, profanus fuit : *ὁ interdum afflicto*, contaminavit, profanavit : hypocritis uti, hypocritam agere : *Præter.* חנפני profani sunt, profane agunt, Jerem. 23. v. 11., וְהָאָרֶץ חֲנֹפָה etiam ipsa terra contaminata, *vel* profanata est, Isai. 24. v. 5. *Infim.* חֲנֹף חֲנֹף contaminando contaminaretur terra ista, Jerem. 3. v. 1. *Futur.* וְחֲנֹף אֶת־הָאָרֶץ & contaminavit terram, Jerem. 3. v. 9. *Hisph. Fut.* יִחְנֹף אֶת־הָאָרֶץ contaminabit terram, Num. 35. v. 33., יִחְנֹף בְּחֵלְקוֹ contaminabit, hypocritis exercebit blanditiis, Dan. 11. v. 32.

חֲנִי *m.* Profanus, impurus : hypocrita : חֲנִי totus est hypocrita, Isai. 9. vers. 17. *Plural.* חֲנִיִּים hypocritæ, Isai. 33. v. 14. *Construct.* לֵב חֲנִיִּי hypocritæ corde, Job 36. v. 13.

חֲנִי *m.* Hypocritis, Isai. 32. v. 6.

חֲנֹפָה *f.* Idem, *Vulg.* est, pollutio, Jerem. 23. v. 15.

חנק *Pib.* Strangulavit : *Particip.* לְלַקְּחוֹ strangulans leunculis suis ; *Vulg.*, & necavit, Nahum 2. vers. 13. *Niph. Futur.* וְיִחְנֹק & strangulavit se ; *Vulg.*, & mortuus est ; *Alit habent*, suspensio interiit, 2. Sam. 17. v. 23.

מִחְנָק *m.* Strangulatio, Job 7. v. 15.

חסר *Radix in Kal inusit.* Joa. Simoni videtur, sensum commotionis animi cum dolore, & ægritudine quadam in genere habuisse : inde in specie חָסַר latine est : I. misericordia, quæ, Cicerone auctore, est ægritudo ex miseria alterius : II. invidia, quæ est ægritudo, & dolor ex alterius rebus secundis : III. turpitudine, probum, factum turpe, sive flagitium, quo cum animi ægritudine quadam, & dolore commovemur, & quod indigne ferimus. Ex hac autem tertia notione derivant Interpretes Piel חָסַר turpitudine, sive probro afficit ; unde futur. cum affici, פָּרַחְסָרָה Prov. 25. v. 10., ne probro afficiat te ; *Vulg.*, ne insultet tibi. *Hisph.* הִחְסֵר ; unde futur. הִחְסֵר, 2. Sam. 22. v. 26., Psalm. 18. v. 26., pium, benignum, beneficium exhibebis te ; *Vulg.*, & Hieron. vertunt, sanctus eris ; *Sym.*, sancte ages.

חסד *m.* Benignitas, beneficentia, beneficium, misericordia, *v. v.* Significat id boni, quod gratuito fit. Item probum, ex Chaldaica linguae usu, ubi pro חסד ponit solet: עשה חסד exercens benignitatem, Deut. 5. v. 10. , חסד probum est, Levit. 20. v. 17. , וחסד לאמים & probum nationum, Prov. 14. v. 34. *Cum affix.* חסדו benignitas ejus, Psal. 106. v. 1. *Plural.* חסדיו חסדיו minor, id est, impar sum omnibus his beneficiis, Genes 32. vers. 11. *Construunt.* חסדו recordare benignitatum (Davidis, id est, erga Davidem), 2. Paralip. 6. v. 42. *Cum affix.* חסדו secundum multitudinem benignitatum suarum, Psal. 106. v. 45.

חסיד *m.* Benignus, beneficus, misericors: Item, sanctus, qui pius, & sancte vivit, si de hominibus dicatur, & erga alios beneficus est: חסידו nam desuit beneficus, Psal. 12. v. 2. *Cum affix.* חסידו viro benefico tuo, vel sancto tuo, Deuter. 33. v. 8. , לא תתן חסידו non permittes sanctum tuum, vel benignum tuum, erga quem tu benignus es, Psalm. 16. v. 10. *Plural.* חסידיו in congregatione sanctorum, Psal. 149. v. 1. , לא יעזב חסידיו non derelinquet sanctos suos, Psal. 37. v. 28.

חסידה *f.* Ciconia, Jerem. 8. v. 7. , a beneficentia: nam genericum senectam ciconum invicem educant: colla inter avolandum, imponunt precedentibus: seniores duces ad terga recipiunt, scribit Plin. lib. 10. c. 23. , ita & Talmud. in Cholin c. 3. fol. 63. Sed LXX. , Aq. , Sym. , Theod. , atque Vulg. חסידה est herodius: Item Vulg. est quandoque milvus, quandoque struthio.

חסדיה Haladias, nom. propr. filii Zerobabel, 1. Paralip. 3. v. 20.

חסה Confugit, recepit se ad aliquem, sub cujus protectione tutus fit, ut pulli sub alis gallinarum. Inde est, speravit, sisus, confisus est, spem posuit, vel collocavit: Construitur cum praeposit. ב, & quandoque חסה. Prater. חסה & sperabit in eo, recipiet se ad eum, Psal. 64. vers. 11. *Femin.*, mutata tertia radice. חסה in Jod, חסה, speravit, sperat, confisus est, Psal. 57. v. 2. *Plur.* חסו, Psal. 37. v. 40. , חסו, Deut. 32. v. 37. , speraverunt, confisi sunt. *Partic.* חסה sperans, confidens, Isai. 57. v. 13. *Plur.* חסים sperantes, confidentes, 2. Sam. 22. vers. 31. *Construunt.* חסו, Psal.

פֶּסַח *Pfal. 2. v. 12., פֶּסַח vide paullo post inter nomina. Infinit.*
יִתְּסוּחַ תַּחַת כְּנָפָיו *ad recipiendum te sub alis ejus, Ruth 2. v. 12. Imper. plur. יִתְּסוּ sperate, confugite, Jud. 9. v. 15. Futur. מִתְּסוּ, 2. Sam. 22. v. 2., Psal. 61. v. 5., & con-*
trastile (in quibusdam codicibus) מִתְּסוּ, Psal. 57. v. 2., spera-
bo: Plur. יִתְּסוּ, Isai. 14. v. 32., & In pausa, atque cum
Nun paragog. יִתְּסוּ, Psal. 36. v. 8., sperabunt.
חֶסֶד *f., Isai. 30. vers. 3., receptus, perfugium, præsidium,*
subsidium; Vulg. est, fiducia.

מִתְּסוּ *vel מִתְּסוּ m. Item: מִתְּסוּ & absque perfugio, vel*
obtectione, Job 24. v. 8. Constr. מִתְּסוּ receptum fal-
laciæ, id est, fallacem, Isai. 28. vers. 17. Cum affix. מִתְּסוּ
receptus ejus, Psal. 14. v. 6.

חָסַל *Absumpsit, consumpsit: Futur. יִחָסַל quia consumet*
illud (locusta), Deuter. 28. v. 38.

חֶסֶל *m. Bruchus, ab absumendo, 1. Reg. 8. v. 37. LXX., &*
Vulg. est etiam, locusta, rubigo.

חָסַם *Obturavit os, vel nares, capistravit, capistrum impo-*
suit, coercuit; Vulg. est, ligavit, obstupefcere fecit:
Particip. חָסַם הָיָא, Ezech. 39. v. 11., LXX. & περιποι-
δομήσασι τὸ περιποιούσιν & circumædificabunt firmum; Vulg.,
& obstupefcere faciet; Alii, & obturabit illa (nares præte-
reuntium), hoc est, in causa erit, cur prætereuntes nares ob-
turent: Futur. חָסַם לֹא, Deuter. 25. v. 4., non obturabis
os, non capistrabis; Vulg., non ligabis os.

חֶסֶם *m. Psal. 39. v. 2., Fiscella, frænum, capistrum, quo*
os obturatur; LXX., atque Vulgat. est, custodia.

חָסַן *Firmus, fortis, robustus fuit: unde Niph. futur. יִחָסַן,*
Isai. 23. v. 18., recondetur (in thesauro); LXX. ver-
tunt, congregabitur; Vulg., condentur; Alii, firmiter te-
nebitur, vel retinebitur, possidebitur.

חָסַן *Chald. Peal, Fortis, robustus fuit. In Aphel firmiter*
tenuit, possedit, obtinuit: Præter. plur. חָסַנוּ, Da-
niel. 7. v. 22., possederunt; Vulgat., obtinuerunt.

חֶסֶן *mase. Chald. Robur, sortitudo: Cum affix. חֶסֶן robur*
meum, potentia, sortitudo mea, Dan. 4. v. 27.

חֶסֶן *m. Robur, Isai. 33. v. 6. Item, thesaurus, opes, faculta-*
tes, quæ robur, & firmamentum hominis sunt, Ezech. 22.
v. 25., Prov. 25. v. 6.

חֲסִיד, חֲסִיד m. LXX. est ισχυρος; *Vulg.*, allisque, fortis, robustus, Amos 2. v. 9. Item substantivè, ισχυς fortitudo, Isai. 1. v. 31.

חֲסִיד m. Fortis, robustus, potens, Psalm. 89. v. 9.

חֲסִיד m. Chald. in flatu emphat. Robur, fortitudo, Dan. 2. vers. 37.

חֲסִיד *Radix Hebræis Inusit.*, Arab. Diminutus, minutus fuit; inde, auctore Joa. Simone, sunt

חֲסִיד m. Chald. Lutum, proprie figuli, argilla, testa argillacea, ut exponit idem Joa. Simon, terra tenuis, & minuta, aqua mixta, sive macerata: חֲסִיד חֲסִיד ex eis, id est, partim ex luto, Dan. 2. v. 33.

חֲסִיד masc. Chald. in flatu emphat., idem ac supra significat: חֲסִיד חֲסִיד ex ferro, & ex luto, Dan. 2. v. 34.

חֲסִיד *Radix Inusit.* Inde est, חֲסִיד m., Exod. 16. v. 14., rotundum, id est, חֲסִיד, juxta Ab. Esram; LXX. חֲסִיד, ὡς κόριον quasi coriandrum; *Vulg.*, quasi pilo (tustum); Joa. Simoni, valde minutum, & exiguum; Allis, decorticatum, denudatum; dictionem enim hanc derivandam arbitrantur ab חֲסִיד nudavit, denudavit, mutato ו in ס.

חֲסִיד Defuit, defecit; dicitur autem tam de persona, cui aliquid deficit, quam de re ipsa, quæ deficit. Quando de persona dicitur, חֲסִיד proprie latine sonat, destitutus fuit, eguit, indiguit, caruit, penuriam passus est, penuria, aut inopia alicujus rei laboravit; & tertia persona in præterito Kai occurrit cum Tzere, adinflur חֲסִיד voluit. Quando utem de re usurpatur, sonat latine, defuit, defecit, imminutus fuit: Præter. חֲסִיד חֲסִיד לא non eguisti ulla re, non defuit tibi quidquam, Deuter. 2. v. 7., כל חֲסִיד eguimus omnibus, Jerem. 44. v. 18. Infinit. חֲסִיד חֲסִיד cundo & deficiendo, Genes. 2. v. 3., id est, magis magisque deficiebant, & minuebantur. Futur. חֲסִיד לא non indigebo, *Vulgat. habet*, nihil deerit, Psalm. 23. v. 1., חֲסִיד, Deut. 15. v. 8., Prov. 31. v. 11., indigebit, deficiet: Plural. חֲסִיד לא non carebunt, non indigebunt, non deficient, non erunt destituti, *Vulgat. versit*, non minuentur, Psalm. 34. vers. 11., חֲסִיד חֲסִיד deerunt, deficient panis, & aqua, Ezech. 4. v. 17., חֲסִיד & defecerunt, & imminutæ sunt (aquæ).

- Gen. 8. v. 3., *cum* Nun *paragog.* וַיִּחְסְרוּ , Genes. 18. v. 28., carebunt, destituti erunt (quinquaginta illi iusti quinque) *Vulgat. vertit*, (quid si) minus quinquaginta iusti quinque fuerint? *Pib.* חָסַר destituit, defraudavit, minuit, immi-
nuit. *Partic.* מִחְסְרִי מִיִּנְקָשִׁי & destituo, fraudo, privo animam meam bono, Eccles. 4. v. 8. *Futur.* וַיִּחְסְרוּ & deficere fecisti eum parum (ab Angelis), Psal. 8. v. 6., *id est*, minorem paulisper fecisti eum. *Hiph. Prater.* וַיִּחְסְרוּ qui minus colligebat, non eguit, *Vulgat. habet*, nec, qui minus paraverat, reperit minus, Exod. 16. vers. 18., וַיִּחְסֹר *vide paullo post Inter nomina.* *Futur.* וַיִּחְסֹר & potum sitientis deficere facit, *id est*, subtrahit, Isai. 32. v. 6.
- חָסַר *m.* Inopia, penuria, defectus: וַיִּחְסֹר לָחֶם & penuria panis, Amos 4. v. 6., וַיִּחְסֹר לֵל & in penuria omnium rerum. Deuter. 28. v. 48.
- חָסַר *Idem*: *Constr.* בַּחֲסָרֵי לֵב defectu animi, dementia, moriuntur, Prov. 10. v. 21. *U adjektivè*, ut sequitur:
- חָסַר *m.* *Idem*, Job 30. v. 3. וַיִּחְסֹר יְלֵאנִי quod inopia obveniet ei, Prov. 28. v. 22.
- חָסַר *m.* Deficiens, destitutus, carens, egens, indigens; מִהֵמָּה מִי חָסַר *cujus tu indigens es apud me?* 1. Reg. 11. v. 22. *Constr.* וַיִּחְסֹר לָחֶם at carens, vel indigens pane, 2. Sam. 3. vers. 29.
- חָסַר *Chald. Idem*: וַיִּשְׁתַּכַּח חָסִיר & inventus es deficiens, Dan. 5. v. 27.
- חָסְרָה *Hasrá*, *nom. propr. patris Thecuath*, vel *Thecuá*, 2. Paralip. 34. v. 22., qui 2. Reg. 22. v. 14. dicitur Araas.
- חָסְרוֹן *m.*, Eccles. 1. v. 15., Defectus, inopia, indigentia; *U juxta Vulg.*, stulti, *heceff*, sapientiae inopes.
- חָסְרוֹן *m.* Egestas, indigentia, penuria, Judic. 18. v. 10. *Cum affix.* כָּל־מִסְסוֹרָךְ עָלַי omnis penuria tua sit super me, Judic. 19. v. 20. *Plur.* וַיִּמְסְרוּךְ כָּאִישׁ מִנֵּן & egestates tuæ, *id est*, maxima egestas tua, ut vit clypeatus, *scilicet*, advenit, Prov. 24. v. 34.
- חָסָא *Vide in sequenti dissona.*

חָפָה *Textit, occultavit, operuit: Præter.* וְחָפָה רֹאשׁוֹ & operient caput suum, Jerem. 14. v. 3. *Particip.* וְחָפָה רֹאשׁוֹ caput ipsi erat opertum, 2. Sam. 15. v. 30. *Niph. Particip.* סָמְרָה בְּחָפָה תַּעֲלָא argenteo, Psal. 68. v. 14. *Pib. Præter.* וְחָפָה אֹרֶז obtexit auro, 2. Paralip. 3. v. 9. *Futur. per Apocop.* וְחָפָה מִתְּהִיבָהּ & obtexit domum, vers. 7. *Cum affix.* וְחָפָהּ & obduxit, textit eam (domum), 2. Paralip. 3. vv. 5. 8., & cum u loco tertie radicalis, וְחָפְמוּ 2. Reg. 17. v. 9., & occultarunt; LXX. εἴβη, induerunt; *Vulgat.*, offenderunt (verbis non rectis); *Ioa.* Simon habet, & obtexerunt, in crustarunt; *Alli vertunt*, tecte perpetrarunt res, quæ non erant recte.

חָפָה f. Vide infra post חָפָה.

חֹפָה *Huppá, & juxta Vulg.*, Hophophá, nomen propr. Sacerdotis, 1. Paralip. 24. v. 13.

חָפַז *Commotus est, cum pavore, trepidavit, contremuit: Item acceleravit cum tremore, festinanter sese abripuit, seu subduxit, metu periculi, præceps fuit: Infinit.* וְחָפַז מִמֶּנִּי דִּיכִי in festinando me, id est, in festinatione mea, vel trepidatione, Psalm. 31. v. 23., qua phrasi *Judei utuntur in fine suarum Epistolarum, pro eo, quod latine dicimus*, scripsi raptim; LXX., & *Vulgat. ibidem vertunt*, in excessu mentis meæ; & Psalm. 116. vers. 11., in excessu meo; *Aq. autem, Sym., atque Hieron. habent*, in stupore meo; וְחָפַזָה, 2. Samuel. 4. vers. 4., cum festinaret illa; וְחָפַזוּ, 2. Reg. 7. v. 15., ubi *Massoretæ legunt*, וְחָפַזוּ cum festinarent illi, festinantibus, vel festinanter fugientibus illis; *Vulgat. habet*, cum turbarentur. *Futur.* וְחָפַז, Job 40. v. 23., LXX. εἴβη, αἰσθῆσθαι sentiet, sentiat; *Sym.*, καταπληγῆσθαι percelletur, consternabitur; *Vulg.*, mirabitur; *Alli est*, festinat: *Plural.* וְלֹא תִחָפְזוּ neque trepidate, Deuter. 20. v. 3. *Niph. Præter.* וְנִחָפְזוּ נִבְהָלוּ conturbati sunt, trepidarunt, commoti sunt, vel, juxta quosdam, festinare coacti, in fugam conversi sunt, Psalm. 48. vers. 6. *Particip.* וְחָפַז, 1. Sam. 23. v. 26., acceleratus; LXX. εἴβη, tectus, tegens se; *Aq.*, attonitus; *Sym.*, contractus (metu, vel timore); *Theod.*, abscondens se; *Vulg.*, desperabat, seu desperans erat; *Alli*, trepidans, festinus, ad festinandum.

impulsus. *Futur. plur. cum* Nun *paragog.* ; וַיִּרְדּוּ , Psalm. 104. vers. 7. , trepide surripuerunt se ; *Alti vertunt* , cito abire cogebantur , in fugam vertebantur ; *Vulgat.* , formidabunt .

וַיִּרְדּוּ *m* Festinatio , Exod. 12. v. 11.

וְהָיָה Hupham , *nomen propr. filii Benjamin* , Num. 26. v. 39. , *qui etiam dicitur*

וְהָיָה Hhuphím , *et juxta Vulg.* Ophím , Gen. 46. v. 21.

וְהָיָה Hhuphamí , *et juxta Vulg.* , Huphamite , *nomen propr. posterorum Hhupham* , Num. 26. v. 39.

כֶּן *Radix Hebræis inusit.* Arab. *in clava Conjug.* sonat latine , *Joa. Simone testē* , cepit , sumit ; *Inde est*

וְכַף *m* Pugillus , pugnus , *id est* , manus contracta , qua aliquid capimus , *et* tenemus ; *Vulg. est* , manus . *Occurrit in solo Duali* : וְכַף וְכַף præ plenitudine utriusque pugni , Eccl. 4. v. 6. *Construct.* וְכַף וְכַף in pugnos , Ezech. 10. v. 7. *Cum affix.* וְכַף וְכַף & plenitudinem pugillorum suorum , *id est* , plenos pugillos suos , Levir. 16. v. 12.

וְכַף Ophní , *nomen propr. filii Heli Sacerdotis* , 1. Samuel. 1. vers. 3.

כֶּן Textit , protexit : obtexit , operuit : *Partic.* וְכַף וְכַף , Deuter. 33. v. 12. , obtegens super eum , *id est* , protegens ; *sq. vertit* , τὰς ὀφθαλμοὺς thalamum ponet , instruct ; *Hieron.* , *et Vulg.* , quasi in thalamo morabitur ; *referebant ad* וְכַף .

וְכַף *m* Portus , quasi navium protectio ; LXX. , *Vulgat.* , *et alibi est* litus ; *sic autem dicitur quibusdam videtur* , quod frictibus fricatur , *et* abluitor , a וְכַף , quod Arab. , *et Chald.* est , fricavit , deterfit , lavit , lavaudo purgavit , Genes. 49. v. 13. , Jos. 9. v. 1. , *et* .

וְכַף Nitidus , mundus , tectus ab immunditia , Job 33. v. 9.

וְכַף *f* Obtestio , protectio , Isai. 4. v. 5. *Item* thalamus , *nuptialis propriè* : *Cum affix.* וְכַף וְכַף de thalamo suo , Psal. 19. vers. 6. , וְכַף וְכַף & sponsa de thalamo suo , Joel. 2. vers. 16.

כֶּן Voluit , optavit , desideravit , deamavit , delectatus , oblectatus , bene affectus fuit : placuit , complacuit : *Constructum cum Accusativo* , *et Ablativo mediante prepos.* ב .

Non

Nonnunquam etiam, ut eruditi quidam abitrantur, significat, erigere, arrigere, movere celeriter, motitare, flectere, quasi a דָּחַק, literis י, & x communis, quæ homogenea sunt. Præter. יַעֲקֹב בָּחַח צָחַק deamavit filiam Jacobi, Genes. 34. v. 19., cum præfix., צָחַח, 1. Reg. 13. v. 33., qui voluit, qui vult; & juxta Vulg., quicumque volebat; Fæmin. in pausa, חָצַח, Isai. 66. v. 3., delectata est, complacuit; בָּחַח חָצַח לִי, Deuter. 21. v. 14., nolueris eam, non ames eam, non complacitum sit tibi in ea; Vulgat. habet, non sederit animo tuo. Infinit. cum præfix., צָחַח, Ezech. 18. v. 23., an volendo, desiderando, oblectando; Futur. צָחַח, Ezech. 18. v. 23., & צָחַח, Job 13. vers. 3., volo, צָחַח וְזָנַב קְדָמָי, Job 40. v. 17., cum volet, cauda ejus est ut cedrus, scilicet, arrecta, & immobilis; hyperbole: Ab. Esra exponit, יַעֲרִיז erigit, arrigit caudam suam: R. Levi, & Ab. Esra, celeriter movet, motitat: Vulg. vertit, stringit caudam suam quasi cedrum, id est, ut quidam interpretantur, caudam firmat in morem cedri, ut dura, & solida sit; Alil contra habent, ad libitum flectit, & retorquet caudam suam, licet hæc ipsa valde adinstar cedri firma sit, quod est maximi roboris argumentum; Alil tandem in hunc sensum acceperunt, oblectabitur cauda sua, quæ est sicut cedrus; Fæmin. cum præfix. צָחַח וְשָׁחַח, Cantic. 2. vers. 7., donec, quoad usque velit, sive voluerit: Plur. צָחַח, Isai. 13. vers. 17., Jerem. 6. v. 10., in pausa, חָצַח, Psal. 68. v. 31., & cum Nun paragog., יַחֲצִיחַ, Isai. 58. v. 2., volunt, desiderant, delectantur.

צָחַח Volens, desiderans, qui delectatur re aliqua, Psalm. 5. v. 3., &c. Plural. חָצַח וְשָׁחַח quem vos desideratis, Malach. 3. v. 1., Constr. צָחַח וְשָׁחַח qui delectantur justitia mea, Psal. 34. v. 27. Fæmin. בָּחַח בְּנֶפֶשׁ animo cupido, 1. Paralip. 28. v. 9.

צָחַח m. Voluntas, desiderium, studium, delectatio, oblectatio, oblectamentum, optatum: & metonymice res, in quam voluntas, & desiderium fertur, qua quis delectatur, Isai. 53. v. 10., 58. v. 3., Job 31. v. 16., &c. Apud Salomonem in genere pro negotio, sive re sumitur, ut Eccl. 3. v. 17., 5. v. 7., 8. v. 6. Eleganter confirmatur cum præposit. ב, ut ver-

Verbum ipsum: חָפֵץ לְמֶלֶךְ בְּמֹתֶר non est oblectatio regi in dote, 1. Samuel. 18. vers. 25., לְכָל-חָפֵץ omni negotio, Eccl. 3. v. 1. *Cum affix.* חָפֵץ מְצֹאָהּ ut non invenias voluntatem tuam, Isai. 58. vers. 13., *Idem*, obsequaris libidini tuæ, cupita exsequaris: *Plural.* וְכָל-חָפְצִים & omnia desideria, quæcunque expetuntur, Proverb. 8. v. 11. *Cum affix.* כָּל-חָפְצֶיךָ omnia desideria tua, Prov. 3. v. 15.

חֶפְתִּי-vá, *Vulg.*, Haphsibá, *nom. propr. matris Manassæ regis Juda*, 2. Reg. 21. v. 1.

חפר Fodit, effodit, perfodit: *Metaphoricè*, pervestigavit, - פְּ percrutatus est: *Item*, erubuit, puduit, pudore per-fusus: probro, ignominia affectus, aut confusus fuit. *Præter.* חָפַר חֵפֶר pervestigat cibum, Job 39. vers. 29., חָפַר חֵפֶר erubescet, & pudebit eam, Jerem. 15. v. 9. *Partic.* חָפַר חֵפֶר fodiens fossam, Eccles. 10. vers. 8. *In Hiph.* חָפַר חֵפֶר transitiuum, nunc intransitiuum est: *Præter.* חָפַר חֵפֶר pudebat Libanum, Isai. 33. v. 9. *Particlp.* חָפַר חֵפֶר filius pudefaciens, & probris afficiens, Proverb. 19. v. 26. *Futur.* חָפַר חֵפֶר & pudefacit, Prov. 13. v. 5. חָפַר חֵפֶר non eris ignominia confusa, Isai. 54. v. 4.

חָפַר Héphér, & Opher, *nom. propr. virorum*, Num. 26. v. 32., 1. Paralip. 4. vers. 6., *item nom. propr. portionis terræ Chanaan, quam Josue expugnavit*, Jos. 12. vers. 17., 2. Reg. 14. vers. 25.

חָפַר Hephthí, & *juxta Vulg.*, Hephertæ, *nom. propr. familie Hephher*, Num. 26. v. 32.

חָפַר Hapharaim, *nom. propr. civitatis in Tribu Issachar*, Jos. 19. v. 19.

חָפַר Hhophrá, *Vulg.*, Ephreé, *nom. propr. regis Egypti*, Jerem. 44. v. 30.

חָפַר חָפַר f. p. Talpæ, Isai. 1. v. 20., *ab effodienda terra, sic dicitur. Scribitur ut due diliones, sed opinio mea est, inquit Ab. Esra, esse tantum unitam. Masoretæ de ista nihil notarunt, חָפַר, & per opharefîn חָפַר fossa apud Talmudicos. Unde חָפַר חָפַר vel חָפַר חָפַר talpæ.*

חפש Liber fuit. Occurrit tantum in Pybal præter. fæmin. in - פְּ pausa, חָפְשָׁה liberata, manumissa, libertate donata, est, Levit. 19. v. 20. *Vide in sequenti dilione; vide etiam חָפְשָׁה.*

חֶפֶז *m.* Libertas: חֶפְזִי-חֶפֶז, Ezech. 27. v. 10., in vestimentis libertatis, *id est*, ut quidam exponunt, in vestimentis nobilissimis, magnificis, quæ decent ingenuos, & liberos; *Vulg. vertit*, in tapetibus. Cum affix. חֶפְזָא libertas ejus, Levit. 19. v. 20., ubi deficit Mappik in ה; & Kibbutz est loco Kametz-chatuph, pro חֶפְזָא.

חֶפְזִי *m.* Liber, manumissus, Exod. 21. v. 5., &c. *Metaphorice dicitur* de onagro, Job 39. v. 5., & de mortuo, qui ab omni servitute, & vexatione hominum liber est, Psal. 83. v. 6. יצא לְחֶפְזִי חֶפֶז exhibit pro libero gratis, Exod. 21. v. 2. Et sic, יִשְׁלַח לְחֶפְזִי חֶפְזִי pro libero dimittet eum, v. 27. *Plur.* חֶפְזִים liberi, Isai. 53. v. 6.

חֶפְזִי Libertas: חֶפְזִי in domo libertatis, 2. Reg. 15. v. 5., *id est*, libera, solitaria, a reliquis domibus semota, juxta legem de leprosis, Lev. 13. v. 46. Scribitur & חֶפְזִי 2. Paralip. 26. v. 21., quod tamen Masorethe tradunt legendum חֶפְזִי.

חֶפֶז Scrutatus, perscrutatus est, pervestigavit: Item mutavit, dissimulavit, occultavit se, *significatiōe hac, vel ab Arab. rad. mutuata, ut quibusdam videtur, vel ex eo derivata, quod, qui se occultat, dissimulat, pervestigandum se facit. Particip.* חֶפֶז כָּל-חֶפְזִי pervestigans omnia penetralia, Prov. 20. v. 27. *Futur. cum affix.*, & Nun *epenthet.* תִּחְפֹּזְנָה, Prov. 2. v. 4., perscrutaberis eam, *Vulgat.*, effoderis illam; *Plural. cum ה paragogic.* נִחְפֹּזְנָה, Thren. 3. vers. 40., perscrutemur, scrutemur. *Niph. Præter.* חֶפֶז חֶפְזִי quomodo pervestigata sunt, Abdia 1. vers. 6. *Pib.* accurate, sollicite pervestigavit, *sive* perscrutatus est. *Præter.* וְחֶפֶזְתִּי אֹתוֹ & perscrutabor eum, 1. Sam. 23. 23., *Imper.* וְחֶפְזוּ רְאֵוּ pervestigatē, & videte, 2. Reg. 10. v. 23. *Pyb. Partic.* חֶפְזָא perscrutata, investigatio accurate facta; LXX., *Vulg.*, aliique vertunt, scrutantes, mutato singul. numero in plural., Aq., & Sym. habent, scrutans, perscrutans, Psal. 64. v. 7. *Futur.* יִחְפֹּז Proverb. 28. v. 12., pervestigabitur; *Alits est*, dissimulatur; LXX. vertunt, ἀλίσκομαι capiuntur (homines); *Vulgat.*, ruinæ (sunt hominum). *Hisp.* mutavit se, dissimulavit se, mutato habitu: *Præter.* חֶפֶז חֶפְזִי dissimulavit se, 2. Paralip. 35. v. 22. *Futur.* יִחְפֹּז לְבוּשִׁי mutavit se, vel

vel mutatum est vestimentum meum, Job 30. v. 18. ; LXX. *ibidem habent*, ἐπιλάβετο apprehendit ; *legebant* ὤρηται ; *Vulg.*, consumitur ; *eadem autem diffio* 1. Reg. 20. vers. 38. *redditur ab LXX.* ἔκατιήσατο & ligavit (in vitta oculos suos) ; *ab Ag.*, ἐγκαλιύσατο & fodit, & sparsit (cinerem super oculos suos) ; *a Vulgat.*, & mutavit (asperusione pulveris os, & oculos ejus). *Vide supra* ὤρη.

ὤρη *m.* Persecratio, scrutinium, Psalm. 64. v. 7. *vide supra* post ὤρη.

ץ *m.* *Vide infra* post צץ. pag. 350.

צח Cæcidit, excidit, incidit : *Præter.* צחן צר torcular
 - - - excidit, Isai. 5. v. 2. *Partic.* צחן cædens, cæsor, 2. Paralip. 2. v. 1., *Ū cum Jod paragogico*, צחן, Isai. 22. v. 16. *Pabul in plur.* צחן excisæ, effosæ (cisternæ), Deuteronom. 6. v. 11. *Infinit. constr. cum ה*, צחל ad cædendum, 1. Paralip. 22. v. 2., *Ū* צחל Jerem. 2. vers. 13., ad excidendum, ad fodiendum, *Ū juxta Vulg.*, foderunt (sibi cisternas). *Niph. Futur.* יצחון יצח in rupe exciderentur, Job 19. v. 24. *Pyb. Præter.* צחן excisi estis, Isai. 51. v. 1. *Hiph. Partic. semin.* צחן quæ excidit, Isai. 51. v. 9., *Vulg. ibidem habet*, percussisti ; צחן *vide infra*.

צחן Excisio : צחן צחן & lapides excisionis, *Id est*, cæduos, 2. Reg. 12. v. 13., *Sed eadem diffio* 2. Reg. 22. v. 6., 2. Paralip. 34. v. 11. *a Vulg. redditur*, de lapidiciniis.

צח Divisit, distribuit, partitus est, *proprie* per medium,
 - - - dimidiavit, *hoc est*, in duas partes æquales divisit. *Præter.* צחן צחן & divides capturam, vel prædam, Num. 31. v. 27. *Futur.* צחן, Isai. 30. v. 28., dividet, secabit, *Ū cum apocopa*, צחן, Genes. 32. vers. 8., 33. v. 1., Judic. 7. v. 16., & divisit ; *cum affix.* צחן & divisit eos, Judic. 9. vers. 43. *Plural. cum Nun paragog.*, צחן, dimidiabunt, partientur, Exod. 21. v. 35. *Niphal Futur. per apocopam* צחן & dividetur, Daniel. 11. vers. 4. *Plural.* צחן dividuntur, Ezech. 37. v. 22. צחן, *Ū* צחן *vide infra* ; *vide etiam* צח, צח, *Ū quæ sequuntur*.

צח Foris, foras, extra, Isai. 33. v. 7. *Radix est* צח. *Vide supra* pag. 295. צחן *vide infra* post צח.

צח Sagitta, *vide in* צח pag. 350.

חצי *m.* Dimidium, pars dimidiata : *In paſſu notatur cum*
Tzere *in penultima, cum alia ſimilis formæ ſoleant notari*
cum Sægol, וְחָצִי & cubitus, & dimidius, *ideſt*, ſelquicu-
bitus, Exod. 25. v. 10. *Conſtr.* בְּחָצִי הַשָּׁמַיִם in medio cæli,
Joſ. 10. v. 13. *Cum affix.* חָצִיו dimidium ejus, Joſ. 8. v. 33.
חצות *f.* *Idem* : רְלִילָה חֲצוֹת circiter medium noctis, Exod.
11. verſ. 4.

חצת *f.* Dimidia pars, Num. 31. v. 36. *Conſtruit.* חֲצַת הַקֶּרֶךְ
dimidia pars cætus, Num. 31. v. 43.

חצית *f.* *Idem*, Exod. 30. v. 23. *Cum affix.* חֲצִיתוֹ dimidium
ejus, Exod. 30. v. 23.

חצן *Radix Hebræis inuſit.* Inde eſt חָצֵן *m.* brachium, lace-
tus; *Vulgat. autem*, allisque eſt ſinus, ulna : *proprie*,
inquit Joa. Simon, deſignatur pars inter axillas, & inferio-
res coſtas, qua res amplexamur, & ſovemus. *Cum affix.*
וְחָצֵנִי, Pſalm. 129. v. 7., aut lacertum ſuum; *Vulg.*, alit-
que vertunt, ſinum ſuum.

חצי *m.* *Idem*, Iſai. 49. v. 22., ubi R. Salomon alam, axillam
interpretatur : *Cum affix.* חָצִי, Nehem. 5. v. 13., lacertum,
meum; *Ab. Eſra* vertit oram veſtimenti mei; *Vulgat.*, &
alii reddunt, ſinum meum.

חצין *Vide ſupra poſt חצי.*

חצה *Chald.* Urſit, acceleravit : *Particip.* אֲחֻצָּה *ſem.* אֲחֻצָּה
accelerans erat; *Theod. eſt interpretatus*, ὑπεριχεν præ-
valebat; *Vulg.*, urgebat; *Joa. Simon*, de mandato, Dan. 3.
verſ. 22., & cum ה characteriſtico Conjugationis, אֲחֻצָּה
accelerabat; *Theod. vertit*, ἐξῆλθεν, *Vulg.*, egreſſa eſt; *Joa.*
Simon, obſervata, rigide inculcata, Dan. 2. v. 15.

חצי *Diceſcit*, excidit; *Particip.* חָצִי excidens, Prov. 30.
v. 27., *Ab. Eſra* interpretatur, חֲצִי חֲצִי congrega-
ta, collecta, *ideſt*, turmatim procedit; *LXX.* vertunt,
εὐτακτως ordinate; *Sym.*, ὡς ἄκρῃς ut calculus (aculeatus
videlicet quaſi buſſa); *Vulg.*, per turmas ſuas; *Joa. Simon*,
celeriter progrediens; *Alii*, gregatim, turmatim. *Pibel*
חָצִי ejaculatus fuit, vel, ut quibuſdam videtur, diſiſit,
partitus eſt. *Particip.* חֲצִי מִקוֹל אֶמְקוֹל a ſono, vel, ſtrepitu
ſagittas jacentium, *ideſt*, ſagittariorum, Judic. 5. v. 11.,
qua ſignificatio à nomine חָצִי ſagitta, peſta eſt. *Pyb.* Plural.

חָצִי

רָצָה reſciſſi, truncati, dimidiati ſunt; *Vulgat. habet*, dimidiatur, Job 21. v. 21.

חָמָה *m.* Sagitta, & ſciſcendo: *Item* haſtile, acutum inſtar ſagittæ, 1. Sam. 17. v. 7. *Cum prefix.* חָמָה à ſagitta, Pſalm. 91. verſ. 5. *Cum paragogico*, יָרָה הָרָצָה jaculatus eſt ſagittam, 1. Sam. 20. v. 36., *nam ſi Jod eſſet affixum*, Tzade haberet *Dageſch.* *Cum affix.* חָמָה ſagitta ejus, Zach. 9. v. 14. *Metonymice uſurpatur pro vulnere ſagitta inſiſſo*, Job 34. v. 6. *Plural.* חָמָה & emittit ſagittas, 2. Sam. 22. v. 15. *Conſtr.* חָמָה חָמָה ſagittæ potentis, Pſal. 110. v. 4. *Cum affix.* חָמָה ſagittæ tuæ, Pſalm. 38. v. 3.

חָמָה *m.* Prov. 20. v. 17. *Scrupus, lapillus, quaſi inciſum, vel ſegmentum lapidis dicat; Vulgat. eſt, calculus, proprie acutus, & inſtar ſagittæ diſciudens: Cum prefix.* חָמָה, Thren. 3. v. 16., in ſcrupis; *Vulg. vertis*, ad numerum; *quia olim calculorum ope numeratio fiebat. Plur.* חָמָה ſagittæ: *Cum affix.* חָמָה ſagittæ tuæ, Pſal. 77. v. 18.

חָמָה חָמָה Hhātſatſón Tamār, *Vulgat.*, Aláſonthamār, *nomen propr. civitatis in Tribu Juda prope mare mortuum*, Genef. 14. verſ. 7.

חָמָה *Inſiſ.*, *hujus radix eſt, quæ mox ſequitur, videl.* חָמָה; *Inde חָמָה, & alia ejusd. formæ, quæ vide infra pag. 51. In fine, & 52.*

חָמָה *Radix Hebræi inſiſ.* *Arab.* Secuit, abſcidit, incidit, *אָמָה* amputavit. *Verba autem ſecandi, referuntur ad colores acutos; propterea ſignificat eſtam, viridis fuit, viruit: Inde, auctore Joa. Simone, ſunt*

חָמָה *Com.*, *ſed ſæpius ſam.* Atrium, veſtibulum, locus ſubdialis ante ædificium, ſepto conclufus, a reliquis locis ſeparatus, & *quaſi* abſciſſus: *Item* villa, locus extra urbem ſepto conclufus, Levit. 25. verſ. 31., Joſ. 19. verſ. 8., 21. v. 12., Iſai. 42. verſ. 11. *Conſtr.* חָמָה חָמָה atrium tabernaculi, Exod. 27. verſ. 9. *Cum affix.* חָמָה in atrio ejus, 2. Sam. 17. verſ. 18. *Plural.* חָמָה atria; *Item villæ abſque muro:* חָמָה domus villarum, Levit. 25. verſ. 31. *Conſtr.* חָמָה in atrii (donus Dei), Nehem. 13. v. 7. *Cum affix.* חָמָה in atriiſ tuiſ, Pſalm. 84. v. 11. & villas ejus, Joſ. 21. v. 12., & *forma ſamin.* חָמָה חָמָה ex atriiſ, villiſ, Exod. 8. v. 9. *Conſtr.* חָמָה חָמָה in atriiſ domus

- domus Domini, 2. Reg. 21. v. 5. *Cum affu*. אַחְרֵי atria ejus, Psalm. 100. v. 4.
- הָצִיר *m.* Fœnum, gramen, a virore: *Item* porrum, quod scœno, sive graminei majori simile sit, Num. 11. v. 5. *Eadem dictio*, quæ occurrit apud Isai. 34. v. 13., 35. v. 7., nonnullis eruditus est, atrium. *Confir.* גִּלְיוֹת הָצִיר gramen tectorum, Isai. 37. vers. 27.
- הָצוֹר Hasór, אֲסוֹר Asór, *nom. propr. civitatum*, Jos. 15. vv. 23. 25., 19. v. 36., אֲסוֹ.
- הָצָר Hhatsór, *Vulg.*, Hesér, *nom. propr. civitatis a Salomone edificata*, 1. Reg. 9. v. 15.
- הָצָר גִּדְדָּה Afergaddá, *nomen propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. vers. 27.
- הָצָר סוֹפָה Haserfusá, *nom. propr. urbis Tribus Simeonis*, Jos. 19. vers. 5.
- הָצָר סוֹפִים Hafsufusím, *nom. propr. civitatis Tribus Simeonis, quæ videtur eadem ac præcedens*, 1. Paralip. 4. v. 31.
- הָצָר סוֹפֵל Hafsufuhál, אֲסוֹ Hafsufuál, *nom. propr. civitatis primum Tribus Judæ, deinde Simeonis*, Jos. 19. v. 3., 1. Paralip. 4. v. 28.
- הָצִר Hefró, *nomen propr. unius e fortissimis David*, 1. Paralip. 11. vers. 37.
- הָצִרֹן Hefrón, אֲסוֹ Efrón, *nom. propr. virorum*, Gen. 46. vv. 9. 12., 1. Paralip. 4. v. 1. *Item nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 3.
- הָצִרֹנִי Hhetsroní, *Vulgat.* Hefronitæ, *nom. propr. posterorum Hefron filii Ruben*, Num. 26. v. 6.
- הָצִרִי Hefrái, 2. Sam. 23. v. 35., *nom. propr. viri, qui 1. Paralip. 11. v. 37. dicitur* הָצִרִי.
- הָצִרִים Hafsérím, *nom. propr. civitatis in dorso montis Seir, inter Ægyptum, אֲסוֹ terram Chanaan*, Deuter. 2. v. 23.
- הָצִרְמָוֶת Hhatsarmávet, אֲסוֹ juxta *Vulg.*, Asarmóth, *nom. propr. filii Jessan*, Genes. 10. v. 26.
- הָצִרֹת Hafséróth, *nom. propr. loci in deserto Pharan, ubi fuit quarta אֲסוֹ decima mansio filiorum Israel*, Num. 12. v. 16., 33. v. 18., Deuter. 1. v. 1.
- הָצִרָה *f.* Tuba, Hof. 5. vers. 8. *Radix הָצִר, de qua supra, geminata secunda radicali; unde tuba à sono varie inciso, אֲסוֹ fracto*

fractio dista videtur, geminata secunda radicali: *Plur.* תִּצְצְרוּ tubæ, Num. 10. v. 2. *Hinc Particip. ex Pib.* תִּצְצְרוּ clangingibus, q. d. tubicinantibus, 2. Paralip. 5. v. 13. *Et Particip. ex Hiphil* תִּצְצְרוּ תִּצְצְרוּ & tubis buccinabant, sive clangebant, 2. Paralip. 29. v. 28., *que sunt cum x redundante.*

תָּקַח Imprimere, exprimere, exsculpere, & *convenit cum תָּקַח sequenti verbo. Particip.* תִּקְחֵי עֲלֵיךְ עֲלֵיךְ expressum in pariete, Ezech. 8. v. 10. *Eadem dictio,* 1. Reg. 6. v. 35., *a LXX. redditur,* ἀποτύπαις expressio; *a Vulg., regula. Hithp.* תִּקְחֵי Futur. תִּקְחֵי imprimetis, arte inhæres; *LXX. vertunt* ἀπῆλθον pervenisti; *Vulg., considerasti,* Job 13. v. 27.

תָּקַח f. *Vide infra post תָּקַח.*

תִּקְחֵי Hacuphâ, *nom. propr. viri Nathinel,* Esdr. 2. v. 51.

תָּקַח Descripsit, exaravit; expressit: incidit, sculpsit, incidit, sculpsit, exsculpsit: statuit, decrevit: *Præter.* תִּקְחֵי & describes super eum, vel incidet in eum, Ezech. 4. v. 1. *Cum affix.* תִּקְחֵי inculpsi, inscripti, descripsi te, Isai. 49. v. 16. *Particip. cum Jod paragogico* תִּקְחֵי incidens, statuens, describens, Isai. 22. v. 16. *Plural.* תִּקְחֵי statuentes, decernentes, Isai. 10. v. 1. *Constr. cum præfix.* תִּקְחֵי, Judic. 5. v. 9., *Aq., Theod., alique vertunt,* τοῖς ἀρχιβαζομένοις legislatoribus; *Vulg. principes:* תִּקְחֵי *vide infra inter nomina. Pahul in plural.* תִּקְחֵי depictæ (imagines), Ezech. 23. vers. 14. *Infinit. cum præfix., & affix.* תִּקְחֵי, & תִּקְחֵי, Prov. 8. vv. 27. 29., statuere ejus, cum statueret, poneret, describeret ipse: *Imper. cum affix.* תִּקְחֵי, Isai. 30. v. 8., inscribe illud; *Vulgat. habet,* diligenter exara illud, *vide infra hoc ipsum inter nomina. Pib. Particip.* תִּקְחֵי, Genes. 49. v. 10., *LXX. est* ἀρχὴν imperator, βασιλεὺς rex, ἡγούμενος dux; *Aq., ἀρχιβαζόμενος, ἀρχιβασις legislator, legifer, decernens; Sym., ἐπιτάσσων præciens, disponens. Vocem hanc תִּקְחֵי majorem designare auctoritatem, quam simplicem* תִּקְחֵי *scribam, ex aliis Scripturae sacre locis mox laudandis patet. Cum præfix.* תִּקְחֵי *cum legistore, vel in datore legis, ut habet Vulg.,* Num. 21. v. 18., *cum affix.* תִּקְחֵי *Psal. 60. v. 9., 108. v. 9.,* Juda rex, legislator, legifer meus; *תִּקְחֵי דְּיְהוָה Dominus legifer noster,* Isai.

Isai. 33. v. 22. *Plural.* מְחַקְקִים legislatores, principes, duces, Judic. 5. vers. 14. *Futur. plural.* וְחִקְקוּ, Proverb. 8. v. 45., decernent, decernunt. *Pyb.* חֻקֵּי statutum, Prov. 31. v. 5. *Futur.* וְחִקְקוּ בַסֵּפֶר in libro describantur, Job 19. vers. 23. *absque* Dagesch, *quasi à* חֻקֵּי.

חֻקֵּי Hhukok, *ſc.* juxta *Vulgat.*, Hucac, vel Hacac, *nomen propr. urbis Tribus Aſer, Leviti date*, 1. Paralip. 6. v. 60.

חֻקֵּי Haclica, *nomen propr. urbis Tribus Nephtali*, Joſ. 19. vers. 34.

חֻקֵּי, *ſc.* ſequente *llaza Makkaph*, pro חֻקֵּי ſcribitur חֻקֵּי m. Statutum, conſtitutio, decretum, demenſum, præſcriptum, portio, pars ſtatuta, penſum: *modus, ratio*: חֻקֵּי לְבַלִּי præter modum, immodicè, Isai. 5. v. 14., חֻקֵּי in ſtatutum, Pſal. 105. v. 10., חֻקֵּי מִסִּפְרָה אֵלֶיךָ enarrabo in decretum, vel ad decretum, Pſalm. 2. v. 7., *hoc eſt*, ut ſit in ſtatutum; *ſc.* memoriale, Meſſiam, *verum Davidi filium, ceſſo venturum, ut explicatur in Codic. Talmudico Succah cap. 5. fol. 52., aut מֵלֵךְ idem eſt, quod Articululus מֵלֵךְ, ut Kimchi ſcribit in libro Radicum; atque ibidem David non in propria, ſed in Meſſie persona loquitur. Cum affix.* חֻקֵּי ſtatutum ſuum, Proverb. 8. v. 29., חֻקֵּי וְחֻקֵּי בְנֵיךָ in ſtatutam partem tuam, vel demenſum tuum, & demenſum filiorum tuorum, Levit. 10. v. 14., Dagesch eſſo: *Plural.* חֻקֵּי ſtatuta, decreta, Deuteron. 4. vers. 5. *Conſtr.* חֻקֵּי מֵלֶכֶת ſtatuta Dei, Exod. 18. vers. 16. *Cum affix.* וְשָׁמַרְתָּ אֹת חֻקֵּי & observabis ſtatuta ejus, Deuteron. 4. v. 40.

חֻקֵּי *Vide ſupra in חֻקֵּי.*

חֻקֵּי f. Statutum, Num. 9. v. 14. *Conſtr.* חֻקֵּי עוֹלָם in ſtatutum perpetuum, Num. 10. v. 8. *Plural.* חֻקֵּי הָעָם in ſtatutis gentis, Levit. 20. v. 23. *Cum affix.* כָּל-חֻקֵּי חֻקֵּי ſecundum omnia ſtatuta ejus, Num. 9. v. 3.

חֻקֵּי m. p. Statuta: *Conſtr.* חֻקֵּי מֵלֶכֶת ſtatuta iniquitatis, *id eſt*, iniqua, Isai. 10. v. 1.

חֻקֵּי Investigavit, perveſtigavit, ſcrutatus, perſcrutatus eſt: *Præter.* וְחִקְקֵת וְחִקְקֵת & inquire, & perveſtigabis, Deuteron. 13. v. 14. *Particip.* חֻקֵּי ſcrutans cor, Jerem. 17. v. 10. *Infin. conſtr.* חֻקֵּי investigare, Proverb. 25. v. 2., *cum præfix.*, *ſc.* affix. וְחִקְקֵת & ad explorandam eam, Judic.

dic. 18. v. 2. *Futur. cum affix.* מְחַקְרֶנָּה, *investigabo, investigam eam (causam)*, Job 29. v. 16., מְחַקְרֶנָּה *scrutabitur eum*, Prov. 28. vers. 11. *Plural. cum* הַ *paragog. in pausa*, וְנִחְקְרָה & *perscrutemur*, Thren. 3. v. 40., *cum Nun paragog.* מְחַקְרֶנָּה *pervestigabitis*, Job 32. v. 11. *Nlph. Prater.* כִּי לֹא נִחְקָר non *pervestigatum est*, 1. Reg. 7. v. 47. *Futur.* לֹא יִחְקָר *quia non pervestigabitur*, Jerem. 46. v. 23. *Pib. Prater.* וְנִחְקָר & *scrutatus est*, Eccl. 12. v. 9., *vide infra.* חֲקַר *m.* *Perscrutatio, pervestigatio*: חֲקַר לְהַבְנִיחַ non *est pervestigatio prudentiæ ejus*, Isai. 40. v. 28. *Plural. Conitr.* חֲקְרֵי-לֵב *magni scrutationibus animi*, Judic. 5. v. 16., *id est*, mente sagacissimi.

חֲקָרִים *m. p.* *Scrutationes*: *Construñ.* מְחַקְרֵי-אָרֶץ *pervestigationes terræ*, Psal. 95. v. 4., *id est*, תַּחְתִּיּוֹת, *ima, infima fundamenta, vel penetralia terræ, ut Aben Ezra explicat, quæ sciri nequeunt, nisi exquisita perscrutatione, vel potius, quod homini minimè sunt perscrutabilia, Deo autem in propasulo.* חֲקַר, *Ec.* *Vide supra in חֲקָה.*

חֲרָא *Radix Hebræis inusit. Arab.*, *alvum deposuit, caca-*
vit; *Inde, ut Joa. Simon arbitratur, sunt*, חֲרִיָּהּ, *חֲרִיָּהּ, plur. m.* *stercora, excrementa*; חֲרִיָּהּ *f. plur. latrinæ*; *Sed hæc ipsa vide infra post חֲרַר, a qua radice ab aliis derivantur.* חֲרָא *vide infra in חֲרַר.*

חֲרַב *Cecidit, excidit, occidit*; *Ec.* *hæc propria verbi hujus significatio, auctore Joa. Simone*; *hinc desolatus, vastatus, devastatus, in solitudinem reductus fuit*: *Item, cum de fontibus, aquis, rebusque humidis in genere fit sermo, exsiccatus est, exsiccavit, siccavit*: *Prater.* חֲרַבֵּי הַמַּיִם *exsiccatae sunt aquæ*, Gen. 8. v. 13. *Infm.* חֲרַבֵּי יַחֲרָבוּ *desolando desolabuntur*, Isai. 60. v. 12. *Imperat.* חֲרַב, Jerem. 50. v. 21., *LXX. vertunt* ἰξιδύουσιν μαχαίρᾳ *ulciscere gladio*; *Vulgat.*, *disipa*; *Alii*, *devasta*; *vel, juxta Kimchi in comment.*, *gladio cæde, tolle, occide*; *famim. in pausa* חֲרַבֵּי *siccare, exsiccator*, Isai. 44. v. 27. *Plur.* חֲרַבֵּי, Jerem. 50. v. 27., *LXX. εἰς ἀραξήματα exsiccate*; *Vulgat.*, *disipate*; *Aliis est*, *gladio tollite, occidite*; *Ec.* *alia forma*, חֲרַבֵּי, Jerem. 2. v. 12., *desolamini, vel, juxta Joa. Simonem, metaphorice, obstupefcite.* *Futur. in pausa*, חֲחַרְבֵּי, *Isai.*

Isai. 34. vers. 10. , vastabitur, desolabitur; יִחְרַב, Isai. 19.v.5., *Ū in pausa cum prefix.*, וַיִּחְרַב & exsiccabitur, & siccatum, exsiccatum est; *Plur.* יִחְרְבוּ, Ezech. 6. v. 6., *Ū in pausa*, יִחְרְבוּ, Isai. 60. v. 11., Amos 7. v. 9., vastabuntur, devastabuntur. *Niph. Præter.* הִחְרַב נִחְרְבוּ, 2. Reg. 3. v. 23., *LXX. vertunt*, ὑμαχίσαντο, *Vulgat.*, pugnaverunt; *Alli*, desolati, excisi sunt, desolando desolarunt se, *vel*, digladiando digladiati sunt, *id est*, mutuis gladiis se sustulerunt, *ut Kimchi*, *Ū R. Levi Gerson interpretantur. Partic.* נִחְרְבָה עִיר civitas desolata, Ezech. 16. v. 19., *Pyb. Præterit.* מָשַׁר לֹא-יִחְרְבוּ, Judic. 16.vv.7.8., quæ nondum exsiccatae fuerint; *LXX. habent*, ἡρημαίνους desertis, desolatis, *Ū διασπαρμένους* corruptis; *Aq.*, αλιωτάς volutis, convolutis; *Symac.* ξυπαρθένους (*reugias*) siccatis; *Vulgat.*, siccis (nervis, seu funibus, qui e nervis tortis erant facti). *Hiph.* הִחְרַב הִחְרַבָּה exsiccavit, vastavit, desolavit: *Præter.* וַעֲרִיבָהּ & civitates ipsorum desolavit, Ezech. 19. vers. 7., הִחְרַבְתִּי הִחְרַבְתִּי vastavi, desolavi, Sophon. 3. vers. 6., *Ū cum Vau convers.* וַהֲחִרְבְתִּי & exsiccabo, Jerem. 51. v. 36. *Particlp.* מַחְרִיב מַחְרִיבִים vastans, vastator, Judic. 16. v. 14., הַמַּחְרִיבֶה עָרִים מַחְרִיבוֹר civitates vastatae, Ezech. 16. v. 2. *Particlp.* מַחְרִיבוֹר civitates vastatae, Ezech. 19. vers. 11. *Inf.* הִחְרַב desolando, vastando, excindendo, 2. Reg. 3. v. 23.

חַרַב *Chald. significat idem ac Hebr.* חָרַב. *Occurrit tantum*, -י *passivum præter. femin. sing. mixtum ex Hophal Hebr.*, *Ū terminatione Chald.*, וַחֲרַבָּה excisa, devastata est, Esdr. 4. v. 15.

חָרֵב *m.* Siccus, vastatus, desolatus: חָרֵב מֵאִין אָדָם vastus est absque homine, ut nullus homo ibi supersit, Jerem. 33. v. 10. *Femin.* חָרֵבָה vastata, Nehem. 1. vv. 3.17., *sed* חָרֵבָה, Levit. 7. v. 10., Prov. 17. v. 1., sicca, *vel* siccum. *Plural.* הָעָרִים הַחָרֵבוֹת urbes desolatae, Ezech. 36. v. 35. *Chatephkamez est pro Chatephpathach.*

חָרֵב *m.* Siccitas, Jud. 6. vv. 37-39. 40. *Item* astus, *metonymice sic dictus*, quod siccitatis causa est, ut Isai. 4. v. 6., 55. vers. 4., Jerem. 36. v. 30. בָּיֹום מְלָגְנִי חָרַב interdiu consumebat me astus, Genes. 31. v. 40. *Item* desolatio, vasti-

tas; ערי חרב, Isai. 61. v. 4., civitates desolationis, id est, desolatæ. Sed apud Ezech. 29. vers. 10., & apud Agg. 1. v. 11. חרב a LXX redditur πομπήα framea; a Vulgat. gladius; utroque propterea legebant חרב: eodem autem dicto, quæ apud Soph. 2. v. 14., LXX. est κόραξ, Vulgat. corvus; legebant ibidem ערב; Alii tribus postremo laudatis locis interpretantur vastitatem, desolationem.

חרב Horêb, nom. propr. petreæ, quam percussit Moyses in deserto Raphidim, Exod. 17. v. 6.

חרב f. Gladius, à vastando dictus, ut tradit Ab. Esra in Exod. 20. v. 25. Sumitur autem latè, ut Latinis sctum: unde est culter, Jos. 5. v. 2.: cælum, sculpendi instrumentum, vel malleus, aut scalprum ad expollendum, Exod. 20. v. 25.: rutrum, 2. Paralip. 34. v. 6. Cum præfix. חרב חרב sicut gladium acutum, Isai. 49. v. 2. Cum affix. מיש חרב quique gladium suum, Gen. 34. v. 25. Plural. הרבות propter gladios, Isai. 21. v. 15. Construit. חרבות חרבות gladios, sive cultros acierum, id est, acutos, Jos. 5. v. 2. Cum affix. חרבותיו cultris suis dirutoriis, Ezech. 26. v. 9., id est, ferramentis mucronatis, quibus muri destruuntur: Kimchi in Comment. exponit, malleis acuminatis, quibus lapides diffringuntur.

חרב f. Siccitas, siccum, locus siccus: estque formæ חרבה, & primum Kametz est propter Dagesch ejectum: בחרבה in siccis, Genes. 7. vers. 12., Jos. 3. vers. 17., 2. Reg. 2. v. 8.; חרבה siccum, Jos. 4. v. 18., Hagg. 2. v. 6., לחרבה in siccum, Exod. 14. v. 21.

חרב f. Vastitas, Plural. חרבות, Psalm. 102. v. 7., vastitates, LXX., Ag., Theod. vertunt, οὐρανός, Vulgat. in domicilio; על-חרבות נוסבות contra vastitates, seu loca vasta habitata, Ezech. 38. vers. 12., quæ scilicet antea fuerunt vasta, nunc rursus à quibusdam inhabitantur, ut Kimchi, & R. Salom. interpretantur: Cum præfix. בחרבות, Isai. 48. v. 21., per loca sicca; LXX. vertunt, δι' ἔρημου per desertum, Vulgat., in deserto; & Ezech. 13. v. 4. בחרבות in vastitatibus, in locis vastis: חרבות vastitates istæ, loca vasta, Ezech. 36. v. 33. Kimchi hoc vult esse adjectivum, idem quod החרבות, quod ante in חרב positum.

חרבה

חֲרָבָה *f.* Vastatio, desolatio: לְשִׁמְמָה וְחֲרָבָה in desolationem, & vastitatem, Ezech. 29. vers. 9. *Plurale scribitur semper cum ב leni, sive aspirato*: חֲרָבוֹת vastitates, Isai. 5. v. 29., לְחֲרָבוֹת חֲרָב in vastitates desolationis, id est, desolatissimas, Ezech. 29. v. 10., cum affix. כָּל-חֲרָבוֹתֶיהָ omnes vastitates ejus, Isai. 5. v. 3.

חֲרֵבָה Horéb, *nom. propr. jugi montis Sinai in deserto Madian*, Exod. 3. v. 1.

חֲרִבּוֹן *m.* Siccitas magna: *Plural.* חֲרִיבוֹנִים siccitates magnæ; unde *construuntur cum præfix.* בְּחֲרִיבוֹנַי קִיץ, Psal. 32. v. 4., in siccitates æstatis, id est, æstivas, ita Aquil., & alii; Sed LXX., & Theod. sunt interpretati, ἡ δὲ ἐμπύκνωσας μοι, *Vulgat.*, dum configitur mihi (spina); *legebant* בְּחֲרִיבָנִי; *Sym.* ibidem habet, καὶ καύσος sicut ardor (æstivus); *legebat* בְּחֲרִיבוֹנֵי; *Hieron.* vertit, cum exardeſceret æstas.

חֲרִיבוֹנָה Harbona, *nom. propr. unus e septem eunuchis regis Assueri*, Esth. 1. v. 10.

חָרַג Horruit, contremuit: *Futur.* יִחָרְגוּ, Psal. 18. v. 46., & horrescunt, contremiscunt, cum tremore prodeunt, vel prospiciunt è clausuris suis; LXX. vertunt, ἔχλωσαν, *Vulgat.*, & claudicaverunt; *Hieron.* habet, & contrahentur. *Pro* יִחָרְגוּ *legitur* 2. Sam. 22. v. 46. יִחָרְגוּ & accingent se, vel, accincti excurrent, quasi à חָרַג; sed videtur, idem esse cum hoc חָרַג, ita ut internus animi tremor, ecce externa literis transſcripta, significatus sit.

חָרַגְלִי *Ridix Hebraïs inusit.* Arab. longo agmine latus est; - : ד̣ item saltitavit. Hinc, ut Joa. Simoni, aliisque videtur, חָרַגְלִי, Levit. 11. v. 22., cantharus, genus locustæ, cujus esus Judæis a Moysè conceditur; Sed LXX., & *Vulgat.* est ophiomachus, volucris, aut lacertæ genus pugnantis cum serpente. Quidam vocem hanc חָרַגְלִי derivant ab חָרַג arcuatus fuit, & חָרַגְלִי pes; quod id insecti genus arcuatos pedes habeat.

חָרַד Tremuit, contremuit, trepidavit, perterritus, exterritus fuit: Sollicitus fuit, promptus adfuit, curam, & studium navavit: item festinavit ad interveniendum, trepide, & festinanter accurrit: atque sic construuntur cum *Præpositione* אֶל, אֶת, אֲחֵר. *Præter.* וְחָרַד וְחָרַד trepidabitque,

& pavebit, Isai. 19. v. 16., *fact.* חרדת, 2. Reg. 4. v. 13., sollicita fuisti, curam, & studium navasti. *Plur.* חרדו trepidarunt, 1. Sam. 14. v. 15., *Item* חרדו trepidi currunt post eum, 1. Sam. 13. v. 7. *Hipb.* חחריר deterruit, exterruit, perterruit, perterrefecit, perculit: *Præterit.* חחריתי perterrefaciam eum, 2. Sam. 17. v. 2. *Partic.* חחריר perterrens, terrefaciens, Levit 26. v. 6. *Infin. cum præfix.* לחחריר ad exterrendum, Ezech. 30. vers. 9., Zach. 2. vers. 4.

חרד *m.* Trepidus: לבו חרד animus ejus erat trepidus, 1. Sam. 4. v. 13. *Plural.* חרדים חרדו qui trepidi estis, vel trepidatis ad verbum ejus, Isai. 66. v. 5.

חרד Hharódh, *ſc.* juxta *Vulgat.*, Harád, *nomen propr. sentis in confinitis Tribus Issachar versus austrum*, Judic. 7. v. 1.

חרדה *f.* Tremor, trepidatio, sollicitudo; *ac frequenter additur verbo suo, videlicet*, חרד: חרדה גדולה: & contremuit Isaac tremore magno, Genes. 27. vers. 33., חרדה גדולה חרדה חרדה tota sollicitudine ista, 2. Reg. 4. v. 13. *Construct.* חרדה חרדה in trepidationem Dei, 1. Samuel. 14. v. 15., *Id est*, חרדה, maximam: quicquid enim in suo genere summum, id *Hebræi* divinum appellant: vide Jonæ 3. vers. 3., Psalm. 36. vers. 7., *ſc.* infra לחרדה. *Plural.* חרדות trepidationes, Ezech. 26. v. 16.

חרדי Harodi, *nom. propr. loci*, cujus positionem ignorare *ſc.* fatentur interpretum doctissimi, 2. Sam. 23. v. 25.

חרה *Arfit*, exarsit ira, ira accensus fuit; *atque iræ vocabulum ſerè ſemper adjunctum habet: ubi autem deſideratur, ſubintelligendum eſt. Cum exprimitur, tunc verbum חרה conſtruitur vulgo occurrat cum ב, rarius cum מל, vel על contra. Quando autem ſubintelligitur, conſtruitur cum ל, vel בעיני in oculis. Præter.* חרה בכם ira domini accenſa eſt in populum, Num 11. v. 33., חרה בך an benè, vel juſtè accenditur tibi, ſcilicet, חרה ira, ſatiſne reſtè irasceris? Jonæ 4. v. 9. *Infin. absol.* חרה exardeſcendo, irascendo, 1. Sam. 20. v. 7., *infin. conſtruit.* חרה in ardendo, in irascendo; *Vulg.*, cum irasceretur, Psalm. 124. v. 3., לחרה ad ardendum, ad irasendum. *Futur.* חרה exardeſcet, exardeſcat, Exod. 32. v. 21., Deuterou. 6. v. 15.

6. v. 15., *Et per Apocopam*, מִלְנָא יִחַר לְאַרְנִי, ne quæso accendatur (ira) domino meo, ne ægrè ferat dominus meus, Genes. 18. v. 30. *Niph. Præter.* נִחַרְתִּי-בִי accensum sunt ira contra me, Cantic. 1. vers. 6., quod *Et a* חָרָר esse possit. *Particip.* הַנִּחַרְתִּים, Isai. 41. v. 11., 45. v. 24., qui exardescunt (ira), ira accensum; *LXX. reddunt*, adversantes, adversarii, dividentes; *Vulgat.*, qui pugnant. *Hiph. præter.* הִחַרָה, Nebem. 3. vers. 10., exarsit, vel accendit, scil. animum suum, hic in bonum sumitur, *Et est* studiū ardentis, non iræ: *Iog. Simon movuit*, diffisionem hanc exponere juxta significationem radicis Arab., *Et Ethiop.*, videl., elegit, proposuit, intendit; *Vulg. vertit*, in monte; *legebat* הִחַרָה ab הָר mons, *Et ה* local. *Futur. per Apocopam*, וַיִּחַר עָלַי אִמָּו & accendit contra me iram suam, Job 19. v. 11. *Hithp. Futur. per Apocopam*, מִלְנִחַרְתִּי, Psal. 37. vv. 1. 7. 8., ne ira accendaris, ne te ipsum ad iram accendas, ne indigneris; *LXX. vertunt*, μὴ παροξίζῃς ne æmuleris; *Aq. habet*, ne pugna, *Theod.*, ne irritare; *Vulgat.*, noli æmulari: eadem dictione Prov. 24. v. 19. redditur ab *LXX.*, μὴ μάχεσθαι ne gaudeas, ab *Aq.*, *Et Theod.*, μὴ διαμάχεσθαι ne pugna; a *Vulg.*, ne contendas; ab aliis, ne succenseas, ne irascaris.

חִירָה Hirás, *nom. propr. viri Odollamitæ amici Judæ*, Gen. 38. vv. 1. 12.

חִירָהָה Haraiá, *nom. propr. patris Ezriel*, Nebem. 3. v. 8.

חִירָה מ. *Æstus, ardor, ira*: הָיָה הַגִּבּוֹר הָיָה הָיָה quid (sibi vult) æstus iræ istius maximæ? Deuteron. 19. vers. 13., הָיָה בְּחִירָהָה in æstu iræ Exod. 11. v. 8.

חִירָה Albredo, *Et. vide supra* חִירָה.

חִירָה Hori, *nom. propr. filii Lotan*, Gen. 36. v. 22.

חִירָה Hhori, *Et juxta Vulg.*, Hhoræi, Hhorhæi, *Et Chorræi*, *nom. proprium populi habitantis in monte Seir*, Genes. 14. 6., Deut. 2. v. 22.

חִירָה חִירָה מ. *Æstus iræ, ardens ira*; *Construct.* חִירָה אִשְׁתִּים iræ suæ, Psal. 78. v. 49. *Cum affix* חִירָה ardentem iram tuam, Exod. 15. v. 7. *At* חִירָה חִירָה חִירָה sicut vivum, sic adustum, vel, siccum, ut aridum perdet, Psal. 58. v. 10., *juxta quosdam*.

חרו Radix Hebræis inusit., Chald., & Syr. Perfixit; perforavit, perforando in ordinem collegit, filo indidit; inde, ut Joa. Simoni videtur, est

חרו m. & plur. cum præfix. **חרוים**, Cantic. 1. v. 10., in torquibus; proprie autem **חרוים** ab Hebræis vocantur margarite, & similia monilia filo indita; LXX. ibidem sunt interpretati ἐπιστῆναι, Vulgat., sicut monilia; legebant **חרוים**; Alii vertunt, in monilibus, in margaritis; vel propter torques, monilia, margaritas.

חרס Araás, nomen propr. patris Theeue patris Sellum, qui 2. Paralip. 34. v. 22. dicitur Hasrá, 2. Reg. 22. v. 14.

חרר m. Vide infra post.

חרהר Harhúr, nomen propr. viri, ejus filii, aut posterii captivitate Babylon. reduces fuere, Esdr. 2. v. 51.

חרט Radix Hebræis inusit. Syr. incidit: Arab., in 4. Conjugat., colligavit; in 5. Conjug., collegit; in 7. Conjug., celer fuit. Inde, Joa. Simone auctore, sunt

חרט m. Cælum, sculptorium instrumentum, Exod. 32. v. 4., sed Bocharto, & Joa. Simoni **חרט** hæc in loco est locus, marsupium, a colligendo, & colligando: item stylus scriptorius, Isai. 8. v. 1.

חרט m. In singul. inusit., unde plur. **חרטים**, & **חרטים** loculi, marsupia: **בְּשַׁנֵּי חֲרָטִים**, 2. Reg. 5. v. 23., in duobus loculis; LXX., Vulgat., & alii vertunt, in duobus fassis, facculis: Cum præfix. **וְהַחֲרָטִים**, Isai. 3. v. 22., & aciaria, ornamenta muliebria, quæ aciculis affiguntur: aut loculi, facculi, marsupia, juxta præcedentem significationem. Nam & cum his mulieres superbiunt; Vulg. sunt acus.

חרטם m. Magus; LXX., Aq., Syn., Theod. est etiam, incantator; Aben Esra in Dan. 2. scribit, esse **חַרְטָמִי**

חַרְטָמִי genethliacos; ab aliis redditur aruspex, præstigiator, hariolus, quam ultimam vocem sæpius usurpat Vulg. Plur. **חַרְטָמִים** magi, præstigiatores, genethliaci, harioli, Genes. 41. v. 24., Exod. 8. vv. 3. 14. 15., 9. v. 11., Dan. 1. v. 20. Cum præfix. **לְחַרְטָמִים** genethliacis, Dan. 2. v. 2. Construat. **חַרְטָמִי**, Genes. 41. v. 8. &c.

חרטם m. Chald., idem ac Hebr. significat, Dan. 2. v. 10. Plur. **חַרְטָמִין**, Dan. 2. v. 27., 5. v. 11.

חַרְטָמִין Idem, emphat., Dan. 4. vv. 4. 6.

חרוונים

. הָרַר *Vide etiam post* ; רביונים *Vide* חֲרִיּוֹנִים

הַחֹמֶם, *sel* חָרֵם Hatim, Harém, & Harám, *sel* Harán, nom.
propr. Sacerdotis, qui fœdus cum Deo initum signavit, Ne-
hem. i o. v. 6.

חֲרִים Nobiles, *vide post* חֲרִים.

D h̄ Rhorim, & juxta Vulgat., Horiæ, Horihæ, & Chor-
xai, nom. propr. populi habitantis in monte Seir, ubi, eo
expulso, habitarunt postea filii ; seu posterit Esau, Deuter.
2. v. 12.

חָרַץ *Semel tantum occurrit in Futuro*, חָרַץ-יֵהְיֶה, Proverb. 11. vers. 27., non aduret, affando *feil.*, LXX., *ὁ* *Vulgar. vertunt*, non inveniet; *Joa. Simon reddit*, non concludit, *five collectum recondit* (remissio, *hec est*, vir remissus).

חַרַךְ *Chald.* Uffit, aduffit, in *Targum* frequens: *libpabal*
 - ַךְ *præter. cum ה pro א ex forma Hebr.* לֹא הִתְחַרַךְ, *Dan.*
 2. v. 27., non fuit aduffus, combustus.

מ. ק. Clathri, cancelli, Cantic. 2. v. 9., significatio
etiam Chaldaica est. Nam חַרְקָא fenestra, idem quod He-
braice חֲלוֹן.

חֲרִי *Inusit.* Inde חררל *Urtica*, carduus; *LXX.* ἐφ' ὧν φῦτον
 farmentum; *Vulgat.*, spina, fenris, *Sophon.* 2. v. 9.,
 חררל תחת חררל sub urticis, *Job* 30. v. 7., *Ab. Esra*, & *R. Levi*,
 exponitur, sub spinis: *Plur.* חררלים *urticæ*, *Prov.* 24. v. 31.

חרם Kal, juxta quosdam, innit. Unde Hiph. חָרַם anathematizavit, anathemate, vel anathemati, inter-
 -necioni, perditioni devovit, disperdidit, excidit, extirpa-
 -vit, interfecit, & proprie sine ulla commiseratione: Item
 consecravit, devotum effecit; quæ enim devoventur, &
 consecrantur, a communi usu tolluntur, resecantur, sejun-
 -guntur: *Præf.* חָרַם חַרְמֵם internecioni devovit eos, Jos. 11.
 v. 12. *Cum affix.* חָרַם חַרְמֵם internecioni devovit eos; *Vulg.*,
 delevit eos, Jos. 11. v. 21., *cum præfix.* חָרַם ה' in fine
 וְחָרַםְתָּם, 1. Samuel. 15. v. 18., & anathemati devovebis;
Vulg., & interfice, וְחָרַםְתָּם, 1. Sam. 15. v. 20., excidi,
 extirpavi, interfeci; & *cum Vau convers.* וְחָרַםְתָּ & dele-
 bo, excindam, Num. 21. vers. 2., וְחָרַםְתָּ לִיתָהּ בְּצֶעַם,
 Mich. 4. v. 13., & anathemate devovebo quæstum eorum.

Domino, *vel juxta alios*, devovebo, consecrabo Domino, *id est*, mihi; *Deus enim de se loquitur*; unde *ibi*, *ut alibi* *sepe*, *nomen ponitur pronomini loco*; *Vulgat.* *vertis*, & interficies Domino rapinas eorum; *cum affix.* וְהִתְחַרְמְתִּים, Jerem. 15. v. 9., & interficiam eos; *Plur.* הַחֲרִימוּ, 1. Sam. 15. v. 9., devoverunt, *Vulg.* demoliti sunt. *הַחֲרַמְתֶּם* devovistis, *Vulg.* interfecistis, Jos. 2. vers. 10. *Infinis.* הַחֲרֵם devovendo, excindendo, & *juxta Vulgat.* disperdentes, Deuteron. 3. v. 6., *cum prefix.* לְהַחֲרִים, 2. Paralipom. 20. v. 23., ad devovendum; *Vulg.* ut interficerent; *cum prefix.* & *affix.* לְהַחֲרִימָם, 1. Reg 9. v. 21., devovete; *Vulgat.* & *alii habent*, exterminare, excindere eos; *Imper.* הַחֲרֵם, Deuteron. 13. vers. 16., devove, *Vulgat.* delebis; *Plural.* הַחֲרִימוּ, Jerem. 51. v. 3., devovete, excindite, delete; *Vulg.* interficite; & *cum affix.* וְהִתְחַרְמוּהָ, Jerem. 50. v. 26., devovete, extidite, interficite eam. *Futur.* יַחֲרֵם אִשְׁרֵי יַחֲרֵם omne devotum, quod devoverit quis Domino, Levit. 27. v. 28., *cum affix.* וַיַּחֲרִימָהּ, Jos. 10. v. 1., & devovit eam, *Vulgat.* & subvertisset eam; *Plur.* וְהִתְחַרְמֶיכוּ devovebis internicioni, Deuteron. 7. vers. 2., *cum affix.* וְהִתְחַרְמֶם, Deuter. 20. v. 17., devovebis, interficies eos; *Plur. cum affix.* וַיַּחֲרִימֵם, 1. Paralip. 4. vers. 41., & devoverunt, interfecerunt, deleverunt eos; *Plur. cum affix.* וְהִתְחַרְמֶיכוּ ne anathematizate, *id est*, ne rapite, *vel* attingite anathema, *ut Kimchi explicat*, Jos 6. v. 18., *Alii accipiunt passivè*, ne fiat anathema, *vel* ne efficiatis vos ipsos anathema. *Hebhal Futur.* יַחֲרֵם ut anathema perditur, Exod. 22. v. 19., *ubi Vulgat. reddit*, occidetur.

חֲרָם, *vel* חֲרָם *m.* Devotum, res devota, anathema: *dupliciter autem anathema, sive devotum dicitur*; primo, quod *penitus Deo consecratur*; ut Levit. 27. vv. 28. 29., Num. 18. v. 14., *deinde, quod, ut abominatio, totum vel a Deo, vel ab hominibus excinditur*, ut Deuter. 7. v. 26., Zach. 14. v. 11. *Item hæc ipsa dicitur חֲרָם metaphorice est* hamus, rete, plaga, sagena, *dicitur propterea חֲרָם, quia piscibus est exitialis*: יִצְוּר חֲרָם venantur plagis, Mich. 7. v. 2. *Cum affix.* וְשִׁלַּחְתָּ אֶת-אִשְׁתִּי-חֲרָמִי, 1. Reg. 20. v. 42., dimisisti virum anathematis mei, anathemati, internicioni devotum, *id est*,

- et est, quem occidi volebam; *Vulg.*, *Sym.*, *Chald.*, *Jec.*, *Arab.* habens, virum dignum morte; חָרָמִי על-עַם חָרָמִי super populum anathematis mei, quem scilicet, interneccioni devovi, *Isai.* 34. v. 5. Sed *Ezech.* 32. v. 3. חָרָמִי in sagena mea, in reti meo, חָרָמִי plagis suis, in sagena sua, in reti suo, *Habac.* 1. v. 15. *Plural.* חָרָמִים retia, & plagae, *Eccles.* 7. v. 27.
- חָרֶם vel חָרוֹם *m.*, *Levit.* 21. v. 18., Curtus membris, חָרֶם op-
ponitur ipse שָׂרָע superfluous membris, aut habens unum
altero majus, ut *Ab. Esra* notat. *R. Salomon*, חָרֶם alii ex-
ponunt sinum, qui nasum habet nimis depressum, sed genera-
lius est: *LXX.* vertunt, καλοβόβρις qui mutilo, praeciso;
Vulg., parvo naso est.
- חָרֶם *Nom. propr.* vide supra חָרִים.
- חָרֶם *Horém*, *nomen propr.* civitatis in Tribu Nephthali, *Jos.*
19. v. 38.
- חִירָם *Hirám*, *nom. propr.* regis Tyri, 2. *Sam.* 5. v. 11.
- חִירָם *Hurám*, חָרָם *Hirám*, *nom. propr.* virorum, 1. *Paralip.* 8.
v. 5., 2. *Paralip.* 2. v. 2.
- חֶרְמָה *Harmá*, *Aramá*, *Hermá*, חָרְמָה *Hormá*, *nom. propr.* civita-
tis primum Tribus Iudae, deinde Simeonis, *Num.* 21. v. 3.,
Jos. 12. v. 14., 15. v. 30., 1. *Sam.* 30. v. 30.
- חֶרְמוֹן *Hermón*, *nom. propr.* montis in dimidia Tribu Manasse
trans Jordanem, *Deuteron.* 3. v. 8. חָרְמוֹן.
- חֶרְמוֹנִים *Hermoniim*, *nom. propr.*, sed plur. praecedentis montis
Hermion, vel, secundum alios, incolarum ejusdem montis,
Psal. 42. v. 7.
- חֶרְמוֹמָה *Haromáph*, *nomen propr.* filii Jedae, *Nehemiae* 3.
vers. 10.
- חֶרְמֶשׁ *m.* Falx messotum; חֶרְמֶשׁ חֶרְמֶשׁ ex quo caeperit
esse falx in fegete, *Deuteron.* 16. v. 9.
- חָרָן *Harán*, חָרָן *Charán*, *nomen propr.* civitatis Mesopotamiae,
in qua habitavit Thare pater Abrahami, *Gen.* 11. v. 32., et.,
item *nom. propr.* filii Caleb ex Ephra ejus concubina, 1. *Pa-
ralip.* 2. v. 46.
- חָרָן חָרָן חָרָן *vide supra* חָרָן pag. 359. in fine: חָרָן חָרָן
vide supra חָרָן חָרָן חָרָן.
- חָרָן *Aurán*, *nom. propr.* urbis, חָרָן regionis in dimidia Tribu
Manasse.

Manasse trans Jordanem, inter Cesaream Philippi & Damascus, Ezech. 47. v. 16.

חֲרֹנִי Hhóróni, & juxta Vulg., Horonités, nom. prop. incolarum ciuitatis Oronaim, quæ primum fuit Moabitarum, deinde Tribus Ruben, Nehem. 2. v. 10.

חֲרֹנִי Oronaim, Isai. 15. v. 5., nom. propr. ciuitatis, de qua supra.

חֲרַפְּרִי Harnaphér, nom. propr. filii Supha filii Helem, 1. Paralip. 7. v. 36.

חֲרִם Radix Inust., quæ, ut Joa. Simoni videtur, procul dubio significauit, accendit; & intransitive accendit se, accensus est, arsit; inde

חֲרִם m. Sol: sic dictus, quod calore suo faciat terram aridam, & siccam, influr חֲרִשׁ testæ, juxta illud: aruit חֲרִשׁ tanquam testa virtus mea, Psal. 22. v. 16., מְלִמְעָלָה הָחֲרִס a supra solem, Judic. 8. vers. 13. id est, ante ortum, vel ascensum solis. Cum חַרְסָה paragogico, חֲרִסָּה antequam occumberet sol, Jud. 14. v. 18. Item prurigo, scabiei siccae species, quæ, auctore R. Davide, חֲרִס appellatur, quod eam homines sculpant testa, quæ dicitur חֲרִשׁ, vel חֲרִס, Job 2. v. 8. Cum præfix, & in pausa, וְחֲרִס, Deuteron. 28. v. 27., in prurigne; Alii vertunt, in inflammatione, seu ulcere adusto, & inflammato.

חֲרִס Hhéres, Vulg., Háres, nom. propr. montis in Tribu Dan, Judic. 1. v. 35.

חֲרִסוֹר f. Semel occurrit cum præfix. שַׁעַר הַחֲרִסוֹר, Jerem. 19. v. 2., (ubi scribitur cum Vau, sed Massorethæ legendum monent cum Jod, videl. הַחֲרִסוֹר), porta solaris, id est, orientalis; LXX., Ἀγ., Sym., Theod. ut nom. propr. acceperunt; redditur enim Χάραθ, Ἀγαθ; Vulg. vertit, (juxta introitum) portæ scilicet, legebat חֲרִסוֹר ab חֲרִשׁ testa; Alii est porta meridionalis, & melius quidem, ut arbitratur Guarin; nam wallis filii Ennom, quæ est ad introitum hujus portæ, sita est ad meridiem urbis Jerusalem; Denique Joa. Simoni est porta ardoris, sic dicta ab eadem חֲרִשׁ valle Ennom, ubi perpetuus ignis alebatur ad comburenda cadavera, simum, & sordes, &c., ex urbe eo delatas, ut constat ex 2. Reg. 23. v. 10.: quare & wallis illa in symbolum inferni

*infernus abiit . Nam in Evangelio Marc. 9. vv. 43. 44. 47. ,
Loc. 12. v. 5. , & etiam in Epist. Jacob. cap. 3. v. 6. damnato-
rum locus Gehenna dicitur .*

חך Exprobravit, probis affecit, probro exposuit. *Semel*
- *est* hyemare, ex significatioue nominis derivati. *Parti-*
cip. חרפי probis afficienti me, vel, exprobranti mihi rem
aliquam, Prov. 27. v. 11. *Plural. cum affix.* חרפתי expro-
brantes, probis afficientes te, Psal. 69. vers. 10. *Futur.*
חרי לא non probrosè habebit, vel, probro exponet me,
aut probrosè aget, Job 27. vers. 6. , חרתי עליו super eum
hyemabit, Isai. 18. v. 6. *Niph. Partic. sæm.* חרתיך שכי-
אנא ancilla despecta alicui, probro cuiusque exposita,
Levit. 19. v. 20. *Plerique Hebræorum idem volunt esse, quod*
desponsata. Inde, & Talmudicis, חרופה desponsata; Aben
Efra eam expositionem improbat, ac probat priorem; LXX.
est διαπισχυμένη custodita, reservata; Vulg., nubilis .
Pib. Præterit. חרתי למורי probrosè exponit animam
suam ad moriendum, id est, vitam periculo mortis expo-
nit, eam quasi nihil æstimans, Judic. 5. v. 18. , אשר חרפתי
quem probis affecisti, 1. Sam. 17. v. 45. *Partic.* חרתי ex-
probrans, probro afficiens, Psal. 44. v. 17. *Infinit. cum præfix.*
חרתי ad probro afficiendum, ad probrosè provocandum,
1. Sam. 17. v. 25. , *cum affix.*, & *præfix.* חרפתי בן-
הפיליטי quum probra conjicerent ipsi in Philistæos, 2. Samuel. 23.
v. 9. , *illis Insultando, pugnam offerendo; vel* חרפתי, id est,
חרתי בן-הפיליטי quum probrosè exponerent vitam suam, *ut in*
precedenti loco; vel, quum acuerent se in Philistæos, ex
usu verbi Chaldaici .

חך m. Hyems, quasi probrum terræ ditia: nam dehonestat,
& quasi probro afficit terram, virorem, atque splendorem,
omnem ab illa auferendo: Item juvenus, adolescentia, quasi
ætas præcox; nam חרפי præcocia, Eccles. 11. v. 2. in Tar-
gum Veneto; aut quod multa probrosè committis: חרתי נהרתי
& ætas, & hyems, Genes. 8. v. 22. , חרתי propter hye-
mem, Prov. 20. v. 4. *Cum affix. juxta aliam significationem,*
חרתי ימי in diebus pueritiæ, vel juventutis meæ, Job 29.
v. 4. , *juxta plerosque Hebræos: Quidam vertunt, in diebus*
hybernorum meorum, dum scilicet in hybernis stationibus
quic-

quiescerem, Deo, tanquam duce meo, mihi de omnibus necessariis prospiciente.

חָרֵף Hharéph, *Vulgat.* Hariph, *nom. propr. filii Hur*, 1. Paralip. 2. v. 51.

חָרֵף, *vel חָרִיף* Hharíph, *Vulgat.*, Haréph, *nomen propr. viri*, Nehem. 8. v. 24.

חָרָפָה *f.* Probrum, opprobrium: חָרָפָה הוּא לָנוּ probro hoc nobis est, Genes. 34. v. 14. *Constr.* וְחָרַמְתָּ עָמוֹ & probrum populi sui, Isai. 25. vers. 8. *Cum affix.* מִסּוֹף חָרָפְתָּנוּ aufer probrum nostrum, Isai. 4. v. 1. *Plural.* לִי וְחָתִי לְחָרְמוֹת לִי & fuit in probra mihi, Psal. 69. v. 11. *Id est*, in summum probrum, *Constru.* וְחָרְמוֹת חוֹרְסֶיךָ & opprobria probris afficientium te, Psal. 69. v. 10.

חָרֻפִּי Hharuphi, *וְ חַ* *juxta Vulgat.*, Haruphité, *nom. propr. loci, aut urbis, unde oriundus erat Saphatla*, 1. Paralip. 12. v. 5.

חָרַץ Movit, motus fuit, *vel* movit se: decidit, præcidit, coucidit, excidit: statuit, decrevit: *Præter.* לֹא חָרַץ non moverat, Jos. 10. vers. 21. וְאַתָּה חָרַצְתָּ tu decidisti, definivisti. 1. Reg. 20 v. 40. *Particip.* Paul. לְמוֹרֵג חָרוּץ, Isai. 41. v. 15. in traham excisionis, in traham, in tribulam acutam, incisam; *Vulg.* reddit, plaustrum trituras; *sed* Levit. 22. v. 22. חָרוּץ est abscissus, truncatus, mutilatus, fractus, פְּלִיּוֹן חָרוּץ, Isai. 10. vers. 22. consumatio præcisa, decisa, definita; *Vulg.*, consummatio abbreviata; חָרוּץ, Joël. 4. vers. 14. in valle decisa, definita; *Alii versunt* in valle judicii, concisionis, excisionis; *aliud* חָרוּץ *vide infra inter nomina.* *Plural.* חָרוּצִים יָמֵי definiti sunt dies ejus, Job 14. v. 5. *Futur.* חָרַץ פֶּלֶא לְשֹׁנִי, Exod. 11. v. 7. movebit, *sive*, *juxta quosdam*, acuet canis linguam suam; וְחָרַץ, 2. Sam. 5. v. 24. tunc movebis te; LXX. *versunt*, καταβασσας descendes; *Alii* promptus, expeditus eris, *vel* sis; *Vulg.*, inibis prælium. *Nlph. particip. famln.* וְנִחְרַצָּה, Isai. 10. v. 23. & quidem præcisa, decisa, decreta (*res*); *Vulgat.* habet, & abbreviatio, & finis, נִחְרַצָּה שְׁמֹמוֹת decisum, *vel* præcisum desolationum, erit, *id est*, decisa summa desolatio, Dan. 9. v. 26.

חָרָץ *m. Chald.* Lumbus; *unde plur. cum affix. singul.* חָרָץ, Dan.

Dan. 5. v. 6., *הַרְצוּהִי* (vide *Grammaticam Chaldaicam*)
lumbi, renes ejus; *Joa. Simoni videtur esse singulare pro*
plurali, vel duali; *הַרְצִי plur. confir. vide paullo post in*
הַרְצִי.

m. Excisus: sedulus, industrius, strenuus, sollicitus:
tribula: fossa: aurum. *Nunc adjectivum, nunc substantivum*
est. I. itaque *הַרְצִי latine sonat, excisus, acutus, מַרְגָּ*
הַרְצִי in tribulam excisam recentem, habentem multa
ora, id est, multas cæsuras, Isai. 41. v. 15. II. tribula, *ut*
לֹא בְהַרְצִי יִדָּשׁ non tribula tritatur nigella, Isai. 28.
v. 27. Intelligenda autem tribula antiqua, quæ trahæ species
erat, alligatis ipsi bobus, juxta illud: non obturabis os
bovi trituranti, Deuteron. 25. v. 4. Generale est מַרְגָּ; spe-
ciale הַרְצִי, à cæsuris. Fuit enim tribula, ut scribit R. Sa-
lomon Jarchi in Isai. 41. v. 15., הַרְצִי חֲרִיצִים id est, plena
cæsuris, sive incisionibus, inslar instrumenti fabrorum fer-
ruriorum, quod dicitur lima, & trahatur super trituram,
donec abscinderentur spicæ, ac stramen ejus fieret palea. Apud
Talmudicos legitur, fuisse instrumentum ligneum ex tizillis
fictum, plenum clavis, sive dentibus (inferni obtusus), cui
imponebatur massa ferrea gravandi causa: Trahebatur a bobus
super trituram, atque ita frumentum excutiebatur; stramen-
que redigebatur in paleam, Cod. Menachoth, cap. 3. fol. 22.,
& Codic. Sebbachim, cap. 14. fol. 116. III. fossa, *ut*
הַרְצִי platea, & fossa, Dan. 9. v. 25. Sic Rabbini הַרְצִי
fossa. IV. aurum, *proprie exisum, & purum, cui nulla*
alla materies est admixta: distum autem videtur הַרְצִי ab ef-
fodiendo; quia e terræ penetralibus excinditur; Sed Joa.
Simon arbitratur, sic fuisse distum a colore acuto, hoc est,
splendido. In hunc vero sensum, videlicet auri, usurpatur
הַרְצִי Psal. 68. v. 14., Prov. 3. v. 14., 8. vv. 10. 19., Za-
ch. 9. v. 3., מַרְצִי נִבְחָר præ auro selecto, Prov. 8. v. 16.,
sed varie redditur Prov. 12. vers. 7. הַרְצִי יָקָר הָאָדָם
& substantia hominis strenui pretiosa est, per transpositio-
nem verborum; coherent enim הַרְצִי אָדָם, ut Kimchi in li-
bro Rad. notat; aut secundum R. Levi, substantia hominis
pretiosi (non scil. dolosi, aut ignavi) aurum est, id est,
optima, solida, & durabilis; Vulgat., atque vertunt, &
sub-

substantia hominis erit auri pretium; *Joa. Simoni ibidem*, *חרוץ est sedulitas*, solertia magna; *item Job 41. v. 22.*, *חרוץ יסרר החרוץ עלי מיט* substernit excisum, *vel* exacutum quodque in luto, *nempe* in abyssu, & profundo maris, ubi lutum est: *vult dicere*, exacutæ petrae sunt balænis, ut testa, acuminata sunt ipsis, ut obtusa, substernunt ea sibi, & secure illis in profundo maris incumbunt, *ut Ab. Esra*, *et R. Levi enarrant; Vulgat. habet*, & sternet sibi aurum quasi lutum, *quæ interpretatio Joa. Simoni*, *allisque arridet*: V. *חרוץ est sedulus*, industrius, strenuus, sollicitus, *et c.*, *חרוץ ממשבור החרוץ*, Prov. 21. v. 5., cogitationes seduli, *vel juxta Vulg.*, robusti: *Plural. חרצים & manus sedulorum* (ditat), Prov. 10. v. 4., *et sic*, Prov. 13. v. 24., *חרצים*, Prov. 13. v. 4. *Est sermo dogessata חבור*: *ideo retinet Kametz. Vide supra in ipso verbo allud חרוץ.*

חרוץ Harús, nom. propr. patris Messalemeth, matris Amon regis Juda, 2. Reg. 21. v. 19.

חרצה *vel חרצה f. In singulari inusit., inde plur. cum prefixa.* *חרצות*, Amos 1. v. 3., in tribulis; *LXX. vertunt*, *περιστερ* ferris; *Sym.*, *σφοδαίς* rotis; *Vulg.*, *plaustris*.

חרץ m. Tribula: item, *caseus, quasi excisionem e lacte dicitur; sive, ut vult Pagnin.*, *caseus fuit חרץ dicitur a compressione; quæ caseorum opificium triturationi, quæ fit tribulis, non dissimile videatur, ut Kimchi animadvertit: Plur. חרצים; inde construct. חרציי*, 1. Sam. 17. v. 18., *casei; Vulg. sunt, formellæ; cum prefixa. חרציי הבקר*, 1. Paralipom. 20. v. 3., & tribulis ferreis; *Vulgat.*, (fecit) & trahas, & ferrata carpenta (transire); *et defest.*, *absque Jod*, *חרציי הבקר*, 2. Sam. 13. v. 31., & tribulis ferreis, *quæ ad supplicia sentium addibita fuerunt; Vulgat. vertit*, & (circumegit super eos) ferrata carpenta; *Joa. Simoni utroque posteriori loco sunt*, *fodinae; Allis vero sunt*, *rastra, rastelli, rastes. חרצים vide supra in חרוץ.*

חרצב, *vel potius חרצבה f. Inusit. in singul., inde plural.* *חרצבות* *nexus, vincula, colligationes: חרצבות למותם* vincula ad mortem ipsorum, Psalm. 73. v. 4., *sed ibidem LXX. sunt*, *ἀναισθητος* tenutus; *Vulg.*, *respectus; Ag.*, *agritudines; Sym. vero vertit*, *recogitabant; Hieron.*, *cogi-*

cogitaverint ; *legisse videntur* חֲשַׁבּוּר *inuisti.*, cogitationes, aut חֲשַׁבּוּ cogitaverunt ; פֶּתַח חֲרָצוֹת רֶשַׁע solvendo nexus improbitalis, Isai. 58. v. 6.

חֲרָצִים *m. Inuisti. in singul., unde plur. cum prefix.* חֲרָצִים, Num. 6. vers. 4., a nucleis acinorum ; LXX. *vertunt* ἀπὸ συμφύλων à vinaceis ; *Vulg.*, ab uva passa ; *Allis*, ab acinis.

חֲרָק *Frenduit, striduit : Præf.* חֲרָק עָלַי בְּשִׁנָּי חֲרָק frenduit contra me dentibus suis, Job 16. v. 9.

חָרָה *Exarsit, exustus, adustus, ustulatus fuit : Præter.* חָרָה - חָרָה, מִנִּי הָרָב, exarsit præ siccitate, Job 30. v. 30., וְחָרָה קַחֲשָׁתָהּ. & exuratur ærugo ejus, Ezech. 24. vers. 11., *que hinc sunt propter accentum in penultima* חָרָה idcirco exardescunt, *Vulg.*, insaniunt, Isai. 24. v. 6., *Nipb. Præter.* חָרָה חֲרָה exardescit follis, Jerem. 6. v. 29., *vel*, exsiccatur, exarescit. *Nam ardorem, & æstum siccitas sequitur ; Vulg. ibidem vertit*, defecit sufflatorium : *& cum Chirek sub Nun*, חָרָה חֲרָה exsiccatur guttur meum, Psalm. 69. v. 4. *Futur.* חָרָה & ustulatus est, Ezech. 15. v. 5. *Pib. Inuisti.*, *geminata prima radicali*, חָרָה חָרָה, Proverb. 16. vers. 21., ad accendendum ; LXX. *substantive acceperunt*, חָרָה חָרָה in tumultum ; *Aquil.*, & *Theodot. vertunt*, ad exacerbandam ; *Vulgat.*, suscitatur (rixas, seu lites) . חָרָה חָרָה vide pag. 354., & 370.

חָרָה *mafc.* Aduſtio, inflammatio : febris ardens, Deuteron. 28. v. 22.

חָרָה *m. p.* Siccitates, loca sicca, Jerem. 17. v. 6.

חָרָה *mafc.* Liberi, ingenui, nobiles, illustres : חָרָה חָרָה & dixi ad nobiliores, Nehem. 4. v. 8. ; *sic* 5. vers. 7. *Construct.* חָרָה חָרָה liberi, clarissimi Jehudæ, Nehem. 6. v. 17. *Cum affix.* חָרָה חָרָה liberos, nobilissimos ejus, Isai. 34. v. 12. *Huc revocamus*, quia חָרָה Chaldeis, & Syris est, liberum efficere, libertate donare. *Vide etiam infra pag.* 370.

חָרָה *Foramen, caverna. Huc pertinet ; nam Chaldaice dicitur* חָרָה חָרָה ; חָרָה חָרָה Matth. 19. v. 24. *Vulgò referunt ad* חָרָה, ex *Quiesc. secunda*. *Hinc ergo* חָרָה חָרָה & perforavit foramen, 2. Reg. 12. v. 10., חָרָה חָרָה super foramen, Isai. 11. v. 8.

v. 8. *Plural.* מִן-הַחֲרוֹיִם *ex foraminibus*, 1. Sam. 14. v. 12., חֲרוֹיִם *textentes foraminosa opera*, *id est*, *retia*, מַשְׁכַּח aulæ reticulata, Isai 19. v. 9., *fic* *R. Salomon*, וְ *Cbal-*
dens; *Ab. Esra* *exponit* candidam telam, וְ *fic* חֲרוֹר אֵל. *Eti* *autem* חֲרוֹי *pro* חֲרוֹיִם, *cui simile infra in* חֲטָף. *Irregu-*
re וְ *illud*, חֲרוֹי סִלִּי canistra foraminum, Gen. 40. v. 16., *id est*, foraminosa, *pro* חֲרוֹיִם; *aut* חֲרוֹי foraminosum opus, foraminosus, *ut* חֲפְסֵי liber: *R. Salom.* *explicat*, canistra candida, *ex decorticatis virgulis*, *in quibus placentia*, וְ *eru-*
flulata *lanitoria deferri solent*: *Ab. Esra* *est* canistra candida, *seilicet*. panis. *Hoc usu esset* חֲרוֹר, *ut antecedens*. *Construunt*. חֲרוֹי *in* foraminibus, *vel* cavernis terræ, Job 30. v. 6. *Cum affix.* חֲרוֹי foramina sua, Nahum 2. v. 13., בַּחֲרוֹיִן *in* foraminibus suis, Zach. 14. v. 12., וְ *cum* Schurek, בַּחֲרוֹיִם *in* foraminibus, Isai. 42. v. 22. *Porro* חֹר *per Synecdochen* *speciei est* podex, *foramen ventris posterioris*, *unde excre-*
menta exeunt: *Inde per metonymiam*, חֲרוֹי excrementa, *ap-*
pellatione obscena. *Ubi ergo hoc sensu vocabulum hoc occur-*
rit, *ibi Scribæ legendum substituerunt aliud vocabulum in*
auribus honestius, *cujus vocales precedenti voci subjecerunt*: *ut* לֹאכֵל מִתְּחֲרוֹמֵיהֶם *ad comedendum excrementa sua*, Isai. 36. vers. 12., *legendum* מִתְּחֲרוֹמֵיהֶם *egesta sua*, *quæ vox in*
marginem posita est. *Juxta consonas autem legendum fuisset*
חֲרוֹמֵיהֶם, *vel* חֲרוֹיֶהֶם; *nam* מ *adventitium*. *Vide infra in*
סוּחַ.

מִמְרָא *f. plural.* Latrine, loca ubi excrementa deponuntur. Et hæc vox pronuntiata obscena: unde alienæ vocales ipsi adjectæ, & alia vox, cujus vocales istæ propriæ, pro ea leguntur, quæ idcirco ad marginem posita: ut, וַיִּשְׂקֶה לְמִמְרָא, & disponebant illud in latrinas, 2. Reg. 10. v. 27., legendum, לְמִמְרָא, quæ vox נִקְיָה יוֹחַר honesta, & pura magis, ut Hebræi ajunt. Singulare esse מִמְרָא, formæ מִמְרָא.

*Von composita, & similiter obscena. Juxta consonas effent
due voces, חרייונים excrementa columbarum: At quia,
& hic חריים obscenum, ut in antecedentibus, ideo legendum
substituerunt in margine רביונים, de qua vide רב.*

חרש Aravit : *metaphoricè* exaravit, expressit, impressit, insculpsit, fabricavit, *vel* fabricatus est, machinatus est : *Item*, surdum agere, obsurdescere, tacere, conticescere, silere : *Præter.* חרשו חרשו araverunt aratores, Psal. 129. v. 3., חרשתם, Jud. 14. v. 18., Hose. 10. v. 13., arastis, arassetis. *Particip.* חרש arans, arator, 1. Reg. 19. v. 19., Isai. 28. v. 24., *item* חרש fabricans æs, *id est*, faber ærarius, 1. Reg. 7. v. 14., חרש רע fabricatur malum, Prov. 6. v. 14. *Plural. constr.* חרשי כוב fabricantibus bonum, Prov. 14. v. 22. *Particip. præter.* חרשה exaratum, *id est*, inscriptum, insculptum, Jerem. 17. v. 2. *Infinit. cum præfix.* וְלַחְרֹשׁ & ad arandum, 1. Sam. 8. vers. 12. *Futur.* תַּחְרֹשׁ arabis, Deuter. 22. vers. 10., תַּחְרֹשׁ machinaberis, machineris, Prov. 3. v. 29., אֶל־תַּחְרֹשׁ, 1. Sam. 7. v. 8., ne fileas; *Vulg.*, ne cesses. אֶל־תַּחְרֹשׁ, Psal. 28. vers. 1., ne surdum agas, ne fileas; יַחְרֹשׁ, Prov. 20. v. 4., Isai. 28. v. 24., וְ יַחְרֹשׁ cum Vau יַחְרֹשׁ, Hose. 10. v. 11., Amos 6. v. 12., arabit, arat; *sed* יַחְרֹשׁ filebit, Psalm. 50. v. 3. *Plur. præter.* תַּחְרֹשְׁנָה obsurdescent, Mich. 7. vers. 16. *Niph. Futur.* שָׁרָה ut ager arabitur, Jerem. 16. vers. 18., Mich. 3. v. 12. *Hiph.* הִחְרִישׁ, וְ *absque* Jod, הִחְרִישׁ tacuit, siluit, prætermisit, tacitum se continuit, meditatus est : *Præter.* כִּי־הִחְרִישׁ cum tacuerit ei, Num. 30. vers. 15. *Particip.* מִחְרִישׁ, Genes. 24. v. 21., silens; *Vulg.*, contemplabatur (eam) tacitus; וְ *ex prima significatione* מִחְרִישׁ הָרָעָה tacite fabricans malum, 1. Sam. 23. v. 9. *Vulg. versit*, præpararet tacitus malum; *cum præfix.* כִּמְחִירִישׁ, 1. Sam. 10. v. 27., sicut silens, sicut surdus; *Vulg.*, dissimulabat se audire : מִחְרֹשׁ, וְ *vide infra inter nomina* : *Infinit.* תַּחְרֹשׁ, tacendo, Num. 30. v. 15. *Imper.* הִחְרֹשׁ m., Judic. 18. vers. 19., Job 33. vv. 31. 33., וְ *Femin.* הִחְרִישִׁי, 2. Sam. 13. v. 20., file, tace : *Futur.* מִחְרִישׁ filebo, tacebo, prætermittam, Isai. 43. vers. 14. *Plural. cum Nun paragog.* תַּחְרִישוּן tacebitis, filebitis, Exod. 14. v. 14. *Hith. Futur.* וַיִּתְחַרְשׁוּ & tacuerunt, Jud. 16. v. 2.

חרש m. Faber, artifex : מְעֶשֶׂה יְדֵי חָרֶשׁ opus manuum artificis, Deuteron. 27. v. 15. *Constru.* חָרֶשׁ בְּרֹזֶל faber ferri, *id est*, ferrarius, Isai. 44. v. 12., חָרֶשׁ עֵצִים faber ligno-

- rum, *five*, lignarius, Isai. 44. vers. 13., *וְ* Kametz *manet*, *quia est loco ejus* Dagesch : *Plural.* חֲרָשִׁים artifices : *Constr.* חֲרָשֵׁי עֵץ וְחָרָשֵׁי אֶבֶן fabros lignarios, & fabros lapidum, *id est*, latomos, 2. Sam. 5. v. 11. *Cum est ex forma non dagesata*, *ut* חֲרָשֵׁי, *tum primum* Kametz *mutatur*; *ut*, וְחָכֵם חֲרָשִׁים & sapientem artificum, *id est*, peritum artificem, Isai. 3. v. 3.
- חֲרָשׁ *m.* Surdus : אֲשֶׁמַע לֹא חֲרָשׁ tanquam surdus non audio, Psal. 38. v. 13. *Plural.* חֲרָשִׁים שְׁמָעוּ o furdi audite, Isai. 42. v. 18.
- חֲרָשׁ *m.* Silentium, *וְ* *adverbialiter*, silenter, clam, *pro* חֲרָשׁ, *ut* Jos. 2. v. 1.
- חֲרָשׁ *m.* Testa : וְכֵלֵי חֲרָשׁ & vas testæ, *id est*, testaceum, Levit. 6. vers. 18. *Plural. Constr.* וְחֲתִי-חֲרָשֵׁי cum testis, Isai. 45. v. 9. *Cum affix.* וְחֲתִי-חֲרָשֵׁיהָ & testas ejus, Ezech. 23. vers. 34.
- חֲרָשׁ *m.* Sylva, saltus, virgultum, *densum*, *וְ* *implexum*, *faciende umbræ eammodum*, *ut Kimchi scribit in Comment. Ezech.* 31. v. 3., וְחֲרָשֵׁי הַחֲרָשׁ virgulti, & rami summi, Isai. 17. v. 9., *quod per Tzere scribitur. Cum* ה *locali*, חֲרָשָׁה in sylvam, 1. Sam. 23. v. 16., *וְ* *cum prefix.* ב, בְּחֲרָשָׁה, 1. Samuel. 23. vv. 15. 18., in sylvā, *q. d.*, in loco versus, *vel* prope sylvam. *Plural.* וּבְחֲרָשִׁים & in saltibus, 2. Paralipom. 27. vers. 4.
- חֲרָשׁ *m.* Aratio, Genes 45. vers. 6., *Joa. Simoni est*, tempus arationis. *Cum affix.* לְחֲרָשׁ חֲרִישׁוֹ ad arandum arationem suam, 1. Samuel. 8. v. 12., *idem Simon arbitratur*, *hoc in loco חֲרִישׁוֹ metonymice notare id*, *quod* aratur, *vel* arandum *est*, *videlicet*, arum.
- חֲרָשָׁה Harsā, *nom. propr.* חֲרָשָׁה, Eldr. 2. v. 52.
- חֲרָשֶׁת *f.* Artificium, fabri-factura, sculptura, Exod. 31. v. 5., 35. v. 33.
- חֲרָשֶׁת Harōseth, *nom. propr. civitatis in Tribu Nephtali*, Judic. 4. vv. 2. 13. 16.
- חֲרָשֶׁת *f.* LXX. חֲרָשֶׁת, *συγκαιου* comburens; *Vulgat.*, urens; *Aliis est*, silens : רוּחַ חֲרָשֶׁת venter orientalem, silentem, Jonæ 4. vers. 8. *Sic Chaldaei*, חֲרָשֶׁת silentem, *id est*, subtilissimum, *וְ* *tenuissimum*, *qui estum felis subtilitate*

tilitate sua magis augebat, quam ut perspirando corrigeret.
 מחרשה f. Rutrum, vel sarculum, ligo, vomer: Cum affix.
 וְנָתַתְּ מַחְרָשְׁתְּךָ & rutrum suum, 1. Sam. 13. v. 20. Plural.
 לַמַּחְרָשִׁים pro intris, 1. Sam. 13. v. 21.

מחרש f. Vomer: Cum affix. וְחִי-מַחְרָשִׁי vomerem suum, Vulgat., atque alii vertunt, aratrum suum, 1. Sam. 13. v. 20.

חרת Exaravit, exsculpsit: Particip. חָרַת עַל-הַלְחָחִים חָרַת
 -ת insculpta tabulis, Exod. 31. v. 16. מִחְרָה vide פֶּתַח.

חרת Hhàreth, Vulgat., Har, nomen propr. saltus in Tribu
 Juda, 1. Sam. 22. v. 5.

חשב Cogitavit, excogitavit, existimavit, putavit, imputa-
 -vit, reputavit, aestimavit, computavit, supputavit,
 rationem iniit: Construit. sæpè cum præpositiōib. ל, מ, ע, ו, ל
 Præter. מַחְשְׁבָה עֲלֵיכֶם וְחָשַׁב וְחָשַׁב cogitat contra vos cogitationem;
 Jerem. 49. v. 30., Cum affix. חָשַׁב cogitavit, reputavit,
 vel cogitando decrevit illud, Genes. 50. vers. 20.,
 חָשַׁב Job 35. v. 2., וְ חָשַׁב הַ פ aragog. in fine חָשַׁב, 1.
 Sam. 14. v. 12., cogitasti: Plural. cum affix. חָשַׁבְנָה reputavimus,
 aestimavimus eum, sive illum, Isai. 53. vv. 3. 4. Particip.
 חָשַׁב cogitans, cogitando decernens, Jerem. 26. v. 3., 29. v. 1., item artifex proprie peritus, וְ חָשַׁב cogitans,
 sive excogitans; in specie autem plumarius, polymitarius;
 cum præfix. וְ חָשַׁב & polymitarii, Exod. 35. v. 35., item,
 artificium: חָשַׁב מְעָשָׂה opere artificis, vel artificii, id est,
 artificiosissimo, Exod. 26. vv. 1. 31. Apud præfatos legitur:
 וְ חָשַׁב est opus acus, hoc est, acupictoris, ideoque habet
 tantum faciem unam: חָשַׁב מְעָשָׂה est textoris, sive textile,
 ideoque habet duas facies, utrinque scilicet eandem faciem referens,
 Codic. Talmudico Jonà capit. 7. fol. 72. Hinc Rab. Salomonis,
 וְ אַבְנֵי עֵשֶׂה glosse habent, textæ sunt; At Vulgat. vertit,
 opere plumario: eadem phrasis, videlicet, חָשַׁב מְעָשָׂה,
 Exod. 28. vers. 15., redditur a LXX. ἔργον ποικίλης
 opus variegatoris; ab Aquil., וְ Symac., ἔργον βροχαστόν
 opus laqueatum; a Vulgat., polymitum: Plur. חָשַׁבִּים,
 Nehem. 6. vv. 2. 6., וְ חָשַׁבִּים in regim. חָשַׁבִּים, Psal. 35.
 v. 4., cogitantes: Infinit. cum præfix. וְ חָשַׁב, Exod. 31.
 v. 4., Proverb. 16. v. 30., חָשַׁבֵּה. Futur. וְ חָשַׁב cogitabit,
 existimabit, Isai. 10. v. 7., imputabit, sive imputavit;

Pfalm. 32. vers. 2., meditabitur, excogitabit, *sive* meditat-
 us est, Pfalm. 36. vers. 5., æstimabit, reputabit, Job 41.
 vv. 19. 24., *ע* cum Makkaph, וְיִחְשַׁבְלִי, Pfalm. 40. vers.
 18., cogitat de me, *id est*, rationem, & curam ha-
 bet mei, *sive*, *ut habet Vulgat.*, sollicitus est mei :
 וְיִחְשַׁבְלִי מִלְיִיחָתִי ne imputet mihi Dominus meus iniqui-
 tatem, 2. Sam. 19. v. 20., Cum affix. וְיִחְשַׁבְנִי, Job 33. v. 10.
cum affix., *ע* prefix. וְיִחְשַׁבְנִי, Job 19. v. 21., reputabit, &
 reputavit, *sive* æstimabit, habuit me : וְיִחְשַׁבְתָּ לִּשְׂכָרָהּ &
 reputabat eam pro ebria, *id est*, esse ebriam, 1. Sam. 1.
 v. 13. *Similem locutionem vide* Gen. 38. v. 15. *Plural. cum* ה
paragog. וְנִחְשַׁבְנָה & cogitabimus, Jerem. 18. vers. 18., *cum*
affix. תִּחְשַׁבְנִי reputant me, Job 19. vers. 15., *ע* cum Nun
paragog. יִחְשַׁבוּ cogitabunt, cogitant, Pfalm. 35. vers. 20.
Niph. נִחְשַׁב imputari, reputari, æstimari, annumerari :
Præter. וְנִחְשַׁב לָכֶם & imputabitur vobis, Num. 18. v. 27.
Plur. נִחְשַׁבְנוּ reputatæ sumus, Gen. 31. v. 15. *Partic.* נִחְשַׁב
 æstimatus, reputatus, 1. Reg. 10. v. 21. *Futur.* יִחְשַׁב לוֹ
 & reputatum est ei (ad justitiam), Psal. 106. v. 31., יִחְשַׁב
 supputabitur, 2. Reg. 22. v. 7. *Plb.* חֲשַׁב cogitare, exco-
 gitare : reputare, supputare, numerare : *Præter.* חֲשַׁבְתִּי
 חֲשַׁבְתִּי & supputabit cum emptore suo, supputabit, com-
 putabit, ponet rationem, Levit. 25. vv. 27. 30. 32. *Fæmin.*
 חֲשַׁבְתִּי cogitavit, Jon. 1. vers. 4., *Partic.* חֲשַׁב cogitans,
 Prov. 24. v. 8. *Sed* חֲשַׁבְתִּי, חֲשַׁבְתִּי *vide paullo post inter no-*
mina. *Futur. cum* ה *paragog.* וְיִחְשַׁבְתִּי & cogitabam, Psal.
 73. v. 16., וְיִחְשַׁבְתִּי & reputas eum, & cogitas de eo,
 Pfalm. 144. v. 3. *Plur. cum* Nun *paragog.* יִחְשַׁבוּ excogita-
 bitis, Nahum 1. v. 9., יִחְשַׁבוּ רָע cogitant malum, Hof. 7.
 v. 15., *Item* computabant, rationem inibant, 2. Reg. 12.
 vers. 16. *Hithp.* *Futur.* יִחְשַׁבְתִּי annumerabitur, annumerabit
 seipsum, Num. 23. vers. 9., *Vulg.*, *alique vertunt*, re-
 putabitur.

חֲשַׁב m. Cingula, qua Ephod induebatur, *ע* applicabatur Sa-
 cerdoti, *ע* ornabat seipsum, scribit R. Salomon, Exod. 28.
 v. 8., a singulari artificio nomen habens.

חֲשַׁב Chald. Reputavit, æstimavit : unde *Pehl plur.* חֲשַׁבְתִּי re-
 - 7 putantur, vel reputati, æstimati, Dan. 4. v. 32.

חֲשַׁב

חָסוּב Hasúb, *vel* Hafsúb, *nomen propr. viri*, 1. Paralip. 9. v. 14., Nehem. 11. v. 11.

חַסְבָּדָנָה Hasbadána, *nomen propr. viri*, Nehem. 8. v. 4.

חַסְבָּה Hafabá, *nomen propr. filii Zorobabel*, 1. Paralipom. 3. vers. 20.

חַסְבִּיָּה Hafabiá, *sive* Hafabiás, *et* Hasebiá, *nomen propr. virorum*, 1. Paralip. 6. v. 30., 9. v. 14.

חַסְבִּיָּהוּ Hafabiau, *sive* Hafabiás, *nomen propr. idem ac supra*, 1. Paralip. 25. v. 3., 2. Paralip. 35. v. 9.

חֲשָׁבוֹן *m.* Cogitatio, supputatio, ratio, ratiocinium: Eccles. 7. v. 27. *Plural. in forma famln.* חֲשָׁבוֹנוֹת rationes: חֲשָׁבוֹנוֹת רַבִּים ratiocinia plurima, Eccl. 7. v. 29., חֲשָׁבוֹת מְחָשְׁבָה חֲשָׁבוֹת excogitata cogitatione artificis, 2. Paralip. 26. v. 15.

חֲשָׁבוֹן Hesebón, *nomen propr. civitatis confugii, et Levitice in finibus Tribuum Ruben, et Gad*, Num. 21. vers. 25., 32. v. 37., Jos. 21. v. 37., Isai. 15. v. 4., 1. Paralip. 6. v. 66.

חֲשִׁיבִין *Chald. vide supra in חָשַׁב*.

חַסְבָּנָה Hasebná, *nomen propr. viri*, Nehem. 10. v. 16.

חַסְבָּנִיָּה Hasebniá, *nomen propr. Levita*, Nehem. 9. v. 5.

מְחָשְׁבָה, *vel* מְחָשְׁבָה *f.* Cogitatio, excogitatio, Exod. 35. v. 33. *Cum affix.* מְחָשְׁבָהּ cogitatio ejus, Esth. 9. v. 25. *Plural.* מְחָשְׁבוֹת excogitaverunt cogitationes, Jerem. 11. v. 19. *Construct.* מְחָשְׁבוֹת רָע cogitationes mali, Proverb. 15. v. 26. *Cum affix.* מְחָשְׁבוֹתֶיךָ אַחֲרָיִךְ profundæ sunt cogitationes tuæ, Psalm. 92. v. 6.

מְחָשְׁבוֹתֶיךָ *Vide supra in radic. חָשַׁב*.

חֶשֶׁה Siluit, tacuit, mutus fuit: *Infinit.* חֶשֶׁה עַד לְחַשׁוֹת tempus

חֶשֶׁה filendi, Eccl. 3. v. 7. *Hipbil.* חֶשֶׁה לְחַשׁוֹת filui, Psalm.

39. v. 3., *et affixe, Particip. Plural.* חֶשֶׁה לְכָל-הָעָם silentium indixerunt omni populo, silere jusserunt, repres-

sentium universum populum, Neh. 8. v. 11. חֶשֶׁה *vide חָשַׁב*.

חֶשֶׁה *Chald.* Opus, necesse habuit: *Partic. Plural* חֶשֶׁה לְאֶחָד non est necesse nobis, *id est*, חֶשֶׁה לְאֶחָד, *ut*

Hebraei expununt, vel חֶשֶׁה לְאֶחָד non sumus solliciti, Dan. 3. v. 16. *Plural Fam.* חֶשֶׁה וְקָה & quæ opus sunt. Esdr.

6 vers. 9.

חֶשֶׁה *et* חֶשֶׁה *Vide supra in חָשַׁב*

חֶשֶׁה *f. Chald.* Necessarium, Esdr. 7. v. 20.

חשך Obscurus, obscuratus fuit, tenebrosus, obtenebratus fuit: *Præter.* חֲשֵׁךְ הָיָה הַשֶּׁמֶשׁ tenebrosus erit sol, *Isai.* 13. v. 10. *Hiph.* הִחְשִׁיךָ obtenebravit, tenebras attulit, tenebras effecit, *vel* induxit: *Præter.* וְהִחְשַׁכְתִּי לְאָרֶץ & tenebras obducam terræ, obtenebrabo terram, *Amos* 8. v. 9. *Particip.* מְחַשֵּׁיךָ obtenebrans consilium, *Job* 38. v. 2. חֲשֵׁךְ *vide infra inter nomina.* *Futur.* יִחְשַׁךְ antequam tenebras efficiat, *Jerem.* 13. v. 16., *cum defectu* *Jod.* *Vide postea* חֲשֵׁךְ.

חֲשֵׁךְ *m.* Tenebræ, *Genes.* 1. v. 2. *Cum affix.* יִגִּיהַ חֲשֵׁכִי illu-
strat tenebras meas, 2. *Samuel.* 22. v. 29. *Chald.* יָדַע מָה בְּחֹשְׁכוֹ novit, quæ in tenebris sunt, *Dan.* 2. v. 22.

חֲשֵׁךְ *m.* Obscurus, *metaphorice* ignobilis: *Plur.* חֲשֻׁכִּים, *Pro-*
verb. 22. v. 29., ignobiles homines, quos fama obscura re-
condit, ut *Virgil.* loquitur.

חֲשֻׁכִּים *Chald.* in statu emphat. *vide supra in* חֲשֵׁךְ.

חֲשֵׁכָה *f.* Tenebræ, obtenebratio: חֲשֵׁכָה גְדוֹלָה tenebræ ma-
gnæ, *Genes.* 15. v. 12. *Construñ.* חֲשֵׁכַת-מַיִם tenebras aqua-
rum, *Psal.* 18. v. 12., *idest*, atras nubes, quæ obscurita-
tem efficiunt: *Plural. masc.* הֵלֶךְ חֲשֻׁכִּים ambulat in tene-
bris, *Isai.* 50. v. 10.

מְחַשֵּׁךְ *m.* Tenebræ, tenebrosus, *vel* tenebricosus locus: מְחַשֵּׁךְ
מְחַשֵּׁךְ noti, *vel* familiares mei sunt mihi tenebræ, *Psal.*
88. v. 19., *R. Salomon exponit*, obscuratus sum, & deser-
tus à familiaribus meis: *Plural.* מְחַשֵּׁכִים in tenebrosissi-
mis locis, *Psal.* 38. v. 7., *Construñ.* מְחַשֵּׁי-אָרֶץ obscura
loca terræ, *Psal.* 74. v. 20.

חָשַׁךְ Cohibuit, subtraxit, item pepercit, non adhibuit:
חָשַׁךְ & non subtraxit a me quicquam, *Genes.* 39. v. 9. *Particip.* חֹשֵׁךְ, *Proverb.* 17. v. 27., cohibens,
subtrahens: חֹשֵׁךְ, *Proverb.* 11. v. 24., quod ab *Aquil.*,
Sym., *Joa. Simone redditur*, parcens; ab aliis, cohibens,
retrahens se: *Imper.* חָשֵׁךְ cohibe, subtrahe, *Psal.* 19. v.
14. *Futur.* מְחַשֵּׁךְ, *Job* 7. vers. 11., *et cum prefix.* *Vau*,
וְחָשַׁכְתִּי, *Genes.* 20. v. 6., cohibebo, cohibui; *Niph. Futur.*
יִחְשַׁךְ subtrahitur malus, *Job* 21. v. 30.

לִשְׁחַל *Chald.* Debilitavit : *Particip.* לִשְׁחַל רַחֲמֵי comminuens ,
& debilitans , *Vulgat.* domat , Dan. 2. v. 40. *Nipb.*
Heb. *Particip.* לִשְׁחַלְתָּהּ qui debiles , vel , debilitate affecti
erant , Deuteron. 25. v. 18.

לִשְׁחַל Hasúm , Hasém , וְ Hasóm , *juxta Vulgat.* , *nom. propr.*
viri , Esdr. 2. v. 19. , 10. v. 33. וְ.

לִשְׁחַל Husám , *nom. propr. regis* , qui tertius regnavit in Edom ,
Genes 36. v. 34.

לִשְׁחַל , וְ לִשְׁחַל Husím , וְ Hasím , *nomen propr. virorum* ,
Genes 46. v. 23. , 1. Paralipom. 7. v. 12.

לִשְׁחַל *m.* Pruna , summe ignita , adeoque ardentissima , quasi
לִשְׁחַל וְ לִשְׁחַל festinanter excidens , & consumens : לִשְׁחַל
לִשְׁחַל velut color prunæ ignitissimæ , Ezech. 1. vv. 4. 27.
Cum הַּ *paragog.* , לִשְׁחַלְתָּהּ , cap. 8. vers. 2. , sed LXX. , וְ
Theod. εἰς , ἡλεκτρον , *Vulg.* , electrum ; *Aq.* , atque *Symac.*
εἰς , φέγγουσα splendens.

לִשְׁחַל *m.* Magnas , primas : לִשְׁחַלְתָּהּ , Psal. 68. v. 32. , ma-
gnates , optimates ; *Sed LXX.* sunt , πρεσβύτες le-
gati , oratores ; *Symac.* , ἐκφάναντες patefacientes , declaran-
tes. *Notat Elias in suo Thisebbi* , Cardinales in Italia a
Judæis vocari Chaschmannim .

לִשְׁחַל Hheslemón , *Vulgat.* Hassemón , *nomen propr. civitatis*
meridiem inter וְ occidentem Tribus Juda , Jos. 15. v. 27.

לִשְׁחַל Hefmonà , *nom. propr. loci in deserto Sinai* , in quo ha-
bita fuit sexta וְ vigesima mansio filiorum Israel , Num. 33.
vers. 29.

לִשְׁחַל *m.* Peñorale , ornamentum sacrum summi sacerdotis , e re-
glione cordis addibitum , Exod. 28. v. 4. , לִשְׁחַל לִשְׁחַל
peñorale judicii , Exod. 28. v. 15. , quia de jure responsu-
rui , eo induebatur , וְ per Urim , וְ Tummmim , quæ et
inclusa fuerunt , responsa cognovit , Num. 27. v. 21. , LXX. ,
Aq. , *Sym.* , *Theod.* εἰς , λόγιον , vel λογίον , *Vulg.* , ratio-
nale .

לִשְׁחַל Nudavit , denudavit : *metaphorice* hausit , exhaust , de-
promptit : *Præf.* לִשְׁחַל וְ לִשְׁחַל לִשְׁחַל לִשְׁחַל , Isai. 52.
v. 10. , nudat , nudavit Dominus brachium sanctitatis suæ ,
hoc est , brachium , sive vim sanctitatis suæ exercuit ; *Vulg.*
balet , paravit Dominus brachium suum ; *cum affix.* לִשְׁחַל ,
Joel.

Joel. 1. v. 7., nudavit eam; **נִשְׁחָחַהּ**, Jerem. 13. vers. 16., 49. v. 10., nudavi : *Partic. Paul plur. m. construi.* **נִשְׁחָחַהּ** Isai. 20. v. 4., *ubi habetur vel Syria phrasis, vel mendacium graphicum pro נִשְׁחָחַהּ* denudati; *Femin.* **נִשְׁחָחַהּ**, nudatum, *Vulgat.*, extantum (brachium tuum), Ezech. 4. v. 7., *Infinis. absol.* **נִשְׁחָחַהּ** nudando, Joel. 1. v. 7., *cum prefix.* **נִשְׁחָחַהּ**, Haggai 2. vers. 16., ad hauriendum, ad exhauriendum; *Vulg.* *vertit*, ut exprimeretis; *item* **נִשְׁחָחַהּ**, Isai. 30. v. 14., & ad hauriendam aquam; *Vulgat.* *habet*, aut hauriatur parum aquæ : **נִשְׁחָחַהּ**, **נִשְׁחָחַהּ**, **נִשְׁחָחַהּ** *vide mox inter nomina.*

נִשְׁחָחַהּ *m.* Grex minutus, & exiguus : *Plur.* **נִשְׁחָחַהּ**, & *In regim.* **נִשְׁחָחַהּ**, *vel* **נִשְׁחָחַהּ**, 1. Reg. 20. v. 27., parvi gregea caprarum, 1. Reg. 26. v. 27., *Idem*, vari, quasi nudi dilei, quod præ paucitate, & raritate ipsorum, terra quasi nuda apparet, cum hostis sua multitudine terram oppleret.

נִשְׁחָחַהּ *m.* Denudatio, Genes. 30. v. 37.

נִשְׁחָחַהּ *Hafupha, nom. propr. viri Nathaniel*, Esdr. 2. v. 43.

נִשְׁחָחַהּ *Amavit, amore propendit, vel propensus, fuit, desideravit : Construit. cum Accusativo, & Prepositione ב.* *Præter.* **נִשְׁחָחַהּ** **נִשְׁחָחַהּ** in majores tuos propensus fuit, *Vulg.* *vertit*, patribus tuis conglutinatns est (Domius), Deuter. 10. v. 15., **נִשְׁחָחַהּ** **נִשְׁחָחַהּ** desideravit edificare, 1. Reg. 9. v. 19., **נִשְׁחָחַהּ** **נִשְׁחָחַהּ** amore propendet, adhæsit animus ejus filie vestræ, Genes. 34. v. 8. *Plh.* **נִשְׁחָחַהּ** cinxit, conjunxit, conferuit : *Præter.* **נִשְׁחָחַהּ**, Exod. 38. v. 26., & cinxit, vel fasciis redimivit; *LXX.* *vertunt*, & *κατακόσμησαν* & ornavit. *Pyb. particip.* **נִשְׁחָחַהּ**, Exod. 27. v. 17., 38. v. 17., cinctæ erant argento, *Idem*, fasciis argenteis; & *juxta LXX.*, deargentati, deargentatæ; *Vulg.*, vestitiæ (columnæ) argento.

נִשְׁחָחַהּ *m.* Desiderium, 1. Reg. 9. v. 19. *Cum affix.* **נִשְׁחָחַהּ-נִשְׁחָחַהּ** crepusculum desiderii mei, Isai. 21. v. 4., *Idem*, desideratissimum, suavissimum.

נִשְׁחָחַהּ *m. plur.* Unde *cum affix.* **נִשְׁחָחַהּ**, Exod. 27. v. 10., & fasciæ illarum; *Sed LXX.* *reddunt* forfices, ansas earum; *Vulg.*, cælaturas earum, seu cum cælaturis suis; *Allis sunt*, cincturæ, conjunctiones, coagmentationes, virgæ, seu petitiæ

tica nneinds columnarum inserta, & columnas ipsas conjungentes, & involcem coagmentantes.

חֲשִׁקִים *m. p.* Canthi, exterior rota cinctura: Cum affix. חֲשִׁקִיהֶם & canthi earum, 1. Reg. 7. v. 33.

חֲשֵׁר *Radix Hebraeis inusit.*, Arab. collegit, congregavit; - *†* inde, ut *Isa. Simoni videtur*, sunt, חֲשֵׁרִים *m. p.* radii rotarum; *Vulg. autem, aliisque sunt*, modiolii rotæ, q. d., inquit *Isa. Simon*, congregationes radiorum, id est, in quibus radii concurrunt: Cum affix. חֲשֵׁרֵיהֶם & radii ipsarum, 1. Reg. 7. v. 33. *Kimchi in lib. Rad. putat convenire cum* חֲשֵׁר ligare, & radii dicuntur, quasi ligamenta rotarum.

חֲשִׁרָה *f.* Colligatio, coacervatio, congeries, densitas: *Constr.* חֲשִׁרָת־מַיִם colligationem aquarum, 1. Samuel. 22. vers. 12. id est, nubium densarum, quæ aquas effundunt, ut *Kimchi explicat in Comment.*, *Vulg. vertit*, cribans aquas: Pro eo legitur Psalm. 18. v. 12. חֲשִׁכַת־מַיִם obscuritatem aquarum, id est, atras nubes, aquis plenas.

חֲשֵׁשׁ *Radix Hebraeis inusit.*, Arab. exaruit, accendit; *Inde, - †* auctore *Isa. Simone*, est Hebr. חֲשֵׁשׁ *m.*, *Isai. 5. v. 24.*, 33. v. 11., a *Vulg. redditur*, calor, ardor; ab alijs, quicquiliæ, gramen torridum, gluma, stipula minuta, cremium; & generatim materia quævis arida, & ignem facile concipiens.

חֲשִׁתִּי, Hufathî, & Hufathitês, juxta *Vulg.*, nom. propr. ciuitatis, aut loci, qui, ut quibusdam videtur, erat in Tribu Simeonis, 2. Sam. 21. v. 18., 1. Paralp. 28. v. 12.

חֲחִשְׁתָּרְנִים *m. p.* Vide supra post חֲחִשׁ.

חַח, & in pausa חָח. Vide infra חָחָר.

חַח Héth, Hetheús, nom. propr. virorum, Genes. 10. v. 15., 23. vv. 3. 10.

חִיּוֹתָי *Vide supra in חַיָּה pag. 291. 292.*

חָתָה *Cepit, accepit: Particip.* חָתָה חָתָה prunas tuas capis, Prov. 25. v. 22. *Infin.* חָתָה חָתָה ad capiendum ignem, *Isai. 30. v. 14. Futur.* חָתָה חָתָה Prov. 6. v. 27., an accipiet quisquam? *Vulg. vertit*, numquid potest homo abscondere (ignem)? חָתָה חָתָה vide in חָתָה: חָתָה חָתָה accipiet te, Psalm. 52. v. 7., id est, abripiet celeriter, ut pruna removeri solet. Vide חָתָה.

חָתָה

הַחֵמָה *fem.* Vide infra inter nomina post הַחֵמָה. Vide etiam הַחֵמָה, & הַחֵמָה paullo post in hac pag.

הַחֵמָה Vide supra in הַחֵמָה pag. 291., 292.

הַחֵמָה *f.* Thuribulum, acerra, quasi receptaculum ignis, & carbonum, ad faciendum suffitum: Item forceps; trulla, batillum; item Num. 4. vers. 9. *Vulg.* est, emundatorium: מִלֵּא הַחֵמָה plenum thuribulum, Levit. 16. vers. 12. *Cum affix.* מִחֵמָה thuribulum suum, Levit. 10. vers. 1. *Plur.* מִחֵמָה for-
cipes, juxta *R. Salomon.*, & juxta *Vulg.*, fuscinas, Num. 4. v. 14. *Cum affix.* מִחֵמָה & forcipes ejus, Numer. 4. v. 9., מִחֵמָה & trullas ejus, Exod. 25. v. 38. *R. Salomon* scribit, esse instrumentum instar parvi colearis, quo capte-
bant cinerem, & sordes ellychnii, tota nocte in lucernis col-
lectas, quum mani rursus incenderent eas, *Vulg.* alique ibidem
vertunt, emundatoria.

הַחֵמָה *Insist.*, inde הַחֵמָה *m. plur.* vide post הַחֵמָה pag. 384.

הַחֵמָה Hhittu, *Vulgar.*, Hethæus, Genes. 15. v. 20. *Fam.* הַחֵמָה
Hhittith, *Vulg.*, Cethæa, Ezech. 16. v. 3. *Plur. m.* הַחֵמָה
Hhittim, *Vulgar.*, Hethæi, Judic. 1. v. 26., & *Fam.* הַחֵמָה
Hhittioth, *Vulg.*, Hethææ, 1. Reg. 11. v. 1., *nom. propr.*
populi ab חֵמָה Chanaanis filio, & regionem circa Hebronem
incolenti. Vide etiam post הַחֵמָה.

חַתַּךְ Concidere, incidere, apud Rabbinos frequens: *Niph.*
חַתַּךְ decisum est, Daniel. 9. v. 24., impersonaliter,
pro, decise sunt.

חַתַּל Fasciis involvit, ut infantes involvi solent: *Pyb. Præc.*,
חַתַּל *& Insist.* ex *Heph.* חַתַּל לֹא חַתַּל fasciando non fui-
sti fasciata, Ezech. 16. v. 4., id est, fasciis involuta.

חַתַּל *m.* Fascia, *Vulg.* vertit, linteola, Ezech. 30. v. 21.

חַתַּל *f.* Idem: *Cum affix.* חַתַּל, Job 38. v. 9., fasciam, in-
volucrum ejus; *LXX.* vertunt, αὐτὴν ἱσπαγάρωσα fasciis
eam, vel illud (mare) involvi; *Vulg.*, illud quasi pannis
infantæ obvolverem; *legerunt* forsan חַתַּל.

חַתַּלֹן Hhethlón, *Vulg.*, Hethalón, *nom. propr.* montis, ut vi-
detur, ad Septentrionem, & Occidentem terra sanctæ, Eze-
chiel, 47. v. 15., 48. v. 1.

חתם Signavit, consignavit, obsignavit, *spectatim* impresso
 - 7 sigillo : *Et quia sigillo aliquid obsignare, est eidem ex-*
trema imponere manum, atque absolvere ; Et etiam illudines
recondere, non publicare ; hinc חתם metaphorice non semel
usurpatum sonat latine : I. perfecit, finivit, complevit :
II. clausit, conclusit, occlusit, obstruxit, recondidit, di-
ligenter asservavit . Particip. praesens חתום, Ezech. 28. v.
12., obsignans ; Vulg., signaculum : Particip. Pabul., חתום,
Deuteron. 32. v. 34., Cantic. 4. v. 12., &c., Et חתם Job
14. v. 17., obsignatum, signatum, clausum, reconditum ;
Plural. cum prefix. חתומים, Nehem. 10. v. 2., Et חתומים,
Dan. 12. v. 9., signati, obsignati : Infinit. absol. וחתום &
obsignando, Vulgat., & imprimetur signum, Jerem. 32. v.
44. Construit. cum ל, וחתום, Daniel 9. v. 24., & ad ob-
signandum, id est, ad finiendum, sive juxta Vulgat., ut im-
pleatur : Imper. חתום, Isai. 8. v. 16., Et cum prefix. וחתום,
Dan. 12. vers. 4., signa, obsigna ; Plural. חתומים obsignate,
Esth. 8. v. 8. Futur. וחתומים, & signavi, Jerem. 32. v. 10.,
חתום, Job 33. v. 16., obsignavit ; sed LXX. vertunt,
ἐξασθενῶντες αὐτοὺς exterruit eos ; Aquil., πλανῶν αὐτοὺς per-
cellet eos ; legebant וחתום, futur. verbi חתם in Hiph., sed
Vulg. habet, erudiens instruit (disciplina) ; וחתום פוכבים,
Job 9. v. 7., stellas obsignat, sive ut habent Vulg., alique,
occludit, claudit quasi sub signaculo, sive, abscondit, ne
luceant ; וחתום חתום, Job 37. v. 7., manu omnes
homines obsignat, sive, concludit in manu, id est, in sua
potestate omnes homines clausos habet (Deus) ; Vulg. ibi-
dem vertit, in manu omnium hominum signat. Niph. Pre-
ter. וחתום & obsignata fuerat, Esth. 8. vers. 8., Et חתום
obsignata, Esth. 3. v. 12. Pib. Prat. חתום חתום designarunt,
Vulg., condixerunt sibi, Job 24. v. 16. Infinit. cum prefix.
וחתום, Dan. 9. vers. 24., ubi Massorethe legendum inuenit
וחתום, ad consumendum ; Syrus habet, ad absolvendum,
vel consumandum ; Vulgat., & finem accipiat ; Sym., τὸ τε-
λευτῶσαι ; Alii. vertunt, ut obsignentur, id est, ut quasi oc-
clusa seponantur. Hiph. Prat. וחתום חתום obstruxerit car-
nem ejus, Levit. 15. v. 3., scil. semen sua crassitie, ut R.
Salomon explicat. Sed LXX. sunt interpretati, ἀσθενῶντες ; con-
 stitit

stitit; *Aq.*, ἰσθῆται; *Theod.*, ἰσθῆται obsignatus est; *Symac.* περιπύρρυνται circumconcretus est; *Vulgat.*, concreverit.

חתם *Chald.* significat idem ac *Hebr.* Unde præter. *Pebal* cum -ו affix., ו præfix., וחתמה obsignavit eam, *Daniel.* 6. vers. 18.

חתם *m.* Sigillum, *Vulgat.*, aliisque est signaculum, annulus, signatorius videl., ו חתם סגור clausa sigillo arctissimo, *Job* 41. v. 7. Cum affix. וחתם בחתם & obsignavit annulo ejus, 1. *Reg.* 21. v. 8.

חתם *f.* Item, *Genes.* 38. vers. 25.

חתן *Inusit.* unde *Hishpah.* וחתן Affinitatem iniit, contraxit, -ו vel junxit, affinitate se junxit, vel conjunxit, affinitate junctus fuit: *Construit.* septus cum præposit. ב, quandoque cum ו, ו Dativo: *Præter.* וחתנתם & affinitatem contraxeritis cum eis, *Jos.* 23. v. 12. *Imper.* וחתן, 1. *Sam.* 18. v. 22., affinitatem contrahe, gener esto; *Plur.* וחתנתם & affinitatem inite nobiscum, *Gen.* 34. v. 9. *Futur.* וחתן לאחמך & affinitate junxit se Achabo, 2. *Paral.* p. 18. v. 1.

חתן *m.* Socer, respectu generi, *Exod.* 18. v. 1., nurus enim suum focerum appellat ו, ut *Kimchi* vult, eisi apud *Rabbinos* confundatur: Cum affix. וחתן ad focerum suum, *Exod.* 18. v. 15. *Femin.* וחתן focrus, uxoris mater: Cum affix. וחתן cum focrum sua, *Deuteron.* 28. v. 23.

חתן *m.* Gener, ratione soceri; ו focrus, 1. *Sam.* 18. v. 18., sponsus, ratione sponsæ: ו חתן על-בן & gaudium, sponsus super sponsam, *Isai.* 62. v. 5. *Construit.* וחתן המלך sponsus regis, 1. *Sam.* 22. v. 14. Cum affix. וחתן ad generum suum, *Judic.* 19. vers. 5. *Plural.* cum affix. וחתן ad generos suos, *Genes.* 19. v. 14.

חתן *f.* Desponsatio, sponsalia: Cum affix. וחתן in die sponsaliorum ejus, *Cant.* 3. v. 11.

חתן *f.* Vide supra in וחתן.

חתף *Rapuit*, -ו convenit cum וחתף. *Futur.* וחתף, *Job* 9. v. 12., si rapuerit; *LXX.* ἔρτουν, ἀπαλάξω removerit, abalienaverit; *Sym.* ἀραγασσὴ abripit; *Vulg.*, repente interroget.

חתף

חָתָהּ *m.* Rapina, praeda: **חָתָהּ** חָתָהּ *tanquam praeda infundatur*, Proverb. 23. v. 28., *id est*, **חָתָהּ** חָתָהּ *sicut vir praeda, hoc est*, praedator, *ut R. Levi explicat, Vulg. etiam, aliique sunt interpretati, quasi latro.*

חָתָהּ Fodit, effodit, perfodit, foramen fecit: *metaphorice*, **חָתָהּ** *fulcavit, remigavit; remiges enim mare perfodere videntur: Præter.* **חָתָהּ** *perfodit in tenebris, Job 24. v. 16. Imper.* **חָתָהּ** *perfode tibi, Ezech. 12. v. 5. Futur.* **חָתָהּ** & *foderunt, scilicet, remis, id est, fulcarunt, remigarunt, Jon. 1. v. 13.*

חָתָהּ *f.* Effusio, *unde cum præfixo* **חָתָהּ**, *Exod. 22. v. 1., in effusione; Vulg. est partitip., versit enim, suffodiens: Eadem dictio autem apud Jerem. 2. v. 34. ab LXX. redditur, ἐν διόρυγμασι in effusionibus; a Vulg., in fossis; ab aliis utrobique, cum perfossorio, instrumento videl., quo muri perfodiuntur.*

חָתָהּ Fractus, attritus, contritus est; *metaphorice* territus, **חָתָהּ** *consternatus fuit: Præteritum*, **חָתָהּ**, *contritus, consternatus, videtur est, Jerem. 50. v. 2., femin.* **חָתָהּ**, *Jerem. 24. v. 4., 48. vv. 20. 39., & in pausa* **חָתָהּ**, *Jerem. 48. v. 1., contrita, consternata est; Plural.* **חָתָהּ** *terruti sunt, 1. Reg. 19. v. 26. Partitip.* **חָתָהּ** *arcus fortium fracti sunt, 1. Sam. 2. v. 4., id est, potentes fracti sunt, & arcus ipsorum, ut Kimchi explicat in Comm., verbum, respondet proptori, non cum* **חָתָהּ**; *nam tunc dicendum fuisset* **חָתָהּ**: *Similem locutionem videtur Job 29. v. 10. Imperat. plur.* **חָתָהּ** & *vincimini, conteremini, Isai. 8. vv. 9. 10. Niph.* **חָתָהּ** *Malach. 2. vers. 5., contritus fuit, pavebat ipse; cum præfixo.* **חָתָהּ**, *1. Sam. 22. v. 35., & frangitur, & fractus est; Vulg. paraphrasi usus reddit, componens; femin.* **חָתָהּ**, *Psal. 18. v. 35., & frangitur; & juxta Vulg., posuisti: Hæc duo tamen exempla nonnulli ad radicem* **חָתָהּ** *referunt; Plural.* **חָתָהּ** *fractæ, infixæ sunt, Psalm. 38. vers. 3. Futur.* **חָתָהּ** *terreantur ipsi, & non* **חָתָהּ** *terrear ego, Jerem. 17. v. 18. Pib. Præter.* **חָתָהּ** & *consternas, consternasti, contrivisti me, Job 7. v. 14.,* **חָתָהּ**, *Jerem. 51. vers. 56., LXX. vertunt, ἐκτροχῆν* **חָתָהּ** *territus est; Vulgat., emarcuit; alii, contrivit, scilicet Babel arcus ipso-*

- ipforum, *juxta Kimchium in Comm. At in lib. Ralic. dict*
Chirek esse pro Kibbutz, ut fit ex Pyhal pro חֲחֲחִי contri-
tus est (quisque arcuum ejus): Hiph. contrivit, consterna-
tum reddidit, exterruit, terrefecit: Præter. חֲחֲחִי contri-
visti, Isai. 9. v. 3., & ex forma analoga, חֲחֲחִי & con-
sternatum reddam, Jerem. 49. v. 37., ubi Scheva sub Cheth
est loco Cathaphpatach. Futur. חֲחִי, & cum affix. חֲחִי,
Jerem. 1. v. 17., conteram te; Vulg., timere te faciam;
חֲחִי; & cum affix. חֲחִי, Job 31. v. 34., exterrebit, exter-
ruit, consternabat me; & alia forma ex Quiescentibus me-
dia radlicall petita, חֲחִי; unde cum affix. חֲחִי terrebis
eas, Habach. 2. v. 17. Vide חֲחִי, & infra inter nomina.
- חח m. Terror: חֲחִי absque terrore, Job 41. v. 24., idest,*
intrepidè: Cum affix. חֲחִי & terror vester, Genes. 9.
v. 2. Item חח sonat latine fractus, contritus, consterna-
tus: Plural. חֲחִי, 1. Sam. 2. vers. 4., fracti, contracti
(sunt): LXX. vertunt, infirmatus; Vulgat. superatus est
(arcus); חֲחִי Jerem. 46. v. 5., LXX. vertunt, perterren-
tur, obstupescunt; Vulg., pavidi: Vide supra in חח.
- חח f. Idem: Construit. חֲחִי מֵאֱלֹהִים terror Dei, Genes. 35.*
vers. 5.
- חח m. Consternatio, Job 6. v. 21. LXX. est τραύμα vul-*
nus; Vulg., calamitas.
- חחח Hatháth, nom. propr. filii Osbonielis, 1. Paralipom. 4.*
vers. 13.
- חחח m. Consternatio, formido, terror, pavor, Ezech. 31.*
v. 27. Cum affix. חֲחִי terrorem meum, Ezech. 31. v. 32.
scribitur cum י sed legitur per י, חֲחִי terror eorum,
Ezec. 26. v. 17.
- חחח f. Terror, consternatio, contritio: Constr. חֲחִי*
terror tenujum, Prov. 10. v. 15.
- חחחח m. p. Contritiones, Eccles. 12. v. 5.*

ט

XXXX
X ט X
XXXX

Apud Arithmeticos valet novem, semperque est littera radicalis.

טב *Chald. Peal, verbum idem atque Hebraicum טוב bonum*
- : esse, vel videri, mutato ו in נ, quod saepius in his
verbis accidit, ut ביש, ט, כמש ט. *Præter.* טב Dan. 6. v. 24.,
bonus fuit; *Theod. vertit* נְיָאֲבֻרְתָּן bene affectus est; *Vulg.*,
ט alit reddunt, gavisus, lætatus est.

טמט *Everrit, ejecit, q. d. abire, exire fecit. Verbum*
- : hoc est in Pih., tamquam inusit. טמב, vel טמא.
ut arbitratur Joa. Simon, geminata secunda radic. *Præter.*
cum præfix., ט affix., וטמטמחיה, Isai. 14. v. 23., & sco-
pabo, & ejiciam, & everram eam, verriculo desolationis,
ita ut non existat amplius.

מטמט *m. Everriculum, scope, ibid. Apud Rabbinos טמטמט est*
everritio, expurgatio, quod legitur apud R. Salomonem in
Isai. 28. v. 17.

טבעל *Táveál, Vulgat., Tabeél, nomen propr. viri, Isai. 7.*
vers. 6.

טבעל *Thabeél, nomen propr. viri Samaritani; Esdr. 4. v. 7.*

טבח *Maçtavit, jugulavit, occidit; ט Arab. coxit: Præter.*
- : cum affix. וטבח & maçtaverit, & occiderit eum,
Exod. 21. v. 37., alias 22. v. 1., *Fam.* טבח maçtavit, Pro-
verb. 9. v. 2., ubi *Vulg. habet*, immolavit: *Particlp. Pabul*
טבח maçtatus, Deuteron. 28. v. 31. *Infinit. constr.* וטבח
ad maçtandum, ad occidendum, *Vulgate*, ut trucident,
B b Psal.

Plal. 37. v. 14. *Imperat. cum prefix.* וְהָכַח & macla , & occide , Gen. 43. v. 16. מַכְהֵם *vide infra inter nomina.* *Aben Esra* in Proverb. 9. v. 2. *scribit*, טבח *pro diversa puncluatione, in lingua Arabica esse maclare, vel coquere, Hinc, quæ sequitur, nominis significatio.*

מַכָּח *m.* Coquus , qui pecudes , & altitia saltem maclat ad coquendum , 1. Sam. 9. vv. 23. 24. *Item* טַבָּח *est* satelles , *cujus erat fontes occidere ; Plur.* מַכְהִים ; שַׂר הַמַּכְהִים *principi, vel præfecto satellitum, Gen. 37. v. 36., רַב־מַכְהִים præfectus satellitum, Jerem 39. v. 9. Fæmin.* כַּבָּחָה *coqua ; Plur. cum prefix.* הַלְטַבְחָה , 1. Sam. 8. v. 13. , & in coquas ; *Vulgat.* , focarias . *Chald.* רַב־מַכְהִים *præfectum satellitum, Dan. 2. v. 14.*

מַכָּה *m.* Maclatio , animal maclandum , *ut* Genes. 43. v. 16. , וְטַבַּח גָּדוֹל & maclatio magna , Isai. 34. vers. 6. *Cum affix.* מַכְהֵת *maclationem suam, Prov. 9. v. 2., idest, animalia sua.*

טַבָּח Téva , *Vulg.* Tabeé . *nom. propr. filii Nachoris ex Romæ ejus concubina, Genes. 22. v. 24.*

מַכְהֵת *f.* Maclatio , Jerem. 12. vers. 3. *Cum affix.* מַכְהֵתִי *maclationem meam, idest, animalia maclata, 1. Samuel. 25. vers. 11.*

מַכְהֵת *f.* *Idem* , Isai. 14. v. 21.

מַכְהֵת *Chald.* , *vide supra in טבח.*

מַכְהֵתִי Tivhháth , *Vulg.* , Thebáth , *nom. propr. urbis Adarezer regis Syriæ ; eaque, ut videtur, sita erat in Syria Soba, 1. Paralip. 18. v. 8.*

טָבַל Tinxit , intinxit , demersit , immergit : *Præter.* וְטָבַל אֶצְבָּעוֹ & intinget digitum suum , Levit. 4. vv. 6. 17. *Particip. Paul.* טָבֹלִים intincta , infecta , Ezech. 23. v. 15. *Futur. cum affix.* וְטָבַלְנִי demerges , intinges me , Job 9. v. 31. , *cum prefix.* וְטָבַל , Levit. 9. vers. 9. , & intinxit ; *sed* וְטָבַל , 2. Reg. 5. vers. 14. , & intinxit , & lavit se . *Nipb. Præter.* נָטְבְּלוּ intincti sunt , Jos. 3. v. 15.

טַבְּלִיָּה Tavaliah , *Vulg.* , Tabelias , *nom. propr. janitoris de posteris Merari, 1. Paralip. 26. v. 11.*

טַבְּלִיָּה *Diffini* composita , *quam vide in טוב.*

טבע Immerfus, demerfus, submerfus, fixus, infixus fuit :

— **ד** *Præter.* נִטְבַּע demerfus fum, infixus fum, Psalm. 69. v. 3. *Futur.* cum הַפָּרוֹגֶה נִטְבַּע, Psalm. 69. v. 15., & ne immergar; *Vulg. habet*, ut non infigat; *Eyb.* נִטְבַּע submerfus sunt in mari, Exod. 15. v. 4. *Heb. Præter.* הַקְּבָעִי, Job 38. v. 6., *LXX. vertunt*, נִטְבַּעִי fixi sunt; *Vulg.*, (bases illius) solidatæ sunt; נִטְבַּעִי הַרִים הקְבָעִי antequam montes figerentur, Prov. 8. v. 25., *sed Jerem.* 38. v. 22. הַקְּבָעִי redditur ab *LXX.*, dissolvent; a *Vulgate*, demerferunt; ab *aliis*, demerfi, submerfi, infixi sunt.

טבעה f. Annulus, sic dictus, quæ digitus, vel altius ei infigatur: הַטְּבַעֲתָא annulum unum, Exod. 26. v. 24., וְיִסֵּר אֶת הַטְּבַעֲתָא annulo regis, Esth. 3. v. 12. *Cum affix.* וְיִסֵּר אֶת הַטְּבַעֲתָא & amovit, vel detraxit annulum suum, Gencl. 41. vers. 42. *Plural.* וְשְׁתֵּי טְבַעֲוֹת & duos annulos, Exod. 25. v. 12. *Confir.* טְבַעֲוֹת זָהָב annulos auti, id est, aureos, *ibidem.* *Cum affix.* וְשְׁתֵּי טְבַעֲוֹתָם & annulos earum, Exod. 36. vers. 34.

טבבא Tabbaóth, & Thebaóth, *nomen propr. viri Nabineï*, Eisd. 2. v. 43., Nehem. 7. v. 46.

טבור *Inusit.*, inde טבור *masc.* umbilicus, *apud Rabbinos frequens*: מָקוֹם טְבוֹר הָאָרֶץ quens: *metaphorice* editus locus: ex edito, vel editiore loco terræ. Judic. 9. v. 37., *id præcedente versu dixit*, מִן מַרְאֲשֵׁי הָהָרִים è verticibus montium: *vide* & Ezech. 38. v. 12., *quidam in hoc loco* טבור *interpretantur* medium, eo quod umbilicus sit in medio corpore humano; *sed LXX., Vulg., aliisque utrobique est*, umbilicus.

טברמן Taurimmon, *Vulg.*, Tabremón, *nom. propr. patris Benadad regis Syriæ*, 1. Reg. 15. v. 18.

טבת m. Tebtheth, Esth. 2. v. 16., *nom. propr. mensis Hebraici*, ci, qui quartus est in anno civil; decimus vero in sacro. Partim Decembri, & partim Januario nostro respondet.

טבא Tabbáth, *Vulg.*, Thebbath, *nom. propr. loci, aut regionis* in dimidia Tribu Manasse cis Jordanem, Judic. 7. v. 22.

טהר Mundus, purus fuit: *Præterit.* וְטָהַר בָּעָרָה & mundus erit vespere, Num. 19. v. 19., *LXX.*, & *Vulg. antiphrasi usi vertunt*, & immundus erit usque ad vespeream; *sam.* טָהַר mundata fuerit, Levit. 15. v. 28., & in pausa

cum prefix. וְטָהַרָה & purgata, & munda erit, Levit. 12. v. 8., וְטָהַרָה mundata es, Ezech. 14. v. 13., וְטָהַרָה mundus sum a peccato meo, Proverb. 20. vers. 9. *Imperat. in pausa* וְטָהַר & mundare, & mundus esto, & mundaberis, 2. Reg. 5. vv. 10. 13. *Pib.* וְטָהַר mundavit, purgavit, purificavit: *Præter.* וְטָהַר & mundabit eum, Levitic. 13. v. 34., *idest*, mundum pronunciabit; *cum affix.* וְטָהַר & mundabit eum, Levit. 13. v. 6., וְטָהַרְתִּים & mundavi eos, Nehem. 13. v. 30. *Particip.* מְטַהֵר purgans argentum, Malach. 3. v. 3., *sed* מְטַהֵר ט, *vide in Hithp.*, ט *inter nomina.* *Infinit.* טַהַר mundare, Levit. 16. v. 30.; *cum affix.* טַהַר mundare me, Ezech. 36. v. 33., *ubi Vulg.* *versit*, (in die, qua) mundavero; וְטָהַרָה ad mundandam, Ezech. 39. v. 14., לְטָהַרָם ad mundandos eos, Numer. 8. vv. 7. 21. *Imper. cum affix.* טַהַר munda me, Psal. 51. v. 4. *Futur. cum affix.* וְטָהַרָם & mundavit eos, Job 37. v. 21. *Pyb. particip.* מְטַהֵר, Ezech. 22. v. 24., mundata; LXX. *habent*, βεβαρυμένη rigata, irrigata; *Vulgat. compluta.* *Hithp. Præter.* הִטְהַרּוּ הַכֹּהֲנִים mundaverant se sacerdotes, Eldr. 6. v. 20., *pro* הִטְהַרּוּ, ט *sic per totam Conjugationem*: *Particip.* הַמְטַהֵר mundandus, qui mundandus, Levit. 14. v. 7., ט *cum prefix.* לְמַטְהַר mundando, Levit. 14. v. 4. *Plur.* מְטַהֲרִים mundantes se, Nehem. 13. v. 22. *Imperat.* וְטָהַרְוּ & mundate vos, Genes. 35. v. 2. *Futur.* וְטָהַרּוּ Nehem. 12. v. 30.; & mundaverunt se, & mundati sunt.

טָהוֹר *m.* Mundus, purus: *Constr. per* Kametzchatuph *in fine*, *propter ablatum accentum*, וְטָהוֹר יָדַיב & mundus manibus, Job 17. v. 9., *ubi perperam quedam exemplaria habent* וְטָהַר, *Plur.* טָהוֹרִים טָהוֹרִים aquas mundas, Ezech. 36. v. 25. *Famln.* וְטָהוֹרָה היא & munda est, Num. 5. vers. 28. *Plural.* טָהוֹרוֹת eloquia munda, Psal. 12. v. 7.

טָהַר *masf.* Mundities, nitor, purgatio: לְטָהַר & purgatio sicut corpus ipsum cæli nitore, Exod. 24. v. 10., *Vulgat. versit*, & quasi cælum, cum serenum est. *Cum affix.* יָמֵי טָהַר dies purgationis ejus, Levit. 12. v. 6.

טָהַרָה *f. Idem*; *estque forma* הִטְהַרָה. *Construunt.* לְטָהַרָה purgationi cujusque rei sanctæ, 2. Paralipom. 23. v. 28.

Cum

Cum affix. פִּיזֹם טְהָרָתוֹ die purgationis sue , Levitic. 14. vers. 2.

f. Idem. *Cum affix.* הִשְׁבֵּת מְטָהֲרוֹ fecisti cessare nitorem ejus , *juxta Vulg.* destruxisti cum ab emundatione , Psalm. 89. vers. 45.

טוֹב , *vel* טוב Bonum , pulchrum , item lætum esse : *Præter.* מְה־טָבוֹ quam bona sunt , Num. 24. vers. 5. , וְכִי־הָיוּ מִיֵּינָךְ quam boni sunt amores tui præ vino , LXX. , וְ *Sym.* reddunt , pulchra facta sunt ; *Aq.* , ornata sunt ; *Vulg.* , pulchriora sunt ubera tua vino , Cantic. 4. v. 10. *Infinit.* *cum præfix.* בְּטוֹב לֵבָב , Judic. 16. v. 25. , *ubi Massoretha legendum monent absque Jod* , וְכִי־הָיוּ , cum lætum esset cor eorum ; *Vulgat. habet* , lætantesque per convivia ; וְכִי־הָיוּ בְּטוֹב לֵב־הַמֶּלֶךְ , Esther 1. v. 10. , cum bonum esset cor regis vino , *id est* , hilare ; *Vulg.* , cum rex esset hilarior , & post nimiam potationem incaluisse mero . *Hiph.* הִשְׁבֵּת bene , recte fecit : *Præter.* הִשְׁבֵּתָּי benefecisti , 1. Reg. 8. v. 18. , 1. Reg. 10. v. 30. , 1. Paralipom. 6. v. 8. , *cum præfix.* וְהִשְׁבֵּתָּי , וְ *benefaciam* , Ezech. 36. vers. 11. , *quod compositum est ex* טוֹב , וְכִי־הָיוּ . *Alia tempora , modos , et personas , quæ nonnulli ad hanc referunt radicem , vide in* וְכִי־הָיוּ .

טוֹב *m.* Bonitas , bonum : וְכִי־הָיוּ טוֹב בְּרָאָה , Isai. 1. vers. 19. , וְכִי־הָיוּ בְּרָאָה in lætitia , & bonitate cordis : Deuteron. 18. v. 47. , *id est* , læto , & hilari animo : *Cum præfix.* בְּטוֹב in bonitate , Psalm. 17. v. 13. , *de bonitate , de bono* , Genes. 45. v. 23. *Cum affix.* בְּטוֹבִי bonitas mea , bonum meum , Exod. 33. v. 19. , *propter bonitatem tuam* , Psalm. 25. v. 7. , בְּטוֹבִי ejus , Job 20. vers. 21. , בְּטוֹבִי ejus , bonum , bonitatem ejus , Nehem. 9. v. 36. , בְּטוֹבִי ejus , bonum eorum , Job 20. v. 16. , *sic etiam* מְה־טָבוֹ quanta bonitas , ejus , & quanta pulchritudo ejus , Zachar. 9. vers. 17. *Item* בְּטוֹב *latine est* lætitia , exultatio , Isai. 65. v. 14. , וְ *etiam* felicitas , Psal. 128. vers. 5.

טוֹב Bonus , elegans , præstans , eximius , formosus , pulcher : *item* bene se habens , felix , lætus , hilaris , *ut* וְכִי־הָיוּ , Psalm. 112. v. 5. , jucundus , felix homo ; וְכִי־הָיוּ

& eor Nabal lætum, jucundum, 1. Samuel. 25. v. 36., טוב
 מְאֹד elegantior illo, 1. Sam. 9. v. 2., טוב הוּא quod
 elegans esset, Exod. 2. v. 2., bonus, scilicet, aspectu, &
 forma, ut *Ab. Esra explicat*. *Usurpatur & substantivè*,
 bonum: cum prefix. הַטוֹב טוב, Judic. 11. v. 25., num bo-
 nus bonus? *sive* an melior, præstantior? *Vulgat. habet*, nisi
 forte meliores; & הַטוֹב bonum, Num. 10. vers. 32., טוב
 juxta bonum, Jos. 9. vers. 25., לְטוֹב לְנוּ in bonum nobis,
 Deuter. 6. v. 24., *id est*, ut bene sit nobis; מְטוֹב עֲרִירָע
 Genes. 31. v. 24., (ne loquaris) a bono ad malum, *id est*,
 aut bonum, ut eum reducas, scilicet blanditiis, aut ma-
 lum, ut *seil.* minis ei noceas, & reverti facias; *Vulgat.*
vertit, ne asperere loquaris; מְטוֹב לְאָדָם שְׂמוֹב quia homini,
 qui bonus, Eccles. 2. v. 26. *Cum affix.* הַטוֹבִים optimus eo-
 rum, *sive*, inter ipsos, Mich. 7. v. 4. *Chalde.* טְבוֹבֵי אָוִיר
 auri optimi, Dan. 2. v. 32. *Plural.* בֵּתָיִם טוֹבִים & domos
 bonas, Deuter. 8. v. 12., *cum prefix.* הַטוֹבִים *demonstr.*
 boni, bona, optima, Jos. 23. v. 14., 1. Sam. 8. v. 14., *cum*
prefix. הַטוֹבִים *interrog.* הַטוֹבִים an meliores, Amos 6. v. 2. *Constr.*
 לֵב טוֹב שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב laeti, & boni animo, 1. Reg. 8. v. 66.,
id est, gaudentes, animisque laeti: וְטוֹבֵי מַרְאָה & elegantes
 aspectu, Dan. 1. v. 4. *Fam.* טוֹבָה bona, & *substantivè*, bo-
 num, bonitas: מְלִאֲמָרְךָ טוֹבָה in terram bonam, Exod. 3.
 v. 8., טוֹבָה לְטוֹבָה cogitavit illud in bonum, Genes. 50.
 v. 20. *Constru.* מַרְאָה טוֹבָה pulchra aspectu, 2. Sam. 11.
 v. 2. *Cum affix.* שְׁנַת טוֹבָתְךָ annum bonitatis tuæ, Psal. 65.
 v. 12., טוֹבָה מִטוֹבָה bonum meum, Psal. 16. v. 2., & bo-
 num eorum, Deuter. 23. v. 7., & *cum prefix.* הַטוֹבָה *inter-*
rog., הַטוֹבָה an bona, Num. 13. v. 19. *Plural.* מַרְאָה
 טוֹבוֹת pulchræ, & elegantes aspectu, Esth. 2. vers. 2. *Cum affix.*
 טוֹבוֹתָיו etiam bona ejus, *id est*, beneficia ejus prædica-
 bant coram me, Nehem. 6. v. 19.

טוב Tob, *nom. propr. loci*, vel regionis in Tribu Gad, Judic.
 11. vers. 3.

טוב מדינת Thobadoniás, *nomen propr. Locitæ*, 2. Paralipom.
 17. vers. 8.

טוה Nevit : *Præter.* נִוְּהוּ אֶת־הַעֲצִים neverunt capras, *id est*, lanam caprinam, Exod. 35. v. 26.
מָטָה masc. Netum, Exod. 35. vers. 25., מָטָה *Vide infra suo loco.*

טוח Levit, oblevit, induxit, obduxit : *Cementariorum verbum* : *Præter.* טוּחַ בִּי כַח quia obduxit (oculos eorum, ne videant), Isai. 44. v. 18., & obducet domum istam, Levit. 14. v. 42. *Infinit.* לָטוּחַ קִירוֹת ad obducendum parietes, 2. Paralip. 29. v. 4. *Niph. Infinit.* מִתּוּחַ postquam inducitur, lita fuerit domus ista, Levit. 13. v. 48.

טוח m. Tectorium : הַטּוּחַ אֲשֶׁר פָּתַחְתֶּם tectorium illud, quod obduxistis, Ezech. 13. v. 12.

טוח fam. plur. Præcordia, renes, *sic dicitur, quod adipe sunt obducti velut tectorio* : מִי־יָטַח בְּפִתּוֹת quis posuit in præcordiis, vel renibus, *boc est*, in abditis, in intimis sensibus sapientiam, Job 38. v. 36. *sed* Psal. 51. v. 8. נִתְּנָה a LXX. redditur, obscura; a *Vulgat.*, incerta; ab *Hieron.* absconditum.

טול in Kal *inufit.* Pib., geminatis litteris, טָלַל transulit. deportavit, migrare, vagari fecit. *Particip. cum affix.* מְטַלְטֵל טָלַלְתָּ, Isai. 22. v. 17., deportabit te, asportari te faciet deportatione viri, *id est*, virili, forti, vehementi, מִטְּוֹל מִטְּוֹל migratione una post alteram, *ut Hebræi exponunt.* *Hiph.* הִטִּיל jecit, dejecit, ejecit, iniecit, projecit : *Præter.* הִטִּיל רֶגֶל גְּדוֹלָה injecit ventum magnum, Jonæ 1. v. 4., & ejiciam te, Jerem. 22. v. 26. *Imperat.* וְהִטִּילְנִי & projicite me (in mare), Jon. 1. v. 12. *Futur. cum affix.* אֶמְטִילְךָ ejiciam, projiciam te, Ezech. 32. v. 4., & jecit, projecit, 1. Sam. 18. v. 11. *Plur.* וַיִּטְּלוּ & projecerunt, Jon. 1. v. 5., *cum affix.* וַיִּטְּלוּ & projecerunt cum, Jon. 1. v. 15. *Haph. Præter.* מִרוּעַ הַמָּלַךְ cur ejecisti sunt, Jerem. 22. vers. 28. *Futur.* יִטְּלֵךְ אֶת־הַגִּזְרִי projicitur fors, Prov. 16. v. 33., יִטְּלֵךְ, Job. 41. v. 1., & prosterneatur, & projicietur. *Vide etiam* טָלַל.

טור m. Ordo, series : הַטּוֹר הַפְּרִיט ordo primus, Exod. 28. v. 7. *Plur.* מְרַבְּעָה מְרַבְּעָה quatuor ordines, *Ibid.* *Con-* 1. Reg. 7. v. 2. *Vide infra* טִיר.

מסור *mase. Chald.* Mons : **מסור** *in montem magnum*, Dan. 2. v. 35. *מסורא* *de monte*, v. 45.

מסירות *f. plur. Vide infra in מסיר*.

מנש *Volavit, avolavit, involavit* : **מנש** *ut aquila volat*, Job 9. v. 26. *Hec verbum proprie Chaldaicum est, mutato ט in ש*.

מנות *Chald.* Jejunus, incœnatus : **מנות** & *pernoctavit incœnatus*, Dan. 6. v. 19.

מנח *Pib. Jaculari. Partic. plur. constr.* **מנח** *uti jaculantes arcu*, Genes. 21. v. 16., *id est*, quantum est *jactus teli, vel sagittæ* : **מנח** *est loco tertie radicalis*, *ut ט in aliis pluribus fit*.

מנח, *unde טח Vide supra in טח*.

מחן *Moluit, commoluit* : *Præter.* **מחן** & *molebant molis*, Num. 11. v. 8. *Partic.* **מחן** *molens*, Judic. 16. v. 21., *femin. plural.* **מחנות** *molentes*, Eccles. 12. v. 3. *Infinit.* **מחן** *molendo bene*, Deuter. 9. vers. 21. *Sed vide inter nomina. Imperat.* **מחן** & *mole farinam*, Isai. 47. v. 2. *Futur.* **מחן** *Job 31. v. 10., molat alteri uxor mea* ; *veteres Hebræi, alique crudeli Interpretes hic molere pro aliu venereo accipiunt* ; *unde, optime Vulgat. vertit, scortum alterius sit uxor mea* ; *LXX. habent*, **מחן** *placeat* ; **מחן** & *commoluit*, Exod. 32. vers. 20., *Plural. in pausa מחנות commolitis*, Joa. Simon *vertit*, *conteritis, contunditis*, Isai. 3. v. 15.

מחן *m. Mola, molitionis medium, ut quibusdam placet* ; **מחן** *Thren. 3. v. 13., juvenes, adolescentes mola mulerunt, id est, venundati, coacti sunt, ut molas agerent* ; *Vulg. vertit, adolescentibus impudice abuti sunt*.

מחנה *f. Molitio*, Eccl. 12. v. 4., *LXX., ט Vulgat. est, molens*.

מחנות *f. plur. Molitrices, molares dentes*, Eccles. 12. v. 3.

מחר *Radix Hebræi inusit.*, *Chald.* *Constrinxit, occlusit* ; *Syr. enixus est, anhelavit in exonerando ventre, q. d. alvo adstrictus est* : *Hinc Hebr. מחר, in singul. inusit. Plural.* **מחרים**, *ani morbus, id est, hæmorrhoides, quas Romani vocant mariscas, seu ficos* ; *quia accedunt ad ficus formam* ; *Sed LXX. constanter vocem hanc מחרים reddunt τὰς ἰδῆας*

יָדָם sedes, seu nates; *Vulg.*, Bochartus, aliiqne anos, seu podices. *Construit.* יָדָם מַרְסָּעֵי aureæ, 1. Samuel. 6. v. 17., *id est*, imagines aureæ mariscarum; *Vulgat.*, ani auri; *Cum affix.* מַרְסָּעֵי מַרְסָּעֵי, 1. Sam. 6. v. 17., imagines mariscarum suarum; *Vulg.*, similitudines anorum. *In hunc sensum accipiuntur* יָדָם מַרְסָּעֵי percutit hostes suos retrò, Psal. 78. v. 66., *id est*, juxta Chaldaicum paraphrasin, מַרְסָּעֵי מַרְסָּעֵי mariscis in posterioribus ipsorum, sive occultis corporis partibus. *Hec* מַרְסָּעֵי, quasi pronuntiatur honorificior, substituta est legenda à Masorethibz pro מַרְסָּעֵי : *vide* מַרְסָּעֵי.

מִטָּה *Inusit.* מִטָּה *sem. plur.* Exod. 13. v. 16., Deuteron. 6. v. 8., *ו' 11. v. 18.* Scribitur autem Deuteron. 6. מִטָּה, *allat* מִטָּה, (*super quo Talmudici disputant*), memorialia, frontalia, sic *ditla*, quod in fronte, seu, ubi capilli desinunt, gestarentur. Erant loculi coriacci, in quibus legis quaedam pericopa includebantur, sive scheda memoriales, unde *ו' זכרון* monumentum, scilicet custodiendæ legis, vocantur, Exod. 13. v. 9. In novo Testamento appellantur Phylacteria. Chaldaeus, *ו' Rabbinî* vocant מִטָּה, quasi precum monumenta.

מִטָּה *masf.* Cœnum, lutum : יִרְמְסֵם calcat lutum, Isai. 41. v. 25., *עבה* *vide in* עֵבֶה.

מִטָּה *Vide supra in* מִטָּה.

מִטָּה *Chald.* Lutum, cœnum : בְּחֶסֶת מִטָּה cum luto cœni, Dan. 2. v. 41. *Vulg.* *ibidem est* testa.

מִטָּה *Inusit.* *Inde* מִטָּה *f.* Palatium, castellum, arx, propugnaculum : *Construit.* מִטָּה palatium argenteum, Cant. 8. v. 9., *id est*, magnificentissimum, ut R. Jena interpretatus est, teste Kimchio in lib. Radic., *Vulgat.* vertit, propugnacula argentea : *Cum affix.* מִטָּה Psal. 69. v. 26., castellum, palatium, mansio, habitatio eorum : *Plural.* *cum prefix.* מִטָּה, Ezech. 46. v. 23., *ditto* *has in varium sensum ab Interpretibus accipitur*; *vertunt nonnulli*, ordines, impluvia; *illam enim derivant a rad.* מִטָּה, *que Hebrais est* ordo, series, dispositio; *Arab. autem est* impluvium : *Sed LXX.* sunt μαγνηρία, *Vulgat.*, culinae; *Aquil.*, σιβάματα strata, stramenta; *Syn.* περιπαράματα septa, circumvallationes;

tiones; *Cum affix.* כְּלִי-חַיִּים omnes arces, omnia castella eorum, Num. 31. v. 10., כְּלִי-חַיִּים Ezech. 25. v. 4., arces, castella eorum; *U juxta Vulg.*, (collocabunt) caulas suas; *cum prae fix.*, *U affix.* כְּלִי-חַיִּים, Genes. 25. v. 16., & in castellis eorum, *Vulg.*, & per oppida eorum.

מל Maculis obduxit; *U hinc*, affluit, refarcivit, assumen-
 תִּיס, *five*, frustis obduxit; *sequē* maculosum, *U ver-*
 תִּיס, *ficolor aliquid reddidit (ita Joa. Simon)*. פֹּהֵל מְלִי, Ge-
 nes. 30. v. 32. 33., maculosum, maculis latis respersum :
Plural. cum prae fix. מְלִי מְלִי & maculis latis respersi, &
 maculosi, Genes. 30. v. 35. *Sed מְלִי vide postea in מְלִי*;
Femin. מְלִי מְלִי, Ezech. 16. v. 16., excelsa latis macu-
 lis interstincta, *ideſt*, latis plagis, & tessellis colorata;
Aqu., *U Theod. vertunt*, excelsa ἐμβολίσματα embolisma-
 ta, *hoc est*, interprete Hieron. in hunc locum, divulsū pun-
 ni hinc inde confuti; *LXX.*, πάντα, *Vulgat.*, (excelsa)
hinc inde confuta; מְלִי מְלִי & maculis latis respersæ, &
 maculosæ, Gen. 30. v. 35. *Pyb. part. plur. ſam. cum prae fix.*
 מְלִי מְלִי, Jos. 9. v. 5, *LXX. vertunt*, καταπτελισμένα,
Vulg., pittaciis confuta (calceamenta); *Alii*, facta, refar-
 ta. *Hæc significatio Rabbiniſ uſitata eſt*, מְלִי מְלִי opus
 est refarcire.

מל Agnus, Isai. 65. v. 25. *Conſtrati.* מְלִי מְלִי agnum,
 תִּיס, *laelis unum, id est*, laleum, *ſive* laelentem, 1. Sa-
 muel. 7. verſ. 9. *Plural. cum מ*, מְלִי מְלִי congregabit
 agnellos, Isai. 40. v. 11. *Sed cum prae fix.* מְלִי מְלִי, 1. Sam.
 25. v. 4., *varie accipitur*; quibuſdam eſt nomen propr. loci,
ſic dicti ab agnis, redditurque, in Telaim; *ſive*, *ut habent*
LXX., ἐν Γαλγάλαις in Galgalis; *Vulgat.*, Chaldaeus Para-
 phraſtes, R. Salomon, quem ſequuntur alii Hebræorum docto-
 res, etiam hoc loco agnos interpretantur.

מל Verbum in Plb., *U quæ inde ſequuntur*, *vide ſupra*
 מְלִי, *in מְלִי, U in proxima radice מְלִי*.

מל *ſam.*, Isai. 22. v. 17., conſectio, integumentum, א-
 תִּיס מְלִי; *Sed aliis eſt aſportatio, migratio, ſublatio,*
 ablatio, propulſio, ejeſtio, projeſtio, extirpatio : מְלִי מְלִי
 מְלִי, Isai. 22. v. 17., (aſportari te faciet) aſportatione,
 projeſtione viri, *hoc eſt*, virili, vehementi; *LXX. verba-*
liter

liter reddiderunt, videlicet, exteret, terendo ejiciet; Vulg. etiam, sicut asportatur; sed צָרַר vertit gallum gallinaceum, quæ quidem interpretatio nonnullis Hebræorum Doctores probata fuit, ut patet ex R. Salomonis in hunc locum comment., ex Midras Misle, hoc est, ex commentatione allegorica, & historica, ex Hieron. tandem comment.

טל *Pib.* Tegere, obtegere; est propriè Chaldaicum: *Futur.* וְיִטְלֶנָּה & contexit eam; *Nehem.* 3. vers. 15. *Chald.* obumbrare, umbram facere: *Futur.* אֶפְהֵל, *Dan.* 4. v. 9., umbram fecit; aliis est, protegetur, obumbrabitur, obumbrabatur; *Theodos.* autem vertit, κατισχυρatur, *Vulgat.* habitabant (animalia). Idem est atque *Hebr.* צָלַל, munio & in ט, more Chaldaeorum.

טל *masf.* Ros, sic dicitur, quod herbas, & gramina obtegit: וְיִטְלֶנָּה stillabunt rorem, *Deuteron.* 33. v. 28. *Cum affix.* וְיִתְּנוּ דָבְרוֹ dabant rorem suum, *Zach.* 8. vers. 12. *Chaldaic.* וְיִטְלֶנָּה & rore cæli, *Dan.* 4. v. 12., וְיִטְלֶנָּה & de rore, *Dan.* 5. v. 21.

טלם *Télem*, nom. propr. civitatis in Tribu Juda, *Jos.* 15. v. 24. **טלם** *Difilio composita*, quam vide supra in טל.

טלמון *Telmón*, nom. propr. viri, 1. *Paralip.* 9. v. 17., *Esd.* 2. v. 42., *Nehem.* 11. v. 19.

טמא *Immundus, impurus, pollutus fuit: Præter.* וְטָמֵא & immundus erit, *Levit.* 15. v. 16., *Femin.* וְטָמְאָה & polluta erit, *Levit.* 12. vers. 2., &c., וְטָמְאָה polluta es, *Ezech.* 22. v. 4. *Infin.* cum ה paragog. וְטָמְאָה pollui, *Mich.* 2. v. 10., & cum præfix. וְטָמְאָה, *Levit.* 22. v. 8., ut impuretur eo, ad polluendum se, ut polluantur; *Vulg.* neque polluentur in eis: *Futur.* cum præfix. ה interrog., וְהִיטָמְאָה an pollutum erit, an polluetur? *Hag.* 2. vers. 13. *Nipb.* וְטָמְאָה immundum, pollutum fieri; impurare, polluere se: *Præter.* וְנִטְמַמְתֶּם ut polluti sitis, *Levit.* 11. v. 43., & elise וְנִטְמַמְנוּ sordemus, polluti reputamur, *Job* 18. v. 3., ad formam *Quiescentium tertia* ה. *Partic. Plur.* וְנִטְמַמְתֶּם vos ipsos impuratis, polluimini, *Ezech.* 20. v. 30. *Pib.* וְטָמְאָה impurare, polluere, vitiare, immundum reddere, declarare: *Præter.* וְנִטְמַמְתָּ vitiavit Dinam, *Gen.* 34. v. 5., וְנִטְמַמְתָּ immundum reddet, *Idest*, pronuntiabit eum, *Levit.*

- Levit. 13. v. 25., *cum prefix.*, & *affix.* וְטָמֵא & pollutum cum declarabit, Levit. 13. v. 8., *f.* טָמֵא polluiti, Ezech. 5. v. 11., *Plur. cum affix.* טָמְאוּ polluerunt eam, Ezech. 36. vers. 18. *Infinit.* טָמֵא polluendo, polluere; *LXX. est*, immundities, pollutio, Levit. 13. v. 44., *cum prefix.*, & *affix.* בְּטָמְאֵם in polluendo eos, cum polluerint, Levit. 15. v. 31., בְּטָמְאֵכֶם in polluendo vos, cum pollueritis, Levit. 18. v. 28. *Imperat.* בְּטָמְאוּ polluite, Ezech. 9. vers. 7. *Futur. cum affix.* וְטָמְאוּ pollutum cum declarabit, Levitic. 13. v. 44., וְיִטְמָאוּ & polluit illud, 1. Reg. 23. vers. 16. *Pyb. Partic.* לֹא טָמְאָה נַפְשִׁי לִי anima mea non est impurata, Ezechiel. 4. v. 14 *LXX.*, & *Vulg. vertunt*, non polluta est. *Hithp.* הִטְמָא, *sel.* הִטְמָא, *excidente* ה, *altera characteris littera*, eaque compensata per Daghes in ט, *pro* הִטְמָא, *aut* הִטְמָא, *que contractio in toto futuro perseverat*. *Futur.* לֹא-יִטְמָא ne polluito se, Levit. 21. vers. 1., & *Præter. ex Heph.* & *Hithp. compositum*, אַחֲרֵי הִטְמָא postquam factum est, ut pollueretur, Deuter. 24. v. 4., *LXX. vertunt*, polluta est; *Vulg.*, quia polluta est.
- טָמֵא *m.* Pollutus, immundus, impurus: pollutum: *Constr.* טָמֵא שְׂפָתַי immundus labiis, Isai. 6. v. 5. *Plural.* טָמְאִים טָמֵא הֵם immunda sunt vobis, Levit. 11. vers. 26. *Femin.* טָמְאוּ עִם cum immunda, Levit. 15. v. 33. *Constr.* טָמְאוּ הָעַם impura nomine, Ezech. 22. vers. 5.
- טָמְאוּ *fem.* Immunditia, impuritas, res immunda: *Constru.* טָמְאוּ אָדָם immunditiam hominis, Levit. 5. vers. 3. *Cum affix.* טָמְאוּ immunditiam ejus, Levit. 22. vers. 5. *Plural.* טָמְאוּ ab immunditiis (filiorum Israel), Levit. 16 v. 16. *Cum affix.* טָמְאוּ מִכָּל-טָמְאוֹתֵיכֶם ab omnibus immunditiis vestris, Ezech. 36. v. 25.
- טָמֵא *a Radic.* טָמֵא, *eliso*, נִטְמָא, *Vide supra in* טָמֵא *pag. 395.*
- טָמֵא Abdidit, abscondit, recondidit, occultavit: *Præter.* טָמֵא אָבִיד אֶבְדִּית טָמֵא אֶבְדִּית piger manum suam; Proverb. 19. vers. 24., *cum prefix.*, & *affix.* וְטָמְאָה & abscondes eos, Jerem. 43. v. 9., טָמְאָה אֶבְדִּית cum, Jerem. 13. vers. 7. *Particip.* טָמֵא אֶבְדִּית absconditus, absconditum, Job 3. v. 16., 18. v. 10., 20. v. 26., *cum prefix.* בְּטָמֵא in abscondi-

to, Job 40. v. 13., *Fam.* כְּמוֹתָהּ abscondita erat, Jos. 7. v. 12., *plur. m.* סְתוּמִים absconditi, Jos. 7. v. 21., *construñ.* סְתוּמֵי absconditi, abscondita. Deuteron 33. v. 19 *Imper. cum prefix.*, וְסִתְּהוּ & absconde illud, Jerem 13. v. 4., כְּמוֹתָם absconde eos, Job 40. v. 13. *Futur. cum prefix.*, וְסִתְּהוּ & abscondit cum, Exod. 2. v. 12., וְסִתְּהוּ & abscondit eos, Jos. 2. v. 6., וְסִתְּהוּ & abscondi cum, Jerem. 13. v. 5. *Niph. Imperat.* וְסִתְּהוּ & absconde te in pulvere, Isai. 2. v. 10. *Hiph.* וְסִתְּהוּ & abscondit, &c., וְסִתְּהוּ *vide max inter nomina: Futur.* וְסִתְּהוּ & absconderunt, 2. Reg. 7. v. 8.

סְתוּמִים, *vel* סְתוּמִים *m.* Thesaurus, Gen. 43. v. 23., *à* reconden-
do. *Plural.* וְסִתְּהוּ sunt nobis thesauri, Jerem. 41. v. 8. *Constr.* וְסִתְּהוּ & thesauros latebrarum, Isai. 45. v. 3., וְסִתְּהוּ, repositas opes abstrusissimas.

סִנְא *masc.* Corbis, canistrum; LXX., *Vulg.*, aliisque est, וְסִנְא horreum, cartallus, וְסִנְא, sporta, aut canistrum in
summitate amplum, וְסִנְא *extentum*: וְסִנְא corbis, Deuter. 16.
vers. 4. *Cum affix.* וְסִנְא benedictus corbis tuus, Deu-
teron. 28. v. 5.

סִנְא *Pib.* Inquinavit: *Futur. cum affix.* וְסִנְא quomodo inquinarem illos? Cant. 5. v. 3.

טַעַה *Erravit: Hiph.* וְסִנְא, fecerunt, ut erraret
וְסִנְא populus meus, *Vulg.*, (eo quod) deceperint popu-
lum meum, Ezech. 13. v. 10.

טַעַם *Gustavit: Prater.* וְסִנְא gustavit omnis
וְסִנְא populus panem, 1. Sam. 14. v. 24., וְסִנְא
gustavi parum mellis, 1. Sam. 14. v. 29. *Infin.* וְסִנְא
gustando. 1. Sam. 14. v. 43. *Imper. plur.* וְסִנְא gustate, pro-
bate, Psalm. 34. v. 9. *Futur.* וְסִנְא gustabo, 2. Samuel. 3.
v. 35., וְסִנְא *vide infra inter nomina.*

טַעַם *Chald. Peal, idem significat ac Hebr. Inde Pabel futur.*
וְסִנְא *plur.* וְסִנְא tibi gustandum dabunt, *Vulgar.* co-
medis, Dan. 4. v. 22, וְסִנְא herbam ut bobus
gustandam dederunt ei, *Vulgar.*, fœnum quoque ut bos co-
medebat, Dan. 5. v. 21.

טַעַם *m.* Gustus, sapor: *metaphorice*, ratio, consilium, ju-
dicium, sententia, species, sensus: וְסִנְא *præ-*
stantiam

stantiam rationis, & scientiæ, Psalm. 119. vers. 66., אִשָּׁה
 יָכָה וְקָרָת נִכָּה mulier pulchra, & averfa rationis, *sive* à
 ratione, Prov. 11. v. 22., *Id est*, focors, ratione, & confilio
 carens : וְנִצָּעַת זְקִינָה & confilium, *sive* judicium senum,
 Job 12. v. 20., מִמֶּעַד הַמֶּלֶךְ ex sententia, *vel* edicto regis,
 Jonæ 3. v. 7., אֶת-כִּלְמֹתָיו scilicet suos, 1. Samuel. 21. v. 14;
 בֹּא בְּכֶמֶר עִמָּךְ manuit fapor ejus in eo, Jerem. 48. vers. 11.,
 בְּרֹחַ בְּרֹחַ בְּרֹחַ benedictum confilium tuum, 1. Sam. 25 v. 33.
 כֶּמֶס *m. Chald.*, *idem significat ac Hebræum* מֶסֶם : מֶלֶךְ
 de sententia Dei, Eldr. 6. vers. 14. *Sed frequentius occurrit*
Chald. in forma, quæ sequitur.

כֶּמֶס *m. Cum præfix.* חֶמְרָא בְּכֶמֶס חֶמְרָא, Daniel. 5. v. 2., pro gustu
 vini, ad gustandum vinum; *Vulgat. vertit*, jam temulen-
 tus, וְכֶמֶס צִירָא & de sententia Cyri, Eldr. 6. vers. 14.,
 כֶּמֶס דְּמַלְכָּא Dominus, *vel* magister consilii, præses consilii,
 Eius. 4. v. 8.

כֶּמֶס *masc. Chald.*, *idem, sed in flatu emphat.* כֶּמֶס ratio,
 Daniel. 6 v. 3., עֶר-כֶּמֶס לְרִינָא וְרִינָא, Eldr. 5. v. 5., dum
 causa ad Darium perveniret; *Vulgat. vertit*, placuit, ut
 res ad Darium referretur.

כֶּמֶס *m. In singul. inusit., unde plural.* כֶּמֶס cupediæ cibi,
proprie conditi, delicati, exquisiti, sapidi, palato grati,
 Genes. 27. vers. 4. *Fam. cum affix.* לְכֶמֶסוֹתָיו cupedias ejus,
 Proverb. 23. v. 3.

כֶּסֶן *Oncravit, Imper.* כֶּסֶן אֶת מִקְרָכְךָ onerate jumentum
 vestrum, Genes. 45. vers. 17. *Item*, fixit, transfixit,
 confodit, perfodit, *ex usu Chaldaico. Particip. Pyl.* כֶּסֶן
 קֶרֶב confossi gladio, Isai. 14. v. 19. *Sic in Targum*,
 כֶּסֶן כֶּסֶן כֶּסֶן viri confossi, Jerem. 37. v. 10., חֶרֶב
 כֶּסֶן, Jerem. 18. v. 21., Ezech. 28. v. 8.

כֶּסֶן *Extendit, expandit, dilatavit; in Kal inusit., unde Pibet*
 כֶּסֶן palma expandit, distendit, explanavit, *sicut matres*
solent palma explanare infantes recens natos, ut ipsorum
membra in planum, & longum distendantur, & crescant:
Item palmis duxit, gestavit, ut infantes gestari solent, id
est, ut Kimchi unico verbo dicit, educare: Præter. אֶת-כֶּסֶן
 כֶּסֶן quos palmis explanavi, *vel* gestavi, Thren. 3. v. 22.,
 אֶת-כֶּסֶן כֶּסֶן & dexte-

dextera mea palmavit cœlos, *Isai. 48. v. 13., id est, palmo extendit, vel metata est cœlos, ut Ab. Esra explicat: vel, palma distendit, explanavit, & æquavit cœlos, ut essent inflar veli, & expansi, מִפְּחָחַ וִידֵה infra inter nomina.*

מִפְּחָחַ, & alla forma, כֶּסֶחַ *m. Spithama, palmus, mensura quatuor digitorum conjunctorum: מִפְּחָחַ כֶּסֶחַ, Exod. 25. v. 25., clausura palmi, id est, tænia palmaris; Vulg. vertit, coronam interrasilem altam quatuor digitis; וְעֶרְבֵי כֶסֶחַ, 1. Reg. 7. v. 26., & crassitudo ejus erat palmus, id est, palmaris; Vulg. vertit, grossitudo autem luteris trium uncium erat; Plural. כֶּסֶחִים palmos, vel palmarum, id est, palmares, Vulg., mensurabiles, & juxta alios, breves, paucissimos (dedisti dies meos), ut Ab. Esra explicat, Psalm. 39. v. 6., מִפְּסֵד עַד-הַחֶסֶחַ, 1. Reg. 7. v. 9., à fundamento usque ad palmas, id est, circumferentias, sive præcindiones, quibus laquearia, & tectum innituntur, quæ serè palmares esse solent. Locus, scribit Kimchi in Comment., ubi trahes ponuntur, appellatur כֶּסֶחַים palmæ, quia lapides, quibus capita trabium incumbunt, egrediuntur extra parietem mensura palmi extrinsecus, & intrinsecus; Vulg. ibidem vertit, a fundamentis usque ad summitatem parietum; Aliis כֶּסֶחִים sunt suggrundia.*

כֶּסֶחִים *m. p. Educationes, quasi palmationes dicæ. עֲלֵי כֶסֶחִים parvulos educationum, Thren. 2. v. 20., id est, qui manibus adhuc gestantur, & educantur, ut R. Salomon explicat: LXX. ibidem vertunt, parvulos lactentes ubera; Vulg., parvulos ad mensuram palmæ.*

מִפְּחָחַ *f. Ventrale, juxta quosdam; Vulg. est, pallium, lintheamen, Ruth. 3. v. 15. Kimchi in lib. Radic. peplum exponit, & sic in Masemone, part. 2. fol. 27., מִפְּחָחַ peplum, quod est in capite ejus. Plural. מִפְּחָחִים ventralia, Isai. 3. vers. 22.*

מִפְּחָחַ Concinnavit, assuit, consuit: *Præter. עֲלֵי שָׂקָר concinnant, connectunt contra me falsitatem; Vulg. habet, multiplicata est super me iniquitas; Hieronym. vertit, applicaverunt mihi mendacium, Psal. 119. v. 69. Particip. præsens, עֲלֵי שָׂקָר concinnatores falsi, Job 13. v. 4. Futur. וְיִתְּפֵל עַל-עוֹנִי & assuis ad iniquitatem meam, Vulgat., signa-*

signasti quasi in sacculo delicta mea, Job 14. vers. 17.
 טָפַח *Dilectio composita, quam olde infra in טָפַח.*

טַפְסָר *m. Imperator, dux, princeps: טַפְסָר עָלֶיהָ טַפְסָר con-*
 - *stituite super eam principem, Jerem. 51. v. 27.,*
sed Vulgat. ibidem טַפְסָר est nom. propr., vertit enim, Ta-
phsar: Plural. cum Pathach, וְטַפְסָרֶיהָ, Nah. 3. v. 17., &
principes tui; Vulg., & parvuli tui; R. David Kimchi ibi-
dem notat, טַפְסָר proprie significare juniores principes; com-
positum siquidem videtur ex טָפַח parvulus, וְ טַפְסָר princeps.

טַפַּף *Leniter, sive more parvulorum incessit; Inde infin. cum*
 - *præfix. הָלַךְ וְטַפַּף, Isai. 3. v. 16., cundo, & parvu-*
lando, (ut sic dicam), id est, gressibus suis parvulos agen-
do, ingressu molli, minutis passibus, instar parvulorum,
utendo; וְ sic Aben Esra, rejecit aliorum interpretatio-
nibus, exponit, הָלַכְוּ מְהֵלָּה טַפַּף incedentes incessu par-
vulorum; Vulg. vertit, ibant, & plaudebant; apte autem,
טַפַּף transiit plaudere, quoniam Propheta continuo expres-
sam subjungit de ludicro pedum gressu mentionem, adinstar par-
vulorum, qui non solum minutis passibus gradiuntur, sed
ludibundi, וְ exultim incedunt, quod in mulieribus est in-
signis lascivie argumentum.

טָפַח, וְ *in pausa, טָפַח m. Puer, puerulus, parvulus, parvuli;*
hoc nomen tam de viribus, quam de puellis, sive sæmellis col-
lective usurpatur: וְטַפְסָר וְטַפְסָר parvulosque, & sæminas, Eze-
chiel. 9. vers. 6. Cum affix. וְטַפְסָר וְטַפְסָר omnesque parvulos
ipsorum, Genes. 34. v. 19., טַפְסָר, Genes. 43. v. 8., וְ abs-
que Jod in medio, טַפְסָר, Num. 14. v. 3., parvulus noster,
vel collective, parvuli nostri.

טַפַּח *Chald. Unguis: Cum affix. וְטַפְסָר וְטַפְסָר & unguis ejus,*
 - *Dan. 4. v. 30., וְטַפְסָר וְטַפְסָר idem, Dan. 7. v. 19., ex He-*
braeo וְטַפְסָר, literis וְטַפְסָר pro more commutatis.

טַפַּח *Obesari, pinguefieri: וְטַפַּח לְטַפַּח obefatum est quasi*
 - *adipe cor eorum, Psalm. 119. v. 70., LXX. vertunt,*
וְטַפַּח וְטַפַּח, Vulg., alique, coagulatum est cor eorum. Chald-
eum est, unde וְטַפַּח impinguatum est, habet hic Chaldeus.

טַפַּח *Taphet, nom. propr. filie Salomonis, 1. Reg. 4. v. 11.*

טַפַּח *Chald. in flatu emphat. olde supra in טַפַּח.*

טַרַד Assiduum, continuum esse in opere, jugiter occupari:
- **ד** *Particip.* וְהָלַךְ טַרַד & stillatio continuans, Proverb.
19. v. 13., **ט** 27. v. 15., *que stillat in domo* כְּהַחֲקֵדָה cum
continuatione, *ut R. Levi loquitur*: טַרַד assidue occupa-
tus, *apud Rab.*, *Vulg. reddit*, jugiter perstillans.

טַרַד Chald. Ejecit, extrusit, expulit, depulit: *Particip.* וְלָךְ
- **ד** te autem depulsuri sunt, Dan. 4. vers. 21. *Particip.*
Præter., *sive* פֶּהִיל, טַרַד depulsus, Dan. 4. v. 30.

טַרְהָ Radix Hebræis innisit, Arab. טַרַה recens fuit.
- **ד** Inde, *ut Jon. Simoni videtur*, **עֲלֵי**, טַרְהָ, Judic. 15.
v. 15., humens, humida, recens, putrescere incipiens, **ט**
nondum siccata; *Vulgat. vertit*, *quæ jacebat*; וַיִּמְכָּה טַרְהָ,
Isai. 1. v. 6., & plaga humida, *id est*, purulenta; *Vulgat.*,
& plaga tumens. *R. Salomon inquit*: *Inveni in libris Me-*
dicorum, quod humorem, qui exit in plaga, vocant טַרְי,
id est, pus. טַרְי plur. *sic supra in טַרַד.*

טַרַח Laboravit, fatigavit se, *apud Rabbinos frequens*: *Hiph.*
- **ד** *Entur.* עָבַר יַטְרִיחַ laborare facit densam nubem, Job
37. v. 11., *id est*, urget, fatigat, eam huc illuc impellen-
do, & dissipando; *Alii vertunt*, onerat, aggravat, *hoc est*,
densam efficit (Deus) nubem, *ut pluviam demittat*.

טַרַח *masf.* Fatigatio, labor: וְהֵי עָלַי לַטְרַח sunt mihi labori,
Isai. 1. vers. 14., *id est*, laboriosus, **עֲלֵי** oneri: *Cum affa-*
ctus laborem vestrum, sive, molestias vestras; *Vulg. ne-*
gotia vestra, Deuteron. 1. v. 11.

טַרַם Ante, antequam, priusquam, quum nondum, nec-
- **ד** dum, nondum: *serè semper post se verbum habet*:
וְהָיָה הַטַּרַם an nondum cognoscis? Num prius cogniturus es,
עֲלֵי cognoscere cupis? Exod. 10. vers. 7., וְהָיָה אַנְתָּם
טַרַם לֹא-יָבוֹאוּ עֲלֵיכֶם, ante-
quam ingrediatur, Levit. 14. v. 36., וְהָיָה אַחֲרָיִךְ
טַרַם הָיָה, Sophon. 2. vers. 2., *ut non veniat super vos*
aitus iræ Dei; *Vulg. vertit*, *antequam veniat super vos ira*
furoris Domini. וְהָיָה אַנְתָּם טַרַם ab antequam poni, *id est*, quum
nondum positus esset, Hag. 2. v. 15., *R. Salom. in Genes.*
2. vers. 5. *non vult esse ante, sed tantum* עַד לֹא.

טַרַף Rapuit, prædatus est, discerpsit, dilaceravit rapiendo;
- **ד** *est proprium ferarum, & metaphorice transfertur ad*
homines: *Præter.* וְטַרַף וְרוּץ אַחֲ-טַרְקָד Deuteron. 33. v. 20.,

• & rapiet brachium, & verticem, *id est*, fortitudinem, & principatum, fortes adversarios, & eorum reges; **מִפִּי כֹרֶךְ**, Job 16. v. 9., ira, *vel* furor ejus discerpfit (me); *Vulgat. habet*, collegit furorem suum in me. *Particip.* **מִרְיָה כֹרֶךְ**, Ico rapiens, Nah. 2. v. 12., *ita etiam* Job 18. v. 4., Psal. 22. v. 14., Ezech. 22. v. 25. *Plur. conf.* **כֹּרְכֵי**, Ezech. 22. vers. 27., discerpentes, rapientes. *Inf.* **מִרְיָה כֹרֶךְ** discerpando, Genes. 37. vers. 33., *cum præfix.* **מִרְיָה כֹרֶךְ**, Psalm. 17. v. 12., *ſe* *ſequente* Makaph, **לִכְרֹךְ**, Ezech. 19. vv. 3. 6., rapere: *Futur.* **מִרְיָה כֹרֶךְ**, Psalm. 7. vers. 3., *ſe* *in pauſa*, **מִרְיָה כֹרֶךְ**, Genes. 49. vers. 27., rapiat, rapiet; *cum præfix.* **מִרְיָה כֹרֶךְ** & rapuit, Amos 1. vers. 11. *Niph.* **מִרְיָה כֹרֶךְ** discerptus, dilaceratus, dilaniatus est: *Futur.* **מִרְיָה כֹרֶךְ**, Exod. 22. vers. 12., ſi discerpando discerptum fuerit, *Vulgat. vertit*, ſi comestum a bestia. *Pyh. Prater.* **מִרְיָה כֹרֶךְ** discerpando discerptus est, *id est*, planè, omninò; *LXX. habent*, bestia rapuit; *Vulg.*, devoravit, Genes. 37. v. 33., *ſe* *in pauſa*, **מִרְיָה כֹרֶךְ**, Genes. 44. v. 28. *Hiph.* **מִרְיָה כֹרֶךְ** aluit, cibavit: *Prater.* **מִרְיָה כֹרֶךְ** ale me cibo statuti mei, Proverb. 30. v. 8., *id est*, ſtato victu; *LXX.*, *ſe* *Sym. vertunt*, ſtatue; *Vulgat. paraphraſtice reddit*, tribue victui meo neceſſaria.

מִרְיָה כֹרֶךְ m. Raptum, decerptum, avulsum: **מִרְיָה כֹרֶךְ**, Genes. 8. vers. 11., ſolum olivæ viride, recens a carptu, *nempe* roſtro conſractum, decerptum, *vel* raptum; *Vulgat. paraphraſtice reddidit*, portans ſamum olivæ vircentibus ſoliis.

מִרְיָה כֹרֶךְ, *ſe* *in pauſa*, **מִרְיָה כֹרֶךְ masc.** Raptum, rapina, præda, *quæ* dilaniatur, *quæ* *cum ſeræ olivæ, inde generaliter est*, eſca, cibus, victus, *ut* Psalm. 111. v. 5., Proverb. 31. v. 15., Malach. 3. v. 10. *Item* **מִרְיָה כֹרֶךְ** eſt frons, ſolum, ramus viridis, *atque* proferens fructus: **מִרְיָה כֹרֶךְ**, Psalm. 76. v. 5., *Aquil. vertit*, *ἀπὸ ὀρέων ἀλαστωρ*, a montibus capturæ; *Sym.*, *ἀπὸ ὀρέων θήραι*, a montibus venationis; *Theodot.*, *ἀπὸ ὀρέων καρπύμων*, a montibus fructiferis, *id est*, *e quibus* decerpuntur fructus: *Pagnini*, *aliique habent* præ montibus prædæ, *hoc est*, præ cunctis mundi regnis, *quæ* *ſe* *ſararum more ſe invicem depradantur; ſed LXX. reddiderunt*,
ἀπὸ

מִן הַרְפָּה מִן הַרְפָּה, *Vulg.* a montibus æternis. *Femin.* הַרְפָּה
 discerptum, laceratum, raptum; וּבִשְׂדֵה הַרְפָּה לֹא חֲמִילָהּ,
Exod. 22. v. 30., & carnem in agro raptam, *sive* discer-
 ptam laceratam, *vel*, *ut habet Vulg.*, quæ a bestiis fuerit
 prægustata, non comedetis. *Cum affix.* עַל-הַרְפָּה super præ-
 dam suam, *Isai.* 31. v. 4., *Plural.* הַרְפָּה; *U in sensu con-*
stru., כָּל-הַרְפָּה צִמְחָה, *Ezech.* 17. vers. 9., omnia folia,
vel frondes, *U juxta Vulg.*, palmites germinis ejus. *At-*
que in hunc sensum sepe a Chaldeis usurpatur dictio hæc
הַרְפָּה, uti constat ex iis, quæ habent in Genes. 3. vers. 7.,
 8. vers. 11.

הַרְפָּה *f.* Discerptum, laceratum, raptum, *Genes.* 31. v. 39.,
Levit. 22. v. 8.

הַרְפָּה *Tarpelajé, Vulgat., Terphalzi, nom. propr. populi,*
quem transfudit Asenaphar in Samariam, Eldr. 4. v. 9.

In numeris valet decem; quandoque autem est littera radicalis, quandoque servilis. Quoties servilis est; ab initio dictionis in verbis exhibet tertiam personam masculinam in utroque numero; in nominibus

vero continuitatem, firmamque quamdam subsistentiam, sive consistentiam innuit, auctore Joa. Simone: In medio dictionis inseritur saepe per epenthesein in verbis, quae vel secunda radicali deficiunt, vel media quiescunt; alibi interdum plane otiosa est, ut in חִיפָּה, Exod. 25. v. 31., מְלֻחָחִים, Ezechiel. 11. vers. 6., &c. In fine dictionis consistit in verbis secundam personam singul. sam. Imperativi, & Futuri; in nominibus autem est signum plur. num., praecedente Tzete; saepe est pronom. suffix. primae personae singul., sed quandoque est mere paragog.

יָאֵחָבִי Desideravit, cupidus fuit: *Præter.* יִאֲחָבִיךָ p̄ceptorum tuorum cupidus fui, Psal. 119. v. 131. *Vide* in אָב, אֵב, אִיב, אֵיב, & quæ ex his sequuntur.

יָאֵתָה Pulcrum esse, convenire, decere, congruum, dignum esse. *Præter. femin.* יִאֲתָה כִּי לְךָ nam tibi convenit, *Vulg. habet*, tuum est decus, Jerem. 10. v. 7., Kametz in penultima propter pausam, pro יִאֲתָה, formæ גִּלְתָה: *Nec ad sequens יָאֵחָבִי referendum. Vide supra* in אֵיָה.

יָאֲזַנִּיָּה, & cum syllabica adjfectione.

יָאֲזַנִּיָּה Jázaniá, & Jázaniáu, *Vulg.*, Jezoniás, *nom. propr. virorum*, 2. Reg. 25. v. 23., Jerem. 35. v. 3.

יָאֵל Voluit; proposuit sibi, resolvit, induxit; *in Kal inu-*
fit. Niph. **יָאֵל** cupide aliquid est ausus, temere ag-
 gressus; *quod cum stultorum fit; hinc יָאֵל sonat latine stul-*
te egit, voluit, stultescit, stultus factus est, stolide se-
gessit; sed Joa. Simon, aliique arbitrantur, significationem
hanc ab יָאֵל stultus mutuata fuisse: Præter. plural. **יָאֵל**
 stultescunt, stulti facti sunt, *Isai. 19. vers. 13., & in*
pausa יָאֵל & stulte egerunt; Vulgar., qui stulti erunt,
Jerem. 50. vers. 36., יָאֵל stulte egimus, stulta commis-
simus, Num. 12. vers. 11. Hiph. **יָאֵל** voluit, acquievit,
 placuit; *Præter.* **יָאֵל** voluit Moses exponere,
 Deuteron. 1. vers. 5. *Imperat.* **יָאֵל**, 2. Samuel. 7. v. 29., &
sequente Makaph, **יָאֵל**, Judic. 19. v. 6., *velis, placeat*
tibi; Vulg. reddit, incipe, quæso te; Plur. **יָאֵל**
 velitis, respicite (*respicere*) ad me, *Job. 6. vers. 28. Futur.*
יָאֵל & acquievit Moses, (*ut habitaret cum viro isto*),
Exod. 3. v. 21., יָאֵל לָקַח, 1. Sam. 17. v. 39., & voluit,
tentavit ire, sive quum vellet incedere; quidam tamen ex-
punctum, & noluit, ex contraria significatione, ut in altis,
juxta Chald., vide ibi R. Salomonem. Sed 1. Sam. 14. v. 24.,
habet significationem derivatam ab יָאֵל juravit, יָאֵל שָׁמַר
יָאֵל & adjuravit Saul populum. Vide supra in יָאֵל.

* **יָאֵל** m. Vide supra post **יָאֵל**.

יָאֵר, & **יָאֵר** m. Rivus; *LXX., Aq., Sym., Theod. etί ποτα-*
μος, Vulgar., aliisque Interpret. fluvius: יָאֵר
juxta os rivi, Isai. 19. v. 7., cum ה locali
in rivum projicite eum, Exod. 1. v. 12., & absque י
rivus, Amos 8. v. 8., כִּי יָאֵר, ut mox scribitur eodem
versu. Cum affix. **יָאֵר** mihi est rivus meus; *Ezech. 29.*
v. 3. Plur. **יָאֵר** fluvii rivi, *Isai. 33. v. 21. Constr.*
omnes rivos obsidionis, 2. Reg. 19. v. 24.
Cum affix. **יָאֵר** pisces rivorum tuorum, *Ezech. 29.*
v. 4. R. Salom. in Exod. 7. v. 19. scribit, quod יָאֵר sunt aquæ
fluviales suble manus hominum, ex labio fluminis majoris,
ad agros irrigandos. Nilus sæpe vocatur יָאֵר rivus, quia per
innumeros rivos se per totam Ægyptum diffundit, scribit idem
R. Salom. in Genes. 41. v. 1.

יָאֵר, Jair, aut Jair, *nem. propr. virorum, Judic. 10. v. 3., &c.*

יַאֲרִי Jairi, *Vulg.*, Jairités, *nomen commune incolis urbium, quæ erant sub distione Jair Judæis Israel*, 2. Sam. 20. v. 26.

יָאֵשׁ In *Kal* inusit. *Niph.* יָאֵשׁ desperavit, spem, animum abiecit: *item impersonaliter*, desperatum, actum, est, ut Jerem. 2. v. 25. *Præter.* וְנִאֲשָׁה מִמֶּנִּי & spem abiciat de me, 1. Sam. 27. v. 1. *Partic.* וְנִאֲשָׁה מִמֶּנִּי verba hominis animi abjectissimi, spe destituti, Job 6. v. 26. *Sed* Isai. 57. v. 10., וְנִאֲשָׁה redditur, jam satis est, quiescam, desinam. *Pib.* וְנִאֲשָׁה spe destituit: *Infin.* וְנִאֲשָׁה מִמֶּנִּי spe destituen- do animum meum, Ecclef. 2. v. 20., *Vulgat.*, aliique ver- tunt, ad renuntiandum, ad frustrandum, ad spe destituen- dum, ad remittendum, hoc est, ad faciendum, ut cor meum remittat laborem.

יֹסֶעִיָּהוּ Jósiciiáhu, *Vulgat.*, Josiás, *nomen propr. filii Amon*, 2. Reg. 22. v. 3.

יָאֵת Acquievit, consensit: *Præterit.* וְיָאֵת vide paulò ante, -ד in יָאֵת *Futur.* וְיָאֵת בְּנֵאֲמָת לָכֶם in hoc acquiescimus vobis, Genes. 34. v. 15, וְיָאֵת בְּנֵאֲמָת לָכֶם tantum acquiesca- mus eis, Gen. 34. v. 23., וְיָאֵת acquiescant, acquiescent, Gen. 34. v. 22., וְיָאֵת & acquieverunt, 2. Reg. 12. v. 9., est ut וְיָאֵת a וְיָאֵת. וְיָאֵת vide in וְיָאֵת; vide וְיָאֵת in וְיָאֵת.

יֶאֱתָרִי Jeátherái, *Vulg.*, Jethrái, *nom. propr. filii Zará*, 1. Paralip. 6. v. 6.

יָבָב *Pib.* Vociferatus est, *Futur.* וְיָבָב אִם סִיסְרָא vociferata est mater Sisera, Judic. 5. vers. 28., *Chaldæi-* cum est.

יָבַד Periiit, interiiit; *Sed raditem hanc referunt fere omnes ad וְיָבַד; vide propterea ibidem.*

יָבֹה *Ge.* Vide in וְיָבֹה. *Ge.* וְיָבֹה, וְיָבֹה, וְיָבֹה.

יֶבְחָרִי Jebahár, *nom. propr. filii Davidis*, 2. Sam. 5. v. 15., *Ge.*

יָבַל Fluxit, profluxit; *Ge.* metaphorice de aliis rebus, prove- nit, processit: in *Kal* inusit. *Hiph.* וְיָבַל attulit, ap- portavit: adduxit, abduxit; deduxit, reduxit. *Futur.* וְיָבַל reducam eos, Jerem. 31. v. 9. *Cum affixi*, וְיָבַל, Psal. 60. v. 11., וְיָבַל, Psal. 108. v. 11., deducet me: *Plur.* וְיָבַל afferent reges douarium, Psalm. 68. v. 30., וְיָבַל cum ¶ *paragog.*, וְיָבַל adducent, Soph. 3. v. 10., cum affixi, וְיָבַל deducunt eam, Isai. 23. v. 7. *Hoph. Futur.* וְיָבַל

לְקַבֵּר מוֹכֵל ad sepulcrum eductus, vel elatus fuifsem, Job 10. v. 19., יוֹכֵל Isai. 18. v. 7., *U in pausa*, יוֹכֵל, Isai 53. v. 7., adducetur; *Plur. cum Nun paragog.*, מוֹכֵלִין deducimini, Isai. 55. v. 12., יוֹכֵלִים (*in pausa*) adducuntur, deducuntur, educuntur, Job 21. v. 30. *Fam.* מוֹכֵלִינָה educuntur, Psal. 45. v. 16. *Vide, quæ sequuntur, nomina.*

יָבֵל *Chaldæc. Peal*; abstulit, asportavit, abduxit, deportavit, attulit; *Unde Aphel* הִיבֵל: *Præter. cum præfix.* וְהִיבֵל הָיוּ, Esdr. 5. v. 14., & abduxerat, deportaverat, asportaverat ea: *Infini. cum præfix.* וְלִהְיוֹבֵלָה Esdr. 7. v. 15., & ad ferendum; *Vulgat.*, & ut feras.

יָבוֹל *masc.* Proventus, germen, fructus: הָאֶרֶץ מִיָּבוֹל proventus terræ, Judic. 6. v. 4., & nullus fuit proventus in vitibus, Habac. 3. v. 17., יָבוֹל בֵּיתוֹ demigrat proventus domus ejus, Job 20. v. 28. *Cum affix.*, וְיָבוֹלָה, Levit. 26. vers. 4., *Uc.*, וְיָבוֹלָה, Deuteron. 32. vers. 22., fructus ejus, וְיָבוֹלָם proventus eorum, Psal. 78. vers. 46. *Hinc per Apharefin*, וְיָבוֹלָם יִשְׁאוּרֵלֹו proventus montes proferent ei, Job 40. vers. 20., וְיָבוֹל עֵץ proventus arboris (incurvabo me), Isai. 44. v. 19., *id est*, coram ramo, *qui ex arbore provenit*: *U metonymice*, coram idolo ex ramo facto, *sic Kimchi lib. Radic.*

יֹובָל Jubal. *nom. propr. filii Lamech ex Ada uxore*, Genes. 4. vers. 21.

יֹוֶבֶל *m.* Fluvius, aquæductus, processus aquarum; *LXX. est ἵκμας, Vulgat.*, humor: וְעַל-יֹוֶבֶל & juxta fluvium, Jerem. 17. v. 8., *vide מוֹכֵל*.

יֹוֶבֶל *masc. Idem*, Dan. 8. vv. 2. 3. *Vide sub rad. מ.*

יֹוֶבֶל *masc. Idem*: *Plur. Constr.* יֹוֶבֶלִים processus aquarum; Isai. 30. v. 25., *Uc.* 44. vers. 4., *Vulgat. vertit*, currentes, præterfluentes aquæ. וְיֹוֶבֶל *Vide infra pag. 408.*

יָבֵל Javál, *Vulgat.*, Jabel, *nomen propr. filii Lamech ex Ada uxore*, Genes. 4. v. 20.

יָבֵל *Vide infra pag.*

יֹוֶבֶל *c.*, *sed semin. seplius*, Arics: הַיֹּוֶבֶל cornu arietis, *id est*, arietino, Jos. 6. v. 5. *Sic Chaldæus reddit*, וְיֹוֶבֶל cornu arietis. *Et Talmudici in Roschhassana cap. 3. fol. 26. volunt esse vocem Arabicam, qua aries designatur*: *Hinc שֵׁנָה*

הַיּוֹבֵל, Levit. 25. vv. 18. 40., 27. vv. 18. 23., annus jubileus, id est quinquagesimus, יוֹבֵל, quod cornu arietino solemniter promulgari solet: Cum praefix. מִשְׁנַת הַיּוֹבֵל in anno jubileo, Levit. 25. v. 13., מִשְׁנַת הַיּוֹבֵל ab anno jubileo, Levit. 27. v. 17. Simpliciter etiam annus jubileus per metonymiam appellatur יוֹבֵל, Levit. 25. vv. 10. 11. 12. 15., יִבֵּל, Levit. 27. v. 18., יִבְלִי. Plur. שׁוֹקֵר הַיּוֹבֵלִים, Jos. 6. vv. 4. 6. 8., שׁוֹמְרוֹת הַיּוֹבֵלִים, Jos. 6. vv. 4. 6. 8. 13., buccinae arietum, sic etiam reddit Chaldaeus; Sed Bocharto, aliisque verosimile saltem videtur, Hebraeum vocabulum יוֹבֵל, fensl, יִבְלִי Latina jubulum, jubilare ab Jubal, qui Genes. 4. vers. 21., primus Musices inventor dicitur, esse deducta; ac propterea יוֹבֵל significare voces canoras, sed rusticas, duras, agrestes, יִבְלִי quasi ululantes, ejusmodi erant voces, quas inchoata illa, sed non perfecta adhuc primi artificis, Jubal videlicet, instrumenta edebant. Eo sensu, addit idem Bochartus, שׁוֹמְרוֹת יִבְלִי, קֶרֶן הַיּוֹבֵל יִבְלִי, Exod. 19. v. 13., שׁוֹמְרוֹת יִבְלִי sunt tubae vel cornua soni grandis, & protrahendi rustico more. Annus autem יוֹבֵל est annus, ejus promulgatio fiebat tali cornu, vel tuba. Et sane in Sacris Scripturis nusquam legitur, fuisse quinquagesimum annum promulgatum, יוֹבֵל, sed בשׁוֹר הַרְוֵעָה tuba clangoris; quo nomine cornu arietis designari difficile probatum est; eo vel maxime, quod de tuba, vel buccina ex cornu arietino apud veteres profanos auctores Græcos, & Romanos nulla occurrat mentio. יִבְלִי Jeblaâm, nem. propr. civitatis in dimidia Tribu Manasse cis Jordanem, Jos. 17. v. 11., Judic. 1. v. 27., 2. Reg. 9. vers. 27.

תִּבְּרִית *fam. Fluxus, aut fluxu affectum, juxta quosdam: vel communiter juxta Hebræos, verruca; & metonymice, verrucosum, Levit. 22. vers. 22. Sic Chaldeus יִבְּרִית verrucosum; LXX. vertunt, μύγκισμα myrmeciiis, seu verrucis laborans, hoc est, ita affectus, quasi formicas repentes sentiret; Vulgat. reddite, habens papulas.*

פס' Pib. Fratris defuncti absque liberis uxorem ducere ,
 .. leviri , & affinis proximi jus , & officium præstare :
quasi fratriare , & levirare dicat . Præsertim . **לֵוִי** leviri jure
 ducet eam sibi , *Vulgar.* , & suscitabit semen fratris sui ,
 Deut.

- Deuteron. 25. v. 5. *Infini.* cum affix. יָבַמְי , Deuteron. 25. v. 7. , leviti jure ducere me ; *Vulgat.* , me in conjugem sumere . *Imper.* מָחָה וְיָבַם אֶתְּ & fratris jure ducito eam , *Vulgat.* , & sociare illi , Genes. 38. v. 8.
- יָבַם *masf.* Levir , mariti frater : *Cum affix.* יָבַמְי renuit levir meus , Deuteron. 25. v. 7. , יָבַמְי levir ejus , Deuteron. 25. v. 5.
- וַעֲלֶתָהּ יָבַמְי *f.* Glos, fratria, uxor fratris : *Cum affix.* יָבַמְי tunc ascendit glos ejus , Deuteron. 25. v. 7.
- יָבִין Jabin , *nomen propr. regis Asor* , Jos. 11. v. 1.
- יֶבְנֵאֵל Jebnaél , *Ḥ. Jebneél* , *nom. propr. civitatum* , Jos. 15. v. 11. , 19. v. 33.
- יָבְנִיָּה Jabniá , *nom. propr. civitatis in campis Tribus Dan . 2.* Paralipom. 26. v. 6.
- יֹבְנִיָּה Jobaniá , *nomen propr. filii Jercham* , 1. Paralipom. 9. vers. 8.
- יֶבְנִיָּה Jebaniás , *nomen propr. patrii Rahuel* , 1. Paralipom. 9. vers. 8.
- יָבוּס Jevus , *Vulgat.* , Jebusæus , *nomen propr. urbis in Tribu Benjamin, quæ postea dicta est Jerusalem* , Judic. 19. v. 10.
- יָבוּסִי Jevusi , *Vulgat.* , Jebusæus , *nomen propr. filii Chanaan* , Genes. 10. v. 16. , *Ḥ. Ab eo Jerusalem primum dicta est* Jebus , *Ḥ. ciues ejus Jebusæi* , Genes. 15. vers. 21.
- יָבֹק Jabóc , *Ḥ. Jebóc* , *nomen propr. torrentis, qui e montibus Arabia per fines Tribuum Gad, Ḥ. dimidia Tribus Manasse, fluens Jordanem ingreditur* , Genes. 32. vers. 23. , Jos. 12. vers. 2.
- יָבֹשׁ Aruit , exaruit , arefactus , exsiccatus fuit . *Infini.* *ab-* *sol.* יָבֹשׁ Ezech. 17. v. 10. , *Ḥ. יָבֹשׁ* , Zach. 11. v. 17. , arefciendo , siccando ; *constru.* יָבֹשׁ in arefciendo ; *Item* , עַד-יָבֹשׁ usque dum exsiccata fuissent aquæ , Genes. 8. v. 7. , *quæ forma partim perfecta , partim imperfecta est . Futur.* יָבֹשׁ & arefcet , Hos. 13. v. 15. , *quod formam a via habet : nam hec duo Verba formas inter se confundunt ; Ḥ. forma communi, יָבֹשׁ arefcam* , Psalm. 102. v. 12. , *vel i abjello, יָבֹשׁ arefcet* , Isai. 19. vers. 7. *Pib.* יָבֹשׁ arefacere , exsiccare : *Futur.* וַיִּבְּשֵׁהוּ & arefacit ipsum , Nah. 1. v. 4. , *contractum, pro וַיִּבְּשֵׁהוּ* : *Hiph. Prater.* וַיִּבְּשֵׁהוּ quod exsic.

exsiccaverit, Jos. 2. v. 10. *U' intransitive*, וְהִתְבַּיֵּשׁ & are-
scent, vel exsiccabuntur, Zachar. 10. v. 11. *Vide supra* בִּשָּׁה,
U' quæ mox sequuntur.

יָבֵשׁ *mase.* Aridus, siccus: יָבֵשׁ עֵץ lignum aridum, Ezech.
17. vers. 24. *Fam.* נַפְשֵׁנוּ יָבֵשָׁנָה anima nostra arida, Num.
11. vers. 6. *Plural.* הַיְבֵשׁוֹת הַיַּעֲצוֹת omnia arida, Ezech. 37.
vers. 4.

יָבֵשׁ Jabés, *nom. propr. patris Seltum*, 2. Reg. 15. v. 10.
יָבֵשׁ גַּלְעָד Jabés Galaád, *nom. propr. civitatis in ditione Tribu*
Manasse trans Jordanem, Judic. 21. v. 8.

יָבֵשׁ גַּלְעָד יָבֵשׁ 1. Sam. 11. v. 1., *nom. propr. civitatis ejusdem, de*
qua supra.

יָבֵשׁם Ivsám, *Vulgat.*, Jebsem, *nom. propr. filii Tola*, 1. Pa-
ralipom. 7. v. 2.

יָבֵשָׁה, יָבֵשָׁה Arida, aridum, siccum: *dicitur de terra, quæ*
sic appellata fuit, quando aquis exundantibus liberata, arida
in usum hominum, U' animalium terrestrium primum appa-
ruit: הַיְבֵשָׁה וְהָרְמָה appareatque arida, Genes. 1. vers. 9.,
וְהַיְבֵשָׁה & aridam, Psalmi. 95. v. 5. *Chald.* עַל-יְבֵשָׁתָה super
tetram, Dan. 2. v. 10.

יָבֵשׁוּ *f.* Exsiccatio: *vide in principio Radlets*.

יָבֵשׁוּת *f.* *Chald.* in flatu emphat., *vide supra in יָבֵשׁ*.

יָגָאֵל Igaál, *U' Jegaál, nom. propr. virorum*, 2. Sam. 23. v.
36., 1. Paralipom. 3. vers. 22.

יָגַב *Radix inust.* Inde est *m.* יָגַב ager: *Plural.* וְיָגַבִּים, Jerem.
39. v. 10., & agri; *Theod.* sunt & ὑδρεύματα & aqua-
tiones, & irrigationes; *Vulgat.*, & cisternæ.

יָגַב *m.* Agricola: *Plur.* וְיָגַבִּים לְכַרְמֵיךְ vinitoribus, & agri-
colis, 2. Reg. 25. v. 12.

יָגְבָהָ Jegbaá, *nom. propr. civitatis in Tribu Gad*, Num. 32.
v. 35., Judic. 8. v. 11.

יָגְדֵלְיָהוּ Jegedeliá, *nomen propr. patris Hanan*, Jerem. 35.
vers. 4.

יָגַה Doluit animo, mœruit, *in Kal inust.* Niphal particip.
יָגַה plur. *m. confir.* נִיגְיָה, Soph. 3. v. 18., (*ubi ἢ est pro*).
mœsti, contriti, *ita explicarunt Ab. Esra, U' Talmudici in*
Codic. Berachos cap. 4. fol. 28., sed Ag., Paraph. Chaldaic.,
U' R. Salom. ad verbum יָגַה abutit, removit respicientes,
reddi-

reddiderunt, translati; *Vulg. Hebraicam vocem retinuit; vertit enim, nugæ; Fem. plur. נוגות, Thren. 1. v. 4., mæstia, mærore affectæ; Vulg. squalidæ. Pib. וינה; unde futur. וינה, Thren. 3. v. 33., contrahit pro וינה & mæstitia, mærore affectit; LXX. habent, & ὑπαισινουσιν & humiliavit; *Vulg.*, & abjecit. *Hiph. Præter.* הונה, Thren. 1. v. 5. 12., mærore, mæstitia affectit, affixit; *Vulgat.*, locutus est, ab radice הנה meditatus, locutus est; *Thren. 3. v. 32.*, quia si mæstitia affecerit; *Vulgat.*, quia si abjecit. Aliam significationem hujus formæ vide in הנה. *Particip. מונה* in manu affligentium te, *Isai. 51. v. 23. Futur. ערמנה חנין* usquequo mærore afficietis, *Job 19. v. 2. Vide infra חנה.**

מן m. Mæror, mæstitia: ומן מæror, & gemitus., *Isai. 35. v. 10. Cum aff. מוננים* exhilarabo eos a mærore ipsorum, *Jerem. 31. v. 13.*

חנה sam. Idem: וחתרתה שחתה חנה exitus gaudii est mæstitia, *Proverb. 14. v. 13. Confir. חנה* mæror matris sue est, *Prov. 10. v. 1.*

יגלי Jogli, nom. propr. patris Bocci principis Tribus Dan, *Num. 34. vers. 22.*

יגע Laboravit, fatigatus, defatigatus fuit: *Præterit. ליק* למה נה frustra laboravi, *Isai. 49. v. 4. Futur. למה נה* ut quid in vanum laborabo, *Job 9. v. 29. Pib. Futur. אל-תגע* ne fatiges, laborare facias, *Jos. 7. v. 3., cum aff. ע Nun epenthet.* תגעע fatigat, affligit eum, *Ecclef. 10. v. 15. Hiph. Præter. הונעתני* fatigasti me, *Isai. 43. vers. 24.*

גע m. *Job 20. v. 18., labor. LXX., & Vulg. hic paraphrasas agunt.*

גע m. Lassus, defatigatus: געך lassus, & defatigatus, *Deuteron. 25. v. 18. Plural. געים* omnes res laboriosæ, labore plenæ sunt, *Ecclef. 1. v. 3.*

גע m. Idem: *Plural. Constr. כח* defessi viribus, *Job 3. v. 17.*

גע m. Labor: metonymicè facultates, sic dicitur, quæ labore comparentur: ואת-געי פפי & laborem manuum mearum (vidit Deus), *Gen. 31. v. 42., געך* laborem tuum come-

comeder, Deuteron. 28. v. 33. *Plural. cum aff.* מְלִיגָעִי omnes labores mei, Hof. 12. v. 9. *Fam. confir.* יְנִיעַת בָּשָׂר fatigatio carnis est, Ecclef. 12. v. 12.

יָגַר Metuit, formidavit, reformidavit: *Pret.* יָגַרְתָּ מִמֶּנִּיהֶם metuisti ab illis, Deuteron. 28. v. 60., וְאִשְׁרֵי יָגַרְתִּי & quod formidabam, Job 3. v. 25.

יָגַר *m. Chald* Cumulus, acervus: יָגַר שְׂהֵרֹתָ cumulus testis: Simonii, *Vulg.*, tumulus testis, Genef. 31. vers. 47. *Usurpatur autem a Labano tanquam proprium nomen.*

יָגַר *m.* Timens: יָגַר מִמֶּנִּיהֶם a quibus tu formidans es, Jerem. 22. v. 25., id est, quos tu times, vel horres.

יָגַר Jaglur, *nomen propr. cioltaris in Tribu Juda*, Jos. 15. vers. 21.

יָד *c.*, sed *famin. sepius*: *Confir. desinit in Pathach, cum affixis* יָד retinet Kametz, *Latine sonat manus, proprie quidem hominis, ut* Gen 14. v. 22., 24. v. 2., &c.; *deinde etiam anteriores animalis pedes, qui manus formam imitantur, ut* מִדֵּי הָאֵרִי de manu leonis, 1. Sam. 17. v. 37.; שְׂמִמִּית בְּיָדָיו תַּחֲפֹשׂ &c. stellio manibus nictitur, Proverb. 30. v. 28. *Et quia varie sunt, multiplicesque proprietates, conditiones, ac officia manus; ideo ad varia significanda transfertur. I. itaque יָד per metonymiam est, potentia, potestas, robur, (quod quidem præcipue in manibus consistit), ita* Exod. 18. v. 9., Deuter. 32. v. 36., &c. II. Auxilium, (quod manibus exhibetur), *ut* Genef. 49. v. 24., Deuteron. 9. vv. 26. 29., 1. Sam. 22. v. 17., Psalm. 31. v. 6., tutela, protectio, 1. Samuel. 17. vers. 22.; Psalm. 31. vers. 6., &c., ministerium, opera, 2. Reg. 17. v. 13., Isai. 20. v. 2., 2. Paralipom. 29. v. 27. III. Latus, (quia manus sunt ad latera corporis), 1. Sam. 19. v. 3., 21. v. 13., &c. *specialiter* latus fluminis, *sive* ripa: יָדֵי הַיָּרֵד juxta ripam: rivi, Exod. 2. v. 5., Num. 13. vers. 19., כָּל־יָד נָחַל ad omnem tractum torrentis (Jabbok), Deuter. 2. v. 37. IV. Fulcrum, quod est ad alienius rei latus, 1. Reg. 10. v. 19., 2. Paralipom. 9. v. 18., axis (rotæ), 1. Reg. 7. vv. 32. 33., cardo (ad latus asseris), Exod. 26. vv. 17. 19., &c. V. Monumentum, a ponendo sic dictum, 1. Sam. 15. v. 12., 2. Sam. 18. v. 18. VI. Loculus, spatium. (diffusum, & expansum), Num. 34. v. 3., Deuter.

Deuter. 23. v. 13., *Ṣc.* VII. Pars, portio, a dividendo, Genes. 43. v. 34., 47. v. 24., 2. Sam. 19. v. 44., Dan. 1. v. 20., Nehem. 11. v. 1. (*hollenus Joa. Simon*). *Cum præfix.* אֲבִי לִי juxta patrem meum, 1. Samuel. 19. vers. 3., יָד לִי, Proverb. 11. v. 21., manus in manu, *id est*, mox mox, continuo; הַיָּד הַזֶּה num manus Joabi, 2. Sam. 14. v. 19., *id est*, opera: בְּיַד-מֹשֶׁה per manum Moſis, Num. 33. v. 1., *id est*, opera Moſis: בְּיַד-פְּשָׁעִים in manum deſecutionis ipſorum, Job 8. v. 4., *id est*, poteſtatem: בֵּין in manu (duorum tuborum), Zachar. 4. v. 12., *id est*, ſpatio, in medio: בֵּין אֱלֹהֵיךָ ſecundum manum Dei ipſius (bonam ſuper eum), Eſdr. 7. v. 9., *id est*, prout Dei favor, gratia, & auxilium adfuit ipſi: *Cum affix.* אִישׁ מִתְּחִילֵךְ quiſque locum, ſcilicet ſpatium ſuum, Jerem. 6. vers. 3. *Sic* יָדךָ manus tua, יָדִי manus mea, יָדָם manus ipſorum, מְלֵא יָדְכֶם implete manum veſtram, Exod. 32. vers. 29., מְנוּחָךְ de manu veſtra, Ezech. 13. v. 21. *Cum particulis ſeparabilibus*, עַל יָד juxta, עַל יָדוֹ juxta eum, 2. Paralipom. 17. v. 15. 16. 18., *ſic* עַל יָדֵי juxta, penes, apud, *ut* Num. 34. v. 3., 2. Paralip. 29. v. 27., *Ṣc.* *Duale* רַחֲבֵת-יָדַי ampla ſpatiis eſt, Genes. 34. v. 21., וְלֹא הָיָה בָהֶם יָדַי & non erant in ipſis vires, Joſ. 8. v. 20. *Eſt* יָדִי manus, *pro* יָדַי Ezech. 13. v. 18., *cui ſimile eſt in* שְׂרָה. *Conſtruit.* עַל-יָדַי מְנוּחָךְ ad ſpatia Armonis, Judic. 11. vers. 26., *id est*, juxta Arnonem: מִיְּדֵי חֶרֶב a manibus gladii, Job 5. v. 20., *id est* poteſtate. *Cum præfix.* מִלִּתְּרָךְ יָדֶיךָ ne remittas manus tuas, Joſ. 10. v. 6. *Terminatione ſaminina ſemper uſurpatur metaphorice*: שְׁתֵּי יָדָיו duo cardines, Exod. 26. v. 17., חֲמֵשׁ יָדָיו quinque partibus, Genes. 43. v. 34., *Ṣc.* 47. v. 24., *Ṣc.* *ſic* 2. Samuel. 19. v. 44., וְיָדָיו & manus, *id est*, fulcra manualia erant utrinque, 1. Reg. 10. v. 19. *Cum affix.* לְשְׁתֵּי יָדָיו ad duos cardines ejus, Exod. 26. vers. 19., *vide ſupra* pag. 102.

יד *com. Chald. ſignificat idem ac Hebr.*, מְנוּחָה de manu, *id est*, poteſtate leonum, Dan. 6. vers. 28. *Cum affix.* יָדךָ manus tua, Dan. 2. v. 38., בְּיָדָהּ manui ejus, Dan. 4. vers. 32., *Ṣc.* בְּיָדָם in manibus eorum, Eſdr. 5. vers. 8. *Dual.* בְּיָדַי manibus, Dan. 2. v. 34., *cum affix.* מִן-יָדִי de manu mea, Dan. 3. v. 15.

יָדָהּ

יָדָה *Idem*, *Chald.* in *statu emphat.*, Dan. 5. vv. 5. 24. *Alium ejusdem יָדָה sensum vide infra in יָדָה*.

יְדֵאלָה *Jedalá*, *nomen propr. civitatis in Tribu Zabulon*, Jos. 19. v. 15.

יִדְבָּאֵס *Idhbásc*, *Vulg.*, *Jedebós*, *nom. propr. filii Etam*, 1. Paralipom. 4. v. 3.

יָדָה *Jecit*, *projecit*: *Præter.* יָדָה גֹּזֵל *projecerunt sortem*, LXX. *vertunt*, ἔβαλον, *Vulgat.*, *miserunt*, Joel. 3. v. 3., *quod etiam vide in sequenti Radice*.

יָדִיד *m. Dilectus*; יָדִיד יְהוָה *dilectus Domini*, Deuteron. 33. vers. 12. *Cum affix.* לְיָדִידִי מְשִׁיחָה נָא *cantabo nunc dilecto meo*, Isai. 5. v. 1. *Plur.* יַחֲלִצוּן יְדִידֵיהָ *ut liberentur dilecti tui*, Psalm. 60. v. 7. *Femin.* שִׁיר יְדִידוֹתָי *carmen dilectarum, amicarum*, Psalm. 45. v. 1., *Hebræi reddunt*, *canticum amorum*; LXX., ὁ *Vulgat.*, *canticum pro dilecto*; מִהַיְדִידוֹתָי *quam amabilia sunt tabernacula tua*, Psalm. 48. vers. 2.

יְדִידָה *Ididá*, *nom. propr. matris Josæ*, 2. Reg. 22. v. 1.

יְדִידֵיהָ, 2. Sam. 22. v. 1., LXX. *vertunt*, ἀγαπητὸς κυρίου *dilectus Domini*; *Vulg.*, *ambilis Dominus*.

יְדִידוֹת *f. Jerem.* 12. v. 7., *dilectio*; LXX., ὁ *Vulgat.* *est*, *dilectio*.

יָד *m. Mamma*, *uber*, *vide supra pag.*

יָדָה *Jecit*, *dejecit*, *projecit*, *jaculatus est*: *Imper.* מְלִיחָה יָדָה *jaculamini in eam*, Jerem. 50. vers. 12. *Pib. Infinit.* יָדוּת מִתְקַנְנוֹת *ut dejiciant cornua gentium*, Zachar. 1. 21. *Futur.* יָדוּ *projecerunt sortem*, Joel. 3. vers. 3., *pro* יָדָה ὁ *sic quoque*, & יָדָה מִבֶּן בִּי *projecerunt lapidem in me*, Thren. 3. v. 53. *Hiph.* הִוָּדָה *confiteri, celebrare, gratias agere*; *construitur cum Dativus*: *Præter.* לָהּ הִוָּדֵנוּ *celebramus te (Deus)*, Psalm. 75. v. 2., ὁ *cum Accusativo*, מְשַׁמְחָה מִתְקַנְנוֹת *celebrabunt nomen tuum*, 1. Reg. 8. v. 33. *Particlp.* וּמִוָּדָה & *qui confessus fuerit*, Proverb. 28. v. 13., *Chald. Particlp.* מְוָדָה *orabat, & confitebatur*, Dan. 6. v. 11., וּמְשַׁבַּח מְוָדָה *gratias ago, & laudo ego te*, Daniel. 2. vers. 23. ὁ *sic Hebraice cum conjugationis*: וּמְשַׁבַּח מְוָדָה *celebrabunt te*, Psalm. 45. v. 18. *Infinit.* וְשַׁבַּח מְוָדָה *confiteri, celebrare*, Nehem. 12. v. 46., *cum præfix.* וּמְשַׁבַּח מְוָדָה

וְכִהְיוּ & in celebrando, Eldr. 3. v. 11., לְהוֹדוֹ ad celebrandum, Psalm. 92. v. 2. *Imperat.* הוֹדוּ celebrate, Psalm. 30. v. 5., Isai. 12. v. 4. *Futur.* מוֹדָה celebrabo, Genes. 29. v. 35., Psal. 7. v. 18., cum affix. מוֹדָה, 2. Sam. 22. v. 50., Psalm. 35. v. 18., & in pausa, cum Daghesch in affix. ad compensandum Nun epentheticum ejellum, מוֹדָה, pro מוֹדָה, Psalm. 30. v. 13., Job 40. v. 14., celebrabo te, מוֹדָה, & servata characteristica conjugationis, videlicet, ה, מוֹדָה celebrabo eum, Psalm. 28. v. 7., יוֹדָה, & servata characteristica conjugationis, ה, יוֹדָה confitebitur, celebrabit, Nehem. 11. 17., cum affix. יוֹדָה confitebitur tibi, Isai. 38. v. 19., cum prefix., & affix., הַיּוֹדָה numquid confitebitur tibi, Psalm. 30. v. 10., & cum Daghesch in eodem affix. ad compensandum Nun epentheticum abjellum, מוֹדָה pro מוֹדָה confitebitur tibi, Isai. 38. v. 18. *Plural.* נוֹדָה celebrabimus, Psal. 44. v. 9., cum affix. יוֹדָה, יוֹדוּהָ, יוֹדוּ celebrabunt te, Genes. 49. v. 8., Psalm. 45. v. 18., 49. v. 19., & Hithp. *Præterit.* וְהוֹדָה עָלָיו & confitebitur super eo, Levit. 16. v. 21. *Partic.* וּמִתְוֹדָה חַטָּאתִי & confitebar peccatum meum, Dan. 9. v. 20. *Plur.* מְתוֹדָה confitentes, Nehem. 9. v. 3., 2. Paralipom. 30. v. 22. *Infinit.* cum prefix. וְכִהְיוּהוּ & cum confiteretur ipse, Eldr. 10. v. 1. *Futur.* וּמִתְוֹדָה & confessus sum, Dan. 9. v. 4., וּמִתְוֹדָה & confessi sunt, Nehem. 9. v. 2. *Vide, quæ sequuntur inter nomina; Allam etiam formam vide paulo post in fine Radicis.*

תוֹדָה *sem.* Confessio, celebratio, laudatio, laus, gratiarum actio, eucharisticum sacrificium: וְכִהְיוּהוּ תוֹדָה sacrificium laudis, Levit. 22. v. 29., וְהוֹדָה הַשְּׂגִיר & confessio secunda procedebat, Nehem. 12. v. 38., id est, celebrantium ordo, vel classis. *Constr.* תוֹדָה Levit. 7. v. 13. *Plural.* חוֹלָה תוֹדָה duos celebrantium ordines, Nehem. 12. vers. 31., וְכִהְיוּהוּ & laudationibus, gratiarum actionibus, Nehem. 12. v. 27., תוֹדָה & eucharistica, 2. Paralip. 29. v. 31.

הַיּוֹדָה *f. plur.* Celebrationes, Nehem. 12. v. 8.

יָדָה Iddó, *Vulg.*, Jaddó, *nomen propr. filii Zacharie*, 1. Paralip. 27. v. 21.

יָדָה & *juxta Massor.* יָדָה Jaddai, *Vulgar.* Jeddai, *nom. propr.* יָדָה, Eldr. 10. v. 43.

יְהוּדָה Iediá, *nom. propr. filii Haromaph*, Nehem. 3. v. 10.
יְהוּדָה Jehudah, *filius patriarche Jacobi*, quasi celebrationis filius dictus, quod mater a patre ipse Deum celebrasset, Genes. 29. v. 35., & eum celebraturi essent fratres ejus, Genes. 49. v. 8. Illud nomen post scissuram tribuum, quæ antea Hebræi, & Israelitæ dicebantur, soli tribui Jehudæ impositum est; & quia tribus Benjamin ipsi postea adjuncta, una regnum Judæicum constituit, inde & Benjamitæ Judæi dicti fuerunt, ut Mardocheus Benjamita vocatur sive Judæus, Esth. 2. vers. 5. Tandem in universos residuos nomen translatum, qui omnes vocantur Judæi. Impositum & terræ fuit, quam tribus Jehudæ occupavit, & Chald. **יְהוּדָה** terræ Judææ, Dan. 2. vers. 25.

יְהוּדִים Vide in voce, quæ sequitur.

יְהוּדִי m. Judæus, Esth. 3. v. 4. Plural. **יְהוּדִים** Esth. 3. v. 6. Chald. **יְהוּדָאִין**, & **יְהוּדִיָּא** Judæi, Dan. 3. v. 8.
יְהוּדִיתָא Judaicè, lingua Judaica, id est, Hebraica, 2. Reg. 18. v. 26. Hinc verbum formatum in Hithp. pro Judaizare: Particip. **מְיְהוּדִיָּם** judaizabant, Judæi fiebant, Esth. 8. vers. 17.

יְדֻלָּף Jedlâph, *nom. propr. filii Nachor ex Melcha*, Gen. 22. v. 22.
יָדוֹן Jadón, *nom. propr. viri*, Nehem. 3. v. 7.

יָדַע Scivit, novit, agnovit, cognovit; animadvertit, percepit, sensit, expertus est: *Propriè mentis est*, & intellectus, quandoque etiam sensus, ut quando de concubitu dicitur. Est autem יָדַע verbum prægnans, inquit Joa. Simon; exprimit enim: I. Rei cognitæ considerationem, ut Psalm. 90. v. 11., Job 34. v. 4. II. Approbationem, ut Psalm. 101. v. 4., Jerem. 1. v. 5. III. Reverentiam, existimationem, ut 1. Sam. 2. v. 12., Psalm. 9. v. 11., 36. v. 11. IV. Amorem, ut Exod. 33. v. 12., Amos 3. vers. 2., &c. V. Curam, unde cognovit, id est, curavit, curam egit, ut Psal. 1. v. 6., Proverb. 12. v. 10. Præter. **יָדַע מִתְּחִלָּה** cognovit Evam, uxorem suam, Genes. 4. v. 1., nempe, concubitu maritali, quod sic decore, & honestè effertur; **יָדַעוּ** cognovit eum, Deuter. 34. v. 10., **יָדַעָה** cognoverat eam, Genes. 24. v. 16., **יָדַעְנוּ** novit nos, Isai. 63. v. 16., **יָדַעְתָּ** novit, cognovit, Judic. 11. v. 39., **יָדַעְתָּ**, Genes. 30. v. 26.

v. 26., *U cum* ה *paragog.* יִדְעָתָה, 2. Sam. 2. v. 26., *nostti; cum præfix. interrog.* ה, הִיָּדַעְתָּ an *nostti?* 2. Reg. 2. vv. 3. 5., *cum affix.* יִדְעָתוּ *nostti cum*, Deuter. 22. v. 2., יִדְעָתָם *nostti eos*, Deuter. 13. v. 3., יִדְעָתִי אֶרְוֶהוּ *novi figmentum ejus*, Deuter. 31. v. 21., *id est*, mores, & studia ejus; *vide in Inf.* *cum affix.* יִדְעָתִי *novi cum*, Gen. 18. v. 19., יִדְעָתִי *novi illud*, Ezech. 11. v. 5., יִדְעָתִים, Proverb. 30. v. 18., *U* יִדְעָתִין *novi ea*, Isai. 48. v. 7., *Plural.* יִדְעָה, Genes. 19. v. 8., *U.*, *U in pausa*, יִדְעָה, 2. Reg. 4. v. 39., *U.*, *U cum Nun paragog.*, יִדְעִין, Deuter. 8. v. 3., *noverunt*, *cognoverunt*, *cum affix.* יִדְעוּ *cognoverunt cum*, Dan. 11. v. 38., יִדְעוּם *cognoverunt eos*, Deuter. 29. v. 25., יִדְעוּם *cognoscimus ista*, Isai. 59. v. 12. *Particip.* מֵלִי־יֹדֵעַ סֵפֶר *ad sciendum libros*, Isai. 29. v. 11., *id est*, *literarum peritum*: *ego sum*, *qui scio*, Jerem. 19. v. 23.; *quod scriptum transpositis literis*, *U legendum* יִדְעַי *ut a Masorethibz notatum*: *cum affix.* יִדְעוּ *noscens eum*, 1. Samuel. 10. v. 11., יִדְעֵנוּ *cognoscit nos*, Isai. 29. v. 15. *Famln. cum duplici Pathach ob gutturalem* ע, יִדְעַי *sciens*, *que cognovit*, Num. 31. v. 17. *Plural.* יִדְעִים 2. Paralip. 2. v. 7., *U absque Vau*, יִדְעִים, 2. Reg. 17. v. 26., *scientes*; *cum præfix.* הַיִּדְעִים *qui sciunt*, Jerem. 44. v. 15., יִדְעִים *sciens*, Ecclef. 9. v. 11. *Constr.* יִדְעִי בִּינָה לְעֵתִים *scientes intelligentiam temporum*, 1. Paralip. 12. v. 32., *id est*, *rationis temporum periti*; יִדְעִי *scientes scientiam*, Dan. 1. v. 4., *id est*, *præditi scientia*; *cum affix.* יִדְעִי & *scientes me*, Job 19. v. 13., *U in pausa* יִדְעִי *cognoscentibus me*, Psal. 87. v. 4., יִדְעִיָּהּ *omnes scientes te*, Ezech. 28. v. 19., יִדְעִיו, Job 42. v. 11., *U absque Jod*, *indice plur. numeri*, יִדְעִיו, Job 24. v. 1., & *scientes eum. Part. Paul.* יִדְעִי & *expertus*, & *sciens morbos*, Isai. 53. vers. 3. *Plural.* יִדְעִים, Deuter. 1. vv. 13. 15., & *intelligentes*, *periti. Inf.* יִדְעַי, Genes. 15. vers. 13., *U* יִדְעַי, Jos. 23. v. 13., *scire*, *sciendo*; *cum ה præfix. interrog.* הִיָּדַעְתָּ an *sciendo*, *cognoscendo?* Genes. 43. v. 7., *U.*, *item in altera forma*, יִדְעַי, *scire*, *cognoscere*, Jos. 4. v. 24., *cum præfix.* לְיִדְעַי *ad sciendum*, *ad cognoscendum*, Genes. 3. vers. 22., *U.* *cum affix.* יִדְעִי *cognoscere me*, Deuter. 9. v. 24.,

לְרַעְתָּהּ cognoscere eam, Gen. 38. v. 26. *Est etiam* רָעָה, *et* juxta Massor, רָעָה, Prov. 24. v. 14., *Infinitus Irregularis*; scire, cognoscere, auctore R. Davide Kimchi in lib. Rud.; At Ab-Esra facit Imperativum cum ה paragogico precedente Sægol: רָעָה רָעָה רָעָה, cum suis præfix., *et* affix., unde infra inter nomina; לְרַעְתָּה ad cognoscendum, ad considerandum, Exod. 2. v. 4. Imperat. רָעָה scito, Gen. 20. v. 7., *et* sc., *femin.* רָעָה scito, agnosce, 1. Sam. 25. v. 17., cum affix., *et* in pausa, רָעָה cognosce eum, Prov. 3. v. 6. Plur. רָעָה scitote, cognoscite, scite, Judic. 18. v. 14., *et* sc. Futur. מָרַע, Genes. 15. v. 8., *et* in pausa, מָרַע, 1. Reg. 18. v. 12., *et* sc., sciam, cognoscam; cum ה paragog. מָרַע, Job 23. v. 5., *et* in pausa, מָרַע, Genes. 18. v. 21., cognoscam, novero; cum præfix. ה interrog. הֲמָרַע an dignoscam? 1. Sam. 19. v. 36., מָרַע, *et* in pausa, מָרַע scies, cognoscas, Gen. 15. v. 13., Job 11. v. 8., cum ה interrog., הֲמָרַע num scies, Job 37. v. 15., cum affix. וְהִמָּרַע & noscas, cognoscas eum, Psal. 144. v. 3., *Femin.* מָרַע, Cantic. 1. vers. 8., *et* in pausa, מָרַע, Isai. 47. v. 11., cognoscis; cum Nun paragog. מָרַע cognoscis, cognoscas, Ruth. 3. v. 18., מָרַע, 1. Sam. 20. v. 3., *et* in pausa, מָרַע, Jos. 22. v. 22, sciet, cognoscet; item מָרַע pernoſcit, Psalm. 138. vers. 6., *que forma partim perfecta, partim imperfecta est: quidam in Hiphil ponunt; alii in Piel: at significatio hujus verbi in istis Conjugationibus loco Psalmi non convenit, sed מָרַע Ezech. 19. v. 7., Vulgat. est, didicit; alii cognovit; Ioa. Simoni, aliisque est, & destruxit, excidit; referunt siquidem ad radic. רָעָה, Arab. رَعَا diruit, destruxit; Chald. etiam reddit, מָרַע; (in hunc sensum nonnulli accipiunt *et* hæc alia, videl., Infin. in Niphil cum affix. מָרַע, Jerem. 31. vers. 19., excindi me. Futur. מָרַע Proverb. 10. v. 9., *et* *femin.* מָרַע, Proverb. 14. v. 33., excindetur: sic etiam futur. in Hiph. מָרַע & excidit, Judic. 8. v. 16.) : Cum affix. מָרַע cognoscet, cognoscat ipsum, illud, Jerem. 7. v. 9., מָרַע & cognoscet ista, Hof. 14. v. 10. Plural. מָרַע, Genes. 43. v. 7., *et* in pausa, מָרַע, Job 8. v. 9., *et* cum ה paragog., מָרַע, Job 34. v. 4., sciemus, cognoscamus; cum affix. מָרַע & cognoscemus eum, Judic. 19. v. 22., מָרַע ac novimus ea, Psalm. 78. vers. 3.*

vers. 3. , מְרַעֲיָה cognoscetis eam , Isai. 43. vers. 19. *Niphal*
 נִרְעָ notum fieri , agnosci , cognosci , innoscere , notum
 facere , animadverti : *Præter.* נִרְעָ לֹא neque notum sit ,
 Deuter. 21. v. 1. , נִרְעָיָה indicavi , Exod. 6. v. 3. , apparui ,
 agnitus sum , Ezech. 20. v. 9. , וְ notus efficiar , cognoscar ,
 Ezech. 35. v. 11. *Infin.* וְאַחֲרֵי הָרַעֲיָ posteaquam notum fa-
 ctum est mihi , Jerem. 31. v. 19. *Futur.* יִרְעָ notus fiebat
 Psalm. 74. vers. 5. , *idest* , insignis , celebris ; וְהָרַב מִיָּלִיד
 & in medio stultorum innoscitur , cognoscendum se
 exhibet , Proverb. 14. v. 33. , *nempe* , quidquid sapientie re-
 conditum est . Pauca , quæ stulti , וְ vani scioli morunt ,
 mirè jactant , וְ ostentant . At in sapientibus sapientia quie-
 scit , nec profertur , nisi cum opus est , juxta illud : parcens
 sermonibus novit scientiam , Proverb. 17. v. 27. , sic expli-
 catur præcedens locus a veteribus Hebræorum Sapientibus , Co-
 dic. Talmudico Bava mezia , cap. 7. fol. 85. *Pib. Præterit.*
 שָׁחַר יִרְעָה notum fecisti auroræ (locum suum) , Job 38. v. 12.
 וְ in fine pertinet ad nomen sequens , וְ legendum juxta
 Masoretas , יִרְעָה שָׁחַר , יִרְעָיָה , 1. Sam. 21. v. 3. , notifi-
 cavi ; *Syn.* , וְ *Vulgat.* sunt interpretati , condixi . *Eyb.*
Particip. מִרְעָיָה מִלְּךָ dux meus , & notus meus , Psal. 54.
 v. 14. *Plural.* מִרְעָיָה familiares meos , Psalm. 88. vers. 9.
Hiph. הִרְעָ scire , experiri fecit , notum fecit , indicavit ,
 instruxit , ostendit ; *Constr.* cum *Accusativo* , וְ *Dativo* :
Præter. cum *affix.* הִרְעָיָה indicavit mihi , Jerem. 11. v. 18. ,
 וְהִרְעָה & notas facies ei , Ezech. 22. v. 1. , וְהִרְעָה &
 notas facias eas , Deuter. 4. v. 9. , הִרְעָה הִרְעָה notam fa-
 cies eis , Exod. 18. v. 10. , הִרְעָה הִרְעָה scire feci eos ,
 Ezech. 20. v. 11. *Hinc anomal.* הִרְעָיָה מִלְּמִקְוֶה indicavi ,
 condixi locum talem , וְ est *pro* הִרְעָיָה , וְ *pro* הִרְעָיָה .
Particip. cum *affix.* מִרְעָה notum faciens tibi , Daniel. 8.
 v. 19. , מִרְעָה notum faciens eis , Jerem. 16. v. 21. , מִרְעָ
 מִרְעָ , *vide postea inter nomina.* *Plur.* מִרְעָיָה notum facien-
 tes , Isai. 47. v. 13. *Infin.* הִרְעָ notum facere , Gen. 41. v. 39. ,
 הִרְעָיָה ad notum faciendum , 2. Sam. 7. vers. 21. , הִרְעָיָה
 ad notum faciendum mihi , 1. Samuel. 28. vers. 15. , הִרְעָיָה
 ad notum faciendum tibi , Proverb. 22. v. 21. , הִרְעָיָה ad
 notum faciendum eis , *vel* ea , Psalm. 25. v. 14. *Imperat.*
 D d 2 הִרְעָ

הורע Proverb. 9. v. 9., *Et in pausa*, הורע Psal. 90. v. 12.;
 notum fac; *cum affix.* הורעני, Exod. 33. v. 13., הורעני,
 Job 13. vers. 23., ostende, notum fac mihi; הורעני no-
 tum fac nobis, Job 37. vers. 19., הורעים notus fac eis
 (abominationes), Ezech. 10. v. 4., *Plur.* הוריעו notas fa-
 cite (operationes), 1. Paralip. 16. v. 8., *cum affix.* הוריעני
 docete, instruite nos, 1. Sam. 6. v. 2. *Futur.* מוריע, Psal. 89.
 v. 2., *Et cum* ה *paragog.* מוריעה, Prov. 1. v. 23., nota, no-
 tam faciam, facio; *cum affix.* מוריעה indicabo tibi; 1. Sam.
 16. v. 3., מוריעם docebo eos, ostendam eis, Jerem. 16.
 v. 21., מוריעני notam facies mihi, Psal. 51. v. 8., מוריעה
 notam faciet ei, Isai. 40. v. 10. *Plural.* *cum* ה *paragog.*
 מוריעה & notum faciemus, 1. Sam. 14. v. 12., מוריעו no-
 tum facient, Job 31. v. 7., *cum affix.* מוריעם notum fa-
 cient eis, Ezech. 44. v. 23. *Hoph. Præter.* מו הורע aut no-
 tum factum fuerit, Levit. 4. v. 23., *aliis est præter. in-*
Hiph., unde *Vulg.* vertit, cognoverit, intellexit. *Partic.*
 מוריע, Isai. 12. v. 5., notum, cognitum fit; LXX., *Et*
Vulg. habent, annuntiate. *Sed* מורע *vide infra inter nomina.*
Hithp. Inf. מוריעו quando cognoscendum præbuit se, Gen.
 45. v. 1., *a Vulg. subfl. redditur*, agnitio. *Futur.* מוריע
 ei notum faciam me, *Vulgar.*, apparebo, Num. 12. v. 6.

ירע *Chaldaicum significat idem ac Hebr.* ירע: *Præter.* ירע
 -; quum cognovisset, Daniel. 6. v. 11., ירענה ירעץ,
 quum totum hoc cognosceres, Dan. 5. v. 22., ירענה ירעץ,
 quia ego novi, Dan. 4. v. 6. *Particip.* ירע מרע scio ego,
 Dan. 1. v. 8. *Plural.* ירעין neque cognoscunt, Dan. 5.
 v. 23. *Construct.* ירעין בינה scientibus intelligentiam, Dan.
 1. v. 21. *Partic. præter.*, *sive Pebil*, ירע למלכא
 notum ad essendum Regi, *Id est*, notum fit, Esdr. 4. v. 12.
Imperat. ירע מלכא scito Rex, Dan. 6. v. 16., *Futur.* ירע
 & cognoscam, Dan. 1. v. 9., ירע מרע cognosces, Daniel. 1.
 v. 30., ירעו ut cognoscant, Dan. 4. v. 14., *quæ sunt*
cum loco Dagesch, *pro* מרע. *Aphel* מרע: מרע
 notum fecit Danieli, Dan. 1. vers. 15., מרע הורעך
 Dan. 2. v. 29., nunc autem notum fecisti mi-
 hi, Dan. 2. v. 23., מרע הורענא notum fecisti nobis, Dan. 2.
 v. 23., מרענא הורענא notum fecimus regi, Esdr. 4. v. 14.

Partic.

Particlp. Plur. מְהוֹדְעִין מְהוֹדְעָה notum facimus nos, Esdr. 4. v. 16. *Infin.* לְהוֹדְעָה לְמֶלֶכָא notam facere regi, Daniel. 5. v. 8. לְהוֹדְעוֹתָךְ ut notam faceremus tibi, Esdr. 5. v. 10. לְהוֹדְעָתִי ut notum facias mihi, Dan. 2. v. 16. *Futur.* מְהוֹדְעָה cum affix., וְ Nun *epenthetica* מְהוֹדְעָה notum faciam, ostendam ei, Dan. 5. v. 17. יוֹדְעָה לְמֶלֶכָא regi notum faciet, Daniel. 2. v. 25. cum affix. יוֹדְעָנִי notum faciet, vel fecit, faciebat mihi, Daniel. 7. v. 16. *Plural.* תְּהוֹדְעוּ scire facietis, notum facietis, docebitis, Esdr. 7. vers. 25. cum affix. וְ Nun *epenthetica* תְּהוֹדְעוּנִי, Daniel. 2. vers. 5. תְּהוֹדְעוּנִי, Dan. 2. v. 9. notum facietis, feceritis mihi; יוֹדְעוּ notam facient, Daniel. 2. v. 30. וְ cum Nun *epenthetica* יוֹדְעוּנִי notam facient, facerent mihi, Dan. 4. vers. 3. *Vide, quæ sequuntur, nomina.*

יָדָע Jada, *nom. propr. filii Onam*, 1. Paralip. 2. v. 28.

יָדָדָא Jaddúa, *Vulgat.*, Jeddóa, *nom. propr. filii Jonatban*, Nehem. 12. v. 11.

יָדִיָּהּ Jadiél, *aut* Jadihél, *nom. propr. filii Benjamin*, 1. Paralip. 7. v. 6.

יָדַיָּהּ Jedaià, Jadaia, *nom. propr. Sacerdotis*, Esdr. 2. v. 36.

יָדָעִי m. Hariolus, *futurorum divinator*, וְ *ut habet Theolot.*

Σατης contemplator, inspector *avium*, *aut* viscerum *animalium*; Aquil. εἰς, σπουδαίοντος signorum observator; Aliis generaliter, εἰς augur; Radix hujusce vocis εἰς scivit; unde hariolus, quasi sciolus, *aut* scire sibi fingens; Joa. Simon arbitratur, esse ab inusit. יָדָעוֹ valde gnarus, וְ peritus, q. d. cognitor excellens, cum terminatione augmentativa. Occurrit autem in singulari, Levit. 10. v. 27., Deuter. 18. v. 11., 1. Samuel. 28. v. 9. *Plural.* הַיָּדָעִים; Levit. 19. v. 31., וְc. harioli.

יָדָע m. Scientia, sententia: Cum affix. מְהוֹדְעָה רָעִי indicabo sententiam meam, Job 32. v. 10. מְהוֹדְעָה רָעִי proferam sententiam meam, Job 36. v. 3. *Plur.* תְּהוֹדְעוּ perfectis scientiis, Job 37. v. 16.

יָדָע f. Scientia: וְרָעוּ אֶתְכֶם רָעָה pascant vos scientia, & intelligentia, Jerem. 3. vers. 15., רָעָה doctrina, Proverb. 24. vers. 14. *Plural.* מֵלֵךְ רָעוֹת Deus scientiarum, 1. Samuel. 2. vers. 3.

רַעַת, *et in pausa*, רַעַת *est infinitivus*, *et inde nomen*, cognitio, notitia, scientia, sententia: מְבִל־רַעַת *præter scientiam*, Deuteron. 4. vers. 42., *id est*, per imprudentiam: מְבִל־רַעַת *sermonibus absque scientia*, Job 38. v. 2., *id est*, indoctis, incitè prolatis: *Cum præfix.* מְבִל־רַעַת *scientia, cum scientia, scienter*, Job 34. v. 35., מְבִל־רַעַת *ad scientiam*, Isai. 32. v. 4., מְבִל־רַעַת *præ scientia*, Jerem. 10. v. 14., מְבִל־רַעַת *ad scientiam meam*, Proverb. 22. vers. 17., מְבִל־רַעַת *ex scientia mea*, Isai. 48. v. 4., מְבִל־רַעַת *scientia illius*, Proverb. 3. v. 10., מְבִל־רַעַת *secundum scientiam vestram*, Job 13. vers. 2., מְבִל־רַעַת & *scientia eorum, sive ipsorum*, Isai. 44. v. 25.

מְבִל־רַעַת *intelligentes & quibz sciunt*: *Scientia*: מְבִל־רַעַת *scientiam*, Dan. 1. v. 4., *id est*, præditi scientia: מְבִל־רַעַת & *scientiam*, 2. Paralip. 1. v. 10. *Cum affix.* מְבִל־רַעַת *per scientiam tuam*, Ecclef. 10. v. 20. *Ab. Esra explicat*, in animo, & cogitationibus tuis, quas nemo scit nisi tu, *hoc est*, conscientia. *Sed et Vulg. ibidem habet*, & in cogitatione tua. *Vide paullo post* מְבִל־רַעַת.

מְבִל־רַעַת *Quare? Vox composita ex מְבִל־רַעַת, ut dicitur pro מְבִל־רַעַת, q. d. quæ scientia, aut ratio est? quare, quomobrem? Usus enim ejus est, cum causam alicujus rei scire, et cognoscere cupimus: מְבִל־רַעַת מְבִל־רַעַת quare venistis ad me?* Genes. 26. v. 27. *Ab. Esra in Exod. 18. vers. 14. explicat*; מְבִל־רַעַת *est quasi רַעַת, sicut מְבִל־רַעַת, מְבִל־רַעַת.*

מְבִל־רַעַת *masf. Affinis, cognatus, notus, familiaris: Constr.* מְבִל־רַעַת, *et juxta Massor.*, מְבִל־רַעַת, Ruth 2. v. 1., notus, consanguineus: מְבִל־רַעַת, *sic, ut habent Massor.*, מְבִל־רַעַת, Prov. 7. v. 4., & notus, & amicus; *vel & nota, & amica (intelligentia, prudentia).*

מְבִל־רַעַת *f. Cognatio, affinitas: Cum affix.* מְבִל־רַעַת, Ruth 3. v. 2., cognationis nostræ, *vel de cognatione nostra; LXX., Vulg., alique, posito abstracto pro concreto, sunt interpretari, propinquus noster, cognatus, affinis, familiaris noster (est).* מְבִל־רַעַת *masf. Chald. Scientia, intelligentia, cognitio; item prudentia, mens, sensus. Cum præfix.* מְבִל־רַעַת & *cognitio; Vulg., & prudentia*, Dan. 5. v. 12., *cum affix.* מְבִל־רַעַת & *intellectus meus, mens mea, cognitio mea, sensus meus*, Dan. 4. vv. 31. 33. מְבִל־רַעַת

מִן־מַלְאָךְ *m. Chald. in statu emphat.*, Scientia, cognitio, Dan. 2. vers. 21.

יִדִּיתֹחַן *Idithón, nom. propr. patris Galat*, 1. Paralip. 9. v. 16.

יְהָ *Jah. unum ex Nominibus divinis*; יְהָה in Jah, *vel* x

יְהָ Deo domino, Isai. 26. v. 4., *vide R. Salom. in Psal. 68.*

vers. 5.

יָהֵב *Dedit: Hebraic. nonnisi in Imperat. occurrit. Imper.* יָהֵב, *Prov. 30. v. 15.*, da, da; *Vulgat.*, affer, affer; *cum-*

ח *parag.*, יָהֵב לִי בָנִים da, mihi liberos, Gen. 30. v. 10.,

יָהֵב לָנוּ הָבֶה-לָנוּ da nobis panem, Genes. 47. v. 15. *Sequente*

continuo alio verbo, habet vim hortantis particulae, cja, age,

קַשְׁפוּ: יָהֵב נִלְבָּנָה agedum, formemus lateres, Genes. 11.

v. 3., *vide* יְהָ v. 7., יְהָ cap. 38. v. 16., Exod. 1. vers. 10.

Fem. יָהֵב, Ruth. 3. v. 15., da, *Vulgat.*, expande; *Massora*

tamen refert ad בּוֹא; *Plur.* יָהֵבוּ date, adducite, Gen. 47.

v. 16., Deuter. 1. v. 13., יְהָ *cum* Terec ad *initia*; יָהֵבוּ הַבּוֹ,

Hof. 4. v. 18., amant, date, *id est*, munera; *Vulgat. red-*

dit, dilexerunt afferre. *Vide in* בּוֹא, יְהָ pag. 247.

יָהֵב *Chald. Dedit, tradidit, reddidit. Præter.* יָהֵב, *tradidit, tradat in manum tuam*, Daniel. 1. v. 38.,

יָהֵבוּ & tradiderunt corpus suum, Dan. 3. v. 28.

Particip. præsens, יָהֵב חֲכָמָה dat sapientiam, Daniel. 2.

vers. 21. *Plural.* יָהֵבוּ לָהֶן מַעֲמָה reddituri illis rationem,

Daniel. 6. v. 3. *Imperat.* יָהֵב לְאַחֵרֶן הָב alteri da, Dan. 5. v. 17.

Præter. pass. Pehil: יָהֵב לָהּ datum est ei, Daniel. 7. v. 4.

Femin. יָהֵב לָהֶן data fuerat eis, Dan. 7. v. 12., יָהֵבוּ

& tradita fuerunt, Esdr. 5. v. 14. *lithab. Particip.* יָהֵבוּ

לָהֶן dabatur illis, Esdr. 4. vers. 20. *Femin.* יָהֵבוּ הָב

fit datus, detur, Esdr. 6. v. 8. *Plur.* יָהֵבוּ מִתְּהֵבוּ quæ trad-

duntur, Esdr. 6. v. 19. *Futur.* יָהֵבוּ לָהּ detur ei, Dan.

4. v. 13., *fem.* יָהֵבוּ מִתְּהֵבוּ detur, Esdr. 6. v. 4. יָהֵבוּ בְּיָדָהּ

tradanturque in manus ejus, Daniel. 7. v. 25.

יָהֵב *Onus, cura, proprie illarum rerum, quæ nobis dari anxie,*

יְהָ *solicite petimus*: יָהֵב הַשִּׁלָּה projice onus tuum, curas

tuas (super Dominum, & ipse sustentabit te), Psalm. 55.

v. 23. *R. Salomon*, יְהָ *Ab. Esra interpretantur*, מַעֲמָה onus

tuum. *Kimchi in lib. Radic. dicit*, posse esse *Præteritum*, q-d.,

projice, quod dedit tibi ad hunc diem, & quæ tibi ant-

plius necessaria sunt, super eum, & ipse enutriet te: *aut est nomen, videl.*, omnia donabilia tua, *sive*, donanda, quæ tibi dari desideras, & ipse dabit ea tibi, & enutriet te: **הַקְהִי** *m. p.* Dona, donaria: *Cum affix.* **וְקָחִי הַקְהִי**, Hof. 8. v. 13., sacrificia donariorum meorum; *ita* **וְ** *Kimchi in comm. a* **יָהֵב** *deducit, & exponit*, **מִתְּנוּחֵי** donorum meorum, quæ ipsi putant se mihi donare; *Idem tamen Kimchi in lib. Radic., R. etiam Salomon, Targum Hierosolym., & Talinudict, Cod. Bavamezia cap. 7. interpretati sunt*, sacrificia affiatorum meorum: *Joa. autem Simoni, aliisque* **הַקְהִי** *sunt*, dona multa, & copiosa, sacrificia frequentata, & promptissime oblata, *quæ Deus apud Prophetam reprobatur; Vulgat. ibidem vertit*, hostias offerent.

יָהִר *In Kal inussis.*, unde *Hishpah. partic. plur.* **מִתְיָהִירִים**, Esth. 8. v. 17., judaizantes (erant), *hoc est, ut vertunt LXX.*, *I'udaiζor* judaizabant, Judæi fiebant.

יָהִר *Júd, nom. propr. civitatis in Tribu Dan*, Jos. 19. v. 45.

יְהֻדָּה *Judaia, nomen propr. uxoris Esdræ*, 1. Paralipom. 4. vers. 18.

יְהוּא *Jehou, sive Jehú, nomen propr. virorum*, 1. Reg. 16. v. 1., 19. v. 17., 2. Reg. 9. v. 2., 1. Paralip. 2. v. 38., 4. v. 35., 12. v. 3.

יְהוֹאָחָז *Joacház, nom. propr. virorum*, 2. Reg. 10. vers. 35., 23. v. 34., 2. Paralip. 21. v. 17., 25. v. 23.

יְהוֹשָׁפָט *Joás, nom. propr. filii Ozobias*, 2. Reg. 11. v. 21., *&c.*

יְהוּדָה *Jehúd, Vulgat., Judæa, Daniel. 2. v. 25., &c., nomen propr. regionis Asiæ minoris, quæ habet ad aquilonem Syriam, ad ortum Arabiam desertam, & Petream, ad austrum Idumæam, ad occasum denique mare mediterraneum: Cum præfix.* **לְיְהוּדָה** *ad Judæam*, Esdr. 5. v. 8.

יְהוּדָה, **יְהוּדִי** *Vide supra post יָדָה*.

יְהוּדִית *Judith, nom. propr. alterius uxoris Esau*, Genes. 26. v. 34. *Sed יְהוּדָה judaice, unde supra post יָדָה*.

יְהוָה *Dominus, nom. Dei proprium, quod vide supra post יָדָה*.
יְהוֹזָבָד *Jozabád, nom. propr. servi Joas regis Juda*, 2. Reg. 12. vers. 21.

יְהוֹנָתָן *Jóhanán, nom. propr. virorum*, 1. Paralipom. 26. vers. 3., *&c.*

יְהוֹזָבָד

יְהוֹדָדָא Jódadā, *nom. propr. Sacerdotis*, 2. Reg. 11. v. 15., Jerem. 29. v. 16.

יְהוֹאָכִין Joáchin, *nom. propr. filii Joakim, sive Eliacim regis Juda*, 2. Reg. 24. v. 6.

יְהוֹאָכִים Joákim, *nom. propr. filii Josæ regis Juda*, 2. Reg. 23. v. 34., 1. Paralip. 3. v. 15.

יְהוֹיָרִיב Jójarib, *nom. propr. Sacerdotum*, 1. Paralip. 9. v. 10.; 24. vers. 7.

יְהוֹחָל Juchál, *nom. propr. filii Selemiæ*, Jerem. 37. v. 3.

יְהוֹנָדָב Jónadáb, *nom. propr. virorum*, 2. Samuel. 13. v. 5., 2. Reg. 10. v. 15.

יְהוֹנָתָן Jónathán, *nom. propr. virorum*, Judic. 18. vers. 30., 2. Sam. 1. v. 4., Jerem. 37. v. 14.

יֹסֵפֶת Joseph, *nom. propr. filii Jacobi*, Psal. 81. v. 6. *Etyim.* Domini augmentum, ex הָיָה Dominus, וְ יֹסֵפֶת adjecit auxit.

יְהוֹדָה Jódadā, *nom. propr. filii Achas*, 1. Paralipom. 8. v. 36.

יְהוֹדָנָן Jódán, *nom. propr. matris Amasæ regis Juda*, 2. Reg. 14. vers. 2.

יְהוֹשֶׁדֶק Josédék, *nom. propr. virorum*, 1. Paralip. 5. vers. 41., Agg. 1. vers. 1.

יְהוֹרָם Jorám, *nom. propr. virorum*, 1. Reg. 22. v. 51., 2. Reg. 1. vers. 17., 2. Paralip. 17. v. 8.

יְהוֹשָׁבֶעַt Josabá, *nomen propr. filii Joram*, 2. Reg. 11. vers. 2.

יְהוֹשָׁבֶעַת Jósabéth, *nom. propr. filia Joram*, 2. Paralipom. 22. vers. 11.

יְהוֹשֻׁעַ Jehoscuá, *Vulg. Josue, nom. propr. filii Nun*, Num. 13. v. 16., *item Sacerdotis filii Josede*, Agg. 1. v. 1. *Etyim.* Dominus salvator, vel Domini salus; ab הָיָה Dominus, וְ יֹשֻׁעַ aut יֹשֻׁעַ salus.

יְהוֹשָׁפָט Jósaphát, *nom. propr. virorum*, 2. Sam. 8. vers. 16., 1. Reg. 4. v. 17., 15. v. 24., *item nom. vallis Jerusalem inter וְ montem Olivet*, Joel 4. v. 2. *Etyim.* Dominus judicans, aut Domini judicium; ab הָיָה Dominus, וְ יֹשָׁפָט judicavit.

יֵהֱלָה Vile מהל in Hiph.

יֵהֱלֵאל Jaleleél, *nom. propr. patris Zipb*, וְ, 1. Paralipom. 4. vers. 16.

יְהוֹלָם *m. Vide supra post הָלַם pag. 132.*

יָהִיִּם *Jahis, Vulgat. Jasa, nom. propr. civitatis Tribus Ruben, quæ p̄ficia urbs confugii facta est, & Levitis data, Isai. 15. vers. 4., &c.*

יָהִצָּה *Jáhatsà, Vulg., Jesáh, Jalsà, nom. propr. civitatis ejusdem, da qua supra, sed cum ה localì, Num. 21. vers. 33., Jos. 13. v. 18.*

יָהִר *Radix Hebræis inusit. Chald. elatus, superbus fuit, superbiit: Inde est Hebr. יָהִיר *m. arrogans, superbus; elatus; aliis est, temerarius, tumidus inflat montis ab יָרִי mons, ad quam vocem referunt hoc vocabulum; Occurrit autem Proverb. 21. v. 24., Habac. 2. v. 5.**

יֹאבָב *Joáb, nom. propr. virorum, 1. Sam. 16. v. 6., 2. Sam. 2. v. 13., 1. Paralipom. 4. v. 14.*

יֹחָאֵה *Johah, nom. propr. filii Zemma, 2. Paralipom. 34. v. 8.*

יֹאחָאֵז *Jóacház, nomen propr. patris Jobab, 2. Paralipom. 34. vers. 8.*

יֹאֶל *Joél, nom. propr. virorum, 1. Paralipom. 4. v. 35., 5. v. 8., Joel. 1. v. 1., &c.*

יֹאֶסֶר *Joás, aut Joás, nom. propr. virorum, Judic. 6. v. 11., 1. Reg. 22. v. 26., &c.*

יֹאֲבִיב *& cum מ prethetico יֹאֲבִיב Job, nom. propr. principis Aversitidis, cujus liber inter Hagiographa computatur, Job 1. v. 1., Ezech. 14. v. 14., item nom. propr. filii Isachar, Gen. 46. v. 13. Etym. dolens, vel gemens, aut ululans; ab יָבַב in Pibet doluit, gemuit, ululavit.*

יֹאבָב *Jobáb, nom. propr. virorum, Genes. 10. vers. 29., 36. v. 33., 1. Paralipom. 8. v. 9.*

יֹובָל *Jubal, nom. propr. filii Lamech, ex Ada uxore, Gen. 4. vers. 21.*

יֹוזָבָב *Józabád, vel Jozabéd, nom. propr. virorum, 1. Paralip. 12. v. 10. &c.*

יֹוֹכָר *Jósachar, nom. propr. filii Semaath, aut Semmaath, 2. Reg. 12. v. 21.*

יֹוֹחָה *Joha, nom. propr. filii Baria, 1. Paralip. 8. v. 16., &c.*

יֹוֹחָנָן *Jóhanán, nom. propr. virorum, 2. Reg. 25. v. 23., 1. Paralipom. 3. v. 27., 15. 24., 6. v. 9., 12. v. 12., Nehem. 12. v. 22.*

יִזְבָּח Jutá, *Vulgar.* Jotá, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*,
Jof. 15. v. 55.

יִזְבָּח Jojada, *nomen propr. filii Phasæ*, Nehem. 3. v. 6.

יִזְבָּח Joacim, *nom. propr. filii Josue*, Nehem. 12. v. 10.

יִזְבָּח Jôjarib, *nom. propr. Sacerdotis*, Nehem. 12. vv. 6. 19.

יִזְבָּח Jocabed, *nom. propr. uxoris Amram filii Caath*, Exod.
6. vers. 20.

יִזְבָּח Jucal, *nom. propr. filii Selemiæ*, Jerem. 38. v. 1.

יוֹם *masc.* Dies; *tam naturalis, quam artificialis.* Joa. Simon
arbitratur, *distinctionem hanc derivandam ab יוֹמָה, quod Ara-*
bibus est caluit, serbuit; unde dies ideo dictus Hebr. יוֹם,
quia in regionibus, a primis hominibus habitatis, calidissi-
mus est, ut contra nox frigidior: Sed הוֹ דֵּי Deus, addit idem
Auctor, hoc ipsum nomen יוֹם luci, quæ natura sua calida est,
primitus imposuit, Gen. 1. v. 5. Per synecdochen יוֹם dies in-
terdum usurpatur pro tempore: item in plurali, pro anno, הוֹ
tunc quidem præcipue, quando voci plurali יוֹמִים dies non ad-
ditur distinctio numeralis; licet non semel hunc in sensum usurpata
occurrat etiam cum distinctione numerali: Per metonymiam autem
יוֹם dies accipitur pro rebus in eo gestis, sive existentibus;
הוֹ pro tempore, quo insigne aliquid sive in bonum, sive in
malum alicui accidit: Tandem metaphorice יוֹם dies accipitur
pro tempore opportuno. הוֹ יוֹם dies unus, Gen. 1. v. 5,
יוֹם יוֹם & in omni die, & die, Esth. 2. vers. 11.,
idest, quolibet die; הוֹ יוֹם סוֹבָה in die enim bo-
na, hoc est, tempore opportuno, commode venimus, 1. Sam.
25. v. 8., וַיְהִי יוֹם הַיּוֹם הַזֶּה הָיָה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִּי, 1. Sam. 24. v. 20., & Dominus rependat tibi bonum,
vicissitudinem pro die hac, quam fecisti mihi, idest, pro
eo beneficio, quod hodie in me contulisti; sive, ut habet
Vulgar., pro eo, quod hodie operatus es in me; כִּי הָיָה הַיּוֹם
יוֹם, Hose. 2. v. 2., quia magna dies Jezrael, hoc
est, quia magna felicitas, & gloria Jezraeli continget: Cum
præfix. הָיָה in die, Genes. 2. v. 4., הָיָה הַיּוֹם, pro
הָיָה הַיּוֹם, Gen. 2. v. 2., הָיָה הַיּוֹם hoc die, hodie, Genes. 24. vers. 42.
Sed הָיָה הַיּוֹם 1. Sam. 1. v. 4., 2. Reg. 4. v. 19., Job 1. v. 6.,
vertendum, quodam die; הָיָה הַיּוֹם, Gen. 50. v. 20., juxta
diem hunc, Vulg., sicut in præsentiarum; הָיָה הַיּוֹם,
hoc

hoc tempore, hac hora, 1. Sam. 2. v. 16.; 9. vv. 13. 27.,
 כִּזְזִי, 1. Sam. 18. v. 10., secundum diem in die, *id est*,
 sicut quotidie, *sive* per singulos dies consueverat; לְיוֹם
 בְּיוֹם, 2. Paral. 24. v. 11., ad diem in diem, *id est*, per sin-
 gulos dies; לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי in diem tertium, Exod. 19. v. 11.,
 מִיּוֹם a die, Exod. 10. vers. 6., מִיּוֹם inde a die, ex eo
 die, quo *etc.*, Judic. 19. v. 30. *Cum affix.* יוֹם dies ejus,
 1. Samuel. 26. v. 10., יוֹם בְּיוֹם, Exod. 5. v. 13., die in
 diem ejus, *id est*, quovis die, quotidie; מָחָר יוֹמָךְ venit
 dies tuus, Jerem. 50. v. 31., יוֹמָם dies eorum, *sive* ipso-
 rum, Jerem. 15. v. 9., 50. v. 27., Ezech. 21. v. 34. *Vide*
infra aliud יוֹמָם. *Duale יוֹמִים, & in pausa, יוֹמִים duo*
dies, biduum, Exod. 16. v. 29., 21. vers. 21., Num. 9.
v. 22., 11. v. 19. Cum prefix. מִיּוֹמָם a biduo, post duos
 dies, Hose. 6. v. 2. *Plural. absol.* יָמִים, & *semel יָמָם* Nu-
 mer. 6. v. 5., a quo *significatione differt יָמָם, quod legitur*
Gen. 26. v. 24., יָמִים קָדְמִים dies veniunt, 1. Sam. 2. v. 31.,
יָמִים קְדָמִים רְשָׁעִים, Deuter. 4. v. 32., interroga de
diebus antiquis, id est, expende res gestas, historias prisco-
rum temporum: Significat etiam annum, ut יָמִים מִן הַיָּמִים
dies (annum), aut decem menses, Genes. 24. v. 55, יָמִים
annus (erit redemptio ejus), Levit. 25. v. 19., יָמִים לְשָׁנָה
triade dierum, scilicet anni, Amos 4. v. 4., id est, tertio
quoque anno; יָמִים מִיָּמִים de anno in annum, Exod. 13.
v. 10., יָמִים מִן הַיָּמִים מִן הַיָּמִים, Num. 9. v. 22., aut bi-
duum, aut mensem, aut dies; hoc est, dierum periodum,
sive annum; Vulgat. יָמִים מִן יָמִים vertit aut longiori tempore;
יָמִים שְׁנָתִים, Genes. 41. v. 1., &c., biennium, q. d., due
periodi dierum; יָמִים מְרֻבִּים, Genes. 4. v. 3., post tempus
aliquod, & juxta Vulgat., post multos dies; יָמִים post
dies, Genes. 7. v. 4., לְיָמִים, Judic. 17. v. 10., in dies,
id est, per annos singulos; לְיָמִים מְרֻבִּים, 2. Paralipom. 21.
v. 19., in dies a diebus, hoc est, in annum post annum;
Vulgat. vertit, cum diei succederet dies; יָמִים שְׁנָתִים post
annos duos, 2. Paralipom. 21. v. 19., וְלְיָמִים, 1. Paralipom.
17. v. 10, & inde a diebus; יָמִים מְרֻבִּים post tempus,
Judic. 11. v. 4., יָמִים מְרֻבִּים post dies multos, Ezech. 38.
v. 8., שְׁנֵי יָמִים. Eccles. 7. v. 10., quod dies: Cum ה in fine,

loco

loco preposit. מִלִּי in, ad, ut יָמֶיךָ in dies, in annos, Judic. 11. v. 40., 21. v. 19., 1. Sam. 1. v. 3., 2. v. 19. *Constr.* הַשָּׁמַיִם יָמֵי sicut dies cæli, Deuteron. 11. v. 21. *Cum affix.* יָמֵי, Job 7. vers. 6., וְ in pausa, יָמֵי, Genes. 29. v. 21., dies mei; יָמֵינוּ dies nostri, 1. Paralipom. 29. v. 15., a diebus meis, Job 27. v. 6., הַמָּוֶתֶת num a diebus tuis, Job 38. vers. 12., מָוֶתֶת a diebus ejus, 1. Reg. 1. v. 6., יָמֶיךָ dies ejus, Genes. 25. v. 24. *Et cum more Chaldaico,* קֵץ הַיָּמִין finis dierum, Dan. 12. v. 13., וְ in forma femin. זְכוֹר יָמֶיךָ memento dierum (sæculi), Deuter. 32. v. 7., זְכוֹר יָמֶיךָ secundum dies, Psalm. 90. v. 15.

יום *m. Chald.*, *idem ac supra significat*, Esdr. 6. vers. 15., בְּיוֹם die in diem, Esdr. 6. v. 9., *id est*, quotidie: בְּיוֹם in die, Daniel. 6. v. 11. *Plural.* יָמֵינוּ & antiquus dierum, Dan. 7. v. 9., בְּאַחֲרֵית יָוֶמָא in fine dierum, Dan. 2. v. 28. *Cum affix.* וּבְיוֹמֵיהוֹן & in diebus illis, Dan. 2. v. 44., *femin. constr.* מִן-יוֹמָת עֲלָמָא a diebus sæculi, Esdr. 4. vers. 15.

יום Interdium, Psalm. 1. vers. 2. *Cum ב*, בְּיוֹמָם Nehem. 9. vers. 19.

יון *masf.* Cœnum, lutum: כְּשֵׁיט הַיֶּן עַל cæno luti, Psalm. 40. v. 3., בְּיוֹן מְצוּלָה in cæno profunditatis, Psal. 69. vers. 3. *Vide יוֹן.*

יוֹן Javán, *nom. propr. filii Japhet*, Genes. 10. vers. 2., *item nom. propr. regionis Europæ, quæ a Vulg., aliisque Græciæ appellatur*, Iſai. 66. v. 19., Ezech. 27. v. 19., Daniel. 8. v. 21. *Ab hoc יוֹן, addit Guarin., punctis mutatis, Græci olim disti sunt Jones, & Græcia Jonia: Plural.* הַיֹּנִיָּם Græci, Joel. 4. v. 6.

יוֹנָדָב Jónadáb, *nom. propr. virorum*, 2. Sam. 13. v. 3., Jerem. 35. v. 8.

יוֹנָה Columba. *Vide יוֹנָה.*

יוֹנָה Jonás, *nom. propr. Propheta*, 2. Reg. 14. v. 25.

יוֹנָתָן Jónathán, & Jónathás, *nom. propr. virorum*, 1. Sam. 13. v. 2., 1. Paralipom. 2. v. 32., &c.

יוֹסֵפֶת Joséph, *nom. propr. virorum*, Genes. 30. v. 24., Num. 13. v. 8., &c.

יוֹסֵפִיָּה Josiphíá, *nom. propr. filii Selomith*, Esdr. 8. v. 10.

יוֹסֵפִיָּה

- יֹעָבָה Joélâ, *nomen propr. filii Jerobam*, 1. Paralipom. 12. vers. 7.
- יֹעָד Joéd, *nom. propr. viri e posteris Benjamin*, Nehem. 11. vers. 7.
- יֹעָזֶר Joézer, *nom. propr. viri fortissimi de Tribu Benjamin*, 1. Paralipom. 12. v. 6.
- יֹעָז Joás, *nomen propr. filii Bechor*, 1. Paralipomen. 7. v. 8., &c.
- יֹסֶדֶק Josédec, *nom. propr. patris Sacerdotis Josue*, Esdr. 3. v. 2., 5. v. 2., 10. v. 18., Nehem. 12. v. 26.
- יֹרָה Jorâ, *nom. propr. viri*, Esdr. 2. v. 18.
- יֹרָי Jorai, *nom. propr. viri e posteris Gad*, 1. Paralipom. 5. vers. 13.
- יֹרָם Joram, *nom. propr. virorum*, 2. Sam. 8. v. 10., 1. Paralipom. 3. v. 11.
- יֹסָבְחֶדֶד Jósabhéded, *nom. propr. filii Zerobabel*, 1. Paralip. 3. vers. 20.
- יֹסָבִיָּה Jósabiâ, *nomen propr. patris Jebu*, 1. Paralipom. 4. vers. 35.
- יֹסָא Josâ, *nom. propr. filii Amasie principis de Tribu Simeonis*, 1. Paralipom. 4. v. 34.
- יֹסָפָא Jósajâ, *nom. propr. filii Elnaem*, 1. Paralipom. 11. vers. 46.
- יֹסָפָח Jósaphât, *nom. propr. viri Matbanitis unius e fortibus David*, 1. Paralip. 11. v. 43.
- יֹחָם Jothâm, *Vulg.*, Joathâm, & Joathân, *nom. propr. virorum*, Judic. 9. v. 5., 2. Reg. 15. v. 5., 1. Paralipom. 2. vers. 47.
- יִזְיָאֵל, יִזְיָאֵל, & juxta Massor., Jeziél, *Vulg.*, Jaziél, *nom. propr. filii Azmoeb*, 1. Paralipom. 12. v. 3.
- יִזְיָא Iizzia, *Vulg.*, Jeziâ, *nom. propr. viri*, Esdr. 10. v. 25.
- יָזִיָּז Jaziz, *nomen propr. viri, qui Davidis ovibus praeerat*, 1. Paralipom. 27. v. 31.
- יֵזְרְיָה Jezriâ, *nom. propr. filii Elphaal*, 1. Paralipom. 8. v. 18.
- קוֹנֵן Cogitavit: *Præter. מִשְׁמַח לַיָּמִים cogitarunt facere*, Genes. 11. v. 6. *Convenis cum עֲמֹן.*

יין *Idem* quod **יין** significat, videl., alere, pascere: Unde **יין** *Pyb. partic. plur.*: **יין**, *et juxta Massor.*, **יין**, Jerem. 5. v. 8., bene pasci, saginati; quidam vertunt, armati (membro videl. gentili), quasi a Chald. **יין** armari, trajecis literis; Vulg. verò, aliique pro saginatis posuerunt amatores, per metonymiam effectus pro causa, seu occasione; sagina enim libidinem concitat. Vide **יין**, **יין**, **יין**.

יזניה *et* **יזניה** Jezania, Vulg., Jezonias, nom. propr. viro- rum, Jerem. 40. v. 8., 42. v. 1., *et*.

יזע Radix inusit., Vulgò ad **יזע** moveri refertur; unde **יזע** *m.* sudor, sic dictus, quod sit motionis, sive commotionis effectus; Cum affix. **יזע**, Ezech. 44. v. 18., cum, vel in sudore, id est, veste lancea sudorem excitante, ut R. Salomon explicat.

יזע f. Item: Constr. **יזע** in sudore vultus tui, Genes. 3. v. 19., est sicut **יזע** scribit Ab. Esra.

יזרח Izrahb, Vulgat., Jezerites, cognomen cujusdam principis Davidis, 1. Paralipom. 27. v. 8.

יזרחיה Jesrahia, *et* Israja, nom. propr. filii Ozai, 1. Paralipom. 7. vers. 3., *et*.

יזראל *et* cum **יזראל** Jezrael, *et* Jezrahel, nom. propr. civitatum in Tribu Juda, Jos. 15. v. 56., in Tribu Issachar, Jos. 19. v. 18., 1. Sam. 29. v. 1., 1. Reg. 4. v. 12. Item nom. propr. vallis prope Urbem Jezrael ejusdem Tribus Issachar, Jos. 17. v. 16. Item nom. fontis in eadem Tribu, 1. Sam. 29. vers. 1. Tandem nomen propr. filii Osee ex Gomer, Ose. 1. vers. 4.

יזראלי Izraeli, Vulg., Jezraelites, nom. commune viris ex urbibus Jezrael oriundis, 1. Reg. 21. v. 1.

יזראלית f. Izraelith, Vulgat., Jezrahelitis, nom. commune mulieribus ex urbibus Jezrael oriundis, 1. Sam. 27. v. 3.

יזתא *et* **יזתא** Jezatha, nom. propr. unius e filiis Amon, Eth. 9. v. 9.

יזחב Jehubbà, Vulg., Habà, nom. propr. unius ex filiis Somer, 1. Paralipom. 7. v. 34.

יחד Adunatus fuit. Futur. **יחד**, Genes. 49. v. 6., adunator, adunetur, uniat; Vulgat. vertit, sit; Joa. Simon arbitratur, vertendum, uniaris (o gloria mea!), mutata

tata persona : quia distilio כבוד , quae sequitur , semper est gener. masc. , לא יחדר , Isaia. 14. v. 20. , non unieris , adunaberis , non unices te ; Vulg. , non habebis consortium . Pib. יחד , aut יחדר ; unde Imperat. יחד לבכי , Psalm. 86. v. 11. , aduna cor meum (ad timendum nomen tuum) hoc est , fac ut integro animo , ut te unum amem , & timeam ; LXX. sunt interpretati , שדחשקטט , Vulg. letetur cor meum ; legebant יחד ab חדר letatus est . Vide , quae mox sequuntur , & in חדר , אחד , חדר , חדר , אחד .

יחד , & in pausa , יחדr masc. Latine est I. Unio , conjunctio ; cum praefix. לַיְחַד , 1. Paralipom. 12. v. 17. , in unione , in conjunctioe (sit) , sive , juxta Vulg. , jungatur : II. Unus , unicus , solus ; יחד מנכי ערמקבור , Psal. 141. v. 10. , unus , unicus , solus-ego , donec transeam , dum transibo , ita versit Joa. Simon. , LXX. habent , solitarie ; Vulg. , singulariter sum ego , donec transeam , idest , ego solus , sive ego totus ab impiorum , (de quibus ante fit sermo) cætu remotus vadam illæsus ; Sed Pagninus , alique יחדr praecedentibus jungunt , sicque vertunt , cadent in retiacula ejus impii simul , dum ego transibo ; hoc tamen est contra accentuum naturam . Eadem distilio יחדr alibi semper , ut admonet Joa. Simon , in Adverbium abit , atque significat I. Solum , tantum , Esdr. 4. v. 3. II. conjunctum , unanimiter , una , simul , pariter , in universum . Frequentissime occurrit cum ו in fine sub forma nominis dualis , praecedente Jod otioso , יחדיו , Jerem. 46. vv. 12. 21. , & 49. v. 3. , alibi est absque Jod , יחדיו , ut Gen. 13. v. 6. , &c. , quod quidem ad genus etiam samininum refertur ; quare ו ibi paralogicum magis est , quam affix. Ceterum יחדיו , vel יחדr eandem significationem habet ac simplex יחדr . יחדr m. Unicus , unigenitus , Jerem. 6. v. 26. , Amos 8. v. 10. , Prov. 4. v. 3. , צי-יחידr Psalm. 25. v. 16. , quia solitarius , quia unicus . Cum affix. מַחֲיִידְךָ unigenitum tuum , Gen. 22. vv. 2. 12. , & in pausa , יחידr , Gen. 22. v. 16. Plural. יחידים , Psalm. 68. vers. 7. , unicos , solitarios ; LXX , & Vulg. habent , (qui habitare facit) unius moris , idest , homines unius modi , & ritus : Femin. יחידה unica , unigenita , Judic. 11. vers. 34. Cum affix. יחידתי unicam meam , idest , animam , Psalm. 22. v. 21.

יחדr

- יְהֹדָה Jeddó, *nom. propr. filii Buz*, 1. Paralipom. 5. v. 14.
 יְהוֹדָי Jahaddái, *nom. propr. patris Regom*, Joatban; *Ec.*; 1. Paralipom. 2. vers. 47.
 יְהוֹיָדָד Jedíel, *nom. propr. viri fortissimi*, 1. Paralipomen. 5. vers. 24.
 יְהוֹדָה, *vel* יְהוֹדָה Jehedejá, *Ec. juxta Vulgat.*, Jadius, *nom. propr. virorum*, 1. Paralipom. 24. v. 20., 27. v. 30.
 יְהוֹחָזָבֵל Jähhaziél, *Vulg.*, Jecheziél, *nom. propr. viri*, 1. Paralipom. 12. v. 4.
 יְהוֹשָׁפָט Jaafá, *nom. propr. filii Thécue*, Eldr. 10. vers. 15.
 יְהוֹשֻׁפָּט Hezechiél, *Ec. Ezechiél*, *nomen propr. Prophetæ inter majores tertii*, Ezech. 1. v. 3., *item nom. Sacerdotis*, 1. Paralipom. 24. v. 16.
 יְהוֹרָם Jezrà, *nomen propr. filii Mosollam*, 1. Paralipomen. 9. vers. 12.
 יְהוֹיָדָה Jahíel, *nom. propr. virorum*, 1. Paralipom. 15. v. 18., 29. vers. 8.
 יְהוֹיָדָה Jehiélí, *nom. propr. viri, cujus filii prepositi erant thesauris domus Domini*, 1. Paralipom. 26. vv. 21. 22.
 יְהוֹיָדָה Jehías, *nom. propr. unus e janitoribus arcæ*, 1. Paralip. 15. vers. 24.
 יָחַד Moratus, præstolatus est, expectavit, speravit, confusus est, in *Kal Inust. Niph.* יָחַד; unde *præter. famin.* יָחַד, Ezech. 19. v. 5., quod spe suffulta fuisset, spe aluisset se; *sive, ut habet Kimchi in comment.*, (& vidit), quod dies multos perstitit in spe sua; *LXX. vertunt*, ἀνέσας αὐτὸν ἀντὶς repulsum est ab ea, repulsam passa est; *Alii*, quod expectavit, *vel impersonaliter*, quod expectatum esset, *id est*, quod tempus expectatum præterisset; *Vulgat. habet*, (quæ cum vidisset), quoniam infirmata est; *quo in loco, etsi non verbum, sensum tamen expressit*; nam animus mora, *Ec. protractione rei, quam anxie exoptat, languescit, atque dolet*; *Ec. quidem maxime, si voto penitus frustreretur*: *Futur.* יָחַד, Genes. 8. v. 12., & expectans continuit se, *Vulgat. reddit*, expectavitque. *Plb.* יָחַד præstolatus est, constanter expectavit, firmiter speravit, sustinuit; *item, ut multis visionibus* יָחַד, *Ec. Præter. cum affix.* יָחַד, Psal.

119. vers. 49. , sperare fecisti me , spem dedisti mihi ;
 יְחַלֵּי לְמִשְׁפָּטָהּ יְיָ , Psalm. 119. vers. 43. , quia judicia tua
 expecto ; *Vulg.* , quia in judiciis tuis supersperavi , & *ita*
ibidem vv. 74. 81. 114. 147. *Plur.* וְיַחֲלֵי , Job 29. v. 23. ,
 Ezech. 13. v. 6. , & expectabant , & perseveraverunt ; *in-*
pausa cum Daghefc in ל , וְיַחֲלֵי , Job 29. v. 21. , & spem
 faciunt ; *Vulgat.* expectabant ; וְיַחֲלֵי expectavimus , speravi-
 mus , Psalm. 33. v. 22. *Particip.* לְמַלְאֲכֵי sperans , dum
 spero in Deum meum , Psalm. 69. v. 4. *Plur.* הַמְּיַחֲלִים spe-
 rantes , qui speratis , Psal. 31. v. 25. , *cum prefix.* לְמַיַּחֲלִים ,
 Psalm. 33. v. 18. , ad expectantes , ad sperantes ; *Vulgar.* ,
 in eis , qui sperant . *Imperat.* מְיַחֲלֵי מְיַחֲלֵי , Psal.
 130. vers. 7. , 131. v. 3. , expecta , spera , *Vulgar.* , speret
 Israel in Domino . *Futur.* מְיַחֲלֵי expectabo , sustinebo ,
 sperabo , Job 6. v. 11. , 13. v. 15. , *Ec.* , & *cum* ה *paragog.* ,
 וְיַחֲלֵי , Job 30. vers. 26. , & expectabo , expectem ,
Vulgar. , praestolabar lucem ; וְלֹא יַחֲלֵי לְבְנֵי אָדָם , Mich. 5.
 v. 6. , & non praestolatur , non expectabit filios hominum ;
cum prefix. וְיַחֲלֵי , Gen. 8. vers. 10. , (*contracta pro* וְיַחֲלֵי ,
aut ex verbo חָוָל , *ad quod referendum , nonnulli arbitran-*
tur) , expectavit ; *Plur.* וְיַחֲלֵי , Isai. 43. v. 4. , & *cum Nun*
paragog. , וְיַחֲלִינוּ , Isai. 51. v. 5. , expectabunt , sustinebunt .
Hiph. הִחֲלִי expectavit ; *Item, ut aliis videtur* , expectare , spe-
 rare fecit , spem iniecit : *Præter.* הִחֲלִי expectavi , Job
 32. v. 11. , & *in pausa* , וְלִדְבַר הַחֲלִי , & in verbo ejus
 expectationem habeo , Psal. 130. v. 5. *Imper.* הִחֲלֵי לְמַלְאֲכֵי
 expecta , spera in Deo , Psalm. 32. v. 6. *Futur.* מְחִיל , 2.
 Reg. 6. v. 33. , Thren. 3. vv. 21. 24. , & *cum* ה *paragog.*
 מְחִיל , Mich. 7. v. 7. , expectabo ; מְחִילָה לְפָנַי , 2. Sam.
 18. v. 14. , morabor coram te ; *Vulg. vertit* , aggrediar eum
 coram te ; מְחִילָה קִירוֹת לִבִּי , Jerem. 4. v. 9. , doleo parie-
 tes cordis mei , *Id est* , mihi dolent prae cordia , *quae sunt*
tamquam parietes cordis , quia sunt fere cordi conjuncta ; vel
doleo viscera cordi circumflecta ; Vulgar. habet , ventrem
 meum doleo : *Hoc in loco מְחִילָה significatum habet a* חָוָל
doluit ; formam autem ab יַחֲלֵי ; *scribitur vero cum* ו *in me-*
dio , sed legendum per Jod , ut Massorethae notarunt ; מְחִיל
 expectabis , 1. Samuel. 10. v. 8. , וְיַחֲלֵי , & *juxta Massor.* ,
 וְיַחֲלֵי

וַיִּחַל, *vel* וַיַּחַל & expectavit, 1. Samuel. 13. v. 8. *Vide* in חוּל, וְ חָלָה ; *vide etiam, quæ sequuntur.*

יָחִיל *masc.* Expectans, Thren. 3. v. 26.

תַּחְלִית *fem.* Spes, expectatio : תַּחְלִית מִשְׁכָּכָה spes protrahæ, Prov. 13. v. 12. *Cum affix.* לִּי הָיָה תַּחְלִיתִי לִּי הָיָה spes mea, *Vulg.*, substantia mea in te est, Psalm. 39. v. 8. , נִכְזָבָה תַּחְלִיתוֹ spes ejus fallax, *vel* mendax est, Job 41. v. 1.

יַחְלֵל Jahelél, וְ Jalél, *nom. propr. filii Zabulon*, Genes. 46. v. 14. , Num. 26. v. 26.

יַחְלֵלִי Jahlleelí, *Vulg.*, Jalelitæ, *nom. propr. pellerorum Jalel*, Num. 26. v. 26.

יָחַם Caluit, incaluit : coivit, concepit : *Futur.* לוֹ יָחַם יְיָ & non erat calor ei, *pro* יִיחַם 1. Reg. 1. vers. 1. , כִּי יָחַם לְבָבוֹ, Deuteron. 19. vers. 6. , cum ira incallescet, cum incaluerit cor ejus ; *Vulg. reddit*, dolore stimulatus ; וְ in pausa , יָחַם, Eccl. 4. v. 11. , incallescet, incaluit, calidum, *vel* calor fiet ; *Vulg.*, calefiet ; לְמַעַן תַּחֲמוּ ut incalescat, Ezech. 24. v. 11. *Plural.* וַיַּחֲמוּ הָאֲוֹן , *pro* וַיַּחֲמוּ , Genes. 30. v. 39. , & conceperunt oves, *sive* & incaluerunt, coitus *scilicet* libidine ; וַיַּחֲמוּ, Genes. 30. vers. 38. , & coirent, *vel* conciperent, *mixta hic forma, inquit Joa. Simon, ex masc.* יָחַמוּ , וְ *fem.* תַּחֲמוּ ; *quia de utroque orium sexu sermo est.* *Niph.* נָחַם , *vel* נָחַם ; *unde Partic. plural.* הַנֶּחֱמִים qui coiverunt, conceperunt, Isai. 57. v. 5. , *juxta Kimchitum*, R. Salom. , וְ *Ab. Efram* ; *Vulgat. habet*, qui consolamini (in diis). *Plb. præter. fem.* יַחֲמוּ , *pro* יָחַמוּ ; *unde cum affix.* יַחֲמוּנִי concepit me, Psal. 51. v. 7. , *Jod cum Sægol loco Tzere, præter Chatephsægol sequens. Infinitiv.* בָּעָרָה יָחַם הָאֲוֹן tempore coire oves, Genes. 31. v. 10. , *id est*, admixturæ ovium, quo tempore coeunt, & concipiunt ; לְיַחֲמוּנָהּ ut conciperent ipsæ, Genes. 30. v. 41. , *cum affixio irregulari.* *Vide supra* חָמוּ , וְ חָמוּ ; *vide etiam, quæ sequuntur.*

יָחַי Jemai, *nom. propr. filii Thola*, 1. Paralipom. 7. vers. 2.

חָמָה f. Æstus iræ, excandescencia, æstuans ira : חָמָה חָמָה excandescencia iræ suæ, Isai. 42. v. 25. , *pro* חָמָה : *nomen absolutum non raro loco constructi ponitur* : חָמָה in aliis significatione *vide in* חָמָה : *Cum* חָמָה גְּלוּלָהּ cum excan-

- descendit magna, Dan. 11. v. 44. *Construit.* חַמָּה מִחַיִּי ex-
candescencia fratris tui, Genes. 27. v. 44. *Cum affix.* חַמָּה
חַמָּה effunde excandescenciam tuam, Jerem. 10. vers. 25.
Cum prefix. חַמָּה, *et affix.* חַמָּה in excandescencia, in ira mea,
Isai. 63. v. 3., וְכַחֲמָתִי & juxta furorem meum, Ezech. 25.
v. 14. חַמָּה in excandescencia, in furore suo; חַמָּה in-
dignatio, excandescencia ipsorum, Job 9. v. 4. *Vide supra*
חַמָּה, חַמָּה. *Allam hujus significationem vide in חַמָּה.* Plur.
חַמָּה חַמָּה residuum aestuum, id est, hominum aestuantium
ira, Psal. 76. v. 11. *Est etiam per metaphoram,* venenum,
virus; חַמָּה חַמָּה veneni serpentis, Psal. 58. v. 5., *et sic*
Psal. 140. v. 4., Deuter. 32. v. 33.
- חַמָּה f. *Chald.* idem ac חַמָּה *Hebraeum*; חַמָּה repletus
fuit excandescencia, furore, Dan. 3. v. 19., חַמָּה חַמָּה per
ira, & excandescenciam, Dan. 3. v. 13.
- חַמָּה *masf.* Discalceatus: חַמָּה חַמָּה incedens discalceatus, 2.
-- Sam. 15. v. 30., חַמָּה חַמָּה a discalceato, ne sit discalcea-
tus, & nudus, Jerem. 2. v. 25.
- חַמָּה Jasiél, *et* Jesiél, *nom. propr. filii Nephtali*, Gen. 46.
v. 24., Num. 26. v. 48.
- חַמָּה Jahhtseeli, *Vulg.*, Jesielita, *nom. propr. posterorum Je-
siel*, Num. 26. v. 48.
- חַמָּה Jasiél, *idem ac* חַמָּה, 1. Paralipom. 7. v. 13.
- * חַמָּה *Unde possit esse* חַמָּה, *quod vide in* חַמָּה.
- חַמָּה *masf.* Genealogia, genus, generis recensio, חַמָּה
-- liber genealogiae, Nehem. 7. v. 5. *Inde, videtur Joa. Si-
moni, efformatum verbum, quod sequitur, videl.*
- חַמָּה Recensuit per genealogiam, censuit familiam suam,
-- numeravit se per originem generationis, & profapiae.
In Kal. inusit. *Unde Hithp.* חַמָּה recensuit se, recensitus,
enumeratus, dinumeratus fuit in cognatione, in generatio-
ne, sive per genus, familiam, aut genealogiam; *Prater.*
חַמָּה חַמָּה omnes hi recensiti fuerunt, per genera distri-
buerunt se, 1. Paralipom. 5. v. 17. *Partic.* חַמָּה; *inde,*
plur. m. cum prefix. חַמָּה חַמָּה, Eldr. 2. v. 62., recensentes
se, vel familiam suam, genealogias suas; *Vulg. vertit,*
(quaesierunt scripturam) genealogiae suae: *Infinis.* חַמָּה re-
censere se, recenseri; *sed fere semper substantive, sive loco*
numi-

nominis usurpatur; unde a LXX., aliisque redditur, generis recensio, genealogia: וְאֵת הַתְּחִיטִים, 2. Paralipom. 31. v. 17., & cum generis recensione; *Vulg. habet*, per familias; *in hunc sensum accipitur* הַתְּחִיטִים 2. Paralipom. 31. vers. 19., Esdr. 8. v. 3. *Cum prefix.* קְהֵתִיחִשׁ, 1. Paralipom. 5. v. 7., cum per genera recenserent, *vel* distribuerent se, *Vulgat.*, quando numerabantur; וְלֹא לְהַתְּחִיטִשׁ, & non ad recensendum, *Vulg.*, & non est reputatus: *Cum affix.* מִלְּבַר הַתְּחִיטִים, 2. Paralipom. 31. v. 16., præter generis ipsorum, *sive* exceptis iis, quos recensuerat in masculis, & *juxta Vulg.*, exceptis maribus.

רַב־טוֹב Bonus, eximius, formosus fuit; & *cum* קָצִיעִים in oculis *construendum*, bonus visus est, placuit: *Item* bene se habuit, bene fuit; & *hinc* lætus, hilaris fuit. *In Kal occurrit tantum in Futur.*, & רַב־טוֹב bene erit, bene sit mihi, Genes. 12. v. 13., וְיִטֵּב לִבִּי, Eccles. 7. v. 3., bene se habet cor, animus, & *juxta Vulgat.*, corrigitur animus delinquentis; וְקָצִיעִים אֲשֶׁר־יִטֵּב quod bonum visum fuerit oculis vestris, 2. Sam. 18. v. 4., & *absque* Jod radicali, *videl.*, וְיִטֵּב, Judic. 19. v. 6., 1. Sam. 24. v. 5., 2. Reg. 25. v. 24., וְיִטֵּב לִבִּי bene se habeat animus tuus, bono, *vel* hilari esto animo, 1. Reg. 21. v. 7. *Chald. Futur.* וְיִטֵּב עֲלֶיךָ quod autem tibi bonum videbitur, Esdr. 7. v. 18. *Cum prefix.* הָ *interrog.*, הָיִטֵּב קָצִיעֵי יְהוָה, placebit ne, gratum, ne foret Domino? Levit. 10. vers. 19., וְיִטֵּב הָיִטֵּב placuerit, Esth. 2. v. 4., וְיִטֵּב & placuit, & bona visa fuit, Esth. 2. v. 9. *Fam.* הָיִטֵּבָהּ an bona es? *Vulg.*, numquid melior es? Nahum 3. v. 8. *Plur.* וְיִטְבּוּ, Genes. 34. vers. 18., & bona fuerunt; *Vulg.*, placuit. *Hiphil* הִיטִיב benefecit, bene egit. *Item*: melius, aut præstantius reddidit, effecit, adornavit, exornavit, *ita* Exod. 30. v. 7., 2. Reg. 9. v. 30., Proverb. 15. v. 2., 30. v. 29., Isai. 23. v. 16., Ezech. 33. v. 32. *Item* lætum fecit, exhilaravit. *Construitur cum Dativo, & Accusativo, quandoque cum Preposit.* אֶל, & עִם. *Præterit.* הִיטִיבָהּ benefecit vobis, Jos. 24. v. 20., הִיטִיבָהּ m. benedicisti, Jerem. 1. v. 12., & *fam.* הִיטִיבָהּ הַטָּרָה meliorem præstitisti benignitatem tuam (posteriorem priore), Ruth. 3 v. 10. *Plur.* הִיטִיבוּ, Deuteronom. 18. v. 17., &

absque Jod radlc., הָטִיבוּ, Hof. 10. v. 1., *benefecerunt*, *ita* וְהִטְבֵּנוּ & *benefaciamus*, Num. 10. v. 29. 32. *Partic.* הָטִיבוּ, 1. Sam. 16. v. 17., *bene*, *eleganter facientem* *ad pulsandum*, *hoc est*, qui docte pulset citharam, *sive*, *ut habet Vulg.*, *bene psallentem*; *U absque Jod*, וְהִטְבֵּנוּ, Psal. 119. vers. 68., & *beneficus*; *Vulg. vertit*, & *in bonitate tua*; וְהִטְבֵּנוּ, Ezech. 33. v. 32., *bene*, *eleganter faciens*, *sciens pulsare*; *Vulg. habet*, (quod suavi) *dulcique sono canitur*; *vide infra: Plur.* מִיִּטְבִּים אֶחָד־לָפָּם *bonum reddabant animum suum*, Judic. 19. v. 22., *id est*, *exhilarabant animos suos*: *Construunt.* מִיִּטְבִּי, מְטִבִּי, Prov. 30. v. 29., *bene facientes*, *U juxta Vulg.*, quæ bene gradiuntur, quod incedit feliciter: *Infra.* הָטִיבוּ, הִטְבֵּנוּ, הִטְבֵּנוּ, *sive* הָטִיבוּ *bene facere*, *benefaciendo*; *sed sapius commode per nudum adverbium*, *bene*, recte, optime, accurate, diligenter, exactissime, vehementissime, *redditur*, *ut* הָטִיבוּ מִיִּטְבִּים אֶחָד־לָפָּם *si bene feceritis*, *direxeritis vias vestras*, Jerem. 7. v. 5., מְטִבֵּנוּ הָטִיבוּ; Deuteron. 9. vers. 21., *molendo bene*; *Vulgatus sensum hic*, *non verbum*, *expressit*; וְהִטְבֵּנוּ הָטִיבוּ & *quaeris diligenter*, *sive exactissime*; הָטִיבוּ הָטִיבוּ *num bene ira est tibi*, *id est*, *irasceris*? Jon. 4. v. 9. *Infra.* *cum præfix.* לְהִטְבֵּנוּ, Deuteron. 28. v. 63., לְהִטְבֵּנוּ, Jerem. 32. v. 41., *U.*, *ad bene faciendum*, *benefacere*; *cum affix.* אֶפְסִי לְהִטְבֵּנוּ *benefacere me eis*, Jerem. 32. v. 40., לְהִטְבֵּנוּ *ad benefaciendum tibi*; *Vulgat. habet*, *misertus est tui*; וְהִטְבֵּנוּ, Exod. 30. vers. 7., *quum ipse bene fecerit*, *id est*, *cum adornaverit*, *U recte instruxerit*; *Vulgat. vertit*, *quando componet*: *Imperat.* הָטִיבוּ *benefac pulsando*, Isai. 23. v. 16., *id est* *optime pulsa*, *modulare bene*; *U cum paragog.*, הִטְבֵּנוּ, Psal. 11. vers. 20., הָטִיבוּ *U cum paragog.*, הִטְבֵּנוּ, Psal. 125. v. 4., *benefac*, *benigne fac*; *Plural.* הָטִיבוּ, Psal. 33. v. 3., *benefacite pulsando*, *sive canendo*, *Vulgat. reddit*, *bene psallite*: *Futur.* מִיִּטְבִּי, Genes. 32. v. 13., *U cum paragog.*, וְהִטְבֵּנוּ, Genes. 32. v. 11., *benefaciam*; הָטִיבוּ, Genes. 4. v. 7., Psal. 49. v. 19., *Fam.* הָטִיבוּ, Jerem. 2. v. 33., *benefacies*, *bonam facies*, *benefeceris*; *cum interrog.*, הִטְבֵּנוּ, Nahum 3. v. 8., *an melius facies*? *U juxta Vulgat.*, *numquid melior es* *U* הָטִיבוּ, Num.

- Num. 10. v. 32., וַיִּסֶּב, 1. Sam. 20. v. 13., וַיִּסֶּב, 2. Reg. 1. v. 47., וַיִּסֶּב, Job 24. v. 21., *benefaciet, bonum faciat, bonum erit, videbitur; cum prefix.* וַיִּסֶּב, & *benefecit*, Exod. 1. v. 20., *cum affix.* וַיִּסֶּב & *benefaciat tibi, Vulg.*, in bono sit, Eccles. 11. vers. 9., *Fam.* וַיִּסֶּב, Proverb. 15. v. 2., *bonam profert Vulgat.*, ornat; וַיִּסֶּב, 2. Reg. 9. v. 30., & *bene instruxit, ornavit; Plur.* וַיִּסֶּב, *bene facietis, Isai. 41. v. 23., Mich. 2. v. 7., benefacient; Vulgat. habet, bona sunt. Vide, quæ sequuntur; vide etiam supra in סב.*
- מִסֶּב m. Bonum, optimum: *Construit.* וַיִּסֶּב optimum, agri sui, וַיִּסֶּב & optimum vineæ suæ, Exod. 22. vers. 5., *cum prefix.* וַיִּסֶּב in optimo, Genes. 47. vv. 6. 11.
- יִסְבָּה Jotbá, *Vulg.*, Jetebá, *nom. propr. loci, aut civitatis, unde oriunda erat mater Amon regis Juda, 2. Reg. 21. v. 19.*
- יִסְבָּתָה Jotbátha, *Vulg.*, Jetebátha, *nom. propr. loci, ubi facta est trigesima Israelitarum mansio, Num. 33. v. 33., Deuter. 10. v. 7.*
- יִטָּה Juttá, *Vulg.*, Jetá, Jos. 21. v. 16., *nom. propr. civitatis in Tribu Juda, quæ eadem videtur esse ac יִטָּה, de qua supra.*
- יִטָּה, יִטָּה, יִטָּה, *Vide postea in יִטָּה.*
- יִטָּר Jetúr, *Vulgat.*, Iturá, *nom. propr. populi, & regionis Arabiam inter & Samariam, 1. Paralipom. 5. v. 19.*
- יִין m. Vinum: וַיִּין *vi-* num letificat cor hominis, Psalm. 104. v. 15., וַיִּין *vinum errant, Isai. 28. v. 7., cum prefix.* וַיִּין; *Construit.* וַיִּין *vinum convivii ipsorum, Dan. 1. v. 16. Cum prefix.* וַיִּין *sicut vinum; & a vino; cum prefix.* וַיִּין *affix.* וַיִּין *de vino ejus; & vinum meum;* וַיִּין *vinum eorum, Eccles. 9. vers. 7.*
- יִכָּה *Radix inuult.*, unde est יִכָּה m., 1. Sam. 4. v. 13., (*ubi Massor. monent legendum יִכָּה*) *latus viz, vel juxta, contra viam: מִיכָה, מִיכָה, מִיכָה, vide supra in מִיכָה, & מִיכָה, מִיכָה, מִיכָה, vide etiam infra in מִיכָה.*

יָכַח Arguit, redarguit; *in Kal infinit. Nipb.* נִכַּח, *aut* נִכַּח
 -א argutus, redargutus est; *item* *significatione reciproca*,
 disceptavit (cum altero), disputavit, redarguit: *Partic.*
 יָשָׁר נִכַּח יֵשָׁר, Job 23. v. 7., ibi rectus disceptans est,
 cum eo; *Vulgat. versit*, proponat æquitatem contra me;
legebat enim יָשָׁר *pro* יֵשָׁר, יֵשָׁר æquitatem *pro* יָשָׁר, נִכַּח
 contra, coram *pro* נִכַּח, וְיָשָׁר *pro* יֵשָׁר; *Femin.* פִּלַּת
 וְנִכַּח, Gen. 10. v. 16., (*ubi posterior* ו *prefix. abundat*) &
 coram omnibus, *sive* apud omnes, *aut* per, propter hæc
 omnia & redarguta, reprehensa fuit (Sara); *LXX. sunt in-*
terpretati, & πᾶντα ἀλυσσόν, & omnia vere dicito; *Vulg.*
habet, mementoque te deprehensam; τὸ mementoque *sunt*
additum ad sensum explendum; *Alli vertunt*, & demonstra-
 betis, *id est*, non erit ambiguum, sis nè virgo, an nupta;
Plur. נִכַּחִים, 2. Sam. 15. v. 3., Prov. 24. v. 26., arguta,
 recta (verba): *Futur. plur. cum* ה *paragog.* וְנִכַּחְתָּ, Isai.
 1. vers. 18., & disceptemus, & arguamus nos invicem, &
 disputabimus, *cujus videl. causa sit melior*; *Vulgat. reddit*,
 & arguite me. *Vide sub rad.* נִכַּח. *Hipb.* הִנֵּכִיחַ arguit,
 disceptavit, differuit: increpavit, reprehendit, corripuit,
 וְ *sic* *construitur cum Accusativo*: adjudicavit, *cum Dati-*
vo, *quod vertunt* *præparavit*: *quanquam etiam* increpandi
significatio Dativum regat: dijudicavit, *cum Preposit.* בֵּין
inter: *Præter.* הִנֵּכִיחַ הוֹכִיחַ quam adjudicavit Dominus,
 יְהוָה לְבֶן-אֲדָנִי filio Domini mei, Gen. 24. v. 44. *Chaldeus vertit*,
 הוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים, וְ *sic* v. 14., & increpabit populos multos, Isai. 2. v. 4.,
 הִנֵּכִיחַ *præpara-*
stisti, *destinasti*, *ostendisti*, Genes. 24. v. 14., *cum affix.*,
 וְ *prefix.* וְהִנֵּכִיחִי & arguam, & corripiam eum, 2. Sa-
 muel. 7. v. 14. *Partic.* מִנֵּכִיחַ arguens, reprehendens, corri-
 piens, Job 9. v. 33., Prov. 25. v. 12., וְ, *cum prefix.*
 וְלִמְנִיחַ & corripienti, arguenti, Isai. 29. vers. 21. *Plural.*
 וְלִמְנִיחִים & corripientibus, & arguentibus, Proverb. 24.
 v. 25. *Infinit.* מִנֵּכִיחַ arguendo, arguere, corripere, Levit.
 19. v. 17., וְ, *ad* לְהוֹכִיחַ *ad* corripendum, ut corripere,
 Habac. 1. v. 26., הֲלֹהוֹכִיחַ an reprehendere, an ad increpan-
 dum? Job 6. v. 26. *Imperat.* הוֹכִיחַ לְחָכָם, argue sapientem,
 Prov. 9. v. 8. *Futur.* מִנֵּכִיחַ arguam, Job 13. v. 15., *cum*
affix.

affix. אָפֿיקֿיחֿ arguam te, Psalm. 50. v. 21. ; אָפֿיקֿיחֿ argues, Levit. 19. vers. 17. ; *Œ* *absque* Jod, אָפֿיקֿיחֿ ne arguas, Prov. 9. v. 8. *Vide etiam paullo post inter nomina* ; אָפֿיקֿיחֿ arguet, Job 6. v. 25. ; אָפֿיקֿיחֿ ne arguat, Hose. 4. v. 4. , *cum affix.* אָפֿיקֿיחֿ & corripiet, & increpabit me., Psalm. 141. v. 5. , אָפֿיקֿיחֿ corripiet eum, Job 6. vers. 17. , *Plural.* אָפֿיקֿיחֿ & arguatis, Job 19. vers. 5. , *cum affix.* אָפֿיקֿיחֿ arguent, increpabunt te, Jerem. 2. v. 19. , אָפֿיקֿיחֿ ut dijudicent inter nos duos, Genes. 31. vers. 37. *Hoph.* *Prater.* אָפֿיקֿיחֿ & corripitur in dolore, LXX. , *Œ* *Vulg.* *habens*, increpat, Job 33. v. 19. *Hithp.* *Futur.* אָפֿיקֿיחֿ disceptavit, LXX. *reddunt*, אָפֿיקֿיחֿ arguetur, corripietur, castigabitur ; *Vulg.* dijudicabitur, Mich. 6. v. 2. *Vide infra* כּוֹחֿ .

אָפֿיקֿיחֿ *f.* Correctio, correptio, increpatio, reprehensio, disceptatio : אָפֿיקֿיחֿ דִּימֿוֹסֿוֹ dies angustiarum, & increpationis, 2. Reg. 19. v. 3. *Plural.* אָפֿיקֿיחֿ increpationes (in populis), Psalm. 149. v. 7.

אָפֿיקֿיחֿ *fam.* *Idem* : אָפֿיקֿיחֿ odio habens correptionem, Prov. 12. vers. 1. *Cum affix.* אָפֿיקֿיחֿ audite nunc disceptationem meam, *Vulgat.* , correptionem meam, Job 13. v. 6. , אָפֿיקֿיחֿ & castigatio mea, Psalm. 73. vers. 14. , אָפֿיקֿיחֿ in correptione, in castigatione ejus, Prov. 3. v. 11. *Plural.* אָפֿיקֿיחֿ disceptationes, Psalm. 38. vers. 15. *Constr.* אָפֿיקֿיחֿ & increpationibus exandescant, Ezech. 5. vers. 15.

אָפֿיקֿיחֿ *Vide supra in* אָפֿיקֿיחֿ .

אָפֿיקֿיחֿ Potuit, valuit, potentia valuit : prævaluit, superavit ; *Œ* *ita construit.* *cum* ל , *vel affixo*, quod per ל explicandum . *Prater.* אָפֿיקֿיחֿ & poteris consistere, Exod. 18. v. 23. , אָפֿיקֿיחֿ prævalebunt tibi, Abdia 7. , אָפֿיקֿיחֿ prævalefcendo prævalebimus ei, Num. 13. v. 31. , *id est*, omnino, omnibus modis : אָפֿיקֿיחֿ prævalui ei, Psalm. 13. vers. 5. *pro* אָפֿיקֿיחֿ . *Infin.* אָפֿיקֿיחֿ , *ut ante* , *Œ* אָפֿיקֿיחֿ posse, Num. 14. v. 16. , אָפֿיקֿיחֿ propter non posse (Dominum), Deuter. 9. v. 28. , *id est*, propterea quod non poterat ; *cum præfix.* אָפֿיקֿיחֿ *interrog.* , אָפֿיקֿיחֿ an potens ? an prævalendo ? 2. Paralipom. 32. v. 13. *Hoph.* אָפֿיקֿיחֿ potuit, *q. d.* , potens factus, yiri-

vitibus instructus est. *Futur.* וְאֵכֶל num potero? 2. Sam. 12. vers. 23., & אֵכֶל non potero, Genes. 19. vers. 19., וְאֵכֶל & praevaluit, Jerem. 10. v. 7. *Plur.* נִכְלָה, & cum וְאֵכֶל & poterimus, Genes. 24. v. 50., Jerem. 20. v. 10., & *Vide inter nomina; vide etiam supra in מכל, in הכל, & in כול.*

יכל *Chald.* significat idem ac supra. *Præter.* cum præfix. הִכְלָה interrog., הִכְלָה num potuit, Dan. 6. vers. 21., & וְהִכְלָה potuisti revelare, Daniel. 2. vers. 47., & praevaluit eis, Dan. 7. vers. 21. *Particip.* יָכִיל potens est, Dan. 3. v. 17. *Plural.* יִכְלִין לְהַחֲנוּהָ possunt indicare, Dan. 2. v. 27. *Futur.* יִיָּכֶל qui possit, Dan. 3. v. 29., & יִיָּכֶל quod possis, Dan. 5. v. 16., & יִכְלֶה possit, Dan. 2. v. 10.

יבֵל *m.* Rivus, rivulus, vadum: *Construct.* מִיבֵל הַמַּיִם rivum aquarum, 2. Sam. 17. v. 20. *Quibusdam est nomen proprium lect.*

יבֵלָה *f.* Potentia: *Vide ante in Infinitivo.*

יֵכֶלִיָּהוּ Jecholiáhu, *Vulg.*, Jecheliá, *nom. propr. matris Azariae regis Juda*, 2. Reg. 15. v. 2.

יָכִין Jachin, *nom. propr. virorum*, Genes. 46. v. 10., 1. Paralipom. 9. v. 10., *item nom. unius columnae porticus Salomonis*, 1. Reg. 7. v. 21., 2. Paralipom. 3. v. 17.

יֵכֶנִיָּה Jechoniás, *nom. propr. filii Joakim filii Josae*, 1. Paralipom. 3. v. 16.

יָכַת *Hinc juxta quosdam וַיָּכַתוּ & וַיָּכַתוּ, quæ vide in פָּתַח sua propria Radice.*

יָלַד Genuit, generavit, cum de viris usurpatur: peperit, de mulieribus: & metaphorice produxit, effectum dedit. *Præter.* מִי יָלַד־לִי quis genuit mihi (istos)? Isai. 49. v. 21., & וַיָּלַד שָׁקֶר & pariet mendacium, Psalm. 7. v. 15., cum affix. יָלַד genuit eum, Job 38. v. 29., *Fam.* יָלַדְהָ, & in pausa יָלַדְהָ peperit, Genes. 4. v. 22., Judic. 13. vers. 2. *Cum affix.* יָלַדְתִּי, *contrasté pro יָלַדְתָּהוּ*, peperit eum, Ruth 4. v. 15., יָלַדְתָּה, Jerem. 22. vers. 26., peperit te; יָלַדְתִּי peperit me; יָלַדְתָּ, & cum Jod *paragog.* יָלַדְתָּי peperisti, Judic. 13. v. 3., Ezech. 16. vers. 20. *Anomalum*, & יָלַדְתָּ בֶן & paries filium, Genes. 16. v. 11., *compositum ex forma Participii, & Præteriti; cum affix. irregular.*, יָלַדְתָּי peperisti

sti me, Jerem. 15. v. 10., יִלְדָתָנִי, Jerem. 2. v. 27., *ubi legendum juxta Massor.*, יִלְדָתָנִי peperisti nos; יִלְדָתִי peperi; *U cum affix.* יִלְדָתִיהוּ peperi illum, Num. 11. v. 12. *Partic. m.* יוֹלֵד, יֹלֵד gignens, genitor; *cum affix. U prefix.* וְהַיִּלְדָה & genitor ejus, Dan. 11. v. 6. *Plural. cum affix.* יֹלְדָיו genitores ejus, Zach. 13. v. 3. *Fam. cum prefix.* מַיִלְדָה, quasi, sicut parturiens, Psalm. 48. v. 7., *U alia forma*, יֹלֵד pariens, puerpera; *cum affix.* לְיֹלְדָתוֹ, Prov. 17. vers. 25., *U* לְיֹלְדָתָהּ, Cant. 6. v. 9., genitrici suæ: *Plur. cum prefix.* הַיִּלְדוֹת quæ pepererunt, pepererint, Jerem. 16. v. 3. *Particip. Paul. cum prefix.* הַנִּלְוֹד, 1. Reg. 3. vv. 26. 27., natus, genitus, filius, infans; *Centr.* נִלְוֹד natus. *Vide infra nomina: Plur.* הַיִּלְדוֹת nati. *Infra.* יֹלֵד parere, Job 15. v. 35., *U imperfectum* לֹדָה Genes. 16. v. 16. *Cum prefix. in eadem forma*, בִּלְדָה in pariendo, *Vulgat.*, quando peperit, Genes. 16. v. 16., לִלְדָה ad pariendum, Genes. 4. v. 2., *inde contractum* לֵלֶד, 1. Sam. 4. v. 19., ad pariendum, *LXX. vertunt* ὡς πατήρ ut pateret; *Vulgat. habet*, vicina erat partui; מִלְדָה a pariendo, Genes. 16. vers. 2., *cum affix.* לִלְדָתִי parere me, 1. Reg. 3. v. 18., לִלְדָתָהּ parere eam, Genes. 38. v. 27., בִּלְדָתָהּ in parere eam, cum pareret, Genes. 35. v. 16., לִלְדָתָהּ, Job 39. v. 2., parere eas, *vel* (tempus), quo pariunt ipsæ. *Futur.* מִלְדָה pariam, Gen. 18. v. 13., תִּלְדִּי paries, Genes. 3. v. 16., מִתְּגִלְדִּי יוֹם, Prov. 27. v. 1., quid pariet dies; *Sed יֹלֵד ulde inter nomina: Plur. cum Nun paragog.*, *U in pausa*, יֹלְדוּ genuerint, Hose. 9. v. 16., וְתִלְדָנָה, Ezech. 23. vers. 4., *U absque ה finali*, וְתִלְדִּין, Genes. 30. vers. 39., & pepererunt. *Nipb. Præter.* מִיִּשְׂרָאֵל נִלְדָהוּ qui natus est ei, Paralipom. 3. v. 1., נִלְדוּ נִלְדוּ nati sunt ipsi, 1. Paralipom. 3. v. 5., *U* 20. v. 8., *ex forma Nipb.*, *U Pyb. Partic.* נִלְדָה, 1. Reg. 13. v. 2., *U* הַנִּלְוֹד, Genes. 21. v. 3., genitus, natus, qui nascitur; *Plural.* הַיִּלְדוֹת qui nati sunt, Gen. 48. v. 5. *Infinit.* מִתְּגִלְדָה cum natus esset ipsi (Isaac), Genes. 21. v. 5., הַיִּלְדוֹת nasci eum, Eccles. 7. vers. 1., הַיִּלְדָה nasci eam, Hose. 2. v. 5. *Futur.* מִלְדָה nascar, natus sum, Job 3. v. 2., וְנִלְדָה & natus est, Genes. 4. v. 18., *Plur.* יֹלְדוֹת nascentur, *Plb.* יֹלֵד parere fecit, obstetricavit; *Partic. loco nominis*

minis, parere faciens, *id est*, obstetrix, Genes. 35. v. 17. *Plural.* המקילות obstetrices, Exod. 1. v. 17. *Infin.* מקילות obstetricantibus vobis, Exod. 1. v. 16. *Pyb. Prater.* יולד natus est filius, Genes. 4. v. 26. ויולד natus est, Judic. 18. v. 29. ו *in pausa*, cum ה articulo, vim Relativi habente, ויולד qui natus est, Judic. 13. v. 8., *Femin.* יולדה nata est, Genes. 24. v. 13. *Plural.* יולדו, Genes. 6. vers. 1., ו *in pausa*, ויולדו, Psalm. 90. v. 2., geniti, nati sunt; יולדתם nati estis, Jerem. 22. v. 26., יולדתי genitus fui, Jerem. 20. v. 14. *Hiph.* הוליד genuit, peperit, parere fecit, *proprie virorum*: *Prati.* והולידה facit, ut pariat ipsa, Isai. 55. v. 10., והולידה genuisti, genueris, Genes. 48. v. 6. *Particip.* המוליד המוליד, Isai. 66. vers. 9., an ego, qui gigno? *Sed rectius Vulgat.*, alique ibidem reddunt, si ego, qui generationem ceteris tribuo; *Plural.* והולידים gignentes, Jerem. 16. vers. 3. *Vide postea inter nomina*, מולדת cum eorum affix. *Infin.* והוליד מן & pariendo mendacium, Isai. 59. v. 4., cum affix. והולידו gignere cum, Genes. 5. v. 4. *Imper. plural. m.* והולידו & gignite, Jerem. 29. v. 6. *Futur. m.* מוליד gignam, Isai. 66. v. 9., ווליד, gignet, *Hoph. Infin.* הולדת יום die nasci, vel natiuitatis, *id est*, quo natus fuit (Pharao), Genes. 40. vers. 20., והולדת מחר in die qua nata es tu, Ezech. 16. v. 4. *Hithp. Futur.* ויתולדו & natales suos professi sunt, Num. 1. v. 18., *Vulgat.*, recensentes. *Vide quae sequuntur*.

יולד *masc.* Puer, puerulus, natus, recens *proprie*, Exod. 2., ו *inde ad maiorem aetatem quoque transfertur*, ut Genes. 37. v. 10., ויולד v. 12., Ruth. 1. v. 5. *Cum sit sermo de beneficiis*, יולד est pullus: *Plural.* יולדים nati, Sam. 1. v. 2., ויולדים, Eldr. 10. v. 1., ויולדים, Nehem. 12. v. 43., & pueri. *Constr.* יולדי קשע filii defectionis, Isai. 57. v. 4., *Et cum Pathach ab initio*, ויולדי ונזנים & natos scortationum, Hof. 1. v. 2., cum praefix. יולדי de pueris, de infantibus, Exod. 2. v. 6., יולדי nati, pueri mei, Genes. 30. v. 26., יולדו natos suos, Gen. 32. v. 23., ו *absque Jod*, יולדו pulli ejus, Job 38. v. 41., ויולדיה pueri ejus, Genes. 33. vv. 2. 7., ויולדיהם & nati, parvuli eorum, Job 21. v. 11., ויולדיהם catuli eorum, Isai. 11. v. 7., ויולדיהם נאחתי

- וְנָחָה יְלִירֵקוֹן & posuit ancillas, & liberos earum, Gen. 33. vers. 2. *Fem.* יְלִירָה puella, tam parvula, quam grandior, ut de Dina, Genes. 34. v. 4. *Plural.* יְלִירִים וְיִלְדוֹת pueris, ac puellis, Zach. 8. v. 5.
- יְלִירָה *in pausa*, מ. יְלִירָה, 2. Sam. 6. v. 23., ubi Massor. habet, וְלִירָה (prima rad. Jod mutata in Van); ita וְלִירָה, Genes. 11. vers. 30., proles. Sed vide hæc supra in litera Van.
- יְלִירָה m. Natus. *Construct.* יְלִירָה natus domi, vernaculus, Genes. 17. vers. 12. *Plural.* יְלִירִים natos domus suæ, Genes. 17. vers. 23., cum præfix. בְּיִלְדֵי, 2. Samuel. 21. vers. 16., בְּיִלְדֵי, 2. Samuel. 21. vers. 18., in natis, inter natos.
- יְלִירָה m., *cum præfix.* הַיְלִירָה Natus recens, Exod. 1. v. 22. *Plur.* הַיְלִירִים nascentes, nati, Jos. 5. v. 5.
- יְלִירָה f. Juventus, adolescentia, pueritia, Eccles. 11. v. 10. *Cum affix.* בְּיְלִירֹתָהּ in juventute tua, Eccles. 11. vers. 9., מִרְחֹם מִשְׁחֹר לָהּ מִלְ יְלִירָה, Psalm. 110. v. 3., ex utero aurore, id est, summo mane erit tibi ros juventutis tuæ; Hic autem juvenus, antioribus Guarin, Joa. Simont, aliisque, metonymice sumitur pro hominibus juvenilis ætatis, id est, pro pueris, *et* puellis, pro juvenibus electis, ita ut sensus sit, nascetur tibi juvenus, sive populus inilar roris guttarum innumerabilis; Paginus habet, ex utero, *et* ab aurore tibi ros nativitatis tuæ: At LXX. sunt ita interpretati, ἐκ ἀσπὸς πρὸ ἡωσὸς ἐγεννήσατο σε, Vulg., ex utero ante luciferum genui te; nam pro מִשְׁחֹר aurora, legebant מִשְׁחֹר ab aurora, vel ante auroram, sive luciferum; *et* pro יְלִירָה juvenutis tuæ, legebant יְלִירָה genui te.
- יְלִירָה f. (pro יְלִירָה) Partus, genitura, pariens: כמו אֵשֶׁת יְלִירָה, Jerem. 13. v. 21., quasi, sicut mulieris partus; vel juxta LXX., *et* Vulg., quasi mulierem parturientem; cum præfix. בְּיְלִירָה, 2. Reg. 19. v. 3., ad partum; LXX. reddunt, εἰς παραίτησιν ad pariendum; Vulg. parturiens; *et* apud Isai. 37. v. 3., idem Vulgat. versit, pariendi; מְלִירָה, Hof. 9. v. 11., a partu.
- יְלִירָה f. Obstetrix, ut supra in Plibel.
- יְלִירָה sam. Nativitas, generatio, cognatio: patria, locus, ubi

ubi quis genitus, *sive* natus est: *Item metonymice* proles, progenies, popularis, cognatus, *in eadem patria* natus: מולדו חוץ מולדו ביתו מולדו genitæ domi, aut genitæ foris, Levit. 18. v. 9., *ita* ו' v. 11. *Cum præfix.* ומל-מולדתו, & ad cognationem meam, Genes. 24. v. 4., & ad patriam meam, Num. 10. v. 30., וממך מולדתו & de terra nativitatæ meæ, Genes. 24. v. 7., ממך מולדתו, Esth. 8. v. 6., in interfectionem, perditionem populi mei, cognationis meæ; ומולדתו, Genes. 48. vers. 6., & progenies, proles tua; *Vulg. vertit*, reliquos autem; *ubi sensum, non verbum, est sequutus*; ומל-מך מולדתו ad terram nativitatæ tuæ, Genes. 31. v. 13., ומולדתו, Genes. 32. v. 10., ו' *in pausa* ומולדתו, Genes. 31. vv. 3. 13., & in patriam tuam, & in locum nativitatæ, & ad patriam tuam, ad generationem tuam, in terram nativitatæ tuæ; ומולדתו & de cognatione, de patria tua, Genes. 12. vers. 1., ממך מולדתו in terra nativitatæ suæ, Gen. 11. v. 28., Jerem. 22. v. 10., ממך מולדתו patriam suam, Esth. 1. vv. 10. 20., ממך מולדתו. Ezech. 23. v. 15., terræ nativitatæ eorum, ו' *juxta Vulgat.* terræ (Chaldæorum), in qua orti sunt; ומולדתו nativitatæ, cognationis nostræ, Jerem. 46. v. 16., ומולדתו & de cognatione, de progenie nostra, Genes. 43. v. 7. *Plural. sem. cum affix.* ומולדתו, ו' ומולדתו, Ezech. 16. vv. 3. 4., & genituræ, generationes tuæ; *Vulgat. habet*, & generatio tua; *Item* & quando nata es.

מולדתו *plur. sem.* Generatio, genitura, cognatio, nativitas, majores, posteri, ætas, ordo nascendi, alicujus rei gestæ historia secundum ordinem temporis, ætatis, aut sæculi: מולדתו, Genes. 2. v. 4., istæ sunt generationes, *videl.*, hæc est historia creationis (cœli, & terræ); *cum præfix.*, ו' *affix.* ומולדתו ad generationes, secundum familias suas, 1. Paralipom. 26. v. 31., מולדתו, Exod. 28. v. 10., *juxta Vulg.*, *allique habent*, *juxta ordinem* nativitatæ eorum.

ו', *Inde, ut Joa. Simoni videtur, est futur.* מולדתו; *Sed hoc vide in* מולדתו.

יֵלֵךְ Ivit, ambulavit, profectus, progressus est, accessit, processit, abivit, *pro diversa structura, quam vide supra in synonym. verbo יֵלֵךְ*. *Præter.*, וְ *utrumque Partic. inusitata sunt. Infinitiv.* לֵלְכָה לֵלְכָה ad non ire, id est, ut non iret, sequeretur, 1. Reg. 11. vers. 10. *Cum prefix.* וּלְכָה & in cundo, dum irent, Ezech. 1. v. 19., לֵלְכָה, Genes. 11. v. 31., וְ *in pausa* לֵלְכָה, Eccles. 1. v. 7., ire, ad eundem, *Vulgat. vertit*, ut iterum fluant; מֵלְכָה, 1. Samuel. 30. v. 21., ab eundo, ne, ut non irent; *Vulg. habet*, nec sequi potuerant; *cum prefix.*, וְ *affix.* מֵלְכָה cum iret ipse, 1. Sam. 9. v. 9., וּלְכָה & in cundo te, *Vulgat.*, & ambulans, Deuteron. 6. v. 7., יֵלֵךְ, 1. Reg. 2. v. 8., in die ire me; *Vulg. quando ibam*; וּלְכָה, 2. Paralipom. 24. vers. 25., & in ire eos, & abeuntes; בִּלְכָה, Ezech. 1. v. 9., in ire ipsa, cum irent, cum ambularent, cum incederent. *Imperat.* יֵלֵךְ, וְ *sequente Makkaph* יֵלֵךְ ito, abi, veni; *item age*; *nam hic Imperationis sæpe est etiam adhortantis particula. Cum prefix.* וְ יֵלֵךְ בְּשָׁלוֹם & ito in pace, Sam. 29. v. 7. *Cum h paragog.*, וְ יֵלֵךְ נִתְּנוּ nobiscum, Num. 10. v. 29. *Hæc forma ter absque h paragog. occurrit*, וְ יֵלֵךְ נִתְּנוּ veni quæso mecum, Num. 23. v. 13., sic Judic. 19. v. 13., 2. Paralipom. 25. vers. 17. *Fem.* וְ יֵלֵךְ, 2. Reg. 8. v. 1., וְ *in pausa*, יֵלֵךְ, Exod. 2. v. 8., ito, vade: *Plur. m.* יֵלְכוּ, וְ *in pausa*, יֵלְכוּ ite, agite; *femin.* יֵלְכֶנָּה, Ruth. 1. v. 8., וְ *sublato h finali*, לֵכֶן, Ruth. 1. v. 12., ite. *Futur.* יֵלֵךְ; *sequente Makkaph*, וְ יֵלֵךְ; *cum h paragog.*, וְ יֵלֵךְ; *in pausa*, וְ יֵלֵךְ; וְ *semel cum prima radicali Jod expressa*, וְ יֵלֵךְ, Mich 1. v. 8., ibo; *cum prefix.* הָ *interrog.*, הָ יֵלֵךְ num ibo? Exod. 2. v. 7., 1. Samuel. 23. v. 2., 1. Reg. 22. v. 6., הָ יֵלֵךְ num ibis, iturusne es? 1. Reg. 22. vers. 4. *Fem.* וְ יֵלְכִי ibis; וְ יֵלְכִי *vide in plur.*, וְ יֵלְכִי an ibis, an itura es? Genes. 24. vers. 58., וְ יֵלְכִי, וְ יֵלְכִי ibit; וְ יֵלְכִי an ambulaturus sit? *Vulgat. reddit*, utrum ambulet, Exod. 16. v. 4., וְ יֵלְכִי Job 27. v. 21., & ibit; *Vulgat. habet*, & auferet; וְ יֵלְכִי, וְ *ut* וְ יֵלְכִי & ivit, abivit: *Plural.* יֵלְכוּ; *sequente Makkaph* וְ יֵלְכוּ; *cum h paragog.* וְ יֵלְכוּ, וְ *in pausa*, וְ יֵלְכוּ ibimus; וְ יֵלְכוּ an ibimus, an ire debemus? 1. Reg. 22. v. 15., וְ יֵלְכוּ; *in pausa* וְ יֵלְכוּ; *cum h paragog.*

ragog. חִלְכוּן; *ſem.* חִלְכָנָה ibitis; חִלְכוּ, Jerem. 6. verſ. 25., (*ubi Maſſorethæ monent, legendum* חִלְכוּ) ibitis; יִלְכוּ, *in pauſa*, יִלְכוּ, *ſc.* cum ׀ *paragog.*, ac *in pauſa* יִלְכוּ ibunt; *cum præfix.* יִלְכוּ an ambulaturi ſunt? ſive numquid ambulabunt? Amos 3. v. 3. *Hiph.* הִלְכוּ ire, abire fecit, duxit, abduxit, deduxit, eduxit, attulit, detulit, pertulit, *ſc.* *Præter. cum affix.* הִלְכָה, *ſc.* *ſecundum alia exemplaria*, הִלְכָה, Deuteron. 8. v. 2., deduxit te; וְהִלְכָה & ducit eum, Proverb. 16. v. 29., וְהִלְכָה & deducit, cum educeret eos, Iſai. 48. v. 21., וְהִלְכָה יְעֻרִים & deducam cæcos, Iſai. 42. verſ. 16. *Particip.* הִלְכוּ מִחֲנֵהוּ qui deduxit nos, Jerem. 2. v. 6., *cum præfix.* הִלְכוּ מִחֲנֵהוּ ducenti, qui duxit, traduxit, Pfalm. 136. v. 16., הִלְכוּ מִחֲנֵהוּ qui duxit te, ſive ductor tuus fuit, Deuteron. 8. v. 15.; *ſc.* מִלְכָה du-cens te, Jerem. 2. v. 17. *Plur.* מִלְכָה deferentes, Zach. 5. v. 10. *Inſult.* לְהִלְכוֹ ad deducendum eum, 2. Paralipom. 36. v. 6. *Imperat. cum expreſſa prima radicali Jod, ut in Kal* מִלְכָה הִלְכִי אֶחָדָם abduc puerum hunc, Exod. 2. v. 9. הִלְכוּ, Num. 17. v. 11., *alias*, 16. v. 46., defer; *quibuſdam tamen eſt particip. præſens in Kal ab הִלךְ unde Vulgat. ibidem vertit*, pergens: *Plural.* הִלְכוּ ducite, 1. Reg. 17. v. 27. *Futur.* הִלְכוּ מָחָר quo pergere, abire faciam? 2. Samucl. 13. v. 13., וְהִלְכוּ & deduxi; *cum ׀ paragog.* וְהִלְכוּ & deducam; *Cum affix.* וְהִלְכוּ deducam eos, Jerem. 31. v. 9., וְהִלְכוּ ducet, ducat, Deuteron. 28. v. 36., וְהִלְכוּ perferet, Eccleſ. 10. v. 20., Jerem. 32. v. 5., וְהִלְכוּ, וְהִלְכוּ & duxit; וְהִלְכוּ quod deferat, Eccleſ. 5. v. 14., *cum affix.* וְהִלְכוּ & deduxit me; וְהִלְכוּ abire facit eos, Pfalm. 125. v. 5., וְהִלְכוּ & deduxit eos, Pfalm. 106. v. 9. *Plural.* וְהִלְכוּ & deduxerunt, 1. Reg. 1. verſ. 38., *cum affix.* וְהִלְכוּ & deduxerunt eum, 2. Paralipom. 33. v. 11. *Vide ſupra in הִלךְ.*

רָלַל Ejulavit, ululavit: *occurrit tantum in Hiph.* הִלְלוּ *Præter.* הִלְלוּ & ejulabit (omnis habitator terræ), Jerem. 47. verſ. 2. *Vide ſupra* הִלְלוּ, *ſc.* *quæ inde dimanant*, הִלְלוּ, הִלְלוּ, *ſc.* *paragog.* 229., 230., 231. *Imper.* הִלְלוּ ejula abies, Zachar. 11. v. 12. *Fam.* הִלְלוּ ejula, ulula, Jerem. 49. v. 3., הִלְלוּ, Jerem. 48. verſ. 20., *ubi Maſſorethæ habent in plur.* הִלְלוּ

הָלֵל ejulate, ululate; *ita in plur. occurrit*, Isai. 13. v. 6.,
 ע. Futur. הָלֵל Jerem. 48. v. 31., ע. cum Jod quiescente,
 הָלֵל plangam, & ejulabo, Mich. 1. v. 8., הָלֵל
 pro הָלֵל ejulabit, Isai. 15. vv. 2. 3. Plural. הָלֵל; ע. cum
 characteristica conjugationis expressa, הָלֵל ejulabunt Isai.
 52. v. 5. Vide quæ sequuntur.

הָלֵל m., Deuteron. 32. vers. 10., ejulatus; LXX. εἰς, καὶ μὴ
 æstus; Vulg., horror.

הָלֵל f. Ululatus, ejulatus, Sophon. 1. vers. 10. Constr. הָלֵל
 הָלֵל ejulatus pastorum, Zachar. 11. v. 3., הָלֵל, Jerem.
 25. vers. 36., pro הָלֵל. Cum affix. הָלֵל ejulatus ejus,
 Isai. 15. v. 8.

הָלֵל Væ, Hei, ejulatus ע. הָלֵל hei mihi, Job 10. v.
 15, ע. sic Mich. 7. v. 1., ע. Aleph est loco primæ radicalis
 Jod, ut R. Mosche Kimchi scribit.

הָלֵל, הָלֵל, הָלֵל, הָלֵל vide supra pag. 28. 39. 40.

הָלֵל, הָלֵל, הָלֵל Vide supra in הָלֵל pag. 40.

הָלֵל Vide supra in הָלֵל pag. 28. 29., vide etiam pag. 40.

הָלֵל Jalón, ע. Jelon, nom. propr. filii Esdræ, 1. Paralip. 4. v. 17.

הָלֵל Radix inusit. Inde est הָלֵל f., Levit. 21. v. 20., 22. v.
 22., scabies saniosa, vel sicca. Præf. Hebræorum,

sapientes scribunt, fuisse הָלֵל speciem ulceris pu-
 rulentæ, & fœtidi Egyptiaci. Item, dixit Resch Lakisch:
 quare vocatur nomen ejus הָלֵל? Propterea הָלֵל quod ad-
 hæret, & serpit usque ad diem mortis, Cod. Talmu-
 dico Bechoroth, fol. 41. 1., sic deducitur a Rabbinico,
 Chald. הָלֵל conjungere, involvere. LXX. εἰς λυχίον, Vulg.,
 impetigo. הָלֵל vide supra pag. 32.

הָלֵל Vide in קָלֵל.

הָלֵל m. Chald. emphat. significat idem ac Hebr. הָלֵל mare,
 Dan. 7. v. 3. Cum præfix. הָלֵל in mare, Dan. 7.
 v. 2. Vide supra הָלֵל pag. 429.

הָלֵל Jannél, juxta Vulg., nom. propr. filii Simeonis, Genes.
 46. v. 10.

הָלֵל Radix Hebræis inusit., Arab. cum He mobili caluit,
 ע. scribit (dies). Inde, ut Joa. Simoni videtur, sunt הָלֵל,
 הָלֵל, de quibus supra pag. 427. 428. 429., vide etiam
 pag. 450. 451.

ימלָה Jemlá, *nom. propr. patris Michæ prophete*, 1. Reg. 22. vv. 8. 9.

ימלָח Jemléch, *nom. propr. cujusdam principis*, 1. Paralipom. 4. vers. 34.

יָמָא Radix inusit. Sed apud Arabes, teste Joa. Simone, latine sonat, intendit aliquid, confluit, convertit se ad aliquid. Inse est.

יָמָא masc. proprie Fluxus, sive conversio aquarum, id est, quo aquæ confluentes tendunt, & se convertunt: Hinc יָמָא mare, quo omnes aquæ confluunt; ut habet Eccles. 1. v. 7. Semper scribitur cum Kametz, nisi sit cum sequente יָמָא conjunctum; tunc enim habet Pathach. Hac autem ipsa dissione יָמָא in sacris Scripturis designantur: I. Lacus, stagnum; Sunt enim magna aquarum conceptacula: II. Vas, sive labrum magnum, illud, videl., æneum, quod erat in templo Salomonis, in quod, testibus Judeis, aqua ex fonte Etham per sibbones confluebat, quo sensu femininum reperitur, 2. Regum 16. vers. 17. III. metonymice Plaga occidentalis; occidens, respectu maris ad occidentem terræ Canaan sita: semel plaga antralis; meridies, respectu situs maris rubri, Psalm. 107. v. 3. Hinc sunt יָמָא הַיָּם mare salis, id est, salsum, Gen. 14. v. 3., יָם וַיָּרֶם, Deuter. 33. v. 23., mare, id est, occidentem, & meridiem (possidebit); וַיָּרֶם, 1. Reg. 7. v. 25., & mare, id est, vas æneum, labrum magnum; וַיָּרֶם הַיָּם, 2. Reg. 25. v. 16., lacum unum, mare unum, id est, labrum unum. Cum הַיָּם locali, וַיָּרֶם, Genes. 18. v. 14., Exod. 26. v. 22., Num. 2. v. 18., Ezech. 48. v. 17., versus mare, in mare; Vulg., allique vertunt, ad occidentem, ad occidentalem plagam; וַיָּרֶם הַיָּם, Exod. 10. v. 19., in mare algosum; in mare rubrum; וַיָּרֶם הַיָּם הַיָּם הַיָּם, Jos. 15. v. 12., & terminus occidentalis ad mare magnum: Cum prefix. וַיָּרֶם, & וַיָּרֶם in mare, in mari; וַיָּרֶם numquid mare? Job 7. vers. 12., וַיָּרֶם sicut mare; וַיָּרֶם, & וַיָּרֶם mari; וַיָּרֶם & a mari; וַיָּרֶם וַיָּרֶם וַיָּרֶם, Exod. 23. vers. 31., a mari algoso, a mari rubro usque ad mare Palestinorum; וַיָּרֶם versus mare: Cum affix. וַיָּרֶם mare ejus; Jerem. 51. v. 36. Plural. וַיָּרֶם maria, Genes. 1. v. 10. Vide supra יָמָא in plurali. Sed וַיָּרֶם vide infra in radic. יָמָא. Cum

Cum prefix. מַיִם in maribus; מַיִם a maribus.

יָם Vide supra יָם in plural. Item יָם vide supra poss. יָם, pag. 429.

יָם m. plural. Unde cum prefix. הַיָּם, Genes. 36. v. 24. , muli, quorum inventor fuit Hana, asino nempe ad equam admissio. Verum contra sentiunt multi alii Interpretes; quia, ut est Bocharto de anim. sac. part. 1. l. 2. c. 21. animadversum, Orientalium nemo unquam mulos appellavit Jemim; & mulorum in Palestina nulla mentio usque ad tempora Davidis. Hinc idem Auctor arbitratur, הַיָּם idem esse ac מַיִם, aut מַיִם, Aleph, & Jod omittis; מַיִם autem sunt Emam, populi videl. gigantea forma, atque Horreli, quibus imperabat Sebeon pater Hana, qui מַיִם invenit, vicini. Certe יָם ab Onkeloso appellantur גִּבְרִיָּא gigantes; & Samaritanus textus habet Emim, id est, Emam. Graeci vocem Hebraicam retinuerunt; nam LXX. & Theod. vertunt, Ἰαμῖμ; Aquil. autem, & Sym. habent Εἰμῖμ: At Vulg. aquas calidas transfudit; quae expositio, inquit Joa. Simon in Lexic., origini vocis respondet, nec rei circumstantiis repugnat: inventio enim thermarum, & aquarum medicinalium res cumulo memoratu digna est, & ut plurimum in locis desertis per animalia accidere solet. Deservunt istam Vulgati sententiam Scesechus in Myrothec., & Joseph Pasinus in Dissertat. Polemic. pag. 130.

יָמִין in Kal. inusit; unde Hiph. הִימִין, aut הִמִּין, (quod quibusdam formatum videtur ab nom. יָמִין, quod mox sequitur) dexteram petiit, ad dexteram flexit, dextera egit, usus est. Particip. plur. מְיַמִּינִים וּמְיַמְּמִינִים, 1. Paralip. 12. v. 2. , dexterantes, dexteram petentes, & sinistram; Alii vertunt, dextera agentes, utentes & sinistra; Vulgat. habet, & utraque manu (fundis saxa) jacentes. Infinit. לְהִמִּין וּלְהִשְׁמִין, 2. Sam. 14. v. 19., ire, abire ad dextram, & ad sinistram; Vulgat. vertit, (nec) ad sinistram, (nec) ad dexteram est: Imperat. fāmin, הִמִּין dexteram pete, vade, converte te ad dexteram, Ezech. 21. v. 21. Futur. cum ה paragog. וּמְיַמְּמִין & dexteram petam, & ad dexteram ibo, dexteram aenebo, Gen. 13. v. 9. Plur. הַיָּמִינִי, Isai. 30. v. 21., ubi est loco primae rad. Jod, dexteram petetis, ad

dexteram declinetis, cati. הימין, מהימין, &c. vide supra in חבדalc., vide etiam חבד Hebr., & quae statim sequuntur nomina.

חבד. Credidit, vide supra in חבד.

ימין fam. Dexter, dextera, dexterum: dexterum latus, dextera manus: הימין שוף armum dexterum, Exod.

29. v. 23., עין ימין oculum dexteri, scilicet lateris, nam עין est Constr. 1. Sam. 11. v. 2., וְחָזוּ יְדֵי-יָמִין יוֹאָב & tenuit manum dexteri lateris Joab, 2. Sam. 20. v. 9., הִלַּךְ יְדֵי עֵל עֲלֵי-יָמִין. ut ימין &c. Item auster, meridies, quasi plaga dextera, Psalm. 89. v. 13. Nam a situ orientis, quae anterior pars, vel plaga vocatur, meridionalem appellant ימין dexteram; septentrionalem, חבד sinistram; & occidentalem חבד posteriorem: Constr. ימין ut ante: Cum affixit me תמכה ימיןך, Psalm. 63. v. 9., חבדך, fam. חבדך in dextera ejus, sede ad dexteram meam, Psal. 110. v. 1., חבדך a dextera mea, חבדך a dextera ejus; חבדך, in pausa, & חבדך a dextera tua; חבדך, חבדך a dextera eorum.

חבד m. Dexter: העמוד הימני columnam dexteram, 1. Reg. 7. v. 21. Fam. חבדך manus eorum dextera, Exod. 29. v. 20.

חבד m. Auster, meridies, Job 39. v. 29.: Metonymice ventus australis, & sic faminitum est, Cantic. 4. vers. 16., חבדך, Psalm. 78. v. 26., LXX., Vulg., & alii sunt interpretati, (induxit in virtute sua) Africum, scilicet, ventum, qui ex opposito Euri flat: Cum praefix. חבדך austri; חבדך & austro, Isai. 43. v. 6., חבדך ad, versus Austrum, Job 39. vers. 26., חבדך a meridiem, ad meridiem, Jos. 13. v. 6. Cum ה locali, חבדך meridiem versus, Num. 2. v. 10. Notandus autem locus Exod. 26. v. 18., חבדך ubi occurrit post alterum synonymum, videlicet, חבדך, explicandi gratia.

חבד Jamín, aut Jemín, nom. propr. virorum, Genes. 46. vers. 10., 1. Paralipom. 2. v. 27., 4. v. 24.

חבד Jamíní, Vulgat., Jaminitz, nom. propr. posterorum Jamín.

חבד

ימיני Jemini, aut Jaminí, *noin. propr. virorum de Tribu Benjamin*, 1. Sam. 9. v. 1. , 2. Sam. 16. v. 11. , *ו*.

ימנה Jemnà, *nom. propr. viri*, Gen. 46. v. 17. , 2. Paral. 31. v. 14.

ימצ Jemnà, *nomen propr. filii Helem*, 1. Paralipom. 7. v. 35.

ימר Extulit, *Ioa. Simone auctore; unde Hiebp. Futur.* תִּמְרָה, *quod vide in אמר*. *Cum affix.* יִמְרֶךָ, Psal. 139. v. 20. , obloquentur tibi, dicunt, loquuntur de te, *vel contra te; spectat ad Rad.* אמר; *estque contractio, sublato ו*. *Huc quoque refert Kimchi ex Hiebpil* הִמְרִיךְ, Jerem. 2. v. 11. , *ut sit formæ הימיר*. *Vide de eo מור*. *Plural.* תִּמְרוֹת *vide postea in חמר*.

ימרה Imrá, *Vulg.*, Jamrá, *nom. propr. viri*, 2. Paralip. 7. v. 36.

ינה Oppressit, *vel vi, vel fraude, fraudem fecit, defraudavit*, *davit, damnum dedit. Particip. femin. cum prefix.* הִינְה, Jerem. 25. v. 38. , 46. v. 16. , 50. v. 16. , Joel. 3. v. 1. , opprimens; *Vulg. ibique est, columba; LXX. γὰρ in hac voce sunt; Aliud vide infra inter nomina. Futur.* נִינְה oppressamus eos, Psalm. 74. v. 8. , *juxta Ab. Efram, & alios, quasi מִינְה*; *Sed LXX. vertunt, ὁπίρρησθαι αὐτῶν, Vulgat. cognatio eorum; Hieron., posteri eorum; referebant propterea ad בֶּן filius, posteritas, quod vide suo loco. Hiebp. Prater.* וְנִמְרִיךְ הִנְה & pauperem oppresserit, Ezech. 18. v. 12. , & viduam vim faciunt in te, Ezech. 22. vers. 7. *Particip. מִתְּמוֹנֶיהָ oppressores tuos, Isai. 49. v. 26. Infinit. לְהִינְה ad opprimendum eos (de possessione ipsorum), Ezech. 46. v. 18. , id est, per oppressionem eos ejiciendo de possessione sua. Futur.* וְנִינְה & quemquam non oppresserit, Ezech. 18. v. 7. *Vide in נני*. *Cum affix.* תִּמְנֶנּוּ oppresses cum, Deuter. 23. v. 17. *Plur.* יִנְה oppressiment, opprimant; תִּמְנֶנּוּ oppressimetis.

ינה *sem.* Columba, *quasi oppressioni, & praeda exposta*, וְנִינְה duos filios, *id est, pullos columbae*, Levit. 12. vers. 8. , *יִנְה similis columbae fatuae, sive simplici, quæ scilicet facillè in rete illabitur*, Hof. 7. v. 11. *Confirmitur.* עַל-יִנְה מִלֵּם רְחֻקִּים de columba obmutescentia in locis longinquis, Psal. 56. v. 1. *Scribit hic R. Salomon: David de seipso sic loquitur, quod fuerit quasi מִלֵּם יִנְה columba muta procul a terra Israël apud Regem Achis,*

ubi fratres Goliathi querebant occasionem occidendū ipsum, vide 1. Samuel. 21. v. 10. Sed Ab. Esra putat, fuisse suave carmen, cujus initium fuerit יונָה, &c. Chaldeus accipit de Ecclesia Israëlī simili columbæ silentii, &c. Cum affix. יונָה columba mea, Cant. 2. v. 14. Plural. masc. עֵינֶיךָ יונָים oculi tui ut columbarum sunt, Cantic. 1. vers. 5. Constr. הַנְּמִיּוֹת sicut columbæ vallium, Ezech. 7. v. 16. Vide supra post יָנוּ pag. 429.

נָח in Kal inusit., Unde Hlph. הָנַח, & absque Jod, הָנַח Statuit, collocavit, deposuit, imposuit, reposuit, manere fecit, reliquit, sivit, omisit, permisit: Prater. הָנַח לא non permisit, Psal. 105. vers. 14., מִשֵּׁר הָנַח שָׁם quas collocaverat, vel reliquerat illic (Moses), 1. Reg. 8. v. 9., & reliquit, Num. 10. v. 9. Cum affix. הָנַח & statuet eum, Deuteron. 16. v. 4., & relinquet ea, Levit. 16. v. 23., Isai. 14. v. 1., & relinques; cum affix. & relinques eas (virgas), Num. 17. v. 14., & relinques illud: & collocabo; cum affix. & relinquam eam (gentem), Jerem. 27. vers. 11. Plural. הָנִיחוּ collocarunt, collocarant, 1. Samuel. 6. v. 18., Amos 5. v. 7., & relinquent, Psalm. 17. v. 14., Ezech. 44. vers. 19., cum affix. & relinquent te; & collocabitis, Jos. 4. vers. 3., & dimittetis, Isai. 65. v. 15. Particip. הָנִיחַ לוֹ לישון finit, permittit ei dormire, Ecclef. 5. v. 11. Infm. cum prefix. & affix. הָנִיחוּ relinquere eum, Num. 32. v. 15., & relinquare eos, Estr. 3. v. 8. Imperat. הָנִיחֵ-לוֹ sine illum, Hof. 4. vers. 17., & colloca, Exod. 16. v. 33., Judic. 6. v. 20., cum h. paragog. הָנִיחָה sine, dimitte, colloca; Plural. הָנִיחוּ, & relinquit, deponite: Futur. cum prefix. & affix. הָנִיחָה quod relinquam eum, Ecclef. 2. v. 18., & מִלִּ-הָנִיחַ ne dimittas, ne subtrahas, Ecclef. 7. v. 7., & 10. vers. 4., ne deferas, ne dimiseris; & femm. הָנִיחָה & deposuit, Genes. 39. v. 16., cum affix. הָנִיחָה permittas me, Psalm. 119. v. 121., & relinquis nos, Jerem. 14. v. 9., & relinquet, reliquum sinat, Levit. 7. v. 15., & faciet cessare peccata multa, Ecclef. 10. v. 4., & reliquit, & dimisit, Judic. 2. v. 23.

v. 23., & posuit, collocavit, Num. 17. v. 22., cum affix., וַיִּנְחֶה & collocavit, & posuit eum; וַיִּנְחֶה & collocavit eos. *Plural.* וַיִּנְחֶה reponent; וַיִּנְחֶה & deponent, Ezech. 40. v. 42., וַיִּנְחֶה & reposuerunt, & collocarunt, 'Exod. 16. v. 24., Num. 15. v. 34., 2. Reg. 17. v. 29., cum affix., וַיִּנְחֶה & collocabunt eum, Isai. 46. v. 7., וַיִּנְחֶה & collocarunt eum, Gen. 19. v. 16., Levit. 24. v. 12., וַיִּנְחֶה & posuerunt eos, Jos. 4. vers. 8., 6. v. 23. *Hiph. prater.* וַיִּנְחֶה & collocetur illic, Zachar. 5. vers. 11., cum, Chirek in medio ex forma *Hiph.* At Joa. Simon ibidem reddit, & poni se sinet. *Quidam* hoc referunt illud Thren. 5. v. 5., וְלֹא-הָיָה לָנוּ non data est requies nobis. *Particip.* נִחָה relictum (*spatium*), reliquum factum, id est, vacuum, area, Ezech. 41. v. 9., cum prefix. הִנָּח, qui relictus erat; וְ הִנָּח relictio, relictæ areæ, Ezech. 41. v. 11., *Vulg.* utrobique vertit, ad orationem, sensum propterea expressit; nam locus, qui ibidem derelictus dicitur, in varios usus erat deputatus; potissimum autem ad orationem, animi requiem, & Dei munera suscipienda deputabatur. Vide infra suo loco נָח, נָח, & quæ inde sequuntur.

נִחָה Jandahh, *Vulgat.*, Janóc, nomen propr. civitatis in Tribu Ephraim, 2. Reg. 15. v. 29.

נִחָה Idem ac supra, sed cum ה paragog., Jos. 16. v. 6.

נִינִים, & juxta *Massor.*, נִינוּם Janúm, nom. propr. civitatis in Tribu Juda, Jos. 15. v. 53.

נִינִים Vide supra in מִין, & pag. 30., 439.

נִינִינָה Vide in מִין pag. 30.

נָח Suxit, lactavit: *Prater.* וַיִּנְחֶה הָלַב & suges lac (gen-tium), Isai. 60. v. 16. *Particip.* וַיִּנְחֶה מָיִי sugentem ubera matris meæ, Cantic. 8. v. 1., וַיִּנְחֶה lactentem (cum viro cano), Deuteron. 32. vers. 25., וַיִּנְחֶה sicut lactens: וַיִּנְחֶה, vel וַיִּנְחֶה f. vide infra post radic. *Plural.* וַיִּנְחֶה & lactentes; *constru.* וַיִּנְחֶה & sugentes. *Futur.* מִנְּךָ sugam, Job 3. v. 12., וַיִּנְחֶה suges, Isai. 60. v. 16., וַיִּנְחֶה suget, Job 20. v. 16. *Hiph.* וַיִּנְחֶה lactare: *Prater.* וַיִּנְחֶה בְּנֵי לactavit filios, Genes. 21. vers. 7. *Plural.* וַיִּנְחֶה lactarunt, Thren. 4. v. 3. *Particip.* *sem. loco nominis*, מִנְּךָ nutrix, Genes. 35. v. 8. *Cum affix.* וַיִּנְחֶה מִנְּךָ, 2. Paralip. 22. v.

11., *ſc. abſque* Jod, וְאִתְּ-מִנְקָתָהּ, 2. Reg. 11. v. 2., & nutricem ejus; מִנְקָתָהּ nutritrix ejus, Genes. 24. v. 59. *Plural.* מִנְיָקוֹת nutritrices, lactantes; *cum affix.* מִנְיָקוֹתֶיהָ nutritrices tuæ, Ifai. 49. v. 23. *Infin.* *cum prefix.* לְהִינָק, ad lactandum, 1. Reg. 3. v. 22. *Imper. cum affix.* & וְהִינָקְהוּ לִי & lacta, nutri cum mihi, Exod. 2. vers. 9. *Futur. cum affix.*, וְיִנָּקְהוּ רֶבֶשׁ, Deuteron. 32. v. 13., & sugere fecit eum, sugendum dedit ei mel; *Alii vertunt*, & lactavit, & nutritivit eum melle; *Vulg. habet*, ut sugeret mel; & וְהִינָק & lactet, Exod. 2. vers. 7., *cum Van convers.*, וְהִינָק & lactavit, 1. Sam. 1. v. 23., *ſc. cum affix.* וְהִינָקְהוּ & lactavit, & nutritivit eum, Exod. 2. v. 9.

יִנְקָהּ, *ſc. vel יִנְקָה ſem.* Ramus, proprie tener, sic dictus, quod succum arboris exſugit: *Item Vulg. eſt*, germen. *Cum affix.* יִנְקָהּ tener ramus ejus, Job 8. v. 16. *Plural. cum affix.* יִנְקָהוּ ibunt teneri rami ejus, Hoſ. 14. v. 7., *id eſt*, propagabunt, *ſc. diffundent ſe.*

יִנְיָקוֹר *f. p. Idem: Cum affix.* יִנְיָקוֹרֵיהוּ ſummitatem tenerorum ramorum ejus, Ezech. 17. v. 4.

יָסַד Fundavit, firmiter ſtatuit, inſtituit, conſtituit. *Præter.* יָסַד אֶרֶץ fundavit terram, Proverb. 3. v. 19. *Cum affix.* יָסַדָּהּ fundavit eam, Pſalm. 24. v. 2. *Femin.* יָסַדְתִּי fundavi cum, Habac. 1. v. 12., & יָסַדְתָּם fundavi ea, Pſalm. 89. v. 12., & יָסַדְתִּיךָ & fundabo te, Ifai. 54. v. 11. *Particip.* יָסֵד firmans, fundans, Ifai. 51. v. 13., Zach. 12. vers. 1. *Infin.* וְלִיִּסוֹר & ad fundandam (terram), Ifai. 51. v. 16., *ſc. cum.* דָּגֶשֶׁךְ, quod alioquin poſſ Chirek longum rariffimum, לִיִּסוֹר fundare, 2. Paralip. 31. v. 7. *Cum affix.*, *ſc. prefix.*, בְּיָסְדִי in fundare me, quando fundabam, ſive ponebam fundamenta, Job 34. v. 4., & בְּיָסְדוֹ cum fundavit ipſe, Eſdr. 3. v. 12. *Nipb.* נִסְדָּה fundari: *Item* conſultare. *Nam conſilia rerum agendarum fundamenta ſunt: Præter.* נִסְדְּרֵיהֶם conſultarunt ſimul, ſive convenerunt in unum, Pſal. 2. v. 2. *Infin.* בְּהוֹסְדֵם dum conſultarent ipſi, Pſalm. 31. vers. 14., & לְמַן-הַיּוֹם הַזֶּה inde a quo die fundata eſt ipſa, Exod. 9. v. 18., *ſc. deſicit* Mappik הַזֶּה. *Futur.* תִּסְדָּר fundabitur, Ifai. 44. v. 28. *Plb. Præter.* יָסַד צִיּוֹן fundavit Tzionem, Ifai.

Isai. 14. v. 32. יסר הַסֵּלֶךְ כֵּן sic fundaverat Rex ; Esth. 1. v. 8. , *id est* , constituerat . Cum affix. יסרה fundavit eam , 1. Reg. 16. v. 34. *Infin. cum praefix.* לַיִסֵּר , 1. Reg. 5. v. 17. , ad fundandum ; LXX. *vertunt* , αὖς τὸν διμύλιον , *Vulgat.* in fundamentum : *Futur. cum affix.* , וְנִסְרָה Nun *epenthet.* , וְנִסְרָה fundabit eam , Jos. 6. v. 26. *Pib. Prater.* בֵּית יִסֵּר fundata fuit domus , 1. Reg. 6. v. 37. *Particip.* וְיִסְרָה & fundatum (lapidibus pretiosis) , 1. Reg. 7. v. 10. *Heph. Particip.* מוֹסֵר מוֹסֵר foundationem fundatam , Isai. 28. v. 16. *Aliud vide inter nomina . Infsuit.* עַל הַיִּסֵּר propter fundari (domum Domini) , Esdr. 3. v. 11. , *id est* , eo quod fundaretur : *vel est Infsuit. loca Nominis* , ut *Ab. Esra scribit* , propter foundationem , *sensu eodem* . Sic *juxta quosdam* , וְאַלֶּה הַיִּסֵּר hæc sunt fundari (Salomonis) , 2. Paralip. 3. v. 3. , *id est* , fundationes , fundamenta .

יִסֵּר *m.* Fundator : יִסֵּר הִנְנִי ecce ego fundator sum , Isai. 28. v. 16. *At R. Salomon scribit* , *esse Præteritum* , ac orationem *esse desectam* , pro יִסֵּר הָיָה הִנְנִי ecce ego sum ille , qui fundavit in Tziona , וְיִסֵּר .

יִסֵּר *m.* Fundamentum , Exod. 29. v. 12. *Cum affix.* וְיִסֵּרָה & retegeretur fundamentum ejus , Ezech. 13. v. 14. , יִסֵּרָהם fundamentum eorum , Job 4. v. 19. , 22. v. 16. *Plural. cum affix.* וְיִסֵּרָה & fundamenta ejus , Mich. 1. v. 6. , וְיִסֵּרָהם & fundamenta ejus (destruentur) , Ezech. 30. vers. 4. .

יִסֵּר *m.* *Idem* : יִסֵּר , Esdr. 7. v. 9. , (*ipse*) fundamentum *fuit ascensionis* ; LXX. *vertunt* , διμύλιος fundavit *ascensionem* , *hoc est* , ut recte *translulit Vulgat.* , *cæpit ascendere* : *Femin. cum affix.* וְיִסֵּרָה fundationem suam , fundamenta ejus , Psalm. 87. v. 1. .

מִסֵּר *m.* *Idem* : Unde *cum praefix.* , וְיִסֵּר & a fundamento , 1. Reg. 7. vers. 9. .

מוֹסֵר *masc.* *Idem* : *Constr.* מוֹסֵר ut *supra* in *Hophal* .

מוֹסְרָה *f.* *Idem* : מוֹסְרָה מִסָּה virga foundationis , *id est* , fundatissima , Isai. 30. vers. 32. , *Vulgat. ibidem vertit* , (& erit transitus) virgæ fundatus . *Plur. constr.* מוֹסְרוֹת הַיִּסֵּרָה fundamenta substructionum , וְ *juxta Vulg.* , fundata latera , Ezech. 41. v. 8. , *ubi scribitur cum Jod* , sed legendum *juxta Masoretas per Van* . מוֹסְרוֹת

מִסְדָּרוֹת *fam. plur.* Fundamenta : וַיִּבְנוּ לַמִּסְדָּרוֹת & lapidem pro fundamentis , Jerem. 51. v. 26. *Constr.* מִסְדָּרוֹת תָּבֵל funda-
menta orbis , Psalm. 18. vers. 16. *Masc. constr.* מִסְדָּרֵי הָרִים
fundamenta montium , Deuteron. 32. v. 22.

יִסְךְ *Unxit : Futur.* וְיִסַּךְ לֹא ne ungito eo , Exod. 30. v. 32.
ד *Convenit cum* יִסַּךְ.

יִסְכָּה Jeschâ , *nom. propr. filia Aran , uxoris Abrahami , quæ*
vocabatur etiam יִסְכָּה , Genes. 11. v. 29.

יִסְמַכְיָה Jelmachias , *nomen propr. viri , 2. Paralipomen.* 31.
vers. 13.

יִסַּף Addidit , adjecit , adjunxit ; *et sequente alio verbo in-*
ד *infinis* , perrexit ; *vel adverbialiter iterum , rursus , am-*
plius , maxime in Hiphil : Interdum etiam in malum sumi-
tur , atque significat , malum intulit . Prater. וְיִסַּף עוֹר
neque adjecit ultra cognoscere eam , Genes. 38. vers. 26. ,
id est , perrexit unquam : וְיִסַּף עוֹר לְהַחֲיוֹת tum addet ad-
huc , *id est* , perget relinquere eum , Num. 32. v. 15. *Particp. in Chirek* , וְיִסַּף הִנְנִי יוֹסֵף ecce ego addo , *id est* , pergam ,
Isai. 29. v. 14. *Plural. masc.* יוֹסֵפִים addentes . *Niph. Prater.*
וְיִסַּף & adjunget se , Exod. 1. v. 10. , וְיִסַּף & adjecta-
(manebit possessio earum) , Num. 36. vers. 4. *Particp.* וְיִסַּף ,
Proverb. 11. v. 24. , & additur , & augetur ; *LXX. habent* ,
πλείονα ποίουν plura faciunt , *hoc est* , interprete *Vulgat.* ,
ditiores sunt . *Plur. fam.* מוֹסְפִים addita , additiones , ad-
ditamenta , Isai. 15. v. 9. *Hiph. Prater.* וְיִסַּף neque
addidit , *id est* , perrexit (exire) , 2. Reg. 24. v. 7. , וְיִסַּף
הוֹסַפְתָּ addidisti sapientiam , 1. Reg. 10. v. 7. *Particp. plur.*
masc. , מוֹסְפִים addentes : *Infinis. cum prefix.* וְיִסַּף , *et*
וְיִסַּף addendo , ad addendum : *Futur.* וְיִסַּף , וְיִסַּף ,
וְיִסַּף , *et* וְיִסַּף addam ; *Cum prefix.* ה וְיִסַּף *interrog.* וְיִסַּף ,
וְיִסַּף an addam ? Judic. 20. vv. 23. 28. , *cum* ה וְיִסַּף ,
וְיִסַּף , & addam , 2. Sam. 12. v. 8. , וְיִסַּף לֹא non
addam , *id est* , pergam audire , Deuteronom. 18. v. 16. ,
וְיִסַּף וְיִסַּף adjiciet perceptionem , Proverb. 1. v. 5. , וְיִסַּף
Vide in וְיִסַּף . *Chald. ex Hophal. Prater. famln.* וְיִסַּף
addita fuit mihi , Dan. 4. vers. 33.

יָסַר Brudivit, corripuit, coercuit verbis, disciplina, legibus, vinculis: *Particlp. pres.*, יָסֵר לְךָ erudiens detestorem, Proverb. 9. v. 7., הַיָּסֵר גִּזְיוֹם nom castigans gentes, Psalm. 94. v. 10. *Infin.* יָסַר בְּמַשָּׁא 1. Paralipom. 15. v. 22., erudiendo in onere, sive portatione, hoc est, portandi munere, & officio; *U* sic R. Salomon expenit, erudiebat, & instruebat eos: Kimchi vero in lib. Radie. ponit in שׁוּר, quasi ד fit loco ש, pro, principatum, vel primas partes obtinere: *Alii reddunt*, præerat in exaltatione vocis, sive in cantu; *Vulgat. habet*, prophetiæ præerat ad præcinnendam melodiam; *quo in loco prophetia non designat futurorum prediotionem, sed Dei laudem. Particlp. Paul* יָסֵר, sicut *U* יָסֹר vide postea inter nomina. *Futur.* מָסַר castigabo, petita forma a נָסַר, ut videtur Joa. Simoni; unde cum affix. נְמַסְרָם & castigem eos, Hof. 10. v. 10., vel vinciam eos, *U* tum est ab מָסַר: *Posteriorem R. Salomon probat*: וַיְסַרְנִי quum erudiret me, Isai. 8. vers. 11., quod quidem aliis est præter. in Pib. pro וַיְסַרְנִי. *Nipb. Imperat. sem.* הַסֵּר הָעָרִי erudire, eruditor, Jerem. 6. v. 8. *Plural.* הַסֵּרוּ eruditionem percipite, erudimini, Psalm. 2. v. 10. *Futur.* וַמָּסַר & castigatus sum, Jerem. 31. v. 18., לֹא-יָסֹר עָבְדִּי non castigatur servus, Proverb. 29. v. 19. *Plur.* וְאִם-יִמְאָלֶה לֹא הָעָרִי לִי, Levit. 26. v. 23., & non castigabimini, erudiemini, sive si non eritis castigati, vel eruditi, vel emendati mihi; *Vulg. vertit*, quod si nec volueritis recipere disciplinam; וַנְּסַרְוּ, Ezech. 23. v. 48., pro וַהֲסַרְוּ, *U* est ex forma Niphal, *U* Hithpabel compositum; unde redditur, & erudientur, & semetipsos, erudient; *Vulgat. habet*, & diligant. *Pib. Præter.* מָסַר מְחַכֵּם יָסַר castigavit vos, 2. Reg. 12. v. 11. *Cum affix.*, *U* Nun epenthet., נִסַּרְנִי erudivit me, castigavit me, Psalm. 118. v. 18., וַיְסַרְוּ & erudivit eum, Isai. 28. v. 26. *Sem.* יָסַרְהוּ; unde cum affix. יָסַרְתָּהוּ, contrafle pro יָסַרְתָּהוּ, erudivit eum, Proverb. 31. v. 1., יָסַרְתָּ erudivisti, docuisti, Job 4. v. 3., corripuisti, Psalm. 39. v. 12., *U* cum affix. יָסַרְתָּנִי castigasti me, Jerem. 31. v. 18. *Plur. cum affix.* יָסַרְוּנִי erudierunt me, increpuerunt, castigaverunt me, Psalm. 16. v. 7. *Particlp. cum affix. in pausa* מִיָּסַרְךָ erudit, erudivit te, Deuteron. 8. vers. 5., מוֹסֵר, מוֹסֵר

- מִסֵּר *vide inter nomina*. *Infinit.* יָסַר יִסְרֵנִי *castigando castigavit me Dominus*, Psalm. 118. v. 18. *Huc vocat* וְ אֶבְרָא *erudire*, Job 39. v. 35., *vide inter nomina*; *cum* הַ *paragog.*, וְ *præfix.*, לְיִסְרָהּ *ad erudiendum, ad corripiendum, sive castigandum*, Levit. 26. vers. 18., *cum affix.* לְיִסְרָהּ *ad erudiendum te, ut doceret te*, Deuteron. 4. v. 36. *Imper.* יָסַר *erudi, castiga*, Prov. 19. 18., 29. v. 17., *cum affix.* אֶיִסְרֵנִי *corripe, castiga me*, Jerem. 10. vers. 24. *Futur.* אֶיִסֵּר *castigabo, cædam*, 1. Reg. 12. vv. 11. 14. *Cum affix.* תִּיִסְרֵנִי *corripas me, castiges me*, Psalm. 38. v. 2., תִּיִסְרֵנִי *castigabis, erudieris cum*, Psalm. 94. v. 12. *Fam. cum affix.* תִּיִסְרָהּ *erudiat te, arguet te*, Jerem. 2. vers. 19. *Hiphil Futur. cum affix.* אֶיִסְרֵם *castigabo eos*, Hof. 7. v. 12., *ad analogiam Verborum perfectorum*. *Vide in* מִסֵּר, סִוּר.
- יָסַר *m. Unde plur.* יָסֻרִים *castigationes, juxta quosdam*, Jerem. 17. vers. 13., *sed Masfcrettha legendum docent per Vau ab initio, de quo vide in* סִוּר.
- יָסַר *masc.* Eruditio: הָרֹב עִם-שָׂרֵי יָסַר *an contendere cum omnipotente eruditio est?* Job 40. v. 2., *id est*, *an eruditionem indicat, an eruditi est?* *Sed in hoc loco יָסַר redditur ab LXX.* ἐκκλινει *declinabit; legebat יָסַר, a* סִוּר *declinare; Symm. versit, παρηνικισται vincet; referebat ad שׂוּר principem esse, principatum obtinere, vincere; וְ legebat יָסַר, aut mutato שׁ in ס, יָסַר; Vulgat. autem habet, tam facile conquiescit? ex usu Arabico, quo verbum יָסַר facilem esse, prosperare etiam significat; Aliis est futur. in Kal, erudiet, castigabit, corripiet; buttenus Guarin.*
- מִסֵּר *m.* Castigatio, pœna, eruditio, institutio, correptio, doctrina, disciplina; *Metonymice est exemplum, quo videl. quis eruditur, וְ prudentior redditur, ita* Ezech. 5. v. 15., *item vinculum*, Job 12. v. 18., וּמִסֵּר וְחֵקֶה *sapientiam, & eruditionem*, Proverb. 1. v. 7. *Constr.* יְהוָה *castigationem Domini*, Proverb. 3. v. 12. *Cum affix.* קַחוּ מִסֵּרִי *accipite eruditionem meam*, Proverb. 8. v. 10., מִסֵּרֶךָ *castigatio tua, doctrina tua*, Isai. 26. v. 16. *Vide in* מִסֵּר, וְ סִוּר.
- יָסַר *masc. Idem: Cum affix.* יְחַסְרוּם *& eruditionem, vel castigationem eorum obsignat*, Job 33. v. 16.

מסר *masf.* Vinculum, (quo ligatur) *petita significatione ab* מסר ligavit: *Plural. Construit.* מִסְרֵי צוֹמְרֶךָ e vinculis colli tui, *Isai.* 52. v. 2. *Cum affix.* לְמִסְרֵי מַחֲמֶךָ solvisti vincula mea, *Psal.* 116. vers. 16. *Femin.* נָתְקוּ מִסְרוֹת ruperunt vincula, *Jerem.* 5. v. 5. *Constr.* עֲרוֹר וּמִסְרוֹת לֹרָא onagri, *Job* 39. v. 5. *Cum affix.* וּמִסְרוֹתֶיךָ & vincula tua, *Jerem.* 30. v. 8., וּמִסְרוֹתֵיהֶם vincula eorum, *Psal.* 2. v. 3.

יָבֵץ *Jabés*, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, 1. *Paralip.* 2. v. 55., *item nom. propr. viri*, 1. *Paralip.* 4. v. 9.

יָעַר *Condixit, indixit, constituit, definivit, destinavit, scil.* *locum, vel tempus, ubi, vel quando aliquid fieri debeat, vel personam ad conjugium; hinc desponsavit: Præter. cum affix.* יָעַר מִן־הַמָּוֶעַר אֶת־יָעֶר ultra tempus statutum, quod constituerat ipsi, 2. *Sam.* 20. v. 5., יָעַר אֶת־יָעֶר, *Jerem.* 47. v. 7., ibi constituit illam; *Vulg.*, *Joa. Simon*, *allique vertunt*, ibi condixit, sive condixerit illi; וְיָעַר, *Mich.* 6. v. 9., & quis constituit illud? *Vulg. habet*, & quis approbabit illud? יָעַר אֶת־יָעֶר, *Exod.* 21. vers. 8., *varie sententia hæc legitur, redditurque: in textu habetur particula negativa לֹא non; sed in margine a Massor. scribitur וְ: Priorem lectionem sequenti Aquil., Sym., Theodot. vertunt*, qui non desponsavit eam; *At contra LXX. sunt interpretati*, αὐτῷ ἀδωμολογήσατο qui sibi desponsaverat eam; *in quem sensum acceperunt Chaldeus, & Syriacus; Sed & Vulg. habet*, cui tradita fuerat: *Futur. cum affix.*, & Nun *epensbet.* יִיעָר יָעֶר desponsaverit eam, *Exod.* 21. vers. 9. *Nipb.* וַיָּעַר convenire, congregari, *indicio scil.*, & *statuto loco, vel tempore: Præter.* אֶת־יָעֶרְתִּי & conveniam tibi illic, *Exod.* 25. v. 22., *idest*, tecum; *Vulg. ibidem vertit*, inde præcipiam: *Plur.* וַיָּעֶר, *Psal.* 48. v. 5., & *in pausa* וַיָּעֶר, *Amos* 3. v. 3., *convenerunt*, congregati sunt, convenerint; וַיָּעֶר אֶת־יָעֶר & congregabuntur, congregabunt se, venient ad te, *Num.* 10. v. 4. *Particip. Plur.* הַיָּעֹרִים, *Num.* 14. v. 35., qui congregati fuerunt contra me, sive consurrexerunt adversum me; הַיָּעֹרִים בְּיָהוָה, *Num.* 16. v. 11., *convenientes, congregantes se ad Dominum; Vulgar. vertit*, ad se fecit accedere (*Deus*): *Atque, in hunc sensum dictio hæc הַיָּעֹרִים usurpatur* 1. *Reg.* 8. v.

5., 2. Paralip. 5. v. 6. *Sed* הַמְּוֹרָתִים עַל-יְהוָה, Num. 27. v. 3., insurgentes contra Dominum; *U* *juxta Vulgat.*; (in seditione), quæ concitata est contra Dominum; *Futur.* מִיָּוֶעֶר לָכֶם, Exod. 19. v. 42., conveniam vobis; *Vulg. habet*, constituam; מִיָּוֶעֶר לְךָ שָׁמָּה, Exod. 30. vv. 6. 36., conveniam, conventurus sum illic tecum; *Vulgat. reddit*, ubi loquar tibi; in quo loco apparebo tibi: *Plural.* נִיָּוֶעֶר מֵאֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים, Nehem. 6. v. 10., conveniamus ad domum Dei; *U* *juxta Vulgat.*, tractemus nobiscum in domo Dei; *Cum* הַ *paragog.*, וְנִיָּוֶעֶרָה, Nehem. 6. v. 2., conveniamus; *Vulg. habet*, percontiamus fœdus pariter, וְנִיָּוֶעֶרְוּ יַחְדָּו & conveniunt pariter, Job 2. v. 11. *Hiph. Futur. cum affix.* מִי יוֹעֲרֵנִי quis tempus constituit mihi, *scil. ad litigandum*, *vel causam agendam contra Dominum*, Job 9. v. 19., & וְמִי יִעֲרָנִי quis contestetur mecum, quis me iudicio fultet, Jerem. 49. v. 19., *U* 50. v. 44. *Hoph. Præter.* הַיּוֹעֵר quod *vide in* עֵר. *Particip. Plur.* מוֹעֲרִים *scilicet* compolitorum, constitutorum, Jerem. 24. v. 1. *Famîn.* מוֹעֲרָה *vide inter nomina*: *Plural.* מִנָּה פָּנֶיךָ מְעֵרוֹת quocunque facies tua constituta est, Ezech. 21. v. 16. *Vide quæ mox sequuntur.*

בְּעֵרָה *f.* Congregatio, conventus, cœtus: *Constr.* צִיּוּקִים בְּעֵרָה in cœtu iustorum, Psalm. 1. v. 5., בְּעֵרָה congregatio, *vel* examen apum, Judic. 14. v. 8. *Cum præfix.* בְּעֵרָה in cœtu, *Vulg.* in seditione, Num. 26. v. 9., לְעֵרָה cœtui, multitudini, Num. 19. vers. 9., מִן־עֵרָה ex congregatione, *Vulg.* ab omni populo, Num. 16. v. 9. *Cum affix.* כָּל־עֵרָתִי, Job 16. v. 7., (desolasti) omnem, *sive* totum cœtum, congregationem meam, *scilicet. membrorum meorum*; *agitur enim ibi de corporis doloribus*; unde *U* *Vulg. habet*, in nihilum redacti sunt omnes artus mei; וְעֵרָה & cœtus ejus, Jerem. 30. v. 20., וְכָעֵרָה & sicut congregatio ejus, Num. 17. v. 5., בְּעֵרָתָם in cœtu, in synagoga eorum, Psalm. 106. v. 18., לְעֵרָתָם cœtui eorum, Hose. 7. v. 12.

מוֹעֵד *masc.* I. Locus, tempus ad conveniendum statutum, constitutum, conditum. II. Conventus, cœtus, Synagoga. III. Solemnitas, festum, *U* *metonymice* victima festi. IV. Indic. 20. v. 38., *est* Signum, symbolum, *scil. militare*, וְעֵדִיךָ, מוֹעֵד usque ad tempus constitutionis, *id est*, constitutum,

2. Samuel. 24. v. 15., וַיִּשָּׂא יְהוָה מוֹעֵד & constituit Dominus certum tempus, Exod. 9. vers. 5., מוֹעֵד קָרָאִי vocati cœtus, Num. 16. v. 2., *Id est*, præcipui è cœtu convocati, וַיֵּאָכְלוּ מִתּוֹמֵי הַמּוֹעֵד & comederunt solemnitatem, 2. Paralip. 30. v. 21., *Id est*, sacrificia solemnitatis, *ut Kimchi interpretatur in lib. Radic.*; וַיֵּקַח מוֹעֵד cum accipiam, *vel* nanciscar tempus præstitutum, Psalm. 75. v. 3., כִּי בָא מוֹעֵד, nam venit conditum tempus, Psal. 102. v. 14., אֹהֶל מוֹעֵד tentorium conventus, *Vulg. est*, tabernaculum foederis, testimonii, Exod. 27. v. 21., 33. v. 7. *Uc.*, וּבֵית מוֹעֵד, Job 30. vers. 23., ubi domus est constituta; *sed R. David est*, domus sepulchri, *quo scilicet congregatur omnis vivens, quum illius venerit finis*; בְּמֹעֲדֵי יָמָיו, Hose. 12. v. 10., in tentoriis ut diebus conventus; *Vulg. habet*, in tabernaculis sicut in diebus festivitatis: *Cum præfix.* מוֹעֵד בְּמֹעֵד stato tempore, Deuteron. 31. v. 10., לְמוֹעֵד, לְמוֹעֵד ad constitutum tempus; מוֹעֵד propter conventum, ob festa solemnia, propter tempus (diuturnum exilii), Sophon. 3. v. 18. *Cum affix.* מוֹעֵד שָׁחַת, Thren. 2. v. 6., perdidit conventum suum, *Id est*, locum conventus, & congregationis populi sui; קָרָאִי מוֹעֵדֵינוּ, Isai. 33. v. 20., (respice) civitatem conventus nostri, *U juxta Vulgat.*, solemnitatis nostræ; מוֹעֵדֵהָ solemnitatem, festivitatem ejus: Hose. 2. v. 11., בְּמוֹעֵדֵי, בְּמוֹעֵדֵהָ, לְמוֹעֵדֵהָ, statuto tempore suo: *Plur.* בְּמוֹעֵדֵי in solemnitatibus, Ezech. 46. vers. 9., וּלְמוֹעֵדֵי & in tempestates, *vel* stata tempora, Genes. 1. v. 14., *Uc.* *Id est* Psalm. 104. v. 19., *Uc.* *Construct.* מוֹעֵדֵי יְהוָה solemnitates Domini, Levit. 2. v. 2., כָּל־מוֹעֲדֵי־אֵל, Psalm. 74. v. 8., omnes conventus; *Id est*, conventuum loca, Synagogas; *Vulgat. versit*, omnes dies festos Dei; וּלְמוֹעֵדֵי & solemnitatibus, 2. Paralipom. 2. vers. 3. *Cum affix.* מוֹעֵדֵי, מוֹעֵדֵי solemnitates meæ; בְּמוֹעֵדֵי in cœtibus ejus, Isai. 14. v. 31., בְּקֶרֶב מוֹעֵדֵי in medio cœtuum tuorum, Synagagarum tuarum, Psalm. 74. v. 4., *Vulgat. habet*, in medio solemnitatibus tuæ; מוֹעֵדֵהָ tempora sua, Jerem. 8. v. 7., בְּמוֹעֲדֵיהָ in solemnitatibus ejus, Ezech. 36. v. 38., בְּמוֹעֲדֵיכֶם in solemnitatibus vestris; *Et femin.* וּלְמוֹעֲדֵי & statis temporibus, 2. Paralipom. 8. v. 13., *Vulg.* in festis diebus.

מוֹעֵדֵהָ

מוֹעֲדָה *fam. Conventus*: עֲרֵי הַמוֹעֲדָה, Jof. 20. v. 9., civitates conventus, indictionis, *id est*, indictæ, constitutæ ad refugium.

יְדוֹ Jeddó, *Vulgat.*, Addó, *nom. propr. Prophetæ*, 2. Paralip. 9. v. 29.

יַעַח Ejecit, removit, *pala*, *vel* *furcillis* *proprie*: *Præter.* יַעַח בָּרָר & excernet, *vel* *removebit* grando, Isai. 28. v. 17. *Vulg. habet*, & subvertet.

יָעִים *m. plur.* Palæ, Exod. 38. v. 3. *Instrumentum ad removendum cinerem ab altari. R. Salomon in Exod. 27. scribit, fuisse simile operculo olla ex ære fuisse tenui, cum capulo oblongo: Vulg. sunt trullæ, tridentes, scutræ, forcipes: Cum affixis.* יָעִיו & palas ejus, Exod. 27. v. 3.

יְהוּא́ Jehuél, *nom. propr. filii, aut unius e posteris Zara*, 1. Paralip. 9. v. 6.

יְהוּטָ Jéuts, *Vulg.*, Jchús, *nom. propr. filii Sabaraim*, 1. Paralipom. 8. v. 10.

יְהוּשָׁ Jchús, *nom. propr. virorum*, Genes. 36. v. 5., 1. Paralip. 7. v. 11., 8. v. 39., 2. Paralip. 11. v. 19.

יְעוֹ Robustus, robore præditus: *Particip. Niph.* יְעוֹ *populum robore præditum; Synn., & Vulgat. vertunt, populum impudentem*, Isai. 33. vers. 19. *Convenis cum יְעוֹ. R. Salomon hic, & in Psal. 114. v. 1. facit idem cum יְעוֹ barbarus, per commutationem ל יְעוֹ, ut quoque fit in יְעוֹ, & יְעוֹ cubiculum: R. David deducit ab יְעוֹ, & intelligit Chasdim, sive Chaldæos, populum robustissimum, & simul sermonis peregrini, Syri scilicet, quem non intelligebant, nisi pauci Judei.*

יַעֲזִיאֵל Jaziél, *nom. propr. janitoris*, 1. Paralip. 15. vers. 18.

יַעֲזִיאֵהוּ Jaaziáhu, *Vulg.*, Osiáu, *nom. propr. filii Merari*, 1. Paralipom. 24. v. 27.

יַעֲזִיר Jazér, *nom. propr. civitatis primum Tribus Gad, deinde Levitis data*, Num. 21. v. 32.

יַעֲטָ Amicivit: *Præter.* יַעֲטָ אֶתְּךָ *pallio justitiæ amicit* civit me, Isai. 61. v. 10., *Vulg. ibidem vertit, circum-* dedit me.

יַעֲזָ Chald. Consilium iniit, *vel* *dedit, consuluit, ab Hebræo יַעֲזָ, commutatis ז, ט. Ithpabel Præter.* יַעֲזָ *consilium* iniierunt, Dan. 6. v. 8.

יַעֲטָ

יְעִיָּן *masc. plur. Chald. Consiliarii: Cum affix.* יְעִיָּן consilia-
rii ejus, Esdr. 7. v. 14.

יְעִיָּן *f. Consilium, Dan. 2. v. 14. Vide sub littera י.*

יְעִיָּל Jehiel, *nom. propr. virorum, 1. Paralipom. 5. v. 7., 9.
v. 35., 2. Paralipom. 26. v. 11., &c.*

יְעִיָּן Jachan, *nom. propr. viri e posteris Gad, 1. Paralipom. 5.
vers. 13.*

יָעַל Eminuit, ascendit: *Inde est, auctore Joa. Simone, futur.
-ר plural. יָעַלְתָּ ascendisti, Ezech. 36. v. 3., quod tamen
alii referunt ad יָעַל. Hiphil יָעַל ascendere, crescere fe-
cit, elevavit, sublevavit; Hinc profuit, utile fuit, jovit,
& intransitive profecit: nam utile, & commodum dicitur
illud, quod ascendit in augmentum, & non decrescit. Pre-
ter. יָעַלְתָּ quid profuit (sculptile)? Habac. 2. vers. 18.
Particip. יָעַלְתָּ & non in eis utile existens, vel,
utilitatem afferens, Jerem. 16. v. 19., Id est, inutilia. In-
fin. יָעַל prodesset, Isai. 44. v. 10., 47. v. 12., Jerem. 7.
v. 8., יָעַל & proficiendo, Jerem. 23. v. 31., יָעַלְתָּ, Isai.
30. v. 5., 48. v. 17., prodesset; *Vulgat. habet, in aliquam
utilitatem, & (docens te) utilia: Futur. יָעַלְתָּ quid
proficiam, quam utilitatem capiam? Job 35. v. 3., יָעַלְתָּ
proderit; Plural. יָעַלְתָּ proficiemus, Job 21. vers. 15.,
יָעַלְתָּ, יָעַלְתָּ, יָעַלְתָּ; & cum affix. יָעַלְתָּ proderunt
tibi.**

יָעַל Jahel, *nom. propr. uxoris Haher Chinei, Judic. 4. v. 17.*

יָעַל *m. Ibex, rupicapra, sic dicta, quod in summa rupium,
& montium ascendat, ibique in sui ipsius emolumentum, ne
videl. caplatur, habitet. Auctore autem Plinio l. 8. hist. nat.,
ibex, sive ibix est animal de genere sylvestris capreae, colore
ruso, quantitate majus birco, & vasis cornibus capite enu-
flo, ita ut cadens de rupibus totum corpus excipiat. Occur-
rit tantum in Plural. יָעַלְתָּ ibices, rupicaprae; sed LXX.,
Aquil., Theodot. sunt, ἰλαφοι cervi; Sym. vero sunt ἰβροὶ
hinnuli: Cum praefix. יָעַלְתָּ, 1. Sam. 24. v. 3., (super
rupes) ibicum; יָעַלְתָּ, Psalm. 104. v. 18., ibicibus, ru-
picapris; *Vulg. cervis: Constr. יָעַלְתָּ, Job 39. v. 1.,
(numquid nosti tempus pariendi) ibicum petrae, id est, in-
colentium petras? Fam. vide infra.**

יָהֲלָאִי Jahalá, *nom. propr. viri*, Nehem. 7. v. 58.

יָהֲלָאִי Jálalá, *Vulg.*, Jalá, *nom. propr. viri*, Efdt. 2. v. 56.

יָהֲלָאִי *sem.*, Unde *constr. cum prefix.* יָהֲלָאִי, Proverb. 5. v. 19., & ibex, & rupicapra gratiæ, *idef.*, gratiosa; *Aq.*, & Theod. *eff.*, & ἰλαφθ & cervus; *Vulg.*, & hinnulus gratissimus.

לֹא יִצְלַח Nequam, nullius utilitatis. *Vide* לֹא יִצְלַח.

יָהֲלָאִי Jalam, *Vulg.*, Jhelón, *nom. propr. filii Esau*, Genes. 36. vers. 5.

יָעַן Propter, *cum nominibus*: *Cum verbis autem*, propterea, *eo quòd*, quandoquidem, quia; *idque significat interdum se solo*; *interdum vero intercedente particula causali* יָעַן, *aut* כִּי, *ut* יָעַן יָעַן כִּי, *propterea quod*: *semel* יָעַן יָעַן *eff.* *ut*, Ezech. 12. v. 12.: *Per pleonasmum quandoque duplicatur* יָעַן, *omissa altera particula* יָעַן, *vel* כִּי, *ut*, יָעַן יָעַן, Levit. 26. v. 43., Ezech. 13. v. 10., & *sine Vau* יָעַן יָעַן, Ezech. 36. v. 3., *propterea quod*. *Vocem hanc* יָעַן *quidam referunt ad* נָקָה *respondit, quod redditionem, & quasi responsionem quandam cause denotes*: *eo quòd* יָעַן יָעַן *impurasti*, Ezech. 3. v. 11., יָעַן יָעַן *eo quod unxit Dominus me*, Isai. 61. v. 1., & *cum aliis vocibus*, יָעַן יָעַן *eo quod fecisti*, Genes. 22. v. 16., כִּי יָעַן *propterea quòd*, Num. 11. v. 20., מָה יָעַן *propter quid?* *quomobrem?* Hag. 1. v. 9., יָעַן בֵּיתִי *propter domum meam*, *ibid.*

יָעַן *masf.*, & *sem.* יָעַן Struthio; *vide postea in* יָעַן.

יָעַנִי Jánai, *nom. propr. filii Gud*, 1. Paralipom. 5. v. 12.

יָעַף Lassus, lassatus, fatigatus, defessus fuit: *Præter. plur.* יָעַפּוּ, Jerem. 51. vv. 58. 64., *ac defatigatæ fuerint, vel defatigabunt*; *Vulg. vertit*, & disperibunt, & dissolventur: *Futur.* יָעַף אֵל non lassatur, non defatigatur, *Vulg.*, non deficiet, Isai. 40. v. 28., יָעַף, Isai. 44. v. 12., & fatigabitur, *Vulg.*, & lassescet; *Plur.* יָעַפּוּ, & *in pausa*, יָעַפּוּ fatigabunt, deficient. *Vide, quæ sequuntur.*

יָעַף *masf.* Fessus, lassus, defessus: *נוֹחַן לִי יָעַף* dans lasso robur, Isai. 40. v. 29. *Plur.* יָעַפּוּ לִי מְנַשִּׁים viris tuis defessus, Judic. 8. v. 15.

יָעַף Lassitudo, Dan. 9. v. 21. *Vide* & יָעַף.

יָעַף

וְחִצְיֹה הָרִים Confiruit. & vires montium ei, Psalm. 95. vers. 4., וְחִצְיֹה רָאם לִי ut vires unicornis ipsi sunt, Num. 23. v. 22. Sic Targum & Hebr. Apud Davidem tamen R. Salomon altitudines exponit: & altitudines montium, per hypallagen, pro, montes altitudinum, id est, altissimi, quasi montes lassitudinum distit, quod lassitudinem pariant, dum conscenduntur.

יָעַץ Consilium iniit, consilium cepit, consilium dedit, consuluit, deliberavit, & (maxime de Deo) decernit: *Præter.* וְחִי יָעַץ מִי quis cepit consilium hoc, Isai. 23. vers. 8., יָעַץ זִמָּה sceleratas cogitationes secum consultat, Isai. 32. v. 7. *Cum affix.* יָעַץ מִי consilium dedit mihi, Psal. 16. v. 7., יָעַץ consuluit hoc, Isai. 23. v. 9. *Plur. cum affix.* יָעָצוּ consulerunt illud, 1. Reg. 12. vv. 8. 13., 2. Paralip. 10. v. 8. *Partic.* וְחִי יָעַץ עָלָיו quod ipse consulturus est super eum, Isai. 19. v. 17. *Passim in Nomen transit*, pro consiliario: וְחִי יָעַץ num pro consiliario? 2. Paralipom. 25. v. 16. *Cum affix.* וְחִי יָעַץ מִי num consiliarius tuus (petiit)? Mich. 4. v. 9., & *Famln.* וְחִי יָעָצוּ consiliaria ejus, 2. Paralipom. 22. v. 3. *Plur.* וְחִי יָעָצוּ consiliarii; *Constr.* וְחִי יָעָצוּ consiliarii; וְחִי יָעָצוּ & consiliariis; *cum affix.* וְחִי יָעָצוּ & consiliarii tui. *Particip.* Paul, וְחִי יָעָצוּ consilium, quod initum fuit, Isai. 14. v. 26. *Imperat. plur.* וְחִי יָעָצוּ vide postea in עָצָה. *Futur. cum parag.* וְחִי יָעָצוּ, & cum affix. וְחִי יָעָצוּ, & *sem.* וְחִי יָעָצוּ consulam tibi. *Niph. Præter.* וְחִי יָעָצוּ cum quo communicavit consilium, Isai. 40. v. 14., וְחִי יָעָצוּ consulant pariter, Psalm. 71. v. 10. *Particip. plur.* וְחִי יָעָצוּ consulentes, consilium dantes, 1. Reg. 12. v. 6., *Futur.* וְחִי יָעָצוּ & consilium iniit, & consuluit, consultavit, 1. Reg. 12. v. 6., & *Plur. cum parag.* וְחִי יָעָצוּ & consilium ineamus, Nehem. 6. vers. 7., וְחִי יָעָצוּ consilium ineant, ineatur, Isai. 45. v. 21. *Hithp. Futur.* וְחִי יָעָצוּ & consulant, Psal. 83. v. 4. *Vide inter nomina, quæ sequuntur.*

יָעָצָה *sem.* Consilium: וְחִי יָעָצָה mibi, vel meum est consilium, Proverb. 8. v. 14. *Constr.* וְחִי יָעָצָה consilium senum, 1. Reg. 12. v. 8. *Cum affix.* וְחִי יָעָצָה consilio ejus, Psal. 106. v. 13. *Plur.* וְחִי יָעָצוּ consilia, Deuter. 32. v. 28., וְחִי יָעָצוּ in multitudine consiliorum tuorum, Isai. 47. v. 13.

מִצְוֹת *fam. plur.* Consilia, consultationes, Proverb. 22. v. 20.

Cum affix. מִצְוֹתָיו *cum consiliis suis*, Psalm. 81. v. 13.

יער *m.* Silva : Item favus, *proprie sylvestris, quod in terra*
 חֲבָאָן *magna mellis copia in sylvis esset* : יַעַר & venit in sylvam, 1. Sam. 22. v. 5., יַעַר פֶּרְדָּן *porcus de sylva*, Psal. 30. v. 14., *id est, porcus sylvestris* : *Cum prefix.* לַיעַר, לַיעַר in sylvam ; מִיעַר de sylva ; *cum locali*, הַיעַר in sylvam, Jos. 17. v. 15. *Cum affix.* יַעֲרֹךְ & gloriam sylvæ ejus, Isai. 10. v. 18., בְּיעַר in sylvam ejus, Jerem. 21. v. 14., *ita etiam* 46. v. 23., יַעֲרִי favum meum, Cant. 5. v. 1. *Plur.* מִן־הַיעָרִים ex sylvis, Ezech. 39. vers. 10., בְּיעָרִים, *juxta Massor.*, בְּיעָרִים in sylvis, Ezech. 34. v. 25. *Fam. Construct.* מִן־הָעֵרָב in favum mellis, 1. Samuel. 14. v. 27. *Plur.* יַעֲרוֹת, Psalm. 29. v. 9., sylvæ.

יַעֲרִי Jair, *nom. propr. patris Adeodati*, 1. Paralipom. 20. v. 5., *Vulgat. etymologiam nominis sequutus reddit*, saltus ; *hoc enim latine sonat dicto* יַעַר.

יַעֲקֹב Jacob, *nom. propr. filii Isaaci*, Genes. 25. v. 25., *Ec.* *Ety.* supplantator, aut plantam pedis tenens ; *ab* עָקַב supplantavit.

יַעֲקֹבָ Jacobá, *nom. propr. viri*, 1. Paralip. 4. vers. 36.

יַעֲקֹן Jacan, *nom. propr. filii Eser filii Seir.*, 1. Paralipom. 1. vers. 42.

יַעֲרָ Jará, aut Jerá, *nom. propr. filii Abaz*, 1. Paralipom. 9. vers. 42.

יַעֲרֵי אֲדֹדָי Járé ádégím, *nom. propr. patris Adeodati*, 2. Sam. 21. v. 19., *Vulgat. Et hoc in loco etymologiam sequutus vertit*, saltus polymitarius.

יַעֲרִים Jarím, *nom. propr. montis arboribus confecti cum urbe cognomine, ad Aquilonem Tribus Juda, in finibus Tribus Benjamin*, Jos. 15. v. 10.

יַעֲרִשָּׁי Jersía, *nom. propr. filii Jerobam*, 1. Paralip. 8. v. 27.

יַעֲשֵׂי Jáasái, *Vulg.*, Jásí, *nom. propr. viri*, Esdr. 10. v. 37.

יַעֲשֵׂיאל Jasiél, *nom. propr. unus e fortibus David*, 1. Paralip. 11. vers. 47.

יַפְּדָיָ Jephdajá, *nom. propr. filii Sesac*, 1. Paralipom. 3. v. 25.

יפה Pulcher, speciosus, formosus fuit: *Præter. fam.* מִה־יָפִיתִי quam pulchra es, Cantic. 7. v. 7. *Plur.* מִה־יָפִים quam pulchri sunt, Cantic. 4. v. 10. *Futur. per Apocopam contraham* וְיִיף בְּגָדָיו & pulchra erit magnitudine sua, Ezech. 31. v. 7. וְיִיפִי בְּמָאֵר מְאֹד & pulchra fuisti supra modum; Ezech. 16. v. 13. *Vide* חֶפְזָה in אִמָּה. *Pyb. Præter. ex geminatis duabus literis* יָפִיפִים pulcherrimus, vel longe pulchrior redditus, vel effectus es, Psalm. 45. v. 3. *Cum affix.* וְיִיפָהוּ, Jerem. 10. v. 4., pulchrum reddidit illud; *Vulgat. habet*, decoravit. *Hithp. Futur.* יִשְׁנֹא תִיָּפִי in vanum reddis te pulchram, ornas te, *U juxta Vulg.*, componeris, Jerem. 4. v. 30.

יפה m. Pulcher, Cantic. 1. v. 16. *Constr.* מִיָּפָה מִרְאָה pulcher forma, & pulcher aspectu, Genes. 39. v. 6., *Fam.* יָפָה הִנֵּה ecce tu pulchra es, Cantic. 1. v. 15. *Constr.* יָפָה תִּמָּר pulchra forma, Genes. 29. vers. 17. *Plural.* נָשִׁים יָפֹת mulieres formosæ, Job 42. v. 15. *Constr.* יָפֹת מִרְאָה pulchræ aspectu, Genes. 41. v. 2.

יפהיפה f. Pulcherrima, speciosissima, Jerem. 46. v. 20. *nomen, quod, interprete Kimchi in Comm., scribitur ut duaë dissiliones, legitur autem tanquam una, U secunda, ac tertia radicalis geminate sunt, ad summam pulchritudinem indicandam. Simile in חסר.*

יפִי m Pulchritudo, Ezech. 28. v. 7., *U יָפִי*; unde in pausa יָפִי; *U inde cum affix.* יָפִיו pulchritudo ejus, Zachar. 9. vers. 17.

יָפֹה Japhó, *U juxta Vulg.*, Joppé, *nom. propr. urbis maritima, ac in monte edificata in Tribu Dan*, Jos. 19. vers. 45., *U.*

יָפֹה Japhó, *nom. propr. idem ac supra, cum מ in fine*, Esdr. 3. vers. 7.

יָפַח Spiravit, suspiravit, anhelavit: *Inde Hithp. futur.* תִּתְיַפַּח, Jerem. 4. v. 31., anhelat, continuo, & indefinenter suspirat; *LXX. vertunt*, ἀλλυθύσεται dissolvetur, deficiet; *Vulg.*, intermoriens. *Affinitatem habet cum* יָפַח, *U יָפַח.*

יָפַח mase. Spirans, anhelans, id est, cum anhelitu properans: יָפַח לְפָנָיו, Habac. 2. vers. 3., spirans, properans ad finem; *Alii vertunt*, & loquens erit, & loquetur, & effabitur de fine, vel ad extremum; *LXX. habent*, & ἀνατολή, &

oriatur, & exoriatur; *Vulg.*, & apparebit in finem; *Conflr.* וְיִסְחָר וְיִסְחָר, Psal. 17. vers. 12., & spirans violentiam; *LXX.* reddunt, & ἑλίσσεται, *Vulg.*, mentita est iniquitas sibi; *Aquil.*, & *Symac.* vertunt, & apparuit, *Hieron.*, & apertum (est mendacium).

יָפְלֵט Japhlét, *Vulg.* Jephlat, *nom. propr. filii Heber*, 1. Paralipom. 7. v. 32.

יָפְלֵטִי Japhletí, *Vulg.*, Jephletí, *nom. propr. loci, aut civitatis in finibus Tribuum Ephraim, & Benjamin ad Occidentem*, Jos. 16. vers. 3.

יָפֶן *Radix Hebræis inusit.*, Sed *Ioa. Stmont* videtur, ejusdem significationis fuisse cum יָפֶן *Arab.*, diminuit, vel potius cum פָּנָן *Arab.* in varia genera distribuit, divisit; Inde, eodem *Ioa. auctore*, est חֲפִיץ divisio unius ab altero, & metonymice pars ab altera divisa: frustum; unde plur. חֲפִיצִים frusta; & in sensu *conflr.* חֲפִיצִי, Levit. 6. vers. 14. Sed hoc ipsum, sicut & יָפֶן vide in יָפֶן.

יָפְחָה Jephunné, *Vulg.*, Jephoné, *nom. propr. virorum*, Nehem. 13. v. 7., 1. Paralipom. 7. v. 36.

יָפֶע in Kal inusit. *Hiph.* הִפְיַע splenduit, illuxit: *Præter.* יָפֶע אֲזַר עָנָנִי & splendet lux nubis suæ, Job 37. v. 15. *Hebræi transitive exponunt*, splendescere facit, splendidam reddit lucem nubis suæ; הִפְיַע, Job 10. v. 3., illustre reddis, illuminas, & juxta *Vulgat.*, adjuvas: *Imper. m.* הִפְיַע, & cum ה *paragog.* הִפְיַע illustris appare, illucesce, Psalm. 80. v. 2., 94. v. 1. *Futur.* וְאֵלֶּיךָ יִפְיֶע נֶגְהָרָה neque illuxisset super eum splendor, Job 3. v. 4., וְאֵלֶּיךָ יִפְיֶע כְּמוֹ אֶפֶס, Job 10. v. 22., & lucet velut caligo, id est, tota caliginosa est; *Vulg. vertit*, sed sempiternus horror inhabitat:

יָפֶע f. Splendor: Cum affix. יִפְיַעְךָ & polluent splendorem tuum, Ezech. 28. v. 7., עַל־יִפְיַעְךָ, Ezech. 28. v. 17., propter splendorem tuum; *Vulg.*, in decore tuo.

יָפִיָּע Japhia, aut Jephia, *nom. propr. virorum*, Jos. 10. v. 3., 2. Sam. 5. v. 16.

יָפִיָּעָה, & יָפִיָּעִית vide יָפֶה, & quæ sequuntur pag. 469.

יָפִית, & יָפִית Vide ut supra; יָפֶת vide pag. 471.

רָאָה *Radix inuist.*, cui, ut habet *Ioa. Simon*; nonnulli tri-
-7 *buunt sensum demonstrandi, & ostendendi: Non ab-*
ludit rad. Arab. cognat. **רָאָה** exposuit, edocuit. Inde est

מוֹפֵת Prodigium, portentum, ostentum, signum, factum, vel
res mirabilis, peculiaris, & insolita, qua vel discolorum ve-
ritas, vel euentus futurus demonstratur, & edocetur: **נִין**
מוֹפֵת in signum, aut prodigium, Deuter. 13. v. 1. *Cum*
præfix. **מוֹפֵת**, & **מוֹפֵת** sicut prodigium, Psalm. 71. v. 7.,
1. Reg. 13. v. 9., & **מוֹפֵת** in portentum, Deuter. 28. v. 46.,
Ezech. 24. vv. 24. 27. *Cum affix.* **מוֹפֵתִי** ego sum osten-
tum vestrum, Ezech. 12. vers. 11. *Plur.* **מוֹפֵתִים** &
edam ostenta, Joel. 3. v. 3., & in prodigia: *cum*
affix. **מוֹפֵתִי** prodigia mea, Exod. 7. v. 3., & **מוֹפֵתֵי** & prodigi-
gia ejus, Psalm. 78. v. 43.

יָפֶתֶת, & in pausa **יָפֶתֶת** Japheth, aut Jépheth, nom. propr. fi-
lii Noe, Genes. 5. v. 32. *Uc.*

יָפֶתֶת Iphtáhh, *Vulg.*, Jephthá, & Jephthé, nom. propr. civi-
tatis Tribus Juda, Jos. 15. v. 43., item nom. filii Galaad,
Judic. 11. v. 1.

יָפֶתֶת Jephthahél, & Jephthael, nom. propr. vallis in fini-
bus Zabulon, & Asier, cum torrente cognomine, Jos. 19.
vv. 14. 27.

יָצָא Exiit, prodiit, processit, discessit, digressus, pro-
gressus, egressus est: *Metaphorice dicitur*: I. De sude-
rum, & hominum ortu; unde ortus, natus est, procreavit:
II. De pecunia; & vertitur expendit: III. De verbo,
& sermone; & latine sonat, prolatus est: IV. Exiit, evasit
ex periculo, Eccl. 7. v. 18.; vel ex alicujus potestate, 2.
Reg. 13. v. 5. V. per metonymiam dicitur exire, unde aliquid
exit; & tunc **יָצָא** est latine emisit, produxit, eduxit:
VI. Peculiariter est observanda phrasis hæc, videl., egredi, &
ingredi; significat siquidem domi, & foris munus suum obire,
pace, & bello res gerere; & etiam ultro, citroque com-
meare: Præter. **יָצָא** sol prodibat super terram, Ge-
nes. 19. vers. 23. *Femin.* **יָצָא**, & in pausa **יָצָא** egressa,
egressum est; **יָצָא** masc., & **יָצָא** f. egressus es, & egre-
dieris; **יָצָא**, & **יָצָא** n. ejus, **יָצָא** nudus egressus sum,
Job 1. v. 21. *Plural.* **יָצָאוּ**, & in pausa **יָצָאוּ** egressi sunt;

Cum affix. יֵצְאוּ egressi sunt ex me, Jerem. 10. v. 20., *pro* יֵצְאוּ מִמֶּנִּי juxta Hebræos. Et sic sæpè affixa, Verbis intransitivis juncta, per præpositionem interjectam explicanda, sunt. Particip. m. יֹצֵא, יָצָא egrediens; cum præfix. יֹצֵאִי exeunti, 2. Paralip. 15. v. 5., הֵינִי הַיָּצֵא, Deuteron. 14. v. 22., quem emittit, educit, producit ager; *Vulgat. habet*, qui (*fructus*) nascuntur in terra; יֹצֵאִי qui egreditur, Ecclef. 10. v. 5. *Fam. in Thau*, יֹצֵאִי, Judic. 11. v. 34., egrediebatur, *Vulg. habet*, occurrit; יֹצֵאִי וְיָמִין, Psal. 144. v. 14., LXX. *vertunt*, וְיָמִין וְיָמִין nec qui egreditur; *Vulg.*, neque transitus; *quod sere sequuntur Æthiops, & uterque Arabs; Hieronym.*, non est egressus; *in quo sequutus est Symmachum; Ab-Efra*, nec quæ egrediatur ex portis; *Kimchius*, nec ulla anima, quæ in captivitatem exeat; *Bochartus autem vertit*, & non sit (*vacca*), quæ emittat, nempe semen, aut foetum, *id est*, non faciens abortivum; הָעִיר הַיֹּצֵאֶת מֵאֶלֶף תְּשָׁמִיר, Amos 5. v. 3., urbs, quæ mille emit- tit, reliquos faciet centum, & quæ emittit centum, (re- liquos faciet decem); *Vulg. reddit*, nrbs, de qua egredie- bantur mille, relinquentur in ea centum: & de qua egredie- bantur centum, (relinquentur in ea decem); & *fine* מ, הַיֹּצֵא, egrediens, quæ egreditur, Deuteron. 28. vers. 57. *Plur. m.* יֹצְאִים, הַיֹּצְאִים, & הַיֹּצְאִים egredientes; *Constr.* יֹצְאִי, & יֹצְאִי egredientes, prodeuntes: *Plur. f.* יֹצְאוֹת, יֹצְאוֹת egredientes, 1 Sam. 9. v. 11., &c. *Infin.* יֹצֵא, יָצָא, & *contrafè* יֹצֵא, Gen. 24. v. 11., *pro* יֹצֵא, *juxta formam Quiescentium prima Jod*, exire, egredi; *sed LXX., Theod., & Sym. est*, egressus, egressio, liberatio, ortus *etiam*, & oriens: *Cum præfix.* יֹצֵאִי in eundo, in exitu, Exod. 13. v. 16., יֹצֵאִי בְּיָמִי in exeundo, cum exiisset vinum, & *juxta Vulgat.*, quum digessisset vinum (Nabal), 1. Sam. 25. v. 37., יֹצֵאִי secundum exire, *Vulg.*, sicut exire consue- verunt (ancillæ), Exod. 21. v. 7. *Cum affix.* יֹצֵאִי in exi- re me, quando egressus sum, Exod. 13. v. 8., יֹצֵאִי בְּיָמִי in exire te, in exitu tuo, Deuteron. 26. vers. 6., יֹצֵאִי מִמֶּנִּי, Ezech. 26. v. 18., ab egrediendo te, ab exitu tuo, prop- ter exitum tuum; *Vulg. vertit*, eo quod nullus egrediatur ex te; *ubi optime sensum expressit, ut patet ex ipsa oratio- nis*

nis serie, atque nexu; וְיֵצֵאוּ in exire eum, cum egredere-
 retur, Genes. 12. v. 4., וְיֵצֵאוּ in exire eos, egredienti-
 bus ipsis, Exod. 5. v. 20., וְיֵצֵאוּ in die egredi nos,
 quando egressi sumus, Jos. 9. v. 12. *Imperat.* יֵצֵא egredere;
cum in paragog., וְ in *pausa* וְיֵצֵא & egredere, & prodi,
 & veni, Judic. 9. v. 29., *Fam.* יֵצֵא, egredere, Cantic. 1.
 v. 8. *Plur.* יֵצְאוּ, וְ in *pausa* יֵצְאוּ egredimini, exite; *Fam.*
cum Jod *epenth.* וְיֵצְאוּ egredimini, Cantic. 3. v. 11. *Futur.*
 יֵצְאוּ exhibo, egrediar, Exod. 11. v. 8., *cum in paragog.* וְיֵצְאוּ
 & procedam, & egrediar, 2. Paralipom. 1. vers. 10., וְיֵצְאוּ
 egredietur, Exod. 21. v. 7., וְיֵצְאוּ exhibis, Ruth. 2. v. 22.,
 יֵצְאוּ exhibit, *Vulgat.*, qui egredietur, Genes. 15. vers. 4.,
 וְיֵצְאוּ-לִי, Jerem. 6. v. 25., ne excas; *sed Massor. notas ibi-*
dem in plur. legendum, וְיֵצְאוּ-לִי ne exeatis; *unde Vulgat.*
vertit, nolite exire; *Plural.* יֵצְאוּ egrediemur, exhibimus;
 וְיֵצְאוּ, Genes. 42. v. 15., וְ in *pausa*, וְיֵצְאוּ, Isai. 52. v.
 12.; וְ *famin.* וְיֵצְאוּ, Amos 4. v. 3., exhibitis; וְיֵצְאוּ, וְ
 in *pausa*, וְיֵצְאוּ exhibunt, egredientur; וְיֵצְאוּ, Ezech. 46.
 vers. 9., *ubi Massor. habet in singul.* יֵצְאוּ exhibit, *ita Vul-*
gat. vertit, egredietur; *Famin.* וְיֵצְאוּ, 1. Sam. 18. v. 6.,
 וְ *sine ה*, וְיֵצְאוּ, Exod. 15. v. 20., & egressæ sunt. *Hiph.*
 וְיֵצְאוּ exire fecit, eduxit, produxit, protulit, extulit,
 deprompsit: *Præter.* וְיֵצְאוּ protulit nomen malum,
 famam malam, Deuteron. 22. v. 19., *ubi Vulg. habet,* dis-
 famavit nomen pessimum: וְיֵצְאוּ & efficeret, Levit. 4. vv.
 12. 21., וְ *Cum affix.* וְיֵצְאוּ & eduxit me, Ezech. 42.
 v. 15., וְיֵצְאוּ eduxit nos, Exod. 13. vv. 14. 16., וְיֵצְאוּ
 eduxit eos, Exod. 32. v. 12., וְיֵצְאוּ eduxisti, Exod. 32.
 v. 11., וְיֵצְאוּ & protulisti, *Vulg.*, ut proferas, Job 15.
 v. 13., *ubi Massor. habet in sam.*, וְיֵצְאוּ; *Fam.* וְיֵצְאוּ
 & afferes, *sive* affer mihi, 1. Reg. 17. vers. 13. *Cum affix.*
 וְיֵצְאוּ, Job 10. v. 18., וְיֵצְאוּ, Genes. 40. v. 14.,
 eduxisti, & educes me; וְיֵצְאוּ & eduxisti eum, Nehem.
 9. v. 7., וְיֵצְאוּ eduxi; *Cum affix.* וְיֵצְאוּ protuli hanc,
 Zach. 5. v. 4., וְיֵצְאוּ eduxi eos, Ezech. 20. v. 14. *Plur.*
cum affix. וְיֵצְאוּ & educent eum, 1. Reg. 21. vers. 10.
Particip. וְיֵצְאוּ, 2. Sam. 5. v. 2., וְיֵצְאוּ, Psal. 135. v. 7.,
 educens, producens, proferens: *Cum affix.* וְיֵצְאוּ & edu-
 cens

cens me, 2. Sam. 22. v. 49., מוֹצִיָּם educens eos, Num. 23. v. 22. *Plural.* מוֹצִיָּים; מוֹצִיָּים; *constr.* מוֹצִיָּים proferentes, deducentes: *Vide etiam inter nomina. Infim.* הוֹצִיָּא educere, efferre, Ezech. 46. v. 20., Psal. 104. v. 14., הוֹצִיָּא educere, Jerem. 7. v. 22., *ubi Massor. habet* הוֹצִיָּא *cum affix.*, educere me, *sive*, (in die, qua) eduxi; הוֹצִיָּא ad educendum, ad proferendum; *Cum affix.* הוֹצִיָּא *cum* educerem, Exod. 16. v. 32., הוֹצִיָּא *quando ipse eduxit*, Deuter. 29. v. 25., הוֹצִיָּא, Jerem. 39. v. 14., ad adducendum cum; *Vulgat. vertit*, ut intraret; הוֹצִיָּא *cum* ipsi eduxissent (eos), Genes. 19. v. 17. *Imperat.* הוֹצִיָּא, Isai 43. v. 8., הוֹצִיָּא, Genes. 19. v. 12., *ע.*, הוֹצִיָּא, *ע.* *juxta Massor.*, הוֹצִיָּא, *cum Jod rad.*, Genes. 8. v. 17., *ע.* *cum* הוֹצִיָּא *paragog.* הוֹצִיָּא, Psal. 142. v. 8., educ, produc: *Cum affix.* הוֹצִיָּא educ me, Psal. 35. vers. 17., הוֹצִיָּא educ eam, Ezech. 24. v. 6., הוֹצִיָּא produc eos, Genes. 19. vers. 5. *Fam.* הוֹצִיָּא educ, Jos. 2. vers. 3. *Plur. cum affix.* הוֹצִיָּא educite eam, Genes. 38. v. 24. *Futur.* הוֹצִיָּא, Exod. 3. v. 11., *cum* הוֹצִיָּא *paragog.* הוֹצִיָּא, Genes. 19. v. 8., Judic. 19. v. 24., educam, producam; הוֹצִיָּא non efferes, Exod. 22. v. 46., *sed* Jerem. 32. v. 21. הוֹצִיָּא & eduxisti; הוֹצִיָּא an educes, numquid producis? Job 38. v. 32., הוֹצִיָּא, *ע.* הוֹצִיָּא efferet, educet, proferet; הוֹצִיָּא, 2. Reg. 15. v. 20., & eduxit, protulit; *Vulg. vertit*, indixitque; *Joa. Simon habet*, expendi fecit, exegit; *Cum affix.* הוֹצִיָּא & eduxit eam, Exod. 4. vv. 6. 7., הוֹצִיָּא educet eos, Num. 27. v. 17. *Plural.* הוֹצִיָּא proferemus, Num. 20. v. 10., הוֹצִיָּא, *ע.* הוֹצִיָּא educunt, proferunt; *Cum affix.* הוֹצִיָּא & eduxit eum; *ע.* *absque Vau* הוֹצִיָּא, Genes. 19. v. 16., 1. Reg. 21. v. 13., & eduxerunt eum; הוֹצִיָּא producant ea, 1. Paralipom. 9. v. 28. *Hoph. Prater.* הוֹצִיָּא educa est, Ezech. 38. v. 8. *Partic. plur.* הוֹצִיָּא qui educuntur, Ezech. 14. v. 22. *Fam.* הוֹצִיָּא ipse educebatur, Genes. 38. v. 25. *Plur.* הוֹצִיָּא educuntur, *sive* educa (erunt), Jerem. 38. v. 22. *Vide, quae sequuntur, nomina.*

הוֹצִיָּא m. Filius, egressus ex lumbis patris, *Joa. etiam Simone interprete*: *Plural.* הוֹצִיָּא Prognati, filii; *Constru.* הוֹצִיָּא unde cum prefix. הוֹצִיָּא, & prognati viscerum ejus,

ejus, egressi ex visceribus ejus, id est, filii ejus, 2. Paralipom. 32. vers. 21. , scribitur in fine cum Vau, sed juxta Massorethas legendum per Jod, כ, potius Præpositio est, quam beemanticum, ex egressis e visceribus ejus, id est, quidam filiorum ejus, cui simile מִלִּירֵי de filiis, 1. Paralip. 20. v. 4.

מִצְמָצָה m. Sordes, excrementum, Isai. 30. v. 22. , ubi Massoretharum glossa est, significare מְנוּחַ inquinamentum : Quibusdam est Imperat., interjectionis וְלֹא habens, apage.

מִצְמָה f. Excrementum, stercus : Constr. מִצְמָה מִן הָאָדָם excrementi hominis, Vulgat. versis, quod egreditur de homine, Ezech. 4. v. 12. Cum affix. מִצְמָה מִן הָאָדָם excrementum tuum, Deuteron. 23. v. 13.

מִצְמָה fem. Idem : מִצְמָה קִיא vomitu, (וְ) excremento, sive sordibus, Isai. 28. v. 8. Constr. מִצְמָה מִן הָאָדָם excrementum, stercus (filiorum Tzionis), Isai. 4. v. 4. Cum affix. מִצְמָה מִן הָאָדָם & a stercore suo, sordibus suis, Proverb. 30. v. 12.

מִצְמָה masc. plur. Sordidi : הַמִּצְמָה הַזֶּה vestimenta sordida, excremento infecta, Zach. 3. v. 3.

מִצְמָה masc. pl. Filii, prognati : res prognatæ, propagines, quasi egressiones, vel progressus dicas : מִצְמָה מִן הָאָדָם prognati, filii, Isai. 22. v. 24. , qui sunt מִצְמָה מִן הָאָדָם, ut Ab. Esra scribit, id est, egressiones viscerum, egredientes ex visceribus matris, & sic Chaldeus habet, בְּנֵי בִרְיָה : Quidam vertunt proventus. Constr. מִצְמָה מִן הָאָדָם & prognati viscerum tuorum, Isai. 48. v. 19. Cum affix. מִצְמָה מִן הָאָדָם & prognati tui, vel a te, Job 5. v. 25. , מִצְמָה מִן הָאָדָם & res prognatas ex ea, Isai. 42. v. 5.

מִצְמָה masc. Dicitur hac varios præfert sensus : I. est Locus, unde exitur ; ut oriens, unde Sol egreditur ; fons, sive scaturigo, unde aqua egreditur ; fodina, unde argentum educitur : II. Locus, per quem exitur, ut porta : III. Exitus, egressus : IV. Metaphorice actio, conatus, quando jungitur cum מִצְמָה ingressus ; & metonymice id, quod egreditur, videl., fructus, proventus terræ : item sermo, effatum, eloquium, pronuntiatum, edictum, q. d. labiorum, vel ex labiis egressio : מִצְמָה מִן הָאָדָם, Num. 30. v. 13. , omne pronuntiatum, sermonem, effatum labiorum ejus, (audieris) ;
Atque

*Atque hunc ipsum sensum præfert dictio מֵצֵא Deuteron. 8. v. 3., 23. v. 24., Psal. 89. v. 35., Jerem. 17. v. 16., quibus in lectis Vulg., aliique habent, quæ procedunt, quod egressum est, quod egreditur de labiis meis, vel tuis; מֵצֵא לְמַיִם ad fontem aquarum, 2. Reg. 2. v. 21., ita 2. Paralip. 32. v. 30., מֵצֵא לְכֶסֶף מוֹצֵא, Job 28. v. 1., est argento fodina, vena; *Vulg. reddit*, habet argentum venarum suarum principia; מוֹצֵא דְּשֶׁשׁ, Job 38. v. 27. (*ubi Massor. legunt cum Vau*, מוֹצֵא), proventum, exitum herbæ; מוֹצֵא הַחֲמִישִׁים & egressio equorum, *Vulgat. reddit*, & educebantur equi, 1. Reg. 10. v. 28., מוֹצֵא מִן-הַבֵּרָר ab exitu verbi, sermonis, Dan. 9. v. 25. *Cum præfix.* מוֹצֵא מֵיָם, & sicut exitus, sicut fons aquarum, Isai. 58. v. 11., מוֹצֵא לֹא, non, neque ab Oriente, Psal. 73. v. 7. *Cum affix.* מוֹצֵא מִן-הַיָּם exitum tuum, 2. Sam. 3. v. 25., מוֹצֵא מוֹצֵא, ortus ejus, Psalm. 19. v. 7., Hof. 6. v. 3. *Plural. constr.* מוֹצֵאִי בָרָר, Psal. 65. v. 9., exitus matutini, *id est*, homines matutino tempore exeuntes; *est enim ibi figura, qua abstrahitum pro concreto ponitur*; מוֹצֵא בְּכָל in omnibus locis, per quæ exitur, in omnibus januis, *sive* per omnes exitus (sanctuarii), Ezech. 44. v. 5., מוֹצֵא מֵיָם exitus, processus, rivi aquarum, Psal. 107. vv. 33, 35., Isai. 41. v. 18., מוֹצֵאִי גֹלָה, Ezech. 12. v. 4., juxta egressiones transmigrationis, *vel* captivitatis, *sive* co modo, quo exire solent, qui in exilium abeunt; *Vulg. vertit*, sicut egreditur migrans: *Cum affix.* מוֹצֵאִי וּמוֹצֵאִי, Ezech. 43. v. 11., & exitus ejus, & introitus ejus, *videl. domus*; מוֹצֵאִיהֶם לְמַסְעֵיהֶם; מוֹצֵאִיהֶם לְמַסְעֵיהֶם, Num. 33. v. 2., progressus, egressus, *vel* loca egressus eorum juxta mansiones, *id est*, castrorum positiones, *sive* motiones; & castrorum positiones, *vel* stationes juxta egressus eorum; מוֹצֵאִיהֶם לְמַסְעֵיהֶם introitus eorum, *sive* loca eorum, per quæ exitur, Ezech. 42. vers. 11.*

מוֹצֵאִי *fam. pl.* Exitus, exortus: *Cum affix.* מוֹצֵאִי מוֹצֵאִי exortus ejus, Mich. 5. v. 2. *Item* latrinæ, excrementorum loca, *vel* receptacula: *Nomen in textu quidem Biblico non occurrens hac significatione, sed a Massorethib. pro alia voce in margine substitutum, vide קָרָר.*

מוֹצֵאִי *f. p.* Exitus, Psalm. 68. v. 21. *Constr.* מוֹצֵאִי מוֹצֵאִי egress-

egressiones , exitus vitæ , Proverb. 4. vers. 23. *Cum affix.* מוֹצְאוֹתיו exitus ejus , Num. 34. v. 4.

יציב *Chald.* Verum , firmum , veritas , certitudo : מִן יָצִיב de vero , vere , Dan. 2. v. 8. , & וַיָּצִיב חֶלְמָא & verum est somnium , Dan. 2. v. 45. , & וַיָּצִיבא מִכְעָא & veritatem quæsi , Dan. 7. v. 16. , *ſine* Jod , וַיָּצִיבא לְיָצִיב & desideravi veritatem , *ibidem* v. 19. , מִן-יָצִיב de firmo , *vel* vero , *id est* , vere , Dan. 2. vers. 8.

יצב Statuit , stitit , posuit , *In Kal inusit.* Unde *Niphal* יָצַב sibi , collocari , constitui , stare , consistere : *Præter.* fam. נָצַב , *ſine* In pausa , וַיָּצַב stitit se , adstetit , stabat ; consistebat ; וַיִּנָּצַב & consistes : *Particip.* נָצֵב , הַנָּצֵב stans , consistens , constitutus : *Fam.* הַנָּצֵב stans , constituta . *Vide radlc.* נָצַב , *ſine* infra inter nomina : *Hiph.* הָצִיב statuit , constituit : הָצִיב statuit fores ejus , 1. Reg. 16. vers. 34. *Particip.* מָצִיב לוֹ יָרָא constituit sibi locum , erexit sibi trophæum , 1. Sam. 15. v. 12. ; *vide etiam inter nomina* : *Imper.* הָצִיב statue , Jerem. 31. v. 21. *Futur. cum affix.* וַיִּצְבֵּנִי & statues , *Vulgat.* , & confirmasti me , Psal. 41. v. 13. , יָצִיב , Jos. 6. v. 26. , *ſine* יָצַב , Deuteron. 32. v. 8. , statuet , constituit ; *cum affix.* וַיִּצְבֵּנִי & statuit , & posuit me , Thren. 3. v. 12. *Hoph.* וְהָצַב & statio posita fuit , Nah. 2. v. 8. , *Hebræis proprium nomen est regine Assyriorum* : *Partic.* מָצַב הַלֵּל scala constituta , Gen. 28. v. 12. *Vide inter nomina* . *Hithp.* הִתְיָצַב sistere , statuere se , assistere , consistere : *Præter.* וַיִּתְיָצֵבוּ עִמָּי & sistent se ibi tecum , Num. 11. v. 16. *Infin.* מִתְיָצֵב , 2. Sam. 21. vers. 5. , (disperderemur , deleti , excili sumus) a consistendo , *id est* , ut alii vertunt , deleamus , disperdamus (virum illum) , ne stet , *vel* extet : *Imper.* הִתְיָצַב , Num. 23. v. 3. , *ſine* cum ה paragog. הִתְיָצַב , Job 33. v. 5. , sta , consistite : *Futur. cum* ה paragog. וַיִּתְיָצֵב & consistam , Habac. 2. v. 1. ; וַיִּתְחַצֵּב , Exod. 2. v. 4. , *irregulari pro* וַיִּתְיָצֵב , & stetit .

נָצַב masc. Præfectus , præstitutus , regioni , *vel* provincie alicui : ut , נָצַב מֶלֶךְ præfectus , scil. regni , (erat rex) , 1. Reg. 12. v. 48. *Item* capulus , cultri scil. , *vel* ensis , sic dicitur ,

lius, quod in eo gladius consistat, Judic. 3. v. 22. Plural.
 מַצָּבִים praefecti, sitarchi, praefecti annonae, 1. Reg. 4. v. 7.,
 curatores, 1. Reg. 5. v. 16. *Vide מצב, & quae sequuntur.*
 מצב *masc.* Statio, stativa, castra, vel munitiones, in quibus
 milites subsistunt: עַם-מִלְחָמָה juxta quercum plantatam,
 quae stabat, Judic. 9. v. 6., וְצָרְתִּי עָלֶיךָ מָצֵב Isai. 29. v. 3.,
 & obsidebo te stativis, LXX., *Chald., Vulgat., allique ver-*
tunt, & jaciā contra te aggerem.

מצב *m.* Status, statio, locus, ubi quid stat, aut consi-
 stit, statio militum: *metonymice ipse miles stationarius, sive*
praesidium militum: תַּחַת מָצֵב רִגְלִי, Jos. 4. vers. 9., infra
stationem pedum, infra locum, ubi stabant pedes Sacerdo-
tum; מָצֵב פְּלִיָּתִים statio, praesidium exercitus, acies Philis-
thium, 1. Sam. 13. v. 23., 14. v. 15., 2. Sam. 23. v. 14.,
מִמָּצֵב רִגְלִי, Jos. 4., v. 3., ex loco stationis pedum, inde
ubi stabant, sive steterunt pedes (Sacerdotum); Cum affu-
erit de statione tua, Isai. 22. v. 19.

מצבה *fem.* Statio militum, 1. Sam. 14. v. 12.

מצבת *fem.* Statua, lapis, titulus, vel, juxta alios, cippus,
 monumentum, quod ad rei alicujus memoriam, aut significa-
 tionem statuitur, & erigitur, Genes. 28. vv. 18. 22., &c.
 Constr. מַצְבֵּת מַח-מַצְבֵּת (Bahal), 2. Reg. 10. v. 27., & in
 Thau, מַצְבֵּת, Gen. 35. v. 20., 2. Sam. 18. v. 18., sed Isai.
 6. v. 13. מַצְבֵּת *varium in sensum ab Interpretibus accipitur;*
sic habet Hebraeus textus: אֲשֶׁר פָּשְׁלָכָה מַצְבֵּת בָּם וְרַע קֶרֶשׁ מַצְבֵּתָהּ
quibus in omissione, abjectione, dejectione frondium (est)
statio, subsistentia in eis, vel fulcrum eis submittitur, sive,
ut alii habent, stipes, truncus, stirps residua in eis; (ita)
semen sanctitatis, vel sanctum (erit) stirps, statio, plan-
tatio, statumen ejus, scilicet populi Juda; Vulg. autem vertit.
(sicut terebintus, & sicut quercus), quae expandit ramos
suos; semen sanctum erit id, quod steterit in ea; id est, ut
quidam exponunt, quemadmodum arbores illae se habent, quae,
quum frondes, & folia abjecerint, videntur mortuae, retinent
tamen adhuc vigorem suum, id est, vivunt hyeme, qua trans-
acta, iterum frondes, & flores producant; sic se habebit do-
mus Juda. Plur. מַצְבֵּת statuae, 2. Reg. 17. v. 10. Construit.
מַצְבֵּת מַח-מַצְבֵּת statuas (domus Bahal), 2. Reg. 10. v. 26.

יצב *in Kal inusit. Unde Hiph.* הציב statuit, constituit, stitit, collocavit: *Prater. cum affix.* והציבני & constituam me, Job 17. v. 6., והציבתי & statuam eam, Hof. 2. v. 5. *Partic.* הציב statuens, Judic. 6. v. 37. *Infin.* הציב ponere, statuere, Deuteron. 28. v. 56. *Imper. plur.* והציבו & sistite, constituite, Amos 5. v. 15. *Futur. cum h paragog.* הציבה constituam; וציב & statuit, posuit, collocavit, Gen. 30. vers. 38. *Cum affix.* וציבום & stitit eos, Genes. 47. vers. 2., *Plural.* וציבו, וציבו & statuerunt, collocarunt: *Hoph. futur.* יציב Exod. 10. v. 24., sistitor, relinquitur.

יצהר Isaac, & Jesaar, *nom. propr. filii Caath*, Exod. 6. v. 18., Num. 3. v. 19.

יצהרי Isaaci, *nom. propr. filii Salemoth*, 1. Paralip. 24. v. 22.

יצחק Itshhak, *Vulgat.*, Isaac, *nomen propr. filii Abrahami*, Genes. 17. v. 19., &c. *Etym.* risus; a צחק risit, latus, gavisus est.

יצע *in Kal inusit. Unde Hiph.* הציע stravit, substravit, stratum posuit: *Futur. cum h paragog.* ומהציעה ופאל, Psal. 139. v. 8., aut stratum ponerem, & stratum fecero (*in*) inferno; *Vulgat. vertit*, si descendero in infernum; וציע sternat, aut substernat, Isai 58. v. 5. *Hoph.* הציע substernitur, Isai. 14. v. 11., Sed Esth. 4. v. 3. הציע redditur, stratum erat, substernebatur; *Vulg. paraphrasim agens vertit*, pro strato utentibus; quibusdam est Pybal. *Vide infra.*

יצוע *masc.* Stratum: *Cum affix.* וצועי stratum meum, Genes. 49. vers. 4. *Plural.* וצועים, & construxit, וצועי strata, 1. Paralip. 5. v. 1. *Cum affix.* וצועי stratorum meorum, Psalm. 123. v. 3.

יצוע, & *cum prefix.*, הצוע, 1. Reg. 6. vv. 5. 6. 10., quibus *in locis Massoreticæ moxens legendum* וציע, substructio, solum, stratum, structura templi parietibus extrinsecus substrata: Sed Aquil. est σῶμα; Sym., κατασκευα; *Vulg.*, aliisque est tabulatum.

מצע *masc.* Stratum: הצע קצר brevius est stratum, Isai. 28. vers. 20.

פצק Fundit, effudit, infudit, perfudit, profudit: *quandoque intransitive*, effundi, effluere. Dicitur de liquidis per se, & liquefactis, ut auro, ere, & aliis metallis, quæ fusa rursus conflunt, & firmitiora fiunt. Inde firmari, durescere: consistere, collocari, situm esse. Sæpe etiam cum פצק formam confundit, quod accurate distinguendum. Præter. cum affix. **פצק** fudit ea, 1. Reg. 7. vers. 46., Plural., abjecta prima radicali, & cum ׀ paragog., **פצקו** effuderunt submissam orationem, Isai. 26. v. 16. Partic. **פצק** בן **פצק**, Psalm. 41. v. 9., (verbum) fufum, effusum in me; LXX., & *Vulgat. vertunt*, constituerunt adversum me; **פצק** נחשך, Job 28. v. 2., & lapis effundit æs; *Vulg. reddit*, & lapis solutus calore in æs vertitur: igne enim, ut habet *Plinius* 36. 27., lapides in æs solvuntur; **פצק** פצק, Job 29. v. 6., & saxum, vel petra fusa mihi (in rivos olei); *Vulg.*, & alii *transitive exponunt*, videl., & petra fundebat mihi, vel apud me (rivos olei); sed Job 41. vers. 15. **פצק** multis est verbum, redditurque ab LXX. καταχύνει effundit; a *Vulg.* mittet contra eum fulmina; *Aquil. vertit*, circumfusus; *ibidem* vero v. 16., ab LXX. redditur, πατηνόν fixum, compactum est; a *Vulg.* indurabitur; Aliis utrobique est, fufum, firmum, validum, solidum. Vide inter nomina, & in פצק. Plur. **פצקים** fusi, 2. Paralip. 4. v. 3. Plur. Fem. **פצקה** fusa, 1. Reg. 7. v. 30. *Infin.* **פצקה** פצק למוחץ quum duresceret pulvis in duritiem, Job 38. v. 38., id est, ut esset firmus, ac solidus inflar metalli fusi, & consolidati, ut *R. Salom. exponit*; Quidam, vertunt quum perfunditur pulvis, ut consistat firmus **פצקה** ad fundendum; *Vulgat. habet*, constatae sunt. Imper. **פצק**, Ezech. 24. v. 3., & forma imperfecta, פצ, 2. Reg. 4. v. 41, funde, effunde. Futur. **פצק** effundam aquas, Isai. 44. vers. 3. *Intransitive*, **פצקה** & effluxit sanguis plagæ, 1. Reg. 22. v. 35., habetque formam anomalam, quasi **פצקה** ex quiescentium forma, quum alias defectivum sit: Vide in פצק. Hiph. Partic. fem. **פצקה** infundebat, 2. Reg. 4. v. 5. Futur. **פצקו** & statuerunt, collocarunt, 2. Samuel. 15. v. 24. Cum affix. **פצקו**, Jos. 7. v. 23., LXX. vertunt, & ἵδναται αὐτὰ & posuerunt ea; *Vulgat.*, projecерuntque ea; Alii reddunt, & statuerunt,

runnt, & collocarunt ea; *quasi ab* יצג *Hoph. Prater.* הוצק infusa est, Psal. 45. v. 3. *Particip.* מוצק fufum, 1. Reg. 7. v. 12., Job 37. v. 18. *Vide* & *mox in nominibus.* *Futur.* נהר יוצק fluvius effundetur, Job 22. v. 16. *Vide* צוק, & נצק. יצוק *masc.* Fufum, firmum, validum, solidum, *ut id, quod* & *metallis* fufum est: *Plural.* יצוקים *vide in verbo.* *Femin.* יצוקה fufio, fufura: *cum affix.* יצוקהו in fufura ejus, 1. Reg. 7. v. 24. *Plur.* יצוקרו *vide in Verbo.*

מוצק *m.* *Idem:* מוצק ויהיה crisque validus, Job 11. v. 15. *Vide* & *ante in Hophal;* למוצק in solidum, firmum, *vel* soliditatem, firmitatem, consistentiam, Job 38. vers. 38., *Vulg. ibidem habet,* quando fundebatur: *Constr.* מוצק נהפטר fufum aeris, 1. Reg. 7. v. 16.

מוצקה *fem.* Fufura; *in pausa* מוצקה, 2. Reg. 4. v. 5., *ubi Massoretæ legunt* מוצקה fufio, fufura; LXX. est, *ἐπιχύω, Vulg.* infundebat. *Cum affix.* מוצקהו, 2. Paralip. 4. v. 3., in fufura, in confatione ejus, *hoc est,* uniuscujusque eorum; *Vulg. reddit,* fufiles erant (*boves*): *Femin. plural.* מוצקהו infundibula, Zach. 4. v. 2., מוצק מן-הים (& fecit) mare fufum, fufile, 1. Reg. 7. v. 23., *sed ibidem* v. 37. מוצק מן-הים fufio, fufura una.

יצר Finxit, formavit: *proprie sigulorum verbum, latius ta-*
men deinde usurpatur. *R. David Kimchi scribit;* De Homine usurpatum, significare formationem membrorum ipsius: יצרה de præparatione victus, amictus, aliorumque ad corporis conservationem necessariorum: יצרה de creatione prima ex nihilo, Isai. 43. v. 7. Item arctari, angere, anxietatem, *vel* angustiam esse alicui, *quod a* צר, *vel* צרר *mutuo accepit.* *Prater.* מי יצר מי quis formavit Deum, Isai. 44. vers. 10. *Cum affix.* יצרה formavit eam, Isai. 45. v. 18., יצרתם formasti ea, Psalm. 74. v. 17., ויצרתיה & formavi illud, 2. Reg. 19. v. 25. *Particip.* יוצר, & יצר, LXX., *Theodos., Vulgat., aliisque est,* κατασκευὴ sigulus: *Cum affix.* יוצרי formator meus, Isai. 49. vers. 5., ויצרה & formatorem ejus, Isai. 22. v. 11., יוצרנו formator noster, Isai. 64. v. 7. *Plur. constr.* יוצרי formatores, Isai. 44. v. 9. *Vide etiam inter nomi-* na. *Futur.* ויוצר & finxit (Deus hominem), Gen. 2. v. 7. *Cum affix.* יצרהו formabit, *vel* format illud, Isai. 44. v. 12.

Ex altera significatione literæ formative Futuri habent Tzere discriminis causa, & construitur cum Dativo: & וַיִּצְרֵהוּ לָהֶם & angustia erat ipsis (valde), Judic. 2. v. 15., & וַיִּצְרֵהוּ לִי & anxietas fuit ipsi, anxius fuit, Gen. 32. v. 8., *Plur.* וַיִּצְרוּ ar-
diantur, anguntur, Job 18. v. 7. *Nipb.* לֹא נִצְרָה אֵלֵי אֵלֵי מִנִּי ante me non est formatus Deus, Isai. 43. v. 10. *Pyb. Præter.* וַיִּצְרוּ formata sunt, Psal. 139. v. 16. *Hoph. Futur.* כָּל-כְּלִי יִצְרָה omne instrumentum (quod) formabitur (contra te), Isai. 54. vers. 17.

וַיִּצְרֵהוּ *masc.* Formans, fingens: fictor, formator, figulus, Zachar. 11. v. 13., Isai. 41. v. 25. *Cum affix.* וַיִּצְרֵהוּ & formator tuus, Isai. 43. vers. 1. *Plural.* וַיִּצְרוּ הֵמָּה הַיּוֹצְרִים ipsi sunt figuli illi, 1. Paralipom. 4. v. 23.

וַיִּצְרֵהוּ *masc.* Figmentum, formatio, fictio, *tam bona, quam mala:* Item וַיִּצְרֵהוּ *metaphorice*, ad animum relatum, est formatio conceptus, cogitatio, figmentum: *Cum affix.* וַיִּצְרוּ cogitationem ejus, Deuteron. 31. v. 21., וַיִּצְרֵהוּ figmentum nostrum, formatio nostra, Psalm. 103. v. 14.

וַיִּצְרֵהוּ *Jéser, nom. propr. filii Nephtali,* Gen. 46. v. 24., Num. 26. v. 49.

וַיִּצְרֵהוּ *Isri, Vulgat., Jeseritæ, nom. commune posterorum Jeser filii Nephtali,* Num. 26. v. 49.

וַיִּצְרֵהוּ *masc. plur.* Membra: *Cum affix.* וַיִּצְרֵהוּ & membra mea, Job 17. v. 18.

וַיִּצְרֵהוּ *fem.* Forma, *vide in* צוּר *vide in* צוּר.

יִצַח Succendi, exuri; flagrate: *Futur.* וַיִּצַח & flagrat, Isai. 9. v. 18. וַיִּצַחוּ בְּאֵשׁ יִצַחוּ igni exurentur, Isai. 33. v. 12. *Nipb. Præter. fem.* נִצְתָה accensa est: *Plur.* נִצְתוּ, Jerem. 9. v. 10., & *fem.* נִצְתָה, Jerem. 2. v. 15., accenduntur, succensæ sunt. *Hoph.* וַיִּצַח accendit, incendit, succendit: *Præter.* וַיִּצַח וַיִּצַח וַיִּצַח incendit ignem super eam, Jerem. 11. v. 16. *Particip.* וַיִּצַח וַיִּצַח וַיִּצַח succensurus sum, in te ignem, Ezech. 20. v. 47. *Imper. cum affix.* וַיִּצַח וַיִּצַח וַיִּצַח, 2. Sam. 14. v. 30., *ubi Massorethæ legendum monent* וַיִּצַח וַיִּצַח & succendite eam: *Futur.* וַיִּצַח & accendit, Thren. 4. v. 11. *Plur.* וַיִּצַחוּ & incenderunt, Jos. 8. v. 19.

יָקַב *masc.* Torcular, lacus torcularis, Isai. 5. v. 2. *Cum affix.* *אֶף וּמִיָּקָבְךָ* & de torculari tuo, Deuteron. 15. v. 14. *Plural.* יָקָבִים וְקָבִים torcularia calcant, Job 24. v. 11. *Constr.* יָקָבֵי הַמֶּלֶךְ torcularia regis, Zach. 14. v. 10. *Cum affix.* יָקָבֵךְ torcularia tua, Proverb. 3. v. 10.

יָקַר *Ussit, arsit, exarsit: Particip.* יָקָרִי ignis urens, Isai. 65. v. 5. *Infm. cum Futur.* יָקַר יָקַר ardebit arden- do, Isai. 10. vers. 16. & יָקַרִי & ardebit, Deuteron. 32. vers. 22. *Hoph. Futur.* בּוֹ יִתְקַר incendetur in eo, Levit. 6. vers. 2. *Vide, quæ sequuntur.*

יָקָר *masc.* Ardor: *Cum præfix.* יָקָרִי secundum ardorem, Isai. 10. v. 16. *Quidam Infinitivum faciunt, ut ante positum.*

יָקִיד Focus, incendium, Isai. 30. vers. 14.

יָקִיד *masc.* Focus, locus, ubi ardet ignis; *metonymice* mate- ria in foco ardens, sive pyra, cremium, Psalm. 102. v. 4. *Plur. constr.* מִוִּקְרֵי עוֹלָם ad focos æternitatis, id est, æter- nos, ad ardores perpetuos, Isai. 33. vers. 14. *Fam.* מִוִּקְרָה adustio, Levit. 6. v. 2., ubi *Vulgat. habet*, cremabitur.

יָקִידָה *fem. Chald.* Combustio: *Constr.* מִשְׁמַת יָקִידָה combustio- nem ignis, Dan. 7. v. 11.

יָקִידָה *fem. Chald.* Ardens, accensa, Dan. 3. v. 6., vel יָקִידָה v. 26., *absolutum est* יָקִידָה.

יָקִידָם Jucadâm, juxta *Vulgat.*, *nom. propr. civitatis in Tribu Juda*, Jos. 15. v. 56.

יָקָה Jaké, *nom. propr. patris Agur*, Proverb. 30. v. 1., *Vulg. ut appellativum transtulit* vomens, a יָקַר vomere.

יָקָה *יָקָה* Obedientia, secundum quosdam: vel aggregatio, collectio, associatio: *Constr.* יָקָה-חַחֲמִים obedientia, vel aggregatio populorum, Genes. 49. v. 10., LXX. *ibidem reddunt*, *ὑποσδοκία ὁμῶν*, *Vulg.* expectatio gentium; יָקָה-חַמִּים obedientiam matris, Proverb. 30. v. 17. *R. Levi exponit*, associationem matris, ut scilicet mater solet liberos ad se allicere, & in gremium associare: *Scribitur autem cum Da- gelsch euphonico pro* יָקָה. *R. Salomon Radicem facit* קָה aggregare, congregare, & sic litera Jod est servilis; probat ex usu Talmudico, קָהִיָּה, & יָקָה idem per transpositum. Jod. מִתְקָהִיָּה *vide in* מִתְקָה.

יָקָה Jecân, *nom. propr. filii Heber*, Genes. 10. v. 25.

יָקִים Jacím, *nom. propr. filii Semci*, 1. Paralip. 3. v. 19.
 יִקְמִיָּה Icamiá, *nom. propr. filii Samoi*, 1. Paralipom. 2. v. 41.
 יִקְמָאֵן Jecmaán, *nom. propr. filii Hebron*, 1. Paralipom. 23. vers. 19.

יִקְמֵאֵם Jokmeám, *Vulgar. Jecmaán, nom. propr. urbis Tribus Ephraim*, 1. Reg. 4. v. 12., 1. Paralipom. 6. v. 68.

יִקְנָם Jecnám, Jacaná, & Jeconám, *nom. propr. urbis Tribus Zabulon, quæ Levitis data est*, Jos. 21. v. 34., 12. v. 22., 19. vers. 11.

יָקַע Pendere luxatum, luxari, recedere, divelli. *Futur.* יִקְעַץ Jerem. 6. v. 8., ne forte recedat, ne avelatur; יִקְעַץ, Ezech. 23. vv. 17. 18., & avulsa est, & luxata, & recessit; *Sed Vulg. ibidem v. 17. reddit, & saturata est* (anima ejus ab eis, scil. Chaldæis); *expressit hic sensum; anima etenim assidit ea, quibus est satiata, atque ab ipsis recedit*; יִקְעַץ, Gen. 32. v. 26., & pendebat luxatum acetabulum femoris; *Vulg. vertit, (tetigit nervum femoris ejus), & statim emarcuit, (subintelligendus nervus femoris)*. *Hiph.* יִקְעִין pendere facere, suspendere: *Præter. cum affix.* יִקְעִנוּ & suspendemus eos, 2. Sam. 21. v. 6. *Imper.* יִקְעוּ & suspende eos, Num. 25. v. 4. *Futur. cum affix.* יִקְעֵם & suspendit eos, 2. Sam. 21. v. 9. *Hoph. Particip.* יִקְעִים (ossa) suspensorum, 2. Sam. 21. v. 13. *LXX. ibidem vertunt ἑξυλισσάμενοι soli exposti; Vulgar.*, qui affixi fuerant.

יִקַּח in Kal inusit. Inde *Hiph.* יִקְחֵהוּ ambivit, circumvixit, cinxit, circumdedit, circumegit: *Præter.* יִקְחֵהוּ circumegit mihi, Job 19. v. 6., *Fæmin.* יִקְחֵהָ circūvixit, Isai. 25. v. 8., *Plur.* יִקְחוּ, Job 1. v. 5., cum circumegissent, *Vulg. habet, cumque in orbem transissent* (dies convivii); יִקְחוּ & circumdabunt, 2. Paralipom. 23. v. 7., *Cum affix.* יִקְחוּנִי, Psalm. 22. v. 17., circumdederunt me; *Joab. Simon vertit, pertuderunt, persregerunt me; Vulg. habet, (concilium malignantium) obsedit me: Particip. plur.* יִקְחוּ circumdantes, 1. Reg. 7. v. 24. *Infinit.* יִקְחֵהוּ, Jos. 6. v. 11., & יִקְחוּ, Jos. 6. v. 3., circumeundo. *Imperat. plur. cum affix.* יִקְחוּ & circumdate, & complectimini eam, Psal. 48. v. 13. *Futur.* יִקְחֵהוּ & circumdedit, Thren. 3. v. 5., *Plural.*

Plural. וְהָקְטוּ, Levit. 19. vers. 27., *LXX.* vertunt, ποιήσετε σισόντες facietis siscoen, quæ est, inquit Guarin, tonsuræ species; *Aquil.* habes, περικυκλώσεις circumdabis; *Vulgar.* in rotundum attondebitis; *Joa. Simon*, abscindatis, & refertur ad וְהָקְטוּ, וְהָקְטוּ, Psal. 17. v. 9., וְהָקְטוּ, 2. Reg. 6. v. 14., circumdabunt, & circumdederunt. *Vide* וְהָקְטוּ, וְהָקְטוּ, & quæ inde sequuntur.

יָקַץ Evigilavit, expergefactus est: *Futur.* וְיָקַץ & evigilavit vi, Genes. 41. vers. 21., וְיָקַץ & evigilavit (Pharao), Genes. 41. v. 4., & in Sægol propter accentum ad penult. restrictionem, וְיָקַץ & quum evigilasset (Noah), Gen. 9. v. 24., & defestivi, וְיָקַץ & evigilavit, 1. Reg. 18. v. 27., וְיָקַץ expergescuntur, Habac. 2. v. 7., abjectio radicali, quod Methem compensat. *Vide* וְיָקַץ.

יָקָר Pretiosus fuit, pretiosus visus, vel habitus est, pretiose æstimatus fuit, in pretio fuit. *Præter. sam.* וְיָקָר pretiosa fuit, 1. Sam. 26. v. 22., וְיָקָר וְיָקָר pretiosus visus es in oculis meis, Isai. 43. v. 4., וְיָקָר וְיָקָר æstimatus sum, appretiatum sum, Zach. 11. v. 13. *Plural.* וְיָקָרוּ, Psal. 139. v. 17., mihi quam pretiosi, honorabiles sunt, sive mihi nimis honorificati sunt: *Futur.* וְיָקָר וְיָקָר & pretiosus est sanguis eorum, Psalm. 72. v. 14., וְיָקָר & in pretio erat, 1. Sam. 18. v. 30. *Hiph. Imperat.* וְיָקָר וְיָקָר pretiosum habe, vel facito pedem tuum; *Vulg. ibidem vertit*, subtrahere pedem tuum, hoc est, raro ingrediaris (domum amici tui), Proverb. 25. v. 17. *Futur.* וְיָקָר וְיָקָר faciam, ut pretiosus sit homo, Isai. 13. v. 12.

יָקָר *masf.* I. Pretiosus, carus, honorabilis: II. Rarus, rarum: III. Quietus, mansuetus: IV. Splendidus, splendidum, per metathesin pro וְיָקָר, ut notat *Joa. Simon*: וְיָקָר, 1. Sam. 3. v. 1., (verbum Domini) fuit, erat rarum; *Vulg. vertit*, (& sermo Domini) erat pretiosus; quod autem rarum in bono, idem & pretiosum; וְיָקָר וְיָקָר, Job 31. v. 26., & lunam splendidam incedentem; *Vulgar. habet*, lunam incedentem clare, וְיָקָר וְיָקָר omnem substantiam pretiosam, Prov. 1. v. 13. *Cunflr.* וְיָקָר וְיָקָר, Proverb. 17. v. 27., ubi scribitur cum Vau, sed a Massoretis legitur per Jod, videl., וְיָקָר, pretiosus spiritu; *Vulgar. habet*, pretiosi spiritus vir; *Joa.*

Simon significationem radice Arab. sequutus vertit, mansuetus spiritu; *Plural.* צִיּוֹן הַקָּרִים filii Tzionis pretiosissimi, Thren. 4. v. 2., *Fæmin.* יָקָרָה הִיא pretiosa est, Proverb. 43. vers. 5. *Et forma constructa pro absoluta*, יָקָרָה pretiosum, Isai. 28. vers. 16. *Plural.* יָקָרִים lapides pretiosi, 1. Reg. 7. v. 10., וְיָקָרָה *Idem*, 1. Reg. 7. v. 9. *Vide etiam distinctionem, quæ sequitur*: Cum affix. בְּיָקָרוֹתֶיךָ inter pretiosas, vel caras tuas; *Vulgar. vertit*, in honore tuo, Psalm. 45. v. 10., cum Dagesch euphonico, pro בְּיָקָרוֹתֶיךָ.

יָקָר *masc.* Pretium, pretiosum, res pretiosa: *Metaphorice*, gloria, honor: יָקָר יִתְּנוּ tribuent honorem (maritis suis), Esth. 1. v. 20., וְיָקָר & gloria, Esth. 8. v. 16., Ezech. 22. v. 25., הַיָּקָר & pretium, Zach. 11. v. 13., מִיָּקָר in honore, Psalm. 49. vv. 13. 21. *Construct.* בְּיָקָר פָּרִים, Psalm. 37. v. 20., ut pretiosum agnorum, vel potius, sicut id, quod est pretiosum, & optimum in agnis, *Id est*, adeps, qui consumebatur igni in altari: Alii interpretantur, sicut viride pratorum, id est fœnum virens, quod refecatur; *Vulgar. autem vertit*, mox ut honorificati fuerint, & exaltati; *ubi idem sensus, etsi loquendi modus sit diversus*; Cum affix. בְּיָקָרִי in honorem ejus, Esth. 6. vv. 6. 7. 9. 11., יָקָרָה pretiosum ejus, Jerem. 20. v. 5. *Plur. fæm.* יָקָרוֹת אִוִּיר, Zachar. 14. v. 6., lux pretiositatum, *Id est*, pretiosissima; Joa. Simon, *allique* יָקָרוֹת יִקְרֹה referendum per metathesim ad יָקָר arbitrantur; atque vertunt, lux claritatum, lux splendorum.

יָקָר *Chald.*, significat idem ac Hebr., וְיָקָר שָׂמִיא & gloriam multam, Dan. 2. v. 6., וְיָקָר מְלִכּוֹתַי & ad gloriam regni mei, Dan. 4. v. 33., *Emph.* וְיָקָרָא & gloriam, Dan. 2. v. 37., & וְיָקָרָה, Dan. 5. v. 20.

יָקָר *masc.* Pretiosus, honorabilis, gloriosus, carus: הֵבֵן יָקָרִי, Jerem. 31. v. 20., num filius pretiosus? LXX. *est*, ἀγαπῶνς dilectus; *Vulgar.*, honorabilis; Alii *est*, valde pretiosus, carus: *Fæm.* יָקָרָה, Dan. 2. v. 11., pretiosus; *Sed Theod.*, *Vulgar. est*, gravis; יָקָר *etenim*, ut notat Joa. Simon, proprie significat, gravis fuit, ut etiam apud Arabes.

יָקָרָא *m. Chald. emphat.*, Unde cum præfix. מַגְנָא וְיָקָרָא magnus, & gloriosus, Esdr. 4. v. 10.

שִׁקְיָא, vel **שִׁקְיָא** Laqueum tetendit, aucupatus est, tendicula, sive laqueo posito infidiatus est, illaqueavit, irretivit. Dicitur proprie de avibus; & metaphorice de hominibus. Affinitatem habet cum **שִׁקְיָא**, quod vide suo loco: Præter. **שִׁקְיָא** laqueum tetendi tibi, illaqueavi te, laqueo infidiatus sum, Jerem. 50. v. 24., Plur. **שִׁקְיָא** laqueum posuerunt, statuerunt mihi, Psal. 141. v. 9. Partic. masc. **שִׁקְיָא** venans, aucupans, & substantivè, auceps: Plural. **שִׁקְיָא** פֶּה, Psalm. 124. v. 7., de laqueo aucupum; Vulgat. reddit, de laqueo venantium; Vide inter nomina: Nipb. præter. **שִׁקְיָא** illaqueasti te, irretitus, illaqueatus es, Proverb. 6. v. 2., Plur. **שִׁקְיָא** & irretientur, & illaqueentur, Isai. 8. v. 15., 28. v. 13. Futur. **שִׁקְיָא** illaqueeris in eo; Vulg. vertit, ne offendas, Deuter. 7. v. 25. Vide inter nomina, & rad. **שִׁקְיָא**.

שִׁקְיָא masc. Hose. 9. v. 8., Auceps; Sed LXX. est, σκοτία tortuosus; Aquil. ἰσχυλῶμιν in offendiculum positus (laqueus); Sym. ἰνιδῆα infidiæ; Vulgat. reddit, (laqueus) ruinæ.

שִׁקְיָא masc. Auceps: **שִׁקְיָא** מִן de manu aucupis, Proverb. 6. vers. 5. Plural. **שִׁקְיָא** שִׁקְיָא secundum tendere aucupes, ut tendentes aucupes, Jerem. 5. v. 26.

שִׁקְיָא masc. Irretitus, continuo videl., & undique, ut admonet Joa. Simon; Plur. **שִׁקְיָא** irretiti, Eccles. 9. v. 12.

שִׁקְיָא masc. Laqueus, tendicula, scandalum, offendiculum, ruina, rete: **שִׁקְיָא** הוּא שִׁקְיָא tendicula, laqueus id esset tibi, Deuter. 7. vers. 16. Plural. **שִׁקְיָא** laqueos (posuerunt mihi), Psal. 140. v. 6. Constr. **שִׁקְיָא** שִׁקְיָא tendiculæ mortis, Psalm. 18. v. 6., & femin. **שִׁקְיָא** & laqueis, Psal. 141. v. 9.

שִׁקְיָא Iecsan, nom. propr. filii Abrabæ ex Cetura, Genes. 25. vers. 2.

שִׁקְיָא Icuthiel, nom. propr. patris Janoe, 1. Paralip. 4. v. 18.

שִׁקְיָא Jaethel, & Jeethel, nom. propr. civitatis Tribus Juda prope Idumæam, Jos. 15. v. 38., & nom. propr. rupis in eadem Tribu Juda, 2. Reg. 14. v. 7.

שִׁקְיָא, & septius **שִׁקְיָא** Timuit, rem, vel personam; & si quidem **שִׁקְיָא** veneratione fit illa digna; tunc **שִׁקְיָא** veneratus, reverentis est; quod si mala, & terrificæ; tunc metuit; semel verbum **שִׁקְיָא** significat repletus est. Construit. absolutè, & cum Accusativo tam disjuncto, quam conjuncto, & cum Præposi-

gem ; *Et ita quoque habet Vulg.*, *legebant* מוֹרָה, *ant* מוֹרָה
lex, *pro* מוֹרָה. *Pib. Præc. cum aff.* מוֹרָה metuere fecerunt
 me, metum incusserunt mihi, 2. Sam. 14. v. 15. *Partic.* מוֹרָה
 timorem injiciebant, Nehem. 6. v. 9. *Vide inter nomina*.
Infinit. cum aff. מוֹרָה ad timorem injiciendum mihi, Ne-
 hem. 6. v. 19., מוֹרָה ad metum incutiendum ipsis, ut ter-
 reret eos, 2. Paralipom. 31. vers. 18. *Vide יִרְאָה in Hiph.*
 מוֹרָה *mase.* Reverens, timens, timidus : *regit casum verbi sui*,
Et confirmit. ut nomen : מוֹרָה אֲנִי timeo ego eum, Ge-
 nes. 32. v. 2., *vide* Deuter. 7. vers. 19., מוֹרָה הָיָה
 qui timidus, ac mollis corde est, Deuter. 10. v. 8. *Confir.*
 מוֹרָה timens Dominum, Isai. 50. v. 10. *Femin.* מוֹרָה ti-
 mens : *Confir.* מוֹרָה-תְּיָהוָה timens Dominum, Proverb. 31.
 v. 30. *Plural.* מוֹרָה, מוֹרָה, timentes : *Cum aff.* מוֹרָה ti-
 mentes ejus. *Vide supra Particlp. in Kal.*
 מוֹרָה *sem.* Reverentia, timor, terror : מוֹרָה וְיִרְאָה timor, *Et*
 tremor (invadit me), Psal. 55. v. 6. *Confir.* מוֹרָה וְיִרְאָה timor
 Domini, Proverb. 1. v. 7., Genes. 20. v. 11., Isai. 9. v. 25.
Cum aff. מוֹרָה, timor mei, *sive* meus, Jerem. 31. v. 40.,
 מוֹרָה וְיִרְאָה cum timore, *vel* reverentia tui, Psal. 5. vers. 8.,
 מוֹרָה וְיִרְאָה, Job 22. v. 4., an timore tui, *vel* tuo ? *Vulgat.*
vertit, numquid timens ? מוֹרָה וְיִרְאָה, 2. Sam. 3. v. 11.,
 præ timore ejus ipsum, *boc est*, ab ipso, *seu*, *ut habet*
Vulgat., quia metuebat illum ; מוֹרָה וְיִרְאָה, Isai. 29. vers.
 13., timor eorum me, *boc est*, erga me ; *Vulg. vertit*, ti-
 muerunt me : *Phrasi hæc, qua videlicet nomina verballa ca-*
sum verbi sui regunt, obtinuit etiam apud Latinos, ut pro-
bant Guarin, Joa. Simon, alique.
 מוֹרָה *Et* מוֹרָה *mase.* Reverentia, timor ; *semel scribitur cum* ה
pro ה, מוֹרָה Psal. 9. v. 21. *Nomen istud מוֹרָה est metonymice*
timoris objectum, id quod timetur, res videl., *vel* persona
 reverenda, *Et* terribilis : מוֹרָה וְיִרְאָה, Psal. 9. v. 21.,
 pone, *vel* incute Domine metum, terrorem ; *ita vertunt*
Aquill., Theod., Hieronymus, alique ; Sed in hoc loco מוֹרָה
Sym. est, νόμος lex ; LXX. vero est, νομοθέτης legislator
unde Et Vulg. vertit, constitue Domine legislatorem (super
 eos) ; מוֹרָה וְיִרְאָה, Malach. 2. v. 5., & dedi ea ipsi ti-
 mendum, *quod videl.* reverenter haberet, ac sollicite cu-
 stodi.

stodiret in humilitate ; *Vulg. habet*, & dedi ei timorem : *Cum prefix.* וְבִמְנוּחַ גְּדֹלָה Deuter. 26. v. 8., & in magno, in ingenti pavore, & in re terribili magna ; וְבִמְנוּחַ terrori, *id est*, terribili, timendo : *Cum affix.* מִנְיָה מִנְיָה ubi timor mei, *sive* meus ? Malach. 1. v. 6., וְאֶת־מִנְיָהּ, Isai. 8. v. 12., & timorem ejus, *id est*, quod ipse timet, (ne timeatis) ; *Plur.* וּבִמְנוּחַיִם גְּדֹלָיִם & terroribus maximis, Deuter. 4. v. 34. *Vide pag. 494.*

* אַרְבַּע בְּיָמֵינוּ, *Vide in* רִיב. *Item* וְיָרִיב, *vide in* אַרְבַּע.

יֶרֶמוֹן Jerón, *nom. propr. civitatis in Tribu Nephthali*, Jos. 19. v. 38.

יֶרִיחָ Iriiá, *Vulg.*, Jeriás, *nom. propr. filii Selemiæ*, Jerem. 37. vers. 12.

יֶרֶבְעָל Jerobáal, *cognomen Gedeonis*, Judic. 6. v. 32., 1. Sam. 12. v. 11. *Ety.* ulciscatur se Baal.

יֶרֶבְעָם Jarovám, *Vulgat. Jerobóam, nom. propr. virorum*, 1. Reg. 11. v. 26., 2. Reg. 14. v. 23.

יֶרֶבְעֶשֶׁת Jerubbésceth, *Vulg.*, Jerobáal, *nom. propr. patris Abimelech*, 2. Sam. 11. v. 21. *Guarin. videtur*, Jerobaal (*sive* Gedeon), *et hic* Jerubbésceth unus idemque esse.

יָרַד Descendit : *Notat hic* Joa. Simon, יָרַד *per metaphoram* de hominibus, qui a statu felici ad miseras detruduntur, ut Deuter. 28. v. 43., Psal. 59. v. 12., *et*, *item* de rebus, quæ destruantur, *et* corruunt, Deut. 28. v. 52., Isai. 32. v. 19., Zachar. 11. v. 2. *Per metonymiam dicitur* de via deorsum tendente, ut Prov. 7. v. 17., Nehem. 3. v. 15. *Per hypallagen oculus descendere dicitur*, qui ingentem lacrymarum copiam emittit, ut Psal. 119. v. 136., Jerem. 9. v. 17., 13. v. 17., Thren. 3. v. 48. *Præterit.* יָרַד & non descendit, Sam. 11. v. 9., *in pausa est cum duplici Kametz*, יָרַד descendit, 2. Sam. 11. v. 13. *Semel cum Aphæresi primæ radicalis*, וְהָיָה יָרַד & dies descenderat valde, *id est*, inclinaverat, Judic. 19. v. 11. *Fam.* יָרַד, 2. Reg. 1. vers. 14., *et in pausa*, יָרַד, Isai. 37. v. 8., descendit ; וְיָרַדְתִּי, Ruth 3. v. 3., *ubi habetur Jod paragog.*, *sine ipso tamen legunt Massoretæ* וְיָרַדְתִּי, & descendes : *Partit.* יָרַד, יָרַד descendens ; *cum prefix.* שִׁירַד qui descendit, Psal. 133. vv. 2. 3. *Plur.* יָרַדִּים, יָרַדִּים descendentes ; *Constr.* *cum prefix.* שִׁירַדִּים, Proverb. 1. v. 12., quasi descendentes ; *Fam.*

Fam. יֵרֶדָה מַיִם, Thren. 1. v. 16., (oculus) descendens, defluens, deducens aquas, *sive* defluens tamquam aqua, *id est*, ac si essent duo fontes; הֵרֶדָה descendens, Eccles. 3. v. 21. *Plural.* יֵרֶדוּ, יֵרֶדוּ descendentes: *Infin.* אֵרֶד descendendo, Genes. 43. vers. 20. *Cum prefix.* אֵרֶד *affix.* מֵיֶרֶד, Psal. 30. v. 4., *ubi Massora habet*, מֵיֶרֶד ne descenderem; *Sed LXX. vertunt*, ἀπὸ τῶν καταβαίνοντων, *Vulg.* a descendantibus; אֵרֶד *sublati per aphoresin prima radic.* cum ה *paragog.* יֵרֶדָה, Genes. 46. v. 3., אֵרֶד cum ה *paragog.* יֵרֶדָה usque ad descendere, *id est*, donec descenderint, consueverint, Deuteron. 28. v. 32., אֵרֶד *sic*, Deuteron. 10. vers. 20. *Cum prefix.* בִּירֶדָה in descendendo; לֵרֶדָה descendere, ad descendendum; *Cum affix.* בִּירֶדָה in descendere me, dum descendo, Psalm. 30. v. 10., בִּירֶדָה in descendere ipsum, cum descenderet ipse, Exod. 34. v. 19., בִּירֶדָה descendere ipsum, Ezech. 31. v. 15., עֵרֶד יֵרֶדָה, Deuteron. 10. v. 20., donec descendat ipsa, *vel* corruiat; *Vulg.* *vertit*, donec capias: *Imperat.* יֵרֶד, Exod. 19. vv. 21. 24., Deuter. 9. v. 12., cum ה *paragog.* יֵרֶדָה, Gen. 45. v. 9., Ezech. 32. vers. 19., אֵרֶד *in pausa* יֵרֶדָה, 2. Reg. 1. vv. 9. 11., descende; *Femin.* יֵרֶדָה descende, Isai. 47. v. 1., Jerem. 48. v. 18. *Vide in* יֵרֶדָה *Futur.* אֵרֶד, אֵרֶד cum ה *interrog.* אֵרֶדָה an descendam? 1. Sam. 14. vers. 38., cum ה *paragog.* אֵרֶדָה descendam, Gen. 18. v. 21., אֵרֶדָה an descendet? 1. Sam. 23. v. 1. *Plur.* יֵרֶדוּ, אֵרֶד cum ה *paragog.* יֵרֶדוּ descendemus. *Hiipb.* הֵרֶדוּ descendere fecit, *vel* sivit, demisit, dejecit, detrusit, deturbavit, deposuit, detulit, deportavit: *Præter.* הֵרֶדוּ הַיָּם mare autem, *sive* lacum deposuit, 2. Reg. 16. v. 17., הֵרֶדוּ & deduces, 1. Reg. 2. v. 9. *Cum affix.* הֵרֶדוּ descendere fecisti, demisisti nos, Jos. 2. v. 18., הֵרֶדוּ & dejiciam, Isai. 43. v. 14., Ezech. 34. v. 26.; *Cum affix.* הֵרֶדוּ & dejiciam, & descendere faciam te, Ezech. 26. vers. 20., הֵרֶדוּ & deducam eos, Joel. 4. v. 2. *Plur.* הֵרֶדוּ deposuerunt, 1. Sam. 6. v. 15., Thren. 2. v. 10., *sed* Genes. 44. v. 31., Num. 4. v. 5., Deuteron. 11. v. 4., deduxerunt, & deducunt; *Cum prefix.* הֵרֶדוּ deduxerunt eum, Gen. 39. v. 1., הֵרֶדוּ & deducetis; הֵרֶדוּ reposuimus, deposuimus, Gen. 43. vers. 22. *Particip.* מֵרֶדָה demittens, deji-

dejiciens, subjiciens : *Infin.* cum prefix. להוריד ad deportandum, ad deducendum, Gen. 37. v. 25. , Cum affix. מהוריד in demittere, in demittendo me, cum deducerem (cum) , Ezech. 31. vers. 16. *Imperat.* הוריד depone, deduc, dejice , Exod. 33. v. 5. , Judic. 7. v. 4. , Psalm. 56. v. 8. , Cum affix. והורדה & dejice eum , Ezech. 32. vers. 18. , *ſc* cum affix. plur. poetico והורידו & dejicie eos , Psalm. 59. v. 12. , Fem. והוריתי demitte, Thren. 2. v. 18. *Plural.* והורידו , *ſc* cum affix. והורידו deducite, adducite eum : *Futur.* ואוריד & dejeci, Isai. 10. v. 13. , 63. v. 7. , Jerem. 49. v. 16. , Abd. 1. v. 4. , Cum affix. ואורידם deducam eos ; ואוריד & deducam te , 1. Sam. 30. vers. 15. , ואורידם num deduces me ? 1. Sam. 30. v. 15. , ואורידם dejicies eos , Psalm. 55. v. 24. , ואוריד & demisit, Genes. 24. vv. 18. 47. , 1. Samuel. 19. v. 12. Cum affix. ואורידם & demisit eos, Jos. 2. vers. 15. , ואוריד , ונדר , *ſc* , ונדר , 1. Reg. 6. v. 31 , & deduxit , & demisit , & operuit ; cum affix. ואורידם dejiciet me ; ואורידם & deduxit eum ; ואורידם & deduxit eos ; *Plural.* cum affix. ואורידם & demiserunt eos , Jos. 10. v. 27. *Hoph. Prater.* ואורידם & Joseph deductus fuit, Genes. 39. v. 1. , ואורידם & dejeceris, Ezech. 31. v. 18. *Particp.* מוריד ductum, deductum (opus) , 1. Reg. 7. vers. 29. *Vide, quod sequitur, nomen.* *Futur.* מל-ישאל חוריד in sepulchrum dejicieris, Isai. 14. vers. 15.

יָרָד *ſc* in pausa יָרָד Jaréd, nom. propr. virorum, Genes. 5. v. 15. , 1. Paralipom. 4. v. 18.

מֶרְדַּם masc. Descensus, locus declivis, declive : מֶרְדַּם in declivem locum, Mich. 1. v. 4. *Contr.* בְּמֶרְדַּם in declivi (Bethchoronis), Jos. 10. v. 11. *Plur.* בְּמֶרְדַּם , vide in מֶרְדַּם.

יַרְדֵּן Jardén, *Vulgat.* , Jordanis , nom. propr. maximae terrae Sanctae fluvii, qui e monte Libano oriens in mare mortuum influit , Genes. 13. v. 10.

יָרָה Jecit, projecit, dejecit, praecepit : jaculatus, ejaculatus est, jaculis petiit, vel consecit : Item erexit, posuit, Job 38. v. 6. , Genes. 31. v. 51. , Item rigavit, irrigavit, Hose. 6. v. 3. , Proverb. 11. vers. 25. , quae significatio, an flore Joa. Simone, petita est a radic. cognata יָרָה : *Prater.* יָרָה הַחַי יָרָה praecepit in mare, Exod. 15. vers. 4. , יָרָה jacu-

jaculatus est sagittam, 1. Samuel. 10. v. 36. *Particip.* הִיָּרָה
jaculans, *Vulg. est*, sagittarius, Proverb. 26. v. 18., יֹרֵה,
Hose. 6. v. 3., irrigans; *ſc* *ſubſtantive*, pluvia prima, *ſcil.*
autumnalis, ſtatim poſt meſſem cadens, terramque rigando ad
ſementem preparans, Deuteron. 11. v. 4., Jerem. 5. v. 24.,
(ita Joa. Simon); laudatis in locis diſſito יֹרֵה a LXX. reddi-
tur πρῶτος (ὑγρός) matutinus imber; a *Vulg.* ſerotinus,
h. e., autumnalis, item temporaneus, id eſt, tempore oppor-
tuno decidens; vide *Hiph.* in futur. Plur. הִיָּרִים, הִיָּרִים
jaculantes, jaculatores, ſagittarii: *Inſinit.* יָרָה jaculando,
Exod. 19. v. 13. *Cum prefix.*, mutato ה in ו, לִירוֹא, 2. Pa-
ralipom. 26. v. 15., *ſc* *alia forma*, לִירוֹא, Pſal. 11. v. 2.,
64. v. 5., ad jaculandum, ad jaciendum: *Imper.* יָרָה jacu-
lare, 2. Reg. 13. v. 17. *Futur.* וְיִירָם & jaculis confecimus
eos, Num. 21. v. 30., *pro* וְיִירָם מוֹרֵם, ut Kimchi exponit
in lib. Radic. Et Ab. Eſra præter alias expoſitiones etiam ab
hoc themate deducit, exponens; וְיִירָם מוֹרֵם poſteaquam
jaculis confecimus eos, (periit); *Vulg. verit*, jugum ipſo-
rum; *legebat* וְיִירָם a יָרָה novale, jugum. *Niph.* *Futur.*
יִירָה יָרָה jaculando jaculis conficiatur, confodietur, confi-
getur, Exod. 19. v. 13. *Hiph.* הִיָּרָה jecit, projecit, jacu-
latus, ejaculatus eſt, rigavit: *Item* docuit, inſtituit, oſten-
dit, monuit, præmonuit: *ſed ſignificatio hæc Joa. Simoni*
videtur petita a radic. cognata רָאָה cognovit, intellexit; *ſc*
in Hiph. oſtendit, monſtravit: *Præter. cum affix.* הִיָּרָנִי pro-
jecit me, Job 30. v. 19., הִיָּרָנִי docuit cum, 2. Reg. 12.
v. 2. *Cum affix.* הִיָּרָנִי docuiſti me, Pſalm. 119. v. 101.,
וְהִיָּרָנִי & docebo; *Cum affix.* וְהִיָּרָנִי & docebo
te, docui te: *Particip.* מוֹרֵה jaculans, 1. Sam. 10. v. 37.,
item docens, doctor, 2. Reg. 17. v. 28., *ſc*, moſtrans,
Proverb. 6. v. 13., מוֹרֵה דָּעָה dedit vobis docto-
rem, *ſc* מוֹרֵה דָּעָה pluviam primam, imbrem matutinum,
Joel. 2. v. 23. *ſed* מוֹרֵה, Judic. 7. v. 1., quibuſdam eſt no-
men propr. collis diſſi Moré, vel Hammoré, id eſt, Jacu-
latoris, vel Indicis; Ita autem appellatus videtur a ſagitta-
riis: Atque hunc unum fuiſſe ex montibus Gelboe exiſtimant;
Alii volunt collem hunc diſſum מוֹרֵה a pluvia tempeſtiva,
qua perfunditur; *Vulg. interpretatur*, collis excelli: *Allud*
מוֹרֵה

מורה *vide in* מרה ; *Plural.* המורים , המורים , *cum* מ *epenibetico* המוראים , 2. Sam. 11. v. 24. , jaculantes ; *Cum* , *præfix.* מהמורים a jaculantibus ; *Cum affix.* מורי , *in pausa* , doctores meorum , Proverb. 5. v. 13. , doctores tui , Isai. 30. v. 20. *Infus.* לחורור ad præmonendum , Genes. 46. v. 28. *Cum affix.* להורות ad docendum eos , Exod. 24. v. 12. *Imper. cum affix.* הורג , הורג , *cum* הורג , *Plural* הורג , *affix.* חורוני docete me , Job 6. v. 24. *Futur.* מורה jaculabor , 1. Sam. 20. v. 20. , sed Job 27. v. 11. , docebo ; *Cum affix.* ואורג & docebo te , Psalm. 32. v. 8. , *vide inter nomina* ; *item* docebis eos , 1. Reg. 8. v. 36. , 2. Sam. 6. v. 27. , ואורג , *cum* in pausa , ואורג & docebit te , Job 12. v. 7. 8. , Psalm. 45. v. 5. , מורה jaculabitur , 2. Reg. 19. v. 32. , Isai. 37. v. 33. , *item* docebit , docet , Psalm. 25. v. 8. , Isai. 28. v. 9. , Hose. 10. v. 12. , Hab. 2. v. 19. *Cum præfix.* , *apocopa* , ויור , *pro* מורה , & jaculatus est , 2. Reg. 13. v. 17. *Et cum* מ , ויור , *etiam* ipse projiciet , profundet , Proverb. 11. v. 25. , *id est* , abundabit , cumulatim habebit , *ut magna copia* , si opus fuerit , aliis sua bona largiri , *cum* projicere possit : Quidam exponunt passivè , quasi ויור , *vel* ויור irrigabitur : nam præcedit מרנה irrigans ; *Vulg. versis* , inebriabitur : *Cum affix.* ויורני docebit eum ; ויורה & docuit eum ; ויורני & docuit me ; ויור & docuit eos ; ויור & jaculatus est in eos , Psalm. 64. v. 8. , ויורני & docuit nos , Judic. 13. v. 8. , Isai. 2. v. 3. , Mich. 4. v. 2. *Plur.* יור docebunt ; *item* יור , ויור , 2. Sam. 11. v. 20. , 2. Paralipom. 35. v. 23. , *cum* מ , *coque trajecto* , ויור , *pro* ויור , *aut* ויור , 2. Sam. 11. v. 24. , jaculabuntur , & jaculati sunt ; *Cum affix.* יורה docebunt te ; יורה jaculis petent eum , Psalm. 64. v. 5.

יורא Jeruél , *nom. propr. solitudinis in Tribu Juda* , ad equilonem , *cum* anstrum , 2. Paralipom. 20. v. 16.

יוריאל Jethiel , *nomen propr. filii Thola* , *c.* , 1. Paralipom. 7. vers. 2.

יריב Jarib , *nom. propr. filii Simeonis* , 1. Paralip. 4. v. 24. , *vide etiam in* ריב .

יריבא Jeribái , *nom. propr. filii Elnaem* , 1. Paralip. 11. v. 46.

יריאה Jeriaa , *nom. propr. filii Hebron* , 1. Paralip. 23. v. 19.

יורה

יָרָה *masc.* Pluvia tempestiva, Deuter. 11. v. 14., Jerem. 5. v. 24. *Sed hæc ipsa vide supra pag. 494:*

מִרְהָ *fem.* vide in יָרָה, ו' in Rad. מִרְהָ.

תּוֹרָה *fem.* Doctrina, institutio, *quomodo in Proverbiis Salomonis sæpe usurpantur: lex, quomodo dicitur, vel de tota lege Moſis tantum, vel de specialibus quibusdam legibus, conjugii, ſabbathi, lepræ, &c., vel denique de univerſo verbo Dei, quod ſic vocatur, quod nos de Dei voluntate erga nos, ו' noſtro officio erga Deum, ו' proximum noſtrum doceat, ו' erudiat: תּוֹרָה אֶחָת lex una, Exod. 12. verſ. 49. Conſtr. תּוֹרַת יְהוָה in lege Domini (voluntas ejus), Pſal. 1. verſ. 2., aliter vide in תּוֹרָה: Cum affix. & in lege ejus, ibid. Plural. עָבְרוּ תּוֹרוֹת transgreſſi ſunt leges, Joſ. 24. v. 5. Cum affix. וְאֵת-תּוֹרוֹתָיו & leges ejus, Exod. 18. verſ. 16.*

יָרֵחַ *masc.* Luna, ו' יָרֵחַ *mensis, quem luna curſu ſuo conſecrat: יָרֵחַ וְכוכְבִּים lunam, & ſtellas, Pſalm. 8. v. 4., יָרֵחַ אוֹ לֵיְלֵיךָ aut lunæ, Deuteron. 7. verſ. 3. Conſtr. יָרֵחַ יָמִים menſem dierum, Deuteron. 11. v. 13., id eſt, integrum menſem: Cum affix. וְיָרֵחַךְ & luna tua (non deficiet), Iſai. 60. v. 20. Plur. יָרֵחִים גִּבְשׁוֹ fruſtu lunarum, Deuteron. 33. verſ. 14., id eſt, quos quæque luna protendit: Plural. autem numerus ei tribuitur, quia pluries nova fit: Conſtr. בְּיָרֵחֵי-אֲבֹתָם ut menſibus antiquis, Job 29. v. 2. Chald. לֵיְרַח *mensis Adar, Eſdr. 6. v. 15. Plural. יָרֵחִין, menſes, Dan. 4. v. 26.**

יֵרָח Jérahh, *Vulg. Jaré, nom. propr. filii Jeſſan, Gen. 10. v. 26.*

יָרוּחַ Jarà, *nom. propr. patris Huri, 1. Paralipom. 5. v. 14.*

וְיֵרֵחָה, וְיֵרֵחוֹ, ו' *nom. propr. civitatis opulentiffimæ in Tribu Benjamin, Num. 22. v. 1., Joſ. 2. v. 1., 1. Reg. 16.*

v. 34. *Etymol. luna, mensis, aut odor ejus; ab יָרֵחַ luna, יָרֵחַ mensis, aut רֵיחַ odor.*

יֵרוּחַ Jerohâm, *nom. propr. virorum, 1. Reg. 1. v. 1., 1. Paralip. 6. v. 27., ו'.*

יֵרֵחָמֵאל Jerameél, ו' Jeremiél, *nom. propr. virorum, 1. Paralip. 2. v. 9., Jerem. 36. v. 26.*

יֵרֵחָמֵעֵל Jerahhmeel, *Vulgat., Jerameel, 1. Sam. 27. v. 10., qui-*

quibusdam est locus, vel regio Tribus Juda; aliis est nom. familie, q.d. posteris Jerameel, vel possessio posterorum Jerameel.

יִרְחָב Jarhbá, *Vulgat.*, Jeraú, nom. prop. viri, 1. Paralip. 2. vers. 34.

יִרְט Declinavit, divertit: *Præter.* יִרְט quia declinavit, -*ת* Num. 22. v. 32. In *Targum Jonathan* habetur, יִרְטָא declinat de via, LXX. *ibidem* vertunt, ὡς ἀγία non urbana, non grata; *Vulgat.* habet, perversa est (via tua), mihi que contraria. *Futur. transitivum*, יִרְטֵנִי, Job 16 v. 11., inclinavit me, pervertet, declinare me fecit, implicabit me; LXX. *habent*, ἵppῶί μου jecit, projecit me; *Sym.* ἐνέβαλεν μου injecit me; *Vulgat.*, tradidit me: *Vide in* יִרְטָא.

יִרְמָא Femur, cum de homine dicitur: Quidam arbitrantur dilationem hanc spectare ad rad. יִרְמָא mollis fuit, vel factus est, mollitus, emollitus est; unde femur videtur ipsis dictum יִרְמָא, quia pars utriusque lateris mollior, tenerior, & caruolior: Et quia femur est in latere; hinc יִרְמָא metaphorice sepe, & quidem maxime cum sermo habetur de rebus inanimatoris, est: I. Latus, angulus: II. Plaga (orbis): III. Pes, & ima pars aliarum rerum; scapus, hastile: יִרְמָא פִּי פִּי, Judic. 15. v. 18., quo in loco varia est *Interpretum* sententia; Nonnulli vertunt, (& percussit eos) crure (vibrato) in femora, id est, non aliis armis eos aggressus quam pede; Alii vertunt, (percussit eos) ita, ut crus femori jungeretur; *Vulg.* habet, (percussit eos) ita, ut stupentes suram femori imponerent; יִרְמָא עַל-יִרְמָא, Genes. 32. v. 33., super acetabulum, concavitatem, nervum femoris: *Construunt.* יִרְמָא עַל-יִרְמָא, Exod. 40. vv. 22. 24., ad latus, in latere, & juxta *Vulg.*, ad plagam, in parte; יִרְמָא עַל יִרְמָא ad latus altaris, Levit. 1. v. 11.; יִרְמָא תַּחַת יִרְמָא, Genes. 24. vers. 9., sub femore, infra femur, hoc est, supra genua; servi enim juraturi manum imponebant genuis dominorum suorum: Cum affix. יִרְמָא תַּחַת יִרְמָא subter femur meum, id est, super genus mea, Gen. 24. v. 2., יִרְמָא יִרְמָא femur tuum, Num. 5. v. 21., יִרְמָא יִרְמָא in acetabulo, in nervo femoris ejus, Genes. 32. v. 26., יִרְמָא, Exod. 25. v. 31., 37. v. 17., scapus ejus, hastile ejus;

ejus ; nam de candelabro dicitur , ita Num. 8. vers. 4. , ubi *Vulg. habet* , medius stipes ; sed Num. 5. v. 27. , יֶרְכָה , *vertendum est* , femur ejus . *Duale* , וְעַד-יֶרְכָּבִים usque ad femora , Exod. 28. v. 42. *Cum affix.* יֶרְכָּבִי ambitus femorum tuorum , Cantic. 7. v. 1.

יֶרְכָה *fem.* Femur , latus : *Cum affix.* וְיֶרְכָהוּ עַל-צִיּוֹן , Gen. 49. v. 13. , & latus ejus , plaga , terminus ejus , *scil. terre* , juxta Tzidon (*erit*) ; *Vulg. habet* , pertingens usque ad Sidonem . *Chald.* יֶרְכָה latus , *vel* femur ejus , Daniel. 2. v. 32. *Duale* יֶרְכָתִים utraque femora , latera : *Item significat* extremum *allicujus rei* , *vel* partem *aliquam ejusdem* ; posticum latus occiduum *tabernaculi* : פִּירְכָתִים , Exod. 26. v. 23. , in utroque latere ; *Vulg. versit* , post tergum (tabernaculi) , *sive* retro , *ut habet ibidem* cap. 36. vers. 28. , פִּירְכָתֵי יָמָה , Ezech. 46. v. 19. , in lateribus , in extrema parte versus occafum , *sive* occidentali ; *Vulgar. reddit* , (locus) vergens ad occidentem ; לִירְכָתֵי יָמָה , Exod. 26. vers. 17. , 36. v. 32. , ad latera versus mare ; *et juxta Vulg.* ad occidentalem plagam versus mare : *Constr.* יֶרְכָתֵי לְבָנוֹן , 1. Reg. 19. v. 23. , extrema Libani , *et juxta Vulgar.* , in summitate Libani ; עַד-יֶרְכָתֵי הָהָר usque ad extrema montis , *sive* ad extremum montem ; *ubi Vulg. versit* , in latere montis ; מֶלֶךְ-יֶרְכָתֵי הַסְּפִינָה , Jonæ 1. v. 5. , ad latera , ad angulum navis ; *Vulgar. habet* , ad interiora navis ; *Cum prefix.* בְּיֶרְכָתֵי הַמַּעְרָה , 1. Sam. 24. v. 4. , in extremo , in interiore spelunca ; בְּיֶרְכָתֵי-בֹר , Ezech. 32. v. 23. , in imo foveæ , in novissimis laci ; *Sed* Amos 6. v. 10. *redditur* in penitissimis , in penetralibus (domus) ; מִיֶּרְכֹתֵי הַבַּיִת , 1. Reg. 6. v. 16. , ab intimo domus , *et juxta alios* , ad posteriorem partem templi ; מִיֶּרְכָתֵי אֶרֶץ , Jerem. 6. v. 22. , 25. v. 32. , 31. v. 8. , ab extremo , a finibus terræ .

יֶרְמִי Jermái , *nom. propr. viri* , Esdr. 10. v. 33.

יֶרְמִיָּה Jermiá , *nom. propr. principis dimidiæ Tribus Manasse etc.* , 1. Paralipom. 5. v. 24.

יֶרְמְיָהוּ Irmeháhu , *Vulg.* , Jeremias , *nom. propr. viri* , *qui unus fuit e quatuor majoribus Prophetis* , Jerem. 1. v. 1. , *Item nom. propr. patris Anitai* , *quæ fuit mater Sedecie* , Jerem. 52. vers. 1.

יְרִמּוֹת Jarmúth, *Vulg.*, Jaramóth, וְ Jerimóth, *nom. propr. civitatum*, Jos. 10. v. 3., 15. v. 35., 21. v. 29.

יְרִמּוֹת Jerimóth, *nom. propr. virorum*, 1. Paralipom. 8. v. 14.

יְרִמּוֹת Jerimóth, *aut Jerimóth, nom. propr. virorum eorumdem ac supra*, 1. Paral. 7. v. 7., 2. Paralip. 31. v. 13.

יָרַע Malus, malignus, nocivus fuit: וְ *ad animum relatum*, יָרַע male, egre se habuit, tristis fuit; וְ *sequente* בְּעֵינָיו in oculis, male visus est, displicuit; *Præter.* לוֹ נִפְשׁוֹ יָרַע לוֹ, Isai. 15. v. 4., anima ejus mala videbitur ipsi, *id est*, tædebit ipsum animæ, *hoc est*, vitæ suæ; Joa. Simon, *alliguerunt*, anima ejus male se habuit, *vel juxta allos*, anima ejus vociferata est sibi, *voca scil. fletus*, & ululatus; *Vulgat. habet*, anima ejus ululabit sibi, *id est*, propter seipsam, propter malum, quod sibi evenit; unde illi *dilectionem hanc derivasse videntur a rad.* יָרַע clamare, vociferari: *Futur.* מִלִּי יָרַע, ne malum, ne asperum videatur, ne displiceat, Genes. 21. v. 12., *sed* 1. Sam. 1. vers. 8., male se habet, triste est, affligitur, *ita* Job 20. vers. 26. *Est וְ transitivum*, יָרַע לָנוּ, malefactorum, nociturus est nobis; וְ *juxta Vulgat.*, magis affligitur est nos, 2. Samuel. 20. v. 6., *cum præfix.* וַיָּרַע, & malum visum est, displicuit, Genes. 21. v. 11., וְ *Sc. Fem.* מָרַע, Deuter. 28. vv. 54. 56., male, egre se habebit, malignus erit, וְ *juxta Vulgat.*, invidet; *Pluraf.* מִדּוֹעַ לֹא-יָרַעוּ כָּנִי, Nehem. 2. vers. 3., quare non esset malus, *id est*, afflicus, male dispositus vultus meus? *scil. ut alii habent*, cur non male se habeant, non tristes sint, *vel erunt facies meæ? Vulg. vertit*, quare non morereat vultus meus? *Vide, quæ sequuntur: Vide etiam in* יָרַע, יָרַע, וְ *רָעָה*.

יָרִיעַ *sem.* Aulæum, cortina, velum, sagum: *item juxta LXX.*, וְ *Sym.* δῖππε, *Vulgat.*, pellis, Exod. 26. v. 2., וְ *Sc. Quidam dilectionem hanc derivant ab* יָרַע sociatus, consociatus est; unde cortina, quod simul junctæ tentorium conficiant: *Plural.* יָרִיעוֹת, Habac. 3. v. 7., *cum affix.* *in pausa* יָרִיעוֹתַי, Jerem. 4. v. 20, וְ *cum Vau*, יָרִיעוֹתַי, Jerem. 10. vers. 10, aulæa mea, וְ *juxta Vulg.*, pelles meæ; *ex quibus scil. integrum aulæum, seu tentorium conficiebatur; יָרִיעוֹתֵיהֶם aulæa, pelles eorum*, Ezech. 49. v. 29.

יָרִיעוֹת

יְרִיעוֹת Jeriôth, *nom. propr. filii Caleb*, 1. Paralipom. 2. v. 18.
יֶרֶפְחָל Jatephél, *nom. propr. civitatis Tribus Benjamin*, Jos. 18.
vers. 27.

יֶרֶק Spuit, exspuit, inspuit : *Sed Arab. eff, viruit, fronduit,*
וְיֶרֶק *proprie splenduit, ut notat Jon. Simon : vocabula autem*
splendoris ad virorem referuntur : *Præter. masc. יֶרֶק spuit,*
inspuit, spuisset, Num. 12. v. 14., *Femin. וְיֶרֶק & spuēt,*
Deuteron. 25. vers. 9. *Infia. יֶרֶק spuendo, vel juxta LXX.*
πρὸς spuens, Num. 12. v. 14. *Vide יֶרֶק, וְיֶרֶק.*

יֶרֶק *masc. Olus, sativum propriè, & cibarium ; quidam autem*
putant, olus dictum יֶרֶק, quasi terra, aut plantarum sputum :
יֶרֶק לְגַן hortum olerum, 1. Reg. 21. v. 2. *Constr. יֶרֶק רֶשֶׁת*
& olus herbæ, 2. Reg. 19. v. 26., *id est, oleracca herba,*
vel, viror herbæ.

יֶרֶק *masc. Viride, viriditas, virens herba, & juxta Vulgat.*
virentia, Job 39. v. 11.

יֶרֶק *masc. Viror, viriditas : olus viride : Dicitur tam de ar-*
boribus, quam de herbis, Exod. 10. v. 15., Genes. 1. v. 30.

יֶרֶק *masc. Rubigo, ærugo, aurigo, pallor : Rubigo est sege-*
tum morbus nascens in culmis ex nimio humore, vel nimio
æstu ; ærugo idem significat ac robigo, nisi quod ærugo Latine
est in ære, & argenteo, cum viridescit ; rubigo autem in fer-
ro, & segetibus ; Sed aurigo, & pallor est hominum morbus,
morbus regius ; Item יֶרֶקון a Vulg., aliisque redditur iæcerus.
Dicto hujusmodi יֶרֶקון est ab יֶרֶק spuit ; unde aurigo, & ru-
bigo, quod sint vel segetum, vel corporum quasi sputum, &
excrementum : יֶרֶקון rubigo, ærugo, 1. Reg. 8. vers. 37.,
Cum præfix. יֶרֶקון & rubigine, & morbo regio ; לְיֶרֶקון
in pallorem, in auriginem.

יֶרֶקון Jarkón ; *Vulg. autem, juncto hoc nomine cum precedenti voce*
יֶרֶם, reddit, Mejarcón, *nom. propr. civitatis Tribus Dan, Jos.*
19. v. 46.

יֶרֶקָם Jercaâm, *nom. propr. filii Rabam, 1. Paralipom. 2.*
vers. 44.

יֶרֶקָם *masc. Subviridis, aut subrusa, subfulva ; geminatio enim*
secundæ, & tertiæ literæ rad., ut Pagnino, aliisque videtur,
argumentum est decrementi rei significatæ ; At contra arbi-
tratur R. David Kimchi in Psalm. 3. vers. 3., quem sequitur

Joa. Simon ; unde יִרְקֶקֶן *ab eodem redditur splendor summus, vel continuo rutilans, rutilatio ; item copiose, sive hinc inde viridis* : יִרְקֶקֶן, Levit. 13. vers. 49., subviridis ; a *Vulgat. redditur*, alba : *Cum prefix.* בִּירְקֶקֶן, Psal. 68. v. 14., in subfulvo ; *Hieronymus habet*, in virore ; *Vulgat.*, in pallore (auri) : *Plural. femin.* יִרְקֶקֶת, Levit. 14. v. 37., subvirides, *vel substantivè*, subviriditates ; *Vulgat. habet*, pallore.

יָרַשׁ Jure hæreditario possedit, in hæreditatem successit, hæreditatem adiit, *vel* obtinuit, hæres effectus fuit : *Præter. cum affix.* וִירָשָׁהּ & possideas eam, Deut. 30. v. 5., וִירָשֶׁתֶּם & possidebis eas, Deuter. 19. v. 1., 31. vers. 3. *Plural.* וִירָשֶׁתֶּם, & possidebitis (gentes), Deuter. 4. v. 1., *cum Chirek in medio*, loco Pathach ; *Cum affix.* וִירָשׁוּהָ & possideant eam, Psal. 69. vers. 36., *etc.*, וִירָשֶׁנּוּהָ & possidebimus eam, Ezech. 35. v. 10. *Particip.* יֹרֵשׁ *femin.* יֹרֶשֶׁת hæres, possessor, possidens ; *Plural.* יֹרְשִׁים possellores : *Infinit. cum affix.* *ex forma perfectâ*, הִלְיָשָׁנוּ, Judic. 14. v. 15., num ad possidendum nos ? *Vulgat. habet*, an (idecirco vocastis nos ad nuptias), ut spoliaretis ? *petita significatione a* יָרַשׁ ; *sed* *etc.* *Joa. Simon ibidem reddit*, pauperes reddere nos : *Et in forma imperfectâ cum prefix.* לָרֶשֶׁת, *etc.* *in pausa* לָרֶשֶׁת ad possidendum : *Cum affix.* לְרֶשֶׁתָּהּ ad possidendum eam, Genes. 15. v. 7., *etc.*, *Imperat.*, רֶשׁ posside : *etc.* רֶשׁ, *ut* Deuter. 2. v. 31., *etc.* *regulariter cum* ה *paragogico*, וְרֶשֶׁתָּהּ posside, Deuter. 33. v. 23. *Plural.* וְרֶשֶׁתֶּם & possidete : *Futur. cum affix.* מִירָשָׁנָה, possessorum sum eam, Genes. 15. v. 8., וְרֶשֶׁתֶּם possidebis eum, Judic. 11. v. 23., וְרֶשֶׁתֶּם possidebit eos, Hose. 9. v. 6. *Plural.* וְרֶשֶׁתֶּם possidebimus, Judic. 11. v. 24., *etc.* *cum* ה *paragog.* וְרֶשֶׁתָּהּ possideamus, Psal. 83. v. 13., *Cum* ך *paragog.* וְרֶשֶׁתֶּם possidebitis, Deuter. 5. v. 33. *Cum affix.* וְרֶשֶׁתֶּם possidebunt, possiderunt eam ; וְרֶשֶׁתֶּם possidebunt, & possederunt eos, Deuter. 2. vv. 12. 11. 21. *Niph.* נִרְשָׁה, pauperem fieri, *vel* effici, *quod habet ab affinis verbo* יָרַשׁ : *Futur.* וְנִרְשָׁה, & ne forte pauper factus, Proverb. 30. vers. 9. *Pib.* *Futur.* וְיָרַשׁ, jure hæreditario possidebit, *aut* faciet possidere, Deuter. 28. v. 42., *Alli vertunt*, exterminabit, *sive* perdet ; *Vulg. habet*, consumet ;

sumet; *sensumque optime expressit*. *Hiph.* הוֹרִישׁ, possidere fecit, possidendum dedit, *vel* tradidit, hæredem instituit; *& contrariu significatione, petita a nomine* יִרְשָׁה, יִרְשָׁה, *vel potius a cognato verbo* נָרַשׁ, possessione expulit; *& tunc plerumque conftruitur cum Præpositione* מִן, *vel* מִן. *Vulgat. per sepe in hac conjugatione reddit, disperdidit, subvertit; & quandoque, interfecit; quæ quidem interpretatio a legitima non aberrat sacri Auctoris sententia. Item, depauperavit, pauperem fecit, petita significatione a* רָשׁ: *Item simpliciter, occupavit, cepit: Præter.* וְהוֹרִישׁ & expellet, Deut. 11. v. 23., Jos. 13. v. 5., *ita in aliis Scripturæ locis; Cum affix.* הוֹרִישׁוּ expulit eum, Jos. 17. v. 13., Judic. 1. vv. 28. 31., הוֹרִישְׁתָּ expulisti, 2. Paralipom. 20. v. 7., Psalm. 44. v. 3. *Cum affix.* וְהוֹרִישְׁתֶּם possidere fecistis nos, 2. Paralip. 20. v. 11. וְהוֹרִישְׁתֶּם, & expulisti eos, Deuter. 9. v. 7., וְהוֹרִישְׁתִּים, & expellam eos, Jos. 14. v. 12. *Plur.* הוֹרִישׁוּ expulerunt; הוֹרִישְׁתֶּם & expelletis, Num. 33. vv. 52. 53., *& Jos. 8. v. 7., a Vulgat. redditur, & vastabitis; a Joa. Simone, & occupabitis, capietis; Sed Esdr. 9. vers. 12., & possidendam tradatis: Particip.* מוֹרִישׁ expellens, expellit, Deuter. 18. v. 12., *item pauperem reddens, vel reddit, facit, 1. Sam. 2. v. 7. Cum affix.* מוֹרִישׁוּ expellit eos, Deuter. 9. vv. 4. 5. *Vide inter nomina: Infinitiv.* וְהוֹרִישׁ, וְהוֹרִישׁ, *& expellere, & expellendo, ad expellendum; Cum affix.* עַד הוֹרִישׁוּ donec expellere eum, *sive* expellat ipse, *& juxta Vulgat., donec subvertat, Num. 32. v. 21., הוֹרִישׁוּ expellere, disperdere eas, Judic. 2. v. 23., ita Deuter. 7. v. 17., Jos. 15. v. 63. Futur.* מוֹרִישׁ, Exod. 34. vers. 24., *& cum affix.* מוֹרִישְׁתָּ, Num. 14. v. 12., & expellam eum; מוֹרִישְׁתָּ expellam eos, Jos. 13. v. 6., הוֹרִישׁ expelles, Jos. 17. v. 18. *Cum affix.* וְהוֹרִישְׁנִי עוֹנֹתַי, Job 13. v. 26., & possidere me facies iniquitates (pueritiæ, *vel* adolescentiæ meæ); *Alii vertunt. hæreditate me depellis, vel exterminabis, vel depauperare facies me propter iniquitates; Vulgat. habet, consumerè me vis peccatis &c.* וְהוֹרִישׁ, *cum Vau præfix.* וְהוֹרִישׁוּ expellet, & expulit, & occupavit, & possedit, Jos. 3. vers. 10., Num. 21. vers. 32., *&c. Cum affix.* וְהוֹרִישְׁתָּ possidere faciet, *vel* fecit te, *& juxta Vulgat., possidet,*

- fidet, Judic. 11. v. 24., יִרְשָׁנוּ, *ſc* juxta *Maſſor.*, יִרְשָׁנוּ, Job 20. v. 15., extrahet, expellet eas (*divitias*); יִרְשָׁנָה, Zachar. 9. verſ. 4., expellet eam; *Vulgat. vertit*, poſſidebit eam; *idem tamen ſenſus in utraque interpretatione, uti ex ipſa orationis ſerie patet*; וַיִּרְשֵׁם וַיִּרְשֵׁם, & expulit, & dele- vit eos, Joſ. 13. v. 12., *cum affix. poetico* תִּירְשָׁמוּ, Exod. 15. v. 9., occupabit, hæreditate accipiet, *vel* hæreditate pellet eos; *Sed LXX. vertunt*, exterminabit; *Vulgat.*, *ſc* *Syriaca verſio habent*, interficiet eos: *Vide inter nomina: Plural.* וְאִם-לֹא תִירְשֻׁהוּ, Num. 33. v. 55., & ſi non ex- puleritis; *Vulg. vertit*, ſi autem nolueritis interficere.
- יִרְשָׁה *ſam.* Poſſeſſio, hæreditas, Num. 24. v. 18.
- יִרְשָׁה *ſam.* *Idem*, Deuteron. 2. verſ. 5. *Conſtr.* יִרְשָׁה יִרְאֵי שְׁמִי hæreditatem timentium nomen tuum, Pfalm. 61. v. 6. *Cum affix.* לִי־יִרְשָׁה ad hæreditatem ſuam, Deuteron. 3. v. 20., מִיִּרְשָׁתְּךָ ab hæreditate tua, 1. Paralip. 20. v. 11., יִרְשָׁתְּכֶם hæreditas veſtra, Joſ. 1. v. 15.
- יִרְשָׁה Jeruſá, *nom. propr. matris Joatham*, 2. Reg. 15. v. 33., 2. Paralipom. 27. v. 1.
- יִרְשָׁה *m.* Poſſeſſio, hæreditas; *ſc* *ſi tribuitur cordi, ſignificat*, *ut multis videtur*, cogitationes, *ſive* res, quibus cor occu- patur, *vel* quas cor jam poſſidere ſibi imaginatur. *Conſtr.* יִרְשָׁה in hæreditatem, in poſſeſſionem, Iſai. 14. v. 23. *Plu- ral.* *Conſtr.* יִרְשָׁה לְבָבִי, Job 17. v. 11., poſſeſſiones, *ſc* *juxta LXX.*, τὰ ἀγκύρα articuli cordis mei; *Vulgat. vertit*, tor- quentes cor meum: *Cum affix.* מִיִּרְשָׁתִּי מִיִּרְשָׁתִּי hæreditarias poſſeſſiones ſuas, Abd. 17., *LXX. ibidem reddunt*, κατα- κληρονομήσαντες αὐτὸς, *Vulgat.*, qui ſe poſſederunt.
- יִרְשָׁה *ſam.* Sors, poſſeſſio, hæreditas, Exod. 6. v. 8., Deu- teron. 33. v. 4., מִירְשָׁה, Mich. 1. v. 14., *Vulgat.*, *ſc* *aliis bene multis eſt* poſſeſſio, hæreditas; *Aliis vero eſt nom. propr. loci prope urbem Geſb.* *Vide poſtea ſub liſtera ט*.
- יִרְשָׁה *m.* Multum, vinum, *ſic diſtum*, quod, potum, hominem facillimè poſſideat, *ſc* occupet, mentemque à reſta ſua ſede expellat: יִרְשָׁה מִירְשָׁה multi, *ſc* frumenti, Num. 18. v. 12. *Cum affix.* מִיִּרְשָׁתִּי מִיִּרְשָׁתִּי multum meum, Judic. 9. v. 13.
- יִרְשָׁה, *ſc* quinque יִרְשָׁה Jeruſalem, *nom. propr. metro- polis Judæe, quæ partim in Tribu Juda, partim in Tribu*

Benjamin extructa erat. Ollum dista est Salem, Gen. 14. v. 18., deinde Jebus, a Jebuseo Chanaanis filio, Jos. 18. v. 28.

ישב Sedit, confedit : mansit, permanfit : habitavit, incoluit : quandoque habitari : *Præter.* יָשַׁבְתָּ sedisti, Judic. 5. v. 16., *et cum* הַ *paragog.* וַיֵּשְׁבָהָ & habitabis, Deuter. 17. v. 14., יֵשְׁבָתִי, *anomalum, ex forma præteriti, et participii compositum, unde in partic.* יָשַׁבְתָּ sedisti, Jerem. 3. v. 2. *Partic.* יוֹשֵׁב, *et* יָשֵׁב, sedens, habitans, incola, habitator; הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסֵּאוֹ, Exod. 11. v. 5., 12. v. 29., (*a primogenito Pharaonis*), qui sedet, *vel* sedebat in folio ejus; *quidam* הַיֹּשֵׁב *ad ipsum primogenitum referunt, atque vertunt, qui sedet, id est, jam cum patre regnans, vel sessurus, sive regnaturus, ex jure gentium; Alii referunt ad Pharaonem patrem; יָשֵׁב, Judic. 1. v. 27., ubi Massor. habet in plur.* יוֹשְׁבֵי, incola, *vel* incolæ, habitatores; *Cum Jod paragog.* הַיֹּשֵׁבִי qui habitas, Psal. 123. v. 1., *Fam.* הַיֹּשֵׁבָה, Nahum 3. v. 8., יוֹשֵׁבָה, Levit. 15. v. 23., *et in pausa* יוֹשֵׁבָה, Jos. 2. v. 15., sedens, habitans; *Cum Jod paragog.* יוֹשְׁבָתִי, Jerem. 22. v. 23., יוֹשְׁבָתִי, Jerem. 10. v. 17., Thren. 4. v. 21., *et cum præfix.* הַיֹּשְׁבָתִי, Ezech. 27. v. 3., (*quibus in locis etiam Massor. notat Jod abundare*), quæ sedes, habitas, sedens, residens, habitans : *Plur. m.* יוֹשְׁבִים, הַיֹּשְׁבִים, יוֹשְׁבֵי, habitantes, sedentes; *Constr. cum præfix.* מְיֹשְׁבֵי ex habitatoribus; *cum affix.* וַיֵּשְׁבֻּהוּ, & habitatoribus ejus; יוֹשְׁבֵיהָ, *et* יוֹשְׁבֵיהָ habitatores ejus; *Fam.* יוֹשְׁבֹתָיו, *et* יוֹשְׁבֹתָיו habitantes, inhabitantes : *Infin.* יוֹשֵׁב sedendo, 1. Sam. 20. v. 5. *Et ex forma imperfecta* יוֹשֵׁבָה habitare, sedere; *item* sessio, sedes; *Cum præfix.*, *et in pausa* הַיֹּשֵׁבָה sedere, sessio, sedile, 1. Reg. 10. v. 19., בְּיֹשֵׁבָה, בְּיֹשֵׁבָה in habitando, in sede, Judic. 11. v. 26., 1. Sam. 23. v. 8., בְּיֹשֵׁבָה secundum sedere, cum sedisset, postquam sedisset, Esth. 1. vers. 2., מְיֹשֵׁבָה, quam ut habitare possent, Gen. 36. v. 7., ne habitarent, Judic. 9. v. 41. *Cum affix.* אֶשְׁבָּתִי habitare me, *sive, juxta LXX., Chald., Syr., Vulg., et c.*, ut inhabitem, Psalm. 27. v. 4., *item* sessionem meam, Psalm. 139. v. 2., אֶשְׁבָּתִי in residendo me, cum residerem, cum essem, 2. Samuel. 15. v. 8., לְיֹשְׁבָתִי ad habitandum, ut habitem ego, 1. Sam. 7. v. 5., שְׁבָתְךָ, *et in pausa*, שְׁבָתְךָ sessio tua, habitaculum tuum,

habitatio tua ; מְשֻׁבְּתָךְ in sedere te , in sessione tua , *ſc* juxta *Vulg.* , sedens ; מְשֻׁבְּתָךְ habitaculo ſuo , ſede ſua , *Pſalm.* 33. v. 14. , מְשֻׁבְּתָךְ in ſedere cum , cum habitaret , moraretur ipſe , 2. *Sam.* 19. v. 33. , מְשֻׁבְּתָךְ poſtquam ſederit , *Deuter.* 17. v. 18. , מְשֻׁבְּתָךְ ad ſeſſionem ejus , *Pſalm.* 68. v. 17. , *ſem.* מְשֻׁבְּתָךְ הַבַּיִת מִצֵּם , *Ruth* 2. v. 7. , ſeſſio ejus domi paululum ; ſive parumper in domo commorata eſt ; *Vulg.* reddit , & ne ad momentum quidem domum reverſa eſt ; *Interpretatio hæc prima ſpecie cum* *Hebr.* pugnans facile conciliatur ; *Nam Ruth non eſt reverſa domum ſocrus ſue , in qua degebat , quæque erat in civitate Bethlechem , ſc* ex qua egreſſa venerat in agrum , ſed in eodem agro continuo manſit ; pauliſper tamen , juxta *Hebr.* , commorata eſt , ſedit in domo rurali , quæ ad Booz prædium , ſive agrum pertinebat ; *ſc* ſane בֵּיתָּךְ hoc in loco fuiſſe uſurpatum pro סוּכָה , id eſt , pro tugurio , ſc tentorio , quod in agris ſigi ſolebat , affirmat *Aben Eſra* ; מְשֻׁבְּתָנוּ in ſedendo nos , quando ſedebamus , *Exod.* 16. v. 3. , מְשֻׁבְּתָנוּ , ad habitare nos , ad habitandum , ut habitaremus , *Jerem.* 35. v. 9. , מְשֻׁבְּתָכֶם in habitando vos , quando habitabatis , *Levit.* 26. v. 35. , מְשֻׁבְּתָם habitare ipſos , 2. *Reg.* 17. v. 25. , *Item* ſeſſio eorum , *Thren.* 3. v. 63. , מְשֻׁבְּתָם in habitare eos , cum habitarent , *Ezech.* 39. v. 26. *Imperat.* שֵׁב , *ſc* cum *h* *paragog.* שֵׁבָה , *Gen.* 20. v. 15. , 27. v. 19. , *ſc* , *ſem.* שֵׁבִי , *ſc* forma perfectæ , יֵשְׁבִי , *Jerem.* 48. v. 18. , ubi *Maſſor.* habet , יֵשְׁבִי , ſede , habita , mane ; *Vide* שֵׁבָה , *ſc* quæ inde ſequuntur : *Plur.* יֹשְׁבֵי , *ſc* in pauſa יֹשְׁבֵי ſedete , habitate : *Futur.* יֵשְׁבֵי , cum *h* *paragog.* יֵשְׁבֵי , 1. *Sam.* 27. v. 5. , unde in pauſa יֹשְׁבֵי , *Iſai.* 49. v. 20. , ſedebo , conſidebo , manebo , habitabo , & habitem ; יֹשְׁבֵי , ut לֹא יֵמְעוּ ut non habiteris , *Ezech.* 26. v. 20. *Vide in* נֹשְׁבֵי : *Plur.* *femin.* תֹּשְׁבָנָה , *Ezech.* 35. v. 9. , ubi *Maſſor.* habet תֹּשְׁבָנָה , permanebunt , vel poſſive inhabitabuntur ; *Alii hoc reſerunt ad* שֹׁר ; *vide ibidem* ; *Niph. Præter.* יִנְשְׁבוּ ut inhabitentur (civitates) , *Ezech.* 36. verſ. 10. , לֹא יִנְשְׁבוּ , *ſc* juxta *Maſſor.* , יִנְשְׁבוּ non habitantur , *Vulg.* , inhabitabiles , *Jerem.* 22. v. 6. *Partic.* נֹשְׁבֵי מַרְיָם , *Ezech.* 26. v. 17. , habitata , quæ habitaris a maribus , propter maria , id eſt , propter commercia maritima ; *Vulgat. vertit* , quæ habitas in mari ; *Pib.*

Præter.

Præter. וַיִּשְׁבּוּ סִירוֹתֵיהֶם ut collocent arces suas (in te), Ezech. 25. v. 4. *Hiph.* וַיִּשְׁבּוּ sedere, residere, habitare, cohabitare, וַיְהַבִּיטוּ habitari fecit, collocavit: *Item* uxorem duxit: *quæ pbrasis, inquit* Ioa. Simon, *defuncta est ab affione nevi mariti, qua sponsam domum ducit, ut cum ipso habitet:* *Præter.* cum וַיְהַבִּיטוּ נְקִיָּוֹת וַיִּשְׁבּוּ qui collocavit, vel residere, aut habitare fecit uxores alienigenas, eas nempe ducendo, Esdr. 10. v. 14. *Cum affix.* וַיִּשְׁבּוּ, habitare fecit me, collocavit me, Psalm. 143. v. 3., וַיִּשְׁבּוּ & habitare faciam, Ezech. 36. v. 11., *item,* & inhabitari faciam, *sive* fecero, *ibidem* v. 33. *Cum affix.* וַיִּשְׁבּוּ & habitare faciam te, & collocabo te, Ezech. 16. vers. 20., וַיִּשְׁבּוּ & habitare eos faciam, Jerem. 32. v. 37., וַיִּשְׁבּוּ & collocabo eos, Hose. 11. v. 11., וַיִּשְׁבּוּ *ex forma mixta, ex יָשַׁב, videl., וַיְהַבִּיטוּ & reducam, & habitare faciam, sive & reverbos collocabo, faciam consistere eos; Vulg. habet, & convertam eos; vide etiam in שָׁוָה; Plur. וַיִּשְׁבּוּ, וַיְהַבִּיטוּ cum ה relative, Esdr. 10. vv. 17. 18., qui duxerunt, duxerant, sive matrimonio sibi junxerant: Particip.* מוֹשִׁיב, Psalm. 68. v. 7., וַיְהַבִּיטוּ cum Jod paragog. מוֹשִׁיבִי, Psalm. 113. v. 9., habitare faciens; *vide etiam inter nomina: Infinit.* לְהוֹשִׁיב ad habitare faciendum, *juxta Vulg., ut* sedeat, 1. Sam. 2. v. 8., וַיְהַבִּיטוּ ad uxores ducendas; *Vulgat. & ducamus uxores, Nehem. 13. v. 27., cum Jod paragog.* לְהוֹשִׁיבִי ad collocandum, ut collocet, Psalm. 113. v. 8. *Imperat.* וַיִּשְׁבּוּ fac habitare, colloca, Genes. 47. v. 6. *Plur.* וַיִּשְׁבּוּ & habitare, sedere facite, collocare, 1. Reg. 21. v. 9., *cum affix.* וַיְהַבִּיטוּ ducite, collocare, sistite eum, 2. Paralipom. 18. v. 25. *Futur. cum affix.* וַיִּשְׁבּוּ sedere te faciam, Hose. 12. v. 10., וַיִּשְׁבּוּ & habitare fecisti, & collocasti, 2. Reg. 17. v. 26., *cum affix.* וַיִּשְׁבּוּ habitare facies me, constituisti me, Psalm. 4. v. 9. *Vide inter nomina; וַיִּשְׁבּוּ, (cum Jod redundante), & collocavit me, 1. Reg. 2. v. 14., וַיִּשְׁבּוּ & collocat eos, Job 36. v. 7. Plur. וַיִּשְׁבּוּ & duximus (mulieres), Esdr. 10. v. 2., וַיִּשְׁבּוּ & duxistis (uxores), Esdr. 10. vers. 10., וַיִּשְׁבּוּ habitare facient, habitabiles efficient, Isai. 54. v. 3., *cum affix.* וַיִּשְׁבּוּ & collocavit eos, 1. Sam. 12. v. 8., וַיִּשְׁבּוּ & residere eos fecerat,*

cerat, jussu erat, 1. Sam. 30. v. 21. *Hoph. Præter.* וְהוֹשְׁבֵיהֶם & habitatores efficiamini, Isai. 5. v. 8. *Futur.* מוֹשְׁבֵי תְּהֵיבֵם habitabitur, Isai. 44. v. 26.

יֹשְׁבֵי *sem.* Sessio, residentia: *Cum affix.* וְיֹשְׁבֵי in residentia ejus, dum resedit ipse, 1. Sam. 19. v. 33.

יֹשְׁבֵי *sem.* Universitas, academia, *diffla quasi* confessus discen-
tium, & docentium, *apud Rabbinos.*

מוֹשֶׁב *masc.* Habitatio, sedes: עִיר מוֹשֶׁב civitatem habitatio-
nis, Psalm. 107. v. 4., *id est*, habitabilem: *Constr.* וּבְמִשְׁבִּי & in sede derisorum, Psalm. 1. v. 1. *Cum affix.* מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ habitatio tua, Genes. 27. v. 39., *Plural. Constr.* מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ habitationibus terræ, Ezech. 34. vers. 13., & *sem.* מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ in cunctis habitationibus, *sive* habitaculis vestris, Exod. 12. v. 20., מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ ex omnibus habitaculis vestris, Levit. 23. v. 17., מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ habitationes eorum, 1. Paralip. 6. vers. 39.

יֹשֵׁב *masc.* Incola, inquilinus: *Construcl.* לְיֹשֵׁב inquilinus sacerdotis, Levit. 22. v. 10. *Cum præfix.* יֹשֵׁב כְּחֹשֶׁב sicut inquilinus, colonus, Levit. 25. v. 40. *Cum affix.* & וְיֹשֵׁבךָ & advenæ, & inquilino tuo, Levit. 25. v. 6., *Plural.* וְיֹשְׁבֵיךָ & inquilini, 1. Paralip. 29. v. 15. *Constr.* מִיֹּשְׁבֵיךָ ex inquilinis (Gilhad), 1. Reg. 17. v. 1.

יִשָּׁב Jāsub, *nom. propr. filii Issachar*, 1. Paralipom. 7. v. 1., *item nom. filii Isaie prophete*, Isai. 7. v. 3.

יִשְׁבָּא Jēscévā, *Vulg.*, Isbaab, *nom. propr. Sacerdotis*, 1. Paralip. 24. v. 13.

יִשְׁבָּח Iscbāhh, *Vulg.*, Jesbā, *nom. propr. filii Esre*, 1. Paralip. 4. v. 17.

יִשְׁבִּי Jāscuvī, *Vulg.*, Jāsubitæ, *nom. patronymicum posterorum Jāsub*, Num. 26. v. 24.

יִשְׁבִּי בֶנֶב Iscbī benōv, *Vulgar.*, Jesbibenōb, *nom. propr. gigantis cujusdam Philisthei, quem occidit David*, 2. Samuel. 21. vers. 16.

יִשְׁבָּאִם Jesbaām, & Jesboām, *juncta Vulgar.*, *nom. propr. viro-*
rum, 1. Paralip. 11. v. 11., 27. v. 2.

יִשְׁבָּאִק Iscbāk, *Vulgar.*, Jesbuē, *nom. propr. filii Abrahami ex Cetura*, Genes. 25. v. 2., 1. Paralip. 1. v. 32.

יִשְׁבָּאִסָּא Jesbacassā; *nom. propr. filii Heman*, 1. Paralip. 25. vers. 4.

נִשְׁבִּי

יֵשָׁה *Radix Hebraica in Kal insit., Arab. significat solidatus*
 -**ע** est, *Joa. Simone interprete. Inde sunt*

יֵשׁ *masf.* Solidum, & reale quid, res consistens, & subsistens:
proprie nomen est; sed pro verbo substantivo utriusque nume-
ri, videl. est, sunt, usurpari soles: Additis pronominalibus, ac-
commodatur aliis etiam personis: יֵשׁ וְיֵשׁ, 2. Reg. 10. v. 15.,
est, & est, omnino est: Vulg. habet, est, si est; לְהֵנִיחַ
יֵשׁ מִהֶבֶי יֵשׁ, Proverb. 8. v. 21., ut hereditare, possidere fa-
ciam diligentes me id, quod est, id est, id, quod num-
quam esse desinit, sive ut habent LXX. ὑπαρχόντων verum bo-
num; Vulgat. reddit, ut ditem diligentes me; וְיֵשׁ מִיְיָ
& quid est mihi? 2. Sam. 19. v. 29., יֵשׁ מִיְיָ, Deuter. 29.
v. 17., וְיֵשׁ מִיְיָ, 2. Reg. 10. v. 23., ne sit; Cum prefix-
יֵשׁ quod est, Eccl. 2. v. 13., eum הָאֵל interrog., וְיֵשׁ an, nun-
quid est? Genes. 24. v. 23., 2. Reg. 10. v. 15., Cum affix-
יֵשׁ מִיְיָ si es tu, Genes. 24. v. 41., eum Nun epenthetico,
וְיֵשׁ est ipse, Esth. 3. v. 8. Plural., sunt, 2. Reg. 2. v. 16.,
וְיֵשׁ, וְיֵשׁ מִיְיָ si estis vos facientes, Genes. 24. v.
49. Cum הָאֵל interrogat. וְיֵשׁ מִיְיָ an sitis vos? Est & eum מִיְיָ
וְיֵשׁ sitne, Mich. 6. 10., וְיֵשׁ מִיְיָ si est, 2. Sam. 14. v. 19.,
Hiscæ duobus tertium Masorethe hoc loco annumerant, quod
plenè cum יֵשׁ scribitur, וְיֵשׁ מִיְיָ sunt amici, Proverb. 18.
v. 14., pro quo in Targum positum est, וְיֵשׁ מִיְיָ sunt. Ex forma
hæc וְיֵשׁ forte proditi Chaldaeum וְיֵשׁ מִיְיָ, mutato וְיֵשׁ Hebr. in הָאֵל.
Sed loco Mich. laudato LXX. vertunt, μή πῶς nunquid ignis?
Vulgat., ignis; ita Sym., Syr., legunt וְיֵשׁ מִיְיָ; ignis autem
rectè dici potest, quod causa est, eum omnia consumentur: Sed
loco Prov. item laudato a Vulgat., aliisque diffia וְיֵשׁ מִיְיָ in com-
muni sensu accipitur, redditurque vir. Vide, quod sequitur.
יֵשׁ מִיְיָ *fam.* Essentia, substantia, substantiale, existens, exi-
 stentia, ens, res. *Metaphorice fere semper usurpatur, varle-*
que redditur, & sepius, equitas, justitia, salus; Item,
virtus, lex, sapientia, quod stabilis, & durabilis harum sit
essentia, ac reliqua omnia transcant. A וְיֵשׁ derivari וְיֵשׁ מִיְיָ,
tradit Ab. Esra in Job 3. vers. 12., & Isai. 28. vers. 29.
Kimchi in lib. Rad. scribit, Jod esse loco tertie radicalis הָאֵל.
R. Levi in Job 3. in hac voce explicanda valdè prolixus est. Ge-
neralem habet usum, & sensum, qui tamen in eo permanet,

ut

ut solidum, & essentielle denotet : וְלֹא־תַעֲשֶׂנָּה יְרֵיחֶם תּוֹשִׁיעַ ; Job 5. vers. 12. , & non faciant manus eorum rem , *scilicet* quidquam subsistens ; בְּכָל־תּוֹשִׁיעַ , Prov. 18. v. 1. , in omni re (implicatur) , in omni sapientia (miscbit se) , *Alli aliter vertunt* ; LXX. , & *Vulg. habent* , omni tempore (erit exprobrabilis) ; וְתוֹשִׁיעַ יְרֵאָה שָׁמָּה , Mich. 6. v. 9. , *locus etiam ifle in varium accipitur sensum* : LXX. , & *Sym. reddunt* , & salvabit timentes nomen ejus ; *Vulgat. habet* , & salus erit timentibus nomen tuum ; *unde eisdem hic, sicut &* , Prov. 2. v. 7. , יְרֵאָה תּוֹשִׁיעַ *est salus* ; & יְרֵאָה *pro יְרֵאָה* (*el del. loco Jod posito*) , *acceperunt, quemadmodum etiam Chald. & Hebr. apud Ab. Esram, nec non Syrus acceperunt* ; *Alli vertunt* , vit salutis , *vel sapientie videbit, id est* , habebit præ oculis nomen tuum .

יֵשׁוּעָה Iscrah , *Vulg.* , Jesuá , *nom. propr. filii Affer* , Genes. 46. v. 17. , 1. Paralip. 7. v. 30.

יֵשׁוּעָה Jesia , & Jesué , *nom. propr. virorum* , 1. Paralip. 7. v. 3. , Esdr. 10. v. 31.

יֵשׁוּעָה Iscvi , *Vulg.* , Jesuá , *nom. propr. filii Affer* , Genes. 46. v. 17. , 1. Paralipom. 7. v. 30.

יִשְׁכּוּ *masf. Depressio* : *Cum affx.* יִשְׁכּוּ depressio , *vel humiliatio tua* , Mich. 6. vers. 14. *Convenit cum* שָׁחָה , & שָׁחָה , & שָׁחָה , *quæ depressionem significant* .

יִשְׁכּוּהָ Jescohhajáh , *Vulg.* , Isuhája , *nom. propr. viri* , 1. Paralipom. 4. v. 36.

יִשְׁכּוּ *f. Fovea, vide in שָׁחָה*.

יִשְׁכּוּ *in Kal inest.* , *unde Hiph.* יִשְׁכּוּ extendit , porrexit : *Futur.* יִשְׁכּוּ יִשְׁכּוּ tetenderit , porrexit , extenderit ipse , Esth. 4. v. 11. , *proprie Chaldaicum est* .

יִשְׁכּוּ , *pro יִשְׁכּוּ* Iscai , *Vulg.* , Isai , & Jesse , *nom. propr. patris Davidis* , 1. Sam. 16. v. 3. , 1. Paralipom. 2. v. 12. , Ruth 4. v. 17. , Isai. 11. v. 10.

יִשְׁכּוּ Desolatus fuit : *Convenit cum* שָׁחָה , נָשָׁה , & שָׁחָה , *quæ suis locis vide. Futur.* שָׁחָה , נָשָׁה , Ezech. 12. v. 19. , 19. v. 7. , *vastabitur, desolabitur, & desolata est* ; *in pausa* שָׁחָה *non desoletur* , Genes. 47. v. 19. *Plural.* תִּשְׁכּוּהֶם desolabuntur , Ezech. 6. v. 6. *Hiph. Futur* לֹא־יִשְׁכּוּ si non desolaverit , Jerem. 49. v. 20. , יִשְׁכּוּ desolabimur ,

imus ,

mus, Num. 21. vers. 30., *quæ tamen ab Hebræis potius ad שמים referuntur. Vide in שים, & quæ mox sequuntur, præcipue וישמון, & וישמון.*

שם Posuit, alias שם: *Futur. cum ה paragog.* וישמון, Judic. 12. vers. 3., *ubi Massor. habet וישמון, & posui; וישם & posuit, scil. aliquis, (impersonaliter), positus, repositus est, Genes. 50. v. 26., וישם, Genes. 24. v. 33., ubi Massor. habet וישם ex Hoph., & appositus, sive appositum est.*

ישמא Jesemá, *nom. propr. filii Etham, 1. Paralip. 4. v. 3.*

ישמאל Ismiél, *nom. propr. viri, 1. Paralip. 4. v. 36.*

ישמון, וישמון *masf. Solitudo, desertum, desertus locus, ab שים; Cum præfix. בישמון in solitudine, in deserto, Psalm. 68. v. 8.*

ישמון Jescimón, *nom. propr. loci in Tribu Juda, ad Occidentem deserti Maon prope montem Carmelum, 1. Sam. 23. vers. 24., Vulg. ibidem vers. 19. appellative accepit, transiitque, desertum.*

ישמעאל Ismaél, & Ismahél, *nom. propr. filii Abrahami ex Agar ancilla, Genes. 16. v. 11., item nom. propr. filii Nathanie, & filii Asel, 2. Reg. 25. v. 25., 1. Paralip. 8. v. 38., 9. v. 44.*
ישמעאלי Ismeelim, *Vulg., Ismaelitæ, nom. patronymicum posterorum Ismael, Genes. 37. v. 25.*

ישמעיה, וישמעיהו Ismajá, & Ismajáhu, *juxta Vulg., Jesmajás, & Samaja, nom. propr. virorum, aut unius ejusdemque viri, 1. Paralip. 12. v. 4., 27. v. 19.*

ישמעלי Ismeeli, *Vulg., Ismaelites, idem ac וישמעאלי, nom. posterorum Ismael, 1. Paralipom. 27. v. 30.*

ישמרי Ismerai, *Vulgat., Jesamari, nom. propr. filii Elphaal, 1. Paralip. 8. v. 18.*

ישמרת *Distio hæc conflatur ex שר & שר; unde redditur, decipiat mors, id est, improvise irruat, veniat mors, Psal. 55. vers. 16.*

ישמרת, וישמרת; *unde cum præfix. בישמרת, semperque jungitur cum nomine בית domus; a Vulgat. autem redditur, Bethiesimóth, & Bethumóth, nom. propr. civitatis in campis tribus Moab, Num. 33. v. 49., Jos. 12. v. 3., 13. v. 20., Ezech. 25. v. 9.*

- ישן** Dormivit, obdormivit, redormivit : *Præter.* יִשְׁנֵהְיִ dormi-
-rem, Job 3. v. 13. *Plur.* וְיִשְׁנוּ & dormient, Jerem.
51. vv. 39. 57., Ezech. 34. vers. 27. *Particip.* נִשְׁנִי, *vide inter nomina* : *Infin. cum præfix.* לִישֹׁן dormire, Eccles. 5. v. 11. *Futur.* וְלֹא יִשְׁן מוֹתָא ut non dormiam mortem, Psal. 13. v. 4., *id est*, dormitione, vel somno mortis ; *in pausa* וְלֹא יִשְׁן, Psalm 4. v. 9., *et cum* הַפַּרְוֶה *in pausa*, וְלֹא יִשְׁנֶה, Psalm. 3. v. 6., & dormiam ; וְלֹא יִשְׁנֶה dormies, Psalm. 44. v. 24., וְלֹא יִשְׁן dormiet, Psal. 131. v. 4., Isai. 5. v. 27., וְלֹא יִשְׁן, 1. Reg. 19. v. 5., *et in pausa*, וְלֹא יִשְׁן, Genes. 2. v. 21., 41. v. 5., & dormivit, *Plur.* וְיִשְׁנוּ *pro* וְיִשְׁנוּ dormient, Proverb. 4. v. 16. *Nipb.* וְיִשְׁנוּ veterascere, inveterascere, morari : *Præter.* וְנִשְׁנַתֶּם & inveterascetis (in terra), Deuter. 4. v. 25., *Alli ibidem reddunt*, & inveterati, & morati fueritis, & tardaveritis ; *Joa. Simon vertit*, & superstites relinquemini. *Particip.* וְיִשְׁן vetus inveteratum, Levit. 26. v. 10., *id est*, valde vetus : *Femin.* וְיִשְׁנָה lepra inveterata, Levit. 13. vers. 11. *Pib. Futur. cum affix.* וְיִשְׁנֶה & dormire fecit eum, somnum induxit ipsi, Judic. 16. v. 19.
- ישן** *masc.* Dormiens, 1. Sam. 26. v. 7. *Cum præfix.* כְּיִשְׁן sicut dormiens, Psal. 78. v. 65., *Plural.* כָּלֵם יִשְׁנִים omnes ipsi dormiebant, 1. Sam. 26. v. 12. *Constr.* וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי multi ex dormientibus (terre pulveris), Dan. 12. v. 2. *Fem.* מְנִי יִשְׁנָה ego dormio, Cantic. 5. v. 2. *Vide inter nomina.*
- ישן** Jalsén, *nom. propr. viri*, 2. Sam. 23. v. 32.
- ישן** *masc.* Vetus, ut ante *Niphal* : *Plural.* הַחֲרָשִׁים גַּם-יִשְׁנִים הַחֲרָשִׁים גַּם-יִשְׁנִים nova etiam vetera, Cantic. 7. v. 14. *Fem.* הַפִּיֶּסֶת הַיִּשְׁנָה piscine veteris, Isai. 22. v. 11.
- ישן** Jesaná, *nom. propr. civitatis, que nonnullis videtur fuisse in Tribu Ephraim*, 2. Paralipom. 13. v. 19.
- ישן** *fem.* Somnus ; plena, *et perfecta dormitio* : *vide in* נִשְׁנוּ, *et synonyma distincta*, Proverb. 6. vers. 4., *et semel*, שָׁנָה, Psalm. 127. v. 2. *Constr.* וְשִׁנְתָּ שִׁנְתָּ שִׁנְתָּ somnum perpetuitatis, Jerem. 51. v. 39. *Hinc cum* Kametz, שָׁנָה, Psal. 132. v. 4., *sed non est constructum*, ut Kimchi scribit in lib. Rad. *Quidam subadiant Affixum, quasi fit pro* שָׁנָה : *Cum affix.* וְשָׁנָה & somnus ejus, Daniel. 2. v. 1., וְשָׁנָה & somnus ejus, Dan. 6. v. 19. *Plural.* שִׁנְתָּ somni, Proverb. 6. v. 10.

ישע in Kal inusit., unde Niph. עָשִׂיָּהּ servatus, salvatus, adjutus, liberatus fuit: *Præter.* עָשִׂיָּהּ עַם populus (qui) servatus est, Deuteron. 33. v. 29. *Partic.* עָשִׂיָּהּ servatus, Psalm. 33. v. 16., *Cum præfix.* עָשִׂיָּהּ, Zachar. 9. vers. 9., LXX. reddunt, & σωζω & salvans; *Vulgat.*, & salvator; *Alii vertunt*, & servatus: *Imper. plur.* וְהִשְׁמַעְתִּי & servamini, & servabimini, Isai. 45. v. 22. *Futur.* עָשִׂיָּהּ servabor; *cum* ה *paragog.* וְהִשְׁמַעְתִּי & servabor, & salvus ero, Jerem. 17. v. 14., *Plur. cum* ה *paragog.* וְהִשְׁמַעְתִּי & servabimur, & salvi erimus; *Cum Nun paragog.* תְּהִשְׁמַעְתֶּם servabimini, Isai. 30. v. 15. *Hiph.* הִשְׁמַעְתִּי salvavit, salvum fecit, servavit, salutem, auxilio fuit. *Construitur cum Dativo, & Accusativo:* *Præter.* הִשְׁמַעְתִּי לִי manus mea salutem attulit mihi, Judic. 7. v. 2., & *cum Tzere in fine* וְהִשְׁמַעְתִּי, & conservabit, conservet, opem feret, vel ferat, 1. Sam. 25. vv. 26. 33., Zachar. 12. v. 7. *Cum affix.* הִשְׁמַעְתִּי עִם servavit cum, Psalm. 34. v. 7., עִם הִשְׁמַעְתִּי servavit eos, Isai. 63. v. 9., הִשְׁמַעְתִּיכֶם servasti nos, Judic. 8. vers. 22., וְהִשְׁמַעְתִּי & servabo eos, Hose 1. v. 7. *Partic.* מִשְׁמַעְתִּי, & מִשְׁמַעְתִּי conservans, liberans, salvator; *Cum affix.* מִשְׁמַעְתִּי salvator meus, 2. Sam. 22. v. 3., מִשְׁמַעְתִּי salvator eorum, Psal. 106. v. 21., *Plur.* מִשְׁמַעְתֵּי salvatores, Nehem. 9. vers. 27., Abd. 1. vers. 25. *Vide inter nomina:* *Infinit.* הִשְׁמַעְתִּי ut sim salutem, vel auxilio tibi, 2. Sam. 10. v. 11., & *ita sæpè cum Dativo*, מִשְׁמַעְתִּי a salvando, Isai. 59. vers. 1. *Cum affix.* הִשְׁמַעְתִּי ad salvandum me, Psalm. 31. v. 3., הִשְׁמַעְתִּי ad salvandam eam, 2. Reg. 19. v. 34. *Imper.* הִשְׁמַעְתִּי, Psalm. 86. vers. 2., & *cum* ה *paragog.* הִשְׁמַעְתִּי serva, 2. Sam. 14. vers. 4. *Cum affix.* הִשְׁמַעְתִּי serva me, Psalm. 3. v. 8., & *c.*, הִשְׁמַעְתִּי serva nos, 2. Reg. 19. v. 19., & *c.* *Futur.* הִשְׁמַעְתִּי servabo; & *cum* ה *paragog.* הִשְׁמַעְתִּי & servavi, Judic. 10. v. 12., הִשְׁמַעְתִּי, Judic. 6. v. 37., & *cum affix.* הִשְׁמַעְתִּי, 2. Samuel. 22. vers. 3., servabis me; הִשְׁמַעְתִּי, & *servato* ה *characterist.* (more Chald.), הִשְׁמַעְתִּי 1. Sam. 17. v. 47., Psal. 116. vers. 6., servabit; *item* הִשְׁמַעְתִּי & servabit, Proverb. 20. v. 22., הִשְׁמַעְתִּי, הִשְׁמַעְתִּי & servavit, 1. Sam. 23. v. 5., Exod. 14. v. 30., & *c.* *Cum affix.*, הִשְׁמַעְתִּי servabit cum, Isai. 46. v. 7., הִשְׁמַעְתִּי servabit eos, Psalm. 106. vers. 13., הִשְׁמַעְתִּי & servavit eas, Exod. 2. vers. 17.,

וְהִשְׁמַעְתִּי

וְשִׁמְרֶנּוּ & servabit vos, Isai. 35. v. 4., וְשִׁמְרֶנּוּ, *ſervabit nos*; *Fam.* וְשִׁמְרֶנּוּ servabit, Job 40. vers. 14., וְשִׁמְרֶנּוּ, Isai. 59. v. 16., & servavit; *Cum affix.* וְשִׁמְרֶנּוּ servabit me, Psalm. 44. v. 7., 138. vers. 7. *Vide inter nomina*; *Plural.* וְשִׁמְרֶנּוּ servabitis, Judic. 6. v. 31. *Cum affix.* וְשִׁמְרֶנּוּ, Jerem. 1. v. 28., וְשִׁמְרֶנּוּ, Isai. 47. vers. 13., & servabunt te; *Item* וְשִׁמְרֶנּוּ & servabunt eos, Nehem. 9. v. 27., וְשִׁמְרֶנּוּ & servaverunt eos, Judic. 2. v. 16. *Vide, quæ sequuntur*; *vide etiam in* וְשִׁמְרֶנּוּ, וְשִׁמְרֶנּוּ, וְשִׁמְרֶנּוּ.

וְשִׁמְרֶנּוּ *masf.* Salus, auxilium, conservatio: וְשִׁמְרֶנּוּ salute dexteræ suæ, Psalm. 20. vers. 7. *Cum affix.* וְשִׁמְרֶנּוּ salus mea, 2. Sam. 22. v. 3., וְשִׁמְרֶנּוּ. *Aliud vide infra*: וְשִׁמְרֶנּוּ salus nostra, 1. Paralip. 16. v. 35., וְשִׁמְרֶנּוּ & salus tua, auxilium tuum, Psalm. 85. v. 8., וְשִׁמְרֶנּוּ clypeum salutis tuæ, Psalm. 18. v. 36., וְשִׁמְרֶנּוּ salus ejus, Psalm. 24. vers. 5.

וְשִׁמְרֶנּוּ *fam.* *Idem*: וְשִׁמְרֶנּוּ cum dupliet signo feminini generis, וְשִׁמְרֶנּוּ omnimoda salus, Psal. 3. v. 3., duplex salus, *hujus scil.*, וְשִׁמְרֶנּוּ futura vite, ut Hebræi explicant. Hujusmodi enim auxilio vocis, וְשִׁמְרֶנּוּ significationis indicium est: *Constr.* וְשִׁמְרֶנּוּ salutem Dei nostri, Psalm. 98. vers. 3. *Cum præfix.* וְשִׁמְרֶנּוּ, Psal. 80. v. 3., ad, sive in salutem; *LXX.* versunt, *ut* וְשִׁמְרֶנּוּ ad salvandum; *Vulgat.* habet, ut salvos facias (nos); *Cum affix.* וְשִׁמְרֶנּוּ, וְשִׁמְרֶנּוּ salus mea; וְשִׁמְרֶנּוּ & salus mea, Psal. 62. vv. 3. 7., וְשִׁמְרֶנּוּ, Psal. 96. v. 2., וְשִׁמְרֶנּוּ, Deuteron. 32. v. 15., salus ejus; וְשִׁמְרֶנּוּ in salute ejus, Psal. 35. v. 9., *Femin.* וְשִׁמְרֶנּוּ & salus ejus, Isai. 62. v. 1. *Plural.* וְשִׁמְרֶנּוּ, וְשִׁמְרֶנּוּ, וְשִׁמְרֶנּוּ liberationes, salutes; וְשִׁמְרֶנּוּ מְגִדָּל magnificans salutes, Psal. 18. v. 51., *id est*, magnifice omnimodam salutem (præstans).

וְשִׁמְרֶנּוּ Jescua, *Vulg.*, Jesua, Jesue, וְשִׁמְרֶנּוּ Josue, *nom. propr. virorum*, 1. Paralip. 24. v. 11., 2. Paralip. 31. v. 15., Esdr. 2. vers. 2.

וְשִׁמְרֶנּוּ Isci, *Vulg.*, Jesi, *nom. propr. virorum*, 1. Paralipom. 2. v. 31., 4. vv. 20. 42., 5. v. 24.

וְשִׁמְרֶנּוּ, וְשִׁמְרֶנּוּ cum syllabica adjensione.

וְשִׁמְרֶנּוּ Jesaiab, וְשִׁמְרֶנּוּ Jesaiab, *Vulg.*, Jesaias, Isaiâ, Jescâ, וְשִׁמְרֶנּוּ Isaias,

Isaias, *nom. propr. prophetae*, qui inter majores primum obtinet locum; Isai. 1. v. 1., item *nom. propr. aliarum stirpium*, 1. Paralip. 3. v. 21., 25. v. 15., Nehem. 11. v. 7.

הַשׁוּעָה *sem.* Salus, auxilium, conservatio: *babet formam d. שׁוּעָה*, ut *sepl* hac quiescentium genera formas inter se permittant; *Constru.* הַשׁוּעָה מִן הַמָּוֶת vana est salus hominis, Psalm. 60. vers. 13., *id est*, auxilium humanum: *Cum affix.* הַשׁוּעָה מִן הַמָּוֶת salus mea, Psalm. 38. v. 33., *etc.* הַשׁוּעָה מִן הַמָּוֶת salus tua, Psal. 119. v. 41.

לְחַיֵּיךָ *f. p.* Salutes, omnimoda salus. *Cum prefix.* לְחַיֵּיךָ, Psal. 68. v. 21., ad salutes, ad salvationes, *b. e.*, ad perfectissimam salutem; *Vulg. reddit*, salvos faciendi.

יֵשָׁפָה *Jespha, nom. propr. filii Baria*, 1. Paralip. 8. v. 16.

רֶשֶׁת, *aut* רֶשֶׁת *mase.* Unde *cum prefix.* רֶשֶׁת, Exod. v. 28. v. 20., 39. v. 13., Ezech. 28. v. 13., *ab LXX.* redditur, & *iaapis*, & *jaspis*, lapis pretiosus; *a Vulg.*, & *beryllus*; *ab Targum Jerosol.*, & *margarita*; *ab Jonath.* קַנְתִּירִי pantherinus lapis, & *maculis panthere similibus*.

* נֶשֶׁת מִן הַמָּוֶת *vide in נש*.

יֵשָׁפָן *Iscpan, Vulg.*, *Jespham, nom. propr. filii Sefac*, 1. Paral. 8. v. 22.

יָשָׁר Rectus fuit, *sive physice*, *sive moraliter*; item *rectus* - *processit*, rectus est, placuit: *Præter.* יָשָׁר הָרָבִי nam recta erat res illa (in oculis populi), 1. Paral. 13. v. 4., *atque ita fere semper post se habet*, in oculis, *pro placere*, *probari alicui*. *Futur.* יָשָׁר rectum erit, placebit, Num. 23. vers. 27., וַיֵּשֶׁר, & rectum fuit, & placuit, 1. Sam. 18. vv. 20. 26., 2. Sam. 17. v. 4., 2. Paralip. 30. v. 4. *Cum affix.* יָשָׁר, Job 37. v. 3., dirigit illud, recta processit illud (tonitru); *Sed LXX. vertunt*, & *ἀγχαυρῶ* imperium, principatus ejus; *Vulg.*, & *R. Salomon*, ipse considerat; *legebant* הָיָה יָשָׁר, *a* יָשָׁר contemplari, considerare: *Plur.* וַיֵּשְׁרֵנָה & recta contendeabant, 1. Sam. 6. v. 12., *cum Dagelch loco abjēta primæ radicalis Jod.* *Est autem cum Jod formativo tertie personæ masculina in voce feminina*: וַיֵּשְׁרֵנָה. *vide inter nomina.* *Pibet* יָשָׁר rectificavit, direxit, æquavit, complanavit: recta deduxit, recta iivit vel contendit. *Præter.* יָשָׁר rectifico, ut recta approbo, Psal. 119. v. 128. *Partic. ip. plur.* הַיֹּשְׁרִים recta cuntes, alii est,

rectificantes, Proverb. 9. v. 15. *Vide inter nomina. Imperat. in plur.* יִשְׁרוּ dirigite, rectas facite, Isai. 40. v. 3. *Futur.* מִיִּשְׁרָא equabo, complanabo, rectificabo, Isai. 45. v. 13. , יִשְׁרֵלֶכָה rectificabit ire, Proverb. 15 v. 21. , *Id est*, recte gradietur; *Cum affix.* וַיִּשְׂרֵם & direxit eas, recta deduxit, 2. Paral. 32. v. 30. , *U' alterum Jod juxta Massoret. redundat*, quasi fit ex *Præter.* וַיִּשְׂרֵם, ac *literæ dant formam* וַיִּשְׂרֵם; וְהָיָה f. diriget, Proverb. 11. v. 5. *Pyh. Particip.* זָהָב כִּיִּשְׁרָא auro directo, rectificato, complanato, æquato; *LXX. reddunt*, (aurum) καταργουμένων ductum, ductile; *Vulg. interpretatur*, laminas aureas, 1. Reg. 6. v. 35. *Hiph. Imperat.* לְפָנַי הַיִּשְׂרָא complana coram me, Psalm. 5. v. 9. , *quod juxta Massoret. legendum ad formam analogam* הַיִּשְׂרָא: *Futur.* מִיִּשְׁרָא , Isai. 45. v. 2. , *nbt Massor. habet מִיִּשְׁרָא in Pibel*, equabo, complanabo, rectificabo; *Plur.* יִשְׂרִי rectificent, recta respiciant, Proverb. 4. v. 25. *Vide in* מִשְׁרָא .

יִשְׂרָא *masf.* Rectus, rectum, æquum & *Constr.* יִשְׂרָאֵךְ rectus via, Proverb. 29. v. 27. *Plural.* דֹּר יִשְׂרָאִים generatio justorum, Psal. 112. v. 2. *Constr.* וְהָיָה לִבְ שִׂמְחָה & rectis animo lætitia, Psalm. 97. v. 11. *Femin.* יִשְׂרָא pes rectus, Ezech. 1. v. 7. *Plur.* יִשְׂרָאֵם כְּנִסְיָהֶם alæ eorum rectæ erant, Ezech. 1. v. 23.

יִשְׂרָא *masf.* Rectitudo, æquitas : מִמְּרֵי־יִשְׂרָא eloquia rectitudinis, *Id est*, recta, Job 6. v. 25. *Cum præfix.* בְּיִשְׂרָא in rectitudine; מִיִּשְׂרָא a recto : *Cum affix.* יִשְׂרָאֵם æquitatem illius, Job 33. v. 23.

יִשְׂרָא *Jasét*, *nom. propr. filii Caleb*, 1. Paralip. 2. v. 18.

יִשְׂרָאֵל *Israël*, *nom. propr.*, aut potius cognomen Jacobi, Gen. 35. v. 10. *Eo etiam nomine vocata posita sunt decem Tribus ad distinctionem duarum Tribuum Juda, U' Benjamin; Etym. videtur hæc*, principem, aut fortem se gerens cum Deo; אֱלֹהֵינוּ *Deus*, aut שִׂרָה principem se gessit, U' אֱלֹהֵינוּ Deus.

יִשְׂרָאֵל *Isreclá*, *nom. propr. cantoris cujusdam*, 1. Paralipom. 25. v. 14.

יִשְׂרָאֵל *Jesraelí*, *nom. propr. loci*, aut *patronymicum familie*, 2. Sam. 17. v. 25. *Alii interpretantur*, Israelita; U' *idem nomen esse volunt atque* יִשְׂרָאֵל .

יִשְׂרָאֵל *m.* Rectus, æquus, æquabilis, dilectus. *Quidam dililio-*
nem

nem hanc derivant ab ישר ; *Alli ab שור aspicere, aut a שור bove derivant . Hoc autem nomen ישרון in Scripturis Sanctis usurpatur myſtilco in ſenſu ad deſignandum Iſraeliticum populum ; ſic Deuter. 32. v. 19 , incrassatus , ſaginatſus eſt ישרון Jeſurun , id eſt , Iſrael , & juxta Vulgat. , dilectus ; ויהי בישרון מלך , Deuter. 33. v. 5. , & fuit in Jeſurun , id eſt , in Iſrael rex ; Vulg. reddit , & erit apud rectiſſimum rex ; אין כאל ישרון , Deuteron. 33. v. 26. , non (eſt) ſicut Deus Jeſurun , id eſt , Iſraelitici populi ; Vulg. habet , non eſt Deus alius , ut Deus rectiſſimi ; יעקב וישרון , Iſai. 44. verſ. 2. , Jacob , & Iſrael ; & juxta Vulgat. , Jacob , & rectiſſime .*

מִישׁוֹר mafc. Rectitudo , æquitas , actio recta , Pſal. 45. v. 7. , 67. v. 5. , 143. v. 10. , Iſai. 11. v. 4. Item planities , locus rectus , & planus campeſtris : עֲרֵי רְמִישׁוֹר civitates planitici , Deuter. 3. v. 10.

עֵינֶיךָ תַּחֲוִינָה מִישְׁרִים mafc. plur. Rectitudines , recta : מִישְׁרֵי עֵינֶיךָ oculi tui videbunt recta , Pſalm. 17. v. 2. , מִישְׁרֵי מַחְבֹּרָה , & rectitudinibus diligunt te , Cantic. 1. v. 4. , id eſt , rectiſſime , hoc eſt , amore forti , & vehementi , qui cares ſalebriſ , & proſtitutibus , ut R. Salomon explicat .

זָקֵן וְיָשֵׁן Decrepitus , grandævus , ſenex , antiquus : זָקֵן ſeni , & decrepito , 2. Paralipom. 36. v. 17. , & cum Chirek , יָשֵׁן Idem : זָקֵן וְיָשֵׁן & canus , & decrepitus , Job 15. v. 10. Plur. בְּשִׁישֵׁים חֻכְמָה in decrepitis eſt ſapientia , Job 12. v. 12.

יֵשׁוּעַ Jeſuſai , nom. propr. filii Jeddo , 1. Paralip. 5. v. 14. יִשְׁחָר Iſſachâr , nom. propr. noni filii Jacob ex Lia , Genef. 30. verſ. 18.

יָחַ Chald. Articulus Accuſativus caſus , reſpondent Hebræo : יָחַ cum Pronom. יָחֶוּךְ eos , Dan. 3. v. 12. , in Targum ſcribitur יָחַ cum Pathach .

יָחַ Vide ſupra in יָחֶוּךְ ; item בִּיחָא vide ſupra pag. 106.

יָתַב Chald. Sedit , habitavit , Hebr. יָשַׁב . Præter . יָתַב יָתַב & antiquis dierum ſedit , Dan. 7. v. 9. , & יָתַב verſ. 10. Particlip. Plural. יָתַבִּין qui habitabant , Eſdr. 4. verſ. 17. אָבֵל & habitare fecit eos , Eſdr. 4. verſ. 10.

יֶתֶד *sem.* Paxillus, Palus, clavus: *Constr.* פֶּאֶסֶת יֶתֶד־הַמֶּלֶךְ paxillum tentorii, Judic. 4. v. 21. *Plural.* וְכָל־הַיֶּתֶדֹת & omnes paxillos, Exod. 38. v. 20. *Construcl.* יֶתֶדֹת הַחֹצֵר paxilli atrii, Exod. 27. v. 19. *Cum affix.* יֶתֶדֹתָיו paxilli ejus, *ibid.*, *sem.* וְיֶתֶדֹתָיָהּ & paxilli ejus, Exod. 39. v. 40., וְיֶתֶדֹתָיָהּ, & clavi tui, Isai. 54. v. 2., וְיֶתֶדֹתָם & paxilli eorum, Num. 3. v. 37. & 4. v. 32.

יֶתֶד *Radix Chaldaica inusita. Inde, auctore Joa. Simone, est,*
 יֶתֶד (*cum n beemans.*), Chald., quod usurpatur pro verbo substantivo per omnes personas, ut Hebr. יָשׁ, es, est, estis, sunt, *etc.* Dan. 2. vv. 10 & 28., 3. v. 12. *Cum affix.* יֶתֶדוֹהִי ille est, Dan. 2. v. 11., הָיֶתֶדְךָ tu es, Dan. 2. v. 26.; נֹס יֶתֶדְנָא nos sumus, Dan. 3. v. 18., וְיֶתֶדְכֶּם vos estis, Dan. 3. vv. 14. & 15., *sed הָיֶתֶדוֹהִי & הָיֶתֶדְכֶּם vide in יֶתֶדָה.*

יֶתֶדָה Jethela, *nom. propr. urbis Tribus Dan*, Jos. 19. v. 42.

יֶתֶדָה Jethana, *nom. propr. viri*, 1. Paralip. 11. v. 46.

יֶתֶם Integer, expeditus, perfectus fuit, vere consummatus,
 יֶתֶם *Item consumtus est: Inde, ut quibusdam videtur, est*
 יֶתֶם, Psal. 19. v. 14., integer; perfectus, *etc.* *juxta Vulg.*, inniaculatus ero: *Alii dictionem hanc derivant ab rad. יָתַם.*
Item a יָתַם est

יֶתֶם *mus.* Pupillus, orphanus, Deuteron. 10. vers. 18., *etc.*

Cum prefix. יֶתֶם־וְיֶתֶם & pupillus, Deuter. 14. v. 19., יֶתֶם־וְיֶתֶם

pupillo, Deuteron. 24. v. 19. *Plur.* יֶתֶם־יֶתֶם Exod. 22. v. 23.

Cum affix. יֶתֶם־וְיֶתֶם & pupillos ejus, Isai. 9. v. 16.

יֶתֶן *Radix inusita. Sed Arab. significat, perennis, indefinens*
 יֶתֶן fuit, *ut notat Joa. Simon. Inde, eodem auctore, est,*

יֶתֶן, (*cum n beemantico*), perennitas, consistentia, firmitas;

Metonymice perennis, firmus; durus, pertinax; etc. *Sed haec,*

aliaque, quae ad hanc radicem referuntur, vide supra pag. 31.,

32. *Item יֶתֶן vide supra in יֶתֶן; & יֶתֶן vide post יֶתֶן.*

יֶתֶן־יֶתֶן Jathanaél, *nom. propr. filii Meseclemia*, 1. Paralipom.

26. vers. 2.

יֶתֶן Jethanàm, *nomen propr. civitatis Tribus Juda*, Jos. 15.

vers. 23.

יָתַר *In Kal Infnit. Sed proprie, inquit Ioa. Simon, significat, tendit, intendit, extendit, ut Arab., & Æthiop.* יָתַר; *& Intransit. extendit se, extensus est, scil. ultra, reliquam quantitatem, vel numerum: Hinc יָתַר specialiter est: I. Abundavit, reliquus fuit, q. d., quantitate, vel numero ultra reliqua se extendit: II. Excelluit, q. d., ultra aliorum extensus est, & eminuit: Item excellens, præstans; & adverbialiter, amplius, magis, abunde, nimis: Niph. præter. יָתַר, & in pausa יָתַר relictus est, reliquus factus est, superfuit, remansit: יָתַר לֹא נִשְׁתַּחֲוֶה non reliqua fuit ulla anima, Jos. 11. v. 11., *femin. יָתַר relictæ est, 1. Reg. 17. v. 17., Ezech. 14. v. 21. Plur. יָתַר אֲמַרְתֶּם donec relinquamini, Isai. 30. v. 17 Partic. cum præfix. יָתַר relictus, reliquus, remanens; יָתַר in residuo, de residuo, 2. Reg. 4. v. 7. Femin. יָתַר quod reliquum est; Plur. יָתַר reliqui, residui; יָתַר reliquis, Judic. 21. vv. 7. 16., Fem. יָתַר reliqua, residua: Futur. יָתַר & relictus sum, 1. Reg. 19. v. 10., יָתַר, Exod. 29. v. 34., 2. Reg. 20. v. 17., & *accentu retrahito, יָתַר, Zach. 13. v. 8., relinquetur, reliquum fiet; Plur. יָתַר relinquentur, reliqui fient, Proverb. 2. v. 21., Amos 6. v. 9. H'ph. יָתַר reliquit, reliquum, residuum esse fecit; abundavit, abundantem, excellentem effecit: Præter. יָתַר reliquum fecisset nobis superstitem, Isai. 1. v. 9. Cum affix. יָתַר, Deuter. 30. v. 9., & יָתַר, Deuter. 28. v. 11., & abundare te faciet, & augebit te; Fem. יָתַר reliquum fecerit, Ruth 2. v. 18., יָתַר & residuos, & reliquos faciam: Infnit. יָתַר reliquum facere, Jerem. 44. v. 7., Item יָתַר & reliquum faciendo, relinquendo, Exod. 26. v. 7., ubi *Vulg. habet, & superabundarent: Imperat. יָתַר, Psal. 79. v. 11., reliquum fac, fac superesse, fac residuos, conserva; Paginus reddit, relinque in vita; Vulgat., posside: Futur. יָתַר relinquam, Ezech. 39. v. 28., יָתַר reliquos faciet, faciat, fecerit, Deuter. 28. v. 14., & יָתַר relinquat, reliquum faciat, Exod. 16. v. 19., ita 2. Sam. 8. v. 4., 1. Paralip. 18. v. 4., vide etiam inter nomina; יָתַר & reliquum fecit, Ruth 2. v. 14., יָתַר, Gen. 49. v. 4., & has excellens; LXX. reddunt, ἐκζέω effervesco; Aq.****

παρασσεύσῃς excellas; Sym. ἡν παρισσώτερος eris excellen-
tior; Vulgar., crescas. Vide quæ sequuntur; vnde etiam in
חור.

יָחַר, יָחַר *masf.* Excellens, Prov. 12. v. 26. LXX. *ibidem*
vertunt, cognitor, inspector; *Aquil.*, abundans; *Vulgat.*
paraphrastice reddit, qui negligit domum.

יָתִיר Jattir, *Vulgar.*, Jethér, *nom. propr. civitatis confugii*, &
& *Levitica in Tribu Juda*, Jos. 21. v. 14., &c.

יַתִּיר Jattir, *Vulgat.*, Jethér, *nom. propr. civitatis ejusdem ac יֶתֶר*, *de qua supra*, *Jof. 15. v. 48.*, *Ec. Item nom. propr. virorum*, *Judic. 8. v. 20.*, *1. Paralip. 4. v. 17.*, *7. v. 38.*

יֶחֱדָה, *in pausa* יֶחֱדָה *masf.* I. Residuum, reliquum, Num. 31.
v. 22., Jos. 13. v. 27., Deuter. 3. v. 13., *Uc. Cum prefixa.*

refiduo gentium, Jos. 23. v. 12. & וְיִתֵּר הַגּוֹיִם
refiduum, Deuteron. 28. v. 54. & וְיִתֵּר עִמָּךְ
refiduo facienti, Nehem. 2. vers. 16. , ita cap. 6. vv. 1. 14. ,

מִתְּחִלָּה ex residuo, de reliquis, Deuteron. 3. v. 11., Jos. 13.
v. 4., 13. v. 12., 2. Sam. 31. v. 2., וְהַתֵּשֶׁבֶת & de residuo,
Levit. 14. v. 17. *Cum affix.* וְהַתֵּשֶׁבֶת & reliquum ejus, Isai. 44.

v. 19., יתרום & residuum suum, Psal. 17. v. 14., Job 4. v. 21., ויתרום, & reliquum eorum, Exod. 23. v. 11., Job 22. v. 20. II. Excellentia, eminentia, ut שפת יתרו, Pro-

verb. 17. v. 7., labium, sermo excellentiæ, *h. e.*, de rebus
gravis; *Vulgat. vertit*, verba composita; *metonymice ex-*
cellens, ut יָתֵר שְׂאֵר וְיָתֵר עוֹ, Gen. 49. v. 3., excellens,

יָתֵר

יֶתֶר Jéther, Jethró, *nom. propr. soceri Moysi*, Exod. 4. v. 18., *item nom. propr. aliorum virorum*, 1. Paralip. 2. vv. 17. 32.

יֶתֶר *masf.* Excellentia, emolumentum, Ecclef. 7. v. 12., *item residuum*, 1. Sam. 15. v. 25., & *adverbialiter*, nimium, amplius, magis, potius, Ecclef. 12. v. 12.

יֶתֶר *masf.* Excellentia, præstantia; & *posito abstrahito pro concreto*, excellens, præstans: יֶתֶר הָרִים, Job 39. v. 8., excellentissimum montium; *Alis eff*, exploratio, investigatio montium (pascuum ejus), *b. t.*, investigat, explorat, perulstrat montes, ut pascatur in eis; *LXX. reddunt*, περιεσκόψατο circumspiciet; *Vulgat.*, circumspiciet montes (pascuum suæ): *vide in* חור.

יֶתֶר *masf. Chald.* Excellens: וְיוֹנָה יֶתֶר & splendor ejus excellens erat, Dan. 2. v. 31. *Fam.* יֶתֶר וְרָבֵן & amplitudo excellentior, Dan. 4. v. 33. *Et adverbialiter*, יֶתֶר, excellenter, *id est*, valde, vehementer, abundanter, Dan. 3. v. 22. *Sed יֶתֶר vide pag. præced.*

יֶתֶר Jethrá, 2. Sam. 17. v. 25., *nom. propr. patris Amasæ, qui*, 1. Paralip. 2. v. 17., *dicitur יֶתֶר*.

יֶתֶר *f.* Residuum, *allis eff*, abundantia: עַל-כֵּן יֶתֶרָה עָשָׂה, Isai. 15. v. 7., ideo residuum fecit; *Alis reddunt*, propterea quod residuum fecit; *vel præterea*, opes, copias, abundantiam, quæcunque peperit, *sive fecit*; *Vulgat. habet*, secundum magnitudinem operis: *Constr.* עַל-כֵּן יֶתֶרָה עָשָׂה, Jerem. 48. v. 36., eo quod opes abundantes, abundantiam opum, eo quod residuum, augmentum fecit; *Vulg. vertit*, quia plus fecit quam potuit.

יֶתֶר Jethró, Exod. 3. v. 1., *nom. propr. soceri Moysi, qui*, Exod. 4. v. 18., *dicitur יֶתֶר*.

יֶתֶר Ithrí, *Vulgat.* Jethres, *nom. propr. filii Sobal*, 1. Paralipom. 2. v. 53., *item nom. commune incolarum urbis יֶתֶר*, de qua supra; *Vulg. reddit*, Jethraus, Jethrites, 2. Sam. 23. v. 38., 1. Paralip. 11. v. 40.

יֶתֶר *masf.* Emolumentum, præstantia, in Ecclesiaste *sepius*: כִּי-יֶתֶרֶן הָאֵוֶר ut est emolumentum lucis, Ecclef. 2. v. 13., *pro כִּי-יֶתֶרֶן*.

יֶתֶר Jethran, *nom. propr. virorum*, Genes. 36. v. 26., 1. Paralipom. 7. v. 37.

יֶתְרָם Jethrām, *nom. propr. filii David ex Egla*, 1. Sam. 3. vers. 5.

יֶתֶר *fam.* Reticulum (hepatis, jecoris), *b. t.*, *membrana pinguis*, & *carnosa vel similis*, *quæ super jecur animalium extenditur*, Exod. 29. v. 21., Levit. 8. vv. 16. 25. *Cum præfix.* הֵיֶתֶר reticulum, Exod. 29. v. 13., &c.

מִזְחָר *masf.* Præstantia, emolumentum, Proverb. 14. vers. 23., לְמִזְחָר ad emolumentum, in abundantia, Proverb. 31. v. 5. *Confir.* וּמִזְחָר הָאָדָם & præstantia hominis, Eccles. 3. v. 19.

מִיתָרִים *m. p.* Funes, nervi: *Cum affix.* וְכָל־מִיתָרַי & omnes funes mei, Jerem. 10. v. 20., בְּמִיתָרַי nervis tuis, Psalm. 31. vers. 13.

יֶתֶת Jethéth, *vel Jethéth, nom. propr. ducis, aut urbis Idumæorum*, Genes. 36. v. 40., 1. Paralip. 1. v. 51.

